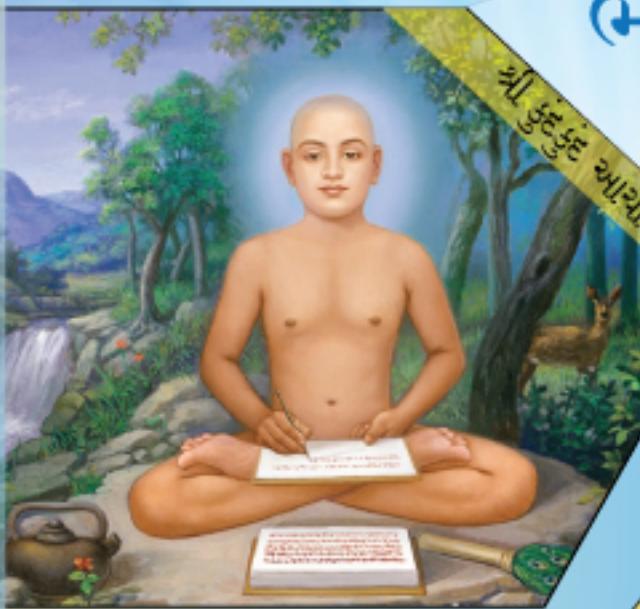

ભ્રમોપદેશ

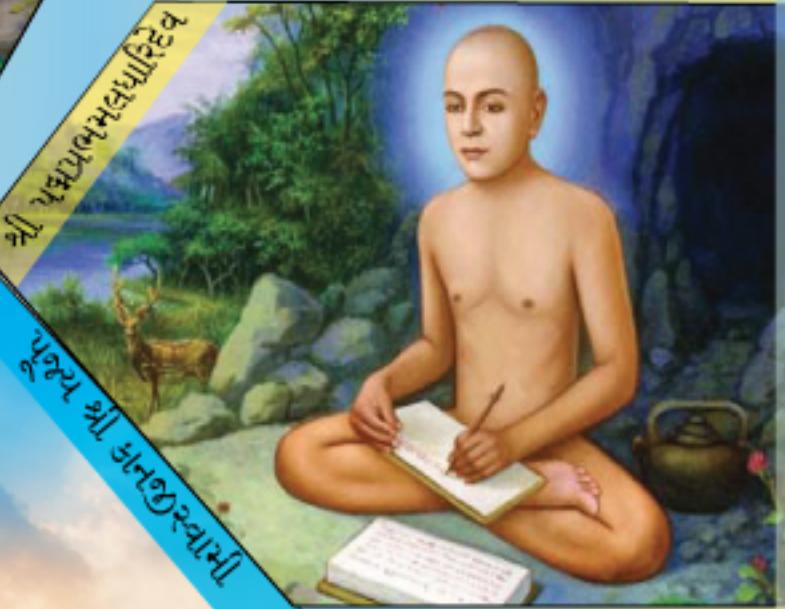
(શ્રી નિયમસાર રાસ્તું ઉપરનાં ૧૯૭૫-૭૬ના અક્ષરશાસ્ત્રઃ સણંગ પ્રવચનો)

ભાગ
૫

શ્રી નિયમસારનાં
શ્રી કુંડલું આચાર્ય હેઠળ

શ્રી નિયમસારનાં
શ્રી કુંડલું આચાર્ય હેઠળ

પ્રકાશક :

શ્રી કુંડલું - કહાન મોકાથી પરિવાર, સોનગઢ

ॐ
नमः सिद्धेभ्यः

બ્રહ્મોપદેશ

(ભાગ-૫)

(શ્રીમદ્ ભગવત् કુંદકુન્દાચાયાદિવ રચિત શ્રી નિયમસાર
પરમાગમ ઉપર અધ્યાત્મયુગપ્રવર્તક પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી કાન્ચસ્વામીના
૧૯૭૫ના ૪૭ અધિકાર ગાથા-૧૩ થી ૧૮, શ્લોક-૧૮ થી ૩૨,
વ્યવહારચારિત્ર અધિકાર ગાથા-૫૬ થી ૭૬, શ્લોક-૭૬ થી ૧૦૭ ઉપરના
શબ્દશઃ પ્રવચનો)

પ્રકાશક

શ્રી કુંદકુંદ-કણાન મોક્ષાર્થી પરિવાર
સોનગઢ-૩૬૪૨૫૦ (સૌરાષ્ટ્ર)
મો. ૮૭૨૨૮૩૩૧૪૩

પ્રકાશન તિથિ

પ્રશમભૂતિ પૂજ્ય બહેનશ્રી ચંપાબહેનનો ૧૧૧મો
જન્મજયંતિ મહોત્સવ, સોનગઢ, તા. ૨૧-૮-૨૦૨૪

પ્રાપ્તિ સ્થાન

- (૧) શ્રી કુંદુંડ-કણાન પારમાર્થિક ટ્રસ્ટ,
કૃષ્ણ કુંજ, ખોટ નં. ૩૦, વિ. એલ. મહેતા માર્ગ,
વિલેપાર્વી (વેસ્ટ), મુંબઈ.
ફો. ૦૨૨-૨૬૧૩૦૮૨૦
- (૨) શ્રી પ્રશમ મોટી,
સી-૪૦૩, ગુરુ પ્રભાવ, આત્મન બંગલોની સામે,
પાલિતાણા રોડ, સોનગઢ-૩૬૪૨૫૦
મો. ૯૭૨૨૮૩૩૧૪૩

ટાઇપ સેટિંગ

પૂજા ઈમ્પ્રોશન્સ

ભાવનગર

મો. ૯૭૨૫૨૫૧૧૩૧

પ્રકાશકીય નિવેદન

મંગલં ભગવાન વીરો, મંગલં ગૌતમો ગણી,
મંગલં કુંદુંદાર્યો, જૈનધર્મોસ્તુ મંગલં.

મહાવીર ભગવાન અને ગૌતમ ગણધર બાદ જેમના નામનો ઉદ્ઘેખ કરવામાં આવે છે એવા ભરતના સમર્થ આચાર્ય, સાક્ષાત્ સદેહ વિદેહ જઈ શ્રી સીમંધર ભગવાનની હિવ્યધવનિનું પ્રત્યક્ષ રસપાન કરનાર શ્રીમદ્ ભગવત્ કુંદુંદાચાર્યદિવ મહાન યોગીશ્વર છે. અનેક મહાન આચાર્યો તેમના દ્વારા રચિત શાસ્ત્રોના આધાર આપે છે, તેનાથી એમ પ્રસિદ્ધ થાય છે કે અન્ય આચાર્યો પણ તેમના વચ્ચનોને આધારભૂત માને છે.

તેઓ નિર્મણ પરિણાતિના ધારક તો હતા જે, પરંતુ પુણ્યમાં પણ સમર્થ હતા કે જેથી સીમંધર ભગવાનનો સાક્ષાત્ યોગ થયો. મહાવિદેહથી પાછા આવ્યા બાદ પોતૃર તીર્થધામમાં સાધના કરતાં-કરતાં તેમણે અનેક શાસ્ત્રોની રચના કરી કે જેમાં શ્રી સમયસાર, શ્રી ગ્રવચનસાર, શ્રી નિયમસાર, શ્રી પંચાસ્તિકાયસંગ્રહ, શ્રી અષ્ટપાણુડ—આ પાંચ પરમાગમ તો પ્રસિદ્ધ છે જે, પરંતુ આ સિવાય પણ અનેક શાસ્ત્રોની રચના તેમણે કરેલ છે.

“શ્રી સમયસાર” આ ભરતકોત્રનું સર્વोત્કૃષ્ટ પરમાગમ છે. તેમાં નવ તત્વોનું શુદ્ધનયની દિશિથી નિરૂપણ કરી જીવનું શુદ્ધસ્વરૂપ પ્રકાશ્યું છે. “શ્રી ગ્રવચનસાર”માં નામ અનુસાર જિનપ્રવચનનો સાર જીવ્યો છે અને તેને જ્ઞાનતત્ત્વ પ્રજ્ઞાપન, જ્ઞેયતત્ત્વ પ્રજ્ઞાપન અને ચરણાનુયોગસૂચક ચૂલ્હિકા નામના ત્રણ અધિકારોમાં વિભાજિત કર્યું છે. “શ્રી નિયમસાર”માં મુખ્યત્વે શુદ્ધનયથી જીવ, અજીવ, શુદ્ધભાવ, પ્રતિકમણ, પ્રત્યાજ્યાન, આલોચના, પ્રાયશ્ચિત, સમાધિ, ભક્તિ, આવશ્ક, શુદ્ધોપયોગ વગેરેનું વર્ણિત છે. “શ્રી પંચાસ્તિકાયસંગ્રહ”માં કાળ સહિત પાંચ અસ્તિત્વાયોનું (અર્થાત્ છ દ્વયોનું) અને નવ પદાર્થપૂર્વક મોક્ષમાર્ગનું નિરૂપણ છે, તથા “શ્રી અષ્ટપાણુડ” એક દાર્શનિક ગ્રંથ છે, જેમાં સમ્યક્ રત્નત્રય એક જે મોક્ષમાર્ગ છે જેની દફ્તાપૂર્વક સ્થાપના કરેલ છે.

આ નિયમસાર પરમાગમ મુખ્યત્વે મોક્ષમાર્ગના નિરૂપચાર નિરૂપણનો અનુપમ ગ્રંથ છે. “નિયમ” એટલે જે અવશ્ક કરવાયોગ્ય હોય તે અર્થાત્ નિશ્ચયરત્નત્રય. “સાર” શબ્દ નિશ્ચયરત્નત્રયથી વિપરીત એવા વ્યવહારરત્નત્રયના પરિણાર અર્થે યોજેલ છે. આમ, “નિયમસાર”

અર્થાત् શુદ્ધરત્નત્રય. આ શુદ્ધરત્નત્રયની પ્રામિ પરમાત્મતત્વનો આશ્રય કરવાથી જ થાય છે. નિગોદ્ધથી માંડીને સિદ્ધ સુધીની સર્વ અવસ્થાઓમાં—અશુભ, શુભ કે શુદ્ધ વિશેષોમાં—રહેલું જે નિત્ય-નિરંજન ટકોત્કીર્ણ શાશ્વત એકરૂપ શુદ્ધદ્રવ્યસામાન્ય તે પરમાત્મતત્વ છે, તે જ શુદ્ધ અંતઃતત્વ, કારણપરમાત્મા, પરમપારિણામિકભાવ વગેરે નામોથી રહેવાય છે. આ પરમાત્મતત્વની ઉપલબ્ધિ, અનાદિ કાળથી અનંત-અનંત દુઃખને અનુભવતા જીવે, એક ક્ષણમાત્ર પણ કરી નથી અને તેથી સુખ માટેનાં તેના સર્વ જાવાં—વ્યવહારરત્નત્રય સુદ્ધાં સર્વથા વર્થ ગયા છે. માટે, આ પરમાગમનો એકમાત્ર ઉદેશ જીવોને પરમાત્મતત્વની ઉપલબ્ધિ અથવા આશ્રય કરાવવાનો છે.

આ શાસ્ત્રમાં ભગવાન શ્રી કુંદુંદાચાર્યદિવની પ્રાકૃત ગાથાઓ ઉપર તાત્પર્યવૃત્તિ નામની સંસ્કૃત ટીકા લખનાર મુનિશ્વર શ્રી પદ્મપ્રભમલધારિદેવ છે. તેઓ આચાર્ય શ્રી વિરનંદિ સિદ્ધાંતચક્વતીના શિષ્ય છે કે જેઓ વિકભની ૧૩મી શતાબ્દીમાં થઈ ગયા છે. શ્રી પદ્મપ્રભમલધારીદેવ ભગવાન શ્રી કુંદુંદાચાર્યદિવના હૃદયમાં રહેલા પરમ ગણન આધ્યાત્મિક ભાવોને પોતાના અંતરવેદન સાથે મેળવીને આ ટીકામાં સ્પષ્ટ રીતે ખુલ્લા કર્યા છે. આ ટીકામાં આવતા કળશરૂપ કાવ્યો અતિશય મધુર છે અને અધ્યાત્મ મસ્તીથી તથા ભક્તિરસથી ભરપૂર છે. ટીકાકાર મુનિરાજે ગદ્ય તેમ જ પદ્ધત્પે પરમપારિણામિકભાવને તો ખૂબ-ખૂબ ગાયો છે. આખી ટીકા જાણો કે પરમપારિણામિકભાવનું અને તદાશ્રિત મુનિદશાનું એક મહાકાવ્ય હોય તેમ મુમુક્ષુ હૃદયોને મુદ્દિત કરે છે.

શબ્દશઃ: પ્રવચન-શાસ્ત્રોને પ્રકાશિત કરવાનું અમારું એક જ પ્રયોજન છે કે બધા જ જીવો સર્વાંગે અભ્યાસ કરીને પોતાની સાધનામાં આગળ વધે.

આ પ્રવચનો સાંભળીને તેને શાસ્ત્રકાર આપવામાં શ્રી નિલેશભાઈ જૈન, ભાવનગરનો ખૂબ આભાર માનીએ છીએ. બધા જ પ્રવચનોને સાંભળીને ગ્રંથાકૃઢ કરવામાં ચીવટતા રાખવામાં આવેલ છે. વાક્યરચનાને પૂર્ણ કરવા અર્થે ક્યાંક-ક્યાંક કૌંસ કરવામાં આવેલા છે.

જિનવાણી પ્રકાશનનું કાર્ય ગંભીર તથા જવાબદારીપૂર્ણ હોવાથી અત્યંત જાગૃતિપૂર્વક તથા ઉપયોગની એકાગ્રતાપૂર્વક કરવામાં આવેલ છે, તેમ છતાં પ્રકાશન કાર્યમાં પ્રમાદવશ કે અજાગૃતિવશ કોઈ ભૂલ રહી ગઈ હોય તો ત્રિકાળવતી દેવ-શાસ્ત્ર-ગુરુ પ્રત્યે ક્ષમા યાચીએ છીએ. સર્વ મુમુક્ષુગણને વિનંતી છે કે અશુદ્ધિઓની નોંધ ટ્રસ્ટીને પાઠવે, જેથી તે આગળની આવૃત્તિમાં સુધારી શકાય. આ પ્રવચનો www.vitragvani.com તથા Atmadharam.com ઉપર ઉપલબ્ધ છે.

- શ્રી કુંદુંદ-કણાન મોક્ષાર્થી પરિવાર,
સોનગઢ.

અધ્યાત્મયુગાદ્ઘા પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી કાનજીસ્વામી (સંપૂર્ણ જીવન-દર્શન, સંક્ષિપ્તમાં)

એવા એ કળિકાળમાં જગતનાં કંઈ પુણ્ય બાકી હતાં,
 જિજ્ઞાસુ હદ્યો હતાં તલસતાં સદ્ગુરુને ભેટવા;
 એવા કંઈક પ્રભાવથી ગગનથી ઓ કૃદીન! તું ઉતરે,
 અંધારે દૂબતાં અખંડ સત્તને તું પ્રાણવંતું કરે!

વર્તમાન ચોવીસીના પ્રથમ તીર્થકરદેવના પૂર્વના ભોગભૂમિના એક ભવમાં, સમ્યક્ત્વપ્રામિની તેમની કાળલબ્ધ પાકતાં, ગગનમાંથી બે-બે મુનિરાજ ઉતરે છે. અંતિમ તીર્થકરદેવના પૂર્વના સિંહના ભવમાં, સમ્યક્ત્વપ્રામિની તેમની કાળલબ્ધ પાકતાં, ગગનમાંથી બે-બે મુનિરાજ ધોર જંગલમાં ઉતરે છે. ઉપાદાન તૈયાર થતાં જાણો કે નિમિત્તને સ્વયં હાજર થવું પડે છે તે ન્યાયે, લાખો ભવ્ય જીવોની તત્ત્વજ્ઞાસા-તૃમિનો કાળ પાકતાં, સીમંધરસભામાં દેશનાનું શ્રવણપાન કરીને સ્વર્ગે જવા સક્ષમ એવા રાજકુમારનો જીવ, જાણો કે ભવિજન-ભાયવશ પોતાનો માર્ગ બદલીને, ગગનમાંથી અહીં ભરતભૂમિમાં ઉતર્યો!

ભગવાન શ્રી મહાવીરસ્વામી દ્વારા સમુપદિષ્ટ તથા આચાર્યશિરોમણિ શ્રીમદ્ ભગવતુંદુંદાચાર્યદિવ તેમજ શ્રીમદ્ અમૃતયંત્રાચાર્યદિવ આદિ નિર્ણથ દિગંબર સંતો દ્વારા શાસ્ત્રમાં સુરક્ષિત વીતરાગમાર્ગ જ્યારે રૂઢિયુસ્ત સંપ્રદાયિકતાની દેષાશ્રિત બાધ્યક્રિયા અને અધ્યાત્મતત્ત્વજ્ઞાનશૂન્ય ભક્તિમાર્ગના અંધકારમાં દૂબી રહ્યો હતો એવા કળિકાળમાં, વીતરાગમાર્ગના અખંડ સત્તને પ્રાણવંતું કરવા ભારતદેશના ગુજરાત રાજ્યમાં ભાવનગર જિલ્લાના ઉમરાળા ગામમાં સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયના દશાશ્રીમાળી પરિવારના શ્રેષ્ઠીવર્ય પિતાશ્રી મોતીયંદભાઈ ગીગા કુરા ગાંડાણીના ઘરે, માતા ઉજમબાની કુંખે, વિક્રમ સંવત ૧૯૪૬ના વૈશાખ સુદ બીજ, તા. ૨૧-૪-૧૯૮૦, રવિવારે વહેલી સવારે તેજસ્વી કહાનસૂર્યનો ઉદ્ય થયો.

સાત વર્ષની ઉંમરે નિશાળમાં લૌકિક શિક્ષા લેવાનું શરૂ કર્યું. દરેક વસ્તુના હાઈ સુધી પહોંચવાની તેજસ્વી બુદ્ધિપ્રતિભા, મધુરભાષીપણું, શાંતસ્વભાવ, ગંભીર મુખમુદ્રા તથા જતું કરવાનો સ્વભાવ હોવાથી બાળ ‘કાનજી’ શિક્ષકોમાં તથા વિદ્યાર્થીઓમાં પ્રિય થઈ ગયા. નિશાળમાં તથા જૈન પાઠશાળાના અભ્યાસમાં પ્રાયઃ પ્રથમ નંબર આવતો, પરંતુ નિશાળના લૌકિક અભ્યાસથી તેમને સંતોષ થયો નહિ અને ઉડે-ઉડે એમ લાગતું કે હું જેની શોધમાં છું તે આ નથી.

તેર વર્ષની ઉંમરે માતુશ્રીના અવસાનથી પિતાજી સાથે પાલેજ જવાનું થયું. ચાર વર્ષ

બાદ પિતાજીનો સ્વર્ગવાસ થતાં સતત વર્ષની ઉંમરે ભાગીદાર સાથે વેપારમાં જોડાયા.

વ્યાપારની ગ્રવૃત્તિ વખતે પણ તેઓ જરા પણ અપ્રમાણિકતા ચલાવી લેતા નહિ. સત્યનિષ્ઠા, નીતિમત્તા, નિખાલસતા અને નિર્દ્દિષ્ટતાથી તેમનું વ્યાવહારિક જીવન સુગંધિત હતું; તે સાથે તેમનો આંતરિક વ્યાપાર અને ઝડપ તો સતત સત્યની શોધ તરફ જ હતો. દુકાનમાં પણ ધાર્મિક પુસ્તકો વાંચતા. વૈરાગી ચિત્તવાળા કદાનહુંવર રાત્રિના રામલીલા કે નાટક જોવા જતાં ત્યારે તેમાંથી વૈરાઘ્યરસનું ધોલન કરતાં જેના ફણસ્વરૂપે સતત વર્ષની ઉંમરે ઉજ્જવળ ભવિષ્યની આગાહી કરતાં બાર લીટીના કાવ્ય ‘શિવરમણી રમનાર તું, તું હી દેવનો દેવ.’ની રચના કરી હતી.

ઓગણીસ વર્ષની ઉંમરથી તો રાત્રિના આહાર, પાણી તથા અથાણાંનો ત્યાગ કર્યો હતો. સત્યની શોધ માટે, દીક્ષા લેવાના ભાવથી ૨૨ વર્ષની પુવા વધે દુકાનનો પરિત્યાગ કર્યો અને ગુરુ પાસે આઝીવિન બ્રહ્મચર્યવ્રત અંગીકાર કર્યું હતું. પછી ૨૪ વર્ષની વધે (વિ.સ. ૧૯૭૦) જન્મનગરી ઉમરાળામાં ૨૦૦૦ જેટલા સાધમીઓના વિશાળ જનસમૃદ્ધયની હાજરીમાં સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયના વૈરાગી સાધુ હીરાજ મહારાજ પાસે દીક્ષા અંગીકાર કરી હતી. દીક્ષા સમયે હાથી પર બેસવા જતાં ધોતિયું ફાટતાં તીક્ષ્ણાબુદ્ધિના ધારક ગુરુવરને શંકા પડી જાય છે કે કાંઈક ખોટું થાય છે.

દીક્ષા લીધાં બાદ સત્યના ખોજક આ મહાત્માએ સ્થાનકવાસી તથા શેતાભર સંપ્રદાયના સમસ્ત આગમોનો ગણન અભ્યાસ માત્ર ચાર વર્ષમાં જ પૂરો કર્યો. સંપ્રદાયમાં મોટી ચર્ચાઓ ચાલી—કર્મ છે તો વિકાર થાય ને? જોકે ગુરુદેવશ્રીને હજુ દિગંબર શાસ્ત્રો તો મળ્યા નહોતાં છીતાં પૂર્વના સંસ્કારના બળો તેઓએ દઢતાપૂર્વક સિંહગર્જના કરેલી કે ‘જીવ પોતાથી સ્વતંત્રપણે વિકાર કરે છે; કર્મથી કે પરથી નહિ. જીવ પોતાના ઊંઘા પુરુષાર્થી વિકાર કરે છે અને સવળા પુરુષાર્થી નાશ કરે છે.’

વિ.સ. ૧૯૭૮માં મહાવીરપ્રભુના શાસન-ઉદ્ધારનો અને લાખો મુમુક્ષુઓનો મહાન પુણ્યોદયસૂચક એક મંગળકારી પવિત્ર પ્રસંગ બન્યો :

૩૨ વર્ષની ઉંમરે વિધિની કોઈ ધન્યપણે દામનગરમાં દામોદર શેઠ દ્વારા શ્રીમદ્ ભગવતું દુદુંદાચાયટિવ વિરચિત સમયસાર નામનું મહાન પરમાગમ ગુરુદેવશ્રીના કરકુમળમાં આવ્યું અને તેનું અધ્યયન અને ચિંતન કરતાં-કરતાં પૂર્વના સંસ્કારના બળો અંતરમાં આનંદ અને ઉદ્ઘાસ ઉભરાતાં આ પવિત્ર પુરુષના અંતરમાંથી સહજ જ ઉદ્ગાર નીકળ્યા, ‘શેઠ! આ તો અશરીરી થવાનું શાસ્ત્ર છે.’ આ મહાપુરુષના અંતરંગ જીવનમાં પણ પવિત્ર પરિવર્તન થયું. ભૂલી પડેલી પરિણાતિએ નિજધર દેખ્યું અર્થાત્ તેઓશ્રીને વેશાખ વદ ટના રોજ સમ્યજ્ઞશર્ણ થયું.

વિ.સ. ૧૯૮૨ના ચાતુમસિ પહેલાં રાજકોટમાં શ્રી દામોદરભાઈ લાખાણીએ ‘મોક્ષમાર્ગપ્રકાશક’ ગ્રંથ પૂજય ગુરુદેવશ્રીને આપ્યો જે વાંચતાં, પોતાના હૃદયની અનેક વાતોનું સમર્થન આ ગ્રંથમાંથી

મળી આવતાં, તેઓ તેના વાંચનમાં એટલા ઓતપ્રોત થઈ જતાં કે તે વખતે તેમને ખાવું-પીવું કે સૂવું પણ ગમતું નહીં. ત્યારબાદ, અંતરંગ શ્રદ્ધા કંઈક અને બહારમાં વેષ કંઈક એવી સ્થિતિ તેમને અસર્ય થઈ પડી. તેથી અંતરમાં ખૂબ જ મનોમંથન બાદ સંપ્રદાય છોડવાનો નિશ્ચય કર્યો.

પરિવર્તન માટે યોગ્ય સ્થળની તપાસ કરતાં-કરતાં સોનગઢ આવી ‘સ્ટાર ઓફ ઈન્ડિયા’ નામના એકાંત મકાનમાં ૧૯૮૧ના ફાગણ વદ પાંચમના દિને નિવાસ કર્યો અને મહાવીર જન્મકલ્યાણકના દિવસે (વિ.સં. ૧૯૮૧, ચૈત્ર સુદ ૧૩) બપોરે સવા વાગે ભગવાન પાર્શ્વનાથના ફોટો સમક્ષ સંપ્રદાયના ચિહ્ન મુદ્દપત્તિનો ત્યાગ કર્યો અને જાહેર કર્યું કે ‘હવે હું સ્થાનકવાસી સાધુ નથી, હું સનાતન દિગંબર જૈનધર્મનો શ્રાવક છું.’ સિંહ સમાન વૃત્તિના ધારક આ મહાપુરુષે, ૪૫ વર્ષની ઉંમરે અંતરમાં મહાવીર્ય ઉછાળીને આ અદ્ભુત પરાક્રમી કાર્ય કર્યું.

‘સ્ટાર ઓફ ઈન્ડિયા’માં સવા ત્રણ વર્ષ દરમ્યાન જિજ્ઞાસુ ભક્તજનોનો પ્રવાહ દિન-પ્રતિદિન વધતો જ ગયો, જેના કારણે આ મકાન ખૂબ જ નાનું પડવા લાગ્યું. તેથી, ભક્તોએ આ પરમપ્રતાપી સત્પુરુષ માટે નિવાસ અને પ્રવચનનું મકાન ‘શ્રી દિ.જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર’ નું નિર્માણ કરાવ્યું. ગુરુદેવશ્રીએ વિ.સં. ૧૯૮૪ના વૈશાખ વદ ૮ના રોજ આ નિવાસથાનમાં મંગળ પદાર્પણ કર્યું. આ ‘સ્વાધ્યાયમંદિર’ જીવનપર્યત આ મહાપુરુષની આત્મ-સાધના અને વીરશાસનની પ્રભાવનાનું કેન્દ્ર બની રહ્યું.

અહીં દિગંબર ધર્મના ચારે અનુયોગના નાના-મોટા ૧૮૩ જેટલા ગ્રંથોનો ઊંડાણથી અભ્યાસ કર્યો. તેમાંથી ૩૮ ગ્રંથો પર સભામાં પ્રવચનો કર્યા, જેમાં સમયસાર ઉપર તો ૧૬ વખત અધ્યાત્મવર્ષા કરી હતી. પ્રવચનસાર, નિયમસાર, પંચાસ્તિકાયસંગ્રહ, અષ્પાહુડ, પરમાત્મપ્રકાશ, સમયસાર કળશ-ટીકા વગેરે ગ્રંથો પર પણ અનેકવાર પ્રવચનો કર્યા.

વિ.સં. ૧૯૮૧માં ગઢામાં ૧૫ વર્ષની ઉંમરે પૂજ્ય શાંતાબેનને પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના પ્રથમ દર્શન ને પ્રવચન-શ્રવણનો લાભ પ્રાપ્ત થયેલો. વિ.સં. ૧૯૮૫માં વઢવાણામાં ૧૫ વર્ષની ઉંમરે પૂજ્ય બહેનશ્રી ચંપાબેનને પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના પ્રથમ દર્શન અને પ્રવચન-શ્રવણનો લાભ પ્રાપ્ત થયેલો. વિ.સં. ૧૯૮૬માં વિંછીયામાં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના દર્શન ને પ્રવચન-શ્રવણ માટે બંને બહેનોને જવાનું થતાં ત્યાં પ્રથમવાર બંને બહેનોને પરિચય થયેલો. પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીએ ‘પરિવર્તન’ કર્યા બાદ સોનગઢમાં બંને બહેનોએ સાથે રહેવાનું શરૂ કરીને, જીવનપર્યત સાથે રહીને, પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની દેશના વડે પોતપોતાની આત્મસાધના કરતાં રહીને, શાસનની અત્યંત ભક્તિપૂર્વક સેવા કરી હતી. ગુરુન્થાસન પ્રભાવનામાં બંને બહેનોનું નોંધનીય વિશેષ યોગદાન રહ્યું હતું.

સોનગઢમાં વિ.સં. ૧૯૮૭ના ફાગણ સુદ બીજના રોજ શ્રી નાનાલાલભાઈ વિગેરે જસાણી ભાઈઓના યોગદાન દ્વારા નવનિર્ભિત શ્રી દિગંબર જિનમંદિરમાં કણાનગુરુના મંગલ દસ્તે શ્રી સીમંધરાટિ ભગવંતોની પંચકલ્યાણક-વિધિપૂર્વક પ્રતિષ્ઠા થઈ. તે સમયે સૌરાષ્ટ્રમાં માંડ ચાર-

પાંચ દિગંબર જિનમંહિરો હતા અને દિગંબર જૈનો તો ભાષ્યે જ જોવા મળતા હતા. આવે કેન્દ્રે ગુરુદેવશ્રીની પાવન પ્રેરણાથી પ્રથમ જિનમંહિર બન્યું. રોજ બપોરે પ્રવચન બાહુ જિનમંહિરમાં અડધો કલાક ભક્તિમાં જિનવરભક્ત ગુરુરાજ હંમેશા દાજર રહેતાં. ઘણીવાર તેઓશ્રી અતિભાવવાહી ભક્તિપાન કરાવતાં. આમ, ગુરુદેવશ્રીનું જીવન નિશ્ચય-વ્યવહારની અપૂર્વ સંધિપૂર્વકનું હતું.

વિ.સં. ૧૯૯૭માં દિગંબર જૈન સમાજના તત્કાલીન પ્રમુખ દિગંબર જૈનાચાર્ય શ્રી શાંતિસાગરજી મહારાજ શ્રી શેત્રંજય સિદ્ધક્ષેત્રની યાત્રા કરીને સોનગઢ આવેલા; પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીનું પ્રવચન સાંભળીને તથા તત્ત્વચર્ચા કરીને એટલા પ્રભાવિત થયેલા કે તેઓએ ગુરુદેવશ્રીને ઉદ્દેશીને કહેલ કે ‘તીર્થકર અકેલે મોક્ષ નહીં જાતે; યદ્યાં કુછ ઐસા યોગ હૈ ઐસા દમે લગતા હૈ’ અર્થાતું પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી ભવિષ્યમાં તીર્થકર થશે એવું દિગંબર જૈન સમાજના પ્રમુખ આચાર્યને લાયું હતું.

શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંહિર ટ્રેસ્ટ, સોનગઢ દ્વારા દિગંબર આચાર્યો, મુનિવરો તેમજ આત્માનુભવી પંડિતવર્યોના ગ્રંથો, પંડિત શ્રી હિંમતભાઈ જે. શાહના ગુજરાતીમાં અનુવાદિત શ્રી સમયસાર આદિ પરમાગમો અને પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના તે ગ્રંથો પરના પ્રવચનોના પુસ્તક છપાવવાનું કાર્ય વિ.સં. ૧૯૯૯ (ઈ.સ.૧૯૪૩)થી શરૂ થયું. આ સત્તસાહિત્ય દ્વારા વીતરાળી તત્ત્વજ્ઞાનની દેશ-વિદેશમાં અપૂર્વ પ્રભાવના થઈ, જે આજે પણ અવિરતપણે ચાલી રહી છે. પરમાગમોનું ઊંંકું રહસ્ય સમજાવીને કૃપાળું કહાનગરુહેવે આપણા સહુ ઉપર કરુણા વરસાવી છે. તત્ત્વજ્ઞાસું જીવો માટે આ એક મહાન આધાર છે અને દિગંબર જૈન સાહિત્યની આ એક અમૂલ્ય સંપત્તિ છે.

આ મહાપુરુષનો ધર્મસંદેશ દેશ-વિદેશના સમસ્ત મુમુક્ષુઓને નિયમિત મળતો રહે તે હેતુથી સૌ પ્રથમ વિ.સં. ૨૦૦૦ના માગશર (ડિસેમ્બર ૧૯૪૩) માસથી ‘આત્મધર્મ’ નામની માસિક અધ્યાત્મિક-પત્રિકાનું પ્રકાશન સોનગઢથી શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંહિર ટ્રેસ્ટના સ્થાપક આધ્યપ્રમુખ મુરજ્જી શ્રી રામજીભાઈ માણેકચંદ દોશીના સંપાદન હેઠળ શરૂ થયું. આજે પણ ‘આત્મધર્મ’ ગુજરાતી તેમજ હિન્દી ભાષામાં નિયમિત રીતે પ્રકાશિત થઈ રહ્યું છે. પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના દૈનિક પ્રવચનોને પ્રસિદ્ધ કરતું ‘શ્રી સદ્ગુરુ પ્રવચન-પ્રસાદ’ સપ્ટેમ્બર ૧૯૫૦ થી નવેમ્બર ૧૯૫૬ સુધી પ્રકાશિત થયું. સ્વાનુભૂતિવિભૂષિત આ ચૈતન્ય-વિહારી મહાપુરુષની મંગલવાણી વાંચીને તેમજ સાંભળીને દજારો સ્થાનકવાસી, શ્વેતામ્બર તથા અન્ય કોમના ભવ્યજીવો પણ તત્ત્વની સમજણા પૂર્વક સાચા દિગંબર જૈનધર્મના અનુયાયી થયા. અરે...! મૂળ દિગંબર જૈનો પણ સાચા અર્થમાં દિગંબર જૈન બન્યા.

બાળકોમાં તત્ત્વજ્ઞાનના સંસ્કારોનું સિંચન થાય તે હેતુથી સોનગઢમાં વિ.સં. ૧૯૯૭ (ઈ.સ. ૧૯૪૧)ના મે માસના વેકેશનથી ૨૦ દિવસના ધાર્મિક શિક્ષણ વર્ગ શરૂ થયા. વડીલો માટેનો

પ્રૌઢ શિક્ષણ વર્ગ વિ.સં. ૨૦૦૩ના શ્રાવણ માસમાં શરૂ કરવામાં આવેલ હતો.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની દેશનાનું સામર્થ્ય પ્રસિદ્ધ કરતો એક પ્રસંગ ઈ.સ. ૧૯૪૬મા બન્યો. અજમેરનિવાસી શ્રી ન્યાલચંદ્રભાઈ સોગાની સોનગઢ આવ્યા અને પ્રથમવાર ૪ પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના દર્શનનો લાભ સંપ્રામ થયો. પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીનું એક ૪ પ્રવચન સાંભળી રાતભર આત્મમંથન કરતાં-કરતાં સવાર સુધીમાં અતીન્દ્રિય આનંદનો અનુભવ પ્રાપ્ત કરીને જૈનજગતને પ્રતીત કરાવી કે જો તમારો પુરુષાર્થ અને ગુરુપ્રતિ અર્પણાતા ગાઢ હોય તો આ મહાપુરુષની દેશના એટલી પ્રખર છે કે તેમનું એક ૪ પ્રવચન-શ્રવણ ભવ્યોના ભવાંતનું પ્રબળ નિમિત્ત બનવાનું સામર્થ્ય ધરાવે છે.

વિ.સં. ૨૦૦૩માં બંધાયેલ ‘ભગવાન શ્રી કુંદુંદુ પ્રવચન મંડપ’ના શિલાન્યાસ પ્રસંગે ઈન્દોરના સર શેઠ દુકમંદજી પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી પ્રતિ અત્યંત અદોભાવથી બોલ્યા હતા કે ‘આપકે પાસ મોક્ષ જાનેકા સીધા રાસ્તા હૈ.’

વિ.સં. ૨૦૦૩માં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની મંગલ છત્રછાયામાં, ‘ભારતવર્ષીય દિગ્ંબર જૈન વિક્ત પરિષદ’નું ત્રીજું અધિવેશન પં. શ્રી કેલાશચંદ્રજી (બનારસ)ની અધ્યક્ષતામાં ભરવામાં આવ્યું હતું જેમાં દિગ્ંબર જૈન સમાજના સુપ્રસિદ્ધ ઉર વિક્ષાનોએ લાભ લીધો હતો. પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની દેશનાથી પ્રભાવિત થઈને તેઓએ સર્વસંમતિથી એક વિશાળ પ્રસ્તાવ પારિત કરેલો હતો જેમાં સ્પષ્ટપણે ઉદ્ઘેખ કરાયેલ કે “....ભગવાન શ્રી કુંદુંદની વાણી સમજુને મહારજાશ્રીએ માત્ર પોતાને ૪ ઓળખ્યા છે એમ નહીં પણ હજારો લાખો મનુષ્યોને એક જીવન ઉદ્વારના સત્ય માર્ગ પર ચાલવાનો ઉપાય દર્શાવી દીધો છે....”

દિગ્ંબર જૈન સમાજના તત્કાલીન મૂર્ધન્ય પંડિત શ્રી કેલાશચંદ્રજીએ પોતાની પત્રિકાના સંપાદકીય લેખમાં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની વિશેષતા દર્શાવતા લખેલ કે ‘જો કાનજુસ્વામી ઈસ યુગમેં ન હુએ હોતે તો હમારે લિયે સમયસાર ગ્રંથ માત્ર દર્શનીય રહે જતા’ અર્થાત् પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના કારણે સમયસાર જેવા મહાન ગ્રંથનો પોતાને અભ્યાસ કરવાનો સુયોગ પ્રાપ્ત થયો હતો. ફરીથી એ ૪ પત્રિકાના સંપાદકીય લેખમાં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીનો દિશ્કોણ રજૂ કરતાં તેમણે લખેલ કે ‘કાનજુસ્વામી નિમિત્તકો નહીં માનતે ઐસા નહીં હૈ લેકિન વે નિમિત્તસે કુછ હોતા નહીં હૈ ઐસા માનતે હૈન.’ એ રીતે મૂળ દિગ્ંબર સંપ્રદાયમાં પણ સમયસાર-સ્વાધ્યાયપુરુષસર્જક પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની પ્રતિભા પ્રસિદ્ધ પામી હતી.

લાડનૂરનિવાસી શ્રી રતનલાલ ગંગવાલના પિતાશ્રી શ્રી વચ્છરાજજી પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીનો મહિમા સાંભળીને સોનગઢ આવેલા; અત્યંત પ્રભાવિત થઈને તેઓએ પૂજ્ય બહેનશ્રીબેનની છત્રછાયામાં બાળબ્રક્ષયારી બહેનોના નિવાસ માટે ‘શ્રી ગોગીટેવી દિગ્ંબર જૈન શ્રાવિકા બ્રહ્મચર્યાશ્રમ’નું વિ.સં. ૨૦૦૮માં નિર્માણ કરેલું.

શ્રી કુંદુંદાચાર્યાદીપ-વિરચિત શ્રી સમયસાર આદિ પાંચેય પરમાગમો આરસમાં ઉત્કીર્ણ કરેલ

‘શ્રી મહાવીર-કુંદુંદ-પરમાગમ મંદિર’નું ઉદ્ઘાટન વિ.સં. ૨૦૩૦માં સોનગઢમાં ૨૬,૦૦૦ ભક્તોની ઉપસ્થિતિમાં શ્રી શાંતિપ્રસાદજી સાહુના હસ્તે થયું હતું.

ટ્રસ્ટી શ્રી નેમિયંદજી પાટની (આગ્રા)ના સફળ સંચાલનમાં શ્રી સમેદ્શિખરજીની યાત્રા નિભિતે વિ.સં. ૨૦૧૩ (ઈ.સ. ૧૯૫૭) તથા વિ.સં. ૨૦૨૩ (ઈ.સ. ૧૯૬૭)માં—એમ બે વખત સમગ્ર ઉત્તર અને પૂર્વ ભારતમાં મંગલ વિહાર થયો હતો. તે જ રીતે વિ.સં. ૨૦૧૫ (ઈ.સ. ૧૯૫૯) અને વિ.સં. ૨૦૨૦ (ઈ.સ. ૧૯૬૪)માં—એમ બે વખત દક્ષિણ અને મધ્ય ભારતમાં મંગળ વિહાર થયો હતો. આ મંગલ તીર્થયાત્રાના વિહાર દરમ્યાન લાખો જિજ્ઞાસુ જીવોએ આ સિદ્ધપ્રદાન સાધક સંતના દર્શન કર્યા અને તેઓશ્રીની ભવાંતકારી અમૃતમય વાણી સાંભળીને અનેક ભવ્ય જીવોના જીવનની દિશા આત્મ-સન્મુખ થઈ ગઈ. ઇન્સ્વરૂપે ભારતભરમાં મહતી ધર્મપ્રાભાવના થઈ અને સોનગઢના આ સંત પ્રત્યે લોકોમાં શ્રદ્ધાભક્તિનો જીવાળ જાગી ઉઠ્યો. યાત્રા દરમ્યાન અનેક સ્થાનોએથી લગભગ ૮૦ જેટલા અભિનંદન પત્ર અર્પણ થયા.

પોણા છ માસની ૮૦૦ મુમુક્ષુ-યાત્રાણુઓ સાથે નીકળેલી વિ.સં. ૨૦૧૩ની શ્રી સમેદ્શિખરજીની પ્રથમ યાત્રા વખતે ઈસરી આશ્રમમાં દિગંબર જૈન સમાજના અનેક પ્રસિદ્ધ વિજ્ઞાનોની હાજરીમાં કુલ્લક શ્રી ગણેશપ્રસાદજી વણીજી સાથે પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની વાતસ્વિતાભરી વાતચીત થયેલી; ત્યારે વણીજીએ પ્રસન્નતા વ્યક્ત કરતાં કહ્યું કે “સ્વામીજીકી પ્રસન્નમુજા મુજે બહુત પસંદ આઈ; ઔર મુજે ઐસા લગા કે ઈસ આત્માકે દ્વારા સમાજકા કલ્યાણ હોગા.” ત્યારબાદ મધુવન (શિખરજી)માં અનેક દિગંબર મુનિઓ, વિજ્ઞાનો, વણીજી સહિત અનેક ત્યાગીઓ અને પાંચ હજારથી અધિક શ્રોતાગણની સમક્ષ પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીનું પ્રવચન થયેલું. પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના પ્રવચન-શ્રવણથી પ્રભાવિત થઈને સેંકડો પંડિતોના વિદ્યાપતિ પં. બંસીધરજી (ઈન્દ્રાર)એ હિંમતપૂર્વક સ્પષ્ટ જાહેર કરેલું કે ‘..... આપકી વાણીમં તીર્થકરોકા ઔર કુંદુંદસ્વામીકા હી હૃદય હૈ.’ ભારતવર્ષીય દિ.જૈન વિજ્ઞત્પરિષદના અધ્યક્ષ પં. કુલચંદજી સિદ્ધાંતશાસ્ત્રી પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના પ્રવચન-સત્ત્સમાગમથી એટલા બધા પ્રભાવિત થયા કે તેઓ પોતાની ઇદ્દિગત્ માન્યતા છોડીને પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના અનુયાયી બની ગયા.

દિવ્યધ્વનિનું રહસ્ય સમજાવનાર તેમજ કુંદુંદાદિ આચાર્યોના ગણન શાસ્ત્રોનું રહસ્યોદ્ઘાટન કરનાર આ મહાપુરુષની ભવતાપવિનાશક અમૃતવાણીને, શ્રી નવનીતભાઈ ઝવેરીની દીર્ઘદિને કારણે, શ્રી દિગંબર જૈન સ્વાધ્યાયમંદિર ટ્રસ્ટ, સોનગઢ દ્વારા ઈ.સ. ૧૯૫૮થી નવેમ્બર ૧૯૮૦ સુધી ટેપમાં ઉતારી લેવામી આવી, જેના પ્રતાપે આજે આપણી પાસે ૮૦૦૦ થી વધુ પ્રવચનો સુરક્ષિતપણે ઉપલબ્ધ છે. પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની મંદિર ઉપસ્થિતિમાં જ ભારતભરમાં-વિશેષરૂપે હિન્દી સમાજમાં તેમજ નાઈરોબી, લંડન, સ્વીલ્ઝર્લેન્ડ, હોંગકોંગ, અમેરિકા, કેનેડા ઈત્યાદિ વિદેશોમાં, અગણિત સંખ્યામાં ટેપ-રીલો તથા કેસેટોથી ટ્રસ્ટના કેસેટ-વિભાગ દ્વારા પૂજ્ય

ગુરુદેવશ્રીના પ્રવચોનો મુમુક્ષુઓએ લાભ ગ્રામ કર્યો હતો. દાલમાં સી.ડી. યુગ શરૂ થતાં સ્વ. શાંતિલાલ રતિલાલ શાહ પરિવાર દ્વારા આ મંગલવાણી દેશ-વિદેશના તમામ મુમુક્ષુમંડળોમાં તેમેજ લાખો જિજ્ઞાસુ મુમુક્ષુઓના ઘેર-ઘેર ગુંજતી થઈ ગઈ છે, તે એમ પ્રસિદ્ધ કરે છે કે ભરતક્ષેત્રના ભવ્ય જીવોને પંચમકાળના અંત સુધી આ દિવ્યવાણી ભવના અભાવમાં પ્રબળ નિમિત્ત થશે.

દશલક્ષ્મા પર્યુષણપર્વ દરમ્યાન ભારતભરમાં અનેક સ્થળોએ પૂજય ગુરુદેવશ્રીએ પ્રરૂપેલાં તત્ત્વજ્ઞાનના પ્રચાર માટે પ્રવચનકારો મોકલાય છે. પર્યુષણમાં સૌ પ્રથમ બહારગામ-રાજધાની દિલ્હીમાં-વાંચન કરવા માટે સોનગઢથી શ્રી જીમચંદ્રભાઈ શેઠ ગયા હતા. તેઓ તેમ જ શ્રી લાલચંદ્રભાઈ મોહી અને શ્રી યુગલકિશોરજી (કોટા), પૂજય ગુરુદેવશ્રીની સૂક્ષ્મ તત્ત્વ-પ્રરૂપણાનો પ્રચાર કરનાર અગ્રેસર વક્તાઓ હતા. પ્રવચનકારોને મોકલવાની આ પ્રવૃત્તિથી ભારતભરના સમસ્ત દિગંબર સમાજમાં જાગૃતિ આવી હતી અને આજે પણ દેશ-વિદેશમાં પર્યુષણપર્વમાં સેંકડો પ્રવચનકાર વિદ્વાનો આ વીતરાગી વાણીનો ડંકો વગાડે છે. ડૉ. હુકમચંદ્રજી ભારિદ્વના નિર્દેશનમાં નવા-નવા વિદ્વાનો તૈપાર કરવા માટે શ્રી પૂનમચંદ્રજી ગોદિકા દ્વારા આચાર્યકલ્યાંપંડિત શ્રી ટોડરમલજીની સ્મૃતિરૂપે જ્યપુરમાં શ્રી ડોટરમલ સ્મારક ભવનનું ઈ.સ.૧૯૬૭માં નિર્માણ થયું જેનું ઉદ્ઘાટન પૂજય ગુરુદેવશ્રીની મંગલ ઉપસ્થિતિમાં તેઓશ્રીના આશીર્વાદથી થયું હતું. આ પ્રવચનકાર વિદ્વાનોને પ્રવચન-પદ્ધતિ માટે પ્રશિક્ષિત કરવા દર વર્ષે પ્રશિક્ષણવર્ગ જ્યપુરથી શરૂ કરવામાં આવ્યા હતા. ઉત્તર ગુજરાત તેમજ દિન્દી પ્રાંતમાં પૂજય ગુરુદેવશ્રીએ પ્રરૂપેલ તત્ત્વજ્ઞાનના પ્રચાર-પ્રસારમાં પંડિત શ્રી બાબુભાઈ ફટેપુરવાળાનું વિશેષ યોગદાન રહ્યું હતું.

ભગવાન શ્રી મહાવરીસ્વામી પદ્ધીના આ યુગમાં જ્યારે બૌધ્ધ સંપ્રદાયનો ધારો પ્રભાવ હતો ત્યારે સમર્થ આચાર્ય શ્રી અકલંકટેવે તત્કાલીન પ્રમુખ બૌધ્ધ આચાર્ય સાથે વાદવિવાદ કરીને તેમનો પરાજ્ય કરતાં જૈન સમાજમાં જ્યજ્યકાર થયેલો; તેવી જ રીતે ઓક્ટોબર ૧૯૬૩માં ખાનિયા (જ્યપુર)માં દિગંબર સમ્પ્રદાયના પ્રખર પંડિતો અને કાનજીસ્વામીના અનુયાયી તરીકે પ્રસિદ્ધ પં. શ્રી ફૂલચંદ્રજી સિદ્ધાન્તશાસ્ત્રી વચ્ચે કેટલાક દિવસો સુધી લેખિત પ્રશ્નોત્તર દ્વારા તત્ત્વચર્ચા થતાં, પં. શ્રી ફૂલચંદ્રજી દ્વારા તે પંડિતોની દૃઢિગત્ત માન્યતાનો શાસ્ત્રોના આધારો દ્વારા પરાજ્ય થતાં, પૂજય ગુરુદેવશ્રીએ અત્યંત ભાવવિભોર થઈને જૈનર્ધર્ણના સત્યમાર્ગની જીત સંબંધી પં. ફૂલચંદ્રજી માટે અત્યંત પ્રસત્તતા વ્યક્ત કરતાં કહ્યું હતું કે-પંડિત ફૂલચંદ્રજીએ બહુ કાર્ય કર્યું છે, બહુ મહેનત કરી છે. શાસ્ત્રી આધાર આપીને બરાબર સાચી શ્રદ્ધાને થંભાવી રાખી છે. એવો એ એક પંડિત નીકળ્યો! શાસ્ત્રના પંડિતપણે ભાણીને સ્વ-આશ્રય અને પર-આશ્રય આ બે બોલને ટકાવી રાખ્યા; બહુ જગ્ભર વાત છે. હજારો બોલ, ઓહોહો..! ધારું જ્ઞાન છે. અત્યારે ચાલતો આ પંથ-વિપંથ, તેમાં આ વાત બહાર મૂકવી!

ઘણી હિંમત કરી છે. આ ઐતિહાસિક પ્રસંગે પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની અત્યંત ભાવવિભોર પ્રસંગ મુખમુદ્રા દેખીને ભક્તો રોમાંચિત થઈ ગયેલા. આ ઐતિહાસિક પ્રસંગ પછી તેઓ સોનગઢ આવ્યા ત્યારે પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીએ મુરબ્બી શ્રી રામજીભાઈ દોશીને આજ્ઞા કરેલી કે તમે આખાય મંડળને લઈને તેમને વાજતે-ગાજતે લઈ આવો. તેથી તે મુજબ અમે બધા શોભાયાત્રાપૂર્વક પં. ફૂલચંદજીને બજારેથી સ્વાધ્યાયમંદિર લઈ આવેલા હતા.

કાઠિયાવાડમાં દિગમ્ભર શાસ્કોના સૌથી જૂના વિશેષ અભ્યાસી, પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના વિશેષ કૃપાપાત્ર, જામનગર નિવાસી શ્રી વીરજીભાઈ વારીયા કે જેઓ સંપ્રદાય સમયના બહુ જૂના અનુયાયી હતા, તેમના માટે એક રાત્રિના પાછલા પહોરે પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીને સ્વપ્ન આવ્યું કે વીરજીભાઈની તબિયત વિશેષ નાદુરસ્ત છે ને તેમને અમારા દર્શનની અભિલાષા છે. સવારે ઉઠતાં જ પૂજ્યશ્રી પાસે સમાચાર આવ્યા કે વીરજીભાઈની તબિયત ઘણી જ નાજુક છે ને આપના દર્શનની ભાવના છે. વાત પૂરી થાય તે પહેલાં જ પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીએ ફરમાવ્યું કે ચાલો જામનગર! અને જામનગરમાં ગુરુંશિષ્યનું વાત્સલ્ય-ભક્તિપૂર્ણ મિલન થયું હતું. શ્રી વીરજીભાઈ ઉંમરમાં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી કરતાં મોટા હતા, સંપ્રદાય-સમયથી જ તેમને પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીનો વિશેષ પરિચય હતો, તેથી તેમને પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની વિશેષ કૃપાનું સૌભાગ્ય પ્રામ થયું હતું.

જન્મમરણાથી રહિત થવાના સંદેશા નિરંતર સંભળાવનાર આ ચૈતન્યવિદ્વારી પુરુષના મંગલકારી જન્મોત્સવો ઉજવવાની શરૂઆત પદમાં વર્ષથી થઈ. જ્યાં હીરકજ્યંતી પ્રસંગે સમગ્ર ભારતના જૈન સમાજ દ્વારા ચાંદી-જડિત આઠસો પાનાનો એક દળદાર ‘અભિનંદન ગ્રંથ’ આ ભાવી તીર્થાધિનાથને ભારત સરકારના તત્કાલીન મંત્રી શ્રી લાલબહાદુર શાસ્કી દ્વારા દેશભરના હજારો ભક્તોની હાજરીમાં મુંબઈમાં અર્પણ થયો હતો. જોગાનુજોગ થોડા દિવસોમાં તેઓ ભારતના વડાપ્રધાન બન્યા.

વિ.સં. ૨૦૩૭ના કારતક વદ ૭, તા. ૨૮-૧૧-૧૯૮૦, શુક્રવારના રોજ આ પ્રબળ પુરુષાર્થી આત્મજ્ઞ સંતપુરુષ દેછાદિનું લક્ષ છોડી પોતાના શાયક ભગવાનના અંતરધ્યાનમાં એકાગ્ર થયા, અતીન્દ્રિય આનંદકંદ નિજ શાયકમાં લીન થયા. સાંજે આકાશનો સૂર્ય અસ્ત થયો, ત્યારે સર્વજ્ઞપદના સાધક સંતે ભરતક્ષેત્રમાંથી સ્વર્ગપુરીમાં પ્રયાણ કર્યું. જેમ નવપદ્ધવિત વટવૃક્ષ શરૂઆતમાં સ્વયં પોતાની વિશાળતાને સમૃદ્ધ કરતો થકો વિશાળકાય બની ગયા બાદ તેમાંથી અનેક વટવૃક્ષનું નવસર્જન કરતો હોય છે, તેમ સોનગઢના આ સંતે શરૂઆતમાં સ્વયંભૂપણે અધ્યાત્મયુગનું નવસર્જન કર્યું અને તેમની વિશાળ પ્રભાવના-છાયામાં દેશ-વિદેશમાં—જયપુર, દેવલાલી, અલિગઢ, હિલ્લી, ગાંધીનગર, સોનાગિર, બાંસવાડા, ઈન્દોર, દ્રોષાગિરિ, નાગપુર, ગજપંથા, કોટા ઈત્યાદિ તથા નાઈરોબી, લંડન, અમેરિકા ઈત્યાદિ ક્ષેત્રોમાં સ્થપાયેલ સંસ્થાઓ દ્વારા, તેઓશ્રીએ ગ્રદ્ધપેલ તત્વજ્ઞાનના પ્રચાર વડે તેઓશ્રી દ્વારા નવસર્જિત અધ્યાત્મયુગને

યુગના અંત સુધી ટકાવી રાખવાનું પણ તેઓશ્રીના પુષ્પપ્રતાપે બન્યું. એ રીતે તેઓશ્રી વીરશાસનને ગ્રાણવંતું કરતાં ગયા.

પૂજય ગુરુદેવશ્રી કાનજીસ્વામી આ યુગના એક મહાન અને અસાધારણ વ્યક્તિ હતાં. તેમના બહુમુખી વ્યક્તિત્વની સૌથી મોટી વિશેષતા એ છે કે તેમણે સત્યથી ખૂબ દૂર જન્મ લઈને સ્વયંબુદ્ધની જેમ સત્યનું અનુસંધાન કર્યું અને પોતાના પ્રચંડ પુરુષાર્થથી આત્મસાત પણ કર્યું.

શ્રી વીરપ્રભુના નિર્વાણ બાદ, આ સણંગ છુપ વર્ષનો સમય (વીર સંવત ૨૪૬૧ થી ૨૫૦૭ અર્થાત् ઈ.સ. ૧૯૩૫ થી ૧૯૮૦) વીતરાગમાર્ગની પ્રભાવનાનો સુવર્ણકાળ હતો. જે કોઈ મુમુક્ષુ અધ્યાત્મ તીર્થધામ સુવર્ણપુરી જતા, તેમને તો ત્યાં ચતુર્થકાળનો જ અનુભવ થતો.

ઈ.સ. ૧૯૪૧ થી ઈ.સ. ૧૯૮૦ દરમ્યાન પૂજય બહેનશ્રી ચંપાબેનના નિર્દેશનમાં તથા પૂજય શાંતાબેનના ભક્તિ-ઉદ્ઘાસભર્યા સંચાલનમાં સૌરાષ્ટ્ર-ગુજરાત ઉપરાંત ભારતદેશના અનેક શહેરોમાં તથા નાઈરોબીમાં-એમ કુલ ૬૬ દિગંબર જિનમંદોરીની મંગલ પ્રતિષ્ઠા આ ધર્મયુગસૃષ્ટા સત્પુરુષના કરકમળ દ્વારા થઈ હતી.

તેઓશ્રીની અધ્યાત્મ-દેશનાના પ્રભાવથી શ્રી સીમંધરસ્વામી દિગંબર જિનમંદિર, શ્રી સમવસરણ મંદિર, શ્રી માનસ્તંભજી, શ્રી મહાવીર-કુંદકુંદ-પરમાગમ મંદિર, શ્રી પંચમેરુ-નંદીશ્વર જિનાલય જેવા જિનાયતનોના નિર્માણથી આજે સુવર્ણપુરી જૈનજગતમાં આત્મસાધનાનું તીર્થધામ બની ગયું છે અને નજીકના ભવિષ્યમાં ૪૧ ફૂટના ભગવાન શ્રી બાહુબલીના ખાડગાસન જિનબિંબની તેમજ જમ્બૂદ્ધીપના અનેક જિનબિંબોની સ્થાપના થતાં પૂજય ગુરુદેવશ્રીની સાધનાભૂમિ સુવર્ણપુરી આકર્ષક અજાયબી તરીકે વિશ્વના નકશામાં સ્થાન પામશે.

આ વિદેશ-દ્વારાવંત મહાપુરુષનું અંતર જેટલું ઉક્ષેવળ હતું તેટલું બાધ્યજીવન પણ પવિત્ર હતું. પવિત્રતા અને પુષ્પનો સહજ યોગ આ કળિકાળમાં ભાયે જ જોવા મળે છે. તેમની અત્યંત નિયમિત દિનચર્યા, સાત્વિક અને પરિમિત આદાર, આગમસંમત સંભાષણ, કરુણા અને સુકોમળ હૃદય તેમના વિરલ વ્યક્તિત્વના અભિન્ન અવયવો હતા. શુદ્ધાત્મતત્વનું નિરંતર ચિંતન અને સ્વાધ્યાય એ જ તેમનું જીવન હતું. જૈન શ્રાવકના પવિત્ર આચાર પ્રત્યે તેઓશ્રી હંમેશા સત્ક અને સાવધાન હતા. તેઓ જગતની પ્રશંસા કે નિંદાથી અપ્રભાવિત, માત્ર પોતાની સાધનામાં જ તત્પર રહ્યા. ભાવલિંગી મુનિઓના તેઓ પરમ ઉપાસક હતા.

પોતે ચતુર્થ ગુણસ્થાનવર્તી સાધક હોવા છીતાં તેમનો જીવન-વ્યવહાર અને પરિણામની સ્થિતિ અત્યંત ઉચ્ચ કોટિના હતા. તીર્થકરનું દ્રવ્ય હોવાથી જગતના જીવો આત્મકલ્યાણને પામો એવી કરુણા વર્તતી હોવાથી ૮૧માં વર્ષ પણ ગામોગામ વિદાર કરીને ભવ્યજીવોની તત્વજિજ્ઞાસા છીપાવતા હતા છીતાં તેઓ એટલા નિસ્પૃદ્ધી હતા કે તેઓશ્રીએ ક્યારેય કોઈને

પણ જિનમંદિર બંધાવો કે સ્વાધ્યાયમંદિર બંધાવો એવું કહેવું તો દૂર રહ્યું, ઈશારો સુદ્ધાં કરેલ ન હતો.

જીવોના આત્મકલ્યાણની કરુણા હોવા છતાં એટલા નિર્મભત્વી હતા કે ક્યારેય કોઈને પણ પૂછેલ ન હતું કે તમે રોજ સ્વાધ્યાય કરો છો ને?

કોઈ વ્યક્તિ જીવનપર્યત તત્ત્વજ્ઞાન ન સમજવાથી પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીનો વિરોધ કરતો હોય ને તે વ્યક્તિને પોતાના અજ્ઞાન માટે પશ્ચાતાપ થતાં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની ક્ષમા માગતો ત્યારે પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીને શરમ... શરમ... અનુભવાતી અને કહેતાં કે ભૂલી જાઓ... ભૂલી જાઓ... ભગવાને પણ પોતાના ભૂતકાળમાં ભૂલો કરવામાં કાંઈ બાકી રાખ્યું ન હતું. તમે ભગવાન છો એમ અમે દેખીએ છીએ અને તમે પણ તમને ભગવાન તરીકે દેખો.—આવી તો નિર્માનિતા હતી.

તત્ત્વવિરોધના કારણે કોઈ દૈનિકપત્રમાં કે પત્રિકામાં પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી પ્રતિ અનુચિત લખાણ છાપે તો ભક્તો તેનો વિરોધ કરવાના હોય તો તેઓશ્રી કહેતાં કે ભાઈ! અમારું કોઈ વિરોધી નથી. અમારો કોઈ વિરોધ કરતો નથી. અમે કોઈને વિરોધી દેખાતા નથી. અમે તો બધાને ભગવાન તરીકે દેખીએ છીએ. ગમે તેવું લખાણ લખીને વિરોધ કરનાર પણ જો પ્રવચન સાંભળવા આવતો તો તેને સભામાં આગળ બેસવા બોલાવતાં ને પ્રવચનમાં વાત્સલ્યભાવે તેમને સંબોધિત કરતાં. પૂરા જીવન દરમ્યાન કોઈપણ વ્યક્તિએ ગમે તેવો વિરોધ કર્યો હોય તે પણ જો એકવાર પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીના પ્રત્યક્ષ દર્શન-સત્તસમાગમમાં આવતો તો તે જીવનભર તેમનો અનુયાયી બની જતો. ક્ષમાપના હિને પ્રવચનસભામાં જાહેરમાં કહેતા કે કોઈ જીવને અમારાથી પયધિદિષ્ટી જોવાઈ ગયું હોય તો અમે ક્ષમા માગીએ છીએ. સૌ જીવો ભગવાન છે.—આવી તો તેમની કરુણામય ક્ષમાભાવના હતી.

જીવનમાં નિસ્પરિગ્રહી તો એવા કે ૪૫-૪૫ વર્ષો સુધી સ્વાધ્યાયમંદિરના એક ૪ ઝડમાં રહેલાં કે જ્યાં જિનવાણી-સ્વાધ્યાય માટે એક બેઠક, સૂવા માટે એક ગાંધલાવાળી બેંચ ને ત્યાગીને ધોય માત્ર ચાર જોડી કપડા! અને સ્વાધ્યાય અર્થે સેંકડો શાસ્ક્રોથી ભરેલા કબાટો!!

દેશ અને દુનિયામાં શું ભજ રહ્યું છે તે જાણવાનું કૂતુહલ નહીં હોવાથી ક્યારેય ન્યુઝપેપર સુદ્ધાં વાંચ્યું ન હતું.

રસના અલોલુપી-નિઃસ્વાદી તો એટલા કે જીવનમાં ક્યારે બે-ત્રણ શાક સિવાય ન તો કોઈ શાક ચાખ્યું હતું, મગની દાળ સિવાય ન તો કોઈ દાળ કે કઢી ચાખ્યા હતા, ન તો કોઈ ચટણી, મરચાં ચાખેલા, ન તો કોઈ મીઠાઈ કે ફરસાણ કે મુખવાસ ચાખેલા. જાણ કે કોઈ ત્યાગી-પ્રતી હોય તેવું તેમનું જીવન હતું.

કરુણાશીલતાનો સાગર હોવા છતાં તત્ત્વમાં એટલા નિભીક ને સત્યમાર્ગ પ્રવક્તા હતા કે કોઈપણ લૌકિક મહાનુભાવનો તેમના પર પ્રભાવ પડતો ન હતો. એક પ્રતિષ્ઠિત શ્રેષ્ઠી તથા

એક ત્યાગી-વ્રતી દ્વારા ઉદ્દિષ્ટ ભોજન માટે કાંઈક જતું કરવા સંબંધી પૂજય ગુસ્ટેવશ્રીને ઈશારો કરવામાં આવતાં, તેઓશ્રીએ બહુ સ્પષ્ટપણે કહ્યું કે પોતાને માટે બનેલો આદાર-ઉદ્દિષ્ટ ભોજન પ્રાણ જાય તોપણ મુનિરાજ લ્યે નહીં. દેશકાળના નામે સર્વજ્ઞકથિત શુદ્ધ આમ્નાયનું ઉદ્ઘંધન કેમ કરાય? ભાવનગરના મહારાજા શ્રી કૃષ્ણકુમારસિંહજી (દેશના પ્રથમ રાજ્યપાલ-મદ્રાસના) સોનગઢ આવેલા; તેમને તેઓશ્રીએ પ્રવચનમાં કહેલ કે થોડું માગે તે નાનો માગણા, ઘણું માગે તે મોટો માગણા! વર્ષે પાંચ દિન જોઈતા હોય તે નાનો માગણા અને વર્ષે પાંચ લાખ જોઈતા હોય તે મોટો માગણા! શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીને પોતાના ધર્મગુરુ માનનાર રાશ્રપિતા ગાંધીજી વિ.સં. ૧૯૮૫માં રાજકોટમાં પ્રવચનમાં આવેલા. પૂજય ગુસ્ટેવશ્રીએ પોતાની તત્ત્વની મસ્તીમાં કહેલ કે હું બીજાની સેવા કરી શકું છું એમ માનનાર મૂઢ છે. આ વાત ગાંધીજીને એટલી બધી સ્પર્શી ગયેલ કે કેટલાક વર્ષો પછી તેમણે કોઈને પૂછેલ કે મને મૂઢ કહેનાર મહારાજ હાલ ક્યાં વિચરે છે?

ગુણ પ્રશંસક તો એટલા કે કોઈએ પણ શાસન-સંબંધી પ્રશંસનીય કાર્ય કર્યું હોય-ચાહે તો પોતાનો શિષ્ય ભવે હોય તોપણ તેમની મુક્તકંઠે પ્રશંસા કરતા હતા.

—આવી અનેક ઉચ્ચ કોટીની પરિણાતિ અને અધ્યાત્મતત્ત્વજ્ઞાનથી ભરપૂર ઉપદેશના સુસંગમના કારણે પ્રથમ પરિચયમાં જ શ્રોતાઓ તેમના પ્રતિ ભાવવિભોર બનીને તેમના અનુયાયી બની જતાં.

આચાર્ય ભગવંતોએ જે મુક્તિનો માર્ગ પ્રકાશો છે તેને આ અનુભૂતિ-વિભૂષિત સંતપુરુષે પોતાના શુદ્ધાત્મતત્ત્વની અનુભૂતિના આધારે, સાતિશય જ્ઞાન અને વાણી દ્વારા, યુક્તિ ને ન્યાયથી સર્વ પ્રકારે સમજાવ્યો હતો. દ્રવ્યની સ્વતંત્રતા, દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાપ્તિ, ઉપાદાન-નિમિત્ત, નિશ્ચય-વ્યવહાર, કુમબદ્વપર્યાપ્તિ, કારણશુદ્ધપર્યાપ્તિ, આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ, સમ્યજ્ઞશર્ણ અને તેનો વિષય, સમ્યજ્ઞાન અને જ્ઞાનનું સ્વ-પરપ્રકાશકપણું ઈત્યાદિ સમસ્ત સિદ્ધાંત તેઓશ્રીના પરમ પ્રતાપે આ કાળો સત્યરૂપે બહાર આવ્યા હતા. “સેકડો શાસ્ત્રોના અમારા મંથનનો આ સાર અંદરથી આવ્યો છે” એ “કુમબદ્વપર્યાપ્તિ”ના શંખનાદ વડે તેઓશ્રીએ જૈનજગતને આંદોલિત કર્યું. જેમ શ્રી સમયસારનું સ્મરણ કરે અને કાનજીસ્વામીનું સ્મરણ થયા વિના રહેતું નથી, તેમ “કુમબદ્વપર્યાપ્તિ” શર્ષણ કાને પડે ને કાનજીસ્વામીનું સ્મરણ થયા વિના રહેવું અસંભવ છે. આજે દેશ-વિદેશમાં લાખો જીવો મોક્ષના માર્ગને સમજવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે તે તેઓશ્રીનો જ પરમ પ્રતાપ છે.

કરુણાસાગર, પુરુષાર્થપ્રેરણામૂર્તિ, સમ્યજ્ઞાનવિભૂષિત આ ધર્મત્વાના મહિમાનું વર્ણિં શર્જાદીત છે; માત્ર અહોભાવથી અનુભવગમ્ય છે.

“તું પરમાત્મા છો-એમ નક્કી કર! તું પરમાત્મા છો-એમ નક્કી કર!”-આવો મહામંત્ર મુમુક્ષુઓને આપીને ભક્તોને ભગવાન બનવાની પ્રેરણા કરનાર આ મહાપુરુષે પ્રકાશેલો

સ્વાનુભૂતિનો પાવન પંથ જગતમાં સદાય જ્યવંત વર્તો!

તીર્થકર શ્રી મહાવીર ભગવાનની દિવ્યધ્વનિનું રહસ્ય સમજવનાર શાસન-સ્તંભ શ્રી કણાનગુરુદેવ ત્રિકાળ જ્યવંત વર્તો!

ભવભીરું ભવ્યાત્માના ભવનો અભાવ કરનારા સત્પુરુષનો પ્રભાવના-ઉદ્ય જ્યવંત વર્તો!

હે શાનપોષક સુમેધ તને નમુ હું,
આ દાસના જીવનશિલ્પી તને નમુ હું.

બ્રહ્મોપહેશ ભાગ-૬ના પ્રકાશનાર્થે પ્રાત દાનરાશિ

૭૦, ૦૦૦/-	સ્વ. રતીલાલ મોહનલાલ ધીયા તથા સ્વ. શારદાબેન રતીલાલ ધીયા ઉ. શ્રી નલીનભાઈ આર. ધીયા શ્રીમતી કલાબેન અન. ધીયા શ્રી નિમીષ અન. ધીયા શ્રીમતી પૂર્વી અન. ધીયા તથા અન્વી અન. ધીયા અને પ્રાચી અન. ધીયા
-----------	---

અનુક્રમણિકા

પ્રવચન નં.	તારીખ	શ્લોક/ગાથા	પૃ.સં.
૧૫૬	૧૮-૦૧-૧૯૭૯	શ્લોક-૧૮ થી ૨૦	૦૦૧
૧૫૭	૨૦-૦૧-૧૯૭૯	ગાથા-૧૩, શ્લોક-૨૧-૨૨	૦૧૪
૧૫૮	૨૧-૦૧-૧૯૭૯	ગાથા-૧૩, શ્લોક-૨૩	૦૨૮
૧૫૯	૨૨-૦૧-૧૯૭૯	ગાથા-૧૫, શ્લોક-૨૪-૨૬	૦૪૧
૧૬૦	૨૩-૦૧-૧૯૭૯	ગાથા-૧૫	૦૫૨
૧૬૧	૨૪-૦૧-૧૯૭૯	ગાથા-૧૫ થી ૧૭, શ્લોક-૨૭	૦૬૫
૧૬૨	૨૫-૦૧-૧૯૭૯	ગાથા-૧૬થી૧૮, શ્લોક-૨૮થી૩૦	૦૭૮
૧૬૩	૨૭-૦૧-૧૯૭૯	ગાથા-૧૮, શ્લોક-૩૧ થી ૩૪	૦૮૦
૧૬૪	૨૮-૦૧-૧૯૭૯	ગાથા-૧૯, શ્લોક-૩૪	૧૦૧
૧૬૫	૨૯-૦૧-૧૯૭૯	ગાથા-૧૯	૧૧૩
૧૬૬	૩૦-૦૧-૧૯૭૯	ગાથા-૫૬, શ્લોક-૩૬	૧૨૬
૧૬૭	૦૧-૦૨-૧૯૭૯	ગાથા-૫૬, શ્લોક-૭૬	૧૩૮
૧૬૮	૦૨-૦૨-૧૯૭૯	ગાથા-૫૭થી૫૮, શ્લોક-૭૭ થી ૭૮	૧૪૦
૧૬૯	૦૩-૦૨-૧૯૭૯	ગાથા-૬૦	૧૫૦
૧૭૦	૦૪-૦૨-૧૯૭૯	ગાથા-૬૧, શ્લોક-૮૦	૧૭૧
૧૭૧	૦૫-૦૨-૧૯૭૯	ગાથા-૬૧, શ્લોક-૮૧-૮૨	૧૮૨
૧૭૨	૦૬-૦૨-૧૯૭૯	ગાથા-૬૨, શ્લોક-૮૩-૮૪	૧૯૩
૧૭૩	૦૮-૦૨-૧૯૭૯	ગાથા-૬૩, શ્લોક-૮૫	૨૦૫
૧૭૪	૦૯-૦૨-૧૯૭૯	કળશ-૮૯	૨૧૮
૧૭૫	૧૦-૦૨-૧૯૭૯	ગાથા-૬૪-૬૫, શ્લોક-૮૭ થી ૮૯	૨૨૮

૧૭૯	૧૧-૦૨-૧૮૭૯	ગાથા-૬૬-૬૭, શલોક-૬૦થી૮૨	૨૪૨
૧૮૦	૧૨-૦૨-૧૮૭૯	ગાથા-૬૮, શલોક-૮૨-૮૩	૨૫૪
૧૮૧	૧૩-૦૨-૧૮૭૯	ગાથા-૬૮-૬૮, શલોક-૮૩-૮૪	૨૬૭
૧૮૨	૧૪-૦૨-૧૮૭૯	ગાથા-૭૦-૭૧, શલોક-૮૫-૮૬	૨૮૦
૧૮૩	૧૫-૦૨-૧૮૭૯	ગાથા-૭૨, શલોક-૮૭ થી ૧૦૨	૨૮૨
૧૮૪	૧૬-૦૨-૧૮૭૯	ગાથા-૭૩, શલોક-૧૦૩-૧૦૪	૩૦૫
૧૮૫	૧૮-૦૨-૧૮૭૯	ગાથા-૭૪, શલોક-૧૦૪	૩૧૭
૧૮૬	૧૯-૦૨-૧૮૭૯	ગાથા-૭૫, શલોક-૧૦૫	૩૨૮
૧૮૭	૨૦-૦૨-૧૮૭૯	ગાથા-૭૫-૭૬, શલોક-૧૦૬-૧૦૭	૩૪૦

બ્રહ્મોપદેશ

(ભાગ-૫)

(અધ્યાત્મયુગપુરુષ પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી કાનજીસ્વામીના
નિયમસાર ગ્રંથ ઉપરના શબ્દશઃ સર્વંગ પ્રવચનો)

પોષ વદ-૨, સોમવાર, તા. ૧૬-૦૧-૧૯૭૯
કણશ-૧૮ થી ૨૦, પ્રવચન નં. ૧૫૬

૧૮મો કણશ ચાલે છે. નિયમસાર. ૧૧-૧૨ ગાથા પણી છેને ૧૮મો કણશ? એ છેને? ‘આમ સંસારદ્દી લતાનું મૂળ છેદવાને દાતરડારુપ આ ઉપન્યાસથી બ્રહ્મોપદેશ કર્યો.’ ત્યાંથી શરૂ છે. શું કહ્યું એ? સંસારદ્દી રાગ અને દ્રેષ અને મિથ્યાત્વ એ સંસારદ્દી લતાની વેલડી. વેલડી કહે છેને? એનું મૂળ છેદવાને. એનું મૂળ. દાતરડારુપ. દાતરડું સમજ્યા? શું કહે છે? ખુરપો. ‘આ ઉપન્યાસથી બ્રહ્મોપદેશ કર્યો.’ શું કહ્યું એ? કે આ આત્મા અનંત જ્ઞાન, અનંત આનંદ અને અનંત ચારિત્ર અને અનંત સુખરૂપ જે દ્વાર્યસ્વભાવ ભરેલો છે. આણા..ણા..! એની અંતર ભાવના કરવી એ બ્રહ્મોપદેશ છે. આણા..ણા..! ઝીણી વાત છે, ભાઈ! આ લોકો વ્રત ને દ્વારા ને દ્વમન ને તપને કરે છે એ તો બધો રાગ છે, એ કોઈ ધર્મ નથી. આણા..ણા..! ધર્મ તો અહીંયાંથી ઉત્પત્ત થાય છે કે ભગવાન આત્મા અનંત આનંદ, અનંત.. આયુંછેને માથે? ચતુર્ષય આવી ગયું એમાં. સુખામૃતથી ભરેલો આત્મા અનંત ચારિત્ર, અનંત ચિત્તાક્ષતિ, વીર્ય અને દષ્ટિ ત્રિકાળ. છેને?

‘(અતુટક) હોવાથી સદા નિકટ એવી પરમ ચૈતન્યરૂપી શ્રદ્ધા...’ વસ્તુમાં શ્રદ્ધા સ્વભાવ દોં ત્રિકાળ. આણા..ણા..! એવા ‘અનંતચતુર્ષયથી જે સનાથ છે...’ આત્મા.

આણ..દા..! પોતાના સ્વભાવમાં અનંત સુખ છે, અનંત ચારિત્ર છે. સ્વભાવ-સ્વભાવ ચારિત્ર પર્યાપ્ત બિન્ન. આણ..દા..! ચારિત્ર છે અનંત દષ્ટિ છે. ચૈતન્યરૂપ શ્રદ્ધાની અંતર દષ્ટિ ત્રિકાળમાં પડી છે. આણ..! એવા અનંતચતુષ્ટય સહિત આત્મા સનાથ છે. આણ..દા..! એમાં અનંતચતુષ્ટય પડ્યો છે એ કારણે આ આત્મા સનાથ છે-રક્ષાસહિત છે. આણ..દા..! મૂળચીજની દષ્ટિ અને અનુભવ વિના બધા થોથા છે. એ વ્રત ને તપ ને જે ત્યાગ ને એકદા વિનાના મીડા છે, સંસાર છે એ. એવી વાત છે. જ્યાં અનંત આનંદ, અનંત ચારિત્રસ્વરૂપ લીનતા, રમણતા. અંદર શક્તિ હોં. એવા અને અત્યંત નિકટ શ્રદ્ધા, અતુટક ત્રિકાળી અંદર શ્રદ્ધા ચૈતન્યના સ્વભાવમાં હોં ત્રિકાળમાં. એવા સ્વચ્છતુષ્ટયસહિત આત્મા સનાથ છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

એ દ્રવ્યસ્વભાવમાં સ્વચ્છતુષ્ટય પડ્યું છે એ કારણે આત્મા સનાથ છે. આણ..દા..! એ કારણે આણ..દા..! આવ્યુંને? ‘અનાથ મુક્તિસુંદરીના નાથને ભાવવો...’ આણ..દા..! મુક્તિસુંદરીને જે વરે એ ત્રિકાળ અનાથ છે. જે કોઈ અને વરી શકે.. સનાથ આત્મા અને વરી શકે છે. આણ..દા..! અંતર અનંત આનંદ સુખસ્વભાવ પદેલો છે. અનંત ચિત્શક્તિ ધૂવમાં પડી છે. અનંત નિકટ અત્રુટ શ્રદ્ધા અંદર પડી છે અને અનંત ચિત્શક્તિ અંદરમાં પડી છે. આણ..દા..! એવો ભગવાન આત્મા શક્તિથી, સ્વભાવથી સનાથ છે. આ વ્યાખ્યા કેવી? એ સનાથ આત્મા મુક્તિ જે અનાથ છે અને વરી શકે, પ્રામ કરી શકે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘આમ સંસારરૂપી લતાનું મૂળ છેદવાને...’ સંસારરૂપી વેલીનું મૂળ નાશ કરવાને માટે દાતરડું. શું કહેવાય એ તમારા ભાષામાં? દાંતા. લોઢાનું હોય છેને. મૂળ છેદવાને માટે. ‘આ ઉપન્યાસથી બ્રહ્મોપદેશ કર્યો.’ બ્રહ્મ ઉપદેશ કર્યો. આનંદસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા એનો ઉપન્યાસ એની કથા કરી. આણ..દા..! હવે ૧૮.

‘(હવે, આ બે ગાથાઓની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ પાંચ શ્લોક કહે છે :)’ ગાથા બે એના શ્લોક પાંચ. આણ..દા..! દિગંબર મુનિ છેને મુનિરાજ પદ્મપ્રભમલધારિદેવ વનવાસમાં હતા. આનંદ-આનંદ અતીન્દ્રિય આનંદનું વેદન હતું. આણ..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદના ભરચુક ભરપૂર ભગવાન આત્મા એમાં દૂબકી મારતા હતા. જેમ સ્નાન કરવા પાણીમાં દૂબકી મારે, એમ મેલ કાઢવા આનંદસ્વરૂપમાં અનંત સ્વરૂપમાં દૂબકી મારતા હતા. આણ..દા..! એમ વિકલ્પ આવ્યો અને શાશ્વત લખી નાખ્યા. એ ૧૮મો શ્લોક કહે છે.

(માલિની)

ઇતિ નિગદિતભેદજ્ઞાનમાસાદ્ય ભવ્ય:
પરિહરતુ સમસ્તં ઘોરસંસારમૂલમ्।

સુકૃતમસુકૃતં વા દુખમુચ્ચૈ: સુખં વા
તત ઉપરિ સમગ્રં શાશ્વતં શં પ્રયાતિ॥૧૮॥

આણ..ણ..! ‘શ્લોકાર્થ :- આ રીતે કહેવામાં આવેલા ભેદોના જ્ઞાનને પામીને...’ પરવસ્તુથી બિત્ત અને રાગ દ્વારા, દાનના વિકલ્પથી પણ ભગવાન બિત્ત છે. આણ..ણ..! આ શરીરથી બિત્ત. ધૂળ આ પૈસા-બૈસા છેને? એ જડ-માટી-ધૂળ એનાથી પણ ભગવાન બિત્ત અને અંદરમાં પુણ્ય અને પાપનો સુકૃત-દુષ્કૃતનો વિકલ્પ ઉઠે છે પ્રતનો, ભક્તિનો, પૂજનો એનાથી પણ રાગથી ભગવાન બિત્ત અંદર છે. આણ..ણ..!

‘ભેદ જ્ઞાનને પામીને...’ પરથી બિત્ત પોતાના સ્વભાવમાં અભિત્ત એવા ભેદજ્ઞાનને પામીને. આણ..! ‘ભવ્યજીવ...’ આણ..ણ..! ‘ધોર સંસારના મૂળરૂપ સુકૃત અને દુષ્કૃત,...’ નીચે છે. ‘શુભ કે અશુભ.’ એ શુભભાવ અને અશુભભાવ એ સંસારનું મૂળ છે. આણ..ણ..! ધોર સંસારનું મૂળ. રાત નાખે આ. એને તો ધર્મ માને. દ્વારા, દાન, પ્રત, તપ, જાત્રા, ભક્તિ આદિના શુભભાવ છેને એ ધોર સંસારનું મૂળ છે. નાનુમલજી! આકરી વાત. આણ..ણ..! છે? નીચે છે? સુકૃત અને દુષ્કૃત. સુકૃત એટલે શુભ અને દુષ્કૃત એટલે અશુભ. બેય ભાવ ધોર સંસારનું મૂળ છે. આણ..ણ..! રાત નાખે. અહીં તો હજી તો પ્રત પાળે ને ભક્તિ કરે ને પૂજા કરે ને શાશ્વત લખે એ ભાવને ધર્મ માને. મિથ્યાદાસ્તિ છે. સમજાણું કંઈ? આકરી વાત, ભાઈ! વર્તમાન જૈનદર્શનને એક એવું વિકૃત કરી નાખ્યું છે જગતે. ખબર નથી કે જૈનદર્શનનો માર્ગ શું છે? સમજાણું કંઈ?

શું કહે છે? આ રીતે રાગ પુણ્યનો ભાવ એનાથી બિત્ત ભગવાન આત્મા અંદર શરીર અને લક્ષ્મી, આબર્દી, કીર્તિ તો જડ ક્યાંય રહી ગયા, એ તો આત્મામાં છે નહિ. આણ..ણ..! અહીંયાં તો પુણ્ય અને પાપના બે ભાવ એનાથી ભેદજ્ઞાન કરીને. આણ..ણ..! એનો ભેદ કરીને એનો અર્થ? સ્વભાવ ઉપર દાસ્તિ પડવાથી રાગથી બિત્ત થઈ જાય છે. જીણી વાત છે, ભાઈ! અનંતકાળમાં કર્યું નથી. પ્રત ને તપ ને ભક્તિ એવું અનંતવાર કર્યું, એ કોઈ ચીજ નથી, એ તો સંસાર છે. આણ..ણ..!

‘ભેદોના જ્ઞાનને પામીને...’ બિત્ત પામીને. રાગના વિકલ્પથી બિત્ત ભગવાનને પામીને. આણ..ણ..! ‘ભવ્યજીવ...’ ભવ્યજીવ મોક્ષને માટે લાયક આત્મા. આણ..ણ..! ‘ધોર સંસારના મૂળરૂપ સમસ્ત સુકૃત કે દુષ્કૃતને...’ સમસ્ત સુકૃત કે દુષ્કૃત. ગમે તે પ્રકારના શુભભાવ હોય અને અશુભભાવ હોય એ તો સંસારનું મૂળ છે, એ તો સંસાર છે. આણ..ણ..! આ પણ લોકોને અત્યારે સંપ્રદાયમાં તો આ ચાલે આટલી વાત. એય..! નાનુમલજી! સાંભળ્યું છે કે નહિ તમે? આ તો સાંભળ્યું હતું કે તમારા ફર્દીએ દીક્ષા લીધી છે. જ્ઞાનમતિજી. તમારા બુઝા થાયને? ફર્દી. હા, એ અમારે ફર્દી કહે છે. કહે છે કે નાનુમલજીના ફર્દી થાય. અમારે ફર્દી કહે છે. તમારે હિન્દીમાં બુઝા કહે છે. અહીંયાં તો કહે છે કે ભગવાન! એકવાર સાંભળતો

ખરો ભાઈ! તે સાંભળ્યું નથી. આણ..દા..! કહે છે કે શુભભાવ ગમે તેટલા હોય, ચાહે ગુણગુણીનો બેદનો શુભ વિકલ્પ હોય. આણ..દા..! ચાહે તો પંચમહાવ્રતના શુભભાવ હોય, ચાહે તો ભગવાનની ભક્તિ કરવાનો શુભભાવ હોય, ચાહે તો ભગવાન નમો અરિહંતાણં એવું સ્મરણ કરવાનો શુભભાવ થાય અને હિંસા, જૂંહ, ચોરી, વિષય, ભોગ, વાસના એ અશુભભાવ એ બેય ભાવ ઘોરસંસારનું મૂળ છે. છે?

આ દિગંબર સંતોની કથની તો જુઓ, ‘આ રીતે કહેવામાં આવેલા...’ આણ..દા..! ‘ભેદોના જ્ઞાનને પામીને...’ શુભ-અશુભ વિકલ્પથી બિન્ન આત્માને પામીને ‘ભવ્યજીવ ઘોર સંસારના મૂળરૂપ સમસ્ત સુકૃત અને દુષ્કૃત...’ શુભના અસંખ્ય પ્રકાર, અશુભના અસંખ્ય પ્રકાર. આણ..દા..! શુભભાવ, પુષ્યભાવના અસંખ્ય પ્રકાર છે. દયા, દાન, ભક્તિ, વ્રત, પૂજા, નામ સ્મરણ અસંખ્ય પ્રકાર. એ અને હિંસા, જૂંહ, ચોરી, વિષય, ભોગ, માન, માયા, લોભ આદિ અશુભના અસંખ્ય પ્રકાર છે. એ બધા શુભ અને અશુભ ઘોર સંસારનું મૂળ છે. આણ..દા..!

અને ‘સુખ કે દુઃખ...’ હવે પાછું લે છે. કલ્પનામાં ઈક સુખ છે ઈન્દ્રિયનું. પૈસાનું, સ્થીરનું એ સુખની કલ્પના અને દુઃખ રાગ. ‘અત્યંત પરિહરો.’ સુખ-દુઃખની કલ્પના અને સુકૃત અને દુષ્કૃત એવો શુભ-અશુભભાવ દિશિમાંથી છોડી દો. અંદર ભગવાનને ગ્રામ કરો. આણ..દા..! આવી વાત એટલે પછી આકરી લાગેને લોકોને. સમજાણું કાંઈ? એ દિશિમાંથી પામીને થયુંને? એને પામીને ભગવાન આત્માને પામીને ભેદજ્ઞાનથી પામીને એમ આવ્યુંને? તો રાગથી, પયથિથી પણ બિન્ન ભગવાન આત્મા એના અનંતચતુર્ય સ્વભાવને પામીને. આણ..દા..! આ તો સંતોની અધ્યાત્મવાણી છે. એ કાંઈ કથા-વાર્તા નથી આ. આણ..દા..!

શ્રોતા :- દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર બધાની વાત છે?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આમાં તો બધું આવી જાય છે. ભેદજ્ઞાનમાં દર્શન, જ્ઞાન, સ્થિરતા બધું આવી ગયું પરથી બિન્ન થઈને, પણ એને પામીને સંસારના મૂળને નાશ કરવાની ચીજ શું? એમ. ભગવાન અનંતચતુર્ય સંપત્તને અંદર પામીને સંસારનું મૂળ શુભ-અશુભભાવ ‘સુખ કે દુઃખને અત્યંત પરિહરો.’ એને પામો અને આ સુખ-દુઃખની કલ્પના અને શુભ-અશુભભાવને છોડો. આણ..દા..! ભગવાન આત્મા અંદર અનંત આનંદ છે. અતીન્દ્રિય આનંદથી ભરેલો પ્રભુ છલોછલ ભરેલો છે. છલોછલ શું કહે છે? લબાલબ. આણ..દા..! પ્રભુ અંદર આત્મા જે છે એ અતીન્દ્રિય આનંદથી લબાલબ ભરેલો છે. એને અંદર બિન્ન કરીને પામીને. આણ..દા..! કહો, ભગવાનજીભાઈ! આ બધા પૈસા-બૈસા મૂકે એમાં કિમત આવતી જ નથી. આ બધા મહાજન લોકો બહુ કરોડોપતિ થઈ ગયા છે આંદ્રામાં જઈને. ઘૂળના ઘણી છે બધા. એ ઘૂળ વિના જ ચાલે છે. એ તો કદ્યું દંતુંને એકવાર. દસની સાલ. ૨૨ વર્ષ થયા. બોટાઈ ગયા હતાને બોટાઈ? મ્યુનિસિપાલિટીમાં વ્યાખ્યાન ચાલ્યું હતું. આપણું મકાન તૈયાર નહોતુંને.

જીવ અધિકાર, શ્લોક-૧૮

તો હરજીવનભાઈ છેને. સમદ્ધિયાળા નાગરભાઈ નહોતા? એના મોટાભાઈ હતા. અહીં ધર્મ હતો. નાગરભાઈ આ બાજુ. એ કસે કે મહારાજ! સાંભળવા આવે બધાય. બધાયને ગ્રેમ. મહારાજ પૈસાની .. પૈસા વિના તો એક ઘડીપણ ન ચાલે. એવો ગ્રશ કર્યો હતો. ૨૨ વર્ષ થયા દસની સાલ. કીધું ભાઈ! શીવલાલભાઈ! ખબર નહિ હોય તમને. હતા? દીપચંદભાઈ હતા. કે સાંભળો, આ એક આંગળીએ આ આંગળી વિના ચલાવ્યું કે નહિ? આ આંગળી આંગળીપણે છે અને આ પણે નથી. તો એણે પર વિના જ ચલાવ્યું છે. એમ ભગવાન આત્મા પોતાથી છે અને પરથી નથી. તો પરથી નથી એમ જ ચલાવ્યું છે એણે.

શ્રોતા :- લોજિક છે.

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- લોજિક. નિ ધાતુ. આ મૂક્ષવું અંદરમાં. નિ ધાતુ છે. ન્યાયમાં નિ ધાતુ છે. નિ ધાતુમાં લઈ જવું. સત્ય વસ્તુ કેવી છે ત્યાં જ્ઞાન લઈ જવું. અંતરમાં લઈ જવું કે હું આત્મા છું અને રાગાદિ કે શરીરાદિ લક્ષ્મી આદિ મારામાં નથી. એનું નામ પર વિના આત્માએ ચલાવ્યું છે. માન્યતામાં એની મોટી ભૂલ છે. એ વિના ચાલે નહિ, રાગ વિના ચાલે નહિ, ધૂળ વિના ચાલે નહિ—એ તો માન્યતા ભ્રમ છે. સમજાણું કાંઈ? આવી કર્ક ભાષા છે દિગંબર સંતોની.

‘આ રીતે કહેવામાં આવેલા...’ ઉપર કહુંને? ‘ભેદોના જ્ઞાનના પામીને...’ રાગથી, પુષ્પથી, કિયા દ્યા, દાનના વિકલ્પથી પણ ભેદજ્ઞાન કરીને. ‘ભેદોના જ્ઞાનના પામીને,...’ ભેદજ્ઞાનને પામી. તો એમાં આત્મા આવ્યો શુદ્ધ ચૈતન્યધન. ‘ભવ્યજીવ દ્યોર સંસારના મૂળરૂપ...’ આદા..દા..! જેને આ શુદ્ધ કિયાકંડને લોકો ધર્મ માને. .. પંચ મહાપ્રત. હજુ તો એને પાંચ મહાપ્રત પણ કર્યાં છે. હજુ સમ્પર્જનન નથી ત્યાં પાંચ મહાપ્રત કર્યાંથી હોય? અને પાંચ મહાપ્રત પણ કર્યાં છે? એના માટે ભોજન બનાવેલું લે, ચોકા બનાવેલા લે એ પંચમહાપ્રતના પરિણામ વ્યવહારે પણ નથી. સમજાણું કાંઈ? આ વાત છે. સત્ય જ આવું છે. જગતને સ્યે ન સ્યે એ જગત પાસે રહ્યું. આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ? અમે તો પહેલા એ સંપ્રદાયમાં તો એવી કર્ક કિયા હતી. બહુ કર્ક કિયા. અમે તો એવું માનતા હતાને આ સાધુ માટે બનાવ્યું હોય એ લેવું, ન લેવું. તો એક પાણીનું ટીપું ન લેતા. નાના ગામડામાં જતા. સાત-આઠ ઘર હોય તો ત્યાં સાડા નવ વાગે જઈએ અંદર. વહેલા ન જઈએ. કેમકે વહેલા જઈએ અને પછી બનાવે તો? પછી દાળ-ભાત ઉતરી ગયા હોય અને રોટલીનો લોટ બંધાઈ ગયો હોય અને રોટલી બનાવતા હોય ત્યાં જઈએ. નિર્દોષ હોય એ લઈ લે. અમારા માટે એક રોટલી પણ બનાવે કે કાંઈપણ પાણી બનાવ્યું. એટલા કર્ક વ્રત હતા. પણ એ કિયાકંડ હતી.

શ્રોતા :- ધર્મ નથી એમાં?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- ધર્મબર્મ બિલકુલ નથી. આદા..દા..! ધાણી સખત કિયા હતી.

શરીર ઉપર મેલા કપડા બધું હતા. ધોતા નહિ. આઈ મહિને એકવાર ધોઈએ. ચોમાસું આવેને ઓલું ત્યારે .. હોયને મેલ. દેખાવ સારો લાગે. શરીર સારું ખરુંને એટલે. કપડું મેલું પણ લાગે રેશમ જેવું.

શ્રોતા :- આ તો બધા કરે છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આ તો બધા કરે છે. અમને ખબર છેને, ભાઈ! આણ..દા..! અમે તો આઈ-આઈ મહિના સુધી ધોતા નહિ. છતાં કપડા લાગે સારા દોં. શરીર ઓલું છેને એટલે સાટમ-સાટમ જેવું લાગે. ... પણ એમાં એક તો કિયાકંડ, રાગની મંદ્તા મિથ્યાત્વસહિત. ભ્રમણા, આ ધર્મ છે એમ માનતા હતા. સમજાણું કાંઈ?

અહીં કહે છે કે એકવાર સાંભળતો ખરો નાથ. અનંત શક્તિનો સનાથ પરમાત્મા તું છો. અનાથ નથી. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? તું અનાથ નથી. અનંત આનંદ અને અનંત જ્ઞાન, શાંતિથી ભરેલો પ્રભુ ભડાર છોને. આણ..દા..! એમ તું સનાથ. એવી શક્તિને પરથી બિન્ન છે એવા આત્માને પામીને ધોર સંસારનું મૂળ પુણ્ય અને પાપના ભાવ અત્યંત પરિહરો. આણ..દા..! છે? ‘અત્યંત પરિહરો.’ પહેલી દિનમાંથી તું નિર્ણય કર કે શુભાશુભભાવ એ સંસારનું મૂળ છે. થાય છે જ્યાં સુધી વીતરાગ ન થાય તો શુભભાવ, પણ છે સંસાર એ ધર્મ નથી અને ધર્મનું કારણ નથી. સમજાણું કાંઈ? આણ..! ‘અત્યંત પરિહરો.’ ભાષા જુઓ, પરિહરો એકલો શર્ષ નથી લીધો. ‘અત્યંત પરિહરો.’ સંપૂર્ણ નહિ. સંપૂર્ણ એટલે પૂરા પરિહરો, અત્યંત છોડી દે. શુભભાવને લેશ પણ અંદર ન રાખો. આણ..દા..! શ્રીપાળજી! એવું છે, ભગવાન! વીતરાગનો માર્ગ સર્વજ્ઞ દેવ ત્રિલોકનાથ જિનેન્દ્રનો માર્ગ એવો છે. વીતરાગભાવ. જેમાં રાગનો અત્યંત પરિહાર અને પૂર્ણાનંદનું અત્યંત શરણ. એનો આદર અને એનો ત્યાગ. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

અનંત-અનંત આનંદ ને જ્ઞાનથી ભરેલો પ્રભુ પૂર્ણ એની ખબર નથી. કેમકે એક સમયની પર્યાપ્ત જે છે પ્રગટ વ્યક્ત એની પાઇળ આખી ચીજ અવ્યક્ત પડી છે. પર્યાપ્તિની અપેક્ષાએ અવ્યક્ત છે. સ્વભાવની અપેક્ષા વ્યક્ત વસ્તુ પ્રગટ જ છે. એવી ચીજ પણ કોઈ દિ’ નજર કરી નથી અને સાંભળવામાં પણ એ કિયાકંડ કરો અને એમાં ધર્મ થશે એવું સાંભળ્યું એ તો બધો મિથ્યાત્વભાવ છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? માંગીલાલજી! કેટલું ટેકું!

‘આ રીતે કહેવામાં આવેલા...’ આટલો ઉપદેશ કર્યોને ૧૧-૧૨ ગાથા ઉપર. ‘ભેદોના જ્ઞાનને પામીને ભવ્યજીવ....’ લાયક જીવ. અભવિ તો પામી શક્તા નથી. આણ..દા..! ‘ધોર સંસાર...’ આણ..દા..! ચાહે તો સ્વર્ગ મળે એ સંસાર. સ્વર્ગમાં દુઃખ છે, આકુળતા. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! ત્યાં સુખ નથી. સુખ તો ભગવાન આત્મામાં છે. આણ..દા..! સ્વર્ગમાં પણ દુઃખ છે. આ શેઠિયાઓ બધા કરોડોપતિ અને અબજોપતિ કહેવાય એ બધા દુઃખી પ્રાણી બિચારા છે. નનુમલજી! તમારા સાસરા પૈસાવાળા છે. ઘણા પૈસા ખર્યા હતા.

તર સૂત્ર. નરમ છે. જોયા છે. પ્રકૃતિ નરમ છે. વિનંતી કરવા આવ્યા હતા. પણ પછી આ ચીજ .. એની ખબર નથી. દિલ્લીથી જામનગર આવ્યા હતા વિનંતી કરવા. ૮૮ની સાલ. એ ગોકુળચંદજી એક જવેરી હતા એ હુશિયાર હતા એમાં. મહારાજ કાંઈક વાત બીજી કરે છે. આપણે જે સંપ્રદાયમાં ચાલે છે એનાથી બીજી વાત કરે છે. આ સંપ્રદાયમાં રહી નહિ શકે. વીરજીભાઈને કખું હતું ૮૭માં. આ સંપ્રદાયમાં નહિ રહી શકે. સંપ્રદાયમાં આ વાત છે નહિ. હુશિયાર હતાને. પાઘડી બાંધતાને. ગોકુળચંદ જવેરી. શુક્લચંદ જવેરી હતા ખબર છે? .. નહિ જાણતા. ૪૪ વર્ષ થઈ ગયા. ઘણો ટાઈમ થઈ ગયો. આણા..દા..! અમને તો હજી કાલે આવ્યું હોય એવું લાગે. કેમકે એ વખતે ૪૨ વર્ષની ઉંમર શરીરની. ૪૨ અને ૪૪ આ. ૪૩ થયા. ૮૬ થયા. આણા..દા..!

કહે છે કે એ ભગવાન એકવાર તું રાગથી બિન્ન થઈને પોતાના સ્વરૂપને પામીને સંસારના સુકૃત, દુર્ભૂત મોહ એને અત્યંત પરિહરો. ‘તેનાથી ઉપર (અર્થાત્ તેને ઓળંગી જતાં), જીવ સમગ્ર (પરિપૂર્ણ) શાશ્વત સુખને પામે છે.’ વ્યો! આણા..દા..! ઉપર-ઉપર એટલે એને ઓળંગી જતાં. જીવ સંપૂર્ણ ભગવાન અનંત આનંદનો નાથ એની અંતર એકાગ્ર થઈને, એને પ્રામ કરીને અને પુણ્ય-પાપના ભાવને અત્યંત છોડીને અત્યંત સુખને પામે છે. ‘(પરિપૂર્ણ) શાશ્વત સુખને પામે છે.’ વ્યો, એક ગાથામાં તો સંસારનો નાશ, મોક્ષની ઉત્પત્તિ, પૂર્ણાનંદને પ્રામ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ભાઈ! આ તો કાપરના કામ નથી અહીં તો. વીરના કામ છે. આણા..દા..! જીણી વાત છે. સાધારણને તો એવું લાગે એ તો નિશ્ચય... નિશ્ચય... નિશ્ચય... વ્યવહાર શું? વ્યવહાર કેવા તારા, જોને! નિશ્ચય વિના વ્યવહાર આવ્યો ક્યાંથી? સમજાણું કાંઈ? અહીં તો વીતરાગ સંત મુનિ જંગલમાં રહેતા હતા અને આ ટીકા બનાવી. એ એમ કહે છે ‘શાશ્વત સુખને પામે છે.’ વ્યો! એ ૧૮મી થઈ. ૧૯. ૧૯ કણશ છેને?

(અનુષ્ટુભ)

પરિગ્રહાગ્રહં મુક્ત્વા કૃત્વોપેક્ષાં ચ વિગ્રહે।

નિર્વ્યગ્રપ્રાયચિન્માત્રવિગ્રહં ભાવયેદ् બુધઃ ॥૧૧॥

‘શ્લોકાર્થ :- પરિગ્રહનું ગ્રહણ છોડીને...’ રાગાદિભાવ એ પરિગ્રહ છે. પૈસા ને ધૂળ તો ક્યાંય રહી ગઈ. આણા..દા..! શરીર, માટી આ તો ધૂળ છે. રાગાદિનો પરિગ્રહ છોડીને. આણા..દા..! ‘શરીર પ્રત્યે ઉપેક્ષા કરીને...’ આણા..દા..! શરીરમાં શું થાય છે એની ઉપેક્ષા કરીને, એની પર્યાપ્ત પર્યાપ્તિને કારણે થાય છે. આણા..દા..! ‘ઉપેક્ષા કરીને બુધ પુરુષે...’ આણા..દા..! સમ્બ્યજ્ઞાની પુરુષને, ધર્મી જીવને. આણા..દા..! ‘અવ્યગ્રતાથી ભરેલું...’ નિરાકુળતાથી ભરેલું ચૈતન્ય. આણા..દા..! અંદર ચૈતન્ય ભગવાન નિરાકુળ આનંદથી ભરેલો છે અંદર. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

એ દણાંત આપે છેને શક્કરિયાનો? શક્કરિયું કહે છેને? એ શક્કરિયું નહિ? ભાઈ! શક્કરિયું.

ઉપર લાલ છાલ અને અંદર આખું શક્કરિયું. સાકર નામ મીઠાશનો પિંડ છે. એટલું હોય છેને. ઉપર લાલ જરી છાલ. છાલ શું કહે છે? છિલકા. જરીક છાલ. એ સિવાય આખું શક્કરકંદ છે. શક્કર નામ સાકરનો કંદ, મીઠાશનો કંદ છે. શક્કરકંદ કહે છેને? શક્કરકંદ. આણ..દા..! એમ આ ભગવાન આત્મા પુષ્ય અને પાપની છાલનું લક્ષ છોડી હે તો અંદરમાં એકલા અનાકુળ, નિરાકુળ આનંદથી ભરપૂર ભરેલો છે. એ શક્કરિયાની જેમ ભગવાન અનંત આનંદનો કંદ પડ્યો છે અંદર. આણ..દા..! નવ વાચ્યા. આણ..દા..! સમભાવનો આનંદ એવો હોય છે એમ. આણ..દા..!

‘પરિગ્રહનું ગ્રહણ છોડીને...’ રાગાદિ. ‘શરીર પ્રત્યે ઉપેક્ષા કરીને બુધ પુરુષે અવ્યગ્રતાથી (નિરાકુળતાથી) ભરેલું...’ પ્રાય: પ્રશ્ન પૂછ્યો હતો ભાઈને. પ્રાય: શબ્દ છેને. ભરેલો. એ શક્કરિયામાં જેમ એકલી મીઠાશનું દળ પડ્યું છે. નથી અંદર લાકડાની કટકી, પત્થરની કટકી, એકલો મીઠાશનો પિંડ. માટે શક્કરકંદ કહે છે. સાકરનો કંદ. એમ ભગવાન અનાકુળ આનંદનો કંદ છે. આણ..દા..! કેમ બેસે? સમ્યજ્ઞશ્રિને અનાકુળ આનંદનો કંદ આત્મા ભાસે છે. સમજાણું કાંઈ? વીતરાગમાર્ગ એવો છે, ભાઈ! જિનેન્દ્રાદેવ એવો માર્ગ બીજે ક્યાંય નથી. એ વાત સાંભળવા મળે નહિ એ ક્યાંથી લાવે માર્ગ? આણ..દા..!

કહે છે ભગવાન આત્મા ‘(નિરાકુળતાથી) ભરેલું ચૈતન્યમાત્ર જેનું શરીર છે...’ ચૈતન્ય શરીર આત્માનું એમ. આ શરીર નહિ, પણ આ શરીર. ચૈતન્યમાત્ર આનંદકંદનું જેનું શરીર છે. આણ..દા..! શરીર નામ સ્વરૂપ. આણ..દા..! આ શરીરની ઉપેક્ષા કરીને ચૈતન્યમાત્ર શરીરને પકડી લે. આણ..દા..! આવો ધર્મ કેવો હશે? ઓલંપું તો કહે ભાઈ જત્તા કરવી, ભક્તિ કરવી, દાન કરવા, પૈસાવાળા હોય તો વળી પાંચ-પચાસ લાખ, બે લાખ ખર્ચવા. ધર્મ થશે. વ્યો, આ ૨૬ લાખ ખર્ચ્યા જુઓ આમાં. અમે તો કહીએ છીએ કે ભાઈ આમાં કાંઈ ધર્મબર્મ નથી. અમે તો પહેલેથી કહીએ છીએ. સમજાણું કાંઈ? આટલા પૈસા ખર્ચ્યા માટે કરનારને ધર્મ થશે (એમ નથી). રાગ મંદ થાય તો શુભ છે.

શ્રોતા :- ધર્મ નથી પણ ધર્મનું સાધન તો છે?

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- સાધન-બાધન નથી. બહારમાં સાધન નથી. સાધન અંદર છે. સમજાણું કાંઈ? અંદર સાધન છેને. આત્મામાં એ સાધન નામની શક્તિ પડી છે. .. કર્તા, કર્મ, કરણ. કરણ એ સાધન છે. ષટ્કારક છેને? કર્તા, કર્મ, કરણ, સંપ્રદાન, અપાદાન, અધિકારણ. પ્રકાર એટલે કિયા. કિયાનું કારણ. એમાં કરણ નામનો એક ગુણ આત્મામાં છે સાધન. ત્રિકાળ હોં. જેમ આનંદ ત્રિકાળ છે એમ કરણ નામનો ગુણ આત્મામાં ત્રિકાળ છે. એ ૪૭ શક્તિમાં આવી ગયું. આણ..દા..! એ અંદર સાધન નામનો ગુણ છે એને પકડી વીતરાગી નિર્મળદશા થાય એ મોકણનું સાધન છે. આણ..દા..! બહુ બાપુ માર્ગ આખો જુદો! પહેલી પાંક્ષી શ્રદ્ધામાં તો લે કે ચીજ આ છે. અને એ ચીજમાં પ્રામ કરીને એમાં રમણતા કરવી એ મોકણનો

જીવ અધિકાર, શ્લોક-૨૦

માર્ગ છે. બાકી બધી વાતું છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..!

શું કહે છે? '(નિરકૃપતાથી) ભરેલું ચૈતન્યમાત્ર જેનું શરીર છે...' બેય લીધા-જ્ઞાન અને આનંદ. બેય બધે ઠેકાણે એ જ લે છે અહીંયાં. અંતર અતીન્દ્રિય આનંદ અને ચૈતન્ય જાણનસ્વભાવ અનાથી ભરેલું શરીર એ ચૈતન્યશરીર છે. આ શરીરથી ભિન્ન એ ચૈતન્યશરીર છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? 'તેવા (-આત્માને) ભાવવો.' એવા નિરકૃપતાથી ચૈતન્યમાત્ર સ્વરૂપ જેનું શરીર એની ભાવના કરવી જોઈએ. એની દશ્ટિ કરીને અને દશ્ટિમાં ગ્રામ કરીને એમાં એકાગ્રતાની ભાવના કરવી જોઈએ એ મોક્ષનો ઉપાય છે. બહુ ટૂંકામાં પણ એકલો માલ ભર્યો છે માલ.

ઓલામાં આવે છેને અન્યમતિ નહિ ઓલા ગાય છે. .. ભાષા ભૂલી ગયા. નામ બધા ભૂલી જઈએ છીએ. ઓલા અન્યમતિ નહિ? ..ભાઈ! 'દાદુ કહે દુંદ શાટી અવળી ચાલી સેર, ભટકવું તો મટી ગયું અને વસ્તુ જડી ઘેર.' અન્યમતિ એક છે. 'દાદુ કહે...' દાદુ નામ છે અનું. દાદુ. દાદુ નામ. 'દાદુ કહે દુંદ શાટી' આ દુંદ હોય છેને શરીર મોટી દુંદ. એમ આત્મામાં અનંત આનંદની દુંદ પડી છે અંદર. આણ..દા..! દુંદ .. કહે છે. 'દાદુ કહે દુંદ શાટી સવળી ચાલે સેર.' અંદર આત્મા અંદર આનંદ અને જ્ઞાનથી ભરેલો ભગવાન જ્યાં અંતરમાં જાપ ત્યાં એની શક્તિ શાટી. સમ્બ્રદ્ધનાન-જ્ઞાન-ચારિત્રની દરશા પ્રગટ થઈ. આણ..દા..! 'દાદુ કહે દુંદ શાટી' દુંદ એટલે આ ઉંચું શરીર હોયને જાડું? એને દુંદ કહે છેને? એમ આત્મા મોટી દુંદ છે અનંત આનંદ છે. 'સવળી ચાલી સેર' સેર ચાલેને? ધારા. નિર્મણધારા અંદરમાંથી નીકળી. 'ભટકવું તો મટી ગયું અને વસ્તુ જડી ઘેર.' અંદરમાં. અન્યમતિમાં આવે છે. એ વેદાંતને માનનારા. વસ્તુની ખબર નહિ, પણ વેદાંતનું કાંઈક એવું ધારું ગાયું છે લોકોએ. વસ્તુ નથી ત્યાં. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

એમ અહીંયાં કહે છે 'તેને (આત્માને) ભાવવો.' એવા આત્માની ભાવના કરવી જોઈએ. આણ..દા..! પૂર્ણાંદનો નાથ ચૈતન્યમાત્ર જેનું શરીર અને શરીરમાં પરિગ્રહનો આગ્રહ છોડીને, રાગાદિનો પણ આગ્રહ છોડીને સ્વરૂપની ભાવના કરવી જોઈએ. આણ..દા..! સ્વરૂપ આનંદના નાથને ભાવવો જોઈએ. એમાં એકાગ્રતાની ભાવના કરવી જોઈએ. એ ભાવના મોક્ષનું કારણ છે. ઓણ..દા..! શ્લોક બનાવ્યા છેને! દિગંબર સંતોનું શું કહેવું! ૨૦. બે શ્લોક થયાને? ૨૦મો.

(શાર્દૂલવિક્રીડિત)

શસ્તાશસ્તસમસ્તરાગવિલ્યાન્મોહસ્ય નિર્મૂલનાદ

દ્વેષાન્ભ:પરિપૂર્ણમાનસઘટપ્રધ્વસનાત् પાવનમ्।

જ્ઞાનજ્યોતિરનુત્તમં નિરૂપધિ પ્રવ્યક્તિ નિત્યોદિતં

ભેદજ્ઞાનમહીજસત્કલમિદં વન્દ્ય જગન્મંગલમ्॥૨૦॥

'મહીજ' એટલે પ્રતને? 'મહીજ' મહીમાં ઉત્પત્ત થતું. આણ..દા..!

‘શ્લોકાર્થ :- મોહને નિર્મળ કરવાથી,...’ કહે છે કે ભગવાન પૂર્ણાંદના નાથની પ્રતીતિ, અનુભવ કરવાથી ‘મોહને નિર્મળ કરવાથી, પ્રશસ્ત-અપ્રશસ્ત સમસ્ત રાગનો...’ પ્રશસ્ત નામ શુભરાગ અને અપ્રશસ્ત નામ અશુભરાગ. એ ત્યાં કહ્યા હતાને સુકૃત-દુષ્કૃત? એ પ્રશસ્ત નામ શુભરાગ. આણા..દા..!

શ્રોતા :- રાગને શુભ કહે છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ઈ શુભ કહેવાયને અપ્રશસ્તની અપેક્ષાએ. એ પાપરાગ એ અશુભ, પુણ્ય રાગ એ શુભ—બેય બંધનું કારણ. છે? ‘પ્રશસ્ત-અપ્રશસ્ત સમસ્ત...’ ભાષા જુઓ ત્રણોય. ‘પ્રશસ્ત-અપ્રશસ્ત સમસ્ત...’ એમાં પણ એ આવ્યું હતું ઓલાપણે સુકૃત-દુષ્કૃત સમસ્ત. એમાં પણ આવ્યું હતું સમસ્ત. શુભ અને અશુભભાવ. ‘સમસ્ત રાગનો વિલય કરવાથી...’ એવા પ્રશસ્ત-અપ્રશસ્ત બધા રાગ છે. આણા..દા..! દ્વા પાળવી, સત્ય બોલવું, બ્રત્યાર્થ પાળવું એ બધો ભાવ શુભરાગ છે. આણા..દા..! અને હિંસા, જૂંહ, વિષય, ભોગ, વાસના એ અશુભરાગ છે. એ ‘સમસ્ત રાગનો વિલય કરવાથી...’ વિલય નામ નાશ કરવાથી. વિ-લય. વિશેષ લય-નાશ. આણા..દા..! શાસ્ત્રનો સ્વાધ્યાય આવો અધ્યાત્મનો કરે તો કાંઈક ખબર પડે. સ્વાધ્યાય કરે નહિ એમ ને એમ ઉપરથી માની લે. થોંં શું કહે છે આચાર્ય? શાસ્ત્ર અને સંતો વારસો મૂકી ગયા છે. બાપનો વારસો મૂક્યો હોય તો દીકરો તરત તપાસ કરે. પૈસા કેટલા છે? દસ લાખ છે? વીસ લાખ છે? ઘૂળના. અહીં કુંચી મૂકી છે. મરી ગયો હોય તો તરત કુંચી ઉપાડી લે ત્યાંથી. આ સંતો વારસો મૂકી ગયા છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ભેગા થોડા રૂપિયા મૂકી ગયા હોત તો.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આ રૂપિયા અનંતી લક્ષ્મી પડી છે અંદર. ઓલા રૂપિયા તો બે કરોડ, બે કરોડ, પાંચ કરોડ કે અબજ, બે અબજ, પાંચ અબજ.

શ્રોતા :- એ બધું સમજ્યા જેવું હોય.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- સમજ્યા જેવું હોય. પોપટભાઈ! આ પોપટભાઈ રહ્યા. એમના સાણા બે અબજ ચાલીસ કરોડ. ..ભાઈ આવ્યા જુઓ લીંબડીથી. ખુશાલ કેવા કીધું? શાંતિલાલ ખુશાલ. આમના સાણા. આ બનેવી છે એમના. લીંબડી જો બેઠા. એમના સાણા પાસે બે અબજ ચાલીસ કરોડ. ગોવામાં છે ગોવા. મરી ગયો હમણા દસ મહિના પહેલા.

શ્રોતા :- મૂકીને ગયા કે લઈને ગયા?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- મૂકીને ગયા અને રાડ નાખીને ગયા દસ મિનિટમાં. હાય... હાય.. મને દુઃખે છે. આ એના બનેવી બેઠા. એકલા આવ્યા છે? બેરા આવ્યા છે? નથી આવ્યા. એના એ બનેવી છે. એના સાણા પાસે બે અબજ ચાલીસ કરોડ ૨૪૦ કરોડ. દસ મહિના પહેલા ગુજરી ગયા. એની વહુને જરી આ થયું હતું શું કહેવાય? હેમરેજ. ગોવામાં રહે છે.

બધા મોટા શેઠિયા ૪૦-૪૦ લાખના બંગલા છે. ૧૦-૧૦ લાખના બે, એક ૪૦ લાખનું છે. પણ એ બે અબજ અને ચાલીસ કરોડ પાછા મરતા એય..! ચંહુભાઈ! સાંભળ્યું નહિ હોય એ. મરતા ૨૦ લાખ દોઢ ટકાના વ્યાજે લીધેલા. ઓલામાં રૂપિયા ગરી ગયેલા જમીન અને સંચામાં. સંચા ઘણા. એ બધા જમીનમાં અને સંચામાં પૈસા વયા ગયા. એટલે વાપરવા જોઈએ બહારના. એટલા લીધા હતા. ઘૂળમાંથી ક્યાંથી નથી. એવા અબજોપતિ અત્યારે છે. પણ ઘૂળમાં શું છે? આણા..દા..!

શ્રોતા :- પણ આપના જેવા તો એને યાદ કરે!

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- આ દુનિયાને બતાવવા કે જુઓ, આવા અબજોપતિ પણ મરી ગયા. દસ મિનિટમાં મરી ગયો. એ ડોક્ટરને બોલાવો કહે. મને દુઃખે છે. ભાઈ કહેતા હતા ઓલા નહિ? એમના સગા મુંબઈમાં નથી? એ ગયા હતા એને ઘરે અમે. એ શેતાંબર મંદિર છેને મુંબઈ? એના પછી મકાન છે. એના ઘરે ગયા હતા અમે. એ કહે, હું ઉભો હતો. એના સગા થાય છે. રાતે એને દોઢ દુઃખવા આવ્યું. એકદમ દુઃખવો ઉપદ્યો. ૬૧ વર્ષની ઉંમર. ૬૦ અને ૧. નામ ભૂલી ગયા નહિ આપણો. કાંતિભાઈ. કાંતિભાઈ. નથી તમે ઓળખતા? એમના સગા છે. મુંબઈ છે. શેતાંબરનું મંદિર છે આ બાજુ એની આ બાજુ એનું મકાન છે. ત્યાં ગયા હતા એને ઘરે. એ પણ કહેતા હતા. હું ઉભો હતો કહે. ભાઈ! મને દુઃખે છે. હું ડોક્ટરને બોલાવા ગયો. ડોક્ટર જ્યાં આવ્યા ત્યાં ભાઈસાહેબ ઉક્ખ્યા. વયા ગયા. .. ત્યાં ડોક્ટર .. નાખી દે છે એમ કહે છે આ.

શ્રોતા :- ... ક્યાં હતા?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- એમાં વહેલો અને મોડો હોય છે ક્યાં? આણા..દા..! ખલાસ થઈ ગયા દસ મિનિટ કે પાંચ કલાકમાં તો દેહ છૂટી ગયેલો. અબજો રૂપિયા અને કુંબ કબીલા બધું ઘણું. આણા..દા..! લઈ ગયા ત્યાં. ગૃહસ્થ માણસ હતાને. મુંબઈ ગુજરી ગયા અને લઈ ગયા ગોવા. મોટી આબરુવાળા ખરાને.

શ્રોતા :- ખેનમાં લઈ ગયા હતા.

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- લઈ જ જાયને. ઘૂળમાં શું? એ મરીને વયો ગયો ક્યાંક. આણા..દા..! અહીં તો કહે છે કે એકવાર પ્રભુ! તું સાંભળતો ખરો, તારી લક્ષ્મી તારામાં અનંત પડી છે. આણા..દા..! આ તો અબજો અને કરોડ કાંઈક ખર્વ, નિખર્વ આવે છેને? એ તો અત્યારે ન હોય. અમારા વખતમાં આવતું. ગ્રાગલ્બ ઉપર આવતું. ખર્વ, નિખર્વ, .. અને ગ્રાગલ્બ. અબજ ઉપરના બોલ આવતા અમારી નિશાળ વખતે. આ તો ૭૦ વર્ષ પહેલાની વાત છે. અબજ પછી ખર્વ, નિખર્વ આવે છેને? સો કરોડનું એક અબજ, સો અબજનું એક ખર્વ, સો ખર્વનું એક નિખર્વ. એ ખર્વ, નિખર્વ ... પછી ભૂલી ગયા. .. અંત્ય, મધ્યમ અને ગ્રાગલ્બ એવા બોલ આવતા. એ બધા એકડા હોય. કરોડ અબજનું એક ખર્વ, કરોડ.. લાખ.

લાખને? લાખ. આણા..દા..! એમાં ક્યાં .. ૧૮નો આંકડો આવતો તે દિ'. તો પણ શું? ધૂળમાં છે શું? આણા..દા..! આ તો અનંત આંકડો. આત્મામાં તો અનંત આનંદ. આણા..દા..!

જેનો સ્વભાવ છે એ શક્તિના સામર્થ્યની હદ શું? આણા..દા..! ભગવાન આત્મા એનો આનંદ સ્વભાવ, અતીન્દ્રિય આનંદ સ્વભાવ. એ સ્વભાવની શક્તિનું સામર્થ્યનું માપ શું? અમાપ... અમાપ... અમાપ... આણા..દા..! એવા અનંતગુણનો પિંડ ભગવાન નિજલક્ષ્મીનો સનાથ છે એ. નિજલક્ષ્મીથી ભરેલો છે એ. આણા..દા..! એ લક્ષ્મી આગળ આ ધૂળની લક્ષ્મી એ કાંઈ મફતના બિખારા છે. રંકા માણસ અંતરની લક્ષ્મી છોડીને બહારની લક્ષ્મી માટે હેરાન થાય છે. એય..! શાસ્ત્રમાં એને વરંકા કહ્યા છે. વરંકા એટલે રંકા. સ્વરૂપલક્ષ્મીનું જ્યાં ભાન નથી અને પરલક્ષ્મીની જ્યાં ભાવના અને ગરજ છે એ રંકા છે, વરંકા છે. આણા..દા..! બિખારી છે. એવી વાત છે અહીંયાં, ભાઈ! એય..! લાવજીભાઈ!

અહીં કહે છે 'મોહને નિર્મળ કરવાથી,...' મિથ્યાત્વ નાશ કરવાથી. આણા..દા..! પરની કિમતની દશિ છે એને છોડીને. 'પ્રશસ્ત-અપ્રશસ્ત સમસ્ત રાગનો વિલય કરવાથી અને દ્રેષ્ટપી જળથી ભરેલા મનરૂપી ઘડાનો નાશ કરવાથી,...' આણા..દા..! મનરૂપી ઘડો. ઘટ. એમાં દ્રેષ્ટપી જળ ભર્યું છે. એનો નાશ કરવાથી. આણા..દા..! 'પવિત્ર,...' ભગવાન આત્મા પવિત્ર અંદર. આણા..દા..! 'અનુત્તમ = જેનાથી બીજું કાંઈ ઉત્તમ નથી એવી; સર્વશ્રેષ્ઠ.' 'નિરૂપધિ = ઉપધિ વિનાની; પરિગ્રહ રહિત; બાબ્ય સામગ્રી રહિત; છળકૃપટ રહિત—સરળ.' નીચે અર્થ છે. 'અને નિત્ય-ઉદિત (સદા પ્રકાશમાન) એવી જ્ઞાનજ્યોતિ...' સદા પ્રકાશમાન ભગવાન ચૈતન્યજ્યોતિ પ્રગટે છે. પર્યાયમાં પ્રગટે છે. આણા..દા..! સમજાળું કાંઈ? 'પવિત્ર, અનુત્તમ, નિરૂપધિ, નિત્ય-ઉદિત એવી જ્ઞાનજ્યોતિ પ્રગટ થાય છે. ભેદજ્ઞાનરૂપી વૃક્ષનું આ સત્કળ વંદ્ય છે,...' આણા..દા..! શું કહે છે? કે જ્ઞાનજ્યોતિ ઝળણ ભગવાન આનંદનો નાથ, રાગનો નાશ કરીને.. આણા..દા..! દ્રેષ્ટનો નાશ કરીને પવિત્ર ઉત્તમ વીતરાગી સ્વરૂપ 'નિરૂપધિ...' રાગ વિનાની ચીજ નિત્ય પ્રકાશમાન એવી જ્ઞાનજ્યોતિ પ્રગટ થાય છે. પર્યાયમાં ઝળણ જ્યોતિ પ્રગટ પ્રકાશમાન છે. આણા..દા..!

'ભેદજ્ઞાનરૂપી વૃક્ષનું આ સત્કળ વંદ્ય છે,...' આણા..દા..! ત્રિકાળમાંથી એકાગ્ર થઈને પરનો નાશ કરીને જે આનંદનું ફળ આવ્યું એ ભેદજ્ઞાનરૂપી વૃક્ષનું આ સત્કળ વંદ્ય છે. આણા..દા..! રાગનો નાશ કરીને, સ્વભાવના શરણનો આશ્રય કરીને જે પર્યાયમાં નિર્મળ આનંદની દશા પ્રગટી એ ભેદજ્ઞાનરૂપી વૃક્ષનું એ ફળ છે. આણા..દા..! સમજાળું કાંઈ? આવો ઉપદેશ. ઓલા તો ભાઈ કહે દ્વારા પાળવી, પ્રત કરવા, છ કાયના જીવની દ્વારા પાળવી એ તો રાગની કહ્યા છે. એને પાળી ક્યાં શકે છે? ઓલા દાળ, ભાત, શાક બધા ખાય છે કે નહિ? ગંજના ગંજ ખાય છે કે નહિ બધા?

શ્રોતા :- એક દાણોય નહિ?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- દાણોથ નહિ, કોણ ખાય છે? ભાન ક્યાં છે તને? એટલા ડાંગર પાકે છે, ચોખા પાકે છે, જમ્બુખ, દાડમ શું કહેવાય? કેળા. એ બધું ખાય છે કે નહિ માણસ? જડને કોણ ખાય? એ તો એ વખતે રાગ ખાય છે, રાગનો અનુભવ કરે છે. એ તો જડની કિયા છે. જડની કિયા કરે કોણ? આણા..ણા..! દુનિયાને ખબર નથી. ચીજની ખબર નહિ અને ચાલી નીકળ્યા છે સાધુ થઈને, ત્યાગ કરીને. આણા..ણા..!

કહે છે કે ભાઈ! ૨૦મી. ‘સત્યઝળ વંદ્ય છે, જગતને મંગળરૂપ છે.’ આણા..ણા..! મંગળ. મમ નામ અહંકાર અને ગળ નામ મોહનો નાશ કરીને, મંગ નામ પવિત્રતા અને લ નામ લાવે. મંગ અને લ. અંતર પવિત્ર સ્વરૂપ મંગ અને લ નામ પર્યાયમાં ગ્રામ કરી અને મમ નામ પરના અહંકારનો ગળ નામ નાશ કર્યો. આણા..ણા..! એ મંગળ છે. આણા..ણા..! ‘જગતને મંગળરૂપ છે.’ આણા..ણા..! આવા મુનિરાજ પણ... ‘ભેદજ્ઞાનરૂપી વૃક્ષનું આ સત્યઝળ વંદ્ય છે,...’ રાગથી ભિત્ર થઈને પૂર્ણાનંદના નાથની અનુભવ દર્શાને પામીને જે આનંદની દર્શા થઈ એ સત્યઝળ વંદ્ય છે. એ સાચું ફળ એ વંદનિક છે અને એ જગતને મંગળરૂપ છે. અતીન્દ્રિય આનંદની પર્યાયમાં ગ્રામ થાય એ મંગળ છે. આણા..ણા..! સમ્યજ્ઞશર્ણનાન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એ આનંદરૂપ દર્શા છે. એ અંતરના આશ્રયે જે પ્રગાઢી થઈ એ સત્યઝળ એ મંગળ છે અને એ વંદ્ય છે. એ વંદનિક છે, કહે છે. રાગભાવ આવે છે એ વંદનિક, ઇંદનિક.. એ .. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? આ તો વીતરાગમાર્ગ છે, ભાઈ! સાધારણા કામ નહિ એમાં. આણા..ણા..!

૬૦૦ વર્ષ પહેલા ટીકા થઈ છે. પદ્મપ્રભમલઘારિદેવ ૬૦૦ વર્ષ પહેલા થયા છે. આ મૂળ શ્લોક બે હજાર વર્ષ પહેલા કુંદુંદાચાર્ય. સમજાણું કાંઈ? ઓછો..હો..! અમૃત ભર્યા છે અમૃત. કહે છે કે અમૃતનું સાગર તારું શરીર. હું આત્મા શરીર આ શરીરમાં ભિત્ર અમૃતનો સાગર તારું શરીર, ચૈતન્યશરીર. આણા..ણા..! એનો અનુભવ કરીને, પરથી ભિત્ર ભેદજ્ઞાન કરીને તારો અનુભવ કરીને, રાગનો અનુભવ છોડીને તારો અનુભવ કરીને જે આનંદનું ફળ આવ્યું એ વંદ્ય છે. આણા..ણા..! એ જગતને મંગળિક છે. આણા..ણા..! એને કેવળજ્ઞાન લેવાની તૈયારી થઈ ગઈ હતી. મંગળિક કર્યું એણે. સિદ્ધપદ થવાની તૈયારી થઈ ગઈ એને. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? આ તો આવો ઉપદેશ.

શ્રોતા :- ભ્રત્ય ઉપદેશ!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ‘ભ્રત્ય ઉપદેશ!’ એ પહેલા આવ્યુંને બાર ગાથામાં. બાર ગાથામાં ‘ભ્રત્ય ઉપદેશ’ કર્યો. ઓલામાં આવેને આપણે બાર ગાથા? પીઠીકા. સમયસાર બાર. સમયસાર પીઠીકા એમ આ પીઠીકા. આણા..ણા..!

‘જગતને મંગળરૂપ છે.’ આણા..ણા..! શું મંગળરૂપ છે? કે મિથ્યાત્વનો નાશ કરીને. દ્યા, દાન, પ્રત, વિકલ્પથી ધર્મ થાય એવો મિથ્યાત્વભાવ એનો નાશ કરીને અને અંતરમાં

સ્વરૂપનું શરણ લઈને દ્રેષ્ટુપી ઘડાનો નાશ કરીને ‘પવિત્ર, અનુત્તમ, નિરૂપધિ...’ જેમાં રાગની ઉપધિ નથી એવું વીતરાગસ્વરૂપ. ‘નિત્ય-ઉદ્દિત એવી જ્ઞાનજ્યોતિ...’ ત્રિકાળ એને પ્રગટ કર. દિવાસળીમાંથી આમ અન્ધી પ્રગટે છે એમ ભગવાન શક્તિમાં આનંદ પડ્યો છે. એને ઘસીને પર્યાપ્તમાં આનંદ કાઢ. નવરંગભાઈ! આવું છે. આણા..ણા..!

શ્રોતા :- દિવાસળી ક્યાં છે?

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- ઈ દિવાસળી આ દિવાસળી અન્ધી પડે છે કે નહિ? તો ઘસવાથી પ્રગટે છેને? અંદર હોય ઈ આવે કે ન હોય ઈ આવે? એમ ભગવાન આત્મામાં અતીન્દ્રિય આનંદરૂપી શક્તિ પડી છે. અતીન્દ્રિય જ્ઞાન, અતીન્દ્રિય આનંદ, અતીન્દ્રિય શાંતિ, અનંતી સ્વચ્છતા, અનંત પ્રભુતા એ શક્તિમાં એકાગ્ર થઈને ઘસારો કર. પરથી બિત્ત થઈને એમાં .. લગાડી દે. અંદરમાં ભડકો નીકળશે. શક્તિમાંથી આનંદની વ્યક્તિ થશે તને. એ સત્ય વંદ્ય છે, એ ફળ વંદ્ય છે અને એ ફળ આનંદાયક છે, એ મંગળિક છે. ભારે વાત કરી, ભાઈ! વિશેષ કહેશે લ્યો...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચ્ચન ગુરુદેવ!)

**પોષ વદ-૩, મંગાળવાર, તા. ૨૦-૦૧-૧૯૭૬
ગાથા-૧૩, કળશ-૨૧-૨૨, પ્રવચન નં. ૧૫૭**

આ નિયમસાર, જીવ અધિકાર, ૧૩મી ગાથાની ઉપર ૧૨મી ગાથાના છેદ્ધા બે કળશ છેને? ૨૧ અને ૨૨.

(મન્દાક્રાંતા)

મોક્ષે મોક્ષે જયતિ સહજજ્ઞાનમાનન્દતાનં
નિર્વાબાધં સ્ફુટિતસહજાવસ્થમન્તર્મુખં ચા।
લીનં સ્વસ્મિન્સહજવિલસચ્ચમત્કારમાત્રે
સ્વસ્ય જ્યોતિઃપ્રતિહતતમોવૃત્તિ નિત્યાભિરામમ्॥૨૧॥

મોક્ષની પર્યાપ્તની વાત કરે છે જ્ઞાન આનંદ.

‘શ્લોકાર્થ :- આનંદમાં જેનો ફેલાવ છે,...’ ભગવાન મોક્ષની દશામાં જેનો આનંદ વિસ્તાર છે. કેવળજ્ઞાનની સાથે પૂર્ણ આનંદનો વિસ્તાર શક્તિ પ્રગટ થઈ ગઈ છે. અતીન્દ્રિય આનંદ જે સ્વરૂપ છે અંતર એમાંથી અતીન્દ્રિય આનંદ, અનાકુળ અતીન્દ્રિય આનંદનો વિસ્તાર પ્રગટ થઈ ગયો છે. આણા..ણા..! ‘જે અવ્યાબાધા...’ જેને કોઈ બાધા, પીડા, વિધન છે નહિ એવી દશા કેવળજ્ઞાન. ‘જેની સહજ અવસ્થા ખીલી નીકળી છે,...’ કેવળ સહજ

જ્ઞાનસ્વરૂપ મોક્ષદશાની વાત છે હોં. ખીલી નીકળી છે. પૂર્ણ સ્વભાવિક દશા પ્રગટ થઈ ગઈ છે અને પર્યાય ‘જે અંતર્મુખ છે, જે પોતામાં—’ જુઓ, કેવળજ્ઞાનને પણ અહીંયાં તો અંતર્મુખ કહ્યો. આણ..એ..! ‘પોતામાં—સહજ વિલસતા (ખેલતા, પરિણામતા) ચિત્યમત્કારમાત્રમાં—લીન છે,...’ કેવળજ્ઞાન ચિત્યમત્કારમાત્રમાં પર્યાયમાં લીન છે. આણ..એ..! સમજાણું કાંઈ? અથવા ‘(ખેલતા, પરિણામતા) ચિત્યમત્કારમાત્રમાં—લીન છે,...’ એમ કહે છેને પર્યાયમાં? આણ..એ..! ભાષા અલૌકિક છે.

‘જેણો નિજ જ્યોતિથી તમોવૃત્તિને (-અંધકારદશાને, અજ્ઞાનપરિણાતિને) નાથ કરી છે...’ જેણો કેવળજ્ઞાનની જ્યોતથી અંધકારદશા, અજ્ઞાનપરિણાતિને નાશ કરી છે ‘અને જે નિત્ય અભિરામ (સદા સુંદર) છે, એવું સહજજ્ઞાન સંપૂર્ણ મોક્ષમાં જ્યવંત વર્તે છે.’ આણ..એ..! મોક્ષની દશા. ‘એવું સહજજ્ઞાન...’ પર્યાયની વાત છે હોં. ‘સંપૂર્ણ મોક્ષમાં જ્યવંત વર્તે છે.’ આ મોક્ષનું તત્ત્વ, આ મોક્ષની દશા. ૨૨.

(અનુષ્ઠુભ)

સહજજ્ઞાનસામ્રાજ્યસર્વસ્વं શુદ્ધચિન્મયમ्।

મમાત્માનમયં જ્ઞાત્વા નિર્વિકલ્પો ભવામ્યહમ्॥૨૨॥

આણ..એ..! ‘શ્લોકાર્થ :- સહજજ્ઞાનરૂપી સામ્રાજ્ય જેનું સર્વસ્વ છે...’ ત્રિકાળી. સ્વભાવિક જ્ઞાનસ્વરૂપ ‘સામ્રાજ્ય જેનું સર્વસ્વ છે એવો શુદ્ધચૈતન્યમય...’ આણ..એ..! એવું શુદ્ધ ચૈતન્યમય. ત્રિકાળીની વાત છે. ‘મારા આત્માને જાણીને,...’ આણ..એ..! મુનિરાજ કહે છે કે અમે શું કરીએ છીએ અત્યારે? ધર્મરૂપી મોક્ષદશા મોક્ષનું કરાણ. કે ‘સહજજ્ઞાનરૂપી સામ્રાજ્ય જેનું સર્વસ્વ છે...’ એ આત્મા. ‘એવો શુદ્ધચૈતન્યમય મારા આત્માને...’ એવા આત્માને જાણીને સ્વભાવિક જ્ઞાનરૂપી રાગ જેનું સર્વસ્વ સામ્રાજ્ય છે. આણ..એ..! ‘એવો શુદ્ધચૈતન્યમય મારા આત્માને જાણીને, હું આ નિર્વિકલ્પ થાઉં.’ બસ. જાણીને હું એમાં સ્થિર થઈ જવ. વીતરાગી પર્યાય પ્રગટ કરીને નિર્વિકલ્પ થાઉં એ મોક્ષનો માર્ગ છે. આણ..એ..! આત્માની ત્યાં ચુધી ત્રિકાળની વાત કરી. જાણીને વર્તમાન પર્યાયમાં. હું આ નિર્વિકલ્પ વીતરાગ પર્યાય(માં સ્થિર) થાઉં. આણ..એ..! એ તો સન્યાસ.

હવે થોડો ઝીણો અધિકાર આવશે. ૧૩મી ગાથા છે. થોડો ઝીણો અધિકાર છે. ‘આ દર્શનોપયોગના સ્વરૂપનું કથન છે.’ એ જ્ઞાનની વ્યાખ્યા થઈ. મોક્ષમાં અને ત્રિકાળમાં બેયની વાત થઈ ગઈ. ‘તહ’ નામ જ્ઞાનની વાત કરી, હવે દર્શન.

તહ દંસણતવાઓગો સસહાવેદરવિયપ્પદો દુવિહો।

કેવળમિદિયરહિયં અસહાયં તં સહાવમિદિ ભળિદં॥૧૩॥

ઉપ્યોગ દર્શનનો સ્વભાવ-વિભાવરૂપ દ્વિવિધ છે;

અસહાય, ઈન્દ્રિયિન, કેવળ, તે સ્વભાવ કહેલ છે. ૧૩.

‘ટીકા :- આ, દર્શનોપયોગના સ્વરૂપનું કથન છે.’ ‘જેમ જ્ઞાનોપયોગ બહુવિધ બેદોવાળો છે,...’ જ્ઞાનની વ્યાખ્યા આવી ગઈને? મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન, અવધિજ્ઞાન, મનઃપર્યાપ્તિજ્ઞાન, કેવળજ્ઞાન. મતિજ્ઞાનમાં એ બહુવિધ આવ્યું એ આવી ગયું. ‘જેમ જ્ઞાનોપયોગ બહુવિધ બેદોવાળો છે, તેમ દર્શનોપયોગ પણ તેવો છે.’ થોડું જીણું છે. ધ્યાન રાખજો. ‘(ત્યાં પ્રથમ, તેના બે બેદ છે :)’ દર્શનોપયોગના બે બેદ—એક ‘સ્વભાવદર્શનોપયોગ અને વિભાવદર્શનોપયોગ. સ્વભાવદર્શનોપયોગ પણ બે પ્રકારનો છે : કારણસ્વભાવદર્શનોપયોગ અને કાર્યસ્વભાવદર્શનોપયોગ.’ અંતરમાં કારણસ્વભાવદર્શનોપયોગ એ ત્રિકાળી સહજ અને એમાં કાર્ય પ્રગટે એ કેવળદર્શન એ કાર્યસ્વભાવદર્શનોપયોગ. શું કહ્યું? દર્શન—જોવું અને શ્રદ્ધવું એમ બે પ્રકાર લીધા. દર્શન જે જ્ઞાનોપયોગની વાત કરી ત્રિકાળની અને કાર્યની. હવે અહીંયાં દર્શનોપયોગ ત્રિકાળમાં છે એ કારણસ્વભાવદર્શનોપયોગ છે. દર્શનોપયોગના બે બેદ—કારણસ્વભાવદર્શનોપયોગ અને કાર્યસ્વભાવ. કાર્ય નામ પર્યાપ્તમાં સ્વભાવ ઉપયોગ.

કારણસ્વભાવ-ઉપયોગ એ બે પ્રકારના છે. સ્વભાવદર્શનોપયોગ પણ બે પ્રકારના છે : એક કારણસ્વભાવદર્શનોપયોગ, એક કાર્યસ્વભાવદર્શનોપયોગ. ત્રિકાળ છે એ કારણસ્વભાવદર્શનોપયોગ અને પર્યાપ્તમાં પ્રગટ છે એ કાર્યસ્વભાવદર્શનોપયોગ. આણ..દા..! .. જીણી વાત છે. સમજાણું કાંઈ? હવે જરી દર્શનોપયોગની વાત તો એની ચાલે છે, પણ અંદર કારણદિષ્ટ પણ સાથે લઈ લીધી. સમ્યજ્ઞશન જે પર્યાપ્તમાં પ્રગટે છે. એની અંતરમાં કારણદર્શન ત્રિકાળ એક શ્રદ્ધા છે. કારણશ્રદ્ધા દિષ્ટ ત્રિકાળ એક અંદર છે. શું કહ્યું? જેમ સ્વભાવ કારણોપયોગ ત્રિકાળ છે એમાંથી કાર્યસ્વભાવોપયોગ પ્રગટ થાય છે. એમ આત્મામાં સમ્યજ્ઞશન, દર્શન શ્રદ્ધા, એવી કારણદિષ્ટ ત્રિકાળ આત્મામાં છે. કહે, ચંદુભાઈ! આ કોઈ દિ’ નહિ સાંભળ્યું હોય એવી વાત છે જરી. દર્શન નામ જોવું અને દર્શન નામ શ્રદ્ધા અહીં બે ભાગ લેવા. ત્રિકાળ દર્શનોપયોગ જે છે એ સ્વભાવ એ ત્રિકાળ છે અને એમાંથી કેવળદર્શન જે ઉત્પત્ત થાય છે પરમાત્માને એ કાર્યદર્શનોપયોગ છે. પર્યાપ્તને કાર્યદર્શનોપયોગ કહે છે અને ગુણને કારણદર્શનોપયોગ કહે છે.

હવે અહીંયાં દર્શનોપયોગમાં કારણદિષ્ટ નાખી. એ શું? ‘ત્યાં કારણદિષ્ટ તો,...’ ત્રિકાળી શ્રદ્ધાને કારણદિષ્ટ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? પૂછાનિંદનો નાથ ભગવાન આત્મા અનંત ચારિત્ર આદિથી સંપત્ત ત્રિકાળ હો. એની શ્રદ્ધામાત્રને અંતર કારણદિષ્ટ કહેવામાં આવે છે. પ્રગટ સમ્યજ્ઞશનની અહીંયાં વાત નથી. જેમ સમ્યજ્ઞશનની પર્યાપ્ત પ્રગટે છે તો અંતરમાં કારણ દિષ્ટ પણ ત્રિકાળ છે. એ એમાંથી સમ્યજ્ઞશનની પર્યાપ્ત આવે છે. આણ..દા..! કારણદર્શનોપયોગ જે ત્રિકાળ છે એમાંથી અનંત કેવળદર્શનનો ઉપયોગ એમાંથી ગ્રામ થાય છે. આણ..દા..! ત્રિકાળમાં ચારિત્ર સંવર રમણતા, ચારિત્રરૂપી અક્ષાયભાવ ત્રિકાળ પડ્યો છે આત્મામાં. એમાંથી

યથાજ્યાત ચારિત્રની પર્યાય પ્રગટે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘કારણદિષ્ટ તો,...’ નીચે ખુલાસો કર્યોને? ‘દર્શન.’ દિષ્ટ એટલે દર્શન લેવું. ‘(દર્શન અથવા દિષ્ટના બે અર્થ છે : (૧) સામાન્ય પ્રતિભાસ, અને (૨) શ્રદ્ધા.’ દર્શનના બે અર્થ છે. એક સામાન્ય પ્રતિભાસ અને એક શ્રદ્ધા. દર્શનોપયોગના બે ભેટ છે. એ દર્શનના ભેટ. એક સામાન્યદર્શનોપયોગ અથવા સામાન્ય શ્રદ્ધા, ત્રિકાળ. જીણી વાત બહુ! ધ્યાન રાખે તો સમજાય. આ તો નવી વાત છે. ક્યાંય છે નહિ. આ સિવાય, નિયમસાર સિવાય આ વાત બીજે ક્યાંય આવતી નથી. સમજાણું કાંઈ? અને એનો અભ્યાસ પણ અત્યારે ઘણો ઓછો થઈ ગયો છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- પ્રતિભાસ અને... ફેર છે?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- પ્રતિભાસ તો દર્શન કીધું. દર્શન જુઓને. દેખવું એ દેખવું એ દર્શનોપયોગ અને શ્રદ્ધા એ શ્રદ્ધાનો ભાવ બીજી ચીજ. સામાન્ય પ્રતિભાસ દર્શન. ત્રિકાળમાં દર્શન જે સ્વભાવ છે. ત્રિકાળદર્શનસ્વભાવ અને સામાન્ય પ્રતિભાસ કહે છે અને ત્રિકાળમાં જે શ્રદ્ધા છે અને દિષ્ટ કહે છે. ત્રિકાળમાં, આત્મામાં અંદર પડી છે અની વાત છે. આણા..દા..! છે?

‘જ્યાં જે અર્થ ઘટતો હોય ત્યાં તે અર્થ સમજવો. બન્ને અર્થો ગર્ભિત હોય ત્યાં બન્ને સમજવા.’ દર્શનોપયોગની વાત તો ચાલે છે. તો દર્શનોપયોગના બે પ્રકાર— એક કારણદર્શનોપયોગ ત્રિકાળસ્વભાવ અને કાર્યદર્શનોપયોગ પર્યાય. હવે એ રીતે શ્રદ્ધાના બે પ્રકાર લેવા. દર્શનમાં શ્રદ્ધા સાથે લીધી કે ત્રિકાળી કારણ શ્રદ્ધાંપી દિષ્ટ એ ત્રિકાળ. પૂર્ણ આત્મા અનંત આદિ લેશે. પૂર્ણ સ્વભાવરૂપ પરમપારિણામિકભાવસ્વરૂપ ચારિત્રમાં લીન ત્રિકાળ હોં. એવા આત્માની, એવા આત્માની ત્રિકાળમાં પડી એવી કારણસ્વરૂપ શ્રદ્ધાન માત્ર દિષ્ટને કારણદિષ્ટ કહે છે. એ છેને? ‘કારણદિષ્ટ તો,...’ આ શ્રદ્ધાની અપેક્ષા લીધી અને દર્શનોપયોગ પણ લેવો હોય તો સાથે લઈ શકે છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

શ્રોતા :- એ બેય શ્રદ્ધાગુણની પર્યાય છેને? આ બન્ને સામાન્યપ્રતિભાસ અને શ્રદ્ધા બેય શ્રદ્ધાગુણપર્યાય છેને?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- પર્યાયની ના પાડી. પર્યાયની ક્યાં વાત ચાલે છે? આ તો ત્રિકાળની વાત ચાલે છે. ધ્યાન રાખો. ધ્યાન રાખો. આ તો બીજી ચીજ છે. આ પર્યાયની વાત નથી.

શ્રોતા :- બન્ને ગુણ છે આત્મામાં સાથે છે?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- બેય ગુણ સાથે છે. બેય ગુણ સાથે છે. દર્શનોપયોગ અને કારણદિષ્ટ બેય ધૂવમાં સાથે, પર્યાયમાં નથી. પર્યાયની વાત અહીંયાં છે નહિ. આ તદ્દન જીણી વાત છે. અત્યારે સમ્યજ્ઞર્થન અને એનો વિષય શું એ વાત તો ગુમ થઈ ગઈ છે. આ વ્રત પાળવા,

તપ કરવા એવું અજ્ઞાનમાં ચાલ્યું છે બધું. આણા..દા..!

શ્રોતા :- એ સહેલું છે.

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- સહેલું શું હતું? એ તો અનંતવાર કર્યું છે. અને એ જે અનંતવાર કર્યું છે એવું ક્યાં છે અહીં. નવમી ગૈવેયક ગયો હતો અને કર્યું એવું તો અત્યારે છે જ નહિ. મિથ્યાદિસહિત હોં! એવું પણ ક્યાં છે. આણા..દા..! જીણી વાત, બાપુ! ભગવાન! અહીંયાં તો કહે છે કે જેમ જ્ઞાનોપયોગના બે ભેદ લીધા કે ત્રિકાળી કારણસ્વભાવોપયોગ અને કાર્યપર્યાપ્તિ કાર્યજ્ઞાન કેવળજ્ઞાન, એમ દર્શનમાં એક કારણદર્શનોપયોગ, એક કાર્યદર્શનોપયોગ. દવે કારણદર્શનોપયોગમાં એક કારણદિષ્ટ સાથે લીધી દર્શનની અપેક્ષાએ. તો જેમ આત્મામાં ત્રિકાળી કારણદર્શનોપયોગ ધૂવ છે એવી એક કારણદિષ્ટ આત્મામાં ધૂવ છે. આણા..દા..! ધીરે-ધીરે સમજો આ તો...

જેમ આ ભગવાન આત્મા દેહ, વાળી, મન તો બિત્ત રહી ગયા, પુણ્ય-પાપની રાગની છિયા છે એ પણ બિત્ત રહી ગઈ. એની એક સમયની પર્યાપ્તિ પણ કાર્ય છે. એમાં ત્રિકાળ વસ્તુ એ કારણ છે. એ ત્રિકાળી કારણપરમાત્મા અથવા કારણઆત્મા એમાં કારણદિષ્ટ ત્રિકાળ પડી છે. ફરીને. આ તો બહુ વાત કરે ત્યારે માંડ પકડાય એવી વસ્તુ છે. આણા..દા..! આ આત્મા છે એ જ્ઞાનોપયોગ પણ છે અને દર્શનોપયોગ પણ છે. તો જ્ઞાનોપયોગ જે ત્રિકાળ છે આત્મામાં ત્રિકાળ જ્ઞાન છે એ કારણજ્ઞાનોપયોગ એ ત્રિકાળ જ્ઞાન છે અને વર્તમાન કેવળજ્ઞાનની પર્યાપ્તિ કાર્ય ઉપયોગ છે.

દવે દર્શનોપયોગની વ્યાખ્યા. ભગવાન આત્મામાં જેમ જ્ઞાનોપયોગ ત્રિકાળ છે એવો એક દર્શનોપયોગ ત્રિકાળ છે. એ દર્શનોપયોગને કારણ ઉપયોગ, કારણ સ્વભાવોપયોગ કહેવામાં આવ્યો છે. આણા..દા..! એમ એની સાથે એ કારણદિષ્ટ ત્રિકાળ આત્મામાં પડી છે ધૂવ.

શ્રોતા :- શ્રદ્ધાના ગુણદૃપ?

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- હા, શ્રદ્ધાના ગુણદૃપ. શ્રદ્ધા ગુણદૃપ. દર્શનગુણ તો દર્શનોપયોગમાં વાત ગઈ. આ તો શ્રદ્ધાગુણદૃપ એક ત્રિકાળ છે.

શ્રોતા :- .. બેદે બિત્તે બિત્ત?

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- બિત્ત-બિત્ત છે. આ શ્રદ્ધા છે અને ઓલો ઉપયોગ ગુણ વેપાર ઉપયોગ છે. પણ એટલો ફેર લાવવો. અનંતગુણો ફેર છે. આ તો શ્રદ્ધામાત્રની વાત છે. કારણદિષ્ટ. એમાં દર્શનોપયોગ. જોવું એ તો વેપાર છે, એ ઉપયોગ છે. કહો, સમજાળું કાંઈ? ભારે વાત! શું કહે છે?

શ્રોતા :- આત્મામાં અનંત શક્તિ હોય છે.

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- અનંતમાં બેદે શક્તિ બિત્ત છે. બેદે બિત્ત છે. એક જોવાની.. આણા..દા..! એક જોવાની અને એક શ્રદ્ધાની. બે વિશેષતાાં બિત્ત છે. બે ગુણ છેને? કહુંને?

બે ગુણ ભિન્ન છે. એક દર્શનગુણ છે, એક શ્રદ્ધાગુણ છે. બે ભિન્ન છે. એ તો પહેલેથી વાત ચાલે છે. આણ..દા..! નવી વાત. ધીમે-ધીમે કહીએ છીએને. તેથી તો ધીમે-ધીમે કહીએ છીએ.

આત્મામાં એક દર્શનશક્તિ ત્રિકાળ પડી છે એવી આત્મામાં શ્રદ્ધા શક્તિ ત્રિકાળ પડી છે. બેય ભિન્ન ગુણ છે. સમજાળું કાંઈ? ધીમે-ધીમે જુઓ, બાપુ! આ તો સમ્યજ્ઞર્શનનો વિષય આત્મા કેવો છે એની અહીં વાત ચાલે છે. આણ..દા..! સમજાળું કાંઈ? તો કહે છે કે ‘કારણાદિ તો...’ કારણાદિ નામ ત્રિકાળી શ્રદ્ધા દિન તો. કારણાદિનો અર્થ ત્રિકાળી શ્રદ્ધા દિન તો ત્રિકાળી. ‘સદા પાવનરૂપ...’ હવે આ વિશેષણો આત્માના છે. ‘સદા પાવનરૂપ અને ઔદ્ઘિકાદિ ચાર વિભાવસ્વભાવ પરભાવોને અગોચર...’ આત્મા. આત્માની વાત આવી. છેલ્લે છેને? ‘એવા આત્માના ખરેખર સ્વરૂપશ્રદ્ધાનમાત્ર જ છે...’ છેલ્લી લીટી છે. છેલ્લી શું કહે છે? આખરી.

આ ગાથા અને અર્થ તો અલૌકિક ઝાંય બીજે છે નહિ. આણ..દા..! ત્રિકાળમાં દર્શનોપયોગ પ્રતિભાસરૂપ કહ્યોને? દર્શન ત્રિકાળ. દર્શનોપયોગ પ્રતિભાસરૂપ અને શ્રદ્ધામાત્ર પ્રતીતરૂપ એ ત્રિકાળ. બેય ગુણ ત્રિકાળ ભિન્ન છે. ચંદ્રભાઈ! આણ..દા..! આણ..! હવે અહીંયાં જરી કારણાદિ કોની શ્રદ્ધા કરે છે? ત્રિકાળ હોં. ત્રિકાળમાં શ્રદ્ધા કોની છે એને? સદા પાવનરૂપ પરમપારિણામિકભાવ. ત્રિકાળી સ્વભાવભાવ ‘સદા પાવનરૂપ...’ સદા પાવનરૂપ. અંદર જે પરમપારિણામિકભાવ પર્યાય સિવાયનો ત્રિકાળી ભાવ એ પરમ ‘સદા પાવનરૂપ ઔદ્ઘિકાદિ ચાર વિભાવસ્વભાવ પરભાવોથી અગોચર...’ આણ..દા..! શું કહે છે? આ લેવું છે એમ કે આવા આત્માની શ્રદ્ધામાં પણ કારણાદિ એમ લેવું. પણ ઈ આત્મા કેવો છે? કે ‘સદા પાવનરૂપ...’ ઉદ્ય રાગાદિની કિયાથી, ઉપશમભાવ સમકિત આદિ, ક્ષાયિકભાવ કેવળજ્ઞાનાદિ કે સમકિત આદિ અને ક્ષયોપશમ એ ચાર વિભાવસ્વભાવ છે.

આત્મામાં ત્રિકાળ સ્વભાવ છે એ પરિણામિક સ્વભાવભાવ છે અને પર્યાયમાં ઉદ્ય, ઉપશમ, ક્ષયોપશમ, ક્ષાયિક ચાર છે એ પર્યાયભાવને વિભાવસ્વભાવ કહેવામાં આવ્યો છે. સ્વભાવોપયોગ ત્રિકાળની અપેક્ષાએ પરમભાવની અપેક્ષાએ ચાર પર્યાયને વિભાવસ્વભાવ કહેવામાં આવ્યો છે. આણ..દા..! એક તો કારણાદિ સ્વરૂપશ્રદ્ધાનમાત્ર કોની? કે આત્માની. એ આત્મા કેવો છે? એ ‘સદા પાવનરૂપ...’ આત્મા. પારિણામિકભાવ અને ‘ઔદ્ઘિકાદિ ચાર વિભાવસ્વભાવ પરભાવોને અગોચર...’ નીચે લખ્યું છે. બગડો છેને નીચે? ક્ષાયિકભાવ કેવળજ્ઞાન ક્ષાયિકભાવ. પથાખ્યાત ચારિત્ર ક્ષાયિકભાવની પર્યાય. એ બધાને અહીંયાં વિભાવભાવ કહેવામાં આવ્યો છે. આણ..દા..! કેમકે એ વિશેષ પર્યાયભાવ છે, સામાન્ય સ્વભાવભાવ નથી. આણ..દા..! આ સામાન્ય ને વિશેષ. જૈનર્શન બહુ સૂક્ષ્મ, ભાઈ! એમાં સમ્યજ્ઞર્શન અને એનો વિષય અલૌકિક વાત છે. આણ..દા..! અત્યારે તો એ વાત ચાલતી નથી.

સમ્યજ્ઞશર્ણની વાત નહિ. દેવ-ગુરુનાસ્ત્રની શ્રદ્ધા એ સમ્યક્ જાઓ. આણ..ણ..!

શ્રોતા :- અમારા માટે વર્તમાનમાં ચાલે છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- અહીં તો ચાલે છે બધું. અહીં ક્યાં? આણ..ણ..!

આ આત્મા જે છે એ ‘સહજ-પરમપારિણામિકભાવકૃપ જેનો સ્વભાવ છે,...’ આત્માનો. છે? એ અપેક્ષાએ નીચે ‘વિભાવ = વિશેષ ભાવ; અપેક્ષિત ભાવ.’ કર્મના નિમિત્તની અપેક્ષા અને નિમિત્તના અભાવની અપેક્ષા. અપેક્ષિત ભાવનો અર્થ એ. ‘ઔદ્યિક,...’ દ્વારા, દાનનો વિકલ્પ છે એને ઔદ્યિકભાવ કહેવામાં આવે છે. ‘ઔપશમિક,...’ સમ્યજ્ઞશર્ણની ઉપશમ દશાને ઉપશમ કહે છે. ‘ક્ષયોપશમિક...’ જ્ઞાન વીર્યનો ઉઘાડ થોડો અને થોડું વિધન એ ક્ષયોપશમ કહે છે. ‘અને ક્ષાયિક...’ કેવળજ્ઞાન, કેવળદર્શન, અનંત આનંદ એને ક્ષાયિકભાવ કહે છે. ‘એ ચાર ભાવો અપેક્ષિત ભાવો હોવાથી...’ અપેક્ષિત એટલે જેમાં કર્મનું નિમિત્ત પડે છે. ઉદ્યમાં દ્વારા, દાન, પ્રત, ભક્તિના ભાવમાં કર્મના નિમિત્તની અપેક્ષા આવે છે. આ આખો અધિકાર જીણો છે, ભાઈ! એ માટે કેવળજ્ઞાન ક્ષાયિકભાવને પણ વિભાવભાવ કહેવામાં આવ્યો છે. કેમકે એ પર્યાપ્તભાવ છે અને એમાં કેવળજ્ઞાનાવરણીયના અભાવની અપેક્ષા આવે છે. ઉદ્યમાં દ્વારા, દાન, પ્રત, ભક્તિના ભાવમાં કર્મના નિમિત્તની અપેક્ષા આવે છે. એ કારણે ચારેપ ભાવને વિભાવભાવ કહેવામાં આવ્યો છે. આણ..ણ..! એકદોર રાગને વિભાવભાવ કહેવો અને એકદોર ચાર ભાવને વિભાવભાવ કહેવો. અપેક્ષિત વાત છે. કેમ? કે ત્રિકાળી ભગવાન પરમસ્વભાવભાવનો પિંડ જે ધૂવ છે એ અપેક્ષાએ સ્વભાવભાવ વસ્તુ એ અપેક્ષાએ પર્યાપ્ત જેટલી પ્રગટ થઈ વિકારી કે અવિકારી, એ પર્યાપ્તમાં કર્મના નિમિત્ત દાજરી કે અભાવ એવી અપેક્ષા થઈને ચાર ભાવને વિભાવસ્વભાવ કહેવામાં આવ્યો છે. આણ..ણ..! ચંદુભાઈ! આવું છે આ.

શ્રોતા :- કાર્યજ્ઞનોપયોગને સ્વભાવભાવ કીધો હતો. અહીં પાછો વિભાવભાવ કીધો.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ તો કહ્યુંને. સ્વભાવ કઈ અપેક્ષાએ કહ્યું? કે નિર્મળ પૂર્ણ થયું એ અપેક્ષાએ સ્વભાવભાવ કર્યો અને કર્મના નિમિત્તના અભાવની અપેક્ષા લઈને એને વિભાવભાવ કર્યો. આણ..ણ..! જીણી વાત, ભાઈ! અને આત્માની વાત જ બહુ સૂક્ષ્મ છે. આણ..ણ..! સમજાળું કાંઈ? ધીમે-ધીમે સમજવું. આ ધીમે-ધીમે વાત ચાલે છે. કે આત્મા જે છેને વસ્તુ એ તો પરમસ્વભાવભાવ પરમપારિણામિક સ્વભાવભાવ એ તો ધૂવ. અને પર્યાપ્તમાં જે મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન, મન:પર્યા, અવધિ આદિ કેવળજ્ઞાન થાય છે. સમજાળું કાંઈ? એ ચક્ષુદર્શન, અચ્કુદર્શન, અવધિદર્શન, કેવળદર્શન થાય છે એ પર્યાપ્ત છે. અને પર્યાપ્તમાં કર્મનું ઉદ્યમાં નિમિત છે. ક્ષયોપશમ, ક્ષાયિકમાં નિમિત્તનો અભાવ છે. એટલી અપેક્ષા આવે છે. એ કારણે કેવળદર્શનોપયોગને પણ, પર્યાપ્તને પણ વિભાવસ્વભાવ કહેવામાં આવ્યો છે. આણ..ણ..! સમજાળું કાંઈ? જ્યાં જે સ્વયં ધટિત થતું હોય તે અર્થ સમજવો. બેય અર્થમાં

કારણદર્શનોપયોગમાં કારણાદિ નાખી તો એ દિલેવું અને દર્શનોપયોગ લેવો હોય તો દર્શનોપયોગ લેવો. બેય લઈ શકો છો. આણા..દા..! છેને નીચે?

‘ચાર ભાવો અપેક્ષિત ભાવો હોવાથી તેમને વિભાવસ્વભાવ પરભાવો...’ પરભાવ. આણા..દા..! પાઈ છેને? વિભાવસ્વભાવ પરભાવ. આ પુઅ અને પાપ, દ્વારા, દાન, વ્રત, ભક્તિ એ તો પરભાવ છે જે, એ તો વિકાર છે. પણ ચાર પર્યાય છે એને પણ વિભાવભાવ કહીને પરભાવ. ત્રિકાળી પરમસ્વભાવભાવની અપેક્ષાએ ચારભાવને પરભાવ કહેવામાં આવો છે. ફરી. આ કાંઈ... આ આત્મા જે વસ્તુ છે ત્રિકાળ એ પરમસ્વભાવભાવરૂપ. પારિણામિકભાવ કહ્યોને? ‘સહજ-પરમપારિણામિકભાવરૂપ જેનો સ્વભાવ છે,...’ એ આત્માનો. આત્માનો ત્રિકાળી સ્વભાવિક પરમપારિણામિકભાવરૂપ જેનો સ્વભાવ છે. એ ભાવ વિભાવસ્વભાવથી, પરભાવથી અગમ્ય છે. પરમસ્વભાવભાવ એ ચાર વિભાવસ્વભાવના આશ્રયે અગમ્ય છે. આશ્રયે. ચાર પર્યાયનો આશ્રય કરવાથી પરમપારિણામિકભાવ ગ્રામ નથી થતો. આણા..દા..! ગમ્ય તો ક્ષયોપશમ અને ક્ષાયિક ગમ્ય જે એ આત્મા છે, પણ ક્ષયોપશમ અને ક્ષાયિકને આશ્રયે ગમ્ય નથી થતો. એ અપેક્ષાએ ચાર ભાવથી અગમ્ય છે એમ કહેવામાં આવ્યું છે. ત્રિકાળી ભગવાન આત્મા એ ધ્રુવસ્વરૂપ છે, પરમપારિણામિકસ્વભાવભાવ છે. એને આશ્રયે પરમપારિણામિક સ્વભાવનું ભાન થાય છે. એ ચાર પર્યાયને આશ્રયે પરમપારિણામિક આત્માના સ્વભાવનું ભાન થતું નથી. આણા..દા..! દ્વારા, દાન, વ્રત, ભક્તિનો ભાવ વિકલ્પ રાગ છે, વિકાર છે, એનાથી તો આત્મા જણાતો નથી. પણ અહીંથાં તો ઉપશમ, ક્ષયોપશમ, ક્ષાયિક જે નિર્મળ પર્યાય છે, એ નિર્મળ પર્યાયને આશ્રયે જણાતો નથી. નિર્મળ પર્યાયથી જણાય છે, પણ નિર્મળ પર્યાયના આશ્રયે જણાતો નથી.

શ્રોતા :- કેટલો ફેર છે?

પૂજ્ય ગુસ્ટેવશ્રી :- ઉગમણો-આથમણો ફેર છે. આણા..દા..! સમજાણું? કૈલાસચંદ ક્રયાં બેઠા છે? ... સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! ધીમે-ધીમે કહેશું હોં. એકદમ કાંઈ બોલી નથી જતા. અહીંથાં વાત શું કરવી છે? કે કારણાદિ. અહીં કારણદર્શનોપયોગની વ્યાખ્યા ચાલે છેને? તો દર્શનમાં શ્રદ્ધા પણ સાથે લઈ લીધી. દર્શન જેમ જોવાથી છે એવી દિલી શ્રદ્ધામાત્ર છે. એ અંદર જેમ દર્શન ત્રિકાળ દર્શન ઉપયોગમાં ધ્રુવ છે પરમપારિણામિક સ્વભાવભાવ, એવી કારણાદિ-શ્રદ્ધા દિલી ત્રિકાળ એક છે. એ પણ પરમપારિણામિકભાવ સ્વરૂપ છે.

‘કારણાદિ તો,...’ ત્યાં એટલું રાખવું. ‘સદા પાવનરૂપ...’ કોણ? આત્મા. ‘ઔદ્ઘિકાદિ ચાર વિભાવસ્વભાવ પરભાવોને અગોચર...’ એટલે કે ચાર પર્યાયને આશ્રયે ગમ્ય નથી. પરમપારિણામિકભાવનો આશ્રય કરવાથી ગમ્ય થાય છે. આણા..દા..! ‘ચાર વિભાવસ્વભાવ પરભાવોને અગોચર...’ પરભાવ અને અગમ્ય બે ભાષા. આ કઠણ છે.

ઉદ્ય, ઉપશમ, ક્ષયોપશમ, ક્ષાયિક—ચારને વિભાવસ્વભાવ કહ્યો, ત્રિકાળી પરમસ્વભાવની અપેક્ષાએ ચારને પરભાવ કહ્યો, તો એ પરભાવને આશ્રયે સ્વભાવનું ભાન નથી થતું. આણા..ણા..! પરભાવથી થાય છે, પણ પરભાવને આશ્રયે નથી થતો. ઉપશમ, ક્ષયોપશમ, ક્ષાયિકભાવથી ભાન થાય છે, પણ ઉપશમ, ક્ષયોપશમ, ક્ષાયિકને આશ્રયે ભાન નથી થતું. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? ભગવાનજીભાઈ! આ તો અગમ-નિગમની વાતું છે, ભાઈ! જીનેશ્વરદેવની વાતું જીણી બહુ! આણા..ણા..! આખો અધિકાર જીણો છે.

‘કારણાદિટી તો,...’ એટલી વાત. ‘સદા પાવનરૂપ...’ કોણ? આત્મા. ‘ઔદ્ઘિકાદિ ચાર વિભાવસ્વભાવ પરભાવોને અગોચર...’ અગમ્યનો અર્થ ચાર ભાવના આશ્રયે અગમ્ય એમ. એમ લેવું. ‘એવો સહજ-પરમપારિણામિકભાવરૂપ જેનો સ્વભાવ છે,...’ આત્માનો. કેવો ત્રિકાળી આત્મનો સ્વભાવ છે? સ્વભાવિક પરમપારિણામિકભાવરૂપ જેનો સ્વભાવ છે આત્માનો. આણા..ણા..! અહીં લેવું છે કે કારણાદિટી એવા આત્માની સ્વરૂપ શ્રદ્ધામાત્ર ત્રિકાળ છે. એમ લેવું છેને. સમજાણું કાંઈ? શું કહું? કારણાદિટી એટલે ત્રિકાળ પડી શ્રદ્ધા દિન. ત્રિકાળમાં ધૂવ. ધૂવ કારણાદિટી, ત્રિકાળ કારણાદિટી એ તો... એટલી વાત. કોની શ્રદ્ધામાત્ર છે? એ કારણાદિટી કોની શ્રદ્ધામાત્ર છે? કે આત્માની. એ આત્મા કેવો છે? કે ચાર વિભાવસ્વભાવથી અગમ્ય. આણા..ણા..! એ પર્યાપ્ત. પર્યાપ્ત છેને? ક્ષાયિક પણ પર્યાપ્ત છે કેવળજ્ઞાન. ક્ષાયિકસમકિત હોય, ક્ષાયિકચારિત્ર હોય કે રાગ હોય એ બધી પર્યાપ્ત છે. અને પર્યાપ્તના આશ્રયે દ્રવ્યનું ભાન નથી થતું. એમ સિદ્ધ કરવું છે. દ્રવ્યના આશ્રયે દ્રવ્યનું ભાન થાય છે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? થોડું જીણું છે. અંદર વિચાર કરે તો પકડી શકે, પણ ધીમે-ધીમે વિચાર પણ કરવો જોઈએ.

‘કારણાદિટી તો,...’ એટલે સ્વરૂપ જે ત્રિકાળી ભગવાન આત્મા એમાં એક સ્વરૂપ શ્રદ્ધાનમાત્ર દિન ત્રિકાળ પડી છે. સ્વરૂપ-શ્રદ્ધાનમાત્ર દિન ત્રિકાળ છે. એ દિન તો ‘સદા પાવનરૂપ...’ આત્મા ધૂવસ્વરૂપ સદા પાવનરૂપ આત્મા ધૂવસ્વરૂપ ‘સદા પાવનરૂપ અને ઔદ્ઘિકાદિ ચાર વિભાવસ્વભાવ પરભાવોને અગોચર...’ એ ચાર ભાવની પર્યાપ્તને આશ્રયે, પર્યાપ્તને આશ્રયે અગમ્ય. સમજાણું કાંઈ? આણા..ણા..! ‘એવો સહજ-પરમપારિણામિકભાવરૂપ જેનો સ્વભાવ છે,...’ આત્માનો. ‘સહજ પરમપારિણામિકભાવરૂપ જેનો સ્વભાવ છે, જે કારણાસમયસારસ્વરૂપ છે,...’ ત્રિકાળ આત્મા. જે કારણાસમયસારસ્વરૂપ આત્મા. કારણાપરમાત્મા કહો, કારણાસમયસારસ્વરૂપ આત્મા ત્રિકાળ હોય ત્રિકાળ. પર્યાપ્ત વિનાનો. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? ધીમે-ધીમે મંથન કરવું, વિચાર કરવો, ભાઈ! અંદર આ તો વસ્તુ ભગવાન અગમ્ય વસ્તુ છે. આણા..ણા..! એને ગમ્ય કરવાની વાત છે. આણા..ણા..!

સ્વભાવિક પરમપારિણામિકભાવરૂપ. હવે પરમપારિણામિક શું એ પણ એણો સાંભળ્યું ન હોય. અંદર સ્વભાવભાવ જે ત્રિકાળ છે એ પરમપારિણામિકભાવ છે, જેને કોઈ અપેક્ષા

જીવ અધિકાર, ગાથા-૧૩

કર્મની અને અભાવની અપેક્ષા નથી. એવા ‘પરમપારિણામિકભાવસ્વરૂપ જેનો સ્વભાવ છે,...’ આત્માનો. ‘જે કારણસમયસારસ્વરૂપ છે,...’ ભગવાન આત્મા. સમજાણું કાંઈ? ‘નિરાવરણ જેનો સ્વભાવ છે,...’ ધ્યાવ ભગવાન આત્મા તો નિરાવરણ જેનો સ્વભાવ છે. આવરણ-શાવરણ એમાં નથી. ‘જે નિજસ્વભાવસત્તામાત્ર છે,...’ જે ભગવાન આત્મા નિજસ્વભાવ સત્તા, નિજ-પોતાનો સ્વભાવ સત્તામાત્ર આત્મા છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? અને ‘જે પરમચૈતન્યસામાન્યસ્વરૂપ છે,...’ એ આત્મા પરમચૈતન્ય સામાન્ય ધ્યાવસ્વરૂપ છે. પરમચૈતન્ય ધ્યાવસ્વરૂપ છે. આણ..દા..! અને ‘જે અદૃત્રિમ પરમ સ્વસ્વરૂપમાં અવિચળસ્થિતિમય શુદ્ધચારિત્રસ્વરૂપ છે,...’ ત્રિકાળ-ત્રિકાળ. અદૃત્રિમ-નહિ કરાયેલી દશા. ચારિત્ર ત્રિકાળ છે એ નહિ કરાયેલી છે. ‘પરમ સ્વસ્વરૂપમાં અવિચળસ્થિતિ...’ ભગવાન પૂર્ણાનંદના નાથમાં અવિચળ સ્થિતિ ચારિત્રની ત્રિકાળ હોં ત્રિકાળ. પર્યાયના ચારિત્રની વાત નથી. આણ..દા..! આચાર્યાએ શું કામ કર્યું છે! આણ..દા..! લોકોને સમજવી મુશ્કેલ પડે એવી વાતું કરી છે. પણ સમજવું સહેલું પડે એ રીતે કરી છે. આણ..દા..!

કારણશ્રદ્ધાને ત્રિકાળી સ્વભાવમાં કારણશ્રદ્ધા નામની શક્તિ ગુણ પડ્યો છે. એ કારણ શ્રદ્ધા એ શ્રદ્ધા કરે છે કે જે પરમપારિણામિકભાવસ્વરૂપ અને જે કારણસમયસારસ્વરૂપ ભગવાન કારણપરમાત્મા નિરાવરણ જેનો સ્વભાવ છે આત્માનો. ‘નિજ સ્વભાવસત્તામાત્ર છે,...’ પોતાના સ્વભાવનું હોવું પણ એ જેની સત્તા છે. આણ..દા..! ‘જે પરમચૈતન્યસામાન્યસ્વરૂપ છે,...’ ભગવાન આત્મા પરમચૈતન્ય સામાન્યસ્વરૂપ. પરમ સામાન્ય ધ્યાવસ્વરૂપ છે. સામાન્યસ્વરૂપ છે. ‘અદૃત્રિમ પરમ સ્વ-સ્વરૂપમાં અવિચળસ્થિતિમય શુદ્ધચારિત્રસ્વરૂપ છે,...’ ત્રિકાળ-ત્રિકાળ. નહિ કરાયેલા પરમસ્વભાવ, ટખ્યા વિનાની સ્થિતિ સ્થિરતારૂપ ચારિત્રસ્વરૂપ ત્રિકાળ છે. આણ..દા..! ‘જે નિત્ય-શુદ્ધ-નિરંજનજ્ઞનશાનસ્વરૂપ છે...’ આણ..દા..! નિત્ય, શુદ્ધ અને અંજન વિનાનું, મેલ વિનાનું જ્ઞાનસ્વરૂપ ત્રિકાળ આત્મા છે.

શ્રોતા :- ત્રિકાળના ભેટ...?

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- બધા ગુણો લીધા છેને. ભેટ નહિ. આ ગુણ જુદાં-જુદાં છે કે નહિ? પણ ગુણનું સ્વરૂપ ત્રિકાળ એક છે. એક ગુણમાત્ર આત્મા છે? અનંતગુણ છે. તો અનંતગુણ... આણ..દા..!

શ્રોતા :- એક વાક્યમાં બધું સમાડી દીધું છે.

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- એમાં તો સમાડી દીધું છે ઘણું. આણ..દા..! આટલો પેરેગાઝ અલોકિક છે. આણ..દા..!

‘પરમચૈતન્યસામાન્યસ્વરૂપ છે, જે અદૃત્રિમ પરમ સ્વ-સ્વરૂપમાં અવિચળસ્થિતિમય શુદ્ધચારિત્રસ્વરૂપ છે, જે નિત્ય-શુદ્ધ-નિરંજનજ્ઞનશાનસ્વરૂપ છે...’ આત્મામાં. ‘અને જે સમસ્ત દુષ્ટ પાપોરૂપ વીર દુષ્ટનોની સેનાની ધજાના નાશનું કારણ છે એવા

આત્માને...' એવો આત્મા. પહેલાથી લીધું. 'સદા પાવનરૂપ અને ઔદ્યાદિક ચાર વિભાવસ્વભાવ પરભાવોને અગોચર એવો સહજ-પરમપારિણામિકભાવરૂપ જેનો સ્વભાવ છે, જે કારણસમયસારસ્વરૂપ છે, નિરાવરણ જેનો સ્વભાવ છે, જે નિજ સ્વભાવસત્તામાત્ર છે, જે પરમચૈતન્યસામાન્યસ્વરૂપ છે, જે અદૃત્રિમ પરમ સ્વ-સ્વરૂપમાં અવિચળસ્થિતિમય શુદ્ધચારિત્રસ્વરૂપ છે, જે નિત્ય-શુદ્ધ-નિરંજનજ્ઞાનસ્વરૂપ છે અને જે સમસ્ત દુષ્ટ પાપોરૂપ વીર દુષ્ટનોની સેનાની ધજના નાશનું કારણ છે...' એટલે કે એમાં પાપ છે જ નહિ. અને એનો આશ્રય કરે છે એના પુણ્ય-પાપનો નાશ થાય છે.

શ્રોતા :- દસ બોલ લીધા.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ઘણા છે. આણ..દા..! દજ તો શું કહેવું છે? 'એવા આત્માને...' કેવા આત્માને? કે સદા પવિત્ર, ચાર ભાવને અગમ્ય. આણ..દા..! ક્ષાયિકસમકિતને પણ અગમ્ય. ક્ષાયિકસમકિતથી એને આશ્રયે અગમ્ય. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? પર્યાપ્તિનું લક્ષ કરે એને આત્મા જ્ઞાનમાં જણાય એવી વાત નથી. સમજાણું કાંઈ? ધીમે-ધીમે સમજો ભાઈ આ તો પેરેગ્રાદ જીણો આવ્યો છે. લ્યો, તમારી દાજીરીમાં આજે ઉંચી વાત આવી. ભાયશાળીને કાને પડે એવી વાત છે, ભાઈ! આણ..દા..!

'એવા આત્માને...' કેવા? 'સદા પાવનરૂપ...' થી માંડીને અહીં સુધી. આણ..! ... 'ખરેખર સ્વરૂપશ્રદ્ધામાત્ર જ છે...' કોણ? 'એવા આત્માને...' કારણાદિત્ત તો, પહેલેથી શરૂઆત કરી તે. ભગવાન આત્મામાં ત્રિકાળ કારણશ્રદ્ધા પડી છે. 'એવા આત્માને ખરેખર સ્વરૂપશ્રદ્ધાનમાત્ર જ છે...' એવા આત્મામાં કારણાદિત્ત સ્વરૂપ-શ્રદ્ધાનમાત્ર જ છે. ત્રિકાળ સ્વરૂપની શ્રદ્ધાનમાત્ર ત્રિકાળ છે. સમજાણું કાંઈ? '(અર્થાત् કારણાદિત્ત તો...) જુઓ, આવ્યુંને પહેલેથી? 'ખરેખર શુદ્ધાત્માની સ્વરૂપશ્રદ્ધાનમાત્ર જ છે).' ત્રિકાળ હોં. સમ્યજ્ઞશન વર્તમાનની વાત નથી. ત્રિકાળ એવા આત્માની સ્વરૂપશ્રદ્ધાનમાત્ર અંદર શક્તિ પડી છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

ફરીને. ફરીને લઈએ ભાઈ! આ અમારે સુજ્ઞનમલજી કહે ફરીને લેવું. જુવાનિયાને ઝટ બેસે એમ કહે છે. એમ નહિ, અહીં તો બધા આત્મા છે. બધાને બેસે એવું છે. ભગવાન આત્મા પૂછાનિંદનો નાથ. જેની પ્રતીતિનું માણાત્મ્ય આવે તો બધાને બેસી જાય. આણ..દા..! અધિકાર શું ચાલે છે? દર્શનોપયોગનો. જ્ઞાનોપયોગનો વેપાર ૧૧-૧૨માં ગયો. ૧૩માં દર્શનોપયોગની વ્યાખ્યા ચાલે છે. દર્શનોપયોગ એટલે દેખવારૂપ ભાવ. દેખવારૂપ ભાવ. એ દેખવારૂપ ભાવના બે પ્રકાર. એક સ્વભાવ દેખવારૂપ ભાવ, એક વર્તમાન પર્યાપ્તમાં કાર્યસ્વભાવ ઉપયોગભાવ. સ્વભાવ. સમજાણું કાંઈ? એમાંથી કારણસ્વભાવોપયોગ એ ચાલે છે. તો કારણસ્વભાવોપયોગમાં કારણાદર્શન નાખ્યું. દિશિ એ છેને. કારણ ઉપયોગ પણ સાથે લેવો

જીવ અધિકાર, ગાથા-૧૩

અને સાથે કારણાદિત્ત પણ અંદર લેવી. શ્રદ્ધાની અપેક્ષાએ કારણાદિત્ત, ઉપયોગની અપેક્ષાએ કારણાદર્શનોપયોગ. ત્રિકાળ. આણ..દા..! આચાર્ય ગજબ કામ કરે છેને!

શ્રોતા :- ઉપયોગ એ ત્રિકાળ.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ઉપયોગ ત્રિકાળ છે. આ કારણાદિત્ત પણ ત્રિકાળ છે. બધા ગુણ ત્રિકાળ છે. અત્યારે દર્શનોપયોગ અને કારણાદિત્તની વાત ચાલે છે. આણ..દા..! જુઓ, શું કથું જુઓને પહેલા. ‘જેમ જ્ઞાનોપયોગ બહુવિધ લેદોવાળો છે, તેમ દર્શનોપયોગ પણ...’ અહીં જુઓને. ચાલે છે દર્શનોપયોગની વાત. તો એમાં ‘સ્વભાવદર્શનોપયોગ અને વિભાવદર્શનોપયોગ. સ્વભાવદર્શનોપયોગ પણ બે પ્રકારનો છે : કારણસ્વભાવદર્શનોપયોગ અને...’ વર્તમાનમાં ‘કાર્યસ્વભાવદર્શનોપયોગ.’ જેને અહીંથીં કાર્યસ્વભાવદર્શનોપયોગ કહ્યો એને અહીંથીં પરભાવ કહ્યો. કઈ અપેક્ષાએ પણ? કાર્યદર્શન જે કેવળદર્શનોપયોગ ભગવાનને છે એ સ્વભાવ કાર્યદર્શનોપયોગ કહ્યો. ત્રિકાળમાં એ કારણસ્વભાવદર્શનોપયોગ. કાર્યક્રમ એ પર્યાપ્તિમાં આવ્યું. એ કાર્યદર્શનોપયોગને પરભાવ કહીને વિભાવ કહ્યો છે. કોની અપેક્ષાએ? ત્રિકાળી પરમસ્વભાવની અપેક્ષાએ ચારને વિભાવ કહીને પરભાવ કહેવામાં આવ્યો અને ચાર ભાવને આશ્રયે ત્રિકાળી પરમપારિણામિકભાવ અનુભવમાં, જ્યાલમાં આવતો નથી. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

હવે અહીંથીં ‘કારણાદિત્ત તો...’ વ્યો, સુજાનમલજી! ફરીને લઈએ છીએ. ચાલે છે કારણાદર્શનોપયોગ અને કાર્યદર્શનોપયોગ, પણ એમાં આચાર્ય મુનિરાજે અંદર દર્શનમાં સાથે શ્રદ્ધા લઈ લીધી. એક ત્રિકાળી શ્રદ્ધા દિત્ત તો. ત્રિકાળીની શ્રદ્ધાદિત્ત ત્રિકાળમાં જે છે એ ‘સદા પાવનકૃપ...’ કોણા? આત્મા. એવો આત્મા છેને? જુઓને એવો આત્મા. છેદ્વે. ‘સદા પાવનકૃપ...’ ‘આવા આત્માને...’ ‘ઔદ્ઘિકાદિ ચાર વિભાવસ્વભાવ પરભાવોને અગોચર એવો...’ આત્મા. આણ..દા..! ..લાલજી! આણ..દા..! ‘એવો સહજ-પરમપારિણામિકભાવકૃપ જેનો સ્વભાવ છે,...’ આત્માનો. સ્વભાવિક પરમપારિણામિકભાવસ્વકૃપ જેનો સ્વભાવ એ આત્માને. ‘જે કારણસમયસારસ્વકૃપ છે,...’ એ ભગવાન આત્મા. ‘નિરાવરણ જેનો સ્વભાવ છે,...’ એ ભગવાન આત્મા. ‘જે નિજ સ્વભાવસત્તામાત્ર છે,...’ એ આત્મા. ‘જે પરમચૈતન્યસામાન્યસ્વકૃપ છે,...’ એ આત્મા. ‘જે અકૃત્રિમ પરમ સ્વ-સ્વકૃપ...’ એ આત્મા. અકૃત્રિમ એટલે ચારિત્ર પર્યાપ્ત જે થાય છે એ કરાયેલી નવી. રમણતા વીતરાગી, પણ આ તો અકૃત્રિમ એટલે નહિ કરાયેલું ચારિત્ર ત્રિકાળ છે આત્મામાં. આણ..દા..! ઓહો..! આવી વાત!

‘પરમ સ્વ-સ્વકૃપમાં અવિચણિતિમય શુદ્ધચારિત્રસ્વકૃપ છે, જે નિત્ય-શુદ્ધ-નિરંજનજ્ઞાનસ્વકૃપ...’ ત્રિકાળ ‘અને જે સમસ્ત દુષ્પાપોકૃપ વીર દુષ્ટનોની સેનાની ધજાના નાશનું કારણ...’ આત્મા એટલે કે એ આત્મામાં છે નહિ. પાપાદિ આત્મામાં છે

નહિ. ‘એવા આત્માના...’ કેવા આત્માના? ‘સદા પાવનરૂપ...'થી માંડીને ‘એવા આત્માના...’ આણ..ણ..! ‘ખરેખર સ્વરૂપશ્રદ્ધાનમાત્ર જ છે...’ કોણ? કારણાદિષ્ટ. ભગવાન આનંદગુણનો પિંડ પ્રભુ એમાં કારણાદિષ્ટ પણ એક ત્રિકાળ શક્તિ પડી છે. એ કારણાદિષ્ટ કેવી છે? કે ‘એવા આત્માના ખરેખર સ્વરૂપશ્રદ્ધાનમાત્ર જ...’ કારણાદિષ્ટ છે. સ્વરૂપશ્રદ્ધાન ત્રિકાળની વાત છે હોં. ગુણરૂપ ત્રિકાળ. આત્મામાં જેવો જ્ઞાનગુણ છે, આનંદગુણ છે, દર્શનગુણ છે, પ્રભુત્વ ગુણ છે, જીવત્વ ગુણ છે એવો એક કારણાદિષ્ટ નામનો ગુણ છે અંદરમાં. કારણાશ્રદ્ધા. કારણાદિષ્ટ કણો, કારણાશ્રદ્ધા કણો, એ ત્રિકાળી આત્મામાં ગુણ છે. એવા સર્વસ્વગુણનો આત્મા ધરનાર એવા આત્માની અંતરમાં સ્વરૂપશ્રદ્ધાનમાત્ર એ કારણાદિષ્ટ છે. આણ..ણ..! લ્યો, હજુ તો એટલામાં આટલો વખત ગયો. ઝીણું છેને, ભગવાન! સમ્યજ્ઞર્થન અને સમ્યજ્ઞર્થનનો વિષય એ અલૌકિક વસ્તુ છે. લોકોને સમ્યજ્ઞર્થન પહેલાની ખબર ન મળે હજુ અને એના વિના ચારિત્ર અને પ્રત અને તપ બધા એકડા વિનાના મીંડા છે. આણ..ણ..!

‘સ્વરૂપશ્રદ્ધાનમાત્ર...’ સ્વરૂપશ્રદ્ધાન એટલે જુઓ નીચે. ‘સ્વરૂપશ્રદ્ધાન = સ્વરૂપ-અપેક્ષાએ શ્રદ્ધાન.’ છે નીચે નોટ? ત્રિકાળી જે કારણપરમાત્મા જેવું સ્વરૂપ કહ્યું જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર આદિ સ્વરૂપ એવા સ્વરૂપની શ્રદ્ધાનમાત્ર ત્રિકાળી હોં. ‘(જેમ કારણસ્વભાવજ્ઞાન અર્થાત્ સહજજ્ઞાન સ્વરૂપપ્રત્યક્ષ છે,...’ જુઓ, સ્વરૂપપ્રત્યક્ષ કહ્યું. જ્ઞાન અંદર સ્વરૂપ પ્રત્યક્ષ ધ્રુવ એક છે. ધ્રુવ સ્વરૂપપ્રત્યક્ષ જ્ઞાન છે. આણ..ણ..! ‘તેમ કારણસ્વભાવદિષ્ટ અર્થાત્ સહજજ્ઞાન સ્વરૂપશ્રદ્ધાનમાત્ર જ છે.)’ દર્શનસ્વરૂપ પણ લેવું અને શ્રદ્ધામાત્ર પાણ લેવું, બેય ગુણ લેવા એમાં. આણ..ણ..! બાપુ! આ તો વીતરાગ સર્વજ્ઞ ત્રણલોકનો નાથ જિનેશ્વરદેવની વાણી કેવી છે! એ કોઈ વાર્તા નથી. આણ..! ત્યાં પણોંચવામાં ઘણો પુરુષાર્થ જોઈએ. એકલી ક્રિયાકાંડ કરવાથી ... થતી. સમજાણું કાંઈ? આણ..ણ..! કણો, આવ્યું કે નહિ? સુજ્ઞનમલજી! ભાઈ!

શ્રોતા :- પૂરું ક્યાં થાય?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પૂરું તો ભગવાન કરે ત્યારે પૂરું થાય. આણ..ણ..! આ બાળકો બેઠા છે જુઓ, કેટલા પ્રેમથી સાંભળે છે. એ તો આત્મા છેને, ભગવાન! આણ..ણ..! દેદ દેવળમાં ભગવાન આનંદમૂર્તિ બિરાજે છે. આણ..ણ..! એ પહેલા કહ્યુંને આનંદનો વિસ્તાર કેવળજ્ઞાનનો હોં. મોક્ષમાં આનંદનો વિસ્તાર થઈ ગયો છે. આણ..ણ..! જે આનંદ શક્તિરૂપ હતો એ પર્યાયમાં વિસ્તારરૂપ થઈ ગયો. આણ..ણ..! આ મુનિરાજ જુઓ તો ખરા ટીકા. આ દિગંબર સંતો. આણ..ણ..! અની લાઈન જ જુદી. એવી લાઈન શ્વેતાંબરમાં ૩૨ વાંચે, ૪૫ વાંચે તોપણ એમાં ક્યાંય મળે એવું નથી. બહેને પૂછ્યું હતું મને. એમના ધરેથી બહેન. કે મહારાજ! આ ૩૨માંથી કયું સૂત્ર વાંચવું? ખબર છે? કીધું, ૩૨માં એકેય સૂત્ર સત્ય નથી. ... એ વખતે તો આ વાત હતી નહિને. આણ..ણ..! ભાઈ! આ તો મહાસિદ્ધાંત

છે. દિગંબર શાસ્ત્રો તો મહા પરમસત્ય સિદ્ધાંત છે. એને સમજવો અને અંતરદિષ્ટ એ તો અલૌકિક ચીજ છે. આણા..દા..! અહીં તો ત્યાં સુધી કહ્યું...

શ્રોતા :- બીજા દિગંબર શાસ્ત્રોમાં પણ આવી વાત નથી!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આવી વાત ક્યાંય નથી. આ તો મોક્ષમાર્ગની પર્યાયનો અધિકાર છેને.

શ્રોતા :- પચાંગ્રભમલધારિદેવે આ વાત કાઢી ક્યાંથી?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- કહ્યું નથી પહેલું? જુઓ પહેલા લઘું છે વાંચો. ગણધરથી ચાલી આવી છે. પણ એ ન હોય. એક ઠેકાણે બધી વાત ન હોય. ઈ છે. જુઓ, આવ્યું? ‘ગુણના ધરનાર ગધણારોથી રચાયેલા શ્રુતધરોની પરંપરાથી સારી રીતે વ્યક્ત કરાયેલા...’ પરંપરાગત મુનિઓ દિગંબર પરંપરાથી આવી છે. હું કોણ કરનારો? એમ કહે છે. છે? ‘આ પરમાગમના અર્થસમૂહનું કથન કરવાને અમે મંદબુદ્ધિ તે કોણા?’ મુનિરાજ કહે છે. અમે તો મંદબુદ્ધિ કોણા? ગણધર અને આચાર્યથી ભગવાનની પરંપરાથી ચાલી આવતી ટીકા. આ તો ચંદુભાઈ પૂછે છે. આણા..દા..!

એ કારણાદિની વાખ્યા થઈ. કારણાદર્શનોપયોગની વાખ્યા પણ એમ જ છે. જે ત્રિકાળી આત્મા કહ્યો એને કારણ ઉપયોગ અંદર ટેખે છે એનું નામ કારણ ઉપયોગ ત્રિકાળ અને આ આત્મા કહ્યો એની શ્રદ્ધા માત્ર એ કારણાદિ ત્રિકાળ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? અહીં છેને. આ શુભભાવની વાત કરીને નીચે? પરભાવ કહ્યો છે. એક નીચે નોટ છે જુઓ. ‘એક સહજપરમપારિષામિક ભાવને જ સદા-પાવનરૂપ...’ નીચે નોટ. ‘નિજ સ્વભાવ કહ્યો છે. ચાર વિભાવભાવોનો આશ્રય કરવાથી પરમપારિષામિકભાવનો આશ્રય થતો નથી.’ આણા..દા..! પર્યાયનો આશ્રય કરવાથી ત્રિકાળનો આશ્રય થતો નથી. આણા..દા..! ‘પરમપારિષામિકભાવનો આશ્રય કરવાથી જ સમ્યકૃત્વથી માંડીને...’ જુઓ, ત્યારે સમકિત પ્રગટે છે. પરમસ્વભાવનો આશ્રય કરવાથી સમકિત પ્રગટે છે. આણા..દા..! છે? ‘પરમપારિષામિકભાવનો આશ્રય કરવાથી જ સમ્યકૃત્વથી માંડીને...’ સમકિતથી માંડીને કેવળજ્ઞાનની ઉત્પત્તિ ત્રિકાળી પરમસ્વભાવને આશ્રયે થાય છે. ‘દશાઓ પ્રામ થાય છે.’ આણા..દા..! લ્યો! પૂરું થઈ ગયું. કલાક થઈ ગઈ.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

**પોષ વદ-૪, બુધવાર, તા. ૨૧-૦૧-૧૯૭૬
ગાથા-૧૩, કણશ-૨૩, પ્રવચન નં. ૧૫૮**

નિયમસાર, જીવ અધિકાર, ૧૩મી ગાથા ચાલે છે. દર્શનોપયોગનું સ્વરૂપ છે. જેમ જ્ઞાનોપયોગ બે પ્રકારના છે : કારણસ્વભાવોપયોગ અને કાર્યસ્વભાવોપયોગ. જ્ઞાનમાં કારણસ્વભાવોપયોગ ત્રિકાળ છે અને કાર્યસ્વભાવોપયોગ એ વર્તમાન પર્યાય છે. સમજાળું કાંઈ? એમ વિભાવજ્ઞાનોપયોગની વાત ચાલીને? ચાર જ્ઞાન છે એ વિભાવજ્ઞાન છે. હવે અહીં દર્શનની વાત છે. દર્શન પણ બે પ્રકારના છે—એક સ્વભાવદર્શનોપયોગ, એક વિભાવદર્શનોપયોગ. સ્વભાવદર્શનોપયોગના પણ બે પ્રકાર છે. આણ..દા..! ત્રિકાળી ભગવાન દર્શન સ્વભાવ ત્રિકાળ એ સ્વભાવ કારણોપયોગ અને વિભાવદર્શનોપયોગ એ ચક્ષુ-અચક્ષુ આદિ. અને કાર્યસ્વભાવોપયોગ એ કેવળદર્શન. કેવળજ્ઞાનીને કેવળદર્શન ઉત્પત્ત થાય છે એ કાર્યસ્વભાવદર્શનોપયોગ. સમજાળું કાંઈ?

અહીંથી દશ્ટિને લઈને કારણસ્વભાવોપયોગમાં દશ્ટિ લીધી છે. આત્મામાં કારણદશ્ટિ એટલે સમ્યજ્ઞદશ્ટિ કારણશ્રદ્ધા ત્રિકાળ છે. ત્યાં દર્શનોપયોગના સ્થાનમાં કારણદશ્ટિ ત્રિકાળ લીધી છે. અને હવે આ કાર્યદશ્ટિમાં એ દર્શનોપયોગ લેશે. આણ..દા..! આ બધા ભેટ જાણીને પણ. ત્રિકાળી જ્ઞાનોપયોગ અને દર્શનોપયોગ અથવા ત્રિકાળી કારણદશ્ટિ એનો આશ્રય કરવાથી સમ્યજ્ઞદર્શનથી માંડીને કેવળજ્ઞાન ઉત્પત્ત થાય છે. શું કહ્યું એ? આત્મામાં જ્ઞાનસ્વભાવ કારણોપયોગ ત્રિકાળ પડ્યો છે, એમ દર્શન કારણસ્વભાવોપયોગ પણ ત્રિકાળ છે. એમ કારણદશ્ટિ આત્માની સ્વરૂપ શ્રદ્ધાનમાત્ર ત્રિકાળ પડી છે અને કારણ દશ્ટ કહે છે. સમજાળું કાંઈ? એ કારણસ્વરૂપ દશ્ટ એ ત્રિકાળી આત્માની સ્વરૂપશ્રદ્ધાનમાત્ર ધ્રુવમાં પડી છે. આવો ઉપદેશ શું હશે આ તે? લોકોને તત્ત્વની મૂળ ચીજની ખબર નથી. ભગવાન એક સમયમાં પૂર્ણાનંદને કારણજ્ઞાનોપયોગ, કારણદર્શનોપયોગ, કારણદશ્ટિ સમ્યક્ શ્રદ્ધા એ સહિત અનંત શક્તિસંપત્ત ભગવાન આત્મા છે. એ આત્માનો આશ્રય કરવાથી એવું કારણજ્ઞાન, કારણદર્શન, કારણ સમ્યજ્ઞદશ્ટિ આદિ, કારણ આનંદસ્વરૂપ, કારણ યથાજ્યાત ચારિત્રસ્વરૂપ ત્રિકાળ હોં. આણ..દા..! એવા આત્માનો આશ્રય કરવાથી, એનું અવલંબન કરવાથી સમ્યજ્ઞદર્શનની ઉત્પત્તિથી માંડીને કેવળજ્ઞાન, કેવળદર્શનની ઉત્પત્તિ થાય છે. આણ..દા..! સમજાળું કાંઈ?

પરમપારિણામિકસ્વભાવભાવ નિત્યાનંદ પ્રભુ. એક સમયની પર્યાયથી રહિત. રાગ-દેખથી તો રહિત, પણ એક સમયની પ્રગટ વ્યક્ત પર્યાય છે અવસ્થા એનાથી રહિત. આણ..દા..! ત્રિકાળ કારણ ભગવાન, કારણપરમાત્મા કહો, કારણજ્ઞ કહો અને એ કારણપરમાત્મામાં રહેલ

જીવ અધિકાર, ગાથા-૧૩

કારણદર્શનોપયોગ કહો. ઉપયોગ. કારણજ્ઞાનોપયોગ કહો એનાથી રહિત કારણ સમ્યક્ષત્રદ્વાર્પી ત્રિકાળ શ્રદ્ધાનમાત્રદિલ્લી કહો એ બધું કારણરૂપ છે. આએ..એ..! આવો ઉપદેશ. આએ..એ..! જૈનદર્શન પરમસત્ય વસ્તુ બધું અલૌકિક છે. આએ..એ..! કહે છે એ કારણદિલ્લીની વ્યાખ્યા તો આવી ગઈ. હવે બીજી કાર્યદિલ્લી હવે કાર્યદિલ્લીમાં દર્શનોપયોગ લે છે. કારણદિલ્લીમાં ત્રિકાળી આત્માનો સ્વરૂપ શ્રદ્ધાનમાત્ર કારણ લીધું હતું. સમજાણું કાંઈ?

કારણદિલ્લીમાં ત્રિકાળી ભગવાન અનંતગુણ સંપત્તિ પ્રભુ એની સ્વરૂપ શ્રદ્ધાન કારણદિલ્લી ત્રિકાળ એને લીધો હતો. ચાલે છે દર્શનના ઉપયોગની વ્યાખ્યા. તો એમાં દિલ્લી નાખી દીધી. સમજાણું કાંઈ? આએ..એ..! જેમ ત્રિકાળી જ્ઞાનોપયોગસ્વરૂપ છે તો એમાંથી કાર્યજ્ઞાનોપયોગ ઉત્પત્તિ થશે. કેવળજ્ઞાનરૂપી કાર્ય એ ત્રિકાળી જ્ઞાનોપયોગમાંથી ઉત્પત્તિ થશે. ત્રિકાળી દર્શનોપયોગમાંથી કેવળદર્શનની પર્યાપ્ત કાર્યક્રમજ્ઞાનોપયોગ ઉત્પત્તિ થશે. ત્રિકાળી કારણદિલ્લીમાંથી સમ્યજ્ઞદિલ્લી ઉત્પત્તિ થશે. આએ..એ..! વીતરાગનું તત્ત્વજ્ઞાન બધું જીણું છે. લોકોને બહારની પ્રવૃત્તિ આડે આ તત્ત્વ ગુમ થઈ ગયું. જે આખું તત્ત્વ પરમાનંદ મૂર્તિ પ્રભુ, જેમાં એવો અનંતગુણ કારણરૂપ અંદર પડ્યું છે તો એ આખા આત્માને કારણપરમાત્મા કહેવામાં આવે છે. આએ..એ..! તો અહીંથી ચાલે છે દર્શનોપયોગની વ્યાખ્યા, પણ એમાં કારણદિલ્લી પણ ભેગી લીધી. જોવું છેને? તો શ્રદ્ધા પણ એમાં લીધી. કારણદિલ્લી એ સમ્યજ્ઞર્શન. પર્યાપ્ત ઉત્પત્તિ થાય છે એ એનું કારણ. આએ..એ..! સમજાણું કાંઈ? એને એ કાર્યદિલ્લીમાં દર્શનોપયોગ લે છે. સમજાણું કાંઈ?

‘બીજી કાર્યદિલ્લી...’ ભાઈ! આ તો અભ્યાસ થોડો હોય (તો સમજાય એમ છે). આ તો અલૌકિક વાત છે. બાકી તો વ્રત ને તપ ને ભક્તિ ને પૂજા તો અનંત-અનંતવાર કરી, પણ વાસ્તવિક કારણપરમાત્મા આત્મા કેવો છે એ એની દિલ્લીમાં, લક્ષમાં આવ્યું જ નથી. સમજાણું કાંઈ? તો એક સમયની પ્રગટ પર્યાપ્ત છે એ લક્ષમાં આવીને એમાં રમણતા કરી, પણ પર્યાપ્ત એક સમયની છે, અવસ્થાની પાછળ. પાછળ નામ? પર્યાપ્ત પ્રગટ છે એને વસ્તુ અપ્રગટ છે પર્યાપ્તિની અપેક્ષાએ. વસ્તુની અપેક્ષાએ વસ્તુ અંદર પ્રગટ છે સત્તા. એની દિલ્લી કરી જ નથી. જૈન સાધુ અનંતવાર થયો, પંચમહાવ્રત પાબ્યા, અઠયાવીશ મૂળગુણ પાબ્યા. સમજાણું કાંઈ? પણ એ વસ્તુ અંદર પરમાત્મસ્વરૂપ જેમાં સિદ્ધ પરમાત્મપદશા એને જેમાં અનંત-અનંત શક્તિઓ પડી છે. તો એવું પરમાત્મસ્વરૂપ કારણપરમાત્મા પરમપારિણામિકભાવસ્વરૂપ એની દિલ્લી દીધી નથી. આએ..એ..! એ વિના બધું ફોગટ ગયું. સમજાણું કાંઈ?

‘દ્વાય સંપ્રમસે ગ્રૈવેયક પાયો, ફેર પીછો પટક્યો’ આ દુકાન ઉપર અમે વાંચતા હતાને તો આ આવ્યું હતું. આ તો દ્વા-દ્વાની વાત છે. સંવત્ ૧૯૬૫-૬૬. એમ આવ્યું. શૈતાંબરની ચાર સજ્જાયમાળા છે. એક-એક સજ્જાયમાળામાં સજ્જાય નથી હોતી? સજ્જાય એવી?

૨૫૦-૩૦૦, ૨૫૦-૩૦૦ એક-એકમાં. એવી ચાર સજ્જાયમાળા છે. અમારે તો ઘરની દુકાન હતીને પિતાજીની. તો ચારેય પુસ્તક મગાવ્યા હતા. દુકાન ઉપર ચારેય વાંચ્યા હતા. એમાં આ એક બોલ આવ્યો હતો, ‘દ્રવ્ય સંયમસે ગૈવેયક પાયો, ફેર પીણો પટક્યો.’ આ શું? ત્યારે સાંભળ્યું નહોંતું. નાની ઉંમર. ૧૮-૧૯ વર્ષની ઉંમર. તો ત્યાં એમ કહે છે કે દ્રવ્ય સંયમ. આ ઈન્દ્રિયદમન, પરજીવને નહિ મારવા, જૂંઠું ન બોલવું એવું દ્રવ્યસંયમ અનંતવાર લીધું. ‘દ્રવ્યસંયમ સે ગૈવેયક પાયો,...’ આપણે છ ઢાળામાં આવ્યું નહિ એ? ‘મુનિવ્રત ધાર...’ એ ભાષા આપણે દિગંબરની છે, એ ભાષા શ્વેતાંબરની. સમજાણું કાંઈ?

આત્મજ્ઞાન અને સમ્યજ્ઞશન એ શું ચીજ છે એની ખબર નથી અને સમ્યજ્ઞશનનો વિષય પરમસ્વભાવભાવ એકલો શુદ્ધ ચૈતન્યધન એ ચીજની દિલ્લી કરી નથી અને એ વિના દ્રવ્યસંયમ લીધું. દ્રવ્ય સંયમથી ગૈવેયક ગયો, ફરીને પડ્યો ...નીચે આવ્યો મનુષ્યમાં, ત્યાંથી નિગોદમાં, ત્યાંથી ઢોરમાં ચાલ્યો જશે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? બે વાત ત્યાં એ વખતે ગૃહસ્થાશ્રમમાં દુકાનમાં બે વાત આવી હતી. એક ‘દ્રવ્ય સંયમસે...’ બીજી. ‘કેવળી આગળ રહી ગયો કોરો.’ એ કોઈ વખતે વ્યાખ્યાનમાં કહ્યું હતું. કેવળી આગળ રહી ગયો કોરો’ એવો શબ્દ છે એક સજ્જાયમાં. કે સર્વજ્ઞની સભામાં પણ અનંતવાર ગયો. નવરંગભાઈ! કેવળી આગળ એ ગુજરાતી ભાષા છે. ‘કેવળી આગળ કોરો.’ કોરો નામ લૂઝ્ખો રહી ગયો. કેવળીની વાત સાંભળી ખરી પણ શું છે એ ચીજ દિલ્લિમાં ન આવી. આણા..ણા..! સમવસરણમાં અનંતવાર ગયો, ભગવાનની વાણી સાંભળી, પણ કેવળી આગળ રહી ગયો કોરો. કોરોને શું કહે છે? લૂઝ્ખો—લૂઝ્ખો. અંદર આત્મા આનંદકંદ છે એની દિલ્લી નથી થઈ. આણા..ણા..! રાગની મંદ્તાથી કિયા કરી અને ફરીને ચાર ગતિમાં રોકાઈ ગયો. આણા..ણા..!

અહીં કહે છે ભગવાન આત્મામાં એક કારણદર્શન દેખવાનો સામાન્ય ગ્રતિભાસ થવો એવી એક શક્તિ પડી છે અંદર આત્મામાં ત્રિકાળ. એ ત્રિકાળ દર્શનને કારણદર્શનોપયોગ કહે છે અને એને આશ્રયે કેવળદર્શન જે કેવળજ્ઞાનીને થાય છે એને અહીંયાં કાર્યદર્શનોપયોગ કહેવામાં આવે છે. આણા..ણા..! એને અહીંયાં કાર્યદિલ્લી લીધી. ઓલી કારણદિલ્લી હતીને તો કાર્ય. પણ અહીં કહેવું છે દર્શનોપયોગ. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ?

‘કાર્યદિલ્લી...’ એટલે આત્મામાં કેવળદર્શન જે કેવળજ્ઞાનની સાથે ગ્રગટે છે એ કાર્યદર્શનોપયોગને અહીંયાં કાર્યદિલ્લીને વણનિ કર્યું છે. એ ‘કાર્યદિલ્લી...’ અથવા કાર્યદર્શનોપયોગ ‘દર્શનાવરણીય-જ્ઞાનાવરણીયાદિ ધાતિકર્મના ક્ષયથી ઉત્પત્ત થાય છે.’ સર્વજ્ઞ પરમાત્માને કેવળદર્શન ચાર ધાતિકર્મનો નાશથી ઉત્પત્ત થાય છે. ધાતિકર્મ નિમિત્તથી કથન છે, પણ પોતાની અપૂર્ણ પર્યાયનો નાશ ફરીને પૂર્ણ પર્યાય પ્રગટ કરી તો કર્મનો નાશ એને કારણે થયો. ‘આ ક્ષાપિકજીવને—જોણો...’ દર્શન ત્રિકાળ. કારણદર્શનોપયોગ ત્રિકાળી શક્તિ સ્વભાવ. એનો આશ્રય કરીને જેને કાર્યદર્શનોપયોગ કેવળજ્ઞાનની સાથે ઉત્પત્ત થયો એ ‘ક્ષાપિકજીવને...’ ક્ષાપિક

જીવ ક્ષાયિક એ પર્યાપ્ત છે. જીવ એ ત્રિકાળ છે. આણા..દા..! એ ‘ક્ષાયિકજીવને...’ છે શબ્દ? ભાઈ! આ તો અધ્યાત્મ વાત છે. સંતોના પેટની ગર્ભ વાત છે. ‘ક્ષાયિકજીવને...’ લ્યો! ક્ષાયિકજીવ કલ્યો. પરમપારિણામિક જીવને એ ત્રિકાળ. પરમપારિણામિકભાવ જીવને એ ત્રિકાળ અને ક્ષાયિકજીવને એ ક્ષાયિક વર્તમાન પર્યાપ્ત જીવને. દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાપ્તનું જ્ઞાન રહ્યું નથી. બધા એમ ને એમ ફસરડા કરીને. ફસરડા એટલે શું? ભાન વિનાની ભક્તિ અને પૂજા ને દાન ને વ્રત ને તપ કરીને ચાલ્યો ગયો. આણા..દા..!

શ્રોતા :- એમ કરતાં-કરતાં ભાન થાય.

પૂજય ગુરુલેવશ્રી :- કરતાં-કરતાં ભાન થાય? લસાણ ખાતા-ખાતા કસ્તુરીનો ઓડકાર આવે એમ છે? એ રાગ કરતાં-કરતાં વીતરાગતા ઉત્પત્ત થાય છે?

શ્રોતા :- કરતાં-કરતાં મનુષ્ય થતાં-થતાં સારું થતું જાય!

પૂજય ગુરુલેવશ્રી :- નાશ થઈ જાય રાગ. રાગનો નાશ કરે ત્યારે આત્માની ઉત્પત્તિ થાય છે. આણા..દા..! આ તો વીતરાગમાર્ગ છે, ભાઈ! સર્વજ્ઞપરમેશ્વર કહે છે કે સર્વજ્ઞપણું પ્રગટ થયું એ કાર્યજ્ઞાનોપયોગ કહેવામાં આવે છે. સર્વજ્ઞ પર્યાપ્ત જે પ્રગટ થઈ અને કાર્યજ્ઞાનોપયોગ, વર્તમાન પર્યાપ્તને કાર્ય કરીને કાર્ય ઉપયોગ કહેવામાં આવ્યો છે અને ત્રિકાળી આત્મામાં જે કારણજ્ઞાનોપયોગ પડ્યો છે એ ધ્રુવ છે. આણા..દા..! એમ અહીંપાં કાર્યદાસ્તિ, કાર્ય ઉપયોગ. આણા..દા..!

‘આ ક્ષાયિકજીવને—જોણો સકળવિમળ (સર્વથા નિર્મળ) કેવળજ્ઞાન વડે ત્રણ ભુવનને જાણ્યા છે,...’ આણા..દા..! કેવળજ્ઞાનમાં ભગવાન પરમાત્માએ ત્રણકાળ, ત્રણલોકને પ્રત્યક્ષ જાણ્યા છે. સમજાળું કાંઈ? ‘ક્ષાયિકજીવને—જોણો સકળવિમળ (સર્વથા નિર્મળ) કેવળજ્ઞાન વડે ત્રણ ભુવન...’ ત્રણ ભુવન નામ ત્રણલોક અને લોકલોક. ત્રણ ભુવન તો આ ઉદ્ધર્વ, મધ્ય અને અધ: એ ત્રણ આવે છે, પણ એમાં અલોક પણ આવી ગયો. લોક-અલોક ‘ત્રણ ભુવનને જાણ્યા છે,...’ ભગવાન કેવળજ્ઞાનીએ. આણા..દા..! ‘નિજ આત્માથી ઉત્પત્ત થતા પરમવીતરાગસુખામૃતનો જે સમુદ્ર છે,...’ આણા..દા..! કહે છે કે એ કેવળજ્ઞાનમાં ત્રણકાળ જોયા એની સાથે કેવળજ્ઞાનની સાથે ‘પરમવીતરાગ સુખામૃતનો જે સમુદ્ર છે,...’ પર્યાપ્ત. આણા..દા..! જેમ કેવળજ્ઞાન ત્રણકાળ, ત્રણલોકને જ્ઞાણો છે એવી પર્યાપ્ત સમુદ્ર જેવી મહા એવી ભગવાન કેવળજ્ઞાનીને આત્માથી ઉત્પત્ત થતા પરમ વીતરાગ સુખામૃત. પરમવીતરાગસુખના અમૃતનો પૂર્ણ સ્વાદ ભગવાનને ઉત્પત્ત થયો છે. આણા..દા..! સમજાળું કાંઈ?

‘નિજ આત્માથી ઉત્પત્ત થતા...’ ભાષા જુઓ, પર આત્માથી નહિ, રાગથી નહિ, પર્યાપ્તથી નહિ, નિજ આત્મા. આણા..દા..! ‘નિજ આત્માથી ઉત્પત્ત થતા...’ પર્યાપ્ત. ‘પરમવીતરાગસુખામૃતનો જે સમુદ્ર છે,...’ આણા..દા..! કેવળજ્ઞાનની સાથે પરમ સુખામૃત

વીતરાગ અમૃતનો સમુદ્ર પ્રગટ થયો છે. સમજાણું કાંઈ? ‘યથાજ્યાત નામના કાર્યશુદ્ધચારિત્રસ્વરૂપ છે...’ ભગવાનને કેવળજ્ઞાનમાં એવું જોયું અને વીતરાગ સુખામૃત જેવું સમુદ્ર પ્રગટયો અને યથાજ્યાત નામના કાર્યશુદ્ધચારિત્રરૂપ છે. આણ..દા..! પર્યાયમાં યથાજ્યાત જેવું અંદર ચારિત્ર એ શુદ્ધ પૂર્ણ હતું સ્વરૂપમાં એવું પ્રગટ કાર્યશુદ્ધચારિત્રરૂપ પ્રગટ થયું. આણ..દા..!

‘જે સાહિ-અનંત અમૂર્ત અતીનિદ્રિયસ્વભાવવાળા...’ ભગવાનને કેવળજ્ઞાનની સાથે વીતરાગસુખામૃત સમુદ્ર પ્રગટયો અને યથાજ્યાત કાર્યશુદ્ધચારિત્ર પૂર્ણ વીતરાગતા પ્રગટ થઈ અને સાદી-અનંત. એ કેવળજ્ઞાનાહિ ઉત્પત્ત થયો એ સાદી થઈ. સાદી નામ આદિ. આદિ નામ શરૂઆત. કેવળજ્ઞાન, કેવળદર્શન, વીતરાગસુખામૃત આદિ અને ઉત્પત્ત થવામાં આદિ થઈ. તમારે શાદી લગનને કહે છે. અહીં તો સ-આદી. આદિસહિત નવી દશા પ્રગટી. કેવળજ્ઞાન અનાદિનું નહોતું. નવી ઉત્પત્ત થઈ. કેવળજ્ઞાન સુખામૃત સમુદ્ર પર્યાય અને યથાજ્યાત ચારિત્ર એ બધું સાહિ-અનંત. આદિ ઉત્પત્ત થઈ પણ અનંતકાળ રહેશે એ. આણ..દા..! ‘અમૂર્ત...’ આણ..દા..! એ અમૂર્ત છે પર્યાય. જેમાં વર્ણ, ગંધ, રસ, સ્પર્શ છે નહિ. અતીનિદ્રિય સ્વભાવવાળા. આણ..દા..! એ અતીનિદ્રિય સ્વભાવ પ્રગટ થયો છે અતીનિદ્રિય સ્વભાવ.

‘શુદ્ધસદ્દભૂતબ્યવહારનયાત્મક છે...’ ભાષા જુઓ, કેવળજ્ઞાની પરમાત્મા શુદ્ધસદ્દભૂતબ્યવહારનયસ્વરૂપ છે. બ્યવહારનયનો વિષય એમ નથી લીધું. ‘ભૂદત્થો દેસિદો’ કહ્યુંને ૧૧મી ગાથા. ભૂતાર્થ તે શુદ્ધનય છે. ભૂતાર્થ તે શુદ્ધનય છે. ત્રિકાળી સત્યાર્થ પ્રભુ ભગવાન એ શુદ્ધનય છે. એમ આ ભગવાન જે આત્મા કેવળજ્ઞાની છે એ શુદ્ધસદ્દભૂત બ્યવહારનયસ્વરૂપ છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! જેમ ત્રિકાળી ભૂતાર્થ ભગવાન પૂર્ણાંદ સ્વરૂપ સત્ય ત્રિકાળ. અને જ શુદ્ધનય કહ્યો એમ વર્તમાન પ્રગટ પર્યાયવાળા જીવને શુદ્ધસદ્દભૂતબ્યવહારનય કહ્યો. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? જેમ ત્રિકાળી ૧૧મી ગાથામાં આવ્યુંને? ‘ભૂદત્થો દેસિદો દુ સુદ્ધણાઓ’ ત્રિકાળી ભગવાન સત્યાર્થ પ્રભુ કારણપરમાત્મા, કારણજીવ પરમસ્વભાવભાવસ્વરૂપ અને અહીંયાં શુદ્ધનય કહ્યો. નય તો જ્ઞાનનો ભાગ છે અને અનો વિષય ભૂતાર્થ છે, પણ વિષય અને નય એમ બે ભેદ ન કરતાં એ ત્રિકાળિસ્વરૂપને જ શુદ્ધનય કહ્યું. એમ કેવળજ્ઞાનીપર્યાય કેવળજ્ઞાન યથાજ્યાત ચારિત્ર આદિ ઉત્પત્ત થયા એ બ્યવહારનયનો વિષય છે. શુદ્ધસદ્દભૂતબ્યવહારનયનો વિષય એમ (ભેદ) ન કરતાં શુદ્ધસદ્દભૂતબ્યવહારનયસ્વરૂપ જ એ છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

નીચે લખ્યું છે જુઓ, બગડો છેને બગડો? ‘તીર્થકરપરમદેવ શુદ્ધસદ્દભૂતબ્યવહારનયસ્વરૂપ છે...’ નયનો વિષય ન કહેતા નયસ્વરૂપ જ છે. આણ..દા..! હવે આ તો થોડું જ્ઞાન હોય તો અને.. આ કાંઈ રમત નથી. આ તો તીર્થકરના અંદર પેટમાં જાણ્યું એવી ચીજ છે. આણ..દા..! ‘તીર્થકરપરમદેવ...’ નીચે છેને? ‘શુદ્ધસદ્દભૂતબ્યવહારનયસ્વરૂપ છે...’ જુઓ, શુદ્ધસદ્દભૂત. શુદ્ધ કેમ કહ્યું? કે પવિત્ર છે. સદ્દભૂત કેમ કહ્યું? કે અની પર્યાય છે.

જીવ અધિકાર, ગાથા-૧૩

વવહાર કેમ કહ્યો? કે દ્રવ્યનો ભેદ છે એ પર્યાપ્ત. આણ..દા..! શું કહે છે? ‘તીર્થકરપરમદેવ શુદ્ધસદ્ધભૂતવ્યવહારનયસ્વરૂપ છે, કે જે શુદ્ધસદ્ધભૂતવ્યવહારનય...’ એ શુદ્ધસદ્ધભૂત વ્યવહારનય શું છે? કે ‘સાહિ-અનંત,...’ છે. એ શુદ્ધસદ્ધભૂતવ્યવહાર કેવળજ્ઞાન, કેવળદર્શન ઉત્પત્ત થયું એની આદિ, ભવિષ્યમાં અંત નથી. ‘અમૂર્તિક અને અતીનિદ્રિયસ્વભાવવાળો છે.’ આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘તીર્થકરપરમદેવ શુદ્ધસદ્ધભૂતવ્યવહારનયસ્વરૂપ છે, કે જે શુદ્ધસદ્ધભૂતવ્યવહારનય સાહિ-અનંત, અમૂર્તિક અને અતીનિદ્રિયસ્વભાવવાળો છે.’ આણ..દા..! આવું શું પણ આ બધું? ભાઈ! વસ્તુનું સ્વરૂપ એ રીતે છે. જે રીતે છે એ રીતે જાણો તો એને પથાર્થતા થશે. આણ..દા..! ઓલું તો સહેલુંસટ હતું કે દ્વા પાળવી, વ્રત પાળવા અને અપવાસ કરવા જ.

શ્રોતા :- આપે એમ કહ્યુંને કે એ બધું ખોટું?

પૂજ્ય ગુરુસ્થેવશ્રી :- ખોટું, ખોટું તે કેવું ખોટું? એકડા વિનાના મીડા. શું કહે છે?

શ્રોતા :- એકડા વિનાના મીડા.

પૂજ્ય ગુરુસ્થેવશ્રી :- દા, એકડા વિનાના મીડા. આણ..દા..! ભગવાન અંદર પૂર્ણાંદસ્વરૂપ કારણપરમાત્મા એના આશ્રયે ગ્રગટ થયું કેવળજ્ઞાન, કેવળદર્શન, પથાખ્યાત ચારિત્ર એ સ્વરૂપ શુદ્ધસદ્ધભૂતવ્યવહારનયસ્વરૂપ છે એ. જેમ ત્રિકાળી વસ્તુ શુદ્ધનયસ્વરૂપ છે એમ આ પર્યાપ્ત શુદ્ધસદ્ધભૂતવ્યવહારનયસ્વરૂપ છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘અને જે ત્રિલોકના ભવ્યજનોને પ્રત્યક્ષ વંદનયોઽ્ય છે,...’ સિદ્ધ ભગવાન તો ઉપર છે. પ્રત્યક્ષ વંદનયોઽ્ય ન રહ્યા, એ તો પરોક્ષ વંદનયોઽ્ય રહ્યા છે. અને ભગવાન જે છે એ તો સમવસરણમાં બિરાજે છે. તીર્થકર પરમદેવ. આણ..દા..! ‘ભવ્યજનોને...’ ‘ત્રિલોકના ભવ્યજનોને...’ આણ..દા..! ત્રિલોકના ભવ્યજનો. બધાય ભવ્યજનો. પણ જે લાયક છે એ ત્રિલોકજનોને. ત્રિલોકના લાયક જનોને પ્રત્યક્ષ વંદનયોઽ્ય છે તીર્થકર પરમદેવ. સમવસરણમાં બિરાજે છે. આણ..દા..! એ તીર્થકર લીધા છે. સમજાણું કાંઈ? ચોવીસ તીર્થકર તો મોક્ષ પધાર્યા છે, પણ જ્યારે સમવસરણમાં હતા એ રીતે લક્ષમાં લઈને વાત કરી છે. એવા ભગવાન બિરાજે છે મહાવિદેહમાં. સાક્ષાત્ બિરાજે છે. સમવસરણમાં મનુષ્ય ક્ષેત્રમાં. એ તીર્થકર પરમદેવ. આણ..દા..! ‘ત્રિલોકના ભવ્યજનોને...’ ઉત્તમ-ઉત્તમ જીવોને વંદનીય છે એમાં બધા આવી ગયા. ત્યાં બધા પ્રાણી ક્યા ભગવાનને વંદન કરતા હતા. પણ મુખ્ય-મુખ્ય મહાપુરુષો, ઈન્દ્રો, ગણાધરો, નાગ, વાધ, સિંહ ભગવાનને પૂજે છે. ત્રણલોકના ભવ જીવોને પ્રત્યક્ષ વંદનયોઽ્ય છે. સાક્ષાત્ ભગવાન સમવસરણમાં બિરાજે છે એ તો પ્રત્યક્ષ વંદનયોઽ્ય છે. આણ..દા..!

‘એવા તીર્થકરપરમદેવને...’ એવા તીર્થકરપરમદેવને ‘કેવળજ્ઞાનની માફક...’ કેવળજ્ઞાનની

ઘેઠે ‘આ (કાર્યદિષ્ટ) પણ...’ લીધું છે કાર્યદિષ્ટ. પણ કાર્યદર્શનોપયોગ. ‘યુગપદ લોકાલોકમાં વ્યાપનારી છે.’ ભાષા જુઓ, લોકાલોકમાં વ્યાપનારી અથવા લોકાલોકને દેખનારી છે. સમજણું કાંઈ? લોકાલોકમાં દર્શનોપયોગ જાતું નથી. ઓલા વેદાંત કહે છે સર્વવ્યાપક એમ નથી, પણ લોકાલોકને દર્શનોપયોગ કાર્યભાવ લોકાલોકને દેખે છે. આણા..દા..! અરે! આત્માની શું શક્તિ અને આત્માની પર્યાય પ્રગટ મહિમા હોય (એ) કદી સાંભળી નથી, સમજ્યા નથી. આણા..દા..!

શ્રોતા :- સાંભળેલું એ પણ ન મળ્યું?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ પાત્ર હોય તો મળ્યા વિના રહે નહિ, ભગવાન બિરાજે છે. ત્યાં કેમ ન ગયા? ભગવાન સાક્ષાત् બિરાજે છેને. વાણી અત્યારે સવસરણમાં છે. ઈન્દ્રો ગણધર જાય છે. સમજણું કાંઈ? આણા..દા..!

‘કેવળજ્ઞાનની માફક...’ ભગવાન તીર્થકરને જેવું કેવળજ્ઞાન છે એવું આવ્યું કેવળદર્શન ‘યુગપદ લોકાલોકમાં...’ યુગપદ લોકાલોકમાં વ્યામ, યુગપદ લોકાલોકને જાણનારો બસ એટલું. જોનાર. કેવળજ્ઞાન લોકાલોકને જાણનારા છે. એ પહેલા આવી ગયું. કેવળજ્ઞાન વડે ત્રણ ભૂવનને જાણ્યા છે. એ આવી ગયું. એ રીતે દર્શનથી ‘યુગપદ લોકાલોકમાં વ્યાપનારી છે.’ આણા..દા..! લ્યો, ‘આ રીતે કાર્યરૂપે અને કારણરૂપે...’ લ્યો, શું કહ્યું એ? દર્શનોપયોગ કાર્યરૂપ જે કેવળજ્ઞાનની સાથે દર્શન છે એ અને કારણરૂપે ત્રિકાળ દર્શનોપયોગ છે એ. એ સ્વભાવદર્શનોપયોગ કહ્યો. બેયને સ્વભાવદર્શનોપયોગ કહ્યો. એક કેવળદર્શન કાર્યરૂપ જે સ્વભાવદર્શનોપયોગ અને ત્રિકાળમાં કારણદર્શનોપયોગ એ સ્વભાવદર્શનોપયોગ. આણા..દા..! સમજણું કાંઈ?

‘આ રીતે કાર્યરૂપે...’ એટલે પર્યાપ્તરૂપ. ‘કારણરૂપે...’ એટલે દ્રવ્યરૂપ. ‘સ્વભાવદર્શનોપયોગ કહ્યો.’ આણા..દા..! સ્વભાવદર્શનોપયોગના બે ભેદ કહીને બે પ્રકારનું વણન કર્યું. ‘વિભાવદર્શનોપયોગ હવે પછીના સૂત્રમાં (૧૪મી ગાથામાં)...’ આવશે. ૧૪માં આવશે. ‘ત્યાં જ દર્શાવવામાં આવશે.’ ૧૪મી ગાથામાં દર્શાવવામાં આવશે. ‘(હવે, ૧૩મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્રી પદ્મપ્રભમલધારિદેવ શ્લોક કહે છે :)’

(ઇન્દ્રવજ્ઞા)

દ્વગ્જસિવૃત્યાત્મક મેક મેવ
ચैતન્યસામાન્યનિજાત્મતત્ત્વમ्।
મુક્તિસ્પૃહાણામયનં તદુચ્ચૈ-
રેતન માર્ગેણ વિના ન મોક્ષઃ॥૨૩॥

શ્લોકાર્થ :- દશિ-શસ્ત્ર-વૃત્તિસ્વરૂપ (દર્શનજ્ઞાનચારિતરૂપે...) આણા..દા..! ભગવાન આત્મા પૂર્ણાનિંદની પ્રતીતિ, પૂર્ણાનિંદનું જ્ઞાન અને પૂર્ણાનિંદમાં રમણતા અથવા પૂર્ણાનિંદસ્વરૂપ ભગવાનનું દર્શન-દેખવું, જાણવું અને રમણતા—એવો ત્રણ(રૂપ એક) મોક્ષમાર્ગ છે. આણા..દા..!

જીવ અધિકાર, શ્લોક-૨૩

‘(દર્શનજ્ઞાનચારિત્રરૂપે પરિણમતું) એવું જે એક જ ચૈતન્યસામાન્યરૂપ...’ આદા..દા..! સમ્યજ્ઞન, સમ્યજ્ઞાન, સમ્યજ્ઞચારિત્રરૂપી પર્યાપ્ત પરિણામે ‘એવું જે એક જ ચૈતન્યસામાન્યરૂપ નિજ આત્મતત્ત્વ,...’ આદા..દા..! ‘એવું જે એક જ...’ ચૈતન્યસામાન્ય ત્રિકાળ. ‘નિજ આત્મતત્ત્વ, તે મોક્ષેચ્છાઓને (મોક્ષનો) પ્રસિદ્ધ માર્ગ છે;...’ એ મોક્ષના અભિલાષીનો આ પ્રસિદ્ધ માર્ગ છે.

‘ચૈતન્યસામાન્યરૂપ નિજ આત્મતત્ત્વ...’ એ જે દર્શન-જ્ઞાનરૂપ પરિણમ્યું ‘તે મોક્ષેચ્છાઓને પ્રસિદ્ધ માર્ગ છે;...’ મોક્ષના અભિલાષીનો આ પ્રસિદ્ધ પ્રગટ માર્ગ છે. આદા..દા..! વ્યો, આમાં વિકલ્પને વ્રત ને તપ ને કાંઈ ન લીધું આમાં. વ્રતાદિ તો વિકલ્પ છે, પુણ્ય છે, શુભ છે, મોક્ષમાર્ગ.. સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- એ બીજી શાસ્ત્રમાં લીધા છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ઈ ત્યાં તો નિમિત્તનું કથન, જ્ઞાન કરાવે એને ત્યાં. એનું જ્ઞાન કરવા માટે કહ્યું છે. મોક્ષમાર્ગ તો એક જ છે, બે મોક્ષમાર્ગ નથી. બેનું કથન છે, પણ બે માર્ગ નથી. બેનું નિરૂપણ છે. ટોડરમલે સાતમા અધ્યાયમાં ઘણો ખુલાસો કર્યો છે. ઘણો ખુલાસો. સાતમા અધ્યાયમાં નિશ્ચય-વ્યવહારની વ્યાખ્યા કરી છે બહુ! ઓદ્દો..દ્વો..! અમે જ્યારે પહેલા જોયું હતું એ ૮૨ની સાલ. મોક્ષમાર્ગપ્રકાશક. ૮૨ની સાલ. કેટલા વર્ષ થયા? ૧૮ ને ૩૨, ૫૦ થયા. પહેલા જ્યારે જોયું હતું રાજકોટમાં ત્યારે તો ખાવું-પીવું ગમે નહિ, વ્યાખ્યાનમાં ન ગમે. એટલો રસ લાગી ઓ હતો અંદરથી. મોક્ષમાર્ગપ્રકાશક મેડી ઉપર વાંચતો હતો રાજકોટમાં. પછી ૮૪ની સાલમાં બગસરા અહીંયાં ઘારી બગસરા. એમાં એ સાતમો અધ્યાય લખાવી લીધો. પુસ્તક સાથે નથી રાખતા અમે. .. ૮૪ની સાલમાં. સાતમા અધ્યાયમાં. આખો સાતમો અધ્યાય લખાવી લીધો. અમારા જીવણલાલજી હતાને એણે લખી લીધું, હું તો કાંઈ ન લખું. જીવણલાલજીએ. આવો સાતમો અધ્યાય છે. મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકનો સાતમો અધ્યાય. ૮૪ની સાલ. ૪૮ વર્ષ થયા. ૪૦ અને ૮. આ તો ઘણા વર્ષો પહેલાથી ચાલે છેને, ભાઈ! આ કાંઈ આજકાલની વાત નથી. આદા..દા..!

કહે છે, શું કહ્યું આમાં? એમાં મોક્ષમાર્ગ એક જ કહ્યો છે, બે નથી. બે મોક્ષમાર્ગ માને એ ભ્રમમાં પડ્યો છે એમ કહ્યું. ત્યારે અહીંયાં રતનચંદજી કહે છે. રતનચંદજી છેને આ મુખત્યાર. બે મોક્ષમાર્ગ ન માને એ ભ્રમમાં પડ્યા એમ કહે છે. ભાઈ! એ તો સ્વતંત્ર છેને. સાતમા અધ્યાયમાં, સમજાણું કાંઈ? ‘..નિરૂપણ તે નિશ્ચય, ઉપચાર નિરૂપણ એ વ્યવહાર. નિરૂપણની અપેક્ષાએ બે પ્રકાર જાણવા, પણ એક નિશ્ચયમોક્ષમાર્ગ અને એક વ્યવહારમોક્ષમાર્ગ-બે મોક્ષમાર્ગ માનવા મિથ્યા છે.’ સાતમો અધ્યાય. સમજાણું કાંઈ? ‘વળી તે નિશ્ચય-વ્યવહાર બંનેને ઉપાદેય માને છે, તે પણ ભ્રમ છે. કારણ કે નિશ્ચય-વ્યવહારનું સ્વરૂપ પરસ્પર વિસ્તૃતા થઈ છે.’ આદા..દા..! જુઓ, એ ગાથામાં કહ્યુંને ૧૧મી. વ્યવહાર અભૂતાર્થ છે, સત્યસ્વરૂપને નિરૂપતો

નથી. પણ અપેક્ષાએ ઉપચારથી નિરૂપે છે. નિશ્ચય શુદ્ધ અને ભૂતાર્થ છે. કારણ કે તે વસ્તુનું સ્વરૂપ તેવું એમ કહે છે. બંનેનું સ્વરૂપ તો વિસ્તૃતાસહિત છે. તો બંને ઉપાદેય કેમ હોઈ શકે? બધું સરસ વાત મૂકી છે. છેને? સાતમો અધ્યાય. આણા..ણા..! ટોડરમલે પણ ઘણું મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશક કરીને સામાન્યમાં રહસ્યને ખોલીને બતાવ્યું છે. ટોડરમલજી બધું...

‘દશિ-જામિ-વૃત્તિસ્વરૂપ (દર્શનજ્ઞાનચારિત્રરૂપે પરિણમતું) એવું જે એક જ ચૈતન્યસામાન્યરૂપ નિજ આત્મતત્ત્વ, તે મોક્ષેચ્છાઓને પ્રસિદ્ધ માર્ગ છે;...’ એ આત્મતત્ત્વમાં એકાગ્રતા એ પ્રસિદ્ધ માર્ગ છે. આણા..ણા..! વ્યવહાર વિકલ્પ જે છે એ માર્ગ નથી. આણા..ણા..! ભગવાન પૂર્ણાંદ્રસ્વરૂપ જ્ઞાન, દર્શન, આનંદના કારણરૂપ પૂર્ણ સ્વભાવથી ભરેલું. એ તત્ત્વ પરમગતિને પ્રામ કરનારા જીવો પરમપારિણામિકભાવનું સ્મરણ કરવું. આવે છે? નિયમસારમાં આગળ આવે છે. પંચમગતિ, મોક્ષગતિની પ્રામિના ઈચ્છાકોને પરમપારિણામિકભાવ સ્વભાવને સ્મરણ કરવો, એને યાદ કરીને શ્રદ્ધા-જ્ઞાન કરવા. આણા..ણા..! શું પરમપારિણામિકભાવ એ કાંઈ... મૂળ વાત બધું ગુમ થઈ ગઈ. આણા..ણા..!

‘આ માર્ગ વિના મોક્ષ નથી.’ છે? નિજ આત્મતત્ત્વની પ્રતીતિ, જ્ઞાન અને રમણીતા એ સિવાય બીજો મોક્ષમાર્ગ છે નહિ. સમજાણું કાંઈ? છે? પાઠમાં છેને? ‘એતેન માર્ગેણ વિના ન મોક્ષः’ સંસ્કૃત ટીકા છે કળશમાં. આણા..ણા..! ‘ચૈતન્યસામાન્યરૂપ નિજ આત્મતત્ત્વ,...’ ત્રણપણે પરિણમિત. એમ આવ્યુંને? ચૈતન્યસામાન્યરૂપ ત્રિકાળ એવું નિજ આત્મતત્ત્વ. એ ‘(દર્શનજ્ઞાનચારિત્રરૂપે પરિણમતું)...’ તે મોક્ષેચ્છને મોક્ષનો માર્ગ છે. શું કહ્યું? જે એક ચૈતન્યસામાન્યરૂપ નિજ આત્મતત્ત્વ ત્રિકાળ એ જે દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રથી પરિણમિત. એ મોક્ષની ઈચ્છા કરનારને એ પ્રસિદ્ધ માર્ગ છે. નિજ આત્મતત્ત્વની શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને ચારિત્ર પરિણાતિ એ મોક્ષમાર્ગ છે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ?

‘આ માર્ગ વિના મોક્ષ નથી.’ અંતર સામાન્ય ચૈતન્યસ્વરૂપ ભગવાન, એની પ્રતીતિ, એનું જ્ઞાન અને એની રમણીતા એક જ મોક્ષનો માર્ગ, મોક્ષેચ્છને પ્રસિદ્ધ માર્ગ છે. એ સિવાય બીજો માર્ગ છે નહિ. સમજાણું કાંઈ? લ્યો, અહીં તો મોક્ષમાર્ગ એક કલ્યો, બે નથી. ઓલા કહે બે માનો નહિ તો ભ્રમમાં છે. એમ કહે છે જુઓ.

શ્રોતા :- પંડિત છે.

પૂજ્ય ગુસ્ટેવશ્રી :- પંડિત તો આ કુચંદજી પંડિત નથી?

શ્રોતા :- એ નોખી નાતના છે.

પૂજ્ય ગુસ્ટેવશ્રી :- નોખી નાતના છે. આણા..ણા..! એ ૧૩ ગાથા થઈ. સમજાણું કાંઈ? બધું સરસ વાત લીધી છે.

કે ‘(દર્શનજ્ઞાનચારિત્રરૂપે પરિણમતું) એવું જે એક જ ચૈતન્યસામાન્યરૂપ નિજ આત્મતત્ત્વ...’ એમ. જોપું? ચૈતન્યસામાન્ય નિજ તત્ત્વ દ્રવ્ય, પણ એ દ્રવ્ય દર્શન-જ્ઞાન-

ચારિત્રણે પરિણમિત. આણા..દા..! એ એક જ પ્રસિદ્ધ માર્ગ છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ચૈતન્ય સામાન્ય... આ પણ પડ્યું હશેને?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આ પણ પડ્યું છે. એનું પરિણમન કીધુંને આ? આ તો પરિણમન. ધ્રુવ ચૈતન્યસામાન્ય ભગવાન આત્મતત્ત્વ એ દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રથી પરિણમિત એવો જે આત્મા. આણા..દા..! જુઓને કેટલી વાત લીધી! ઓણો..દો..!

‘મોક્ષેચ્છાઓને (મોક્ષનો) પ્રસિદ્ધ માર્ગ છે;...’ મોક્ષેચ્છાઓને મોક્ષનો પ્રસિદ્ધ માર્ગ છે. ‘આ માર્ગ વિના મોક્ષ નથી.’ આણા..દા..! એ વ્યવહાર વ્રત ને તપ ને વિકલ્પ ને ભક્તિ ને પૂજા એ મોક્ષમાર્ગ નથી એમ કહે છે. આણા..દા..! એ ૧૩ થી લ્યો. ૧૩ ગાથા અને ૨૩ કણશ.

૧૪. ‘આ, અશુદ્ધદર્શનની તથા શુદ્ધ ને અશુદ્ધ પર્યાપ્તિ સૂચના છે.’ એ ૧૪માં. ‘આ, અશુદ્ધદર્શનની....’ ચક્ષુ, અચક્ષુ, અવધિ એ બધા અશુદ્ધ છે. અને શુદ્ધ-અશુદ્ધ પર્યાપ્તિ. નિર્મળ પર્યાપ્તિ અને મલિન પર્યાપ્તિ એનું અહીં સૂચન-કથન છે. ૧૪મી ગાથા.

ચક્ષુ અચક્ષુ ઓહી તિણિ વિ ભણિં વિહાવદિદ્ધિ તિ।

પજાઓ દુવિયપ્પો સપરાવેક્ખો ય ણિરવેક્ખો॥૧૪॥

ચક્ષુ, અચક્ષુ, અવધિ—ત્રણ દર્શન વિભાવિક છે કથાં;

નિરપેક્ષ, સ્વપરાપેક્ષએ બે ભેદ છે પર્યાપ્તિના. ૧૪.

અન્વયાર્થ લ્યો પહેલો. ‘ચક્ષુ, અચક્ષુ અને અવધિ એ ત્રણે વિભાવદર્શન...’ છે. ચક્ષુદર્શન, અચક્ષુદર્શન, અવધિદર્શન ‘ત્રણે વિભાવદર્શન કહેવામાં આવ્યા છે.’ ભગવાનની વાણીમાં. ‘પર્યાપ્તિ દ્વિવિધ છે : સ્વપરાપેક્ષ...’ આણા..દા..! એક પર્યાપ્તિ સ્વયં ઉત્પત્ત થાય છે એ નિમિત સાપેક્ષ છે. એ સ્વપરાપેક્ષ. ‘(સ્વ ને પરની અપેક્ષા પુક્ત) અને નિરપેક્ષ.’ પર્યાપ્તિ છે. કારણપર્યાપ્તિ લેશે અને સ્વભાવ અગુરુન્લાઘુ આદિ.

‘ટીકા :- આ, અશુદ્ધદર્શનની તથા શુદ્ધ ને અશુદ્ધ પર્યાપ્તિ સૂચના છે.’ ‘જેમ મતિજ્ઞાનાવરણીય કર્મના ક્ષયોપશમથી (જીવ) મૂર્ત વસ્તુને જાણો છે,...’ બતાવવો છે ચક્ષુદર્શનનો ક્ષયોપશમ. અને પહેલું આ લઈને બતાવ્યું. ‘જેમ મતિજ્ઞાનાવરણીય કર્મના ક્ષયોપશમથી (જીવ) મૂર્ત વસ્તુને જાણો છે,...’ એ સમયે લે કે જુઓ, મતિજ્ઞાનાવરણીય ક્ષયોપશમ દોય તો એમ જાણો છે. એ તો નિમિતનું કથન છે. પોતાની પર્યાપ્તિમાં એટલી ક્ષયોપશમની લાપકાત ઉત્પત્ત થયું દોય તો એ મતિજ્ઞાનાદિનો ક્ષયોપશમ નિમિત્તરૂપે છે. મોટી ચર્ચા થઈ હતીને. એ જ્ઞાનની પોતાની યોગ્યતાથી ઉત્પત્તિ થાય છે. ત્યારે બીજા કહે, નહિ, જ્ઞાનાવરણીય કર્મ છે એનો ક્ષયોપશમ થાય તો ઉત્પત્ત થાય અને જ્ઞાનાવરણીયના નિમિતથી આવરણ થઈ જાય. એ તો નિમિતનું કથન છે. પરદ્રવ્ય આવરે શું અને પરદ્રવ્ય... સમજાણું કાંઈ? ‘કર્મ બિચારે કૌન ભૂલ મેરી અધિકાઈ’ ભક્તિમાં આવે છે. ‘કર્મ બિચારે કૌન?’ એ

તો જી છે, ધૂળ છે, માટી છે. આણા..દા..! ‘ભૂલ મેરી અધિકાઈ.’ એ ભૂલને કરનારો પણ આત્મા અને ભૂલને ટાળનારો પણ આત્મા. કર્મ રહે તો નુકસાન થાય અને ટળે તો લાભ થાય એમ નથી. આણા..દા..! મોટી ચર્ચા રતનચંદજી કહે આવું આવેને કહે જુઓ, મતિજ્ઞાનવરણીય ક્ષયોપશમથી જ થાય છે. એ તો નિમિત્તનું કથન છે. ક્ષયોપશમ તો પોતાની યોચ્ચતાથી મતિજ્ઞાનનો ક્ષયોપશમની પર્યાય પ્રગટ છે. પોતાના પુરુષાર્થથી પ્રગટ છે એટલું. આણા..દા..! ત્યારે મતિજ્ઞાનવરણીયના નિમિત્તે ક્ષયોપશમ છે એમ કહેવામાં આવ્યું છે. આણા..દા..!

એ ‘ક્ષયાત’ આવતું નથી તત્ત્વર્થસૂત્રમાં? જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, અંતરાય ક્ષયાત કેવળજ્ઞાન ઉત્પત્ત થાય છે. એ પ્રશ્ન નાખ્યો છે જૈનતત્ત્વમીમાંસામાં, પંડિતજી! છે? વાંચ્યું છેને? કે ક્ષયાતનો અર્થ? એ તો કર્મની પર્યાય હતી એ અકર્મદ્રિપ થઈ. પંડિતજી! લખ્યુંને જૈનતત્ત્વમીમાંસામાં? એની પર્યાય અકર્મદ્રિપ થઈ પણ કર્મદ્રિપી પર્યાય બદલી માટે અહીં ઉધાર થયો એમ નથી. સમજાણું કાંઈ? જ્ઞાનાવરણીયનો ક્ષયાત કેવળજ્ઞાન. એમ શર્ષ પડ્યો છે. ત્યારે કેવળજ્ઞાનાવરણીયના ક્ષયાતથી ક્ષયથી શું થયું? કે એ પરમાણુ કર્મદ્રિપી પર્યાય હતી તે અકર્મદ્રિપ થઈ, પણ એના ક્ષયથી કેવળજ્ઞાન થયું એમ ક્યાં છે?

શ્રોતા :- શર્ષાર્થમાં ફેર.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- શર્ષાર્થ પણ એનો ભાવાર્થ સમજવો જોઈએને. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? તત્ત્વર્થસૂત્રમાં પાઠ એવો છેને કે જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, મોહનીય અને અંતરાય ક્ષયાત કેવળજ્ઞાનાદિ. તો ક્ષયાતનો અર્થ એનો ક્ષય થયો ત્યારે કેવળજ્ઞાન થયું? એનું ક્ષય નામ પરમાણુ કર્મની પર્યાય હતી એ અકર્મદ્રિપ થઈ. બસ, એનું પરિણામ એટલું આવ્યું. સમજાણું કાંઈ? વાંચ્યું છે કે નહિ? જૈનતત્ત્વમીમાંસા છે કે નહિ? છે? ઢીક. નવું છાપાય છે. નવું છાપે છેને? નવું છાપે છે. કરે છે નવું. તત્ત્વર્થસૂત્ર શાસ્ત્રમાં એમ આવ્યું છે કે મોહ ક્ષયાત, જ્ઞાનાવરણીય ક્ષયાત આ કેવળજ્ઞાનાદિ ઉત્પત્ત થાય છે, પણ એનો અર્થ શું? પોતાની પુરુષાર્થની જગૃતિથી ભાવકર્મનો, ભાવધાતિ કર્મની પર્યાય હતી એનો નાશ કરીને ઉત્પત્ત થયો છે. દ્રવ્ય ધાતિકર્મને આત્મા નાશ કરી શકતો નથી, એ તો એને કારણે નાશ પામે છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ભાવધાતિ નાશ કરવો એ પરિણામમાં છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પર્યાય છેને? નાશ કરવાની પર્યાય છેને?

શ્રોતા :- .. એની મેળે થઈ જાય છેને. એ..માં જ આવશે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પાઠ છે. ૧૬મી ગાથા. પ્રવચનસાર ૧૬મી ગાથા. દ્રવ્યભાવ ધાતિકર્મના નાશથી ઉત્પત્ત થાય છે... બધા સાક્ષી એ તો પાઠની. ભાવધાતિનો નાશ... અહીં તો એમ લેવું છેને! બાકી તો સ્વરૂપની એકાગ્રતા થઈ તો ભાવધાતિ પર્યાય ઉત્પત્ત ન થઈ, નાશ થઈ એમ કહેવામાં આવે છે. નહિ થવું એ જ નાશ, બીજું શું નાશ? આણા..દા..!

એ તો કથનશૈલી છે. આણા..દા..! બહુ સમજવામાં અત્યારે ગડબડી, કર્મને નામે બહુ ગડબડી છે. બધા કર્મથી થાય છે, કર્મથી થાય છે. હવે કર્મ તો જરૂર છે. આત્માને શું કરે જરૂર? આત્મા કર્મને અડતો જ નથી અને કર્મ આત્માને અડતું નથી. બે બિન્દુ-બિન્દુ ચીજ છે. આણા..દા..! પોતાના ઉલટા પુરુષાર્થી વિપરીત થાય છે અને સુલટા પુરુષાર્થી અવિપરીત થાય છે. સમજાળું કાંઈ?

તો અહીંયાં કહ્યું કે ‘જેમ મતિજ્ઞાનાવરણીયકર્મના ક્ષયોપશમથી...’ એ નિમિત્તથી કથન છે. ‘(જીવ) મૂર્ત વસ્તુને જાણો છે, તેમ ચક્ષુર્દ્ધનાવરણીયકર્મના ક્ષયોપશમથી (જીવ) મૂર્ત વસ્તુને દેખે છે.’ એ જાણો છે, આ દેખે છે. પોતાના ક્ષયોપશમની દશાથી મૂર્ત પદાર્થને દેખે છે. જ્ઞાન મૂર્તપદાર્થને જાણો છે. આ દેખવાની વાત છેને દર્શનની? દેખવું, નીચે છે. ‘સામાન્યરૂપે અવલોકવું; સામાન્ય પ્રતિભાસ થવો.’ દર્શનમાં સામાન્યનું ભાન થવું, દેખવું. એ ચક્ષુર્દ્ધનાવરણીયની વાત કરી. ‘જેમ શ્રુતજ્ઞાનાવરણીયકર્મના ક્ષયોપશમથી (જીવ) શ્રુત દ્વારા દ્રવ્યશ્રુતે કહેલા મૂર્ત-અમૂર્ત સમસ્ત વસ્તુસમૂહને પરોક્ષ રીતે જાણો છે,...’ લ્યો! ‘શ્રુતજ્ઞાનાવરણીયકર્મના ક્ષયોપશમથી (જીવ) શ્રુત દ્વારા દ્રવ્યશ્રુતે કહેલા મૂર્ત-અમૂર્ત સમસ્ત વસ્તુસમૂહને પરોક્ષ રીતે જાણો છે, તેમ...’ હવે જ્ઞાનની સાથે દર્શનને મેળવે છે. ‘અચક્ષુર્દ્ધનાવરણીય કર્મના ક્ષયોપશમથી (જીવ) સ્પર્શન, રસન, ધ્યાન અને શ્રોત્ર દ્વારા તેને યોગ્ય વિષયોને દેખે છે.’ બસ, જેમ શ્રુતજ્ઞાવારણીયના ક્ષયોપશમથી જાણો છે, એમ અચક્ષુર્દ્ધનાવરણીયના ક્ષયોપશમથી દેખે છે. એની સાથે મેળવું છે. પાંચ ઇન્દ્રિયથી યોગ્ય વિષયોને દેખે છે. આણા..દા..! આ અશુભદર્શનની વ્યાખ્યા ચાલે છે.

‘જેમ અવધિજ્ઞાનાવરણીયકર્મના ક્ષયોપશમથી (જીવ) શુદ્ધપુરુષલપર્યત મૂર્તદ્રવ્યને જાણો છે,...’ એક પરમાળુને પણ ત્યાં સુધી જાણો છે. ‘તેમ અવધિદર્શનાવરણીયકર્મના ક્ષયોપશમથી (જીવ) સમસ્ત મૂર્ત પદાર્થને દેખે છે.’ એ જાણો છે અને દેખે છે. બે બિન્દુ ગુણ છેને? જાણવું અને દેખવું બેય બિન્દુ ગુણ છે. જાણવામાં કેવળજ્ઞાન આવે છે અને દેખવામાં કેવળદર્શન સ્વભાવ આવે છે અને આમાં ચક્ષુર્દ્ધનમાં અવધિ દેખવામાં આવે છે અને મતિ, શ્રુત અને અવધિ એ જ્ઞાનમાં આવે છે. સમજાળું કાંઈ?

‘(ઉપર પ્રમાણો) ઉપયોગનું વ્યાખ્યાન કર્યા પછી અહીં પર્યાયનું સ્વરૂપ કહેવામાં આવે છે :’ છેને ત્યાં? ‘પજાઓ દુવિયપો’ પાઠ. હવે ‘પરિ સમન્તાત્ ભેદમેતિ ગચ્છતીતિ પર્યાયઃ।’ આણા..દા..! પર્યાયનો અર્થ શું? ‘પરિ સમન્તાત્ ભેદમેતિ’ ભેદ પડે અને પર્યાય કહેવામાં આવે છે. અભેદ એ ત્રિકાળી ચીજ છે. સમજાળું કાંઈ? એમાં ભેદ એક સમયની પર્યાય ભેદ અને પર્યાય કહે છે. આણા..દા..! દ્રવ્યગુણ છે એ ત્રિકાળ અભેદ છે. આણા..! દ્રવ્ય ને ગુણ ને પર્યાયનું જ્ઞાન જ ઘટી ગયું છે.

ઓલા આવ્યા હતા, નહિ? કીધું ..શાકી. મહારાષ્ટ્રના. અહીં આવ્યા હતા. આઠમી સાલ

ઉદ્ઘાટન હતુંને.

શ્રોતા :- પર્યાય એટલે શું?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પર્યાય શું છે? વ્યો, પંડિત! પણ માણસ નરમ હોં. સરળ માણસ. પર્યાય શું? પણ તમે પંડિત છો ને પર્યાય... શાસ્ત્રી છે મહારાષ્ટ્રના. ઘણા નરમ છે. એ અહીં આવ્યા હતા. આપણે ઉદ્ઘાટન થયુંને એ. વચ્છરાજજી હતા. ઉદ્ઘાટન થયુંને ત્યારે. કઈ સાલ? (આઠ)મી સાલ વ્યો. આઠ. ૨૪ વર્ષ થયા. ત્યારે આવ્યા હતા. પર્યાય શું છે? અરે! પંડિતજી! તમને પર્યાયની ખબર નહિ? અને એ આગ્રા ઓલા વીસપંથી ખરાને એ એટલે જરી કેસરને પાણીમાં નાખીને ભગવાનને... કીધું ભાઈ અહીં એ રીવાજ નથી. ભગવાન ઉપર કેસર અને ચંદન. નરમ હતા માણસ. ... ત્યાં તો બહુ મહારાષ્ટ્રમાં.

અહીં કહે છે 'પરિ સમન્તાત્ ભેદમેતિ ગच્છતીતિ પર્યાયઃ।' 'અર્થાત् જે સર્વ તરફથી ભેદને પામે તે પર્યાય છે.' આણ..હા..! ત્રિકાળીમાંથી પર્યાયના ભેદ પડે છેને? 'પરિ' 'પરિ' પર્યાય. 'પરિ સમન્તાત્ ભેદમેતિ' એક સમયની પર્યાય ભેદ છે. એ ભેદનયનો વિષય છે. એ વ્યવહારનયનો વિષય છે. કોણ? જે પ્રગટપર્યાય છે એ. શુદ્ધકારણપર્યાય બીજી લેશે.

શ્રોતા :- ઈ હવે પછી આવસે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ઈ પછી આવશે.

હવે 'તેમાં, સ્વભાવપર્યાય છ દ્રવ્યને સાધારણ છે,...' અર્થ પર્યાય છે. એ સ્વભાવપર્યાય અર્થપર્યાય છે. 'વાણી અને મનને અગોચર છે,...' ભગવાને કહ્યું એમ જાણવું. 'અતિ સૂક્ષ્મ છે, આગમપ્રમાણાથી સ્વીકારવાયોઽય...' છે. અગુરુન્લઘુ અર્થપર્યાય. 'તેમ જ છ હાનિવૃદ્ધિના ભેદો સહિત...' છ હાનિવૃદ્ધિના ભેદો સહિત 'અનંતભાગ વૃદ્ધિ, અસંખ્યાતભાગ વૃદ્ધિ, સંખ્યાતભાગ વૃદ્ધિ,...' જાણવાની ચીજ છે. 'સંખ્યાતગુણ વૃદ્ધિ, અસંખ્યાતગુણ વૃદ્ધિ અને અનંતગુણ વૃદ્ધિ સહિત હોય છે અને એવી રીતે (વૃદ્ધિની જેમ) હાનિ પણ ઉતારાય છે.' એ અગુરુન્લઘુની પર્યાય થોડી જીણી છે. એ આગમની વાત છે. એ કાંઈ સાધારણ માણસને કામનું નહિ. શું?

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- નહિ, એટલી નિરપેક્ષ છે. અગુરુન્લઘુ સ્વભાવ છે. પરની અપેક્ષા એમાં નથી.

'અશુદ્ધપર્યાય નર-નારકાદિ વંજનપર્યાય છે.' એની હવે ટીકાનો શ્લોક કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

**પોષ વદ-૫, ગુણ્યાર, તા. ૨૨-૦૧-૧૯૭૬
ગાથા-૧૫, કણશ-૨૪-૨૬, પ્રવચન નં. ૧૫૮**

આના ત્રણ કણશો છેને? ૨૪મો કણશ.

(માલિની)

અથ સતિ પરભાવે શુદ્ધમાત્માનમેકં
સહજગુણમળીનામાકરં પૂર્ણબોધમ्।
ભજતિ નિશિતબુદ્ધિર્ય: પુમાન્ શુદ્ધદૃષ્ટિ:
સ ભવતિ પરશ્રીકામિનીકામરૂપ:॥૨૪॥

‘શ્લોકાર્થ :- પરભાવ હોવા છતાં,...’ શું કહે છે? આત્માની પર્યાયમાં પુણ્ય અને પાપના, રાગ-દ્રેષ્ણના ભાવ હોવા છતાં પણ ‘સહજગુણમણિની ખાણરૂપ...’ ભગવાન આત્મા સ્વભાવિક ગુણમણિની ખાણ છે. આણ..દા..! વિકાર ભલે હોય, પણ એના ઉપરની દિલ્લી છોડી દે અને ભગવાન આત્મા સહજગુણમણિની ખાણ છે. આણ..દા..! સ્વભાવિક ગુણમણિનું નિધાન છે. ‘અને પૂર્ણજ્ઞાનવાળા...’ પૂર્ણજ્ઞાનવાળા ‘શુદ્ધ આત્માને...’ બે વાત. ત્રણ વાત થઈ કે આત્મામાં શુદ્ધ-અશુદ્ધભાવ વિકાર હોવા છતાં અને ત્રિકાળ સહજગુણમણિની ખાણ ભગવાન આત્મા અને શુદ્ધ જ્ઞાનવાળા, પૂર્ણજ્ઞાનવાળા. પૂર્ણજ્ઞાન અંદર પડ્યું છે. આણ..દા..! એવા ‘પૂર્ણજ્ઞાનવાળા શુદ્ધ આત્માને...’ ત્રિકાળી દ્રવ્યને ‘એકને જ તીક્ષ્ણા...’ એકને જ. એવો ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવ જ્ઞાનથી પૂર્ણ છે અને સહજગુણમણિની ખાણ છે એ એકને જ. આત્મા એકને, એવા આત્મા એકને જ ‘તીક્ષ્ણબુદ્ધિવાળો શુદ્ધદસ્તિ પુરુષ...’ ઓણો..! સમ્યજસ્તિ સૂક્ષ્મ તીક્ષ્ણબુદ્ધિવાળો કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! જેને દિલ્લી સહજગુણમણિની ખાણ અને પૂર્ણજ્ઞાનસ્વરૂપ એવા એક આત્માએ જેણે દિલ્લીમાં પકડ્યો, દિલ્લીથી એકરૂપ પકડ્યો એ તીક્ષ્ણબુદ્ધિવાળો છે. આણ..દા..!

ધ્રુવ જે આત્માનો સ્વભાવ છે એમાં જે તીક્ષ્ણબુદ્ધિથી અને પકડ્યો. આણ..દા..! ‘શુદ્ધદસ્તિ પુરુષ...’ એ શુદ્ધસમ્યજસ્તિપુરુષ. ‘ભજે છે,...’ ત્રિકાળી સહજગુણમણિની ખાણ અને પૂર્ણજ્ઞાનસ્વરૂપ અને ‘એકને જ...’ તીક્ષ્ણબુદ્ધિસંપત્ત અંદર દ્રવ્યસ્વભાવને પકડવાથી ‘શુદ્ધદસ્તિ પુરુષ...’ એ શુદ્ધ ત્રિકાળની જેને દિલ્લી થઈ છે એવો શુદ્ધદસ્તિપુરુષ એ ત્રિકાળી જ્ઞાયકને ભજે છે, સેવા કરે છે, ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવની રમણતા કરે છે. આણ..દા..! એ ધર્મ અને એ મોક્ષનો માર્ગ. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? મુનિરાજે કેટલી શૈલી.. આ આત્મા વસ્તુ છે ઈ સ્વભાવિક ગુણમણિની ખાણ છે ત્રિકાળી અને પૂર્ણજ્ઞાનસ્વરૂપ શુદ્ધ છે અને પર્યાયમાં

પુણ્ય-પાપનો ભાવ હોવા છતાંપણ એ પરભાવ, વિભાવ છે. એમ હોવા છતાંપણ આ એમાં દિલ્લીને શુદ્ધ આત્માને સૂક્ષ્મ તીક્ષ્ણ બુદ્ધિવાળો સમ્યજ્ઞ એને ભજે છે. આદા..દા..!

‘તે પુરુષ પરમશ્રીરૂપી કામિનીનો (મુક્તિસુંદરીનો) વદ્ધભ બને છે.’ એટલે કે વિકારનું પુણ્ય દ્વારા, દાન, વિકલ્પ કામ, કોધના ભાવ હોવા છતાં પણ ... એ સ્વભાવમાં નથી. અને એના સ્વભાવમાં તો સ્વભાવિક ગુણમણિનું નિધાન આત્મા છે. અને પૂર્ણજ્ઞાન. કેવળજ્ઞાનની અહીં વાત નથી. પૂર્ણજ્ઞાનસ્વરૂપ ત્રિકાળ. એવા શુદ્ધ એકને જ ભજે છે. અંતરમાં એક તીક્ષ્ણ બુદ્ધિવંત. આદા..દા..! એ ભજે છે એ મોક્ષમાર્ગ.

શ્રોતા :- ભજે છે એટલે શું?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- સેવા કે એકાગ્ર થાય છે. ત્રિકાળી જ્ઞાપક શુદ્ધ પૂર્ણસ્વભાવમાં એકાગ્ર થાય છે. ભજે નામ એની સેવા કરે છે.

શ્રોતા :- .. ભજનો કરવા એમને?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ ભજન-ભજન ક્યાં છે? એ તો વિકલ્પ છે.

અહીંયાં તો આનંદમૂર્તિ શુદ્ધ જ્ઞાન પૂર્ણ પ્રભુ અને સહજ.. અહીં તો જ્ઞાનની પ્રધાનતા લીધી. બાકી બધી સહજગુણમણિની ખાણ એ આત્મા છે. આદા..દા..! એને શુદ્ધ આત્માને એકને જ ત્રિકાળને. આદા..દા..! ‘તીક્ષ્ણબુદ્ધિવાળો...’ જેની બુદ્ધિ પકડવામાં .. એને અહીંપાં તીક્ષ્ણબુદ્ધિવાળો કહેવામાં આવ્યો છે. ‘શુદ્ધદિલ્લી...’ સમ્યજ્ઞ. અહીં કહ્યું હતુંને પહેલું કે પૂર્ણ જ્ઞાનવાળો શુદ્ધવાળો. તો શુદ્ધ આત્માની દિલ્લી એ સુદૃષ્ટિ. સમજાણું કાંઈ? આદા..દા..! આ તો અધ્યાત્મની વાત જીણી છે. આદા..દા..! મુનિરાજ પદ્મપ્રભમલધારિદેવ ભાવલિંગી સંત. કહે છે કે એવા આત્માને વસ્તુ જે અનંતગુણની ખાણ પૂર્ણ જ્ઞાન એવા આત્માને શુદ્ધ એકને. એ શુદ્ધ એ એકને. તીક્ષ્ણબુદ્ધિવાળો જ્ઞાનની સૂક્ષ્મ-જીણી બુદ્ધિથી એને ભજે છે. શુદ્ધદિલ્લી આત્માની સેવા કરે છે. એવા આત્મામાં એકાગ્ર થાય છે એ મોક્ષને પામે છે. મોક્ષનો માર્ગ, એનું કારણ અને એનું કાર્ય ફળ મોક્ષમાર્ગ. ત્રણો વાત લઈ લીધી. આદા..દા..! મોક્ષનો માર્ગ, એનું કારણ ત્રિકાળી જ્ઞાપકભાવ. આદા..દા..! ત્રિકાળ આનંદકંદ પ્રભુ એ મોક્ષમાર્ગનું એક કારણ અને એ ત્રિકાળનું સેવન કરવું એ મોક્ષમાર્ગ અને મોક્ષમાર્ગનું ફળ. ‘તે પુરુષ પરમશ્રીરૂપી કામિનીનો...’ મોક્ષ. પૂર્ણાનંદની પ્રામિદ્ધી ળ્લી-પરિણતિ એનો ‘વદ્ધભ બને છે.’ નામ પણાનંદની પ્રામિ એને છીડતી નથી. પૂર્ણાનંદની પ્રામિ સદા એને રહે છે. આદા..દા..! આવી વાત હવે આ શું કહે છે?

શ્રોતા :- આમાં કરવું શું પણ?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આ કરવાનું આવ્યું નથિ? શરીર, વાણી, મન તો ક્યાંય દૂર રહ્યા. એ તો આત્મામાં છે જ નથિ. પણ દ્વારા, દાન, વ્રત, તપ, ભક્તિ, પૂજા, દાનના ભાવ જ વિકલ્પ છે એ પણ આત્મામાં નથી. એ તો પરભાવ વિકાર છે.

જીવ અધિકાર, શ્લોક-૨૫

શ્રોતા :- એ તો બધા પરભાવમાં આવ્યાને?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પરભાવમાં આવ્યા. અહીંયાં પરભાવમાં ઓલી પર્યાપ્ત નિર્મળ એમ ન લેવું અહીંયાં. અહીં તો પરભાવ વિકારીપર્યાપ્ત પરભાવ. એની સ્વભાવની પર્યાપ્ત ત્રિકાળને પકડીને સેવા કરે એ સ્વભાવપર્યાપ્ત છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

ફરીને. આ તો અધ્યાત્મસ્વરૂપ છે જીણું. ‘તે પુરુષ પરમશ્રીરૂપી...’ જોણે ભગવાન આત્મા સહજાનાં પૂર્ણજ્ઞાનસ્વરૂપ અને અનંતગુણાનું નિધાન એવી એક નામ અભેદ ચીજ એવા એકને પોતાની તીક્ષ્ણબુદ્ધિથી શુદ્ધદિષ્ટપુરુષ એકાગ્ર થાય છે. એ એકાગ્ર થાય છે એ મોક્ષનો માર્ગ. એનાથી મોક્ષ મળે છે. એ મોક્ષ આ. ‘તે પુરુષ પરમશ્રીરૂપી...’ પરમલક્ષ્મી. કેવળજ્ઞાન, અનંત આનંદ આદિ પરમલક્ષ્મી. મુક્તિ-મોક્ષ. ‘પરમશ્રીરૂપી કામિની...’ એટલે શુદ્ધ પરિણાતિ, મુક્તિ સુંદરી એનો વદ્ધભ થાય છે. એટલે મુક્તિસુંદરીની પર્યાપ્ત એને દૂર નહિ રહે, અભેદપણે અનુભવમાં રહેશે. આણા..દા..! છે તો ત્રાણ લીટી. ત્રણ લીટી છે.

શ્રોતા :- ભંડાર ભર્યો છે!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ભંડાર ભર્યો છે. આણા..દા..! એક તો એ સિદ્ધ કર્યું કે વિકાર પરિણામ પર્યાપ્તમાં તો છે. થોડામાં ગાગરમાં સાગર કહે છે કે નહિ? ગાગરમાં સાગર એમ ભરી દીધું છે. આણા..દા..! જંગલમાં નન્દમુનિ ટિંગંબર આનંદમાં જુલવાવાળા અનુભવ. એ કહે છે કે ભગવાન! આ તારી ચીજ જ ભગવાનસ્વરૂપ શુદ્ધ જ્ઞાનધન છે અને અનંતગુણમણિનું નિધાન છે. એને વર્તમાન જ્ઞાનની તીક્ષ્ણબુદ્ધિથી શુદ્ધદિષ્ટ એટલે ત્રિકાળની દિષ્ટિવંત. એવો પુરુષ એને ભજે છે, એમાં એકાગ્ર થાય છે. એ મોક્ષરૂપી સુંદરી. આવ્યુંને? પરમશ્રી... પરમશ્રી... પરમશ્રી... પૂર્ણલક્ષ્મી... શ્રી એટલે લક્ષ્મી. અતીન્દ્રિય આનંદ આદિ મુક્તિની પરમલક્ષ્મી એને પામે છે. એનો વદ્ધભ થાય છે એટલે પૂર્ણાનંદની પ્રામિ એને થાય છે. વ્યો, એ ૨૪ થયો ૨૪. ૨૫.

(માલિની)

ઇતિ પરગુણપર્યાપ્તે સત્ત્સૂત્તમાનાં
હૃદયસરસિજાતે રાજતે કારણાત્મા।
સપદિ સમયસારં તં પરં બ્રહ્મરૂપ
ભજ ભજસિ નિજોત્થં ભવ્યશાર્ડૂલ સ ત્વમ्॥૨૫॥

આણા..દા..! ‘શ્લોકાર્થ :- એ રીતે પર-ગુણપર્યાપ્તો હોવા છતાં,...’ પર્યાપ્તમાં રાગાદિ હોવા છતાં પણ. એ પર-ગુણપર્યાપ્ત વિકારીભાવ. ‘ઉત્તમ પુરુષોના હૃદયક્રમણમાં...’ ઉત્તમ પુરુષોના હૃદયક્રમણમાં ‘કારણ-આત્મા વિરાજે છે.’ આણા..દા..! જ્ઞાનની નિર્મળ પર્યાપ્તરૂપી ક્રમણમાં ભગવાન ત્રિકાળ બિરાજમાન છે. આણા..દા..! આત્મા બિરાજમાન છે. હૃદયક્રમણનો અર્થ? જ્ઞાનની નિર્મળ પર્યાપ્તમાં આખો આત્મા બિરાજે છે. આણા..દા..! સમ્યજ્ઞર્થન એને

સમ્યજ્ઞાનરૂપી કમળ, એમાં આખા ભગવાનને બિરાજમાન કરી દીધા છે. પૂર્ણ ભગવાનનો આશ્રય લીધો છે. પૂર્ણ ભગવાનનું અવલંબન લીધું છે. આણ..ણ..!

‘પોતાથી ઉત્પત્ત એવા તે પરમબ્રહ્મરૂપ સમયસારને—’ પોતાથી છે. ઉત્પત્તનો અર્થ એ લેવો. આત્મા.. એવા પરમબ્રહ્મરૂપ ધ્રુવ ચૈતન્ય આનંદને. આણ..ણ..! ‘કે જેને તું ભજુ રહ્યો છે...’ મુનિરાજ કહે છે. આણ..ણ..! પૂર્ણ કારણપરમાત્મા નિત્યાનંદ પ્રભુને તું સેવી રહ્યો છે, ભજુ રહ્યો છે. આણ..ણ..! આ મુનિપણું પ્રત લેવા, નન્દપણું એ મુનિપણું નથી. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? ‘પર-ગુણપર્યાયો હોવા છતાં, ઉત્તમ પુરુષોના હદ્યકમળમાં...’ જ્ઞાનકમળમાં. ‘કારણ-આત્મા વિરાજે છે,...’ કારણપરમાત્મા કહો એમ અહીં કારણ આત્મા લીધો છે. આણ..ણ..! સમ્યજ્ઞાનની કમળદશામાં આખો આત્મા બિરાજે છે. પૂર્ણ આત્માનો સ્વીકાર કર્યોને? જ્ઞાને પૂર્ણ આત્માનો સ્વીકાર કર્યો, તો જ્ઞાન કમળમાં આત્મા રહે છે એમ કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..ણ..!

શ્રોતા :- એના ગ્રયોગો બતાવો..

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- આ ગ્રયોગો કહે છેને, અંદરમાં જાવું એ. ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવ પાસે જાવું એનો એ ગ્રયોગ. વિકારથી ખસીને ત્રિકાળની પાસે જાવું એ ગ્રયોગ.

શ્રોતા :- કસરત કરાવે...

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- ઈ આ કસરત છે. આણ..ણ..! શુદ્ધ જ્ઞાનધન ધ્રુવ ‘ઉત્પાદવ્યયધ્રુવયુક્ત સત્ત્વ’ ઈ પૂર્ણ ચીજ આખી. એમાંથી ઉત્પાદ-વ્યયની પર્યાય ત્રિકાળ ધ્રુવને અવલંબે છે એ ગ્રયોગ. આણ..ણ..! માર્ગ આ છે, ભાઈ! આણ..ણ..! જૈનદર્શન વસ્તુદર્શન વિશ્વદર્શન છે. આખા વિશ્વનું સ્વરૂપ જ એવું છે. આણ..ણ..!

‘એવા તે પરમબ્રહ્મરૂપ સમયસારને...’ ત્રિકાળની વાત છે છો! ‘કે જેને તું ભજુ રહ્યો છે...’ આણ..ણ..! મુનિરાજ કહે છે કે હું તો ત્રિકાળી આનંદકંદને ભજું છું. એકાગ્ર થાવ છું. આણ..ણ..! એ મારું મુનિપણું અને એ મારો મોકાનો માર્ગ છે. આણ..ણ..! ભારે! હજુ પકડવું કઠણ. સાંભળવું મળો નહિ. આ બધી વાતું બહારની. આ કરો ને આ કરો ને આ કરો.

શ્રોતા :- આપ પણ કરવાનું તો કહો છો?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- અંદરનું કરવાની વાત છે આ તો. આણ..ણ..! દિશાને ફેરવીશ તો દશા ફરશે. પરતરફની જે દિશા છે એની એ દશાને દશા .. દિશા ફેરવવી પડશે. એની ત્રિકાળ ઉપર દિશા જતાં એની દશા સમ્યક થશે. સમજાણું કાંઈ? પોતે કહે છે. તમે શું કરો છો? કે હું પરમાનંદસ્વરૂપ ભગવાનની એકાગ્રતા કરું છું. ..નન્દપણું પાળું એ હું નહિ. આણ..ણ..! એ તો એમાં લીધું છે. પંચમહાત્રાત. પરગુણપર્યાય હોવા છતાં, પરભાવ હોવા છતાં. આણ..ણ..! પરગુણપર્યાયમાં લીધું. આણ..ણ..!

‘ઉત્તમ પુસ્થોના...’ જ્ઞાનક્રમળમાં. હદ્ય નામ અંદર જ્ઞાનક્રમળ. ખીલી છેને. જ્ઞાનપર્યાપ્ત ખીલી છે. ‘કારણ-આત્મા વિરાજે છે.’ આણ..ણ..! જ્ઞાનની નિર્મળ પ્રયાયમાં કારણપરમાત્માનો સ્વીકાર થઈ ગયો એટલે બિરાજમાન છે. એ ‘પોતાથી ઉત્પત્ત એવા તે પરમબ્રહ્મરૂપ સમપ્રસારને...’ અનાદિનો છે. ‘કે જેને તું ભજ રહ્યો છે...’ આણ..ણ..! ભગવાનને ભજવા કે તીર્થકરને ભજવા એમ ન કહ્યું. આ તો તું ભજ રહ્યો છે. આણ..ણ..! ઓણો..! આ સિદ્ધાંત કહેવાય. સમજાણું કાંઈ? જેમાં થોડામાં ઘણું ભરી દીધું છે. સમજાણું કાંઈ? આ બધું લખાઈ ગયું છે. આ બધી ટીકા થશે. આણ..ણ..!

અહીં તો હવે અંતર આગળ વધશે. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? શરીર, વાળી, મન રત્યા પર, શુભાશુભભાવ રત્યા પર. સ્વ અનાદિ-અનંત સમપ્રસાર ધ્રુવ ચૈતન્ય ભગવાન તે સ્વ, એને તું ભજે છો, એમાં તું એકાગ્ર થા છો, એ તારું મુનિપણું છે. પણ હવે કહે છે ‘શીધ ભજ;...’ એકદમ અંદર એકાગ્ર થા એમ કહે. આણ..ણ..! ... આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? શ્લોકમાં આ તો કથન કરવું અને બોલવું એ જુદ્દી વસ્તુ છે. આ તો અંદર વસ્તુ શુદ્ધ ચૈતન્યઘન, પૂર્ણ ઘન પરમસમપ્રસાર. સમપ્રસાર એટલે ત્રિકાળી આત્મા. ..લાયક ઉત્તમ પુસ્થ આત્મા. આણ..ણ..! તું શીધ ભજને! આણ..ણ..! અંતરમાં ઉતાવળ કરીને અંદર વિશેષ એકાગ્ર થા. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? જુઓ, આ દિગંબર સંતોની વાળી! આણ..ણ..! ભગવાનના કેડાયતો, ભગવાનને કેડે ચાલનારા. આણ..ણ..! આ નશપણું, પંચમહાવ્રત એ કાંઈ સાધુપણું નથી. આણ..ણ..! સ્વરૂપને સાધે તે સાધુ. એ તો સ્વરૂપ જે ત્રિકાળી આત્મા આનંદકુંદ છે એમાં એકાગ્રતા ભજન કરવું તે સાધન છે, તે સાધુ. આણ..ણ..! ભજ એ તો આત્માને કહે છે. પોતે પોતાને કહે છે. હે ભગવાન! હે ઉત્તમ આત્મા! એમ. આણ..ણ..! મુનિરાજ પદ્મપ્રભમલધારિદેવ. આણ..ણ..!

‘તું શીધ ભજ;...’ કેમ? કે ‘તું તે છે.’ જેને તું ભજે છે તે તું છો. આણ..ણ..! પૂણાનિદનો નાથ સચ્ચિદાનંદસ્વરૂપ કારણપરમાત્મા, કારણજીવ, કારણ-આત્મા બધી એક જ વાત છે. એને ભજ કેમકે એ તું છો. એને ભજ કેમકે એ તો તું છો. આણ..ણ..! એ કોઈ પર નથી. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? ગજબ વાતું છેને. આણ..ણ..! અમૃત રેઝા છે એકલા. આણ..! માણસને આ અંતરની વાતું સાંભળી નથીને એટલે એને એવું લાગે કે આ કઈ હશે આ તે? કાંઈક પાણું, દ્વા પાણું, મહાવ્રત કરું. હવે એ તો અનંતવાર કર્યું છે સાંભળને. એ ધર્મ ક્યાં છે? આણ..ણ..! ધર્મ એવો ભગવાન સહજગુણમણિની ખાણ એમાં એકાગ્ર થવું તે ધર્મ છે. ધર્મ એવો આત્મા એમાં એકાગ્ર થવું તે ધર્મ છે. આણ..ણ..! ‘તું તે છે.’ એમ છેને અંદર? ‘ભવ્યશાર્દૂલ સ ત્વમ्’ એમ છેને? ‘સ ત્વમ्’ છેલ્લો શબ્દ છે. તે તું છો. આણ..ણ..! જ્ઞાનથી પરિપૂર્ણ ભગવાન પોતે અને અતીન્દ્રિય આનંદ અને સહજગુણમણિની ખાણ એનું ભજન કર, એમાં એકાગ્ર થા. કેમ? કે એ તું છો. આણ..ણ..!

તને તું ભજ! એમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? એ બે શ્લોક થયા. આણા..દા..!

(પૃથ્વી)

કચિલ્લસતિ સદગુણૈ: કચિદશુદ્ધરૂપૈર્ગુણૈ:
કચિત્સહજપર્યયૈ: કચિદશુદ્ધપર્યાયકૈ: |
સનાથમપિ જીવતત્ત્વમનાથં સમસ્તૈરિદં
નમામિ પરિભાવયામિ સકલાર્થસિદ્ધયૈ સદા॥૨૬॥

આણા..દા..! ‘શ્લોકાર્થ :- જીવતત્ત્વ...’ એટલે ભગવાન આત્મા ‘ક્વચિત્ સદગુણો સહિત વિલસે છે...’ કેવળજ્ઞાનાદિ ગુણોસહિત વિલસે છે. ક્વચિત્ ભગવાન આત્મા અનંતગુણનો પિંડ પ્રભુ પર્યાપ્તમાં સદગુણ નામ કેવળજ્ઞાનાદિ સહિત પ્રગટે છે. છે નીચે?
‘વિલસવું = દેખાવ દેવો; દેખાવું; ઝણકવું; આવિર્ભૂત થવું; પ્રગટ થવું.’ આણા..દા..!
આ સદગુણો એટલે પર્યાપ્ત. પ્રગટ થવું છેને? ત્રિકાળની વાત નથી. ત્રિકાળ તો વસ્તુ છે.
દુષે સદગુણોસહિત કેવળજ્ઞાન, કેવળદર્શન આદિ ગુણોને સદગુણ કહેવામાં આવ્યા છે. છે
પર્યાપ્ત. આણા..દા..! ‘સદગુણો સહિત વિલસે છે—દેખાય છે,...’ આણા..દા..! ‘ક્વચિત્
અશુદ્ધરૂપ ગુણો સહિત વિલસે છે,...’ મતિજ્ઞાનાદિ વિભાવગુણોને અશુદ્ધ ગુણ કહેવામાં
આવ્યો છે. મતિ, શ્રુત, મનઃપર્યાપ્ત, અવધિ ચાર એ ‘અશુદ્ધરૂપ ગુણો સહિત વિલસે
છે,...’ પર્યાપ્તમાં ચાર જ્ઞાનસહિત પ્રગટ દેખાય છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

‘ક્વચિત્ સહજ પર્યાપ્તો સહિત વિલસે છે...’ અગુરુલઘુ આદિ. અગુરુલઘુ ષટ્ગુણ વૃદ્ધિ છેને? ‘સહજ પર્યાપ્તો સહિત વિલસે છે...’ એ તો અશુદ્ધ પર્યાપ્તસહિત વિસે
છે વંજનપર્યાપ્ત. સમજાણું કાંઈ? જીવ તત્ત્વ જે ત્રિકાળ .. પ્રભુ પૂર્ણ જ્ઞાપક કેવળજ્ઞાનાદિ
ગુણોથી દેખાય છે. કોઈ વખતે મતિજ્ઞાનાદિ અશુદ્ધ ગુણોથી બિરાજમાન છે-દેખે છે પર્યાપ્તમાં,
સાધક (અવસ્થામાં) અગુરુલઘુ આદિ ષટ્ગુણ દાનિવૃદ્ધિ પર્યાપ્તથી દેખાય છે. ક્વચિત્ અશુદ્ધ
પર્યાપ્તો વંજન પર્યાપ્ત નારકી, મનુષ્ય આદિ જે ચાર ગતિ એ અશુદ્ધ પર્યાપ્ત. અશુદ્ધ પર્યાપ્ત
નરક-નારક આદિ વંજન પર્યાપ્ત. સમજાણું કાંઈ? છે તો એ જ પર્યાપ્ત. કોણ? આ ષટ્ગુણ.
પણ કેવળજ્ઞાનાદિને ષટ્ગુણ કહીને બધી પર્યાપ્ત છે. છે તો પર્યાપ્ત. મતિ, શ્રુત, અવધિ ચાર,
પણ એના ગુણ છે એમ કહીને અશુદ્ધરૂપ ગુણોસહિત ત્યાં દેખે છે. આણા..દા..! વિલસે
છે.

‘આ બધાથી સહિત હોવા છતાં પણ...’ આણા..દા..! ‘જે એ બધાથી રહિત
છે...’ ભગવાન તો ત્રિકાળ. આણા..દા..! કેવળજ્ઞાનાદિ પર્યાપ્ત, મતિજ્ઞાનાદિ ચાર પર્યાપ્ત,
અગુરુલઘુ આદિની ષટ્ગુણ દાનિ-વૃદ્ધિની પર્યાપ્ત અને અશુદ્ધ વંજન પર્યાપ્ત સહિત હોવા
છતાં વસ્તુ એનાથી રહિત છે. સમજાણું કાંઈ? પરથી સહિત હોવા છતાં જે આ બધાથી
રહિત. વસ્તુ છે એ તો ચાર પ્રકારના પર્યાપ્તથી રહિત છે, ..આદિની પર્યાપ્તથી રહિત છે,

અગુરુલઘુની ખરગુણ વૃદ્ધિ પર્યાપ્ત એનાથી પણ દ્વય તો રહિત છે અને અશુદ્ધ વંજનપર્યાપ્તિ પણ દ્વય તો રહિત છે. આણા..ણા..!

શ્રોતા :- અશુદ્ધ...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ના, ના નારકીની. વંજન પર્યાપ્ત. ... આ મતિજ્ઞાનાદિ વિકાર છે એ અહીં ન લેવું. અહીં તો આ જ ... દેખાય છે. અગુરુલઘુની પર્યાપ્તિ દેખાય છે, નારકી આદિની વંજન પર્યાપ્તિ દેખાય છે. આણા..ણા..!

‘આ બધાથી સહિત હોવા છતાં...’ આણા..ણા..! ‘જે બધાથી રહિત છે...’ ..જ્ઞાનાદિ પર્યાપ્ત, મતિ આદિની પર્યાપ્ત, અગુરુલઘુની પર્યાપ્ત અને અશુદ્ધ પર્યાપ્ત ચાર જે વસ્તુ છે એનાથી તો રહિત છે. જ્ઞાયકભાવ ચિદાનંદનો .. લે છે આમાં. વંજન પર્યાપ્તમાં નારકી આદિને. રાગાદિને નહિ. એ તો કહ્યું પહેલું પરગુણપર્યાપ્ત હોવા છતાં. હોય, હવે એનું કાંઈ કામ નથી. આણા..ણા..! ‘એવા આ જીવતત્ત્વને...’ કેવા? કે ચાર ગ્રંથ પર્યાપ્તમાં હોવા છતાં વસ્તુ જે જીવતત્ત્વ ધૂવ જ્ઞાયક પ્રભુ છે. તો જીવતત્ત્વ એનાથી રહિત છે. એનાથી રહિત હું. આણા..ણા..! મુનિરાજ કહે છે કે એવું જે જીવતત્ત્વ, જ્ઞાયકતત્ત્વ, કારણપરમાત્મા શુદ્ધ અંદરાનંદ અભેદ વસ્તુ. ‘હું સકળ અર્થની સિદ્ધિને માટે...’ આણા..ણા..! મારા અર્થની સિદ્ધિ મોક્ષની પર્યાપ્ત પ્રગટ કરી માટે અર્થસિદ્ધ છે. એ અર્થસિદ્ધ. આ પૈસાની અર્થ સિદ્ધ નહિ. શું કહે છે?

શ્રોતા :- ભેગા પૈસાની સિદ્ધિ...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એવે અહીં ધૂળને શું કરવું? ધૂળ તો એની પર્યાપ્તમાં નથી. એ શું કહ્યું? સાંભળો, કે પૈસા લક્ષ્મી તો એની પર્યાપ્તમાં પણ નથી. એની તો વાત અહીંયાં છે નહિ, પણ એની પર્યાપ્તમાં છે એ દ્રવ્યમાં નથી. આણા..ણા..! આ શરીર, વાણી, મન, લક્ષ્મી એ તો ભગવાન આત્માની પર્યાપ્તમાં પણ એ નથી. એટલે એની તો વાત નથી. અહીં તો પર્યાપ્તમાં જે છે કેવળજ્ઞાન, અશુદ્ધ મતિજ્ઞાન, અગુરુલઘુ પર્યાપ્ત અને આ વંજન પર્યાપ્ત. એ છે ઈ ત્રિકાળમાં નથી. સમજાણું કાંઈ? આણા..ણા..! એવી વાત છે. અરે! સત્ય ક્યાં છે? ભાઈ! પૂર્ણ સત્ય પ્રભુ અંદર બિરાજે છે. આણા..ણા..! પૂર્ણ સત્ય પ્રભુ! સત્સાહેબો કારણસમયસાર ભગવાન એ જીવતત્ત્વ છે. આણા..ણા..! એને તું ભજ.

‘આ જીવતત્ત્વને હું...’ મુનિરાજ કહે છે. એવા જીવતત્ત્વને હું ‘સકળ અર્થની સિદ્ધિ...’ મોક્ષરૂપી પર્યાપ્તિની ગ્રામિ માટે ‘સદા નમું છું,...’ આણા..ણા..! એવી ત્રિકાળી ચીજમાં મારી નમનદશા છે. આણા..ણા..! જુઓ તો આ શેતાંબરના ઉર સૂત્રો વાંચે તો આની એક કડી દાથ ન આવે. અમારે બહેન પૂછીતા હતાને. આ તો એક-એક કડી! આ તે શું ચીજ છે! આણા..ણા..! સંતોની વાણી કેવળજ્ઞાનના કેડાપેતો. આણા..ણા..! ભગવાન! એકવાર સાંભળને કહે છે. આણા..ણા..! તું જેને ભજે છે એને હું હવે ભજું છું સર્વ અર્થની સિદ્ધિ માટે.

મારે કેવળજ્ઞાનરૂપી પ્રયોજન એ મારું પ્રયોજન છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- વસ્તુમાં નથી અને કરવી?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- નથી એ તો વસ્તુમાં નથી, પણ પર્યાય તો કાર્ય કરવાનું છેને કાર્ય? કાર્ય તો એ કરવાનું છે. કેવળજ્ઞાન મોક્ષ એ કાર્ય. વસ્તુમાં નથી, પણ વસ્તુના આશ્રયે કાર્ય તો આ કરવાનું છેને. આણા..દા..! વસ્તુમાં નથી, પણ વસ્તુને આશ્રયે કાર્ય આ કરવાનું છે. આણા..દા..! એવી સાધ્ય કેવળજ્ઞાન, ધ્યેય દ્રવ્ય. કાલે કથું હતું પંડિતજીને રાતે, નહિ? કે ધ્યેય દ્રવ્ય, સાધ્ય કેવળજ્ઞાન મોક્ષ, સાધન આ અંદર દ્રવ્યની એકાગ્રતા એ અનું સાધન. આણા..દા..!

‘એ બધાથી રહિત છે એવા આ જીવતત્ત્વને...’ જુઓ, એ તો ચાર પર્યાયથી રહિત છે. ‘સકળ અર્થની સિદ્ધિને માટે...’ પૂણાનંદની પ્રામિ ‘માટે સદા નમું છું,...’ એ જ્ઞાયકભાવમાં મારું વલાણ છે નમન અને અને ‘ભાવું છું.’ એ ત્રિકાળ.. ભજન, ભાવના કરું છું. આણા..દા..!

શ્રોતા :- સદા નમે છે.

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- એ નમે જ છે અંદર. વિકલ્પ વિકલ્પને ઘરે રહ્યો. ઝીણું વાત છે. આ મુનિ છે હોં, આચાર્ય નથી. અમૃતચંદ્રાચાર્ય છે. આ મુનિરાજ છે, આચાર્ય નથી. આણા..દા..! જુઓને, આ તો બહારની વાત છે. ખરું આચાર્યપણું તો આત્માનું સ્વરૂપ છે ઈ. પાંચ પદ આત્માનું સ્વરૂપ.. સમજાણું કાંઈ? પાંચેય પરમેષ્ઠીની પર્યાય તે નિર્મળ વીતરાગી પર્યાય તે પંચપરમેષ્ઠી છે. એ કાંઈ નન્દપણું અને પાંચ મહાપ્રત એ કાંઈ પરમેષ્ઠીપણું નથી. પરમેષ્ઠી સ્વરૂપ જ છે. આણા..દા..! .. વીતરાગી પરિપૂર્ણ પર્યાય અરિદુંત અને સિદ્ધની. આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સાધુને અપૂર્ણ નિર્મળ પર્યાય. આણા..દા..! પણ વાત ઈ કે આ બધા દેણે .. બધા મારા જડની. એની સાથે વળયો, ઓલી ચીજ પડી રહી.

શ્રોતા :- આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ—એ ત્રણ પર્યાયમાં કાંઈ બેદ ખરો?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- એ ત્રણે પૂર્ણ ગણાય એક ન્યાયે. થોડો ફેર છે. નિયમસારમાં આવી ગયું છે કે કેવળજ્ઞાની અને મોક્ષમાર્ગી સાધુમાં થોડો ફેર છે. પછી એકવાર કથું કે ફેર માને એ જડ છે. એ કળશ છે. બે કળશ છે. નિયમસાર. પૂણાનંદનો નાથ પ્રભુ! આ નિયમસાર ચાલે. છે? ક્યાં છે? ૨૮૮ પાનું. ‘આ લોકમાં તપશ્વર્ય સમસ્ત સુભુદ્ધિઓને પ્રાણાધ્યારી છે;...’ આનંદની દશારૂપી તપર્યા. એ આમાં. તપશ્વર્ય. ‘તે જડમતિ અરેરે! કળિથી દણાયેલો છે.’ ‘જ જીવ અન્યવશ છે તે ભલે મુનિવેશધારી હોય તોપણ સંસારી છે, નિત્ય દુઃખનો ભોગવનાર છે; જ જીવ સ્વવશ છે તે જીવન્મુક્ત છે, જિનેશ્વરથી કિંચિત્ ન્યૂન છે (અર્થાત્ તેનામાં જિનેશ્વરટેવને કરતાં જરાક જ ઊણપ છે).’ બસ, મુનિરાજની દશા જિનેશ્વરથી થોડી ઓછી છે. આ તો જડબુદ્ધ છે એમ લખ્યું

છે. શું કહે છે?

શ્રોતા :- ૨૯૬ પાનું.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- હા, એ જ્યાલ છે. ઈ. ઈ. એ ૨૫૩ કળશ. ૨૯૬ પાનું.

‘સર્વજ્ઞ-વીતરાગમાં અને આ સ્વવશ યોગીમાં...’ સંત, મુનિઓ ભાવલિંગી અંદર આનંદના કંદમાં... ‘ક્ષારેય કાંઈ પણ ભેદ નથી;...’ છે? ‘છતાં અરેરે! આપણે ૭૮ છીએ કે તેમનામાં ભેદ ગણીએ છીએ.’ આહા..હા..! પૂણાનંદની દશા સમૃજ્ઞશન-જ્ઞાન-ચારિત્ર વીતરાગી અંતર દશા પ્રગટ છે. તો કેવળજ્ઞાનીને અને એને પહેલા થોડો ફેર કથ્યો હતો. સર્વજ્ઞ.. હવે ફેર. એ તો વીતરાગપણાની તૈયારી થઈ ગઈ. કેવળજ્ઞાન લેવાની તૈયારી એ ફેર કાંઈ છે નહિ જાઓ. આહા..હા..! મોક્ષ. મોક્ષતત્ત્વ કહ્યું પ્રવચનસારમાં. ભાઈ! હજ સાધકપણે ૪ મોક્ષતત્ત્વ કહી દીધું પ્રવચનસારમાં. છેને ચારેબાજુથી લખાણ આહા..હા..! એકસરખું. જૈનસિદ્ધાંત. અલૌકિક વાણી છે. ક્યાંય છે નહિ. આહા..હા..!

શ્રોતા :- જૈન સિદ્ધાંત આમ બે વાત કરે. એક બાજુથી કહે કે કિંચિત્ ન્યૂન... એક બાજુથી કહે...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ઈ કઈ અપેક્ષાએ? જ્ઞાન પથાર્થ કરાવ્યું છે. કિંચિત્ ન્યૂન છે એવો તદ્દન પૂર્ણ છે એમ પણ નહિ અને પૂર્ણ થવાની તૈયારી છે માટે એને પૂર્ણ છે એમ કહ્યું. આહા..હા..! એ ૧૪ ગાથા થઈ. બે ભાષા કરી હોં. ‘નમું છું, ભાવું છું.’ ત્રિકાળી આનંદકંદમાં હું નમું છું. અંદર એકાગ્ર છે એની મને ભાવના છે. ભાવના એની છે. રાગની ભાવના એ મારી ભાવના નથી. સમજાણું કાંઈ? હવે ૧૫મી ગાથા.

શ્રોતા :- આપને ઈષ્ટ છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ... ૩૨ વર્ષ થયા આ ગાથાને. જુઓ શું આવે છે.

નરણારયતિરિયસુરા પજ્જાયા તે વિહાવમિદિ ભણિદા।

કર્મોપાધિવિવજ્જયપજ્જાયા તે સહાવમિદિ ભણિદા॥૧૫॥

તિર્યંચ-નારક-દેવ-નર પર્યાય વૈભાવિક કહ્યા;

પર્યાય કર્મોપાધિવર્જિત તે સ્વભાવિક ભાખિયા. ૧૫.

એ ઓલી વંજનપર્યાય કીધી હતીને?

‘અન્વયાર્થ :- મનુષ્ય, નારક, તિર્યંચ ને દેવરૂપ પર્યાયો તે વિભાવપર્યાયો...’ વંજનપર્યાય વિભાવ ‘કહેવામાં આવ્યા છે;...’ ભગવાને એમ કહ્યું છે અને ‘કર્મોપાધિ રહિત પર્યાયો તે સ્વભાવપર્યાયો...’ એ સ્વભાવપર્યાયના ભેદો પાડશે હવે.

‘ટીકા :- આ, સ્વભાવપર્યાયો અને વિભાવપર્યાયોનું સંક્ષેપકથન છે.’ સ્વભાવિક પર્યાય અવસ્થા હોં. અને વિભાવી અવસ્થાનું સંક્ષેપકથન છે. ‘ત્યાં સ્વભાવપર્યાયો અને વિભાવપર્યાયો મધ્યે પ્રથમ સ્વભાવપર્યાય બે પ્રકારની કહેવામાં આવે છે :- ’

સ્વભાવપર્યાય બે પ્રકારની કહેવામાં આવે છે. ‘કારણશુદ્ધપર્યાય અને કાર્યશુદ્ધપર્યાય.’ સમજાણું કાંઈ? આ અધિકાર શૈતાંબરમાં તો છે જ નહિ, પણ દિગ્ંબરમાં આ સિવાય બીજે નથી. કારણ કે મોક્ષમાર્ગનો અધિકાર છેને આ? મોક્ષમાર્ગ. નિયમસાર એટલે મોક્ષમાર્ગ, પર્યાયનો અધિકાર.

શ્રોતા :- મોક્ષમાર્ગ એ કારણ છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- કારણ છે. એમાંથી આ કારણપર્યાય કાઢી ત્રિકાળી. આદા..દા..! મોક્ષમાર્ગની પર્યાય શુદ્ધકારણપર્યાયમાંથી પમાય છે. શુદ્ધકારણપરમાત્મા અને શુદ્ધકારણપર્યાય એમાંથી મોક્ષનો માર્ગ ગ્રામ થાય છે માટે એ ત્યાં નાખ્યું. અને તે પણ કહ્યું છે કે આ ટીકા કાંઈ મેં કરી મંદબુદ્ધિ શું કરે? ગણાધરદેવોથી ચાલી આવતી ટીકા છે. ગણાધરદેવથી અને આચાર્યની પરંપરા નશ્ચમુનિ સંતો, અનુભવી સંતોની પરંપરાથી આ ટીકા ચાલી આવી છે. હું મંદબુદ્ધિ કોણા? બતાવ્યું હતું પહેલા શ્લોકમાં છે.

શ્રોતા :- વિનયથી એમ જ કહેવાય.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ તો એમ જ કહે, પણ પરંપરાથી ચાલી આવે છે. છે એ અધિકાર. વસ્તુ મળી છે એને. વિસ્તાર પછી પોતે કર્યો ભલે, પણ વસ્તુ એને મળી હતી.

‘કારણશુદ્ધપર્યાય અને કાર્યશુદ્ધપર્યાય.’ હવે કારણશુદ્ધપર્યાયની વ્યાખ્યા. ‘અહીં સહજ શુદ્ધ નિશ્ચયથી,...’ સ્વભાવિક શુદ્ધ નિશ્ચયથી ત્રિકાળ. ‘અનાદિ-અનંત,...’ આદિ નહિ, અંત નહિ, ‘અમૃતા,...’ રંગ, ગંધ, રસ, સ્પર્શરહિત ‘અતીન્દ્રિયસ્વભાવવાળાં...’ ઇન્દ્રિયથી રહિત અતીન્દ્રિયસ્વભાવવાળાં. ‘અને શુદ્ધ એવાં સહજજ્ઞાન...’ ત્રિકાળી. સ્વભાવિક જ્ઞાન ત્રિકાળી અનાદિ-અનંત. સહજર્દશન ત્રિકાળી અનાદિ-અનંત. ‘સહજચારિત્ર...’ ત્રિકાળી અનાદિ-અનંત અંદર સ્વભાવ હોં. પ્રગટ ચારિત્રની આ વાત નથી. ‘સહજપરમવીરાગસુખાત્મક...’ સ્વભાવિક પરમવીતરાગ અમૃતસ્વરૂપ. આદા..દા..! ત્રિકાળી. ‘શુદ્ધ-અંતઃતત્ત્વસ્વરૂપ...’ એવું શુદ્ધ-અંતઃતત્ત્વસ્વરૂપ. આદા..દા..! ‘જે સ્વભાવ-અનંતચતુષ્યનું સ્વરૂપ...’ જે અંતઃતત્ત્વસ્વરૂપ ‘જે સ્વભાવ-અનંતચતુષ્યનું સ્વરૂપ...’ ચાર કીધાને? જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને સુખ. એવા અનંતચતુષ્યસ્વરૂપ ‘તેની સાથેની...’ હવે આ કારણપર્યાયો. આદા..દા..!

‘જે પૂજિત પંચમભાવપરિણાતિ...’ આદા..દા..! ‘(-તેની સાથે તન્મયપણે રહેલી...’ અનંતચતુષ્યની સાથે તન્મયપણે રહેલી ‘જે પૂજ્ય...’ કારણપર્યાય ‘એવી પારિણામિકભાવની પરિણાતિ...’ ત્રિકાળી પરિણામભાવની પર્યાય. ‘તે જ કારણશુદ્ધપર્યાય છે, એવો અર્થ છે.’ આવી વાત છે. એમ કેમ છે? એ વખતે કહ્યું હતું. બે દિજારની સાલ. ૧૯ ગાથામાં વ્યાખ્યાન આવી ગયું. પહેલા ૧૯ ગાથા છેને. કે ખરેખર તો વસ્તુનું સ્વરૂપ એવું છે કે પુરુગલ એકડોર રાખો. ધર્માસ્તિ, અધર્માસ્તિ, આકાશ અને કાળ—એના દ્વબ્ય પારિણામિકભાવે, એના ગુણ પારિણામિકભાવ અને એની પર્યાય પારિણામિકભાવે. ચારની. પારિણામિકભાવે

જીવ અધિકાર, ગાથા-૧૫

તો ઠીક. એ તો અહીં આત્માના રાગને પણ પારિણામિકભાવ કહ્યો છે. નિમિત્તની અપેક્ષાએ ઉદ્યબાવ, પણ આત્મા પારિણામિકભાવ છે તેની પરિણાતિ રાગની થઈને એને પારિણામિકભાવ કહ્યો છે જ્યધવલમાં. જ્યધવલમાં. તો ચારેયની પર્યાય—ઉદ્ય, ઉપશમ, ક્ષયોપશમિક એને પારિણામિક કહ્યો છે અને ત્રિકાળીને પરમપારિણામિકભાવ કહ્યો છે.

હવે અહીંથાં જ્યારે ચાર દ્રવ્યમાં એની ઉત્પાદ-વ્યયની પર્યાય. દ્રવ્ય પણ પૂર્ણ, ગુણ પણ પૂર્ણ અને પર્યાયમાં એકરૂપી એક સદશ્ય પર્યાય પૂરી અનાદિ-અનંત. ઓછી ને વિપરીત ને પૂર્ણ એવા બેદ નથી. સમજાય છે કાંઈ? એટલે કે ચાર દ્રવ્યમાં પર્યાય એક સરખી, પરિપૂર્ણ એકસરખી છે ત્યારે એ પારિણામિકભાવ પૂરો થયો. એમ આત્મામાં દ્રવ્ય ત્રિકાળી, ગુણ ત્રિકાળી પારિણામિકભાવે અને પર્યાય એક સરખી ઉત્પાદ-વ્યયવાળી નથી. સંસારમાં રાગનો ઉત્પાદ પછી એ પણ .. પછી મોક્ષમાર્ગમાં નિર્વિકારી પર્યાયની ઉત્પત્તિ, પછી મોક્ષમાં નિર્વિકારી પૂર્ણની ઉત્પત્તિ. તો એકરૂપ ન રહ્યું. બેદ થઈ ગયો. તો એમાં એકરૂપ કારણપર્યાય હોવી જોઈએ. જરી ઝાણું છે.

કે ચાર દ્રવ્યમાં જ્યારે એકરૂપ ઉત્પાદ-વ્યય, ઉત્પાદ-વ્યયરૂપે છે સરખી અને આત્મામાં ઉત્પાદ-વ્યય એકસરખી નથી. એ સરખી છે. મોક્ષમાર્ગની એવી. તો એ પારિણામિકભાવની એક પર્યાય જેમ એમાં એકસરખી છે એવી આમાં એકસરખી હોવી જોઈએ. એ કારણ પર્યાયમાં નાખ્યું છે. એક ન્યાય એવો છે અને વેદાંત એમ કહે છે કે પર્યાય છે નહિ. એકલો તો ધૂવ છે. તો અહીં તો એની પર્યાય છે. ધૂવની જેવી ત્યાં એક કારણપર્યાય પણ ત્રિકાળ છે. ઉત્પાદ-વ્યયવાળી પર્યાય તો છે, પણ એક કારણપર્યાય પણ અનાદિ-અનંત છે કે જેમાં પારિણામિકભાવ પૂરો થયો પર્યાય વિનાનો. ઉત્પાદ-વ્યય પર્યાય વિનાનો. આણા..દા..!

દ્રવ્યે શુદ્ધ એકરૂપ, ગુણે શુદ્ધ એકરૂપ અને પર્યાય શુદ્ધ એકરૂપ તો ઉત્પાદ-વ્યય આમાં છે નહિ. એટલે કારણશુદ્ધપર્યાય એકરૂપ ત્રિકાળ છે એમ ભગવાને સિદ્ધ કર્યું છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! આ વાત પંદરમી ગાથા સિવાય બીજે ક્યાંય નથી. બીજે તો શૈતાંબરમાં ૩૨-૪૫(સૂત્ર)માં તો નથી. આણા..દા..! એવી વાત છે. આણા..દા..! અહીં કારણશુદ્ધપર્યાય કેમ કહી? પુરુગલની વાત ન લેવી. કારણ કે પુરુગલમાં પૂરણ-ગલનસ્વભાવ છે. ચાર દ્રવ્યમાં એકસરખી પારિણામિકભાવની પર્યાય છે. ત્યારે આત્મામાં પારિણામિકભાવની પર્યાય અથવા ઉત્પાદ-વ્યયની પર્યાય સરખી નથી. તો એક સરખી અંદર હોવી જોઈએ જેમાં દ્રવ્યની પૂર્ણતા થાય. દ્રવ્યની પૂર્ણતા હોં. દ્રવ્ય પોતે પૂર્ણ, એના ગુણ પૂર્ણ અને આ કારણપર્યાય પણ છે ધૂવ, ઉત્પાદ-વ્યય નહિ. એ ધૂવ જ્યારે પરમપારિણામિકભાવ ત્યાં પૂરો થાય. જેમ ધર્માસ્તિ-અધર્માસ્તિની એકરૂપ પર્યાય પૂર્ણ થાય છે, ત્યારે આનું એમાં કારણપર્યાયસહિતનું એકરૂપપણું થાય છે. સમજો આ તો .. વાત છે. સમજાય છે કાંઈ?

એ ૧૮મી ગાથામાં કહેવાઈ ગયું છે. ૧૮ ગાથાના વ્યાખ્યા થયાને પહેલા બે દિજારની

સાલમાં. તર વર્ષ થયા. સમજાય છે કાંઈ? એથી દ્રવ્ય જ્યારે પૂર્ણ, ગુણ પૂર્ણ એક સરખો. પર્યાય એક સરખી પૂર્ણ ઉત્પાદ-વ્યયમાં છે નહિ. એથી એક કારણપર્યાય પૂર્ણ અનાદિ-અનંત છે એમ કરીને ભગવાને એક દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયને સિદ્ધ કર્યા છે. આદા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? એથી એ કહ્યું કે આ આત્મામાં સ્વભાવિકજ્ઞાનદર્શન-સુખ-આનંદ જે ચતુષ્ય અની સાથે રહેલી. અની સાથે પરમપારિણામિકભાવ જે ત્રિકાળ અની સાથે રહેલી કારણપર્યાય એ પરમપારિણામિકભાવની પર્યાય છે. ચાર પર્યાય પરમપારિણામિકભાવની નહિ. ચાર ઉદ્ય, ઉપશમ, ક્ષયોપશમ અને ક્ષાપિક એ તો પારિણામિકભાવની પર્યાય છે. આ ત્રણ થઈને પરમપારિણામિકભાવની વાત છે. એ વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુસ્ટેવ!)

પોષ વદ-૬, શુક્રવાર, તા. ૨૩-૦૧-૧૯૭૯
ગાથા-૧૫, પ્રવચન નં. ૧૬૦

કારણપર્યાય જુઓ, .. પરિણામ છેને? કારણપર્યાય શુદ્ધ ચાલે છે. જરી ઝીણો વિષય છે. ફરીને એ. ફરીને બરાબર કહ્યું?

‘ત્યાં, સ્વભાવપર્યાયો અને વિભાવપર્યાયો મધ્યે પ્રથમ સ્વભાવપર્યાય બે પ્રકારે કહેવામાં આવે છે : કારણશુદ્ધપર્યાય અને કાર્યશુદ્ધપર્યાય.’ હવે અહીંયાં કારણશુદ્ધપર્યાયની વ્યાખ્યા ચાલે છે. ‘અહીં શુદ્ધ નિશ્ચયથી, અનાદિ-અનંત, અમૂર્ત, અતીનિદ્રયસ્વભાવવાળાં અને શુદ્ધ એવાં સહજજ્ઞાન...’ એ ચતુષ્ય... સહજજ્ઞાન ત્રિકાળી, ‘સહજદર્શન...’ ત્રિકાળી, ‘સહજચારિત્ર...’ ત્રિકાળી. અનાદિ-અનંત છેને? ‘સહજપરમવીતરાગસુખાત્મક...’ એ ત્રિકાળી એવું ‘શુદ્ધ-અંતઃતત્ત્વસ્વરૂપ જે સ્વભાવ-અનંતચતુષ્યનું સ્વરૂપ...’ એવું શુદ્ધ અંતઃતત્ત્વસ્વરૂપ ત્રિકાળ. ‘સ્વભાવ-અનંતચતુષ્યનું સ્વરૂપ...’ સ્વભાવ અનંત-ચતુષ્ય થયાને ચાર? જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને આનંદ સુખ—એવા અનંતચતુષ્યનું સ્વરૂપ.

‘તેની સાથે...’ આ નવી વાત. ક્યાંય બીજે નથી આ. દિગંબર શાસ્ત્રમાં પણ આ સિવાય ક્યાંય સ્પષ્ટ બીજે નથી. સ્પષ્ટ નથી. હશે અંદર. આ શુદ્ધ ચેતના .. એમાં કાંઈક લાગે છે. અહીંયાં કહે છે કે આત્મામાં એક અનાદિ-અનંત ચતુષ્યસ્વરૂપ અનંતજ્ઞાન, અનંતદર્શન, અનંતસુખ અને અનંતચારિત્ર-સહજજ્ઞાન. આત્મામાં સહજજ્ઞાન, સહજદર્શન, સહજચારિત્ર અને અનંતસુખ. એવું જે શુદ્ધ અંતઃતત્ત્વ, એવો જે સ્વભાવચતુષ્ય. એમાં રહેલા અનંત ચતુષ્ય આ દર્શન-જ્ઞાન કીધા એ. અની સાથે. અનંતચતુષ્યની સાથે. ‘જે પૂજિત

પંચમભાવપરિણાતિ...’ હવે આમાં ઘણા જીણા પ્રકાર છે સૂક્ષ્મ. એ વખતે દશાંત દીધું હતું સમુદ્રનું-સમુદ્રનું. સમુદ્ર છેને આમ આખો દરિયો. પાણીનું દળ બર્યું છે અને પછી સપાટી હોય સમુદ્ર ઉપર આમ. નકશો કર્યો છે જોયો છે કે નહિ? એક સરખી સપાટી હોય માથે આમ. અને પછી એના ઉપર પાણીની ઓછું-વતું એવા મોજા હોય; એમ આત્મા વસ્તુ છે એ સમુદ્રસ્વરૂપ છે, એમાં અનંતગુણો વસેલા છે. જેમ આ પાણીનું શીતળપણું આદિ છે એમ આમાં અનંતગુણો છે. હવે એ ગુણો અને એ દ્રવ્ય એની ઉપરની સપાટી એકસરખી એને અહીં શુદ્ધ કારણપર્યાપ્ત કરે છે. જીણી વાત છે. ચાલતા સંપ્રદાયમાં આ વાત છે નહિ ક્યાંય.

શ્રોતા :- એની ગંધ પણ નથી.

પૂજય ગુલ્લેવશ્રી :- આ તો વાત જ નથી. આ વાત નથી. આ વાત તો તદ્દન અહીં નવી છે. બે દિજારની સાલમાં એનું સ્પષ્ટીકરણ ર્યું હતું મગજમાં આવે એ રીતે. અમારે નારણભાઈ હતા ત્યારે તો. કે એ સમુદ્રની ઉપર એક... ત્યાં છે એક નકશો. એક-એક સપાટ થઈને સરખી અને એના ઉપર હોય પરિણામના મોજા. એમ આત્મદ્રવ્ય દરિયાનું સ્વરૂપ એમાં અનંતગુણનો પિંડ એ આત્મસ્વરૂપ અને એની એક સમયની પર્યાપ્ત પારિણામિકભાવની સપાટીરૂપ પારિણામિક એકસરખી એ કારણપર્યાપ્ત. એ પારિણામિકભાવની સાથે કારણપર્યાપ્ત પારિણામિકભાવની. અને એના ઉપર એ ઉદ્ય, ઉપશમ, ક્ષયોપશમ, ક્ષાયિક એ દરિયાની ઉપરની ચાર પર્યાપ્તિ. આહા..હા..! જરી જીણી વાત છે, ભાઈ! સમજાય છે કાંઈ? એ નકશો મૂક્યો છે ત્યાં. એમ આ આત્મામાં ત્રિકાળી અનંતગુણનો પિંડ પ્રભુ ધ્રુવ પારિણામિક સહજસ્વભાવભાવ. એની સાથે રહેલી, જેમ સપાટી દરિયા ઉપર છે એકસરખી આમ, એમ આ કારણપર્યાપ્ત અનાદિ-અનંત ધ્રુવ, ઉત્પાદ-વ્યય વિનાની પરમપારિણામિકભાવની સાથે વર્તમાન... વર્તમાન... જેનું ત્રિકાળ છે એની સાથે આ વર્તમાન, છે તો ધ્રુવ. એ ધ્રુવ... ધ્રુવ... ધ્રુવ... ધ્રુવ... પર્યાપ્ત અનાદિ-અનંત છે. એ કારણસ્વચ્છતુષ્ટ્યસ્વરૂપ અને કારણપર્યાપ્ત. એને આશ્રયથી કાર્યપર્યાપ્ત પ્રગટ થાય છે. આ વિષય તો તદ્દન... હજુ બહારનું તો ચાલે બહાર કે ભાઈ! એ પુણ્યથી ધર્મ થાય દ્યા એ તો વળી વાત કરે, પણ આ વિષય તો છે જ નહિ અત્યારે. સમજાણું કાંઈ?

અહીંયાં કરે છે કે એ અનંતચતુષ્ટ્યસ્વરૂપ, જેમ સમુદ્ર એની સપાટી જેમ એકસરખી છે, એમ ભગવાન આત્મામાં કારણપર્યાપ્ત શુદ્ધ. પંચમપારિણામિકભાવ જે ચતુષ્ટ્ય છે એની સાથે. એ છે તો પંચમપારિણામિકભાવ, પણ એને પર્યાપ્ત કીધી. એ પર્યાપ્ત ઉત્પાદ-વ્યયવાળી નહિ. આવી વાત.. વસ્તુ એવી છે. તે દિ’ તો કલ્યાણ હતું થોડું શ્રીમદ્દમાંથી. પારિણામિક પદાર્થ ‘સ્વાકાર’ પારિણામી હોય છિતાં અવ્યવસ્થિ... એમનું મગજ કામ ઘણું કરતું હતું, પણ એ વખતે લોકો તૈયાર નહોતા. આ એક મૂક્યું છે એમાં. કલ્યાણ હતુંને તે દિ’? માર્ગ એના ૩૬

બોલ કર્યા છે. જૈનમાર્ગ સૂક્ષ્મ ઘણો. એ વખતે તો એક જ પુરુષ હતો એ. જૈનમાર્ગ એમ વ્યાખ્યા કરીને પછી લોકસંસ્થાન. એ જૈનમાર્ગમાં છે લોકસંસ્થાન. બીજે ક્યાંય છે નહિ. એવા-એવા ત્રદ બોલ કર્યા છે. એમાં ત્રદમો બોલ. આપણે આની સાથે કામ છે.

પારિણામિકપદાર્થ. સમુચ્ચય આવ્યું છે એને સમુચ્ચય લઈએ. નિરંતર ‘સ્વાકાર’ પરિણામી. ‘સ્વાકાર’ મોટા આવડા અક્ષરે લખ્યા છે. પછી ઓલા સમજ્યા નથીને નવા માણસ ‘સ્વાકાર’ સૌની સાથે સરખા કરી નાખ્યા અક્ષર. શું કીધું સમજાણું? ‘સ્વાકાર’ આ શબ્દ છે એમાં કાંઈ વિશેષ સમજવાનું છે. માટે ‘સ્વાકાર’ મોટા અક્ષરે લખ્યું હતું. હવે વર્તમાનવાળા ઓલા સમજ્યા નહિ એટલે ‘સ્વાકાર’ સરખા અક્ષરે નાખી દીધા બધા અક્ષર સાથે. જુઓ છે? ‘સ્વાકાર’ મોટા અક્ષરે છે. નજર ખેંચાય કે કાંઈક છે. પરિણામી પદાર્થ નિરંતર ‘સ્વાકાર’ પરિણામી હોય, સ્વ આકારના પારિણામ પર્યાપ્તાણે હોય તોપણ અવ્યવસ્થિત! છતાં વળી પર્યાપ્તમાં અવ્યવસ્થિત! આત્મા પારિણામી પદાર્થ છે એની પર્યાપ્ત પણ એક સરખી પરિણામી પદાર્થની સ્વ-આકારે પર્યાપ્ત હોય. પર્યાપ્ત છે. આ બરાબર હિન્દીમાં આવે એવું નથી આ. સમજાણું કાંઈ? છતાં અવ્યવસ્થિત. ઉત્પાદ-વ્યયમાં અવ્યવસ્થિત છે. ચંદુભાઈ! ઝીણી વાત છે, ભગવાન! આ તો અંતરમાં આવેલી વાત છે. એ વાંચતા વખતે.. સમજાણું કાંઈ? બે હજારની સાલ. પહેલું જ્યારે વાંચ્યું ત્યારે અંદરથી આવી એ વાત કરી હતી. આણા..ણા..!

કે એ વસ્તુ છે એમાં જે અનંતગુણ છે એ પારિણામિકભાવ છે. તો એની પારિણામિકભાવની પણ પર્યાપ્ત સ્વાકારે પારિણામિકભાવની પર્યાપ્ત હોવી જોઈએ. એ કારણપર્યાપ્ત. અને છતાં અવ્યવસ્થિતપણું એ ઉત્પાદ-વ્યયમાં. સંસારની પર્યાપ્ત વિકારી, મોક્ષમાર્ગની પર્યાપ્ત કાંઈક શુદ્ધ અને કાંઈક અશુદ્ધ અને મોકની પર્યાપ્ત શુદ્ધ એમ ત્રણ બેદ આવ્યા, અવ્યવસ્થિત-એકરૂપ ન રહી. સમજાય છે કાંઈ? પર્યાપ્તમાં ત્રણ પ્રકાર પડી ગયા. સંસાર વિકારી અવસ્થા ઉદ્યાહિમાં, પછી મોક્ષમાર્ગની, પછી ઉત્પાદ-વ્યયના ત્રણ પ્રકાર પડી ગયા, એકસરખી ન રહી. તો એકસરખી એક પર્યાપ્ત અંદર હોવી જોઈએ. જેમ ચાર દ્રવ્યમાં એકસરખી પર્યાપ્ત છે. સમજાય એટલું પકડવું. ધર્માસ્તિ, અધર્માસ્તિ, આકાશ અને કાળ-ચારમાં જેમ ઉત્પાદ-વ્યયની પર્યાપ્ત એકસરખી છે. એકસરખી. એમ આત્મામાં પારિણામિકભાવની ઉત્પાદ-વ્યયની પર્યાપ્ત છે એ તો એકસરખી નથી. ત્યારે એની એકસરખી પર્યાપ્ત હોવી જોઈએ એ કારણપર્યાપ્ત. આણા..ણા..! સમજાય છે કાંઈ? એ ૧૮ ગાથામાં આવી ગયું. બે હજારની સાલના વ્યાખ્યાનમાં. પંડિતજીએ .. એ નિયમસારની ૧૮મી ગાથાનું વ્યાખ્યાલ લીધું છે. એમાં છે. બે હજારની સાલમાં વ્યાખ્યાન. બે હજાર. તૃર વર્ષ થયા. આણા..ણા..!

દ્રવ્ય એ આત્મા વસ્તુ. એમાં જે પારિણામિકભાવ, ગુણ જ્ઞાન, દર્શન એ પણ પારિણામિકભાવ. એવી જ એક પર્યાપ્ત પારિણામિકભાવની સ્વાકારે હોવી જોઈએ. તો ઉત્પાદ-વ્યયની પર્યાપ્ત સ્વાકારે તો છે નહિ. સમજાય છે કાંઈ? એથી એનામાં એક કારણપર્યાપ્ત અદીં

કીધી. આચાર્ય મુનિરાજે. એ તો કહે છે કે ગણધરથી ચાલી આવેલી આ ટીકા છે, કાંઈ અમારા ઘરની કરેલી નથી. આદા..દા..! અધ્યાત્મની વાત ઘણી જીણી, ભાઈ! એ શુદ્ધ ચૈતનાપદ્ધતિમાં એમ લીધું છે. બનારસીદાસે પરમાર્થ વચનિકામાં. કે આગમપદ્ધતિ અને શુદ્ધચૈતનાપદ્ધતિ એ પરમાર્થવચનિકામાં લીધું છે. બહુ જીણું છે. વંચાઈ ગયું છે. આગમપદ્ધતિ એને કહીએ કે વસ્તુનો સ્વભાવ, એમ લખ્યું છે. સ્વભાવનો અર્થ પુરુષાલના સ્વભાવપરિણામ એ દ્રવ્યપરિણામ કહેવામાં આવે છે અને પુરુષાલના આકારે જે આત્મામાં અશુદ્ધ પરિણાતિ થાય એ ભાવ-આગમ પદ્ધતિના પરિણામ ગણવામાં આવ્યા છે. પછી શુદ્ધચૈતના પરિણામ લીધા છે. છે? આ તો શ્રીમદ્દનું.

આગમ અધ્યાત્મનું સ્વરૂપ. ગુજરાતી છે અહીંયાં હો. વસ્તુનો સ્વભાવ એને આગમ કહીએ. એવી શૈલી લીધી છે. આગમ એટલે ચાલ્યું આવતું છે... છે... છે... છે... પુરુષાલના પરિણામને પુરુષાલ આકારે અશુદ્ધ પરિણામ વિકારી. આત્માનો અધિકાર તેને અધ્યાત્મ કહીએ. આગમ અને અધ્યાત્મસ્વરૂપભાવ આત્મદ્રવ્યના જાણવા. એટલે કે આત્મદ્રવ્યની સાથે પુરુષાલના પરિણામ અને વિકારી પરિણામ એ લેવા અહીંયાં, બીજા ન લેવા. ‘બંને ભાવ સંસાર અવસ્થા વિશે ત્રિકાળવતી માનવા. આગમરૂપ કર્મપદ્ધતિ છે.’ પહેલું કહ્યું હતું કે વસ્તુનો સ્વભાવ તે આગમ એમ કહ્યું હતું. પછી અહીં કહ્યું કે આગમ કર્મપદ્ધતિ છે અને અધ્યાત્મરૂપ શુદ્ધચૈતનાપદ્ધતિ છે. એનું વિવેચન ‘કર્મપદ્ધતિ પૌરુષાલિક દ્રવ્યરૂપ...’ આ વ્યાખ્યાન થઈ ગયું છે વિસ્તારથી. જરી જીણું પડે તદ્દન સભાને તો આ. ‘અથવા ભાવરૂપ.’ આગમપદ્ધતિ એનો ભાવ એ સ્વભાવ કર્મપદ્ધતિ. એ કર્મપદ્ધતિના બે પ્રકાર : એક દ્રવ્યરૂપ અને એક ભાવરૂપ. દ્રવ્યરૂપ પુરુષાલના પરિણામ. કર્મનો ઉદ્દ્ય જે છે એ પુરુષાલના પરિણામ એ આગમપદ્ધતિના દ્રવ્યભાવ. ભાવરૂપ પુરુષાલાકાર આત્માની અશુદ્ધપરિણાતિ. આત્મામાં જે વિકાર થાય છે એ પુરુષાલના, આ પુરુષાલ આકાર. વિકારી પર્યાય છેને? તેથી પુરુષાલ પારિણામિક કીધા છેને?

ભાવરૂપ પુરુષાલ આકાર આત્માની અશુદ્ધપરિણાતિ પર્યાય. તે બંને પરિણામ આગમરૂપ સ્થાય્યા. હવે શુદ્ધચૈતનાપદ્ધતિ. બનારસીદાસ બહુ ઉડે ગયેલા. અધ્યાત્મમાં બહુ ઉંડા ગયેલા. શુદ્ધચૈતનાપદ્ધતિ શુદ્ધાત્મપરિણામ. એ પણ દ્રવ્યરૂપ અને ભાવરૂપ. શુદ્ધાત્મપરિણામ બે પ્રકારના દ્રવ્યરૂપ અને ભાવરૂપ. દ્રવ્યરૂપ તો જીવત્વપરિણામ આખા દ્રવ્યના એક સાથે પરિણામ. પરિણામ હો. ભાવરૂપ જ્ઞાન, દર્શન, સુખ વગેરે આદિ અનંતગુણપરિણામ એ બંને પરિણામ અધ્યાત્મરૂપ જાણવા. ..માં પરિણામ જે કહ્યા અને જીવના જે પરિણામ કહ્યા એ પર્યાય કારણપર્યાયમાં જાતું લાગે એવો વિચાર... સૂક્ષ્મ છે વિષય એકદમ! બીજે શેતાંબરમાં તો આ વાત ક્યાંય છે નહિ, પણ દિગ્ંબરમાં આ સિવાય ક્યાંય નથી. ૧૫મી ગાથા સિવાય. પછી ત્યાંથી સમજ્યા પછી બીજે નીકળે એ જુદી વાત છે. સમજાણું કાંઈ? આદા..દા..! તત્ત્વજ્ઞાન સૂક્ષ્મ બહુ, ભગવાન!

કહે છે કે જે આત્મા ત્રિકાળી વર્તુ અના પરિણામ આખા દ્રવ્યના. એ સમુચ્ચય દ્રવ્ય પરિણામ કહ્યા અને એક-એક ગુણાના પરિણામ એ ભાવપરિણામ કહ્યા. એ પરિણામમાં આકૃતિ કારણપર્યાયની જાય છે. કેમ? કે ઓલા અશુદ્ધપરિણાતિતો પુરૂષાલ આકારે કીધું ભાવ. અશુદ્ધ પરિણાતિ પુરૂષાલાકારે ભાવ. એ આગમપદ્ધતિમાં નાખી દીધું. .. એ પદ્ધતિમાં નાખી દીધું. આણ..દા..! અને અંતરમાં જે શુદ્ધ ત્રિકાળી ગુણો અને ત્રિકાળી દ્રવ્ય અના પરિણામ, પરિણામ હોં એ. આણ..દા..! એ પરિણામ અનો ધ્રુવનો અંશ છે એમ લાગે છે. જે અહીં કીધું એ.

અહીં એ કહ્યું. આણ..દા..! તે દિ' તો જરી વિસ્તારથી કહ્યું હતું. જેમ લીડીપીપર છેને? છોટીપીપર. એમાં તિખાશ જે છેને ચરપરાઈ? એ પર્યાયિક્યે તિખાશ છે એમાં. છે તો તિખાશ પર્યાય. રસગુણાની તિખાશ પર્યાય. લીડીપીપર છે એમાં દરેક પરમાણુમાં તિખાશ એટલે ચરપરાઈની પર્યાય રસગુણાની પ્રગટ છે અને અને ધૂંટતા-ધૂંટતા જે ચોસઠ પહોરી વધે છે. એ પર્યાયમાં એવી તાકાત છે કે એમાંથી વધે છે. વેળું છે આ વેળું. વેળું સમજો છો? રેતી. વાલુ. તો રેતીની પર્યાયમાં તિખાશની પ્રગટ પર્યાય નથી. રસગુણ છે પરમાણુમાં. રેતીની દ્રવ્યમાં પરમાણુની જે શક્તિ રસગુણ છે એ તો છે, પણ રસગુણની પર્યાય જેવી તિખાશમાં ઓલા શું કીધું? લીડીપીપરમાં. રસગુણની તીખી પર્યાય પ્રગટ છે એ રીતે પરમાણુ રેતીમાં રસગુણની પર્યાય તીખી નથી. એમ એ સાધારણ પર્યાય છે. તેથી રેતીને ઘસતા ચોસઠ પહોરી નહિ થાય. કેમકે પ્રગટ પર્યાયમાં તે તિખાશ પર્યાયમાં નથી, રસગુણમાં છે. રસગુણમાં તિખાશ આ શું કહેવાય? મીઠાશ, ખટાશ એ બધી પર્યાય થવાની તાકાત છે, પણ પર્યાયમાં ત્યાં તો તિખાશ જેવી લીડીપીપરમાં છે એવી આમાં નથી. તો અને ધૂંટતા તિખાશ અંતર જ્યારે રસગુણ પરિણામે ત્યારે થાય. જેમ રસગુણ પરમાણુમાં રેતીમાં સાધારણ છે. એ મોળપ જેવી લેવી રસગુણની પર્યાય. અને એ રસગુણની પર્યાય શક્તિમાંથી જ્યારે પ્રગટ થાય ત્યારે એ મોળપ ઘટીને તિખાશ થાય એ તો રસગુણમાંથી આવે. સમજાય છે કાંઈ? અને તિખાશમાં જે છે લીડીપીપરમાં એમાં તો રસગુણની તિખાશ બાબુ પ્રગટ છે. જરી ઝીણી વાત છે, ભાઈ! તે દિ' કહ્યું હતું બે ઉજારમાં. આને યાદ નથી બધું? યાદ છે બધું? આણ..દા..! એમ આ ભગવાન આત્મામાં પરિણામ જે કારણપર્યાય ગાણવામાં આવી એ તો અંદર ધ્રુવપણે છે. જેમ ગુણ ધ્રુવ છે એવી કારણપર્યાય પણ ધ્રુવપણે છે. સમજાય છે? પ્રગટપણે તો કોઈ ઉદ્યભાવ, કોઈ ઉપશમભાવ, કોઈ ક્ષાયિકભાવ એ પ્રગટ પર્યાય છે. સમજાય છે કાંઈ? આણ..દા..! એથી એક એવો પર્યાય ગાણ્યો અહીં ભગવાને, મુનિરાજે કીધું.

કે જેવું દ્રવ્ય ધ્રુવ ત્રિકાળ છે, એવો અનો અનંતગુણ જ્ઞાનદર્શન આદિ ત્રિકાળ છે, અની વર્તમાન પારિણામિકભાવની પર્યાય શુદ્ધ કારણપર્યાય પણ ત્રિકાળ છે. આણ..દા..! આવું ઝીણું છે, ભાઈ! આ અધિકાર બીજે ક્યાંય છે નહિ આ ન્યુભી ગાથા સિવાય. પણી અહીંથી નાખીને બીજે કાઢે. ત્યાં આવ્યું હતું થોડું. આણ..દા..! ભગવાનના વિરહ પદ્યા. કેવળજ્ઞાનની

ઉત્પત્તિ નહિ અને શાસ્ત્ર આધાર રહી ગયા એકલા. એમાં પણ આ હિગંબર શાસ્ત્રો. ગજબ કામ કરે છે. કેવળીએ કહેલી એક-એક વાત, એટલી સ્પષ્ટ મૂકે છે.

કહે છે કે એ ‘અનંતચતુષ્યનું સ્વરૂપ તેની સાથેની...’ જોયું? ત્રિકાળ જે અનંત જ્ઞાન-દર્શન-આનંદ ગુણ જે છે એની સાથે. ગુણની સાથે. ‘જે પૂજિત પંચમભાવપરિણાતિ...’ એ વખતે તો થોડું એવું કહ્યું હતું. થોડું જીણું. કે જેમ એ આત્મા દ્રવ્ય છે અને ગુણ ત્રિકાળ છે. એમાં આ કારણપર્યાય વર્તમાન... વર્તમાન... વર્તમાન... એ ત્રિકાળ ત્રિકાળરૂપે, આ વર્તમાન... વર્તમાન... વર્તમાન... વર્તમાન... ધ્રુવપર્યાય છે. એય..! પકડાય એટલું પકડવું ભાઈ! આ તો ભગવાનનો માર્ગ ગૂઢ ધર્ણો, ભાઈ! આણા..દા..! શું કહ્યું? કે જે આત્મા સહજ પારિણામિકભાવે, એનો અનંતચતુષ્ય પણ સહજપારિણામિકભાવે, એની સાથે એક પર્યાય પણ પારિણામિકભાવે સહજ છે. કેમકે ચાર ધર્માસ્તિ, અધર્માસ્તિ, આકાશ, કાળમાં ઉત્પાદ-વ્યયની પર્યાય એકસરખી છે, એવી એક સરખી પર્યાય આત્મામાં સંસાર મોક્ષમાર્ગ અને મોક્ષમાં છે નહિ. બેઠ પડી ગયો ત્રણનો. અવ્યવસ્થિત. અવ્યવસ્થિત થઈ ગઈ. એટલે શ્રીમદ્ કહ્યું પારિણામિકપદાર્થ ‘સ્વકાર’ પરિણામી હોવા છતાં અવ્યવસ્થિતપણું. આણા..દા..! એટલે? ભગવાન આત્મા સ્વગુણ-દ્રવ્ય એવા જ આકારે પર્યાય અંદર સ્વપારિણામિકના આકારની પર્યાય. એમ હોવા છતાં ઉત્પાદ-વ્યય પર્યાયમાં અવ્યવસ્થિતપણું. એય..!

શ્રોતા :- ઉત્પાદ-વ્યય..

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ઉત્પાદ-વ્યયમાં અવ્યવસ્થિતપણું છે. બીજામાં વ્યવસ્થિતપણું સરખું છે. ચાર દ્રવ્યના ઉત્પાદ-વ્યયનું અવ્યવસ્થિત નથી, વ્યવસ્થિત એક પ્રકાર અનાદિ-અનંત એક જ ધારા છે. જરી જીણી વાત છે, ભાઈ! એમ આત્મામાં ઉત્પાદ-વ્યયની પર્યાય એકસરખી નથી. વિકારપણો, મોક્ષમાર્ગપણો, મોક્ષપણો. તો એની વ્યવસ્થિત એક અવસ્થા પારિણામિકભાવની પરિણાતિ એકસરખી હોવી જોઈએ એ કારણપર્યાય. સમજાય એટલું પકડો, ભાઈ! આ તો અંદરથી આવેલી વાત છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- કીધુંને, શુદ્ધ કારણપર્યાય પારિણામિકભાવની ધ્રુવ. અપરિણામી. પરિણામ બદલતા નથી. આણા..દા..!

નીચે લખ્યું છે જુઓ, ‘સહજજ્ઞાનાદિ સ્વભાવ...’ નીચે નોટ. ‘અનંતચતુષ્યયુક્ત કારણશુદ્ધપર્યાયમાંથી...’ છેને? સહજજ્ઞાન-દર્શન-આનંદ આદિ સ્વભાવ અનંતચતુષ્યસહિત ‘કારણશુદ્ધપર્યાયમાંથી કેવળજ્ઞાનાદિ અનંતચતુષ્યયુક્ત કાર્યશુદ્ધપર્યાય ગ્રગટે છે.’ અનંતચતુષ્યયુક્ત કારણશુદ્ધપર્યાયમાંથી કેવળજ્ઞાન ગ્રગટે છે. કાર્યશુદ્ધજ્ઞાન પર્યાય ગ્રગટે છે. ‘પૂજનીય પરમપારિણામિકભાવપરિણાતિ તે કારણશુદ્ધપર્યાય છે અને શુદ્ધ ક્ષાળિકભાવપરિણાતિ તે કાર્યશુદ્ધપર્યાય છે.’ સમજાણું કાંઈ? પારિણામિકભાવની વર્તમાન

કારણશુદ્ધપર્યાય એ અનંતચતુષ્પસાહિત કારણપર્યાય છે. અને એને આશ્રયે કાર્યશુદ્ધપર્યાય પ્રગટે છે એ ઉત્પાદ-વ્યયની પર્યાય. એ (કારણશુદ્ધ)પર્યાય ધૂવની પર્યાય. દ્રવ્ય, ગુણ અને પર્યાય ત્રણે ધૂવ. અને આ પ્રગટ થાય છે એ કાર્યપર્યાય ઉત્પાદ-વ્યયની પર્યાય. આણા..ણા..! ભારે આકરું કામ. ઓણો..ણો..!

છેને? ‘પૂજનીય પરમપારિણામિકભાવપરિણાતિ તે કારણશુદ્ધપર્યાય છે અને શુદ્ધ ક્ષાયિકભાવપરિણાતિ તે કાર્યશુદ્ધપર્યાય છે.’ હવે કારણશુદ્ધપર્યાયની વ્યાખ્યા આપણે આવી ગઈ. સમજાણું કાંઈ? ‘પૂજનીય પરમપારિણામિકભાવપરિણાતિ...’ ભાષા એવી લીધી છેને આચાર્ય મુનિરાજે. આણા..ણા..! એ કારણશુદ્ધપર્યાયમાંથી કાર્યશુદ્ધપર્યાય પ્રગટે છે. પણ એ કારણશુદ્ધપર્યાય અનંતચતુષ્પસાહિતની કારણશુદ્ધપર્યાય એમાંથી કાર્યશુદ્ધપર્યાય પ્રગટે છે. આણા..ણા..! આમાં કાંઈ કરવું શું એવું આવે છે કાંઈ? ઈ આવે છે, બાપુ! વસ્તુ, વસ્તુની શક્તિ અને વસ્તુનિ દશા એ શું છે એનો નિર્ણય કરવો એ વસ્તુની સ્થિતિ છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..ણા..! અને એમાં એકાગ્ર થવું એ દ્રવ્ય, ગુણ અને પર્યાય જે ત્રિકાળી કલ્યાણ, એમાં એકાગ્ર થવું એ ધર્મની દશા છે, એ વર્તમાનદશા છે. આણા..ણા..! પ્રવચનસારમાં ધોય ક્યાં આવ્યું? રાતે પૂછ્યું હતુંને? ભૂતાર્થને બધે ધણે ઠેકાણે અર્થ લીધા. આણા..ણા..! એટલું હોય છે હવે એટલું આવ્યું. અડધો કલાક હાલ્યું. આણા..ણા..! ‘પૂજિત પંચમભાવપરિણાતિ...’ ભાષા એવી છેને? અનંતચતુષ્પસ્વરૂપ એની સાથે.

શ્રોતા :- પૂજય એટલે શું?

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- પૂજનિક, આદરણીય.

શ્રોતા :- એનો આશ્રય કરવો?

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- આશ્રય કરવો. આદરણીય કહો, ઉપાદેય કહો. પૂજય પરિણાતિ આદરણીય છે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? ત્રિકાળી ધૂવ છે એમાંથી તો નિર્મળ પર્યાય આવે છે, પણ કહે છે કે અહીંયાં પર્યાય કારણશુદ્ધ જે નજીકમાં ન હોય તો એમાંથી કાર્યશુદ્ધ ક્યાંથી આવશે? ધૂવમાંથી; પણ એ ધૂવ અને કારણપર્યાય એ બેને આશ્રયે કાર્યપર્યાય થાય છે.

શ્રોતા :- એ દ્રવ્યમાંથી આવે છે...

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- એ ત્રણો થઈને ..માંથી આવે છે. ..વાત કહેશે. .. લખ્યું છેને?

શ્રોતા :- ...

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- એ તો બીજી વાત. ઉપર દણાંત હતું. એમ કે મગના દાણાનો ઢગલો હોય. મગનો. હવે પંખી બેનું હોય તો અને ઉડવામાં નીચે જોર દેવાનું નથી. કારણ કે જોર દેવા જાય તો ઢગલો ખસી જાય. સમજાણું કાંઈ? પણ એ તો સંજ્વલનની મજબુતાઈની અપેક્ષાએ વાત છે. શું કલ્યાણ સમજાણું? મગ, અડદ પાંચ-દસ મણ પડ્યા ખુલ્લા. એના ઉપર પંખી બેનું હોય તો અને ઉડવું હોય નીચે જોર નહિ દઈ શકે. આમ જોર દે તો ખસી

જશે. એમ જ્ઞાનીને અંતરની પર્યાયમાં જોર દેવામાં ઉત્પાદ-વ્યયની પર્યાય કામ નહિ કરે. નીચે અંદર ધ્રુવ છે તેના ઉપર જોર દેતા અહીં ઉત્પાદ-વ્યયની પર્યાય પ્રગટ થશે. એટલે એ અપેક્ષા લીધું હતું.

શ્રોતા :- ધ્રુવ ઉપર જોર કોણ દે?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- એ પોતે પર્યાય.

શ્રોતા :- કઈ પર્યાય?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- આમ પ્રગટ પર્યાય થાય તે.

શ્રોતા :- ઉત્પાદ-વ્યય પર્યાય?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- ઉત્પાદ-વ્યય. એ ધ્રુવ છે એના ઉપર પર્યાય જોર દેશે એકાગ્ર થશે ત્યારે કાર્ય થાશે. આણા..દા..! એવું છે, ભાઈ! આ તો ખબર છેને ભાઈ બધી. ભાઈ! અહીં તો ૪૧ વર્ષ થયા. ઘણા દાખલા... આણા..દા..! આ .. સ્પષ્ટ. છે?

‘અંતઃતત્ત્વસ્વરૂપ...’ અંતઃતત્ત્વસ્વરૂપ, અનંતજ્ઞાનદર્શનસુખ એવો ‘જે સ્વભાવ અનંતચયતુષ્ટયનું સ્વરૂપ તેની સાથેની જે પૂજિત પંચમભાવપરિણાતિ તે જ કારણશુદ્ધપર્યાય છે.’ આણા..દા..! આ ધ્રુવ છે હોં આ પર્યાય. પણ એક ન્યાયે ધ્રુવ જે ત્રિકાળી છે એવી આ પર્યાય વર્તમાન ધ્રુવ છે. પણ આવો વિચાર કરતા અંદર ચાલતું નહોતું બહુ. એ પર્યાય તો એની એ પર્યાય એમાં ને એમાં રહ્યા કરે તો નવી? મગજ કામ નહોતું કરતું તે દિ’ પણ. ત્યાં સુધી અટકી ગયું. શું કહ્યું સમજાણું? ઈ ધ્રુવપર્યાય છે એ તો અનાદિ-અનંત કીધી. હવે છે એ ખરેખર તો દ્રવ્ય-ગુણ સામાન્ય છે એનું આ વિશેષ છે. વિશેષ ઉત્પાદ-વ્યયવાળું નહિ, ધ્રુવનું. છતાં એ વિશેષનો પર્યાય મગજમાં કામ ન કર્યો. એ પર્યાય તો એનો એ આમ ને આમ રહ્યા કરે છે કે નવો-નવો થાય? નવો-નવો થાય તો પરિણામન થઈ ગયું, ઉત્પાદ થઈ ગયો. એટલે એનો એ એમ ને એમ રહે છે કાંઈક ભાષા મગજમાં રહી. હવે આ ... આણા..દા..!

શું કહ્યું સમજાણું? ..ભાઈ! એ તે દિ’નું જ છે. આ તો કાંઈ નવું નથી ઉર વર્ષ પહેલા. ભાઈ એમ.. નાગરભાઈ લાયા હતા લખીને. એણો લખ્યું હતું. કે જેમ દ્રવ્યધ્રુવ છે એવો ગુણધ્રુવ છે, એવી અહીં કારણપર્યાય ધ્રુવ છે. પણ એને કારણપર્યાય કીધી. તો જેમ દ્રવ્યધ્રુવ એકસરખું જેમ ચાલ્યું આવે છે, એમ ધ્રુવપર્યાય એકસરખી ચાલી આવે છે એટલે શું? એની એ પર્યાય એમ ને એમ ચાલી આવે છે? એ તો એ જે પર્યાય છે એ ચાલી આવે આમ ને આમ જૂની. નવી ધ્રુવપણે. પણ બહુ મગજ કામ ન કર્યું. બહુ વિચાર્યું હતું. આ તો જાતે કરવાનું હતુંને બધું. સમજાય છે કાંઈ?

શ્રોતા :- અમારે શું સમજવું?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- આ રીતે સમજવો આત્માને. કારણ કે જ્યારે એને એમ કહેવું

કે ત્રિકાળી સાથે વર્તમાન પર્યાય છે. તો એ વર્તમાન પર્યાય એટલે શું? ઉત્પાદ-વ્યય તો છે નહિ. હવે એ ધૂવ... ધૂવ... ધૂવ... હવે એ અંશ એમ ને એમ ચાલ્યો આવે છે. ત્યારે એને કારણપર્યાય થઈ ગઈ. એનો એ ચાલ્યો આવતો હોય એટલે શું? આ .. મગજમાં બેસતું નહિ.

શ્રોતા :- કારણભેટે ભેટ પડ્યો...?

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- સાંભળો એ તમારું કામ નથી અત્યારે. સમજાણું કાંઈ? એ ચાલે એ ચાલવા ધો.

ત્યાં તો એમ કહ્યું હતું અને એમ ચાલ્યું હતું વિચારમાં કે વસ્તુ છે જે ત્રિકાળ, એવો જે ત્રિકાળી ધૂવ સામાન્ય ગુણ ત્રિકાળ છે. હવે એનો પર્યાય ગાય્યો અહીંથાં. તો એ ખરેખર તો સામાન્યનો વિશેષ થઈ ગયો. છે ધૂવ. ઓલો ઉત્પાદ-વ્યયનો ધૂવ નહિ. ઓલી ઉત્પાદ-વ્યયની પર્યાય નહિ. છે ધૂવ, પણ એ ધૂવનો અંશ છે એ કાયમ એમ ને એમ રહે છે. કાયમ રહે. એ કાયમ રહે એમાં શી રીતે રહે? એમ વિચારતા અટકી ગયું કામ. એવી પર્યાય છે એની એ એમ ને એમ રહે? જેમ આ ધૂવ ગુણ તો ધૂવ છે અહીં શક્તિ. એ તો એવા ને એવા એમ રહે છે, પણ આ તો પર્યાય છે, એની સાથેની દશા છે, તો એવી દશા એની એ રહે? એમ જ્ઞાનવામાં આવે. વિશેષ સ્પષ્ટ ન થાય. મગજમાં આવે એટલું થાય. આણા..દા..!

આચાર્યાના હદ્ય તો ગંભીર છે, ભાઈ! દિગંબર સંતોના હદ્યો જ્ઞાનથી ધારા ગંભીર અને ઉંડા. ધારો વારસો મૂકી ગયા છે. સમજાણું કાંઈ? પોતાની શક્તિ પ્રમાણે એમાંથી નીકળી શકે છે. ગુરુગમ છે નહિ. બહારમાં ગુરુગમ રહી ગયું. આણા..દા..!

શ્રોતા :- પૂર્વનું ગુરુગમ તો છેને.

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- એ તો હું કહેવાનો હતો કે પૂર્વ ભગવાન પાસે સાંભળ્યું હતું એ અંદર કાંઈક હતું. આણા..દા..! ગજબ કામ કર્યું છેને પણ. એક તો પર્યાય કહેવી અને ધૂવ કહેવું. પર્યાય કહેવી અને પારિણામિકભાવ કહેવો. આણા..દા..! ખરેખર તો એ શ્રીમદ્ કહ્યું છેને, પારિણામી પદાર્થ ‘સ્વાકાર’ પારિણામી હોવા છતાં અવ્યવસ્થિતપણું. એ આત્માને માટે વિચાર આવેલા એ. ઓલું લઘ્યું હતુંને. આમ આત્મા.. તો પર્યાય આત્મા. એની પર્યાય સ્વાકારે આખી પૂરી હોવી જોઈએ એકસરખી, છતાં ઉત્પાદ-વ્યયમાં તો અવ્યવસ્થિત છે. સમજાય છે કાંઈ? ઉત્પાદ-વ્યયમાં અવ્યવસ્થિત છે અને ઓલી કારણ... આણા..દા..! એવું છે જરી. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ...

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- એ તમારું કામ નહિ આમાં. આ તો અંદર આવતું હોય એટલું આવે, બાપુ! આણા..દા..! આમાં કાંઈ બીજાનો ગજનો આંકો સૂજે એવું નથી આમાં. અહીં

તો... કેવળીના કેડાયતોની ટીકા છે આ તો. આણા..દા..!

‘તે જ કારણશુદ્ધપર્યાપ્તિ છે, એવો અર્થ છે.’ જુઓ, હવે કાર્યશુદ્ધપર્યાપ્તિની વાખ્યા. ‘સાહિ-અનંત,...’ જુઓ, એ અનાહિ-અનંત હતું. પહેલું અનાહિ-અનંત હતું. આ સાહિ-અનંત. કેમકે કેવળજ્ઞાન પર્યાપ્ત ઉત્પત્ત થવાને આહિ છે, પણ કેવળજ્ઞાન આહિ ઉત્પત્ત થઈ અંત નથી. અનંતકાળ એમ ને એમ રહેશે સદશ્ચ તરીકે. જે કેવળજ્ઞાનની પર્યાપ્ત ઉત્પત્ત થઈ. એ જ પર્યાપ્ત બીજે સમયે રહેશે એમ નથી. સમજાણું કાંઈ? કેવળજ્ઞાનની પર્યાપ્ત છે એ એક સમયે ઉત્પત્ત થઈ તો એ તો સાદી થઈ અને એ જ પર્યાપ્ત, એવી જ પર્યાપ્ત, એવી સરખી બીજે થશે. પણ એ પર્યાપ્ત પહેલી છે એ નહિ. અનેરી પણ એવી. આણા..દા..! કેમકે કેવળજ્ઞાનની પર્યાપ્તિની મુદ્દત જ એક સમયની છે. આણા..દા..! પણ અહીંયાં જે કહ્યું કે જે પર્યાપ્ત પૂર્ણ પ્રગટ થઈ એ પૂર્ણ પર્યાપ્ત એવી ને એવી અને એવી ને એવી સાહિ-અનંત રહેશે એ અપેક્ષાએ સાહિ-અનંત કહી છે. સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- કાંઈ સમજાતું નથી.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- નથી સમજાતું? ફરીને.

ભગવાન આત્મા દ્વારા છે, ગુણ છે. હવે કારણપર્યાપ્ત એ તો ત્રિકાળી પારિણામિકભાવ થયો સ્વભાવ. હવે એને આશ્રયે કેવળજ્ઞાન જે ઉત્પત્ત થાય એ નવો ઉત્પત્ત થાય છે. એ ગુણની જેમ અનાહિ નથી. કારણપર્યાપ્ત તો અનાહિ કહી, પણ આ કાર્યપર્યાપ્તને તો સાદી કહી. નવી ઉત્પત્ત થાય છેને? તો સાદી કહી અને પછી અનંત કહી. સાહિ-અનંત. તો એ પર્યાપ્ત એની એ નહિ, પણ એવી ને એવી અનંતકાળ રહેશે એ અપેક્ષાએ. આણા..દા..! દ્રવ્યાનુયોગનું તત્ત્વ સૂક્ષ્મ ઘણું, ભાઈ! આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ કહ્યું હતુંને ત્યાં એકવાર મથુરામાં હતા. કેલાસચંદજીને ઘણા પંડિતો હતા. મથુરામાં ગયા ત્યારે અમે. કુલચંદજી નહોતા નહિ? કુલચંદજી નહોતા. ત્યારે આ કહ્યું હતું મથુરામાં. વાખ્યાન ચાલતું હતું. ઘણા પંડિતો બેઠા હતા બધા. કીધું કેવળજ્ઞાન પણ એક જ સમય રહે છે. ભડક્યા. કેવળજ્ઞાન એ પર્યાપ્ત છે. પર્યાપ્તની મુદ્દત એક સમયની જ છે. બીજે સમયે એ નહિ આવે. બીજે સમયે બીજી થશે, પણ એવી અને સરખી થશે એ અપેક્ષાએ ઉત્પત્ત થઈ એને સાદી કહી, રહેશે એવી ને એવી માટે અનંત કહી, પણ એ જ પર્યાપ્ત ભવિષ્યમાં રહેશે એમ નથી. મથુરામાં. પંડિતજી! એ મથુરા છેને મથુરા? ત્યાં ગયા હતાને અમે? તો કેલાસચંદજી વગેરે બીજા ઘણા પંડિતો હતા ત્યાં. તો વાખ્યાનમાં થોડી વાત આવી ગઈ કે જુઓ, કેવળજ્ઞાન પણ એક સમયની પર્યાપ્ત છે. પંડિતો ભડક્યા. અરે! આ શું? કેવળજ્ઞાન પર્યાપ્ત છે. પર્યાપ્તની મુદ્દત એક સમયની જ છે. પણ એવી ને એવી અનંતકાળ રહેશે એ અપેક્ષાએ સાહિ-અનંત કહેવામાં આવી. પછી કેલાસચંદજીએ કહ્યું હતું કે સાંભળો તો ખરા શું મદરાજ કહે છે. ઘણા વર્ષ થયા. ૧૫ની સાલ હશે નહિ? ૧૩-૧૩. ૧૯ વર્ષ થયા.

અહીંયાં જે સાદિ-અનંત કહ્યું એ પર્યાય એવી ને એવી રહેશે એ અપેક્ષાએ અનંત કહી, પણ જે પહેલા સમયમાં કેવળજ્ઞાન ઉત્પત્ત થયું છે એ બીજે સમયે વ્યય થશે અને બીજે સમયે બીજી પર્યાય થશે. આણા..દા..! ‘ઉત્પાદવ્યવશ્રુતવ્યક્ત સત્ત’ તો નવી પર્યાય ઉત્પત્ત થાય છે, જૂની પર્યાય વ્યય થાય છે અને ધૂવપણે કાયમ રહે છે. આણા..દા..! આવો માર્ગ વીતરાગનો ભારે, ભાઈ!

‘સાદિ-અનંત, અમૂર્ત,...’ લ્યો, ઓલામાં અનાદિ-અનંત કારણપર્યાયમાં. આ સાદિ-અનંત. એમાં અમૂર્ત હતું, આ પણ અમૂર્ત. ‘અતીન્દ્રિયસ્વભાવવાળા...’ એ પણ અતીન્દ્રિય સ્વભાવવાળા હતું. ‘શુદ્ધસદ્દભૂતવ્યવહાર...’ આ ફર્યો. ઓલામાં નિશ્ચયની હતી. આ શુદ્ધસદ્દભૂતવ્યવહાર જુઓ, આણા..દા..! કેવળજ્ઞાન પર્યાય પણ શુદ્ધસદ્દભૂતવ્યવહાર છે. પવિત્ર છે માટે શુદ્ધ પોતાની પર્યાય માટે સદ્દભૂત અને ત્રિકાળની અપેક્ષાએ બેદ પડ્યો માટે વ્યવહાર. કેવળજ્ઞાન પણ શુદ્ધસદ્દભૂતવ્યવહારન્યાનો વિષય છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- કેવળને નય ક્યાંથી આવી?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એને માટે ક્યાં છે. આ તો નીચે સમજનારને માટે છેને. એને માટે નય ક્યાં છે? નીચે શ્રુતજ્ઞાની સમજે છે એના માટે વાત છે. આણા..દા..! કે કેવળજ્ઞાનની પર્યાય પણ ત્રિકાળની અપેક્ષાએ એક અંશ થયો. બેદ પડ્યોને બેદ? તો એ બેદ પડ્યો માટે વ્યવહાર, પોતાની છે માટે સદ્દભૂત, શુદ્ધ છે માટે શુદ્ધ. શુદ્ધસદ્દભૂતવ્યવહાર. આણા..દા..! નિર્મળ પર્યાય ઉત્પત્ત થઈ એ એવી ને એવી રહે છેને? એમાં ત્રિકાળે નિશ્ચય અને એ અપેક્ષાએ વ્યવહાર થઈ ગયો બેદ પાડીને. વ્યવહાર છે પણ એના માટે સદ્દભૂત છે, પવિત્ર છે માટે શુદ્ધ છે. આણા..દા..!

‘સાદિ-અનંત, અમૂર્ત, અતીન્દ્રિયસ્વભાવવાળા શુદ્ધસદ્દભૂતવ્યવહારથી, કેવળજ્ઞાન-કેવળદર્શન-કેવળસુખ-કેવળશક્તિ...’ એટલે વીર્ય. એ ‘કેવળશક્તિયુક્ત...’ સહિત. ‘ફળરૂપ...’ કેવળજ્ઞાન એ ફળરૂપ છેને? મોક્ષમાર્ગનું ફળ છે એ. મોક્ષમાર્ગ કારણ છે અને એ કાર્ય થયું સ્વ. ‘કેવળશક્તિયુક્ત ફળરૂપ અનંતચયતુષ્ટયની સાથેની...’ ફળરૂપ અનંતચયતુષ્ટયની સાથે એ આખું ભેગું લીધું. આ સાથેનો અર્થ છે તો એની એ. અને ઓલામાં પારિણામિકભાવની સાથે તો પર્યાય હતી. આ અનંતચયતુષ્ટ છે તો પર્યાય. એની સાથેની એટલે ‘અનંતચયતુષ્ટયની સાથેની (-અનંતચયતુષ્ટયની સાથે તન્મયપણે રહેલી) જે પરમોતૃષ્ટ ક્ષાયિકભાવની...’ આખી પર્યાય ગણી. વળી ચારની સાથે, ચારની સાથે બીજી છે એ નહિ. આ ચાર તો પર્યાય છે. એની સાથે બીજી પર્યાય એમ નહિ. એ ચારનું એકરૂપ અનું નામ કાર્યશુદ્ધપર્યાય છે.

જુઓને, ‘પરમોતૃષ્ટ ક્ષાયિકભાવની...’ ભાવ લેવો છેને ક્ષાયિક? ‘શુદ્ધપરિણાતિ...’ શુદ્ધપર્યાય ‘તે જ કાર્યશુદ્ધપર્યાય છે.’ લ્યો! ત્રિકાળી કારણશુદ્ધપર્યાય એ પારિણામિકભાવ છે અને કાર્યશુદ્ધપર્યાય એ ક્ષાયિકભાવ છે. શું કહ્યું? જે આત્મા વસ્તુ દ્રવ્ય, ગુણ અને

કારણપર્યાય શુદ્ધ કારણ એ પરમપારિણામિકભાવ છે અને જે કેવળજ્ઞાન, કેવળર્દ્દન આવ્યું એ ક્ષાયિકભાવ છે. કારણપર્યાય છે એ નિશ્ચય પર્યાય કહેવામાં આવી અને આ કાર્યપર્યાય છે એ સદ્ગૂતવ્યવહારનયનો વિષય કહેવામાં આવ્યો. આણા..દા..! ભારે વાત, ભાઈ! આમાં તો જરી ઉંડા જઈને અભ્યાસ કરે તો બેસે એવું છે. આણા..દા..! જુઓ, આટલા વિશેષણો આપ્યા. ‘પરમોતૃષ્ટ ક્ષાયિકભાવની શુદ્ધપરિણાતિ તે જ કાર્યશુદ્ધપર્યાય છે.’ આમાં શું કહ્યું? કે કારણપર્યાય તો ઠીક. ત્રિકાળી ગુણદ્રવ્ય વસ્તુની સાથે પર્યાય કારણ. આ તો અનંતચતુષ્યની પર્યાય છે એની સાથે. સાથનો અર્થ હેતુ છે. સાથ નામ એનું એકરૂપ જે કાર્ય ક્ષાયિકભાવ છે અને અહીંયાં કાર્યશુદ્ધપર્યાય કહેવામાં આવી છે. આણા..દા..! હવે આવું વ્યાખ્યાન. માણસ શું માને આમાં? એ કરતા તો દ્વા પાણો, વ્રત કરવા સમજાય તો ખરું. ધૂળમાંય નથી આમાં કાંઈ સાંભળને. આણા..દા..! વસ્તુ કેમ છે? કેવી છે? એવું જ્ઞાનમાં આવ્યા વિના અમાં સ્થિરતા કેમ કરે? આણા..દા..! વસ્તુ જેવી છે એવી દશ્ટિમાં આવ્યા વિના શેમાં સ્થિરતા કરવી? ચારિત્રની સ્થિરતા શેમાં કરવી? જો દજ વસ્તુ જ દશ્ટિમાં આવી નથી તો ચારિત્ર ઝાંથી આવે અને? આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આ તો ભગવાન સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર આણા..દા..! એનો માર્ગ છે, ભાઈ! આ કાંઈ સાધારણ પ્રાણીનું કથન નથી. આણા..દા..!

શબ્દ શું લીધો, સમજાણું? ઓલા દ્રવ્ય-ગુણ જે પારિણામિકભાવ એની સાથે તો પર્યાય ગણી વર્તમાન... વર્તમાન... વર્તમાન ત્રિકાળ. એ તો.. આણા..દા..! પણ આ ચારની સાથે એટલે? એ ચારનું એકરૂપ જે ક્ષાયિકભાવ એ ક્ષાયિકભાવ સાથે કહેવામાં આવ્યું છે. સાથે શબ્દ પડ્યો છેને? ‘(અનંતચતુષ્યની સાથે તન્મયપણે રહેલી)...’ એકરૂપ એમ. ‘પરમોતૃષ્ટ ક્ષાયિકભાવ...’ કેવળજ્ઞાન એ ક્ષાયિકભાવ છે. ‘શુદ્ધપરિણાતિ તે જ કાર્યશુદ્ધપર્યાય છે.’ નીચે ખુલાસો કરી દીધો છે. ‘કારણશુદ્ધપર્યાય ગ્રગટે છે. પૂજનીય પરમપારિણામિકભાવપરિણાતિ તે કારણશુદ્ધપર્યાય છે અને શુદ્ધ ક્ષાયિકભાવપરિણાતિ તે કાર્યશુદ્ધપર્યાય છે.’

શ્રોતા :- ચોખ્ખી વાત લખી છે.

પૂજનીય ગુરુસ્થેવશ્રી :- ચોખ્ખી કરી છેને.

‘અથવા,...’ મુનિરાજ કહે છે. કે ‘પૂર્વ સૂત્રમાં કહેલા...’ અગુરુલઘુ કીધું હતુંને. ‘સૂક્ષ્મ ઋજુસૂત્રનયના અભિપ્રાયથી,...’ સૂક્ષ્મ વર્તમાન અગુરુલઘુ ષટગુણી વૃદ્ધિ એ ‘સૂક્ષ્મ ઋજુસૂત્રનયના અભિપ્રાયથી, છ દ્રવ્યોને સાધારણ...’ છાએ દ્રવ્યમાં સાધારણ. આ તો એક આત્માની જ વાત કરી કારણ અને કાર્ય. એમાં આવી પણ એક પર્યાય લ્યોને એમાં આવે છે શુદ્ધપર્યાયમાં. ‘સૂત્રમાં કહેલા સૂક્ષ્મ ઋજુસૂત્રનયના અભિપ્રાયથી, છ દ્રવ્યોને સાધારણ...’ છાએ દ્રવ્યની પર્યાય અગુરુલઘુ છ દ્રવ્યમાં હોય છે. ‘અને સૂક્ષ્મ એવા તે અર્થપર્યાયો શુદ્ધ જાણવા...’ એને પણ શુદ્ધ જાણવા એમ કહે છે. કારણશુદ્ધને જાણવું,

કાર્યશુદ્ધને આને પણ શુદ્ધ ત્રિકાળમાં અગુરુલઘુ કહેવાય. લ્યો! '(એ રીતે) શુદ્ધપર્યાયિના બેદ સંક્ષેપથી કહ્યા.' આણા..દા..! સંક્ષેપમાં કહ્યું. કહે છે વિસ્તાર તો જ્ઞાની જાણો.. વીતરાગ. આણા..દા..!

શ્રોતા :- કારણશુદ્ધપર્યાયિનું જ્ઞાન જેને ન હોય તો ધ્રુવનું આલંબન લેતા એમાં (કારણશુદ્ધ પર્યાય આવી જાય)?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ આવી જાય. (જ્ઞાન) ન પણ હોય. એ તો ધ્રુવમાં આલંબન (લે ત્યારે એમાં કારણશુદ્ધપર્યાય સાથે આવી જાય)! જેને વિશેષ (બુદ્ધિ) છે એને તો જાણવી જોઈએ. સામાન્યપણો જેને હોય એ ન જાણી શકે. ત્રિકાળી ધ્રુવનો આશ્રય લે તો એમાં આવી જાય છે ભેગું. એને એવું જ્ઞાન જ હોય એવું કાંઈ નથી. અહીં તો વિશેષ સ્પષ્ટ જ્યાં કરવું છે ત્યાં તો. આણા..દા..! તિર્યંચને સમ્યજ્ઞશન થાય છે. એ આનંદસ્વરૂપ ભગવાન પૂર્ણાનંદના નાથ ઉપર દણ્ણ દે એને સમ્યજ્ઞશન થાય છે.

શ્રોતા :- બધાને...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- બધાયને થાય છે, પણ બધાયની એક જ્ઞત છે? મનુષ્યને તો વિપરીત શલ્ય બહુ ગરી ગયું હોય તો એને વિપરીત શલ્ય કાઢવા માટે વિપરીત જ્ઞાન વિશેષ જ્ઞાન કરવું જોઈએ. એને તો વિપરીત શલ્ય છે નહિ તિર્યંચને. એ આવ્યુંને મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકમાં. ભાઈ! એને નવતત્ત્વનું જ્ઞાન નથીને? સાંભળતો ખરો. એને આ આત્મા અતીન્દ્રિય આનંદસ્વરૂપ બસ એવી જ્યાં દણ્ણ થઈ ત્યાં એ આનંદસ્વરૂપ તે આત્મા એને એમાં થોડું અંદર જોવે એ આત્મા નથી. એટલે અજીવનું જ્ઞાન થઈ ગયું, જીવનું જ્ઞાન થઈ ગયું. એને આત્મામાં જે આનંદ પ્રગટ્યો એ સંવર-નિર્જરાનું જ્ઞાન થઈ ગયું એને એ આનંદરફ વળે છે તો મોક્ષ તરફ વળે છે એમ કહેવામાં આવે છે. મોક્ષમાર્ગમાં લીધું છે. ટોડરમલજીએ ઘણું લીધું છે. ટોડરમલજીએ મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકમાં ..માં ઘણું સ્પષ્ટ કર્યું છે. આણા..દા..!

એ શુદ્ધકારણપર્યાય એને શુદ્ધ કાર્યપર્યાયની વ્યાખ્યા થઈ. એ શુદ્ધની થઈ. 'હવે વ્યંજનપર્યાય કહેવામાં આવે છે : જેનાથી વ્યક્ત થાય—પ્રગટ થાય તે વ્યંજનપર્યાય છે. શા કારણો? પટાઈની માફક ચક્ષુગોચર...' પટાઈ દેખવામાં આવે છે આમ. એ. '(પ્રગટ થાય છે); અથવા, સાદિ-સાંત મૂર્ત વિજાતીયવિભાવસ્વભાવવાળી દોવાથી...' આ શરીર. સાદિ છે, અંત છે, મૂર્ત વિજાતીય. આત્માથી વિજાતીય અભાવ છે. એવી વિભાવસ્વભાવવાળી દોવાથી. દેણ આદિ. 'દેખાઈને નાશ પામવાના સ્વરૂપવાળો દોવાથી...' નાશ પામવાના સ્વરૂપવાળો દોવાથી આ વ્યંજનપર્યાય શરીરની .. છેને બહારની? એને અશુદ્ધ વ્યંજનપર્યાય કહેવામાં આવે છે. એક પરમાણુની નથી માટે અશુદ્ધ, માટે વિભાવ અને વ્યંજન એટલે આકૃતિ દ્રવ્યની. આ ...ની વ્યાખ્યા કરી. સમજાણું કાંઈ? હવે વિશેષ વર્ણવશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

**પોષ વદ-૮, રવિવાર, તા. ૨૫-૦૧-૧૯૭૬
ગાથા-૧૫ થી ૧૭, કણશ-૨૭, પ્રવચન નં.૧૬૧**

છેહું આવું છે. પહેલા એમ કહું કે આત્મા જે આ છે આત્મા એ શુદ્ધ દ્રવ્ય અને શુદ્ધ ગુણ શક્તિ અને કારણશુદ્ધપર્યાપ્તિસહિત આત્મા છે. આત્મા જે છે એ સર્વજ્ઞ જ્ઞિનેશ્વરદેવ પરમેશ્વરે જે જોયું અને એમ છે કે આ આત્મા દ્રવ્યસ્વરૂપ છે અનંત શક્તિનો પિંડ અને એમાં અનંતગુણરૂપ શક્તિ છે.. અને એની પર્યાપ્તમાં એક શુદ્ધ કારણપર્યાપ્ત છે. જીણી વાત છે, ભાઈ! એ ઉત્પાદ-વ્યપની પર્યાપ્ત સિવાયની અંતરમાં શુદ્ધ કારણપર્યાપ્ત છે. છે ધ્રુવ. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ધ્રુવને પર્યાપ્ત કહેવી?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- હા, એ વાત ચાલી હતીને તેથી તો. જીણી વાત છે, ભાઈ! આ તો સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે કહું એ વાત છે. એ વાત બીજા કોઈ સંપ્રદાયમાં છે નહિ. સમજાણું કાંઈ? આ વાત તો શૈતાંબર સંપ્રદાયમાં પણ નથી. આ તો સનાતન જૈનર્ધન વીતરાગ પરમેશ્વરે કહું એ દર્શનમાં આ વાત છે. અને એ એમાં જન્મેલાને પણ ખબર નથી હજુ કે અમે જૈન કેવા છીએ. આ હિયા કરે દ્વારા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, પૂજા (અને માને કે) અમને ધર્મ થઈ ગયો. એમ માનીને સંપ્રદાયમાં દણિ મિથ્યાત્વ છે એ તો. આણા..દા..!

શ્રોતા :- દિગંબરમાં જન્મ્યા એને પણ મિથ્યાત્વ?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- દિગંબરમાં જન્મ્યા તો શું થયું? એય..! આણા..દા..!

શ્રોતા :- એને પછી વ્રત જ કરવાના હોય.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- મિથ્યાત્વ દણિ હજુ ભાન ન મળે કે આત્મા શું છે? આત્મા અખંડ આનંદનો નાથ પ્રભુ એ ચાલે છે. આગળ આવશે. એક સમયમાં પરમાત્મસ્વરૂપ ભગવાન પૂર્ણ અતીન્દ્રિય આનંદનો કંદ છે. જેમાં શરીર, કર્મ ને વાણી આદિ તો છે નહિ, પણ જેમાં દ્વારા, દાન, ભક્તિ, પૂજાનો વિકલ્પ ઉઠે છે રાગ એ પણ એમાં નથી. એ તો નથી, પણ વર્તમાન ઉત્પાદ-વ્યપવાળી પર્યાપ્ત જે છે એ પણ અંદરમાં નથી. આણા..દા..! જીણી વાત છે, ભાઈ! એ તો ભગવાન આત્મા અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંત આનંદ આદિ અનંત શક્તિઓનો પિંડ ભગવાન આત્મામાં છે. એ આત્મામાં અનંત શક્તિ એ ગુણ છે. અને એમાં એક કારણપર્યાપ્ત ધ્રુવ છે તે પર્યાપ્ત છે. ઉત્પાદવાળી પર્યાપ્તથી તો એ રહિત પર્યાપ્ત છે. આણા..દા..! એવો આત્મા અંદર છે એની દણિ કરવી એનું આત્મજ્ઞાન કરવું એ સમ્યજ્ઞર્થન અને મોકાનું કારણ છે. સમજાણું કાંઈ?

દવે અહીં તો પછી કેવળજ્ઞાન જે છે એની પર્યાય બતાવી. આત્મામાં સર્વજ્ઞપણું અરિદંતપદ જે ગ્રામ થાય છે એ શુદ્ધસદ્ધભૂતવ્યવહારનયનો વિષય છે. ત્રિકાળી દ્વય અને ત્રિકાળી શક્તિ અને કારણશુદ્ધપર્યાય એ નિશ્ચયનય, દ્રવ્યાર્થિકનયનો વિષય છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? વસ્તુ જે આત્મા એક-એક હોં! બધા બિત્ત આત્મા છે. કોઈ આત્મા એક થતો નથી. દરેક આત્મા એ વસ્તુ તરીકે દ્રવ્ય એટલે કે અનંત શક્તિનો એકરૂપ પિંડ એ દ્રવ્ય અને એમાં અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન આદિ સ્વભાવ-શક્તિ એ ગુણ અને એની વર્તમાનમાં ધ્રુવરૂપ એક ઉત્પાદવ્યય વિનાની આણ..દા..! શુદ્ધ કારણપર્યાય ત્રણો ધ્રુવ છે. દ્રવ્ય ધ્રુવ છે, ગુણ ધ્રુવ છે અને પર્યાય ધ્રુવ છે. એવા આત્માની અંદર દસ્તિ કરવી આણ..દા..! એનું નામ સમ્યજ્ઞર્થન છે, ધર્મની પહેલી સીઢી છે. એ વિના ધર્મ કદી થતો નથી. લાખ વ્રત કરે ને તપ કરે ને ભક્તિ કરે ને પૂજા કરે, લાખ મંદિર બનાવે અને ભક્તિ કરે એ બધું પુણ્ય છે ધર્મ નહિ. સમજાણું કાંઈ? જીણી વાત છે, ભગવાન! આ તો ૧૫મી વળી ગાથા છે અત્યારે.

શ્રોતા :- આજે તો ગુજરાતીમાં બોલવાનું હતુંને?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આજ તો આ જરી શેઠ બેઠા છેને. શેઠ આજે જવાના છે. આ હિન્દી આવ્યા છે બે-ત્રણ જણા. હિન્દી પણ આવ્યા છે. સવારે પછી ગુજરાતી ચાલશે હતે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? કુંદુંદાચાર્ય મહારાજ દિગંબર સંત એ ભગવાન પાસે ગયા હતા. સીમંઘર ભગવાન બિરાજે છે મહાવિદેહમાં ત્યાં ગયા હતા. સંવત् ૪૮. આઠ દિવસ રહ્યા હતા. ભગવાનની વાણી સાંભળી અને શ્રુતકેવળી પાસે ચર્ચા પણ કેટલીક થઈ, પછી અહીં આવ્યા. આવીને આ શાસ્ત્ર બનાવ્યા છે. સમજાણું કાંઈ? એ અહીં નિયમસાર બનાવ્યું. નિયમસારની છેલ્લી ગાથામાં તો એમ પણ કહ્યું છે, ‘મારી ભાવના માટે આ નિયમસાર બનાવ્યું છે.’ છે? છેલ્લી ગાથા છે. ૧૮૭. છેલ્લી-છેલ્લી. ‘ણિયભાવણાણિમિત્તં મએ કદં ણિયમસારણામસુદં’ છેલ્લી ગાથા છે ૧૮૭. ૧, ૮ અને ૭. છે? ‘ણિયભાવણાણિમિત્તં’ આ નિયમસાર મારી ભાવના માટે. અંદર આત્માના આનંદની એકાગ્રતા માટે ‘મએ કદં’ મેં આ નિયમસાર કર્યું છે. ‘ણિયમસારણામસુદં ણચ્ચા જિણોવદેસ’ જિનેશ્વરનો ઉપદેશ પૂર્વાપર દોષરાહિત જાણીને આ બનાવ્યું છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ અહીંયાં ૧૫મી ગાથામાં કહે છે. ૧૮૭મી છેલ્લી હતી. છેલ્લી. એ.

મારી ભાવના માટે મેં આ નિયમસાર બનાવ્યું છે, એમ કહે છે. આણ..દા..! અને તે જિનેશ્વર વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર એનો ઉપદેશ પૂર્વાપરવિરોધરાહિત જાણીને મેં બનાવ્યું છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! અહીંયાં એ ૧૫મી ગાથા ચાલી ગઈ છે કે પોતાની જે ત્રિકાળી વસ્તુ અને એની શક્તિ ત્રિકાળી ધ્રુવ અને એની શુદ્ધ કારણપર્યાય પણ ત્રિકાળી ધ્રુવ. આણ..દા..! આ શું વાત છે! સમજાણું કાંઈ? ત્રણોની એકાકાર દસ્તિ અંદરમાં કરવી લેદ પાડ્યા વિના અખંડ અનુભવ અંતર દસ્તિ કરવાથી જે સમ્યજ્ઞર્થન થાય છે એ ધર્મની પહેલી સીઢી, ધર્મનું

પહેલું સોપાન કહેવામાં આવે છે. એ સમ્યજ્ઞશન વિના ચાહે તો લાખ, કરોડ વ્રત ને તપ ને ભક્તિ ને પૂજા કરે એનાથી જન્મ-મરણ નહિ મટે. સમજાણું કાંઈ? એ અહીં કહે છે. દમાણા આવશે.

અને એક કારણપર્યાપ્તિસહિત દ્રવ્ય કહ્યું. અને એક પોતાના સ્વરૂપના અવલંબનથી ધ્યાન કરવાથી જે કેવળજ્ઞાન ભગવાન અરિહંતને પ્રગટ્યું એ શુદ્ધસદ્ધભૂતવ્યવહારનયનો વિષય છે. ઓલો ત્રિકાળી નિશ્ચયનયનો વિષય છે અને આ અરિહંતપદ પ્રગટ્યું એ શુદ્ધસદ્ધભૂતવ્યવહાર. પર્યાપ્ત છેને? પોતાની છેને? ભેદ છેને? તો શુદ્ધસદ્ધભૂતવ્યવહાર કહેવાય છે. અને વંજનપર્યાપ્તિ. આ નારકી, મનુષ્ય, દેવ આદિ શરીર છેને? એની આકૃતિ અથવા આત્માના અંદર પ્રદેશમાં વંજનપર્યાપ્તિની આકૃતિ એને વંજનપર્યાપ્તિ કહે છે. એ વાત તો કાલે ચાલી ગઈ છે.

દવે આજ અહીંયાં છે. ‘પર્યાપ્તિ આત્માના જ્ઞાન વિના...’ આ બાજુ છે. ઝીણું છે, ભગવાન! આ માર્ગ સૂક્ષ્મ છે. લોકો માને છે એવી વાત નથી. સમજાણું કાંઈ? કે દેવ-ગુરુનાશક્ની શ્રદ્ધા કરો, નવતત્ત્વની ભેદવાળી શ્રદ્ધા કરો, પછી વ્રત લઈ લ્યો એ બધા મિથ્યાદાદિ છે. સમજાણું કાંઈ? શેઠ! એવી ઝીણી ચીજ છે.

શ્રોતા :- દેવ-શાસ્ત્ર-ગુરુની પૂજા પણ મિથ્યાદાદિ છે?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ રાગ શુભભાવ છે. એને ધર્મ માને. આણા..દા..! કરનારો તો હું કર્તા થઈને રાગને કરું એ પણ મિથ્યાદાદિ છે. ઝીણી વાત છે, ભાઈ! દિગંબર જૈનદર્શન એ જૈનદર્શન સૂક્ષ્મ છે. એ જૈનદર્શન છે. બીજું કાંઈ છે જ નહિ. સમજાણું કાંઈ? એ અહીંયાં કુંદંકુંદાચાર્ય મહારાજે ૧૫મી ગાથા દ્વારા કહ્યું. દવે કહે છે.

‘પર્યાપ્તિ આત્માના જ્ઞાન વિના...’ શું કહે છે? આ આત્માને પર્યાપ્તિ કહ્યો. પર્યાપ્તિ આત્મા ત્રિકાળી વસ્તુમાં. આણા..દા..! એના ‘જ્ઞાન વિના...’ એની અંતરમાં જ્ઞાન વિના ચોર્યાસીના અવતાર અનંતવાર કર્યા. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! ‘પર્યાપ્તિ આત્માના...’ આણા..દા..! ત્રિકાળી. ત્રિકાળી વસ્તુ છેને. એ પર્યાપ્તિ એટલે એ આત્મા પર્યાપ્તિ આત્મા એમ. એના ‘જ્ઞાન વિના...’ અંતરમાં એના ભાન વિના ‘પર્યાપ્તિસ્વભાવવાળો હોય છે;...’ પર્યાપ્તિની દાદિ છે એની. ત્રિકાળની દાદિ નથી અને પર્યાપ્તિની દાદિ છે તો પર્યાપ્તિ સ્વભાવવાળો થયો મિથ્યાદાદિ. આણા..દા..! શું કહ્યું?

‘પર્યાપ્તિ આત્મા...’ વસ્તુ ત્રિકાળી. દ્રવ્ય, ગુણ અને શુદ્ધ કારણપર્યાપ્તિવાળાને અહીંયાં આત્મા કહેવામાં આવ્યો છે. આણા..દા..! એ ‘આત્માના જ્ઞાન વિના...’ ‘મુનિવ્રત ધાર અનંતબૈર ગ્રૈવેયક ઉપજાયો, પણ આત્મ જ્ઞાન બિન લેશ સુખ ના પાયો.’ આત્મજ્ઞાન શું ચીજ છે એની ખબર નથી. આ વ્રત પાળો ને અપવાસ કરો ને ભક્તિ કરો ને પૂજા કરો. તો ‘મુનિવ્રત ધાર અનંતબૈર ગ્રૈવેયક ઉપજાયો.’ અનંતવાર સ્વર્ગમાં ગયો, પણ આત્મા શું ચીજ છે એનો અનુભવ અને સમ્યજ્ઞશન ન કર્યું. સમજાણું કાંઈ? એ ‘પર્યાપ્તિ આત્મા...’

આ ભાષા તો જુઓ, એવા ‘જ્ઞાન વિના...’ એના અંદર અનુભવના સમ્બંધન વિના, એનું સ્વસંવેદન ભાવશ્રુતના આનંદના વેદન વિના. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘આત્મા પર્યાપ્તસ્વભાવવાળો હોય છે;...’ આણા..દા..! એને તો અનાદિથી વર્તમાન પર્યાપ્તની દશિ છે. વર્તમાન રાગ અને વર્તમાન જ્ઞાનની પર્યાપ્ત વ્યક્ત ઉત્પાદવાળી છે. ઉત્પાદ-વ્યવાળી એની દશિ એની છે. ત્રિકાળી આત્મા એની ખબર નથી. આણા..દા..! જૈન દિગંબર સાધુ અનંતવાર થયો, પણ એ મિથ્યાદાસ્તિપણે વ્રત પાણ્યા અને આ કર્યા, પણ આત્મજ્ઞાન અનુભવ છે એ વાત ન કરી. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ... વિના પણ દિગંબર સાધુ થઈ શકાય?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- દિગંબર એટલે? બહારના વાડાના થાય નથમુનિ, પંચમહાવ્રત પાળે એ બધા મિથ્યાદાસ્તિ છે. આણા..દા..! અંતર આત્મજ્ઞાન વિના... કહ્યુંને અહીંથિં. ‘મુનિવ્રત ધાર અનંતબેર...’ છ ઢાળામાં આવે છે. છ ઢાળામાં આવે છે. એ વાંચ્યું હોય પણ અર્થની ખબર ન હોય લ્યો. શેઠ! ‘મુનિવ્રત ધાર’ દિગંબર મુનિ હોં. શેતાંબર મુનિ એ તો મુનિ છે જ નહિ. એ તો બધા ગૃહિત મિથ્યાદાસ્તિ છે. શેતાંબર, સ્થાનકવાસી એ આ મૂર્તિપૂજક છે સ્થાનકવાસી, એને તો ભગવાન જૈન કહેતા જ નથી.

શ્રોતા :- તેરાપંથી તો જૈનમાં ગણાપને?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- તેરાપંથી સ્થાનકવાસી બધા મિથ્યાદાસ્તિ ગૃહિત. આ તુલસીને છેને એ? ભાઈ! વાત એવી છે. કોઈને દુઃખ લાગે એની વાત નથી, વસ્તુનું સ્વરૂપ એવું છે. શેતાંબર મૂર્તિપૂજક, એમાંથી નીકળ્યા સ્થાનકવાસી મૂર્તિને ઉથાપીને. બે. એમાંથી નીકળ્યા તેરાપંથી. સ્થાનકવાસી તેરાપંથી હોં. આપણા દિગંબર તેરાપંથી નહિ. દિગંબરમાં તો તેરાપંથી અને વીસપંથી બે છેને? એ દિગંબર તેરાપંથી તો સનાતન ચીજ છે. સમજાણું કાંઈ? પણ આ જે તેરાપંથી તુલસી છે એક. લાખો માણસો છે એમાંથી. પરની દ્વારા પાળવાના ભાવને પાપ કહે. એ પણ બધા વસ્તુસ્થિતિ એવી છે, ભગવાન! આ કાંઈ સંપ્રદાયની વાત નથી. આ તો વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર ત્રિલોકનાથ જે દિવ્યધવનિ દ્વારા કહ્યું એ માર્ગ આ છે.

તો કહે છે કે ‘આત્માના જ્ઞાન વિના...’ ભલે દિગંબર સંપ્રદાયમાં સાધુ થાય. બાર વ્રત પણો, ભક્તિ-પૂજા કરો, પણ આત્મજ્ઞાન વિના, આત્મ અનંત આનંદકંદ છે. આણા..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદના વેદન વિના, અતીન્દ્રિય આત્માના ભાન વિના. આણા..દા..! ‘આત્મા પર્યાપ્તસ્વભાવવાળો હોય છે;...’ એની તો એક સમયની અવસ્થા સ્વભાવવાળો હોય છે. આણા..દા..! શું કહ્યું?

શ્રોતા :- પર્યાપ્તી આત્મા...?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પહેલું કહ્યું સાંભળ્યું નહિ? ત્રણવાર કહ્યું, ચારવાર કહ્યું. પર્યાપ્તી આત્મા એમ. પર્યાપ્તી એટલે આત્મા. વાત તો કરી હતી. પહેલા શરૂઆત કરી. અહીં તો

ધ્યાન રાખો તો એકેય વાત કોઈ પૂછવાલાયક રહે એમ નથી આવતી. પર્યાપ્તિ એટલે જ આત્મા એમ. પર્યાપ્તિ એ વ્યંજનપર્યાપ્તિ બતાવે છે. આ ચાર ગતિ મળે છેને? અહીં તો પર્યાપ્તિ એટલે આત્મા. આદા..દા..! પર્યાપ્તિ તે આત્મા એમ નહિ. આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ? અરે! ભાઈ! આ તો વીતરાગમાર્ગ જીનેશ્વરનો કદી અને સમજ્યા જ નથી. જૈનમાં અનંતવાર જન્મ્યો, વાડા કર્યા, સાધુ થયો, દિગંબર મુનિ થયો, પંચમહાક્રત પાબ્યા, બધા એકડા વિનાના મીડા છે. આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ? શું કહે છે? એકડા વિના.

શ્રોતા :- પહેલા મીડા વાળી દે અને પછી એકડો ચડાવે?

પૂજ્ય ગુરુસ્થેવશ્રી :- મીડામાં કોઈ સંખ્યા ન આવે. લાખ મીડામાં સંખ્યા ન આવે. એક આંકડો તો સંખ્યા આવે. પછી મીડા કરે તો સંખ્યા આવે. એમ સમ્યજ્ઞર્થન પછી સ્વરૂપમાં સ્થિરતા થાય છે તો ચારિત્ર થાય છે. સમજાણું કાંઈ? આ તો માર્ગ આવો છે, ભાઈ! કુંદુંદાચાર્ય પોકાર કરે છે. અનંત તીર્થકરોએ કહ્યો એ માર્ગ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? આદા..દા..! ‘મંગલં ભગવાન વીરો’ નથી આવતું? ‘મંગલં ગૌતમો ગણી, મંગલં કુંદુંદાર્યો’ પહેલે નંબરે ભગવાન, બીજે નંબરે ગણાધર ગૌતમ, ત્રીજે નંબરે કુંદુંદાચાર્ય. જૈનધર્માસ્તુ મંગલં. એ કુંદુંદાચાર્ય આ કહે છે. આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ? શું? એક લીટીમાં કેટલું સમાડી દીધું છે!

‘પર્યાપ્તિ આત્માના...’ પર્યાપ્તિ નહિ, પર્યાપ્તિ. પર્યાપ્તિ એવા આત્માના ‘જ્ઞાન વિના...’ એનો જ્ઞાન, અનુભવ-સમ્યજ્ઞર્થન વિના ‘આત્મા પર્યાપ્તસ્વભાવવાળો હોય છે;...’ વર્તમાન અવસ્થાવાળો એ આત્મા છે. વર્તમાન અવસ્થાને પામે છે. ચાર ગતિમાં રખડવા. એ કહે છે જુઓ, ‘તેથી શુભાશુભ મિશ્ર પરિણામથી...’ જ્યારે પર્યાપ્તિ છે, વર્તમાન અંશની દિશા છે તો એ અંશની દિશાવાળો આત્મા ‘શુભાશુભ મિશ્ર પરિણામ...’ કરે છે. કાંઈક પુષ્પના પરિણામ, કાંઈક પાપના. એવા ‘મિશ્ર પરિણામથી આત્મા વ્યવહારે મનુષ્ય થાય છે;...’ શું કહ્યું સમજાણું કાંઈ? નિશ્ચયથી તો ભગવાન અખંડ આનંદ શુદ્ધ ચિદાનંદ મૂર્તિ પ્રભુ. એવો પર્યાપ્તિ આત્મા, એનો પર્યાપ્તિ એટલે પર્યાપ્તિ નહિ. પર્યાપ્તિ આત્મા. એના જ્ઞાન વિના. પર્યાપ્તિ સ્વભાવવાળો એટલે ચાર ગતિની પર્યાપ્તિ ગ્રામવાળો થાય છે. આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ભાઈ! માર્ગ ઝીણો છે, બાપુ! દિગંબર ધર્મ એ કોઈ સંપ્રદાય નથી. વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. દશ એની સમ્યજ્ઞર્થનની જ ખબર ન મળે. આ માની લે દેવ-ગુરુશાસ્ત્ર માન્યા સમ્યજ્ઞર્થન. ધૂળોય નથી સાંભળને. આદા..! સમ્યજ્ઞર્થનની ચીજ કોઈ અલોકિક છે. એ કહે છે કે સમ્યજ્ઞર્થનની ચીજ આત્મજ્ઞાન. એ આત્મજ્ઞાન વિના આત્મા. આત્માના જ્ઞાન વિના આત્મા. ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવના જ્ઞાન વિના આત્મા. સમજાણું કાંઈ? પર્યાપ્તસ્વભાવવાળો થાય છે. વર્તમાન પર્યાપ્તિની ગ્રામવાળો થાય છે. હવે કેવી પર્યાપ્તિની ગ્રામિ કરે છે?

કે ‘શુભાશુભરૂપ મિશ્ર પરિણામથી...’ કાંઈક પુષ્પ અને કાંઈક પાપ. એવા ‘મિશ્ર પરિણામથી આત્મા વ્યવહારે મનુષ્ય થાય છે;...’ નિશ્ચયથી તો આત્મા આત્મા રહે

છે, પણ પર્યાયમાં વ્યવહારે મનુષ્યભવ ધારણ કરે છે. પર્યાયદિલ્હિવાળો અને પર્યાય સ્વભાવને ગ્રામ કરે છે. આણ..દા..! શાંતિભાઈ! આવું જીણું છે હોં! ‘તેનો મનુષ્યાકાર તે મનુષ્યપર્યાય છે;...’ જુઓ, આ મનુષ્યનો આકાર હોં અંદર. શરીરનો જુદો, પણ અંદર જે આકાર મનુષ્ય એ ગતિનો. એ મનુષ્ય પર્યાય છે. આણ..દા..! શું કહે છે સમજાણું કાંઈ? ભગવાન આત્મા અખંડાનંદ પૂર્ણાનંદ પર્યાય આત્મા. એવો પૂર્ણ સ્વભાવ ભગવાન એના જ્ઞાન વિના, એના અનુભવ વિના, એની પ્રતીતિ વિના, એના સમ્યજ્ઞશન વિના. વર્તમાન પર્યાયની પ્રામિવાળો થાય છે. આત્મા જે ત્રિકાળી પર્યાયી એવો આત્મા, એનું જે જ્ઞાન અને દર્શન થાય એ તો સિદ્ધગતિને પામે છે. સમજાણું કાંઈ? એ પર્યાયી આત્મા એવા દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયના અંતરના અનુભવ વિના આ ચાર ગતિની પર્યાયને પામે છે. આણ..દા..!

જુઓને આપણો હમણા સાંભળ્યું નહિ? શદામીલાલનું સાંભળ્યુંને? કહો, કેવો માણસ બિચારો. મારી નાખ્યો. ખૂન. શદામીલાલ. કેવો માણસ! બહુ ઉદાર માણસ. ઘણા લાખો રૂપિયા ખર્ચ્યા. હમણા ત્યાં આવ્યા હતા. અમે હતાને બેંખોર આવ્યા હતા બિચારા ત્યાં. ઓલી બાહુબલીની મૂર્તિ ૪૨ કુટની લઈને નીકળ્યા હતા. મહારાજ અહીં છે તો બે દિ’ આવ્યા રહી ગયા હતા. વ્યાખ્યાન સાંભળી ગયા હમણા બેંખોર. પોર. પૈસા બહુ પૈસા ખર્ચે. પણ કોણ એવો માણસ નીકળ્યો કે મારી જ નાખ્યો, ખૂન કરી નાખ્યું. બાદશાહી મકાન, કરોડોપતિ મોટો ઘણા કરોડોપતિ. ૨૦-૨૫ લાખ તો ધમાઈ ખર્ચ્યા હશે મંદિર નહિ? કોઈ મારી નાખ્યો. આણ..દા..! આ મનુષ્યદેહ! કહે છે કે એ મનુષ્યદેમ કેમ ગ્રામ થાય છે? અંદર મનુષ્યની આકૃતિ કેમ ગ્રામ થાય? કે ભગવાન આત્માના આનંદના અનુભવ વિના, સમ્યજ્ઞશન વિના એવા શુભાશુભભાવથી મનુષ્યપર્યાય ઉત્પત્ત થાય છે. આણ..દા..!

‘કેવળ અશુભકર્મથી વ્યવહારે આત્મા નારક થાય છે,...’ એકલો અશુભભાવ. હિંસા, જૂં મહાપાપ. નરકને યોગ્ય નારકી છે નીચે. ‘કેવળ અશુભકર્મથી વ્યવહારે આત્મા નારક થાય છે,...’ વ્યવહારથી આત્મા નારક થાય. આત્મા તો આત્મા છે. આત્માનું દ્રવ્ય કોઈ નારકી થાય એમ નથી. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘કેવળ અશુભકર્મથી વ્યવહારે આત્મા નારક થાય છે, તેનો નારક આકાર તે નારકપર્યાય છે;...’ વંજનપર્યાય. નારકીના શરીર પ્રમાણે આકાર હોયને. ‘કિંચિતશુભમિશ્રિત...’ કાંઈક શુભભાવ મિશ્રિત માયાકપ્ત પરિણામથી ‘આત્મા વ્યવહારે તિર્યંકાયમાં જન્મે છે;...’ આણ..દા..! આ તિર્યંચ. એકેન્દ્રિય, બે ઈન્દ્રિય, આ પશુ, ગાય, ઘોડા આદિ તિર્યંચ છેને? આમ શું કહે છે આડા. ત્રીણા. એ આડાને તિર્યંચ કહે છે ભગવાન. કેમ એ આડા થયા? કે પૂર્વે માયા, કપટ આદિ આડોડાઈ બહુ કરી હતી. માયા, કપટ, કુટીલ એ આડોડાઈ કરી તો શરીર પણ આંદું થઈ ગયું. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

એ ‘કિંચિતશુભમિશ્રિત માયાપરિણામથી...’ કપટ. આણ..દા..! ‘આત્મા વ્યવહારે

તિર્યંકાયમાં જન્મે છે,...' લ્યો, અહીં જન્મે છે એમ લીધું. ઓલામાં એમ કહ્યું હતું મનુષ્યાકાર વ્યવહારે મનુષ્ય થાય છે. નારકમાં નારક પર્યાપ્ત છે. આમાં તિર્યંકાયમાં જન્મે છે. ભાષા ફેર છે. નારકાકાર એમ છેને. 'તિર્યંકાયમાં જન્મે છે, તેનો આકાર તે તિર્યંપર્યાપ્તિ છે;...' કેટલું છે ઈ? ઠીક. તિર્યંપર્યાપ્તિ થાય છે એમ. 'તેનો આકાર તે તિર્યંપર્યાપ્તિ છે; અને કેવળ શુભકર્મથી...' દ્યા, દાન, ભક્તિ, પૂજા, વ્રત એ પુણ્ય છે. એ પુણ્યથી સ્વર્ગમાં જાય છે. સમજાણું કાંઈ? એ ધર્મ નથી. છે? 'કેવળ શુભકર્મથી...' એકલા પુણ્યભાવથી જેમાં અશુભભાવ નથી, પણ જેને આત્મજ્ઞાન પણ નથી, એકલો શુભભાવ કરે છે—દ્યા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, તપસ્યા, પૂજા, દાન લાખોના. એમાં રાગની મંદ્તા હોય તો એ શુભ છે. એ શુભથી સ્વર્ગ મળે. સ્વર્ગની ગતિની પર્યાપ્ત મળે. એનાથી ધર્મ નથી થતો. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? કેટલો ખુલાસો કર્યો જુઓને!

અહીં શું કહે છે? કે પર્યાપ્ત એવો આત્મા ત્રિકાળી જ્ઞાપક ભગવાન એના જ્ઞાન વિના ચાર ગતિની પર્યાપ્તિ, પર્યાપ્તદિશિવાળો ચાર ગતિની પર્યાપ્તિને પામે છે. આણા..દા..! સંતોષે તો કેટલી કર્ણા કરીને આણા..દા..! સ્પષ્ટ કરી દીધું છે. શું કહ્યું? કે આ આત્મા જે અંદર વસ્તુ છે એ તો કર્મ, શરીર, વાણી એનાથી રહિત અને દ્યા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, પાપના પરિણામથી રહિત અને વર્તમાન પર્યાપ્ત જે જ્ઞાનની એક સમયનો વિકાસ થાય છે એનાથી પણ રહિત એવા આત્માના જ્ઞાન વિના, આણા..દા..! એવા આત્માના અનુભવ સમ્બુદ્ધન વિના એની પર્યાપ્ત સ્વભાવવાળો નામ પર્યાપ્તદિશિવાળો હોવાથી ચાર ગતિની પર્યાપ્ત પ્રાપ્ત થાય છે. સમજાણું કાંઈ? અંતર સ્વભાવ આનંદકંદ પ્રભુ એનો અનુભવ અને દશ્ટિ કરવાથી, સ્થિરતા કરવાથી સિદ્ધપદ પામે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

ચૈતન્યપિંડ પ્રભુ એ તો ભવ અને ભવના ભાવરહિત છે વસ્તુ. એવી ચીજ જે પૂર્ણ આનંદ જ્ઞાપકધન એની દશ્ટિ અને જ્ઞાન કરવાથી તો સિદ્ધપદની પ્રાપ્તિ થાય છે. પણ એવા આત્માના જ્ઞાન અને દર્શન વિના પર્યાપ્ત વર્તમાન અંશ દશ્ટિવાળો ચાર ગતિની પર્યાપ્તિને પામે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આ કરવું શું પણ હવે? કરવાનું એ છે કે પુણ્ય-પાપનો વિકલ્પ રાગ છે એનાથી ખસીને ત્રિકાળી જ્ઞાપકની દશ્ટિ કરવી, જ્ઞાન કરવું એ કરવું છે, બાકી બધા થોથા છે. સમજાણું કાંઈ? માંગીલાલજી! આણા..દા..!

અહીં કહ્યું 'કેવળ શુભકર્મથી...' તો. એકલા પુણ્ય દ્યા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, પૂજા શુભભાવથી 'વ્યવહારે આત્મા દેવ થાય છે,...' દેવ થાય છે એનાથી. આણા..દા..! પર્યાપ્તદિશિ થવાથી ચાર ગતિની પર્યાપ્તિને પામે છે. દ્રવ્યદિશિ ત્રિકાળની દશ્ટિ અને જ્ઞાન થવાથી ચાર ગતિ વિના સિદ્ધની પર્યાપ્તિને પામે છે. આણા..દા..! છે? 'તેનો આકાર તે દેવપર્યાપ્તિ છે.' બંજન. આકૃતિ શરીરની અથવા દેવની. 'આ બંજનપર્યાપ્તિ છે.' એ શરીરાદિની અવસ્થા અથવા અંદર આત્માની આકૃતિ એ બંજન પર્યાપ્ત ગ્રાગ જોવામાં આવે છે એમ. 'આ પર્યાપ્તિનો

વિસ્તાર અન્ય આગમમાં જોઈ લેવો.' આ પર્યાયનો. અહીં તો અધ્યાત્મ ગ્રંથ છે એટલે થોડું લખ્યું બીજા અન્ય ગ્રંથમાં જોઈ લેવું.

'હવે, ૧૮મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ...' પઞ્ચપ્રભમલધારિદેવ. આ શ્લોક છે એ કુંદુંદાચાર્યનો. આ શ્લોક. ટીકા છે એ પઞ્ચપ્રભમલધારિદેવ. આ મુનિ દિગંબર હતા ૮૦૦ વર્ષ પહેલાં અને સમયસારની ટીકા એ અમૃતચંદ્રાચાર્ય પહેલા એ બાજુ છે. ત્રણે મુનિઓની અહીં સ્થાપના કરી છે. સમજાણું કાંઈ? સ્થાપના એટલે ચિત્ર. આણા..ણા..!

૨૭. શ્લોક છેને ઉપર? ૨૭ શ્લોક.

(માલિની)

અપि ચ બહુવિભાવે સત્યયં શુદ્ધદૃષ્ટિ:
સહજપરમતત્ત્વાભ્યાસનિષ્ણાતબુદ્ધિઃ।
સપદિ સમયસારાન્નાન્યદસ્તીતિ મત્ત્વા
સ ભવતિ પરમશ્રીકામિનીકામરૂપ:॥૨૭॥

ઓલામાં આવ્યું છેને આપણે એ? સમયસારથી વિરોધ... એ શૈલી લીધી અમૃતચંદ્રાચાર્ય.

નીચે અર્થ. 'બહુ વિભાવ હોવા છતાં પણ,...' આણા..ણા..! શું કહે છે? ચાહે તો શુભ-અશુભનો વિકલ્પ વિભાવ હોય પર્યાયમાં, ભગવાન આત્મા એ વિભાવથી ભિન્ન છે. પર્યાય નામ અવસ્થામાં શુભ-અશુભભાવ વિભાવ, શુભ-અશુભભાવ વિભાવ. બહુ વિકાર હોવા છતાં પણ... એમ કહે છે. આણા..ણા..! પર્યાય અવસ્થામાં મિથ્યાત્વ હો, રાગ-દ્રેષ્ટ હો, શુભાશુભભાવ હોવા છતાં પણ 'સહજપરમતત્ત્વના અભ્યાસમાં જેની બુદ્ધિ પ્રવિષુ છે...' આણા..ણા..! એ શુભ-અશુભભાવ હોવા છતાં પણ સમ્પૂર્ણાની બુદ્ધિ તીક્ષ્ણ છે. આણા..ણા..! 'પરમતત્ત્વના અભ્યાસમાં...' પરમતત્ત્વ જ્ઞાપકમૂર્તિ જે ભગવાન આત્મા, એ વિભાવ હોવા છતાં પણ એનાથી દૂર ખસીને 'પરમતત્ત્વના અભ્યાસમાં જેની બુદ્ધિ પ્રવિષુ છે...' આણા..ણા..! શું કહે છે? ભાઈ! આ તો અધ્યાત્મશાસ્ત્ર છે. દિગંબર સંતોના પેટ છે એ તો. કેવળીના પેટ ખોલી નાખ્યા છે. આણા..ણા..! જીણી વાત છે. એકદમ સમજાય જાય એવી નથી. ઘણો પ્રયત્ન જોઈએ. આણા..ણા..!

આ શરીર તો જર છે, એની તો વાત નથી. આ તો માટી, ધૂળ છે. કર્મ ધૂળ માટી અંદર છે. અહીંયાં તો પુણ્ય ને પાપ ને મિથ્યાત્વના ભાવ પર્યાયમાં હોવા છતાં પણ, વિભાવ હોવા છતાં પણ. એકલા પુણ્ય-પાપના વિકાર ભલે હોય ચાર ગતિના કારણાર્થ ભાવ, પણ જેની બુદ્ધિ પરમતત્ત્વના અભ્યાસમાં. પરમ જ્ઞાપકભાવ અખંડાનંદ પ્રભુ એની એકાગ્રતાના અભ્યાસમાં જેની બુદ્ધિ પ્રવિષુ છે. આણા..ણા..! જેની જ્ઞાનબુદ્ધિ પ્રવિષુ છે કે જે ત્રિકાળી પરમતત્ત્વની એકાગ્રતાનો અભ્યાસ કરે છે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? જીણું છે, ભાઈ! આ તો જિનેશ્વરદેવનો માર્ગ, બાપુ! જેને સો ઈન્દ્રો પૂજે, જેને એકાવતારી ઈન્દ્રો જ્યાં...

શું કહે છે ફૂતરાના બચ્ચાને? પીલ્લા. બચ્ચાની જેમ ઈન્ડ્ર ભગવાન પાસે બેસે. મહાવિદેહમાં ભગવાન બિરાજે છે. સીમંધર ભગવાન ત્રિલોકનાથ તીર્થકર દેવ. એની પાસે ગયા હતા અને ત્યાંથી આવીને આ બનાવ્યું છે. જેની પાસે એકાવતારી ઈન્ડ્ર સાંભળે છે. પહેલા દેવલોકના ઈન્ડ્ર છે એ એકભવતારી છે શહેન્દ્ર અને ઈન્દ્રજાણી એની એકભવતારી છે. સિદ્ધાંતમાં-આગમમાં એ લેખ છે. બેદ એકભવતારી. બેદ ત્યાંથી નીકળીને મોક્ષ જવાના છે. એ ભગવાન પાસે સાંભળવા જાય છે. આણ..દા..! એ વાત કેવી હશે? ભાઈ! એ સાધારણ વાત નથી. દ્યા પાળો, આ કરો.. હવે એ તો કુંભાર પણ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? આ તો વીતરાગમાર્ગ કોઈ જગતથી તદ્દન નિરાળો છે.

કહે છે. શું કહે છે? કે પર્યાયમાં, અવસ્થામાં પુણ્ય-પાપ આદિ વિભાવ, વિકાર હોવા છતાં પણ જેની દશ્ટિ અને ઓળંગીને અંતરમાં ગઈ છે. સહજપરમતત્ત્વ ભગવાન આત્મા સ્વભાવિક પરમતત્ત્વ અનાદિ-અનંત પડ્યું છે. આણ..દા..! સહજ—કોઈએ બનાવ્યું નથી. અનાદિ છે જ. એવા ‘પરમતત્ત્વના અભ્યાસમાં...’ પરમતત્ત્વની અંદર એકાગ્રતામાં ‘જેની બુદ્ધિ પ્રવીણ છે...’ આણ..દા..! જેની જ્ઞાન પરિણાતિ એટલી પ્રવીણ નિપુણ છે કે જેનો વિભાવભાવ હોવા છતાં પણ ત્યાંથી ખસીને ત્રિકાળ તત્ત્વનો અભ્યાસ કરે છે એ તીક્ષ્ણ બુદ્ધિવાળો કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! એ સમ્યજણ્ટિ. સમજાણું કાઈ? હજુ તો વાત પકડવી કઠણ પડે. અને અત્યારે તો એ વાત ચાલતી નથી મૂળ ચીજની. બહારની આ કરો ને આ કરો, આ કરો. બસ, પ્રત કરો, અપવાસ કરો, ત્યાગ કરો અને આ કરો. આણ..દા..! પાટણીજી! પાટણમાં ઉત્તર્યા હતાને આગા. પાટણી. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! હવે તમારે આગા આવે. ભાઈ આવ્યા છેને. આણ..દા..! માર્ગ ભગવાન બહુ ઝીણો, ભાઈ!

કહે છે કે વિભાવભાવ છે. છે. એક બાજુ પરમતત્ત્વ છે. શરીર, વાણી, મન, જડ એની સાથે કોઈ સંબંધ નથી. એ તો પરમાણુ જગતની ચીજ જડ. એની પર્યાયમાં, અવસ્થામાં, પુણ્ય ને પાપ, દ્યા ને દાન, પ્રત ને ભક્તિ, કામ ને કોધ એવો વિભાવ છે, પાછું એમ કીધું ખરું. નથી એમ નહિ. ઓલા વેદાંતની જેમ કાંઈ છે જ નહિ. એમ નહિ. પર્યાયમાં એ છેને? વિભાવ હોવા છતાં પણ. આણ..દા..! સહજપરમતત્ત્વ ભગવાન આત્મા સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ ‘સિદ્ધ સમાન સદા પદ મેરો.’ બનારસીદાસમાં આવે છે. ‘સિદ્ધ સમાન સદા પદ મેરો.’ મારું પદ જ સિદ્ધ સમાન ત્રિકાળ છે. એવું પરમતત્ત્વ સહજપરમતત્ત્વનો અભ્યાસ. અંતર્મુખ એકાગ્રતા. આણ..દા..! એમાં જેની બુદ્ધિ પ્રવીણ છે. અંતર્મુખ તત્ત્વની એકાગ્રતા કરવામાં જેની જ્ઞાનબુદ્ધિ તીક્ષ્ણ ઝીણી છે, પ્રવિણ છે. આણ..દા..! એક-એક શ્લોક તો જુઓ!

‘એવો આ શુદ્ધદિશિવાળો પુરુષ,...’ જ્ઞાન અને દશ્ટિ બેદ લીધી. આણ..દા..! આ આત્મા અને પર્યાય... આત્મા ત્રિકાળી જ્ઞાયક આનંદકંદ પ્રભુ અને એની કારણપર્યાય ધ્રુવ એ બધું મળીને આત્મા. અને એની પર્યાયમાં એ ધ્રુવની ઉપર ઉત્પાદ-વ્યાપ-પર્યાયમાં ઘણો

વિભાવ, વિકાર, શુભ-અશુભભાવ હોવા છતાં પણ છે એમ સિદ્ધ કર્યું. પણ એનું લક્ષ છોડીને ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવમાં જે અનુભવમાં ગ્રવીણ છે. અભ્યાસ નામ અંદર અનુભવમાં ગ્રવીણ છે. આહા..દા..! ‘એવો આ શુદ્ધદિલાળો પુરુષ,...’ આ એને શુદ્ધદિલિ, સમકિતી અને ધર્મી કહે છે. આહા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ભારે વાત, ભાઈ! ‘સમ્યગ્દર્શનજ્ઞાનચારિત્રાણી મોક્ષમાર્ગः’ આવે છેને તત્ત્વાર્થસૂત્રમાં? તે આ સમ્યજ્ઞશર્ણ. સમજાણું કાંઈ? આહા..દા..!

વર્તમાનદશામાં અસ્તિત્વમાં શુભ-અશુભભાવ હોવા છતા પણ જેની પરમતત્ત્વમાં એકાગ્ર થવાની ગ્રવીણ બુદ્ધિ છે એ (રાગ)ને ઓળંગીને અંતરબુદ્ધિ કરે છે એ સુદિલિવંતપુરુષ. આહા..દા..! ‘સમયસારથી અન્ય કાંઈ નથી...’ એવો ભગવાન આત્મા આનંદમય એનાથી કાંઈ બીજી ચીજ છે નહિ. આહા..દા..! ભારે વાત, ભાઈ! એ આવ્યું હતુંને ઓલું સમયસાર ... એનાથી બીજું કોઈ નથી. સમયસારમાં છેદ્વા કળશમાં આવે છે. સમયસાર. એ બધી શૈલી કરી છે. આહા..દા..! ભગવાન પૂર્ણાનંદનો નાથ આત્મા એનો અનુભવ કરવો એ વર્તમાન પ્રગટ સમયસાર. ઓલું ત્રિકાળ સમયસાર. વર્તમાન વીતરાગી દિલિથી, વીતરાગી જ્ઞાનથી, સ્થિરતાથી ત્રિકાળમાં એકાગ્રતા થવી એ ત્રિકાળી સમયસાર ધૂવ, એ ધૂવનું ભાન થયું એ પર્યાયમાં. તો એવા સમયસાર સિવાય અન્ય કોઈ ચીજ છે નહિ જગતમાં. ચીજ એ છે. આહા..દા..!

શ્રોતા :- છ દ્રવ્ય ક્યાં ગયા?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- છ દ્રવ્ય દ્રવ્યમાં રહી ગયા. આત્મામાં ક્યાં છે? આહા..દા..! છ દ્રવ્યનું જ્ઞાન થાય છે એક સમયની પર્યાયમાં એ પર્યાયનું લક્ષ છોડીને ત્રિકાળ ઉપર દિલિ કરવી એમ કહ્યું છે. સમજાણું કાંઈ? ભાઈ! આ તો પરમાત્મા જિનેશ્વરદેવ ત્રિલોકનાથ એનો માર્ગ છે, એ કોઈ સાધારણ નથી. લોકોને મળ્યું નથી. આ બહારની કિયાકંડમાં-આમ ખાવું, આમ પીવું, બધી દિલિ ત્યાં ઘૂસી ગઈ છે. વીતરાગમાર્ગ કોઈ બીજો છે અંદર. સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- ખાવાની વાત તો ક્યાંય આવતી નથી!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ખાવાની આવે છેને આ હમણાં આ લેવું અને આમ કરવું. એ કોણ ખાઈ શકે છે? એ તો જડની કિયા છે. કોઈ કહેતું હતું કે જુઓ દુનિયામાં ભાત, દાળ, શાક કેટલા ખવાઈ ગયા? કોણ ખાય? ધૂળ? એ તો જડની કિયા છે. આત્મા ખાઈ શકે છે? દાળ, ભાત, રોટલા આત્મા ખાઈ શકે છે? ત્રણકાળમાં નહિ. એ તો જડ છે. એ તરફનો રાગ કરે છે અને રાગનો અનુભવ કરે છે. આહા..દા..! સમજાણું કાંઈ? પોપટભાઈ! આ પૈસાને ભોગવી શકતો નથી એમ કહે છે. છોકરા બધા તમારા છ મોટા અને આમ છે. એના ઉપર રાગ કરે અને રાગને અનુભવે. આહા..દા..! સ્ત્રીના ભોગ વખતે સ્ત્રીના શરીરને આત્મા અનુભવી શકે? એ તો જડ, મારી, ધૂળ છે, માંસ, હાડકા છે. એના ઉપર લક્ષ

કરીને રાગ કરે છે 'ઈક' એ રાગનો અનુભવ છે, આકુળતાનો અનુભવ છે એને. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

અહીં તો કહે છે કે એ ભાવ છે, દોષ, ત્યાંથી દશિ ઉઠાવીને ત્રિકાળ જ્ઞાપકમાં દશિનો અભ્યાસ થયો 'આ શુદ્ધદિલ્લિબાળો પુરુષ, સમયસારથી અન્ય કાંઈ નથી...' મારી ચીજ પૂર્ણાંદ સિવાય આ જગતમાં એવી પ્રતીતિ અનુભવ. પર્યાપ્તિમાં અનુભવ થયો ત્યારે આ સમયસાર ઘ્યાલમાં આવ્યુંને? આણ..દા..! નહિતર તો હતું. પુરુષ-પાપનો ભાવ એ હતો તો ત્યાં દશિ હતી તો 'આ હું છું' એમ માન્યું હતું. ત્યાંથી ખસેડીને પર્યાપ્ત જ્ઞાનની છે એ દશિનો અંતરમાં સ્વીકાર કર્યો. છે તો છે, પણ પ્રતીતમાં સ્વીકાર કર્યો 'છે' એને થયું. એ વિના એને 'છે' એ ક્યાંથી આવ્યું? સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! આવો ઉપદેશ હવે. આવો ઉપદેશ હશે? ભાઈ! ઉપદેશ તો બધો આમ કરો, મોટા મંદિર બનાવો, જત્રા આદિ કરો.

શ્રોતા :- આનાથી મોટું મંદિર ક્યાં છે?

પૂજ્ય ગુરુર્દેવશ્રી :- કોણ હવે મંદિર કોણે બનાવ્યું છે? એ તો બની ગયું એને કારણે. પુરુષાલની રચનાનો કાળ હતો ત્યાં બની ગયું છે, ભાઈ! સમજાણું કાંઈ? એય..! ૨૬ લાખ. પરમાણુની પર્યાપ્ત ત્યાં બનવાની હતી એ બની. આત્મા કરી શકે એ વાતમાં માલ નથી. આણ..દા..! ૭૮ની પર્યાપ્તિનો કર્તા આત્મા (એમ માનનાર) મૂઢ છે, અજ્ઞાની છે. અહીં તો પુરુષ-પાપના વિકલ્પોનો કર્તા થાય કે 'ઈક છે' એ પણ મિથ્યાદશિ છે. કર્તા કરું ઈક છે એમ. આણ..દા..! અહીંયાં તો ભગવાન ત્રણલોકના નાથ એમ ફરમાવે છે કે વિભાવ હોવા છતાં પણ ગ્રલુ અસ્તિત્વ ભલે દોષ, પણ આખ્યું અસ્તિત્વ અહીં પડ્યું છેને મોટું? આણ..દા..! એ તો ક્ષણિક અસ્તિત્વ રહ્યું. આ ત્રિકાળ અસ્તિત્વ છે અંદર. રાગથી ખસીને અંતરમાં એકાગ્રતાનો અભ્યાસ કરે એ પ્રવીણ બુદ્ધિ. એ પ્રવીણ બુદ્ધિ. કહો, પ્રવિણભાઈ આવ્યા છે કે નહિ? આ પ્રવીણબુદ્ધિ. આ બેઠા છે આધે. સમજાણું કાંઈ?

'એવો આ શુદ્ધદિલ્લિબાળો...' આણ..દા..! છે? 'આ શુદ્ધદિલ્લિબાળો પુરુષ...' પુરુષ શરૂદે આત્મા. આણ..દા..! 'સમયસારથી અન્ય કાંઈ નથી...' અભેદ વસ્તુની જ્યાં દશિ, અનુભવ થયો તો સમયસાર સિવાય કોઈ ઉંચી ચીજ જગતમાં છે નહિ. આણ..દા..! 'એમ માનીને...' જોયું? 'શીધ પરમશ્રીરૂપી...' ઓલી ચાર ગતિની પર્યાપ્ત બતાવી પહેલા અહીંયાં ઉપર. પર્યાપ્તિબુદ્ધિવાળા પર્યાપ્તિને ગ્રામ થાય છે. દ્રવ્યબુદ્ધિવાળા મુક્તિને પામે છે એમ કહે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? 'એમ માનીને, શીધ...' અલ્પકાળમાં 'પરમશ્રીરૂપી...' નામ કેવળજ્ઞાનરૂપી લક્ષ્મી. 'પરમશ્રીરૂપી...' પરમ લક્ષ્મીરૂપી સુંદરી એટલે પરિણાતિ. નિર્મળ શુદ્ધ મોકાની પરિણાતિનો 'વદ્ધભ થાય છે.' આણ..દા..! એને શુદ્ધ પરિણાતિ કરી છોડશે નહિ. આણ..દા..! આ ચાર ગતિ તો છૂટશે એક પણી એક પણી એક ફરે છે. આ છૂટશે નહિ.

આણ..એ..! સમજાણું કાંઈ?

‘શીધ પરમશ્રીરૂપી સુંદરી...’ નિર્મળાનંદનો નાથ ભગવાન સુંદર પવિત્ર રમણી શિવરમણી અનો વદ્વાખ થાય છે, અનો પ્યારો થાય છે. આણ..એ..! એટલે? અંતર્મુખના અભ્યાસથી, આનંદના અભ્યાસથી સમયસારથી ઉત્કૃષ્ટ કોઈ ચીજ નથી—એવો અનુભવ કરવાથી પરમ રમણિક આનંદની પર્યાપ્તિ મુજિત એને પામે છે. એક-એક કદીમાં કેટલું નાખ્યું! ઓણો..એ..! એ પંદર ગાથા થઈ. પંદર ગાથા થઈ. ૧૬. જરી ગતિનું વર્ણન કરે છે.

માણુસ્સા દુવિયપ્પા કમ્મમહીભોગભૂમિસંજાદા।
સત્તવિહા ણેરઝ્યા ણાદબ્વા પુઢવિભેદેણ॥૧૬॥
ચउદહભેદા ભળિદા તેરિચ્છા સુરગણ ચઉભેદા।
એદેસિં વિત્થારં લોયવિભાગેસુ ણાદબ્વં॥૧૭॥
છે કર્મભૂમિજ ભોગભૂમિજ ભેદ બે મનુજો તણા,
ને પૂઠ્વીભેદે સમ ભેદો જાણવા નારક તણા. ૧૬.
તિર્યંચના છે ચૌદ ભેદો, ચાર ભેદો દેવના;
આ સર્વનો વિસ્તાર છે નિર્દિષ્ટ લોકવિભાગમાં. ૧૭.

‘ટીકા :- આ, ચાર ગતિના સ્વરૂપનિરૂપણરૂપ કથન છે.’ વિભાવભાવથી મળતી ચાર ગતિ એનું કથન કરે છે. સ્વભાવભાવથી મળતી સિદ્ધગતિ એની વાત થઈ ગઈ. આણ..એ..! સમજાણું કાંઈ? ‘મનુનાં સંતાન તે મનુષ્યો છે.’ મનુ કુલકર કહે છેને? કુલકર છેને કર્મભૂમિમાં? ‘ભોગભૂમિના અંતમાં...’ નીચે નોટ. ‘કર્મભૂમિના આદિમાં થતા કુલકરો મનુષ્યોને આજીવિકાનાં સાધન શીખવીને લાલિત-પાલિત કરે છે...’ જુગલિયા હોય છેને. પછી આ કર્મભૂમિ હોય છે ત્યારે એ કુલકર છે એ બધાને બતાવે. ‘તેથી તેઓ મનુષ્યોના પિતા સમાન છે.’ કુલકર ‘કુલકરને મનુ કહેવામાં આવે છે.’ અન્યમતિમાં પણ એવું આવે છે. મનુષ્યગતિમાં.

‘મનુનાં સંતાન તે મનુષ્યો છે.’ એ કુલકરના સંતાન તે મનુષ્ય. ‘તેઓ બે પ્રકારના છે : કર્મભૂમિજ અને ભોગભૂમિજ. તેમાં કર્મભૂમિજ મનુષ્યો પણ બે પ્રકારના છે : આર્થ અને મલેચ્છ.’ શું કહે છે? આ શુભાશુભભાવથી મળતી ગતિની વ્યાખ્યા કરે છે. આણ..એ..! શુદ્ધભાવ આત્માના અનુભવથી મુજિત થાય છે અને આ શુભાશુભભાવથી ચાર ગતિ મળે છે. આ ચાર ગતિની વ્યાખ્યા ચાલે છે. ‘આર્થ અને મલેચ્છ. પુણ્યક્ષેત્રમાં રહેનારા તે આર્થ છે...’ આણ..એ..! આર્થક્ષેત્રમાં જન્મવું એ પુણ્યક્ષેત્ર છે. ‘અને પાપક્ષેત્રમાં રહેનારા તે મલેચ્છ છે.’ આણ..એ..! ‘ભોગભૂમિજ મનુષ્યો આર્થ નામને ધારણ કરે છે...’ ભોગભૂમિ. ‘જધન્ય, મધ્યમ અથવા ઉત્તમ ક્ષેત્રમાં રહેનારા છે...’ આ દેવકુરુ, ઉત્તરકુરુ. ‘એક પદ્ધોપમ, બે પદ્ધોપમ અથવા ત્રણ પદ્ધોપમ...’ની સ્થિતિ લ્યો,

ઓણો..દો..! જુગલિયા-જુગલિયા હોય છે. મેરુ પર્વતની આસપાસ દેવકુરુ, ઉત્તરકુરુ આદિ. જધન્ય છે એની એક પલ્યોપમની સ્થિતિ મનુષ્યની. અસંખ્ય અબજ વર્ષનું એક પલ્યોપમ. ત્યાં પણ અનંતવાર ગયો છે, જન્મ્યો છે. નવી ચીજ નથી. આણ..દા..! આત્મજ્ઞાન વિના, સમ્યજ્ઞન વિના. પહેલા કદ્યું હતુંને. પર્યાપ્તસ્વભાવવાળો હોવાથી ચાર ગતિની પર્યાપ્ત અનંતવાર મળી છે. આણ..દા..!

એક પલ્યનું આયુષ્ય હોય અને બે પલ્યોપમનું આયુષ્ય હોય, ત્રણ પલ્યોપમનું ત્રણ પ્રકાર-જધન્ય, મધ્યમ, ઉત્કૃષ્ટ છે. નારકીની સાથે. નીચે સાત નરક છે. માંસ, દાર્ઢ, શિકાર આદિ કરનારા પ્રાણી નરકમાં જાય છે. એ પર્યાપ્તસ્વભાવવાળો આવી પર્યાપ્ત હોય તો નરકમાં જાય છે. નીચે નરક છે દોં હંબક નથી. નીચે સાત નરક છે. જેમ લોહું ઘણું વજનવાળું હોય તો પાણી ઉપર નાખે તો નીચે જાય, એમ ઘણા પાપ કરનારા નીચે નરકમાં જાય છે. સમજાણું કાંઈ? એવી નરકગતિ પણ અનંતવાર મળી છે. આત્મજ્ઞાન વિના, સમ્યજ્ઞન વિના, આત્મ અનુભવ વિના. એ (નરક) સાત છે. રત્નપ્રભા. નારકીનું નામ રત્નપ્રભા છે પહેલી નરક.

શ્રોતા :- નામ બહુ ઉંચા છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- હા, કીધુંને. એક બાઈને કહ્યું. એક બાઈને કહ્યું હતું, બહેન! તમારે રત્નપ્રભા જાવું છે? એક સાધુ બહારના ભેખધારી. એકે મજરી કરી બાઈની. બહેન! તમારે રત્નપ્રભા જાવું છે? મહારાજ! અમારા જેવા જાય? તમારા જેવા જાય ત્યાં. કારણકે રત્નપ્રભા નામ આવ્યુંને? એટલે વેખધારી સાધુએ બાઈની મજરી કરી કે મા! તમારે કાંઈ રત્નપ્રભાએ જાવું છે? (બાઈએ કહ્યું કે,) મહારાજ! અમારા જેવા ન જાય, આપના જેવા જાય. એ જાણો કે રત્નપ્રભા શું હશે? પણ નારકી છે રત્નપ્રભા તો ત્યાં. આણ..દા..! એ સાત નામ છે.

‘શર્કરાપ્રભા,...’ બીજી. ‘વાલુકાપ્રભા, પંકપ્રભા, ધૂમપ્રભા, તમઃપ્રભા અને મદ્દતમઃપ્રભા નામની સાત પૃથ્વીના ભેદને લીધે નારક જીવો સાત પ્રકારે છે.’ વ્યો! પછી એની સ્થિતિનું વિશેષ વર્ણન છે.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

**પોષ વદ-૬, સોમવાર, તા. ૨૯-૦૧-૧૯૭૯
ગાથા-૧૬ થી ૧૮, કણશ-૨૮ થી ૩૦, પ્રવચન નં.૧૬૨**

આ નિયમસાર, જીવ અધિકાર. ૧૬-૧૭ ગાથાની ટીકા ચાલે છે. શું કહે છે? જીવ અધિકાર છેને કે આ આત્મા જ્ઞાયકસ્વરૂપ ધ્રુવ ચિદાનંદસ્વરૂપ છે. આજ હવે ગુજરાતી થાય છે. ૧૭ દિ'થી હિન્દી ચાલે છેને. આ આત્મા, દેહ છે આ તો માટી-જડ એનાથી જુદ્દો, કર્મથી જુદ્દો અત્યારે, પુણ્ય અને પાપના વિકલ્પથી જુદ્દો, એવો ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવ અનંતગુણથી ભરેલો એવું એકરૂપ જેનું સ્વરૂપ છે, એનો જોણો આશ્રય લીધો નથી. એ ચાર ગતિમાં રખે છે એમ કહે છે. ચાર ગતિમાં એના નામ આપે છેને? મનુષ્ય, આ નારકી, તિર્યંચ અને દેવ. જોણો આ ભગવાન આત્મા આનંદસ્વરૂપ ધ્રુવ એનો જોણો આશ્રય લીધો... કેમકે એ આત્મામાં ભવ અને ભવના કારણોનો અભાવ છે. શેમાં?

ચૈતન્યસ્વરૂપ જે જ્ઞાનાનંદ ધ્રુવ નિત્યાનંદ પ્રભુ એ આત્મા, એમાં ભવ અને ભવના કારણો. ચાર ગતિ અને ચાર ગતિના કારણોનો એમાં અભાવ છે. આણા..ણા..! એથી પરના અભાવ-સ્વભાવરૂપ અને પોતાની શાંતિ, આનંદ આદિના સ્વભાવથી ભરેલો. આણા..ણા..! એનો જોણો આશ્રય લીધો અથવા એવા પૂર્ણાનંદનો સ્વભાવ એનો જોણો સમ્યજ્ઞશનમાં સ્વીકાર કર્યો એને ભવ હોતા નથી, એને ભવરહિત મુક્તદશા પ્રામ થાય છે. આણા..ણા..! અને જેને એ આત્મા જ્ઞાયક ચિદાનંદ ધ્રુવ. કહ્યું હતુંને? પયથી આત્મા. એનું જેને ભાન નથી તે પયાપિસ્વભાવવાળો છે. એટલે કે વર્તમાન રાગ અને પુણ્ય અને પાપને વર્તમાન અવસ્થા એટલો એ માનનારો પયાપિબુદ્ધ મૂઢ જીવ છે. આણા..ણા..! એથી એ મૂઢ જીવ ચાર ગતિને ઉત્પત્ત કરે છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..ણા..! જીવ અધિકાર છેને?

જોણો અંતર આત્માપૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ ભગવાન આત્મા, એનો જેને સ્વીકાર થયો અને શરણ લીધું તેને ભવ અને ભવના ભાવો નહિ હોવાથી, તે મુક્તિ અને પરમાનંદની દશાને પામે છે. અને જોણો એનું શરણ લીધું નથી ત્રિકાળનું, પણ જેને એક સમયની વર્તમાન દશા એ પુણ્ય-પાપના ભાવ એનો જેને પ્રેમ અને તેટલો હું છું એમ જોણો માન્યું છે, એ જીવ ચાર ગતિમાં ભવને રખડતો પામે છે. આણા..ણા..! સમજાય છે કાંઈ? એમાં ચાર ગતિમાં રખે છે એ એની સ્થિતિ બતાવી. પહેલા મનુષ્યની બતાવી, પછી નરકની. એનું આયુષ્ય અને સ્થિતિ છે લાંબી. એ વાંચી લેવું.

પછી 'તિર્યંચોના ચૌદ ભેદ છે : ' એમાં રખડ્યો. છેને? પછી 'દેવોના ચાર નિકાય (સમૂહ) છે : (૧) ભવનવાસી, (૨) વંતર, (૩) જ્યોતિર્ઝ અને (૪) કલ્પવાસી.'

ત્યાં ગયો. આણા..દા..! ‘આ ચાર ગતિના જીવોના બેદોના બેદ લોકવિભાગ નામના પરમાગમમાં જોઈ લેવા. અહીં (આ પરમાગમમાં) આત્મસ્વરૂપના નિરૂપણમાં અંતરાયનો હેતુ થાય, તેથી સૂત્રકર્તા પૂર્વચિર્યમહિદારાજે (તે વિશેષ બેદો) કહ્યા નથી.’ આણા..દા..!

૨૮ કળશ. ‘(દાવે, આ બે ગાથાઓની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ બે શ્લોકો કહે છે છે :’

(મન્દાક્રાંતા)

સ્વર્ગે વાડસ્મિન્મનુજભુવને ખેચરેન્દ્રસ્ય દૈવા-
જ્યોતિર્લોકે ફળપતિપુરે નારકાણાં નિવાસે।
અન્યસ્મિન્ વા જિનપતિભવને કર્મણાં નોડસ્તુ સૂતિ
ભૂયો ભૂયો ભવતુ ભવતઃ પાદપદ્મકેજભક્તિ:।।૨૮॥

મુનિરાજ કહે છે પદ્મપ્રભમલધારિદેવ, ‘(હે જિનેન્દ્ર!) દૈવયોગે હું સ્વર્ગમાં હોઉં,...’ કોઈ પુષ્પનો યોગ હોય અને સ્વર્ગમાં જાઉં. ‘આ મનુષ્યલોકમાં હોઉં, વિદ્યાધરના સ્થાનમાં હોઉં, જ્યોતિર્જ દૈવોના લોકમાં હોઉં, નાગેન્દ્રના નગરમાં હોઉં,...’ આણા..દા..! ‘નારકોના નિવાસમાં હોઉં, જિનપતિના ભવનમાં હોઉં...’ શાશ્વત જિનેન્દ્ર પ્રતિમાઓ છેને મંટિર એમાં કદાચ મારો અવતાર હોય. આણા..દા..! ‘કે અન્ય ગમે તે સ્થળે હોઉં, (પરંતુ) મને કર્મનો ઉદ્ભબ ન હો,...’ આ વાત છે. આણા..દા..! હું તો આનંદનો નાથ પરમાત્મસ્વરૂપ છું. એની નિર્મણદશાની ઉત્પત્તિ હો, કર્મની ઉત્પત્તિ હો નહિ, એમ કહે છે. સમજાય છે કાંઈ?

‘ફ્રી-ફ્રીને આપના પાદપંકજની ભક્તિ હો.’ આણા..દા..! હે જિનેન્દ્રદેવ! પરમાત્મસ્વરૂપ.. હું ચાર ગતિના કોઈપણ ગતિમાં હોઉં. કારણ કે પૂર્ણદશા નથી. એથી મને આપના પાદપંકજની ભક્તિ હો. એટલે કે ત્યાં વિકલ્પ હો તો દેવની ભક્તિ હોય, બીજું મારે કાંઈ છે નહિ. આણા..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદનો નાથ સહજાનંદ પ્રભુ હું એનો મને આશ્રય અને શરણ છે, પણ થોડો ભવ બાકી હો કાંઈ તો ભગવાન! તમારી ભક્તિ ચરણકમળની હજો, એમ કહે છે. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? આ ભવના કારણો મને ન હશો, એમ કહે છે. આણા..દા..! હું એક આનંદનો નાથ સહજાનંદ પ્રભુ. મારી ચીજ અતીન્દ્રિય આનંદના સ્વભાવથી ભરેલી છે, એની મને પ્રામિ છે. સમજાય છે કાંઈ? પણ હજ કાંઈક ભવનું બાકી હો, તો પ્રભુ! જ્યાં હોય ત્યાં પ્રભુ તમારા પાદકમળની ભક્તિ મને હજો. એટલે મને શુભભાવ હોય તો એ હજો. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? કહો, શાંતિભાઈ! આણા..દા..!

હું આત્મા છું, આનંદનો સાગર છું. અતીન્દ્રિય આનંદથી ભરેલો એ મારી ચીજ છે, એ મને પ્રામ છે, પણ હજ ભવ કોઈ રાગાદિ બાકી હોય થોડો, ભવ કાંઈ હોય તો પ્રભુ તમારા ચરણકમળની ભક્તિનો ભવ હજો. એ શુભભાવ હોય તો આવો આવજો. આણા..દા..!

સમજય છે કાંઈ? એ આવ્યું હતુંને એ કે પર્યાયી આત્માના જ્ઞાન વિના. આવ્યું હતુંને કાલે? આણા..દા..! પર્યાયી આત્મા એમ. પર્યાયી આત્મા. એનું આત્મજ્ઞાન વિના પર્યાયદિષ્ટવાળો, પર્યાયસ્વભાવવાળો, વર્તમાન અવસ્થાના સ્વીકારવાળો એ ચાર ગતિમાં રખે છે. આણા..દા..! સમજય છે કાંઈ? આ સ્વતંત્રતાનો ઢંઢેરો! ..છેને એ વાત. સ્વતંત્રતા આ છે. આણા..દા..! પૂર્ણ આનંદસ્વરૂપ, પૂર્ણ જ્ઞાયકસ્વભાવી આત્મા એનું જોણે શરણ લીધું એટલે કે એનું જોણે જ્ઞાન કર્યું એટલે કે એનો જોણે સ્વભાવમાં, દિષ્ટમાં, જ્ઞાનમાં સ્વીકાર કર્યો એને હવે ભવ નહિ હોય અને હોય કદાચિત્ત તો પ્રભુ તમારા ચરણકુમળની ભક્તિનો ભવ હજો. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

અને પર્યાયદિષ્ટવાળો, આણા..દા..! ત્રિલોકના નાથને ભૂલીને પોતે સહજનંદમૂર્તિ પ્રભુ પોતે, પણ એની ખબર નથી એને. આણા..દા..! સાક્ષાત् અંતઃતત્ત્વ, પરમાત્મતત્ત્વ સ્વરૂપ બિરાજમાન પોતે છે. એની દિષ્ટ વિના વર્તમાન પર્યાયની દિષ્ટવાળો, ચાર ગતિની વ્યંજનપર્યાયની પર્યાયને ગ્રામ કરશે, એમ કહે છે. આણા..દા..! સમજય છે કાંઈ? એથી કહ્યું, હે નાથ! એનો અર્થ તો થયો કે હું જે મારું સ્વરૂપ છે એની મને ખબર છે. હવે કાંઈક હજુ રાગ બાકી છે, તો કોઈ ભવ હો, પણ એ ભવમાં તમારી ભક્તિ હજો, પ્રભુ! બીજું કાંઈ જોઈતું નથી. આણા..દા..! સમજય છે કાંઈ? એ ૨૮ કણશ થયો. આ શું ‘નૂન’ ભાઈ? ‘અનૂન’. ઠીક. ૨૮ કણશ.

(શાર્ડહલવિક્રીણિત)

નાનાનૂનરાધિનાથવિભવાનાકર્ણ ચાલોક્ય ચ
ત્વં કિલશનાસિ મુધાત્ર કિં જડમતે પુણ્યાર્જિતાસ્તે નનુ।
તચ્છકિતર્જિનનાથપાદકમલદ્વન્દ્વાર્ચનાયામિયં
ભક્તિસ્તે યદિ વિદ્યતે બહુવિધા ભોગાઃ સ્યુરેતે ત્વયિ॥૨૯॥

‘શ્લોકાર્થ :- નરાધિપતિઓના અનેકવિધ મહા વૈભવોને સાંભળીને...’ મોટા ચક્કવર્તીના, વાસુદેવ આવી ઋદ્ધિના. આ પૈસાવાળા, અબજોપતિઓ ને એવા ‘નરાધિપતિઓના અનેકવિધ મહા વૈભવોને સાંભળીને તથા દેખીને, હે જડમતિ, તું અહીં ફોગટ ક્લેશ કેમ પામે છે?’ આવા નરાધિપતિઓ અને અબજોપતિને દેખીને તને કેમ થાય કે ‘ઓણા..દા..!’ આ શું થયું તને? કહો, પોપટભાઈ!

શ્રોતા :- ધૂળધાણી છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ધૂળધાણી છે. આણા..દા..!

નરના અધિપતિઓ રાજા, શેઠિયાઓ આદિ ‘અનેકવિધ મહા વૈભવોને સાંભળીને તથા દેખીને, હે જડમતિ! તું અહીં ફોગટ ક્લેશ કેમ પામે છે?’ આણા..દા..! ‘તે વૈભવો ખરેખર પુણ્યથી ગ્રામ થાય છે.’ એ બધા વૈભવો પુણ્યથી ગ્રામ થાય છે. ‘તે

(પુણ્યોપાર્જનની) શક્તિ જિનનાથના પાદપદ્મયુગલની પૂજામાં છે;...’ આદા..દા..! ભગવાન આત્મા પૂર્ણાંદનો નાથ એનો સ્વીકાર અને જ્યાં શુભભાવ હોય ત્યાં ત્રિલોકના નાથની પૂજાનો ભાવ. એનાથી પુણ્ય થાય તો એનાથી આવા ભવ તો તને સહેજે મળશે, એમ કહે છે. આદા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? એવા ભવો બધા પુણ્યથી થાય છે. ‘(પુણ્યોપાર્જનની) શક્તિ જિનનાથના પાદપદ્મયુગલની પૂજામાં છે;...’ આદા..દા..! એટલે એમ કહે છે કે ભગવાન પૂર્ણ આનંદસ્વરૂપનો સ્વીકાર છે, પણ જ્યાં સુધી પૂર્ણાંદની પ્રામિ નથી તો એવા શુભભાવ આવશે અને એ શુભભાવમાં આવી સામગ્રી સહેજે મળશે. સમજાણું કાંઈ? એમ કહે છે.

શ્રોતા :- સામગ્રી ગ્રામ કરવાની વિધિ બતાવી!

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- એની વિધિ નથી બતાવતા. અહીંયાં તો પૂર્ણાંદના નાથની દષ્ટિ છે અને પૂર્ણ કરવું છે. એમાં જેની પૂર્ણતા નથી, ત્યારે આવા બધા વૈભવ દેખીને તું જડમતિ! વિરસ્મયા અને આશ્રયને કેમ પામે છો? એ તો તને પુણ્યભાવમાં આવશે. શુભભાવ છે જિનપતિની ચરણાકમળ સેવા, એ પુણ્યભાવથી સહેજે મળશે. તું આશા શું કરવા કરે છે? એમ કહે છે. એટલે ધર્માત્માને તો ભવિષ્યમાં રાજકુટુંબ કે તીર્થકર થાય એવું જ એને હોય એમ કહે છે. એય..! આદા..દા..! સહેજે મળશે એ તો. સો કળથી અનાજ થાય તો સો ખડના ભરોટા તો ભેગા થાય જ. એમ ત્રણલોકના નાથને મેં જાઓ જાણ્યો. સંચિદાનંદ પ્રભુ હવે મારે થોડો ભાવ હોય છે. તો એ ભાવના પુણ્ય ભગવાનની ભક્તિથી પુણ્ય થશે અને પુણ્યથી ભવિષ્યમાં હું તીર્થકર થઈશ, બળદેવ થઈશ, દીન એ તો સહેજે થશે. આદા..દા..! એમ કહે છે. સમજાય છે કાંઈ?

શ્રોતા :- એમ ન કીધું કે હજુ ફરીને થવાનું શું કામ છે? આત્મા ઘોને!

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- પણ અહીં હજુ અધૂરો છેને. એમ કહે છે. એમ કહે છે કે હું હજુ અધૂરો છું, મારી પૂર્ણ ગ્રામિ છે નહિ, એટલે ભવ તો થશે. સમજાય છે કાંઈ? આદા..દા..! ભવ થશે તો સહેજે આવી ઋષિદ્વિ મળશે. બળદેવની પદવી, તીર્થકરની.

શ્રોતા :- એટલે તું નિરાંત કર, તને મજ્યા વગર નહિ રહે.

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- નહિ, માટે તું આશા ન કર, એમ કહે છે. આવી આશા શું કરવા કરે છે? કે આવા દેખીને ઓદો..દો..! અબજોપતિ આવા મહાસુખી, મહેલ દેખીને તને વિરસ્મયતા શેની આવે છે? આત્માની વિરસ્મયતા તને આવી છે, હવે એ ભગવાનની ભક્તિનો શુભભાવ તને આવ્યા વિના રહેશે નહિ. આદા..દા..! એનાથી આવી પુણ્યની પદવીઓ સહેજે મળી જશે, એમ કહે છે. આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ? કહો, સુજાનમલજ! આવી વાત છે.

શ્રોતા :- ...

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- એ સાંભળીને, દેખીને ફોગટ કલેશ કેમ પામે છો? એમ કહેવું

ઇને? એવા પૈસાવાળા મોટા દેખીને, ‘ઓહો..હો..!’ જુઓને, આ બિચારા ગુજરી ગયાને, બાદશાહી મકાનમાં હતા સદામીલાલ! ગૃહસ્થ મોટા ઘણા કરોડોપતિ. ઘણા. કેટલા લાખો ૨૦-૨૫ લાખ તો ધર્માદિ ખર્ચા હશે. એ જતના. અને બાદશાહી મકાન. છાપામાં આવ્યું હતું. બાદશાહી મકાનમાં લોહી જાણ, મરી ગયો (કોઈએ) મારી નાખ્યો. આહા..હા..! હમણા આપણો ત્યાં બેંખોર આવ્યા હતા, હતાને તમે કે નહિ? બેંખોર આવ્યા હતા. ૪૨ ફૂટની પ્રતિમા બાહુબલની ઇને? નીકળી હતી ત્યારે આવ્યા હતા. બિચારા બે દિ’ સાંભળ્યું હતું બરાબર. આ ફેરી નરમાશ હતી. સાંભળતા હતા. અમારે ભાઈ! પૈસા ભલે હો, ખર્ચો એ કોઈ ચીજ નથી, એ કોઈ ધર્મ નથી. સમજાણું કાંઈ? આહા..હા..! એટલે એનું અભિમાન શું? કે અમે આ ખર્ચા કર્યા. એ તો કુદરતે થવાનું થાય છે. આહા..હા..! તું એક અનંત આનંદનો નાથ સાગર ભગવાન ત્યાં દશ્ટિ કરને. આહા..હા..! ત્યાં ભંડાર નિધાન ભર્યું છે અંદર. આહા..હા..! અનંત-અનંત જ્ઞાન, અનંત શાંતિ, અનંત સ્વચ્છતા, અનંત પ્રભુતા. અનંત-અનંત ઈશ્વરતાનો નાથ તું પ્રભુ છો. એના સ્વીકારમાં તને આનંદ આવશે અને અધૂરું કાંઈ રહી જશે તો ભગવાનની ભક્તિ આદિના ભાવમાં પુણ્ય થઈ જશે. તો આવી પદવીઓ તો સહેજે ભેગી આવશે, એમ કહે છે. ઈચ્છા ન કર. સમજાણું કાંઈ? આહા..હા..!

‘જિનપાદપદ્ધની ભક્તિ હોય, તો તે બહુવિધ ભોગો તને (આપોઆપ) હશે.’ સહેજે મળશે. આહા..હા..! સમજાય છે કાંઈ? આહા..હા..! આ જીવનો અધિકાર છેને? એટલે જીવનું ભાન થયું, પણ હજ પૂર્ણ થયું નથી, તો એથી તું આવા વૈભવો દેખીને આશ્રય ન પામ, આશ્રય ન પામ. તારા સ્વરૂપનું ભાન કરીને આશ્રય પામ. અને તને ભગવાનની ભક્તિનો ભાવ આવશે, એમાં એવા પુણ્યને લઈને સહેજે એવી સ્થિતિ તને પ્રામ થશે જ. આહા..હા..! એમ કહે છે. ધર્માત્મા ગરીબને ઘરે નહિ અવતરે. ધર્માત્મા કોઈ તીર્થકર, ચક્રવર્તી આદિની પદ્ધતી પામીને ત્યાં અવતરશે. આહા..હા..! સમજાય છે કાંઈ? એમ ઈ કહે છે. આહા..હા..! કારણ કે સ્વરૂપપ્રામિ અધૂરી રહી હોય તો સ્વર્ગમાં જશે અને સ્વર્ગમાંથી પણ મોટો રાજ મોટા હશે. એની રાણીની કૂઝે જશે, અબજોપતિને કૂઝે જશે. એ તો વસ્તુનું સ્વરૂપ જ છે. સમજાય છે કાંઈ? પાટણીજી! આમ છે. આહા..હા..! એ ૧૭ ગાથા થઈ. ૧૮(મી ગાથા).

કત્તા ભોત્તા આદા પોગલકમ્મસ્સ હોદિ વવહારો।
કમ્મજભાવેણાદા કત્તા ભોત્તા દુ ણિચ્છયદો॥૧૮॥
આત્મા કરે, વળી ભોગવે પુદ્ગલકરમ વ્યવહારથી,
ને કર્મજનિત વિભાવનો કર્તાદિ છે નિશ્ચય થકી. ૧૮.

‘ટીકા :- આ, કર્તૃત્વ-ભોક્તૃત્વના પ્રકારનું કથન છે.’ એટલે? અશુદ્ધ જીવનું કર્તૃત્વ કેવું હોય એનું કથન છે. શુદ્ધ જીવનું જેને ભાન છે એ તો રાગનો પણ કર્તા નથી અને

જીવ અધિકાર, ગાથા-૧૮

ભવનો પણ કર્તા છે નહિ. આણા..દા..! ભવના ભાવનો જે કર્તા નથી. તે ભવનો પણ કર્તા નથી, એ કર્મનો એ કર્તા નથી; પણ જેણે હજ આત્માનું ભાન નથી. એવા અજ્ઞાનીઓને અશુદ્ધ જીવનું શું કર્તૃત્વ છે? એ કહે છે. આણા..દા..! ‘આત્મા...’ અશુદ્ધ જીવનું આ વર્ણન છે. ‘નિકટવતી અનુપચરિત-અસદ્ભૂતવ્યવહારનયથી દ્રવ્યકર્મનો કર્તા...’ આણા..દા..! આ આત્મા જેને વસ્તુના સ્વરૂપની દિલ્લિની ખબર નથી એ જીવ, દ્રવ્યકર્મ જે જીડ છેને... કેમકે એ ભાવકર્મનો કર્તા થશે જ. તેથી એને દ્રવ્યકર્મ પણ થશે. તે દ્રવ્યકર્મનો કર્તા કઈ અપેક્ષાથી? કે તદ્દન નજીક છેને અહીં કર્મ?

‘નિકટવતી અનુપચરિત...’ એ ઉપચાર નથી. સંબંધમાં છે અહીંયાં કર્મ. અસદ્ભૂત છે. એ આત્મામાં નથી. એવા ‘અસદ્ભૂતવ્યવહારનયથી દ્રવ્યકર્મનો કર્તા...’ અજ્ઞાની આ રીતે કહેવામાં આવે છે. કર્તાનો અર્થ? એ દ્રવ્યકર્મને કરતો નથી, પણ જે ભાવકર્મને કરે છે તે દ્રવ્યકર્મને નિમિત્ત થાય છે. એટલે નિમિત્ત થાય એટલે વ્યવહારકર્તા કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! ‘આત્મા...’ કર્મ અહીં નિકટ છેને નજીક અહીંયાં. ‘અનુપચરિત...’ ઉપચાર નથી, પણ તદ્દન સંબંધ છે અહીં નજીક. ‘અસદ્ભૂત...’ છે, પણ છે જૂંઠ. એવા ‘વ્યવહારનયથી દ્રવ્યકર્મનો કર્તા અને તેના ફળરૂપ સુખદુઃખનો ભોક્તા છે,...’ એ કર્મના ફળ સ્વર્ગાદિ કે આ શોઢાઈ આદિ એના સુખ-દુઃખનો નિમિત્ત તરીકે ભોક્તા વ્યવહાર તરીકે. એનો ભોક્તા નથી, પણ ભાવનો ભોક્તા છે. તેથી તે નિમિત્ત એમાં હોય છે, માટે નિમિત્તનો ભોક્તા વ્યવહારે કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..!

કેમ? કે ‘અશુદ્ધનિશ્ચયનયથી સમસ્ત મોહરાગ્દેખાદિ ભાવકર્મનો કર્તા...’ જ છે ઈ. શું કહ્યું એ? ‘અશુદ્ધનિશ્ચયનયથી સમસ્ત મોહરાગ્દેખાદિ...’ વિકારીભાવનો એ કર્તા છે અજ્ઞાની. તેથી કર્મનો નિમિત્તકર્તા કહેવામાં આવે છે, વ્યવહારકર્તા કહેવામાં આવે છે એમ કહે છે. શું કહ્યું સમજાણું આમાં? કે ‘અશુદ્ધનિશ્ચયનયથી...’ કેમકે શુદ્ધ દિલ્લિની ખબર નથી, ભાન નથી. એટલે પર્યાયમાં અશુદ્ધનિશ્ચય છે પોતાની પર્યાયમાં. છે મલિન. એવા સમસ્ત મિથ્યાત્વ રાગ-દ્રેખાદિ ભાવનો એ કર્તા અજ્ઞાની છે. અશુદ્ધનિશ્ચયથી તે કર્તા ખરેખર છે. તેથી દ્રવ્યકર્મ આવે છે એને આ અશુદ્ધનિશ્ચયનય નિમિત્ત થાય છે. એથી તેને વ્યવહારકર્તા કહેવામાં આવે છે. જીડનો વ્યવહારકર્તા કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ?

‘અનુપચરિત-અસદ્ભૂતવ્યવહારથી...’ ઓલામાં નિકટવતી હતું એટલું કાઢી નાખ્યું. આ શરીર-શરીર. ઓલું કર્મ તો તદ્દન અંદર. શરીર, વાણી, મન એવો અસદ્ભૂત અનુપચરિત એટલે અહીં ઉપચાર નથી. અહીં નજીક છેને શરીર? ‘અસદ્ભૂતવ્યવહારથી (દેહાદિ)નો...’ કર્તા કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! કેમકે પોતે વિકારીનો કર્તા થાય છે, તેથી જીડનો વ્યવહારે કર્તા કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! ભારે વાતું, ભાઈ! દેહ, વાણી આદિને? આણા..દા..! અને તે અજ્ઞાનથી રાગ-દ્રેખનો, અશુદ્ધનયથી કર્તા હોવાથી અસદ્ભૂત અનુપચરિત તે દેહાદિનો

કર્તા કહેવાય. ‘ઉપચરિત અસદ્ભૂતવ્યવહારથી ઘટ-પટ-શક્તાદિનો કર્તા છે.’ ઓલું દૂર છેને ઘટ-પટ? ‘ઉપચરિત અસદ્ભૂતવ્યવહારથી ઘટ-પટ.’ ગાડું ગાડું હોયને એ કર્તા છે. ‘આમ અશુદ્ધ જીવનું સ્વરૂપ કહ્યું.’ જીવ અધિકાર છેને? એટલે કે જેને ભગવાન આત્મા જ્ઞાતા-દષ્ટા આનંદનો સાગર પ્રભુ એવા જીવનું જેને ભાન નથી, તેને અશુદ્ધનિશ્ચયથી વિકારનો કર્તા થાય છે. સમજાય છે કાંઈ? તેની પર્યાયનો કર્તા થાય છે. એથી નવા કર્મ આવે એનો વ્યવહારે કર્તા કહેવામાં આવે છે. અશુદ્ધનિશ્ચયથી જ્યારે આત્મા વિકારનો કર્તા અજ્ઞાની થાય છે. તેથી દેહાદિનો અનુપચરિત અસદ્ભૂતવ્યવહારથી કર્તા કહેવામાં આવે છે. અશુદ્ધનિશ્ચયથી પોતાના અજ્ઞાનનો કર્તા થાય છે. માટે ઘટ-પટ ગાડાનો પણ અસદ્ભૂત ઉપચાર વ્યવહારથી કર્તા કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ આમાં?

કરે છે એનો અર્થ એમ કરી શકે છે એ પ્રશ્ન નથી અહીં. કરી શકે છે અશુદ્ધનિશ્ચયથી વિકારનો કર્તા. શુદ્ધનું ભાન નથી. ‘હું આનંદનો નાથ જ્ઞાપકસ્વરૂપ છું’ આણ..ણ..! એવી જેને અંતરની મહિમા સ્વરૂપની આવી નથી, એની દશ્ટિ રાગ ઉપર હોવાથી આણ..ણ..! સ્વભાવ ઉપર દશ્ટિ નહિ હોવાથી. આણ..ણ..! વિકારી ભાવ ઉપરનું લક્ષ અને દશ્ટિ હોવાથી એ અશુદ્ધનયે વિકારનો કર્તા તે અજ્ઞાની થાય છે. સમજાય છે કાંઈ? તેથી નવા કર્મ આવે એને આ અશુદ્ધનયનું નિમિત્ત છે એથી તે વ્યવહારકર્તા કર્મનો કહેવામાં આવે છે. અને અશુદ્ધનો વિકાર કર્તા છે. માટે તે દેહ, વાણીનો અસદ્ભૂતવ્યવહારનયે ઉપચરિતથી કર્તા કહેવામાં આવે છે. અને ઘટ-પટાદિનો તો આણ..ણ..! આ રોટલા કરે, રોટલી કરે, શાક કરે, દાળ-ભાત કરે. એમ કહેવાયને? ઈ કહે છે કે ‘ઉપચરિત અસદ્ભૂતવ્યવહારથી...’ ઉપચારથી જૂઠા વ્યવહારનયથી. કેમકે સાચી નયથી અશુદ્ધનયે તો વિકારનો કર્તા છે. આણ..ણ..! બહુ અટપદુ લાંબુ છે.

શ્રોતા :- નયની વાત જ લાંબી હોય.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- હા, મૂળ તો એમ કહેવું છે કે જેને આત્મા શુદ્ધ આનંદધન નિત્યાનંદ પ્રભુ એનો સ્વીકાર છે, એને તો અશુદ્ધનયે વિકારનો કર્તા એ નથી. એ તો શુદ્ધનયે શુદ્ધનો કર્તા પરિણાતિનો છે. આણ..ણ..! સમજાય છે કાંઈ? પણ જેને એ જીવની શુદ્ધતા ભગવાન પરિપૂર્ણ પવિત્ર પિંડ પ્રભુ છે એનો જેને આશ્રય નથી, શરણ નથી, આદર નથી, સત્કાર નથી, આણ..ણ..! એને પુણ્ય ને પાપ ને મિથ્યાત્વના ભાવનો આદર છે અને તેથી અશુદ્ધનયે તેનો એ કર્તા છે. એમ હોવાથી નવા કર્મ આવે એને નિમિત્તપણું છે, માટે વ્યવહારકર્તા કહેવામાં આવે છે. આમ હોવાથી દેહાદિની કિયા પણ થાય છે એમાં અશુદ્ધનો કર્તા છે માટે અને પણ અસદ્ભૂતનયે કર્તા કહેવામાં આવે છે. અને ઘટ-પટાદિનો ઉપચારથી, ઓલો અનુપચાર હતો.

શ્રોતા :- આખી દુનિયાના કામ કરી શકે છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- કરી શકતો નથી. કરે છે ક્યાં કીધું? કરી શકે છે એમ અહીં નથી કીધું. અહીંયાં બોલાય છે એમ. વ્યવહાર ત્યારે કહેવાય છે. જે અજ્ઞાનપણે વિકારનો કર્તા

જીવ અધિકાર, ગાથા-૧૮

થાય છે એ બરાબર છે. એ તો કરે છે ઈ. એને જડાદિનો કર્તા કહેવો એ ઉપચારથી, વ્યવહારથી, નિમિત્તપણું એને છે એમ કહેવામાં આવે છે. કરી શકે છે એમ વાત નથી અહીં. આણ..દા..! જીણી વાત, બાપુ! નયનો અધિકાર વીતરાગમાર્ગમાં અલૌકિક છે. સાધારણ અભ્યાસ ન મળે. આ વેપાર આખો હિ' ખાવા-પીવા, ભોગ, પેસા રળે મૂઢ જેવી દશા ઢોર જેવી. ઢોર જેવી દશા એ. આણ..દા..!

શ્રોતા :- ... એ સમ્યજ્ઞન પામી શકે છે.

પૂજ્ય ગુલટેવશ્રી :- ઢોર જેવી દશા એટલે મજૂરી બિચારા કરે આખો દિવસ. આ રળવું, આ પેસા આવ્યા, આ બે લાખ મળ્યા, પાંચ લાખ મળ્યા ને ધૂળ મળી, બાયડી મળી, છોકરા થયા, દીકરીને સારી રીતે પરણાવી, છોકરાને સારે ઠેકાણે નાખ્યા. મજૂરી છે પાપી. પાપી આત્માની એ બધી મજૂરી છે. આણ..દા..! દિલીપ! આણ..દા..! એવું જેણે આત્માના સ્વરૂપનું ભાન ભૂલીને આવા વિકારના ભાવનો કર્તા નિશ્ચયથી થાય છે ખરેખર. અશુદ્ધ છેને? ભલે અશુદ્ધ, પણ નિશ્ચયથી ખરેખર કર્તા થાય છે. એનો ખરેખર કર્તા. પણ એને લઈને પછી બાહ્યની ચીજમાં આ અશુદ્ધતા નિમિત હતી એથી વ્યવહારે કર્તા. એના બેદ પાડ્યા પછી. એક અનુપચરિત અસદ્ભૂત, એક ઉપચરિત અસદ્ભૂત. એ આ રીતે નિમિત્તપણે કર્તા કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! જુઓ, આ કુંદુંદાચાર્ય. એથી કર્તા કહેવામાં આવે છે માટે કરી શકે છે એ ગ્રશ અહીં નથી. કરી શકે છે એ વિકારના પરિણામને. સમજાય છે કાંઈ? આણ..દા..!

જ્ઞાતા-દશા સ્વભાવ સહજનંદ પ્રભુ. એનું જેને આદર-ભાન નથી... પયધી આત્મજ્ઞાન એમ આવ્યું હતુંને? એ એમ કીધું પર્યાપ્ત સ્વભાવવાળો તે ચાર ગતિમાં રખે એનો વિસ્તાર છે આ. સમજાય છે કાંઈ? આણ..દા..! એ એનો વિસ્તાર છે. આણ..દા..! જૈનર્ધનની શૈલી અલૌકિક છે, ભાઈ! આણ..દા..! અલૌકિક. આણ..દા..! પ્રભુ! તે તને જાણ્યો નહિ. તું કોણ છો એને જાણ્યો નહિ તે અને જે તું નથી તેને તે જાણીને મારો માન્યો. એ પુણ્ય અને પાપના ભાવ એ તું નથી. શુભ દયા, દાન, પ્રતના ભાવ અને કામ, કોધ, રળવાના ભાવ બધા પુણ્ય-પાપના ભાવ. એ ભાવ આત્મામાં નથી. પણ તે આત્માને જાણ્યો નથી માટે 'મારા છે' એમ કરીને તું કર્તા થયો એનો. શાંતિભાઈ! જુઓ, એક અહીં રળે અને એક હોંગકોંગમાં રળે. ત્રીજો તો વળી બહાર પડી ગયો મોટો. આમ ને આમ બધું રખડતું છે. આણ..દા..!

અહીં જીવ અધિકારમાં આ શૈલી લીધી કુંદુંદાચાર્ય. કીધુંને કે 'કર્તા ભોગ્તા આદા પોગલકમ્મસ્સ હોદિ વવહારો' એનો અર્થ શું? છે? 'કમ્મજભાવેણાદા કર્તા ભોગ્તા દુ ણિચ્છયદો' અહીં વસ્તુ છે કે કર્મના નિમિત્તથી ઉત્પન્ન થતાં વિકારીભાવ એનો જે કર્તા થાય તે અશુદ્ધ નિશ્ચયનયે બરાબર છે. સમ્યજ્ઞની જીવ શુદ્ધ ચૈતન્યસ્વભાવના ભાવવાળો

જીવ એ વિકારના પરિણામનો એ કર્તા નથી, એ તો જાણનાર છે. સમજાય છે કાંઈ? જેને ધર્મ ગ્રગટ્યો છે, ધર્મી એવો જે આત્મા પૂણનિંદનો નાથ આણ..દા..! એનો જેને સ્વીકાર થઈને ધર્મદશા સમ્યજ્ઞનન-જ્ઞાન થયું છે. એ તો પુણ્ય અને પાપનો પણ કર્તા નથી. એ તો વ્યવહારે જાણોલો પ્રયોજનવાન, જાણવાનો પ્રયોજનવાન છે. આણ..દા..! ૧૧મી ગાથામાં કહ્યુંને? ૧૧ અને ૧૨. ભૂતાર્થ ભગવાન સત્યાર્થ પ્રભુ, ત્રિકાળ સત્તનો જેને સ્વીકાર દશ્ટિમાં થયો છે, એને વ્યવહાર ક્યો? કે પર્યાયમાં અશુદ્ધતા આદિ રહિત છે તેને જાણવો એ વ્યવહાર અને એ વ્યવહારનયે જાણોલો પ્રયોજનવાન છે એમ કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! આવી વાતું. પણ જેને એ અજ્ઞાનભાવના સ્વરૂપનું ભાન નથી અને રાગ ને પુણ્ય ને દ્યા, દાન, કામ, કોધના ભાવ ‘એ મારા છે’ (એમ માને છે)... ક્યાંક પોતાનું અસ્તિત્વ તો માનવું પડશેને એને? આમ અસ્તિત્વ માન્યું નથી તો આમ અસ્તિત્વ માન્યું. એમ કહે છે. આણ..દા..!

જીવ અધિકાર છેને આ? તો જીવનું જે અખંડ પૂર્ણ સ્વરૂપના અસ્તિત્વનો સ્વીકાર જ્યાં નથી તો ક્યાંક ‘છું’ એવું અસ્તિત્વ માનવું તો પડશેને એને? એટલે કે જેણો ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવના અસ્તિત્વનો અનાદર કરીને પુણ્ય અને પાપના ભાવનો આદર કરીને ‘તે હું છું’ એવું પોતાનું અસ્તિત્વ ત્યાં માન્યું. અને તેથી તે અશુદ્ધનયે વિકારનોકર્તા અજ્ઞાની છે. આણ..દા..! આવી વાતું છે, ભાઈ! અને તેથી તે અશુદ્ધનયે કર્તા છે તેથી એ ખરેખર કર્તા છે અને તેથી નવા કર્મ આવે એમાં એ નિમિત્ત છે એટલે વ્યવહાર કર્તા કહેવાય છે. આણ..દા..! એને દેહાદિની કિયા થાય છે ત્યારે આ સદ્ગુરૂત્વવહાર કર્તા કહેવામાં આવે છે. ઘટપટની કિયા થાય ત્યાં ઉભો .. કર્તા છે. માટે એનો ઉપચારિત ઘટપટનો કર્તા પણ વ્યવહારે કહેવામાં આવે છે. આમ છે. આણ..દા..! કણો, ચંદુભાઈ! આવો માર્ગ છે, બાપુ! આણ..દા..!

વીતરાગ પરમેશ્વર, જિનેશ્વરદેવ એણો જોયેલો માર્ગ જેણો જાણ્યો, જોયો એને તો કર્તા નથી, કહે છે. આણ..દા..! પણ જેણો એ જોયો નથી, જાણ્યો નથી આણ..દા..! એણો પોતાનું હોવાપણું વિકારમાં સ્વીકાર્યું છે. નિર્વિકારી સ્વભાવના હોવાપણાનો સ્વીકાર નથી તેથી તેને વિકારના ભાવનું, સ્વભાવનું અસ્તિત્વ સ્વીકાર્યું છે, તેથી તે અશુદ્ધનયે તેનો કર્તા છે. તે કર્તા અશુદ્ધનયે બરાબર છે અને હવે વ્યવહાર નિમિત્તપણું ઓલું કર્મ આવવામાં નિમિત્ત છે, ઘટપટ થવામાં નિમિત્ત છે. નિમિત્ત છેને? દેહાદિમાં, વાણીમાં નિમિત્ત છે એટલે એને ઉપચારે, વ્યવહારે કર્તા કહેવામાં આવે છે. કરી શકે છે એ અહીં પ્રશ્ન નથી. સમજાણું કાંઈ? મારું આવું ..હવે. ઓલા બિચારા દૃષ્ટામું પરિક્રમાણું કરીને દ્યા પાળતા અને વ્રત કરતા લ્યો. ભક્તિ હવે.

શ્રોતા :- હાથ આવે એવું ન હતું!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- હાથ આવે એવું નહોતું? આણ..દા..! ભાષા કેટલી કરી જુઓને. ખરેખર તો એ ‘અશુદ્ધજીવનું કથન છે એટલે શું? કે અશુદ્ધજીવનું સ્વરૂપ જ એણો માન્યું

છે. અશુદ્ધપણું એ હું છું' એમ માન્યું છે. એવો જીવ અશુદ્ધતાનો, વિકારનો, પુષ્ય, પાપ, દ્યા, દાન, વ્રતાદિનો, કામકોધનો એ અશુદ્ધનથે કર્તા છે. અશુદ્ધનિશ્ચય છેને? પર્યાપ્ત છેને એની પોતાની? પણ તે અશુદ્ધનથે કર્તા હોવાથી અને તે અશુદ્ધનથે આણ..દા..! એ પુષ્ય-પાપનો ભોક્તા હોવાથી... બેય લેવું છેને અહીં? વિકારી પરિણામનો કર્તા હોવાથી અજ્ઞાની અને વિકારી પરિણામનો ભોક્તા હોવાથી. જ્ઞાની એ વિકારી પરિણામનો કર્તા અને ભોક્તા નથી. ઘર્મી તો નિર્મળ પરિણામનો કર્તા અને નિર્મળ પરિણામનો ભોક્તા. આણ..દા..! જુઓ તો ખરા! સમજાય છે કાંઈ?

નયની શૈલી કેવી ગોઠવી જુઓને. બે જ વાત કહેવી છેને? કે આત્મા પુદ્ગલ કર્મનો કર્તા-ભોક્તા વ્યવહારથી છે. એટલે કે શ્વીનું શરીર, લક્ષ્મી, દાળ, ભાત અનો ભોક્તા... વિકારને ભોગવે છે એ ખરેખર છે અજ્ઞાની અને આ જે નિમિત્ત છે તે વ્યવહારે ભોગવે છે એમ કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! સમજાય છે કાંઈ? અને વિકારનો પરિણામ કર્તા છે એ ખરેખર છે. કારણ કે ત્રિકાળીની ખબર નથી એટલે વિકાર પરિણામનો કર્તા ખરેખર છે. તેથી તે કર્મ અને ઘટપટ અને શરીર અને વાણીનો નિમિત્ત હોવાથી વ્યવહારે કર્તા આરોપિત કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? 'આમ અશુદ્ધજીવનું સ્વરૂપ કલ્યું.' જુઓ, મુનિરાજ કહે છે. 'ઇત્યશુદ્ધજીવસ્વરૂપમુક્તમ्' આણ..દા..!

'(હવે, ૧૮મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ છ શ્લોકો કહે છે :)' 30. 30 ને?

(માલિની)

અપિ ચ સકલરાગદ્રેષમોહાત્મકો ય:
પરમગુરુપદાબ્જદ્વન્દ્વસેવાપ્રસાદાત्।
સહજસમયસારં નિર્વિકલ્પં હિ બુદ્ધવા
સ ભવતિ પરમશ્રીકામિનીકાન્તકાન્તઃ ॥૩૦॥

આણ..દા..! 'શ્લોકાર્થ :- સકળ મોહરાગદ્રેષવાળો જે કોઈ પુરુષ...' ભલે કહે છે એક પર્યાપ્તમાં મોહ અને રાગ-દ્રેષ હોય. આણ..દા..! 'પરમગુરુના ચરણકમળયુગલની સેવાના પ્રસાદથી...' આણ..દા..! 'પરમગુરુના ચરણકમળ...' એ ચરણકમળ એટલે પગની અહીં વાત નથી કાંઈ. એમણે કહેલું સમ્યજ્ઞર્થન અને ચારિત્ર એ ચરણયુગલ કહેવાય છે. આણ..દા..! 'સકળ મોહરાગદ્રેષવાળો જે...' ભલે અહીં આમ સકળ કેમ કીધું? કે ભલે અને પર્યાપ્તમાં ભિથ્યાત્વ અને રાગ-દ્રેષ હોય, પણ ગુરુના પ્રસાદ અને જ્યારે મળ્યું આત્મતત્ત્વ, એમ કહે છે. આણ..દા..! સમજાય છે કાંઈ? નિમિત્ત. કેમકે ગુરુ અને આત્માના તત્ત્વને બતાવે છે. સમજાય છે કાંઈ? આણ..દા..! પૂર્ણાનિંદનો નાથ પ્રભુ તું છો. તને આ બિભારાપણું શોભે નહિ, ભાઈ! આણ..દા..! ચક્કવરતી ભીખ માગે. એટલે ચક્કવરતીને ઘરે-રાજાને ઘરે વાધરણ

ગઈ હોય વાઘરી. ટેવ પડી હોય એટલે ત્યાં કોઈ મોટા રાજ આવ્યા.. થોડા રોટલા રાખીને મુકે, ગોખલામાં મુકે, ‘એય..! મા-બાપ આપજો’ એમ કરીને કહે. બિખારાવેડા છેને તે ત્યાં જઈને. અહીં રાજ હોય સારું. ઓલી ટેવ પડીને વાઘરણની. આણ..દા..! થોડાક દાંતણ નાખે અને રોટલી ત્યાં રાખે. ‘એય..! મા-બાપ આપજો’ એમ કરીને દાંતણ આપે અને રોટલી લઈ લે. એવું થોડું કરી લે. આણ..દા..!

ત્રણલોકનો નાથ આનંદનો સાગર પ્રભુ એ પોતાને ભૂલીને રાગને હું કરું અને રાગ મારો અને રાગ મને પ્રેમ કરું એ વાઘરણના ચાળા છે. આણ..દા..! વાઘરણ સમજો છો? વાઘરી નથી સમજતા? દાંતણ દેવા આવે. આણ..દા..! ભાઈ! તું કોણ છો? બાપુ! તને ખબર નથી. આણ..દા..! કહે છે, ભલે પર્યાયમાં આ હોં પણ ‘પુરુષ પરમગુરુના ચરણ-કમળયુગલના સેવાના પ્રસાદથી નિર્વિકલ્પ સહજ સમયસારને જાણો છે...’ જોયું! આણ..દા..! કહે છે કે હું અને રાગ-દ્રેષ્ટ તો પર્યાયમાં હોં, છે એમ કાંઈ નથી એમ નહિ. આણ..દા..! પણ ‘કોઈ પુરુષ...’ પુરુષ શર્જે કોઈ આત્મા. ‘પરમગુરુના ચરણ-કમળયુગલના સેવાના પ્રસાદથી...’ આણ..દા..! કેમ એ કહેવા માગે છે? કે સંત-ગુરુ તો અને આત્મા અખંડ આનંદનો નાથ છે એ બતાવે છે. એને ગુરુ કહીએ. ગુરુ બીજાને કહે ‘રાગ કર અને આ કર’ કહે એ ગુરુ નહિ. આણ..દા..!

જૈનના સાચા સંત અથવા ગુરુ એને કહીએ કે જે રાગ વિનાનો ભગવાન આત્મા પૂર્ણાનંદનો નાથ અને બતાવે. આ બતાવું. એને જો, અનુભવ કર. આ એનો ઉપદેશ હોય એમ કહે છે. છે આત્માવલોકન છેને તો એ આત્મા? વીતરાગ મુહૂરુહૂ એવો પાઠ છે. ગુરુ વીતરાગતાને વારંવાર કહે બસ. નિમિત્ત ને રાગ ને પર્યાયથી ઉઠી જા, ખસી જા અને ત્રિકાળી જ્ઞાપકભાવમાં નજર કર. આવો ઉપદેશ ગુરુનો હોય છે કીધું. સમજાય છે કાંઈ? આણ..દા..! એમ ઈ કહે છે અહીં. એને ઉપદેશ મજ્યો અને એ પાત્ર જીવ. આણ..દા..!

‘પરમગુરુના ચરણકમળયુગલના સેવાના પ્રસાદથી નિર્વિકલ્પ સહજ...’ એનો અર્થ એમ કહે છે કે પરમગુરુની સેવાથી એને દેશના મળી આવી. દેશના આ મળી. દેશના આવે છેને? દેશનાલભિદ્ય. આણ..દા..! એ પણ લભિદ્ય મળી તો મળી પણ પાખ્યો તરત એમ કહે છે. આણ..દા..! જુઓ, એક મુનિરાજના કળશો! આણ..દા..! આવો જે કોઈ પુરુષ હોં. ભલે કહે છે કે સકળ મોહ-રાગદ્રેષ્ટ હોય પર્યાયમાં. આણ..દા..! એવો જે કોઈ આત્મા ‘પરમગુરુના ચરણકમળયુગલના સેવાના પ્રસાદથી...’ એટલે કે ગુરુએ કહ્યું એવું ઓણો માન્યું (એ) અની સેવા કરી કહેવાય. આણ..દા..! સેવા કાંઈ પગ દાબવા હતા કાંઈ? આણ..દા..!

શું ઓણો કહ્યું હતું? અને શું એ પાખ્યો? ‘નિર્વિકલ્પ સહજ સમયસાર...’ આણ..દા..! ઓણો કહ્યું હતું પ્રભુ! તું નિર્વિકલ્પ અલેટ અખંડાનંદ સમયસાર આત્મા છો. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ પુણ્ય અને પાપ પર્યાયમાં હોવા છતાં એ તું નહિ. આણ..દા..! શું

રચના છેને? દિગંબર મુનિઓની રચના, સંતોની રચના. આણા..દા..! પ્રભુ! તું તો રાગ-દ્રેષ્વવાળો છો એમ માન્યું છે? છે પર્યાયમાં, પણ એ તું નહિ. એ તારા નહિ. તું જ્યાં છો ત્યાં એ નહિ અને એ છે ત્યાં તું નહિ. સમજાણું કાંઈ? આમ કહીને સંતોની-ગુરુની ઉપદેશ શૈલી કેવી હોય એ પણ બતાવે છે. આ કરો, ફલાણું કરો, આમાં કરો. એ પહેલું કર્તાપણું બતાવ્યું અજ્ઞાનીનું. હવે આ તો બધું ઉડાવી દીધું એકદમ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

એમ કહીને એક પણ એમ કહે છે કે જે આ ઉપદેશ છે એની દેશના વિનયથી સાંભળી છે એણો. સમજાય છે? આમ તો સાંભળે છે ઘણા, પણ એ સાંભળવામાં એનો અવિનય હોય છે તે સાંભળ્યું નથી એણો. સમજાય છે કાંઈ? આણા..દા..! જીણી વાત છે, ભગવાન! પુરુષ આવો પુરુષ. આણા..દા..! પરમગુરુના ચરણકૃમળધુગલની સેવાના પ્રસાદથી...’ ગુરુએ એને કહ્યું હતું કે તું નિર્વિકલ્પ સત્ય પદાર્થ છો મહા. ભૂતાર્થ સત્યાર્થ ત્રિકાળ વસ્તુ છે તારી. આણા..દા..! નિર્વિકલ્પ અભેદ સહજસમયસાર આણા..દા..! એ આત્મા, એને જાણો છે. નિર્વિકલ્પ સહજસમયસાર એ આ આત્મા. ઉપદેશ પણ ગુરુનો એ હતો કે નિર્વિકલ્પ સહજ આત્મા તે તું. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

‘સેવાના પ્રસાદથી નિર્વિકલ્પ સહજસમયસારને જાણો છે,...’ આણા..દા..! ‘તે પુરુષ પરમશ્રીકૃપી સુંદરીનો પ્રિય કાન્ત થાય છે.’ મોક્ષમાર્ગનો અધિકાર છેને? નિયમસાર એટલે મોક્ષમાર્ગની પર્યાય. એનો અધિકાર છેને આ? એ પર્યાય કેમ પ્રામ થઈ? કે ત્રિકાળી સહજપરમાત્મ સમયસારને જ્યાં આદર્યો એમાં એ પ્રામ થઈ. આણા..દા..! આવી વાત છે, બાપુ! છોડે શું? જેમ છે એમ છે. આણા..દા..! એ ધર્માત્માને પણ જે શિખામણ આપે છે એ દેશનાને લાયક નથી, સાંભળવાને લાયક નથી. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! જીણી વાત, બાપુ! અંતરના પેટ જીણા બહુ, ભાઈ! સમજાણું કાંઈ? આણા..!

અહીં તો એણો આદરથી એણો સાંભળ્યું અંદરથી. બહુમાનથી સાંભળ્યું કે આણા..દા..! અને સાંભળ્યા ભેગું અંતરમાં ગયો અંદર. ‘શ્રુત પરિચિત અનુભૂતા’ આ તો સાંભળ્યું એને કહીએ છીએ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આટલા વિશેષણ આચ્યા આત્માને. સમયસાર એટલે આત્મ અધિકાર. નિર્વિકલ્પ સહજ અભેદ ત્રિકાળ સહજસ્વરૂપ અણુત્પત્ત અવિનાશી ભગવાન નિત્યાનંદ નાથ એને જાણવાનું ગુરુએ કહ્યું એવું એણો જાણ્યું. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આ તો ભાઈ! ભગવાનના ધરની વાતું જીણી બહુ. આણા..દા..! તે પુરુષ મુક્તિને પામે છે એમ કહે છે. ‘તે પુરુષ પરમશ્રીકૃપી...’ પરમલક્ષ્મી આનંદની, કેવળજ્ઞાનની એવી સુંદરી નામ પરિણાતિ એનો ‘પ્રિય કાન્ત થાય છે.’ એનો એ ઘણી થાય છે. પરમરમણીય આનંદની દશાને પ્રામ કરશે, એમ કહેશે. ઓલામાં ચાર ગતિ પ્રામ કરશે એમ આવ્યું હતું. પર્યાયસ્વભાવવાળો, પર્યાયદિશિવાળો એ આ કરશે ચાર ગતિ. આ આવું .. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુસ્ટેવ!)

પોષ વદ-૧૦, ગંગાળવાર, તા. ૨૭-૦૧-૧૯૭૯
ગાથા-૧૮, કણશ-૩૧ થી ૩૪, પ્રવચન નં.૧૬૩

નિયમસાર, જીવ અધિકાર. ૧૮મી ગાથાનો કણશ ચાલે છે. ૩૦મો કણશ થઈ ગયો. ૧૮મી ગાથામાં એમ કહ્યું મૂળ તો. એમાં ધર્મ કેમ કરવો એની વાત એમાં નથી ૧૮મામાં. ત્યાં તો સંસારી ગ્રાણી અશુદ્ધનિશ્ચયથી વિકારનો કર્તા થાય છે, પુણ્ય-પાપના ભાવનો કર્તા થાય છે, તેથી એને દ્રવ્યકર્મનો પોતાના વિકારી પરિણામ કર્તા થાય અને એ વિકારી પરિણામ કર્મને નિમિત્ત છે, એથી એને નિકટવર્તી અનુપચારિત અસદ્ભૂતવ્યવહારનયે જરૂરકર્મનો કર્તા કહેવામાં આવ્યો છે. સમજાણું કાંઈ? જે કોઈ ગ્રાણી ભગવાન આત્મા આનંદ અને જ્ઞાનસ્વરૂપ છે અને ભૂતીને, પુણ્ય અને પાપ, શુભ-અશુભભાવ કરે છે એ અશુદ્ધનિશ્ચયથી પર્યાપ્તમાં થાય છેને? એટલે એનો અશુદ્ધનિશ્ચયથી તેનો કર્તા અને તેનો ભોક્તા. અશુદ્ધનિશ્ચયથી હરખશોકનો તેના ફળનો ભોક્તા થાય છે તે અજ્ઞાની. આણ..ણ..! સમજાય છે કાંઈ? એ જીવ અશુદ્ધભાવનો કર્તા અને અશુદ્ધભાવનો ભોક્તા હોવાથી એને નવા કર્મ જે આવે છે એનો કર્તા તો કર્મ છે, પણ આ અશુદ્ધભાવનો કર્તા અને ભોક્તા થયો તેથી નવા કર્મનો અસદ્ભૂત અનુપચાર નિકટવર્તીનયે કર્તા થયો. કેમકે શરીર તો કોઈ દિ' ન પણ હોય, કર્મ તો સદા હોય છે. તેથી એને નિકટવર્તી કહી અનુપચાર કહી અને અસદ્ભૂતવ્યવહારનયે જરૂરકર્મનો કર્તા એને કહેવામાં આવે છે. આણ..ણ..!

શ્રોતા :- છે એટલે કહેવામાં આવે છે કે નથી ને કહેવામાં આવે છે?

પૂજય ગુરુહેવશ્રી :- નથી, કર્તા તો નથી; પણ આ કર્તા છે એનું એને નિમિત્ત થાય માટે કહેવામાં આવે છે. શું કહ્યું સમજાય છે? ઈ આ મુનિરાજ તો એમાં ધર્મની વાત કાઢે છે કણશમાં.

શ્રોતા :- ધર્મ કેમ થાય એમ લીધું છે.

પૂજય ગુરુહેવશ્રી :- એમાં છે કર્મ કેમ કરે એનો અધિકાર. એની સામે અધિકાર નાખે છે. સમજાય છે કાંઈ? અનાદિ સંસારી ગ્રાણી ભગવાન જ્ઞાન અને આનંદસ્વરૂપ વસ્તુએ બિરાજમાન હોવા છતાં જેની એને દાખિ અને એનું જ્ઞાન નથી, તે જીવ વિકારી પરિણામ કરનારો થાય છે. આણ..ણ..! એ શુભ અને અશુભ, દ્વારા અને દાન, વ્રત ને ભક્તિ, કામ અને કોધ ભાવ એનો એ અજ્ઞાની કર્તા થાય છે. તેથી તે અજ્ઞાની અશુદ્ધનયે કર્તા, તેમ તેના ફળનો વિકારી ભોગવવું એ અશુદ્ધનયે ભોગવે છે. સમ્યજણિમાં એ વસ્તુ હોતી નથી. કારણ કે એ વિકારનો કર્તા થતો નથી તેથી વિકારનો ભોક્તા પણ થતો નથી અને તેથી

દ્રવ્યકર્મ આવતું નથી એટલે નિમિત્તકર્તા પણ છે નહિ. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ?

અને એ નિકટ એટલે કર્મથી કોઈ દિ' એક સમય પણ બિન્ન પડ્યો નથી. દેહથી તો બિન્ન રહે છે કોઈવાર. વિગ્રહ ગતિમાં. એથી એ દેહને નિકટવતી ન કહેતા કર્મને નિકટવતી કહીને અનુપચાર અસદ્ભૂતવ્યવહારનયથી કર્તા કહ્યો. સમજાણું કાંઈ? જે અશુદ્ધ વિકાર કર્મનો કર્તા છે તે. અને આ દેહ છે એ નિકટવતી નથી. કોઈ વખતે દેહ હોય ન હોય. એટલે અને અનુપચારિત અસદ્ભૂતવ્યવહારનયે અશુદ્ધનો કર્તા છે માટે... સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

શ્રોતા :- અધૂરું રહી ગયું.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- હજુ કહીએ છીએને. અધૂરું ક્યાં? અશુદ્ધ વિકારનો કર્તા અને ભોક્તા છે તે માટે અને દેહ, વાણી, મનની કિયાનો, પર્યાયનો કર્તા નિમિત્ત તરીકે ગણીને અસદ્ભૂત અનુપચારનયે કર્તા કહેવાય છે. આણા..દા..! અને એને ઘટપટ જે દૂર છે ઘડો, વસ્તુ આદિ, મકાન, આ પુસ્તક આદિ એને એ કરે છે એને એમ કહેવું એ અસદ્ભૂત ઉપચારનયથી. દૂર છેને. ઓલો અનુપચાર અસદ્ભૂતવ્યવહાર હતો દેહ, વાણીનો કર્તા અને આ દૂર છે માટે એને ઉપચારે અસદ્ભૂતવ્યવહારનયે કર્તા કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ઘરના કામમાં ...?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- અજ્ઞાની આ પ્રમાણો (માને) છે એમ બતાવવું છે. અજ્ઞાની આ પ્રમાણો (માને) છે એમ બતાવવું છે. પછી જ્ઞાની શું કરે એની વાત પછી લેશે. સમજાય છે કાંઈ?

૧૮મી ગાથામાં તો કર્તા-ભોક્તાની જ વ્યાખ્યા છે. એટલે? અશુદ્ધજીવની વ્યાખ્યા છે. એટલે? કે અશુદ્ધ વિકારી પરિણામનો કર્તા અને વિકારી પરિણામનો ભોક્તો એ જીવને ત્યાં લીધો છે. અજ્ઞાની. એ અજ્ઞાની નિકટવતી કર્મનો અનુપચાર નિકટવતી અસદ્ભૂતવ્યવહારનયે કર્તા કહ્યો નિમિત્તપણું છે એટલે. એને દેહ, વાણી, મનનો કર્તા, નિકટવતી ન ગણતા ઉપચારિત અસદ્ભૂતવ્યવહારનયે કર્તા કહ્યો અને એનો ભોક્તા પણ વ્યવહારે કહ્યો. સમજાણું કાંઈ? અને આ ઘટપટ, મકાન, વસ્તુ, બદારનો પરપદાર્થ દૂર છે, તેનો કર્તા-ભોક્તા ઉપચારથી અસદ્ભૂત વ્યવહારનયે એને કર્તા કહેવામાં આવ્યો. સમજાણું કાંઈ? જે કોઈ પ્રાણી ભગવાન આત્માના જ્ઞાતા-દિષ્ટાના પવિત્ર સ્વભાવને ભૂલીને અપવિત્ર પરિણામને કરે અને ભોગવે છે એને આ બધું લાગુ પડે છે. આણા..દા..!

હવે મુનિરાજે એમાંથી ધર્મ કાઢ્યો. ધર્મી કેવો હોય એ. એક શ્લોક તો કાલે થઈ ગયો છે. ૩૦. ‘સકળ મોહરાગદેખવાળો જે કોઈ પુરુષ...’ એટલે રાખ્યું ખરું હવે. છે એ કર્તા રાગ-દેખનો, વિકારનો ભોક્તા એવો ‘સકળ મોહરાગદેખવાળો જે કોઈ પુરુષ...’ એ આત્મા ભવે હો, કહે છે. પણ ‘પરમગુરુના ચરણકમળયુગલની સેવાના પ્રસાદથી...’ આણા..દા..! એને ગુરુએ કહ્યું, ભાઈ! તારો આત્મા તો પરમાનંદની મૂર્તિ છે. આણા..દા..!

એ મોહ અને રાગ-દ્રેષના પર્યાપ્તસહિત હોય, પણ એ તો પર્યાપ્તસહિત છે. વસ્તુમાં એ છે નહિ. આહા..હા..! સમજાણું કાંઈ? આહા..હા..! ‘પરમગુરુના ચરણકુમળયુગલની સેવા...’ એટલે? ગુરુએ અને એમ કહ્યું કે ભાઈ! તારા મોહ અને રાગ-દ્રેષસહિત પર્યાપ્તમાં, અવરસ્થામાં હોવા છતાં ભગવાન! તું તો પૂર્ણાંદનો નાથ નિર્બેપ છો અંદર. સમજાણું કાંઈ? આહા..હા..! ઓલું સ્થાપ્યું ખરું. મોહ-રાગ-દ્રેષસહિત છે તો ખરો, પણ એ પર્યાપ્તમાં છે તારી વસ્તુમાં એ કાંઈ છે નહિ. આહા..હા..! નિર્વિકલ્પ સહજસમયસારને જાણો છે. એટલે? ગુરુએ અને એમ કહ્યું, ભગવાન! તું નિર્વિકલ્પ સહજસમયસાર આત્મા છો. આહા..હા..! એ વિકારી પરિણામ તું નહિ. એમાં તું નહિ, એ તું નહિ, એ તારા નહિ. આહા..હા..! જુઓને એક ટીકા કેટલી છે! આહા..હા..! સમજાય છે કાંઈ? ભાઈ! તારી પર્યાપ્તમાં તો મોહ રાગ-દ્રેષ છે. એ તો અમે કહીએ છીએ, જાણીએ છીએ; પણ તારો આત્મા નિર્વિકલ્પ સ્વભાવિક આત્મા અંદર પૂર્ણ છે—એમ ગુરુએ કહ્યું એવું એણો જાણ્યું. સમજાય છે કાંઈ? આહા..હા..!

શ્રોતા :- ગુરુ ઉપર જવાબદારી આવી.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ તો ગુરુએ શું કહ્યું અને એણો શું કર્યું? એ વાત કરી.

શ્રોતા :- એટલી જવાબદારી આવીને કે આ સિવાય આનાથી જુદું કાંઈ ન કરાય.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ... એ તો કહ્યું, ધર્માત્મા ગુરુ એને (ન) કહીએ કે જે પુષ્ય અને પાપને કરવાનું કહે અને ભોગવવાનું કહે એ નહિ. શરીરનું કરવું કે મકાન કરવા કે કરી શકો છો એવી વાત ગુરુના મુખમાં હોય નહિ. એ જૈનના ગુરુ કે જે એને પુષ્ય-પાપના ભાવ, શરીર, વાણી, મન, ઘટપટાટિ એનો તું વ્યવહારે કર્તા પણ નથી અને અશુદ્ધનયે એ કર્તા નથી અને ભોક્તા તું નથી, એ ચીજ તારી છે. સમજાણું કાંઈ? આહા..હા..! એથી એણો કહ્યું, ભાઈ! સવિકલ્પદશા છે એ તું નહિ, તારી નહિ, તારામાં નહિ. આહા..હા..! તું તો સ્વભાવિક નિર્વિકલ્પ આનંદનો નાથ પ્રભુ. આહા..હા..! એવો જે આત્મા તે તું. એમ કહ્યું એવું એણો જાણ્યું. દેશનાની સિદ્ધિ કરી છે. દેશના એને આ મળી એમ. સમજાય છે કાંઈ? આહા..હા..!

‘સેવાના પ્રસાદથી...’ એટલે કહ્યું એના ભાવને જાણ્યો એણો, તે પ્રસાદ. નિર્વિકલ્પ સહજસમયસાર ભગવાન ત્રિકાળ હોય. ત્રિકાળી આનંદનો નાથ જ્ઞાયકભાવ જે પર્યાપ્ત વિનાનો એવાને એણો કહ્યું, એવું એણો અંદર જાણ્યું, આહા..હા..! એ સમકિતી થયો. સમજાણું કાંઈ? એ મોહ-રાગ-દ્રેષની દશા વિનાનો થયો અને સમ્યજ્ઞન અને જ્ઞાન અને શાંતિવાળો થયો. આહા..હા..! જુઓ, એક દિગંબર સંતોની કથની તો જુઓ, ટૂંકી અને મોટી ગંભીર. આહા..હા..! સત્તનો પ્રવાહ છેને.

અહીં કહે છે, ‘તે પુરુષ...’ ઓલો જે રાગ-દ્રેષને પુષ્ય-પાપના ભાવનો કર્તા-ભોક્તા થતો એ સંસારને પામતો, ચાર ગતિને પામતો. આ જેણો આત્મા એનાથી ભિન્ન છે એમ

જીવ અધિકાર, શ્લોક-૩૧

જાણ્યો એ પરમશ્રીરૂપી મોક્ષની લક્ષ્મીને પામ્યો. સમજાય છે કાંઈ? કહો, પોપટભાઈ! પૈસાને પામ્યો એમ નથી આમાં હવે. આણા..દા..! આ પચાગ્રભમલધારિદેવ મુનિ છે. આણા..દા..! ભગવાન! તું તો ભગવાન છોને. છેદ્વે તો એ હજુ કહેશે, સિદ્ધ અને સંસારી પર્યાય જ તારામાં નથી. એ છેદ્વે કહેશે. આણા..દા..! ભાઈ! તું તો પૂર્ણાનંદ ધ્રુવ નિત્ય આનંદનું દળ, પરિણામન વિનાનો આણા..દા..! એ તું છો, એને તું અનુભવ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

એ ‘પરમશ્રીરૂપી સુંદરી...’ એટલે સુંદર પરમ આનંદની દશાનો લાભ પામીને એનો વદ્ધભ થશે. એટલે એ પરમ આનંદની દશા એને કટી છોડશે નહિ. આણા..દા..! એ કણશ કાલે થઈ ગયો છે. આજે ૩૧. ૩૧ છેને?

શ્રોતા :- આજે ફરી વિશેષતા આવી કાલે કરતા.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ પછી એનું એ કાંઈ આવે? જે આવે ત્યારે તો ફરીને આવે? વાત સાચી. ગાથા સાથે મેળવી વાત એટલી. એ અમૃતયંત્રાચાર્યની શૈલી છેને? એ ગાથામાં હોય વ્યવહાર તો એમાંથી કાઢે નિશ્ચય, નિશ્ચય હોય તો એમાંથી કાઢે વ્યવહાર, એ શૈલી છે. આણા..દા..! જુઓ, અટકવાનું આવ્યું, ઓલામાં કરવાનું હતું.

(અનુષ્ટુભ)

ભાવકર્મનિરોધેન દ્રવ્યકર્મનિરોધનમ्।

દ્રવ્યકર્મનિરોધેન સંસારસ્ય નિરોધનમ्॥૩૧॥

જ્યારે પુણ્ય અને પાપના ભાવ અશુદ્ધનિશ્ચયથી કરતો અને ભોગવતો ત્યારે તેને દ્રવ્યકર્મ આવતું અને દ્રવ્યકર્મનો નિમિત્તથી કર્તા કહેવામાં આવતો. એ અહીં અટકી ગયો હવે, કહે છે. આમ ગુલાંટ ખાધી. આણા..દા..! ‘ભાવકર્મ...’ ત્યાંથી ઉપાડ્યું જોયું? ગાથામાં જડકર્મનો કર્તા-ભોક્તા એમ ઉપાડ્યું પાધરું. પહેલું. પછી અશુદ્ધનયે કર્તા પછી લીધો છે.

અહીંથી ‘ભાવકર્મના નિરોધથી...’ આણા..દા..! શુભ-અશુભ જે વિકલ્પો અને વિકાર એનું રોકવું, એનું કર્તાપણું છોડવું. સમજાય છે કાંઈ? જ્ઞાયકસ્વભાવને પ્રામ કરી અને ભાવકર્મ જે વિકારી પરિણામ તેને છોડવું. કર્તા છોડયો, અસ્થિર વરસ્તુ છોડી. આણા..દા..! દ્યા, દાન, વ્રત, ભક્તિના પરિણામનું કર્તાપણું છોડવું, એમ કહે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ભાવકર્મના અટકવાથી દ્રવ્યકર્મનું અટકવું થયું. ઓલામાં નિશ્ચય ભાવકર્મને કર્તા હતો, તો દ્રવ્યકર્મ આવતું હતું નિમિત્ત. અહીં ભાવકર્મ રોક્યા તો દ્રવ્યકર્મ અટકી ગયું. આ શૈલી લીધીને સંવરની? સંવરમાં છેને ભાઈ! સમયસાર. એ શૈલી બધી શૈલી લે છે. ભાવકર્મ એટલે વિકારીભાવ ચાહે તો શુભ હો કે અશુભ. એનું કરવું અટકી ગયું. ‘જ્ઞાતા-દષ્ટા હું છું ચિદાનંદ પ્રભુ’ એવું ભાન થતાં, ભાવકર્મનો કર્તા અટક્યો એટલે ભાવકર્મનું થવું અટક્યું. સમજાણું કાંઈ? એથી દ્રવ્યકર્મ અટક્યા. ભાવકર્મ કરતો હતો તો દ્રવ્યકર્મનો નિમિત્તપણે કર્તા કહેવામાં આવતો. આ તો ભાવકર્મ અટક્યું, દ્રવ્યકર્મનું અટકવું થઈ ગયું, રોકાઈ ગયા. દ્રવ્યકર્મના રોકાવાથી

સંસારનો નિરોધ થયો. પરિભ્રમણ રહ્યું નહિ એને. ઓલાને તો સંસાર પરિભ્રમણ હતું. વિકાર કરનારો એને કર્મનો કરનારો વ્યવહારે કહી અને એને સંસાર હતો. અહીં વિકારનો કરનારો છોડી, વિકાર રોક્યા તો દ્વયકર્મ રોકાણું, સંસાર અટકી ગયો. આણા..દા..! કહો, સમજાય છે કાંઈ? સંસારનો નિરોધ થયો. વિકારી પર્યાય એવો જે સંસાર એ રોકાઈ ગયો, અટકી ગયો. સંસાર એટલે મિથ્યાત્વ અને રાગ-દ્રેષ્ટ વિકારી પર્યાય એ અટકી ગયા. એ ૩૧ થઈ ૩૧ કણશ. ૩૨.

(વસન્તતિલકા)

સંજ્ઞાનભાવપરિમુક્તવિમુશ્યજીવ:
કુર્વન् શુભાશુભમનેકવિદ્યં સ કર્મ।
નિર્મકિતમાર્ગમણુમપ્યભિવાઙ્છિતું નો
જાનાતિ તસ્ય શરણં ન સમસ્તિ લોકે॥૩૨॥

હવે ‘જે જીવ સમ્યજ્ઞાનભાવરહિત વિમુશ્ય...’ હવે સળવું લીધું સવણું. આત્મા આનંદનો નાથ પ્રભુ જ્ઞાનસ્વરૂપી ચિદાનંદ એનું જેને જ્ઞાન નથી, સ્વસ્વભાવનું જ્ઞાન નથી. આણા..દા..! સમ્યજ્ઞાન ભાવરહિત. સમ્યજ્ઞાનની પર્યાપ્તિરહિત એમ. ‘વિમુશ્ય (મોહી, ભ્રાન્ત) છે,...’ એથી એને ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવના ભાન વિનાનો ‘તે જીવ શુભાશુભ અનેકવિદ્ય કર્મને કરતો થકો...’ એ પુષ્ય-પાપનો કર્તા એ થાય. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? ‘જે જીવ સમ્યજ્ઞાનભાવ...’ સમ્યજ્ઞાનભાવ પાછું. પર્યાય પણ ભાવ છે એ. આણા..દા..! ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવનું જેને જ્ઞાન એ સમ્યજ્ઞાનભાવસહિત થયો. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ સમ્યજ્ઞાનરહિત જે છે એમ કહે હવે. એ મોહી પ્રાણી ‘શુભાશુભ અનેકવિદ્ય કર્મને કરતો થકો...’ શુભ અને અશુભ વિકારી ભાવને કરે. એથી નવા કર્મ પણ આવે. આણા..દા..! શું કહે છે?

જે જીવ સમ્યજ્ઞાનથી રહિત છે. ભગવાન આનંદનો નાથ પ્રભુ દ્વયકમળમાં બિરાજમાન પૂર્ણાનંદસ્વરૂપ એનું જેને સ્વનું જ્ઞાન નથી. એ સ્વના જ્ઞાનરહિત ભ્રાંતિવાળો પ્રાણી વિમુશ્ય એ શુભાશુભભાવને કરે. આણા..દા..! એ શુભ અને અશુભને ભાવને કરે કે જેથી નવા કર્મ પણ આવે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- એ તો ગાથામાં લખ્યું છે.

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- ઈ તો એની વ્યાખ્યા બીજ રીતે કરી.

‘સમ્યજ્ઞાનભાવરહિત વિમુશ્ય (મોહી, ભ્રાન્ત) છે, તે જીવ શુભાશુભ અનેકવિદ્ય કર્મને કરતો...’ એટલે એમાં આવી ગયું. વિકારી પરિણામને અશુદ્ધનિશ્ચયથી કરતો અને જીવકર્મને વ્યવહારનયથી અનુપચારિતનયથી કરતો, એમ ત્યાં લાગુ પડે. આણા..દા..! વાત તો ઈ કહે છે કે લેશમાત્ર પણ વિકારના પરિણામનો કર્તા થાય છે એ લેશ એ મોક્ષમાર્ગને લેશમાત્ર

પણ વાંછવાનું જાણતો નથી. શું એમાં કહે છે? જે પ્રાણી અંદર પુષ્ય અને પાપના શુભ અને અશુભભાવ. આણા..દા..! એનો જે કર્તા થાય છે એ મોક્ષ એટલે કે રાગથી ધૂટવું એવા ‘મોક્ષમાર્ગને લેશમાત્ર પણ વાંછવાનું જાણતો નથી;...’ મોક્ષમાર્ગ લેશમાત્ર વાંછવાનું જાણતો નથી. શું કહે છે? કે જેણે પુષ્યના ભાવનો કર્તા થાય છે. આ દ્યા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, પૂજાના ભાવ. સાંભળો. આણા..દા..! કેટલાકને તો એના પૂજા-ભક્તિ કરી જાણો મેં શું કર્યું છે એમ. એટલે બીજા કરતા કાંઈક વધારે કરીએ છીએ.

શ્રોતા :- એમ તો થાયને કે અમે થોડુંક તો કરીએ છીએ.

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- આ ઈ જ કહે છે. ભગવાનની ભક્તિ સામે કરેને. પૂજા ને ભક્તિ આમ તાણીને બોલે. એમ કે અમે જ પૂજા બરાબર કરીએ છીએ. જુઓ, ભક્તિ કરીએ છીએ.

શ્રોતા :- કોની રાગની કે આત્માની?

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- રાગની. ભાઈ! આ વાત સમજવા જેવી જરી છે. બીજથી તરવા, મોઢા આગળ પડવા જાણો અમે કાંઈક કરીએ છીએ એમ રાગના કર્તા જે શુભનો થાય છે. આણા..દા..! અનેક પ્રકારનો શુભ. શુભ અનેક પ્રકારના દ્યાના, ભક્તિના, પૂજાના, વ્રતના, વાંચન સાંભળવાના એને કરતો થકો મોક્ષમાર્ગને એટલે જે રાગનો કર્તા થાય તેને ધૂટવાના માર્ગને લેશપણ જાણતો નથી. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! જુઓને એક વાત. કેમકે ભગવાન આત્મા તો શાતા-દશા છે. એને છોડીને જે શુભભાવનો કર્તા થયો એ ધૂટવાના પંથને વાંછવાનું જાણતો નથી, એમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! ગજબ વાત છેને. શુભભાવ એનો જે કર્તા થાય છે તે ધૂટવાના માર્ગને જાણવાને વાંછતો નથી. લેશમાત્ર પણ વાંછવાને જાણતો નથી એમ કર્યું. આણા..દા..! શું ત્યાં જોર છે? સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

જે જીવ સમ્યજ્ઞાનના પર્યાપ્તિભાવરાદિત છે તે મુખ્ય મિથ્યાદિસહિત છે. તે જીવ શુભ પરિણામ. અશુભને તો ભેગું નાખ્યું એક સાથે. ખરેખર તો અટક્યો છે ત્યાં (શુભમાં). આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આમ પાછા પોતે શુભભાવનો કર્તા થાય અને બીજાને જણાવે કે અમે કાંઈક કરીએ છીએ. એવો જેનો ભાવ છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! એવા વિકારને કરતો થકો મોક્ષમાર્ગ નામ ધૂટવું, વિકારથી ધૂટવું એવો જે મોક્ષનો માર્ગ એને ‘લેશમાત્ર પણ વાંછવાનું જાણતો નથી;...’ ભાવના ત્યાં પડી છે, કહે છે. આણા..દા..! માર્ગ વીતરાગનો બહુ અલૌકિક છે, ભાઈ! સમજાણું કાંઈ? અનેક પ્રકારના. કેમકે શુભના અને અશુભભાવ અનેક પ્રકાર છેને? એક પ્રકાર નથી, અસંખ્ય પ્રકારના છે. અસંખ્ય પ્રકારના શુભ અને અસંખ્ય પ્રકારના અશુભ. એ વસ્તુમાં તેનું કરવું એવો કોઈ ગુણ નથી. વિકારને કરવું એવો કોઈ વસ્તુમાં કોઈ ગુણ નથી. તેથી તે વસ્તુને ન જાણનારો સમ્યજ્ઞાનરાદિત જીવ. આણા..દા..! પર્યાપ્તબુદ્ધિવાળો એ કારણ કે વસ્તુમાં તો છે નહિ કરવું. પર્યાપ્તબુદ્ધિવાળો જીવ પુષ્યનો કર્તા

થઈ આણા..દા..!

‘મોક્ષમાર્ગને લેશમાત્ર પણ વાંછવાનું જાણતો નથી;...’ આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? છે? ..ઈ છેને? ‘મણુમપ્ય’ આણા..દા..! જે પ્રાણી સમ્યજ્ઞશન અને સમ્યજ્ઞાન વિનાનો છે, તે પ્રાણી મુખ્ય નામ ભ્રાંતિમાં, મિથ્યાત્વમાં પડ્યો છે. આણા..દા..! તે પ્રાણી શુભ-અશુભભાવનો કર્તા થાય છે. તેથી તે રાગથી છૂટવાનો મોક્ષનો માર્ગ તેને લેશમાત્ર વાંછવાનું જાણતો નથી. આણા..દા..! એની ભાવના ત્યાં ગરી ગઈ છે, એમ કહે છે. ભારે માર્ગ, ભાઈ!

શ્રોતા :- શુભાશુભને વાંછવાનું જાણો છે. આને જાણતો નથી.

પૂજ્ય ગુરુસ્થેવશ્રી :- સમજાણું કાંઈ? શુભભાવની ઈચ્છા, વાંછા એને કરવું અને ભોગવવું. એમાં એની સ્થિ અને પ્રેમ ગયો બધો. આણા..દા..! તેથી તે જીવ ભગવાન આત્મા રાગ વિકલ્પ વિનાનો, નિર્વિકલ્પ સ્વભાવ. એનો જે માર્ગ છે છૂટવાનો એને લેશમાત્ર પણ વાંછાનો જાણાનાર નથી એની ઈચ્છા, આની ઈચ્છા એનું જાણપણું નથી એમ કહે છે. આણા..દા..!

જુઓ, સમયસાર ૩૨૦ ગાથામાં તો ત્યાં સુધી કલ્યું, ભગવાન આત્મા તો જ્ઞાનસ્વરૂપી પ્રભુ એ તો ઉદ્ય આવે એને જાણો, એ નિર્જરિ એને જાણો, નિર્જરાવે નહિ. આણા..દા..! ઉદ્યને કરે નહિ, જાણો. નિર્જરાને કરે નહિ, નિર્જરિ એને જાણો. બંધને કરે નહિ, બંધને જાણો. મોક્ષને કરે નહિ, મોક્ષ થાય તેને જાણો. ૩૨૦. આણા..દા..! કારણ કે એ તો પ્રભુ તો જ્ઞાનસ્વરૂપ છે. એમાં બીજું કાંઈ કરવું કોકનું એ તો છે નહિ કાંઈ. આણા..દા..! સાચા તત્ત્વના જ્ઞાન વિના પરમતત્ત્વ, અંતઃતત્ત્વ, પરમાત્મતત્ત્વ એકલો જ્ઞાયકભાવ, તેના જ્ઞાન વિના ભ્રાંતિમાં કલ્યો ગયો એ જીવ શુભાશુભભાવને કરતો આણા..દા..! મોક્ષમાર્ગ સમ્યજ્ઞશન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એને લેશમાત્ર પણ વાંછવાનું જાણતો નથી. આણા..દા..! કહો, છોટાભાઈ! આવી વાત છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ... કરતાં-કરતાં ધર્મ થાશે એમ માને...

પૂજ્ય ગુરુસ્થેવશ્રી :- એમ છે. એ તો કહે કાંઈક કરીએ છીએ અમે. આમ કરીએ છીએ. બીજા કરતા તો સારું કરીએ છીએને. એમ કરતાં-કરતાં આગળ વધશું. શુભભાવ કરતાં-કરતાં આગળ વધશું. આણા..દા..! એ જીવ ‘મોક્ષનામાર્ગને લેશમાત્ર...’ ભાવનાને જાણતો નથી, વાંછતો નથી. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! એક-એક કળણ પણ સંતોના કથનો. આણા..દા..! મોક્ષનો માર્ગ સમ્યજ્ઞશન-જ્ઞાન-ચારિત્ર. જે રાગને કરતો થકો છૂટવાના માર્ગને લેશમાત્રને પણ વાંછવાનું જાણતો નથી ‘તેને લોકમાં (કોઈ) શરણ નથી.’ આણા..દા..! ક્યાંય એને શરણ નથી. રાગનો કર્તા થઈ, રાગથી છૂટવાના માર્ગને જાણતો નથી. શરણ ક્યાંય નથી એને. અશરણમાં, ચાર ગતિમાં રખડશે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘તેને લોકમાં (કોઈ) શરણ નથી.’ આણા..દા..! શરણ ભગવાન આત્મા રાગના કર્તા વિનાની ચીજ એની તો ખબર નથી. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! ઓછો..! દિગંબર સંતોષે જગતને અમૃત રેઝ્યા છે.

આણા..દા..! કપાટ કેમ ખોલાય એની વાત કરી છે. આણા..દા..! તેથી ‘તેને લોકમાં (કોઈ) શરણ નથી.’ એ શુભભાવનો કર્તા થાય અજ્ઞાની એને ક્યાંક સ્વર્ગાદિ મળે, પણ શરણ નથી કાંઈ, કહે છે. શરણ જે ચિદાનંદનો નાથ રાગરહિત, કર્તાપણારહિત એની એને ખબર નથી. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! એ ઉર થયો. ૩૨ કળશ. ૩૩.

(વસન્તતિલકા)

ય: કર્મશર્મનિકરં પરિહૃત્ય સર્વ
નિષ્કર્મશર્મનિકરામૃતવારિપૂરે।
મજ્જન્તમત્યધિકવિન્મયમેકરૂપં
સ્વં ભાવમદ્વયમમું સમુપૈતિ ભવ્યઃ॥૩૩॥

‘શ્લોકાર્થ :- જે...’ પ્રાણી ‘સમસ્ત કર્મજનિત સુખસમૂહને...’ ત્યાં લઈ લીધું હવે. ઓલો શુભભાવનો કર્તા થતો નથી, તેથી શુભભાવનું ફળ જે અનુકૂળ એને ઈચ્છાઓ નથી. આણા..દા..! એમ કે આપણે શુભ કરશું તો સગવડતા તો મળશેને, સ્વર્ગ મળશેને, ધૂળ મળશેને.

શ્રોતા :- આપના જેવા ગુરુ તો મળશેને.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પણ તીર્થકર મળશે તોપણ શું થયું? આણા..દા..! તીર્થકર મળે તોપણ પરદ્રવ્ય નિમિત દુઃખનું છે. ૭૪માં નથી કલ્યું ૭૪? કર્તાકર્મમાં. સમજાય છે? આસ્ત્રવ વર્તમાન દુઃખરૂપ છે અને એનું ફળ દુઃખરૂપ છે. પુણ્ય છે એ વર્તમાન આસ્ત્રવનું કારણ છે અને પુણ્ય છે એને સંયોગ મળે એ પણ દુઃખનું નિમિત છે. આણા..દા..! ૭૪માં, ભાઈ! ૭૪માં આવે છેને છેછ્યો બોલ. આણા..દા..! પરદ્રવ્ય તો દુઃખનું નિમિત છે એમ કહે છે. આણા..દા..! લક્ષ જશે એટલે રાગ જ થશે. આવી વાત છે.

શ્રોતા :- શરીર હોય તો ધર્મ થાય.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- શરીર તો ક્યાંય રહ્યું હવે. અહીં તો ભગવાન મળે અને વાણી મળે તોપણ એ દુઃખનું નિમિત છે.

શ્રોતા :- અમે દુઃખ લેવા આવ્યા આપની પાસે?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ લક્ષ જાય છે એ રાગ છે અને રાગ છે એ દુઃખનું કારણ છે. માર્ગ એવો છે, ભાઈ! છઢો બોલ કહ્યો છેને ૭૪માં? આસ્ત્રવ વર્તમાન દુઃખરૂપ છે, ભાવિમાં દુઃખરૂપ ફળ છે. આણા..દા..! એ પુણ્યભાવ થાય, પુણ્ય બંધાય, ભવિષ્યમાં એને અનુકૂળ સંયોગો આવે સમવસરણ ભગવાન આદિમાં. પણ એ કહે છે કે દુઃખનું નિમિત છે. એના ઉપર લક્ષ જશે એટલે રાગ જ થશે. આણા..દા..! આવો માર્ગ વીતરાગનો છે, ભાઈ! આણા..દા..!

શું કહે છે આ? કે જેને શુભભાવનું કર્તાપણું નથી, તેને શુભભાવજનિત જે સુખનો ઢગલો સ્વર્ગાદિ કે શેઠનો એ પડ્યો રહે છે. સમજાય છે કાંઈ? જેને શુભભાવનું કરવાપણું,

કર્તાપણું નથી એને શુભભાવથી મળેલા પુણ્ય અને થયેલા સંયોગો એને એ છોડે છે. સુખની સામગ્રી બધી છોડે છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આ તો વીતરાગની વાણી છે, બાપુ! આ કાંઈ કથા-વાર્તા નથી. આણ..દા..! ત્રણલોકના નાથ વીતરાગની મૂર્તિ એકલી. એકલો વીતરાગભાવ પૂર્ણ પરિણામી ગયો છે. આણ..! જેવો સ્વભાવ વીતરાગભાવ હતો એવો જ પર્યાપ્તિમાં વીતરાગસ્વભાવ પરિપૂર્ણ પરિણામ્યો એની વાણી કેવી હોય! સમજાણું કાંઈ? ઈ આ વાણી સંતોની છે. આણ..દા..! વીતરાગભાવે પરિણામેલા દિગંબર મુનિઓ છે. આણ..દા..! એ પાંચમા આરાના પણ પરમેશ્વર છે. આણ..દા..! ઈ એમ કહે છે કે શુભભાવથી મળેલો સુખનો ઢગલો. પાછો સાધારણ સુખ નહિ. અબજોપતિ થાય, મોટો દેવ થાય. આણ..દા..! એને ધર્મી પરિહસે છે કે એ નહિ. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘સમસ્ત કર્મજનિત...’ સંયોગો, સુખ-સામગ્રી બહારની. આણ..દા..! ભાષા કેવી છે! ‘સુખસમૂહ...’ સુખના ઢગલા આમ. બધી રીતે સગવડતા એમ માને. આણ..દા..! પૈસાની સગવડતા, કુંભની સગવડતા, મકાનની સગવડતા, નોકરોની સગવડતા. બધા આમ. એય..! પોપટભાઈ! છ-છ દીકરા. કહે છે કે આ બધી સગવડતા સમકિતી છે તે અંદર છોડી દે છે. એ સગવડતા જ નથી. આણ..દા..!

શ્રોતા :- આપે એને દુઃખના નિમિત્તો કીધા.

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- દુઃખના નિમિત્ત છે. આણ..દા..! ‘પરદવ્વાદો દુગાઝ’ ન કહ્યું? ત્રણલોકના નાથ અને એની વાણી. એનું લક્ષ જાય ને રાગ થશે. આકરી વાતું છે, બાપુ! આણ..દા..! સર્વજ્ઞ વીતરાગ પરમેશ્વર એમના આ બધા કથનો છે. સંતો કહે છે એ પણ ઈ જ કહે છે. વીતરાગમાર્ગ કહ્યું છેને નિયમસારમાં આગળ, અરેરે! સંતો અને કેવળીમાં ફેર દેખે છે એ જડમતિ છે, કહે છે. કળશ છે. પહેલો સહેજ ફેર છે એમ જણાવ્યું છે એક કળશમાં. સહેજ ફેર છે થોડો. પણ પછી કહે છે કે એ પૂર્ણ પરમાત્મા અને સંતો વીતરાગી પરિણાતિએ પરિણામેલા એ બેમાં ફેર માને જડમતિ છે. કેમકે એ મોક્ષતત્ત્વ છે. આણ..દા..! એ મોક્ષતત્ત્વ પાખ્યા છે અને આ મોક્ષતત્ત્વ આને કહે છે પ્રવચનસારમાં. આણ..દા..! દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રની પરિણાતિને પ્રામ એ મોક્ષતત્ત્વ છે. છેલ્લી પાંચ ગાથા છેને? રત્ન. પાંચ રત્ન. આણ..દા..! દિગંબર શાસ્ત્રમાં તો અમૃત ભર્યા છે બધા. આણ..દા..!

‘જે સમસ્ત કર્મજનિત સુખસમૂહને પરિહસે છે,...’ ઓલામાં કહ્યું હતુંને સુખ પુણ્ય બાંધે. તેમાં સગવડતા મળે અને ધર્મી તો પુણ્ય બાંધતો નથી એટલે એના સુખ કદાચિત् હોય પૂર્વના પુણ્યને લઈને, દશિમાંથી છોડી દે છે. એ નહિ. સુખનો સાગર તો મારો આત્મા છે. આણ..દા..! હું અતીન્દ્રિય અનાકુળ આનંદનો સાગર એની જેને દશિ અને ભાવના થઈ એ બહારના સુખના સમૂહને છોડી દે છે. આણ..દા..! પાછી ભાષા તો એમ લીધી કર્મજનિત સુખ એટલે આ બહારની સગવડતા. આણ..દા..! પૈસાના ઢગલા, છોકરા, કુંભની, માણસો.

એટલી સગવડતા ઓછો..દો..! હુકમ કરે ત્યાં એકને બદલે ૨૧ હાજર થાય, પાણી માગે ત્યા મોસંબી આપે. આદા..દા..! શેઠિયા કહેતા હતા હોં બિચારા. શેઠિયા આ ટિપચંદજી. એમ કે અત્યારે મને સગવડતા ઘણી છે બધી. કુટુંબની, પૈસા બધે. પણ એ શું? એવું તો અનંતવાર મળ્યું છે. એમ પણ કહે બિચારા. એટલે જરી આ ફેર થઈ ગયો. જ્ઞાનીને દુઃખ દોષ નહિ, જ્ઞાનીને રાગ દોષ નહિ એ મોટી ભૂલ થઈ ગઈ. ભાઈ! આ ચીજ એવી છે આકરી. છતાં કાગળ આવ્યો છે. તમારો આજે કાગળ. કે તમે મને ભૂલ માનો છો એથી પણ મારામાં ભૂલ વધારે છે. ગમે તે રીતે પણ.. એ આવ્યું હતું કાગળ. ખબર પડી હતીને? આદા..દા..! પણ ઈ કહેતા બિચારા હોં. એને પુષ્યની સગવડતા ઘણી છેને. પૈસા, દીકરાઓ,... એમ કે બધી અનુકૂળતા છે, પણ એ તો પુષ્યને કારણો, એમાં આત્માને શું? એમાં આત્માને શું? એના ઉપર લક્ષ જાય તો રાગ જ થશે. આદા..દા..!

અહીં તો તીર્થકર અને તીર્થકરના સમવસરણ ને વાણી મળે તો એ પરદ્રવ્ય છે. પરદ્રવ્ય ઉપર લક્ષ જશે એટલે રાગ જ થશે. એવી વાત છે, ભાઈ! આદા..દા..! એને ધર્મ છોડે છે. શુભભાવનું કરવાપણું છોડે છે અને શુભથી મળેલી સામગ્રી ઉપરથી લક્ષ છોડે છે. સુખનો સાગર મારો નાથ આત્મા. આદા..દા..! અતીન્દ્રિય અમૃતના વેણુલા ભર્યા છે જેમાં પાણી, આદા..દા..! એવો મારો આત્મા એની જેને દાણિ થઈ તે ભવ્ય જીવ 'તે ભવ્ય પુરુષ નિર્ઝર્મ સુખસમૂહરૂપી અમૃતના સરોવરમાં...' આદા..દા..! બહારના સુખસમૂહને લક્ષમાંથી છોડે છે તે 'નિર્ઝર્મ સુખસમૂહરૂપી અમૃતના સરોવરમાં ભર્ય...' થાય છે. આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ઓલામાં 'કર્મજનિત' હતુંને? કર્મજનિત સુખ. ત્યારે અહીંયાં નિર્ઝર્મસુખ એમ સામે નાખી ભાષા. આદા..દા..! આત્માનો આનંદ પ્રભુ રાગ વિનાનું સુખ, 'નિર્ઝર્મ સુખસમૂહરૂપી...' આદા..દા..! અમૃતના સરોવરમાં દૂબકા મારે છે એટલે મર્યાદ થતા. આદા..દા..!

'મર્યાદ થતા એવા આ અતિશયચૈતન્યમય,...' આદા..દા..! એવા ભાવને પામે છે, એમ કહેવું છે. 'નિર્ઝર્મ સુખસમૂહરૂપી અમૃતના સરોવરમાં મર્યાદ થતા એવા અતિશયચૈતન્યમય એકરૂપ, અદ્વિતીય નિજ ભાવને પામે છે.' પૂર્ણ. આદા..દા..! જે કર્મજનિત સુખની સામગ્રી છોડે છે, એને નિર્ઝર્મ એવો આત્મા આનંદમાં મર્યાદ વસ્તુ આદા..દા..! 'અતિશયચૈતન્યમય એકરૂપ, અદ્વિતીય...' એવી નિર્મણ આનંદશાને પામે છે. સમજાણું કાંઈ? છ ખંડના રાજ ચક્રવર્તીના. તીર્થકરોએ ક્ષણમાત્રમાં છોડ્યા. આદા..! બળખો છોડે એમ. છન્નું હજર સ્થી. તીર્થકર હતા એ તો કામદેવ હતા. કામદેવ એના જેવું રૂપ સુંદર છ ખંડમાં નહિ. કામદેવ, તીર્થકર, ચક્રવર્તી. આદા..દા..! ત્રણ તો પદવીઓ. ૧૬, ૧૭, ૧૮, પણ છોડ્યું એક ક્ષણમાં. દાણિમાં તો ભાન હતું કે મારું છે નહિ. ચાલી નીકળ્યા. વનમાં વિહાર ચાલી નીકળ્યા. આનંદમાં જવા. આદા..દા..!

એ જીવો ‘નિજર્મ સુખસમૂહ...’ ઓલું કર્મજનિત સુખ હતું. આણા..દા..! ‘નિજર્મ સુખસમૂહરૂપી અમૃતના સરોવરમાં...’ ભગવાન મન્ત્ર થતો એવો આ અતિશય ચૈતન્યમય વસ્તુ એકરૂપ, અદ્વિતીય નિજપર્યાયને પામે છે, પૂર્ણાનંદની દશાને પામે છે. આણા..દા..! ભાષા પણ થોડી પડે છે. મુનિરાજને કહે શું કહેવું? ભાષાતીત વાત અને ભાષામાં કહે છે. ‘અદ્વિતીય...’ અજોડ નિજભાવને, નિજપર્યાયને પામે છે. સિદ્ધપદને પામે છે. ૩૩ થયો. ૩૪.

(માલિની)

અસતિ સતિ વિભાવે તસ્� ચિન્તાસ્તિ નો ન:
સતતમનુભવામઃ શુદ્ધમાત્માનમેકમ्।
હૃદયકમલસંસ્થં સર્વકર્મપ્રમુકતં
ન ખલું ન ખલું મુક્તિર્નાન્યથાસ્ત્વસ્તિ તસ્માત્॥૩૪॥

અમૃતચંદ્રાચાર્ય. અરે! ‘(અમારા આત્મસ્વભાવમાં) વિભાવ અસત્ત હોવાથી...’ આણા..દા..! ઉદ્યભાવ સારો સંસાર અમારા આત્મામાં અસત્ત છે. અમારો પરમપારિણામિક સ્વભાવભાવ એમાં ઉદ્યભાવ સંસાર એ અસત્ત છે. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? ‘વિભાવ અસત્ત હોવાથી...’ વિભાવ તે અસત્ત છે. ત્રિકાળી સત્તમાં ઈ છે ક્યાં? પરમસત્યાર્થ ભગવાન પૂર્ણાનંદનો નાથ આનંદના છલોછલ સ્વભાવથી ભરેલો ભગવાન સત્તસાહેબ એમાં વિભાવ અસત્ત છે. આણા..દા..! એની જ્યાં નજરું કરીએ છીએ ત્યાં કહે છે કે વિભાવ દેખાતો નથી. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘અસતિ સતિ વિભાવે’ એમ છેને? ‘વિભાવ અસત્ત હોવાથી...’ એમ. ‘તેની અમને ચિંતા નથી;...’ આણા..દા..! પર્યાયમાં વિભાવ એ મારા સ્વભાવમાં નથી, માટે એની ચિંતા નથી. ટાળવાની અમારે ચિંતા નથી, એ તો ટળી ગયો છે. આણા..દા..! ભગવાન આત્માના સ્વભાવમાં નિત્યાનંદ નાથના ભાવમાં વિભાવ અસત્ય છે. પર્યાયમાં છે એ ત્રિકાળમાં ક્યાં છે? આણા..દા..! સુખનો સાગર ભગવાન મારો નાથ એમાં વિભાવ અસત્ત છે, કહે છે. આણા..દા..! ‘વિભાવ અસત્ત હોવાથી તેની અમને ચિંતા નથી;...’ આણા..દા..! ‘અમે તો હૃદયકમળમાં સ્થિત સર્વકર્મથી વિમુક્ત, શુદ્ધ આત્માને એકને સતત અનુભવીએ છીએ;...’ આણા..દા..! અમે તો હૃદયકમળ. જ્ઞાનના કમળમાં અહીંયાં સારો ભગવાન બિરાજે છે અંદર. ‘હૃદયકમળમાં સ્થિત, સર્વ કર્મથી વિમુક્ત,...’ કર્મથી વિમુક્ત જ બિરાજે છે અહીંયાં. આણા..દા..! કર્મ અને રાગરહિત ગ્રભુ બિરાજે છે આ.

‘શુદ્ધ આત્માને...’ એવો ભગવાન શુદ્ધ આત્મા. આણા..દા..! ‘એકને...’ ઓલું અનેક હતુંને સામે? વિકારી પરિણામને અનેક ને અનેનું ફળ આ એકને. આણા..દા..! સર્વકર્મથી વિમુક્ત એવો અમારો ગ્રભુ શુદ્ધ આત્માને અમે એકને નિરંતર અનુભવી છીએ. નિરંતર એક ભગવાનને અમે અનુભવીએ છીએ. આણા..દા..! આ પંચમહાવ્રતને એ પાળે એ કે દિ’ પાળતા હશે?

ઈ કહે છે કે એના જાણનાર અમે તો છીએ, પંચમદ્દાવ્રતના વિકલ્પના કર્તા પણ નથી. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘હૃદ્યકમળમાં સ્થિત, સર્વકર્મથી વિમુક્ત,....’ અત્યારે દોં. સિદ્ધ થશે ત્યારની વાત નથી આ. ભગવાન આત્મામાં રાગનો અભાવ અને કર્મનો અભાવ. આણા..દા..! એથી ‘શુદ્ધ આત્માને એકને...’ શુદ્ધ આત્માને એકને એકરૂપને ‘સતત અનુભવીએ છીએ,...’ આણા..દા..! જુઓ, આ મુનિદ્શા. આ મુનિ. આણા..દા..! નિરંતર ‘અનુભવીએ છીએ, કારણ કે અન્ય કોઈ પ્રકારે મુક્તિ નથી, નથી, નથી જ.’ ત્રણવાર કથું. આણા..દા..! ભગવાન આત્મા શુદ્ધ ચૈતન્યધન એને અનુભવવા સિવાય કોઈ મુક્તિનો બીજો ઉપાય છે જ નહિ. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? ‘મુક્તિનાન્યથાસ્ત્યસ્તિ તસ્માત्।’ બેવાર થઈ ગયુંને? ત્રણવાર થયું. ‘ન ખલુ’ ઢીક. આણા..દા..! ‘ન ખલુ ન ખલુ’ એ ‘અન્યથાસ્ત્યસ્તિ’ ત્રણવાર થઈ ગયું. ‘મુક્તિ નથી, નથી, નથી જ.’ આણા..દા..! વિભાવની પર્યાય હોવા છતાં ત્રિકાળી શુદ્ધ ભગવાનને નિર્જર્મ સ્વભાવને કર્મરહિત ભગવાનને અમે અનુભવીએ છીએ. એથી એ વિભાવની અમને ચિંતા નથી, કહે છે. આણા..દા..! અમે તો પૂર્ણ આનંદને અનુભવીએ છીએ એ જ મુક્તિનો ઉપાય છે. એ સિવાય કોઈ મુક્તિ છે નહિ. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

**પોષ વદ-૧૧, બુધવાર, તા. ૨૮-૦૧-૧૯૭૬
ગાથા-૧૯, કળશ-૩૫, પ્રવચન નં.૧૯૪**

નિયમસાર. જીવ અધિકાર. ૧૮મી ગાથાનો છેદ્વો કળશ છે.

(માલિની)

ભવિનિ ભવગુણાઃ સ્યુઃ સિદ્ધજીવે�પિ નિત્યં
નિજપરમગુણાઃ સ્યુઃ સિદ્ધસિદ્ધાઃ સમસ્તાઃ।
વ્યવહરણનયોર્યં નિશ્ચયાત્રૈવ સિદ્ધિ-
ને ચ ભવતિ ભવો વા નિર્ણયોર્યં બુધાનામ्॥૩૫॥

આણા..દા..! ‘ભવિ’ શબ્દ છેને? ‘ભવિનિ ભવગુણાઃ’ ‘ભવિ’ એટલે સંસારી પ્રાણી. સંસારી. ‘ભવગુણાઃ’ સંસારિક વિકારી પર્યાયો ગુણ એટલે. ‘સંસારીમાં સાંસારિક ગુણો હોય છે અને સિદ્ધ જીવમાં સદા સમસ્ત સિદ્ધસિદ્ધ (મોક્ષથી સિદ્ધ અર્થાત્ પરિપૂર્ણ

થયેલા) નિજ પરમગુણો હોય છે—' ગુણ શબ્દે અહીંયાં પર્યાય છે. સંસારીને વિકારી પર્યાય છે અને સિદ્ધને નિર્વિકારી પરમગુણ-પર્યાય છે. સમજાય છે કાંઈ? 'આ પ્રમાણે વ્યવહારનય છે.' આણ..ણ..! જીવમાં સાંસારિક દશા અને જીવને સિદ્ધદશા એ વ્યવહારનયથી છે. આણ..ણ..! પર્યાયનયથી જોવે તો એ છે. જીણી વાત છે. આણ..ણ..!

'નિશ્ચયથી તો સિદ્ધ પણ નથી જ અને સંસાર પણ નથી જ.' આણ..ણ..! બેય છે. અંદર સમ્યજ્ઞશનનો વિષય જે વસ્તુ. આણ..ણ..! સમજાય છે કાંઈ? એમાં વસ્તુમાં તો નથી મુક્તિની દશા, નથી સંસારની દશા. આણ..ણ..! વસ્તુ જે છે ત્રિકાળ જ્ઞાયકભાવ ભગવાન ધૂવ સ્વભાવભાવ એ સમ્યજ્ઞશનનો વિષય છે. એ વિષયમાં અહીં એનું જોર આપ્યું છે. આણ..ણ..! નથી સંસાર અવસ્થા સમ્યજ્ઞશિને લક્ષમાં, નથી સિદ્ધની અવસ્થા સમ્યજ્ઞશિને લક્ષમાં. આણ..ણ..! સમજાય છે કાંઈ? આણ..ણ..! પર્યાયબુદ્ધિ જ ઉડી ગઈ છે, કહે છે. આણ..ણ..! પર્યાયનયથી હો, એ કહેશે. વસ્તુદિશી જોતા આણ..ણ..! જેમાં મુક્તિની દશા પણ નથી અને જેની સંસારદશા પણ નથી. કહો, આણ..ણ..! કહો, પ્રેમચંદભાઈ! આવો માર્ગ છે આ. વીતરાગનો માર્ગ એવો જીણો છે.

કહે છે કે જ્યાં આત્મા એકરૂપ ત્રિકાળ અભેદસ્વરૂપ, ધૂવસ્વરૂપ, સામાન્યસ્વરૂપ, એકસ્વરૂપ એ સમ્યજ્ઞશનનો વિષય છે. તેથી તે દર્શનના વિષયમાં કહે છે કે અમારા 'બુધ પુરુષોનો નિર્ણય છે.' એમ કહે છેને. આણ..ણ..! જ્ઞાનીઓનો આ નિર્ણય છે. આણ..ણ..! જીણી વાત છે, ભગવાન! માર્ગ બહુ જુદી જત છે આ. જે નિર્ણય કર્યો છે જે પર્યાય. નિર્ણય છેને? આ બુદ્ધ પુરુષોનો નિર્ણય છે. 'નિર્ણયોડયં બુધાનામ' ધર્મી-જ્ઞાનીનો એ નિર્ણય છે. આણ..ણ..! એ નિર્ણય છે એ પર્યાય છે. સમજાય છે કાંઈ? નિર્ણય છે એ પર્યાય છે, પણ એનો વિષય છે એ ધૂવ છે. એકરૂપ વસ્તુ એને સંસાર અને સિદ્ધદશા ત્રિકાળમાં છે નહિ. આણ..ણ..! અરે! આ એને ખબર ન મળે અને એને ધર્મ થઈ જાય. આણ..ણ..! અનંતકાળ એને વાસ્તવિક તત્ત્વ જે છે. જ્ઞાયક રસવાળું તત્ત્વ સ્વભાવ પૂર્ણવાળું તત્ત્વ એ તત્ત્વની દિશિએ જોતાં કહે છે. આણ..ણ..! એવા તત્ત્વની અંદર સિદ્ધની દશા અને સંસારદશા એ વ્યવહારનયનો વિષય એ એમાં નથી. શાંતિભાઈ! આવો માર્ગ!

વસ્તુસ્થિતિ આવી છે. એક સમયમાં જ્ઞાનરસ તત્ત્વ સ્વભાવભાવ એવું તત્ત્વ એકરૂપ ત્રિકાળ છે અને એ સમ્યજ્ઞશનનો વિષય છે. સમજાય છે કાંઈ? એનું અહીં જોર આપ્યું છે. આણ..ણ..! અરે! સંસારની પર્યાયો રાગ-દ્રેષ્ટ આહિ તો વસ્તુમાં નથી. પણ કેવળજ્ઞાનની સિદ્ધની મુક્તિ અવસ્થા એ વસ્તુમાં નથી આણ..ણ..! સમજાળું કાંઈ? ભાઈ! જિનેશ્વરનો માર્ગ વીતરાગ પરમાત્માનો માર્ગ ધણો સૂક્ષ્મ છે. સમજાય છે કાંઈ? આણ..ણ..! જેને વસ્તુ સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ 'સિદ્ધ સમાન સદ્ગ પદ મેરો.' આણ..ણ..! એવું જે વસ્તુ નિત્ય ધૂવ એકરૂપ પરમપારિણામિક જ્ઞાયકભાવ એ ચીજમાં નથી સિદ્ધપણું કે નથી સંસારીપણું. આણ..ણ..!

સમજય છે કાંઈ? એમાં કર્મ નથી, શરીર નથી, પરદવ્ય નથી, એ તો ક્યાંય રહી ગયું. આણા..દા..!

ભગવાન મુક્તસ્વરૂપ ત્રિકાળ. આ પર્યાપ્તિ મુક્ત એમ નહિ. સ્વરૂપ જ એ મુક્ત છે. આણા..દા..! સમજય છે કાંઈ? એ ચીજ જે છે પૂર્ણ, ભગવાનસ્વરૂપ પરમાત્મસ્વરૂપ અંતઃતત્ત્વ પરમાત્મતત્ત્વ. આણા..દા..! એમાં સંસારી પુણ્ય-પાપ મિથ્યાત્વની પર્યાપ્તિ એ બહિરૂત્તત્વ. મોક્ષમાર્ગની પર્યાપ્તિ સંવર-નિર્જરાની મોક્ષમાર્ગની પર્યાપ્તિ નિશ્ચય હોં, એ બહિરૂત્તત્વ. મોક્ષ એ બહિરૂત્તત્વ. આણા..દા..! અંતર રસકંદ તત્ત્વ પરમાત્મ પૂર્ણ સ્વરૂપ. પરમાત્મ પરમસ્વરૂપ તત્ત્વ. પરમાત્મતત્ત્વ એટલે પરમસ્વરૂપ તત્ત્વ. આણા..દા..! એવો જે ભગવાન આત્મા એને તો મુક્તિ પણ નથી એને સંસાર પણ નથી, કહે છે. આણા..દા..! આવા આત્માનો અંદર નિર્ણય થવો એનું નામ સમ્બ્રદ્ધન છે. પછી બધી વાતું એ ગમે તે કરે. સમજય છે કાંઈ? દેવ-ગુરુશાસ્ત્રની શ્રદ્ધા એ સમકિત, નવ તત્ત્વની ભેદવાળી શ્રદ્ધા એ સમકિત—એ બધી તત્ત્વની વિશ્વદ્વારા છે. આણા..દા..! ત્રિલોકનાથ જિનેન્દ્ર પરમેશ્વરે કહ્યું એવું સંતો અહીંયાં... આણા..દા..! પદ્મપ્રભમલઘારિદેવ .. મુનિ દિગંબર મુનિ. જૈનદર્શનમાં દિગંબર મુનિઓ જ હતા. એમાં વસ્ત્રવાળા હતા નહિ. એ તો નવા નીકળેલા. આણા..દા..!

શ્રોતા :- નવા હોય માટે ખોટા હોય એવો કોઈ નિયમ નથી.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- નવા છે ઈ ખોટા છે માટે નવા છે. આ માર્ગ એવો છે, બાપુ! ભાઈ! આણા..દા..! જુઓને એક. જેને કહે છે કે વસ્ત્ર-પાત્ર તો મુનિને નથી, આણાર, પાણી પણ નથી એની દશામાં સંઘના માણસો, કુટુંબના માણસો એ તો એમાં નથી, આણા..દા..! પણ એમાં વર્તમાન વિકારીપર્યાપ્તિ અસ્તિપણે છે, પર્યાપ્તિપણે અસ્તિ છે, એ ત્રિકાળ અસ્તિત્વમાં નથી. આણા..દા..! સમજય છે કાંઈ? એની પર્યાપ્તિના અસ્તિત્વમાં સિદ્ધપદ છે, કેવળજ્ઞાન છે. આણા..દા..! પણ કહે છે કે વસ્તુ જોતાં બુધપુરુષો, જ્ઞાની પુરુષોનો એ નિર્ણય છે કે વસ્તુમાં કેવળજ્ઞાન પણ નથી. આણા..દા..! એ તો પર્યાપ્તિ છે. આણા..દા..! સમજય છે કાંઈ? આણા..દા..!

છેને? ‘ભવિનિ ભવગુણાઃ’ સંસારી પ્રાણીને વિકાર અવસ્થા મિથ્યાત્વ રાગ-દ્રેષ્ઠાદિ છે. એને ગુણ શબ્દે કહ્યું છે, છે પર્યાપ્તિ. ‘સ્યુः’ ‘સ્યુઃ’ એટલે છે. ‘સિદ્ધિજીવેડપિ નિત્યનિજપરમગુણાઃ સ્યુઃ સિદ્ધિસિદ્ધાઃ સમસ્તાઃ’ અનંતગુણની નિર્મળ પર્યાપ્તિ પૂર્ણ સિદ્ધને થઈ ગઈ છે. આણા..દા..! એ સિદ્ધ જીવને નિત્ય પરમ ગુણા છે પર્યાપ્તિમાં. સમજાણું? એ વ્યવહારનયનો વિષય છે, કહે છે. આણા..દા..! અહીંયાં તો હજુ ઓલા દ્યા, દાન, વ્રત ને દેવ-ગુરુશાસ્ત્રની શ્રદ્ધા એને વ્યવહાર કહી અને એનું સાધન કરે છે. અરે! ભગવાન ક્યાં જાય, ભાઈ! આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ વ્યવહાર તો ક્યાંય ગયો, આણા..દા..! પણ નિશ્ચયમોક્ષમાર્ગની પર્યાપ્તિ છે સમ્બ્રદ્ધન નિર્ણય કરનાર. નિર્ણય છેને? નિર્ણય કરનાર

પર્યાપ્ત છે એ એમ માને છે કે આ વસ્તુ છે એમાં તો હું પણ નથી અને સિદ્ધપદ પણ નથી. આણા..દા..! દિગ્ંબર સંતોષે તો જગતને નિષાલ કરી નાખ્યા છે. આવી વાત, આવી વાણી ક્યાં છે, ભાઈ! સમજાય છે કાંઈ? જરી આકું પડે. પક્ષમાં પડ્યા દોય અને જરી લાગે કે અમારું ખોટું. એ ... ભાઈ! માર્ગ તો આ છે, ભાઈ! આણા..દા..!

આ વ્યવહારથી, વ્યવહારથી સિદ્ધપદ છે. ભાષા તો જુઓ, આત્માની પર્યાપ્તિમાં સિદ્ધપદ જે પ્રગટ્યું એ વ્યવહારનયથી સિદ્ધ છે. આણા..દા..! અને સંસાર પર્યાપ્ત છે નિગોદથી માંડીને બધી. આણા..દા..! એ ક્ષયોપશમની પર્યાપ્તિ, ઉદ્યની પર્યાપ્તિ. આણા..દા..! એ બધો વ્યવહારનયનો વિષય છે. ચૌદ્ધર્વનો વિકાસ પર્યાપ્તિમાં થાય તો એ વ્યવહારનયનો વિષય છે, પર્યાપ્ત છે. કેવળજ્ઞાન થાય તો એક સમયની અવસ્થા છે, અંશ છે. તેથી તે વ્યવહારનયનો વિષય છે. આણા..દા..! ‘નિશ્ચયથી તો સિદ્ધ પણ નથી જ...’ ભાષા જુઓ, એકાંત થઈ ગયું, ભાઈ! સાંભળને. આણા..દા..!

શ્રોતા :- નિશ્ચયથી કીદું પછી એકાંત ક્યાંથી થાય?

પૂજ્ય ગુરુસ્ટેવશ્રી :- નથ લાગુ પડે પછી એકાંત ન થાય. ઈ કીદુંને ઈ એકાંત તે જ વસ્તુ છે અહીં તો. નિશ્ચયથી એકાંત તે વસ્તુ છે. નિશ્ચયથી તો મુક્તિ પણ નથી જ. આણા..દા..! ભગવાન ત્રિલોકનાથ આત્મા સમ્યજ્ઞનાનો વિષય એ વાત કરી છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ભાઈ! તારી ખાણ મોટી નિધાન પડ્યું છે અંદર. આણા..દા..! જેમાંથી પર્યાપ્ત પ્રગટે એ પર્યાપ્ત પણ એમાં નથી એમ કીદું અહીં તો. અહીંયાં તો આખી ખાણ પડી છે મોટી. આણા..દા..! કહે છે કે ઈ સિદ્ધપદ મોક્ષનો માર્ગ પર્યાપ્ત કે બંધની પર્યાપ્ત મિથ્યાત્વ રાગ-દ્રેષ્ણની, એ બધો વ્યવહારનયનો વર્તમાન વિષય છે. આણા..દા..! અને ત્રિકાળ ભગવાન પરમાત્મસ્વરૂપ પૂર્ણાંદ્ર પ્રભુ સાક્ષાત્ પરમાત્મા ભગવાન પૂર્ણ છે. એમાં સિદ્ધ પણ નથી, સંસાર પણ નથી. આણા..દા..! ‘આ બુધપુરુષોનો નિઃશ્વાસ છે.’ જ્ઞાનીઓનો આ નિઃશ્વાસ છે, કહે છે. એય..! આણા..દા..! બહુ સરસ કળશ છે. આણા..દા..!

એ ‘આ’ એમ છેને જુઓને, ‘ન ચ ભવતિ ભવો વા નિર્ણયોऽય બુધાનામ्’ આણા..દા..! જ્ઞાનીઓનો, સમ્યજ્ઞાનીઓનો, સંતોનો આ નિઃશ્વાસ છે. આણા..દા..! વસ્તુ વસ્તુ છેને? તત્ત્વ છેને? સત્ત્વ છેને? મહાસત્ત્વ છેને? મહાદોવાપણે ચીજ છેને? મહાદોવાપણે ચીજમાં સિદ્ધ અને સંસારીદ્શા નથી. આણા..દા..! ત્યાં એને દિલ્લી મૂકવાની છે, કહે છે. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? ‘નિશ્ચયથી તો સિદ્ધ પણ નથી જ...’ એમ છેને? ‘અને સંસાર પણ નથી જ.’ નિશ્ચયમાં આ નથી એ તો એકાંત એમ જ છે. વસ્તુમાં સિદ્ધપદ નથી, સંસાર તો નથી જ, એકાંત છે. સમજાય છે કાંઈ? ત્યાં અનેકાંત નથી કે વસ્તુમાં સિદ્ધ નથી કોઈ નયે અને કોઈ નયે વસ્તુમાં સિદ્ધ છે, એમ નથી. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

શ્રોતા :- એ પર્યાપ્તિનો કર્તા?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- પર્યાપ્તિનો કર્તા પર્યાપ્તિ. એ તો ૩૨૦ ગાથામાં આવ્યું છે. જ્યસેનાચાર્યની ૩૨૦ ગાથા. મોક્ષ અને મોક્ષના માર્ગની પર્યાપ્તિનો કર્તા દ્વારા નથી. વંચાઈ ગયું છે. બંધ અને બંધના કારણરૂપભાવ, મોક્ષ અને મોક્ષના કારણરૂપભાવ તેનો કર્તા ભગવાન આત્મા નથી. જે આ ત્રિકાળી વસ્તુ તે એનો કર્તા નથી. આણ..દા..! એ તો આવી ગયું છેને આપણે.

સર્વવિશુદ્ધ પારિણામિક પરમભાવગ્રાહક શુદ્ધ ઉપાદાનભૂત શુદ્ધદ્વાર્થિકનયે જીવ કર્તૃત્વભૂતથી અને બંધ-મોક્ષના કારણ અને પરિણામથી શૂન્ય છે. ઈ શું કહ્યું? ફરીને. સર્વવિશુદ્ધ પારિણામિક પરમભાવ ત્રિકાળભાવ એને જાણનારી એવી શુદ્ધદ્વાર્થિકનય જે શુદ્ધ ઉપાદાનભૂત ત્રિકાળ, એને જાણનારી નયે જીવ કર્તૃત્વ-ભોક્તૃત્વથી પર્યાપ્તિનો કર્તા પણ નથી અને પર્યાપ્તિનો ભોક્તા પણ નથી. બંધ અને મોક્ષના કારણ. બંધ અને મોક્ષના કારણથી એ શૂન્ય છે અને બંધ-મોક્ષના પરિણામથી પણ શૂન્ય છે. બંધ-મોક્ષના કારણથી શૂન્ય છે અને બંધ-મોક્ષના પરિણામથી શૂન્ય છે. આણ..દા..!

સર્વજ્ઞ ત્રિલોકનાથ જૈનનદ્રદેવ પરમેશ્વર કોણ છે? બાપુ! આણ..દા..! લોકોને સાધારણ માની લે ભગવાન આવા નમો અરિદંતાણં... નમો અરિદંતાણં. બાપુ! એ ચીજ કોઈ અવૌકિક છે. આણ..દા..! એ ભગવાન એમ કહે છે કે ભગવાન આત્મા જે અહીં કહ્યો કે જેમાં સિદ્ધિ, (સંસાર) પર્યાપ્તિ અને મોક્ષની પર્યાપ્તિ નથી. એવો બુધ પુરુષોનો નિઃશ્વાસ છે. એ વસ્તુમાં સંસારની પર્યાપ્તિનું કરવું કે ભોગવવું કે મોક્ષ પર્યાપ્તિનું કરવું અને ભોગવવું કે બંધ-મોક્ષના કારણનું કરવું અને ભોગવવું કે બંધ-મોક્ષના પરિણામનું કરવું અને ભોગવવું, એનાથી ભગવાન શૂન્ય છે. આણ..દા..! અરે! ભાઈ! આવો અવસર ક્યારે મળો? આ માંડ નીકળ્યો નિગોદમાંથી માણસ થયો, એમાં પણ પાછા જૈનસંપ્રદાય મળ્યો, એમાં એ જૈનપરમેશ્વર શું કહે છે એના ઠેકાણા ન મળો. એ ગમે તે પ્રવૃત્તિ હિયાકાંડ કરે એ બધા એકડા વિનાના મીડા છે. આણ..દા..! સમજાય છે કાંઈ? આણ..દા..! શૂન્ય છે. એમ સમુદ્દ્રાય કહેવામાં આવ્યું છે. કહેવામાં આવ્યું હતું એમ. આણ..દા..!

શુદ્ધનિશ્ચયથી તો કર્તૃત્વ-ભોક્તૃત્વના અભાવરૂપ અને બંધ-મોક્ષના કારણ અને પરિણામના અભાવરૂપ જે વ્યાખ્યાન કરવામાં આવ્યું હતું તેનો ઉપસંહાર કરવામાં આવે છે. આણ..દા..! ૩૨૦મી ગાથા વંચાઈ ગઈ છે. .. કરી છે ..વાળી. આણ..દા..! એક શ્લોકે તો... પર્યાપ્તિનય અને નિશ્ચયનયના બેના ફેસલા. દ્વાર્થિકનય અને પર્યાપ્તાર્થિકનયના બેના ફેસલા. આણ..દા..! ભાઈ! એકવાર નિઃશ્વાસ તો કર. આણ..દા..! સમજાય છે કાંઈ? એ ‘સિદ્ધિ પણ નથી જ...’ એકાંત નથી? એકાંત જ છે. સમ્યક એકાંત એવા ત્રિકાળી સ્વભાવમાં સિદ્ધિ નથી જ! ત્રિકાળી સ્વભાવમાં એકાંતમાં સંસાર પર્યાપ્તિ નથી જ! હવે ત્રિકાળમાં કથંચિત્ સંસાર અને કથંચિત્ સિદ્ધ અને કથંચિત્ સિદ્ધ નહિ, એમ હશે? સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! ત્રિકાળી

આનંદદળ ભગવાન આત્મા, પરમ આત્મા, પરમસ્વરપતત્ત્વ, પરમ-પરમસ્વરપ. અહીં તો સિદ્ધને પરમગુરુ કહ્યા. કહ્યાને? સિદ્ધને પરમપર્યાય ગુણ એટલે. છેને ‘ગુણાઃ’ જુઓને. નિશ્ચય પરમપર્યાય. ઓલી ગુણને પર્યાય કીધી. સિદ્ધને નિશ્ચય પરમપર્યાય.

અહીં તો નિશ્ચય પરમગુણો ત્રિકાળ. આણ..દા..! એકરૂપ રહેનાર વસ્તુ એ નિશ્ચયનયનો વિષય છે. આણ..દા..! એ સમ્યજ્ઞશર્ણનનો વિષય છે. એ તો પરમાત્મપ્રકાશમાં નથી કહ્યું? ‘જીવો ન કરેઈ મોક્ષઉ’ બંધ અને મોક્ષને કરતો નથી. એમ ‘જિણવર ભાણેહી’ પરમાત્મપ્રકાશ. મૂક્યું. છેને ઈ? એમાં જ છે એ. જુઓ, ‘શુદ્ધ પારિણામિકભાવ તો અવિનાશી છે. શ્રી યોગીન્દ્રાદેવે પણ કહ્યું છે’ ‘ણ વિ ઉપ્પજ્જે ણ વિ મરઙ બંધુ ણ મોક્ષુ કરેઝ’ આ પરમાત્મપ્રકાશ. આણ..દા..! ‘જિત પરમત્થે જોઇયા જિણવરુ એં ભણેઝ॥’ આણ..દા..! જિનવર ત્રિલોકનાથ પરમાત્મા પરમેશ્વર અરિહંતદેવ એમ કહે છે, હે યોગી! પરમાર્થે જીવ પર્યાયમાં ઉપજતો નથી. પર્યાય ઉપજે, આત્મા ઉપજતો નથી. આણ..દા..! મરતો નથી, બંધ-મોક્ષ કરતો નથી. છે? ‘જિત’ જીવ અને કહીએ આણ..દા..! કે જે મોક્ષને અને મોક્ષના કરાણને અને બંધને કરતો નથી. આણ..દા..! એમ ‘જિણવરુ એં ભણેઝ’ એમ જિનવર ભગવાન ત્રિલોકનાથ દિવ્યધ્વનિ દ્વારા ગણધરો અને ઈન્દ્રોની વચ્ચે ભગવાન આમ કહેતા હતા. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘જિત’ શર્દુ વાપર્યો છે જોપું? ‘જિત’ ‘ણ વિ ઉપ્પજ્જે ણ વિ મરઙ બંધુ ણ મોક્ષુ કરેઝ’ જીવ બંધ-મોક્ષને કરે નહિ. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? ભાઈ! માર્ગ તો ત્રિકાળી નિત્યાનંદ પ્રભુ એને પકડવો એ અનંત પુરુષાર્થ છે. એ ત્યાંથી જ એની પુરુષાર્થની શરૂઆત થાય છે. સમજાય છે કાંઈ? આણ..દા..!

‘આ બુધ પુરુષોનો નિર્ણય છે.’ કહે છે. આણ..દા..! અનંતા બુધ થઈ ગયા સમકિતી, જ્ઞાની, સંતો. સમજાય છે કાંઈ? એક વચન નથી. આણ..દા..! આવા અનંતા બુધ પુરુષોનો આ નિર્ણય છે. આણ..દા..! લ્યો, એક શ્લોક કહ્યો. અહદો કલાક છે. આણ..દા..! ભગવાન આત્મા ધ્રુવ ચીજ જેને પરમાર્થ આત્મા કહીએ, જેને ખરેખર જીવ કહીએ. પર્યાય વિનાનો હોઁ એ જીવ. આણ..દા..! એવો જે જીવ. આણ..દા..! કહે છે, બુધ પુરુષોનો નિર્ણય એવો છે કે આવો જીવ મોક્ષની પર્યાયને કરતો નથી. એવો જીવ મોક્ષની પર્યાયથી રહિત છે. આણ..દા..! કહો, શાંતિભાઈ! સમજાય છે કે નહિ?

શ્રોતા :- દોષ છે તો પર્યાયનો જ છે?

પૂજ્ય ગુલદેવશ્રી :- ગુણ છે એ પર્યાયનો છે. દોષની ક્યાં અહીં વાત કરી? બહુ દુલકી વાત કરી એ તો. અહીં તો કેવળજ્ઞાન અનંત ચતુષ્પદ—અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંત (સુખ), અનંત વીર્ય-પુરુષાર્થ જે અનંત ચતુષ્પદ પર્યાયમાં પ્રગટ્યા એ વસ્તુમાં નથી. દોષની તો ક્યાં વાત કરવી? આણ..દા..! ભાઈ! આ તો જિનવરનો માર્ગ છે. જિનેશ્વરનો માર્ગ છે. આણ..દા..!

શ્રોતા :- અહીં કેટલો વખત રહીયે તો આ વાત સમજાય?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એક ક્ષાળમાં સમજાય એવી ચીજ છે. ઓલામાં નથી આવતું? 'રભસાત' કળશમાં આવે છે નહિ? ..માં એક સમય કીધો છે. કળશ છે આમાં સમયસારમાં. એ એ. 'ભૂતંભાંત' ગાથા ગઈ એ. આણા..દા..! ભૂતકાળ, ભવિષ્યકાળ, વર્તમાનના ત્રણે કાળથી, કર્મથી ભગવાન જુદો, એવું બેદજ્ઞાન એક સમયમાં થાય છે. કીદું છેને? કોઈ સુબુદ્ધિ સમ્યજ્ઞાનિ. આણા..દા..! ભૂત, વર્તમાન, ભાવિ એવા ત્રણે કાળના કર્માના બંધને પોતાના આત્માથી તત્કાળ શીધ બિત્ત કરીને તથા તે મોહકર્મના ઉદ્ઘના નિમિત્તથી થયેલ અજ્ઞાનને પોતાના પુરુષાર્થથી રોકીને, નાશ કરીને અંતરંગમાં અભ્યાસ કરે તો આ આત્મા પોતાના અનુભવથી જાણવાયોઽય મહિમા છે. વ્યક્ત નિશ્ચળ શાશ્વત. આણા..દા..! છે? શીધ. નિશ્ચળ શાશ્વત કર્મકલંકરહિત એવો પોતે સ્તુતિ કરવાયોઽય બિરાજમાન છે. ક્યાં આવ્યું ઈ? એ, પહેલું આવ્યું. રભસાત. આવ્યું અમેં? આ શીધ છેને? રભસાત, તત્કાળ, શીધ. આણા..દા..! ઓલામાં એક સમય લીધો છે. કળશટીકા રાજમલમાં. રભસાતનો અર્થ એક સમય લીધો છે. છેને? આણા..દા..! ભર્યો પડ્યો પ્રભુ અંદર પડ્યો છે. તારી નજરને આળસે રહી ગઈ છે વાત. 'નજરને આળસે રે મેં નીરખ્યા ન નયણે દરિ' દરિ ભગવાન આ દરિ એં. પંચાધ્યાયમાં આવે છે. પંડિતજી! પંચાધ્યાયમાં દરિ-દરિ. દરિની વ્યાખ્યા આવે છે. અજ્ઞાન અને રાગ-દ્રેષ્ણને દરે તે દરિ. પંચાધ્યાયમાં આવે છે. એ આ દરિ એં, બીજો નહિ. કોઈ કર્તા-બર્તા દરિ નહિ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આ તો ઉદ્ઘસિત વીર્યથી કામ કરે તો ચાલે એવું છે. ઢીલા ઢબ થઈને કરે તો આ કામ ચાલે એવું નથી અહીં. એય..! ભીખાભાઈ! આણા..દા..!

શ્રીમદ્ પણ કહે છેને ઉદ્ઘસિત વીર્યવાળાનું આ કામ છે. એવું લખ્યું છે શ્રીમદ્. આણા..દા..! જોયું! સમ્યજ્ઞાનિ જીવ તત્કાળ, શીધ, રભસાત, એક સમયમાં. આણા..દા..! કળશટીકામાં એમ છે એં. આમાં દશે... રભસાત. તત્કાળ. એટલું લખ્યું છે. પણ બીજો સમય આવે છે ત્યાં. એક સમય જોઈએ છે. આણા..દા..! લ્યો, આવ્યા. આવવાના દતા?

શ્રોતા :- નક્કી નહોતું.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- નક્કી નહોતું. .. છે બીજે ઠેકાણે. .. પૂર્ણાનંદનો નાથ તને વિશ્વાસ નથી આવતો. ભગવાન પૂર્ણાનંદ પ્રભુ બિરાજે છે. તું ભગવાન સાક્ષાત્ પરમાત્મા છો. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ઠીક તો અમારે નોકરી નહિ કરવાની.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- નોકરી કોણ કરતો હતો?

શ્રોતા :- ભગવાન કાંઈ નોકરી કરે?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આ સુમનભાઈની વાત કરે છે પંડિતજી! આ રામજીભાઈના દીકરા આવ્યા છેને એની વાત કરે છે. એ નોકરી કરે છેને ત્યાં? આઠ દજરનો પગાર મહિને મળે

છે મજૂરીનો. મજૂરી કહેવાયને એ બધી? માસિક આઈ હજર. આણા..દા..!

અરે! આમાં ક્યાં કહે છે. રાગ પણ જેમાં નથી ત્યાં પૈસા-કેસા ક્યાં આવ્યા? આણા..દા..! જેમાં સિદ્ધની પર્યાય નથી એવો ત્રણલોકનો નાથ ભગવાન પોતે. આણા..દા..! એની દિશી કરવા માટે એક સમય જોઈએ બસ. સમયાંતરમાં જ્ઞાનાંતર થઈ જાય અને સમકિત થઈ જાય. આણા..દા..! શ્રીમદ્ભૂમાં આવે છેને સમયાંતર? શબ્દ આવે છે ક્યાંક. એક સમયમાં પણ જ્ઞાન ફરી ગયું એમ આવે છે સમયાંતર. આણા..દા..! ભારે આચાર્ય મુનિરજે પણ. આ મુનિ છે ત્યો. આણા..દા..! હવે ઓલો કે છે કે ઈ મુનિનું વાક્ય નહિ માન્ય, આચાર્યનું માન્ય. અરે! ભગવાન! એ રતનચંદજી એમ કહે છે. એમ કે મુનિનું નહિ આચાર્યનું. બાપા! મુનિનું શું સમકિતનું વાક્ય માન્ય છે. એ આ ચર્ચામાં નથી નાખ્યું? પંડિતજીએ નાખ્યું છે. ઓલા લોકો કહે આચાર્ય. આ તો કહે નહિ. પૂર્વના પુરુષો પંડિત થઈ જાય એનું પણ અમારે માન્ય છે. લખ્યું છે શું કહેવાય? ખાણિયા ચર્ચામાં. ખાણિયા ચર્ચામાં પંડિતજી! તમે લખ્યું છે એમાં કે આચાર્યનું માન્ય છે, મુનિઓનું માન્ય છે, પૂર્વના પંડિતોનું પણ માન્ય છે. એમાં નાખ્યું છે. ઓલી ખાણિયા ચર્ચામાં. ખબર છે. સત્ય હોય તે... આણા..દા..! એક બાળક પણ આઈ વર્ષનો સમકિતી કહે તો એ પણ માન્ય છે. આણા..દા..! આ તો સહજ વસ્તુ છે. આણા..દા..! અરે! એની કોઈ દિ' દરકાર કરી નથી. એની મોટપ એને ભાસતી નથી. મોટપ એને રાગ અને પૈસા ને ધૂળની મોટપ ભાસે છે મૂઢપણામાં. આણા..દા..!

શ્રોતા :- આપ પણ પૈસાના વખાણ કરો છો.

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- એ બીજી અપેક્ષાએ વાત છે. બીજા કોઈ સાધારણ રણતા હોય તો એને આ વધારે રણવાવણા છે માટે ગર્વ કરીશ નહિ એમ બતાવવા માટે છે. સમજાય છે? હેતુસર વાત આવે દરવખતે. અબજોપતિ આ છે. હવે તું બે, પાંચ, દસ લાખનો આસામી. શેનો ગર્વ કરે છો? અબજોપતિ બિચારા જેવા પડ્યા છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

શ્રોતા :- ઠીક છે આપે ચોખવટ કરી.

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- આ જુઓને અબજોપતિ નથી અત્યારે એની વહુ? શાંતિલાલ ખુશાલ ગોવા-ગોવા. આપણા દશાશ્રીમાળી વાણિયા છે. બે અબજ ચાલીસ કરોડ ૨૪૦ કરોડ રૂપિયા. મરી ગયો દસ મિનિટમાં વર્ષ પહેલાં. અને સવા વર્ષથી વહુ અસાધ્ય પડી છે. અસાધ્ય છે. ૪૦ લાખના બંગલા, ૧૦-૧૦ લાખના બંગલામાં. બે અબજ ચાલીસ કરોડ. મહિનાનો પંદર હજરનો ખર્ચ છે એક બાઈનો... ગૃહસ્થ માણસ છેને. એને શું કહેવાય તમારી? નર્સ ને ફર્સને. એવું રાખે અને ખોરાક આપે. એક ટિવસનો પાંચસોનો ખર્ચ છે. એ હમણા પોપટભાઈ કહેતા હતા. મહિનાના પંદર હજરનો. સવાવર્ષથી પડી છે બેસાધ્યા. હવે તારા ધૂળને બાખી મકાન-બકાન ક્યાં આવ્યા એમાં? આણા..દા..!

અહીં તો ત્રણલોકના નાથમાં મુક્તિ પણ નથી. ગજબ વાત છે. આણા..દા..! એવું ચૈતન્ય

ગંજ પડ્યો છે મોટો અંદર પ્રભુ. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? ભાઈ! તને પર્યાપ્તિ મોટપ આવે છે, પણ એવા પર્યાપ્ત જેમાં નથી એની મોટપ તને સૂજતી નથી, એમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? એક સમયની પર્યાપ્ત કેવળજ્ઞાન, કેવળજ્ઞન સિદ્ધપદ પણ એક સમય રહે છે. બીજે સમયે બીજું, ત્રીજે સમયે ત્રીજું. પરિણામન છેને એ તો? આણા..દા..! એના તને માણાત્મ્ય આવે, પણ એ જે વસ્તુમાં છે જ નહિ એવી ત્રિકાળી અખંડાનંદ પ્રભુ. આણા..દા..! એમાં તને નિર્ણય આવતો નથી ‘હું આ પરમાત્મા છું.’ આણા..દા..! કે મારી ચીજમાં સિદ્ધપદ ને સંસારપર્યાપ્ત નથી, નથી જ! આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? બહુ કળશ સરસ આવો છે.

આમાં શું કહ્યું જુઓને, ‘નિશ્ચયથી તો સિદ્ધ પણ નથી જ અને સંસાર પણ નથી જ. આ બુધપુરુષોનો નિર્ણય છે.’ જ્ઞાનીઓનો આ નિર્ણય છે, કહે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? કહો, સુજાનલમજી! આણા..દા..!

શ્રોતા :- માથે કાંઈ બોલવાનું રહેતું જ નથી.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- શું બોલવાનું રહે આમાં? આણા..દા..! કહો, નવલચંદભાઈ! કહે છે, એમાં કેવળજ્ઞાન નથી અંદર. આણા..દા..! આવો જ્ઞાનીઓનો નિર્ણય છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- કેવળજ્ઞાન... કેવળજ્ઞાન નહિ?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- કેવળજ્ઞાન પર્યાપ્ત પર્યાપ્તમાં રહિ. એ વસ્તુમાં નહિ. વસ્તુ તો અનંતગુણનો ગંજ પુંજ છે મોટો. એવી અનંતી-અનંતી પર્યાપ્ત જેની એક ગુણમાં અનંતી શક્તિરૂપે પડી છે. અનંતી-અનંતી. હવે એ પર્યાપ્ત ક્યાં રહી? આણા..દા..! ગુણરૂપે હોં. પર્યાપ્ત અંદર પર્યાપ્તરૂપે નથી, ગુણરૂપે છે. આણા..દા..! અરે! પોતે પ્રભુ આવડો છે એનું એને માણાત્મ્ય મોટપ દેખાતી જ નથી. એને મોટપ કા ધૂળની, બાયડીની, છોકરાની, આબર્દીની, બે, પાંચ, દસ લાખ રૂપિયા ધૂળ પચાસ કરોડ, બે કરોડ થાય (ત્યાં) ‘અમે મોટા થયા.’ ભિખારા છે. મોટા ક્યાંથી આવ્યા? સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- ભિખારા કેમ કહેવાય?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પરને માગે છે એ. પોતાની લક્ષ્મીની એને ખબર નથી. માગણ છે માગણ, ભિખારી. લાવો પૈસા, લાવો આબર્દ, આ લાવો. માળા મોટો ભિખારી છો. અંદર પડ્યું છે.

શ્રોતા :- પણ એના વિના ચાલે?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એના વિના જ ચાલે છે બધાને. આણા..દા..!

‘આ બુધપુરુષોનો નિર્ણય છે.’ જુઓ, આવ્યું. સમ્યજ્ઞનાન ... જ્ઞાનીઓનો આ નિર્ણય ત્રણો કાળના જ્ઞાનીઓ. આણા..દા..! એનો આ નિર્ણય છે કે વસ્તુ વસ્તુ ત્રિકાળ જ સમ્યજ્ઞનનો વિષય એમાં સિદ્ધ પર્યાપ્ત અને સંસાર પર્યાપ્ત નથી, નથી. એ નિર્ણય કરેલી પર્યાપ્ત એમાં

નથી. સમજાણું કાંઈ? આણા..ણા..! જુઓ તો એક દિગંબર સંતોની લદાણી! આ લદાણી કરે છે લદાણી. આણા..ણા..! એ ૧૮ ગાથા થઈ. ૧૯.

દવ્વત્થિએણ જીવા વદિરિત્તા પુષ્વભણિદપજ્ઞાયા।
પજ્ઞયણયેણ જીવા સંજુત્તા હોંતિ દુવિહેંિ॥૧૯॥
પૂર્વક્ત પર્યાયોથી છે વ્યતિરિક્ત જીવ દ્રવ્યાર્થિક;
ને ઉક્ત પર્યાયોથી છે સંયુક્ત પર્યાયાર્થિકે. ૧૯.

આણા..ણા..! એનો અન્વયાર્થ લ્યો થોડો પહેલો. ‘દ્રવ્યાર્થિક નયે...’ એટલે કે ત્રિકાળી દ્રવ્યનું જેને પ્રયોજન છે તે નયે. ‘જીવો પૂર્વકથિત પર્યાયથી વ્યતિરિક્ત છે;...’ એ પર્યાય ઓલી કારણપર્યાયમાં ન લેવી. શુદ્ધ કારણપર્યાય આ દ્રવ્યાર્થિકનયમાં જે વ્યતિરેક કીધી એ ન લેવી. એ તો દ્રવ્યાર્થિકનયનો જ વિષય છે. પણ બીજી જે પર્યાયો છે એ પર્યાયથી વ્યતિરેક દ્રવ્ય છે એમ કહ્યું. સમજાણું કાંઈ? નહિતર શુદ્ધ કારણપર્યાય આવી ગઈ છે. અને શુદ્ધ કારણપર્યાય દ્રવ્યાર્થિકનયનો વિષય છે. એ પર્યાયનયનો વિષય નહિ. આણા..ણા..! આ ચર્ચા થઈ ગઈ છે પહેલી. કારણ કે બેની પર્યાયના ભેટ આવી ગયા છે. શુદ્ધ કારણપર્યાય તો એ પર્યાયરહિત છે દ્રવ્ય એમ કીધું અહીં દ્રવ્યાર્થિકનયે?-ના. સમજાણું કાંઈ? આ તો સંસારની પર્યાય અને સિદ્ધની પર્યાય ઉત્પાદ-વ્યવહારી એ પર્યાયોથી દ્રવ્યાર્થિકનયે રહિત છે જીવ. સમજાણું કાંઈ? આ પહેલું વંચાણું તે હિ’ આ ચર્ચા થઈ ગઈ છે. ભાઈ! આ શુદ્ધ કારણપર્યાય આવી ગઈ છે અને વંજનપર્યાય આવી ગઈ છે, અર્થ પર્યાય આવી ગઈ છે, સિદ્ધ બધું આવી ગયું છે.

એ અહીં કહે છે ‘દ્રવ્યાર્થિકનયે જીવો પૂર્વકથિત પર્યાયોથી વ્યતિરિક્ત છે;...’ એ ઉત્પાદ-વ્યવની પર્યાય. સમજાણું કાંઈ? એ વખતે ચર્ચા થઈ ગઈ હતી. કહ્યું હતું. .. આણા..ણા..! ‘પર્યાયોથી વ્યતિરિક્ત છે; પર્યાયનયે જીવો તે પર્યાયથી સંયુક્ત છે.’ વર્તમાનનયને જોનારી પર્યાયનય એનાથી ‘જીવો તે પર્યાયથી સંયુક્ત છે. એ રીતે જીવો બત્તે નયોથી સંયુક્ત છે.’

‘ટીકા :- અહીં બત્તે નયોનું સફળપણું કહ્યું છે.’ જોયું, બત્તે નયોનું સફળપણું. બેય નયોનો વિષય છે. જ્ઞાન કરવું છેને. આણા..ણા..! પર્યાયનયે પર્યાય છે. દ્રવ્યનયે અને ત્રિકાળની અપેક્ષાએ પર્યાય નથી. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? પર્યાય નથી એમ નહિ અને પર્યાયને અસત્યાર્થ કીધી ૧૧મી ગાથા. ‘વબહારોઽભૂદત્થો’ જેટલો પર્યાયમાત્રથી અસત્ત છે એમ કીધું ત્યાં. સમજાણું કાંઈ? ૧૧મી ગાથા. તો ત્યાં તો સદ્ભૂતવ્યવહારનયનો કેવળજ્ઞાનનો વિષય. સદ્ભૂતવ્યવહારનયનો વિષય કેવળજ્ઞાન એને ત્યાં અસત્ત કીધી છે. સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- એ પરદ્રવ્ય કીધી હતી...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ વળી પછી. આ તો આ આમ. એ તો પર્યાય છે એને પર

દ્રવ્ય કહું. એ વળી જુદું. પણ આ તો પર્યાપ્ત છે એ કેવળજ્ઞાનાદિ અને અસત્યાર્થ કહું છે. એમ કીધું. અત્યારે તો એ વાત લેવી છેને. અસત્યાર્થ કેમ? કે ત્રિકાળીને સત્યાર્થ કરીને દસ્તિનો વિષય બતાવવો છે અને જેમાં દસ્તિની પ્રયોજનતા સિદ્ધ થાય છે. અથી પર્યાપ્તમાત્ર વ્યવહાર કહી, ગૌણ કરી, વ્યવહાર કહીને અસત્યાર્થ કીધી. પણ પર્યાપ્ત તરીકે પર્યાપ્ત નથી એમ નથી. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

‘ભગવાન અર્હત પરમેશ્વરે બે નયો કહ્યા છે :’ જોયું? ત્રિલોકનાથ તીર્થકર પરમેશ્વર જિનેશ્વર ભગવાને તો બે નય કહ્યા છે. બે ચક્ષુઅથી દેખવું-જોવું. પ્રવચનસારમાં આવે છેને. બે ચક્ષુ છે. ‘દ્રવ્યાર્થિક અને પર્યાપ્તાર્થિક.’ આ બે નય. દવે ઈ દ્રવ્યાર્થિક એટલે શું? અને પર્યાપ્તાર્થિક એટલે શું? ‘દ્રવ્ય જ જેનો અર્થ એટલે કે પ્રયોજન છે...’ છે? દ્રવ્ય-અર્થિક. ત્રિકાળી દ્રવ્ય જેનું પ્રયોજન છે તે દ્રવ્યાર્થિક. આવું દ્રવ્યાર્થિકનય અને પ્રયોજન કોઈ દિ?... ઓલું તો એકેન્દ્રિય, બેન્દ્રિયા, તેદ્ધન્દ્રિયા, ચો દ્વારા મિચ્છામી દુક્કડમ જાઓ. તસ્સઉતરી કરણોણાં તાવકાયં... કાંઈ ખબર ન મળો. ગડિયા દાંડે જાય.

શ્રોતા :- મિચ્છામી દુક્કડમ થયુંને.

પૂજય ગુલ્લદેવશ્રી :- ધૂળેય નથી મિચ્છામી દુક્કડમ. મિચ્છામી દુક્કડમ ક્યારે થાય? કે સત્ય વસ્તુ ત્રિકાળી છે એ નજરમાં આવે ત્યારે પર્યાપ્તને જે સત્ય માની હતી દોષને અને મિથ્યાત્વ થાય. એ મિથ્યાત્વ જૂદું છે મારામાં છે નહિ. આણા..દા..! આ તો ગડિયા દાંડે જાય તસ્સઉતરી કરણોણાં તાવકાયં ઠાણોણાં... અપ્પાણાં વોસરે. જાઓ. કાંઈ ભાન ન મળો. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! અહીં કહે છે, ભગવાન અર્હત પરમેશ્વરે આણા..દા..! ભગવંત અર્હત પરમેશ્વરેણ. સંસ્કૃતમાં છે. ભગવાન અર્હત પરમેશ્વરે બે નયો કહ્યા છે. જ્ઞાનના બે અંશો કહ્યા છે. એક દ્રવ્યાર્થિકનયજ્ઞાન અને એક પર્યાપ્તાર્થિકનયજ્ઞાન. આણા..દા..!

‘દ્રવ્ય જ જેનો...’ દ્રવ્ય એટલે આ જુઓ આ પૈસા નહિ હોં. આ દ્રવ્ય એટલે વસ્તુ. એક જાણો આવ્યો હતો. ઓલું ‘દ્રવ્યદસ્તિ એટલે (સમ્યક)દસ્તિ’ છેને ત્યાં? સમકિતદસ્તિ. થાનના એક છે માણોકચંદભાઈ હતા. દેરાવાસી જૈન. મહારાજ! આ દ્રવ્ય એટલે સમકિત દસ્તિ ક્યાંથી આવ્યું? એ જાણો કે અહીં એના વેવાઈ નાનાલાલભાઈ ને કરોડપતિઓ. બધા અહીં આવનારા. એટલે આ બધા દ્રવ્યદસ્તિ એટલે શું? પૈસાવાળા એટલે સમ્યજદસ્તિ? અરે! માણોકચંદભાઈ! તમે આ જૈનમાં જન્મ્યા અને ખબર ન મળો? એ દ્રવ્ય એટલે પૈસાની વાત છે અમારે? દ્રવ્ય એટલે આ આત્મા. જે ત્રિકાળી ‘દ્રવ્યતિ ઈતિ દ્રવ્ય’ પર્યાપ્તને દ્રવ્ય એવું જે દ્રવ્ય. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? આ થયેલું છે. થાનવાળા છેને. માણોકચંદભાઈ છે. ... છે ત્યાં. બિચારા આવ્યા. ત્યાં ઓલું માથે લખેલું વ્યાખ્યાનમાં. દવે વળી આમ આવ્યું છે. સામે હતું વ્યાખ્યાનમાં. ‘દ્રવ્યદસ્તિ એટલે સમ્યજદસ્તિ’ દ્રવ્ય એટલે પૈસાવાળા સમ્યજદસ્તિ? આ કાંઈ ખબર ન મળો. બિચારા બે ઘડી જાય. જે-તે સાંભળે ઓલું માથે દીધે રાખે ઈ. અને હા કરીને ચાલી નીકલ્યા.

દા કરીને ચાલી નીકળ્યા એમ. આણા..દા..! વાણિયા સંસારના વેપાર કરવામાં તો બરાબર કચાશ કરી-કરીને મેળ કરીને કરે. અહીં કાંઈ ન મળો. ધર્મ કોને કહેવો અને કેમ થાય? એ તો આંધળે આંધળું હાંકો.

શ્રોતા :- ધર્મ તો ગઠપણમાં કરવાનો હોય!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ધર્મ તો ત્રણે કાળે કરવા જેવો છે. ગઠપણ-ફડપણ એ તો દેહની અવસ્થા મારીની છે. આત્મા ઘરડો કે દિ'? વૃદ્ધ કે દિ'? રોગી કે દિ'? નિરોગી ઈ ક્યાં છે એ તો? આણા..દા..! એ તો સ્થી ક્યાં છે? પુરુષ ક્યાં છે? તિર્યંક ક્યાં છે? એ તો પ્રભુ છે ત્રિકાળ આનંદકંદ. આણા..દા..! એવા ત્રિકાળી વસ્તુને જે જ્ઞાનનું પ્રયોજન ત્રિકાળીનું છે તેને દ્રવ્યાર્થિક કહેવામાં આવે છે.

‘પર્યાપ્ત જ જેનો અર્થ એટલે પ્રયોજન છે તે પર્યાપ્તિક છે.’ જે નય વર્તમાન અવસ્થાને જાણવાનું કામ કરે તે પર્યાપ્તિક. બે નય છે. સમજાણું કાંઈ? ‘એક નયને અવલંબતો ઉપદેશ ગ્રહવાયોગ્ય નથી...’ જોયું? એનો અર્થ એવો નથી કે બે નયનો ઉપદેશ છે એ બેય આદરણીય છે અને આશ્રય કરવા જાય, એમ નહિ. જ્ઞાન કરવાની વાત છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એનો અર્થ એવો નહિ કે સમ્યજ્ઞર્શનનો વિષય દ્રવ્ય પણ છે અને પર્યાપ્ત પણ ભેગી છે, એમ નહિ. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! અહીં તો દ્રવ્ય છે અને પર્યાપ્ત છે. બેયને જાણવાની નય છે. એ બે નયનો ઉપદેશ ભગવાનનો છે. આણા..દા..! વેદાંતવાળા પર્યાપ્ત નથી એમ કહે. બૌદ્ધવાળા પર્યાપ્તને જ આત્મા કહે, ત્રિકાળીને ન કહે. બેય જૂઠી વાત છે. આ તો પરમેશ્વર, જિનેશ્વરદેવ ત્રિલોકનાથ વસ્તુને જોનારી નયને દ્રવ્યાર્થિકનય કહે છે, પર્યાપ્તને અવસ્થાને જોનારીને પર્યાપ્તનય કહે છે.

‘એક નયને અવલંબતો ઉપદેશ ગ્રહવાયોગ્ય નથી, પણ તે બત્તે નયોને અવલંબતો ઉપદેશ ગ્રહવાયોગ્ય છે.’ એનો અર્થ એવો નથી કે બત્તે નયનો વિષય છે તે આદરણીય છે. જાણવાની વાત કીધી. આણા..દા..! બે નય વિરોધ છે. આવશે. ઉભયનય વિરોધ ધ્વંસનિ. કળશમાં હમણા આવશે માથે. સમયસારનો આધાર આપશે. ‘એક નયને અવલંબતો ઉપદેશ ગ્રહવાયોગ્ય નથી...’ એકલો જ દ્રવ્યાર્થિકનો વિષય કરે અને પર્યાપ્તનો વિષય નથી જ એમ માને એ ઉપદેશ જાણવાલાયક નથી. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘સત્તાગ્રાહક (-દ્રવ્યની સત્તાને જ ગ્રહણ કરનારા) ...’ જુઓ, ઓલું સમુચ્ચય હતુંને. દ્રવ્યનો જેને પ્રયોજન એ દ્રવ્યાર્થિક. હવે કહે છે એ દ્રવ્ય એટલે શું? સત્તાગ્રાહક-દ્રવ્યના દોવાપણાનું જાણનાર. દ્રવ્ય ... ત્રિકાળ ભગવાન, અને ગ્રહણ કરનાર ‘શુદ્ધદ્રવ્યાર્થિકનયના બળો...’ આણા..દા..! ‘પૂર્વોક્ત વંજનપર્યાપ્તિથી મુક્ત તેમ જ અમુક્ત સમસ્ત જીવરાશિ સર્વથા વ્યતિરિક્ત જ છે.’ વંજનપર્યાપ્તિથી મુક્ત જીવ કે સંસારી જીવ એ સમસ્ત જીવરાશિ પર્યાપ્તિથી જુદો છે. ‘શુદ્ધદ્રવ્યાર્થિકનયના બળો...’ એ વિશેષ કહેવાશે.... (શ્રોતા :- પ્રમાણ વચ્ચે ગુસ્ટેવ!)

**પોષ વદ-૧૨, ગુજરાત, તા. ૨૮-૦૧-૧૯૭૯
ગાથા-૧૯, પ્રવચન નં.૧૬૫**

‘એક નયને અવલંબતો ઉપદેશ ગ્રહવાયોઽય નથી...’ એક જ નયને અવલંબતો ‘દ્રવ્ય છે અને પર્યાય નથી, પર્યાય જ છે અને દ્રવ્ય નથી’ એવો એક નયનો ઉપદેશ ગ્રહવાયોઽય નથી. સમજાણું કાંઈ? એનો અર્થ એવો નથી કે દ્રવ્યમાં પર્યાય ભેળવી દેવી અને પર્યાયમાં દ્રવ્ય ભેળવવું.

શ્રોતા :- એના વિના પ્રમાણજ્ઞાન થાય નહિ.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ઈ તો બેને એક સાથે જાણવું એ પ્રમાણજ્ઞાન છે. દ્રવ્યમાં ભેળવવું એમ નથી કાંઈ. દ્રવ્ય જે ત્રિકાળી ચૈતન્ય ગંજ પ્રભુ એ તો દ્રવ્ય તો શુદ્ધ જ છે તે દ્રવ્યાર્થિકનયનો વિષય છે, પણ એ દ્રવ્યાર્થિકનયના વિષયમાં વળી પર્યાય પણ નાખી દેવી એવો સ્યાદ્ધાદ માર્ગ નથી. દ્રવ્યાર્થિકમાં તો દ્રવ્ય જે ત્રિકાળ આવે અને પર્યાયનયના વિષયમાં વર્તમાન અવસ્થા આવે. આ વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. સર્વજ્ઞ સિવાય આ વાત કોઈએ જાણી નથી, તેથી બે નયનો અધિકાર એમાં નથી.

‘પણ તે બન્ને નયોને અવલંબતો ઉપદેશ ગ્રહવાયોઽય છે.’ ત્રિકાળી દ્રવ્યને પણ જણાવે અને પર્યાયને પણ જણાવે. આદરણીય ત્રિકાળી છે તે, પણ પર્યાય છે તે જાણવાલાયક છે એમ ખરી. સમજાણું કાંઈ? ત્રિકાળી વસ્તુ જે જ્ઞાયક છે તે ઉપાદેય છે. પર્યાય છે તે હેય છે, પણ છેને? આણ..ણ..! ‘બન્ને નયોને અવલંબતો ઉપદેશ ગ્રહવાયોઽય છે.’ હવે બેની વ્યાખ્યા કરે છે. ‘સત્તાગ્રાહક (-દ્રવ્યની સત્તાને...) વસ્તુ... વસ્તુ... વસ્તુ... ત્રિકાળ હોવાપણાને ગ્રહણ કરનારા. ‘શુદ્ધદ્રવ્યાર્થિકનયના બણે...’ શુદ્ધદ્રવ્યના પ્રયોનને કારણે. ‘પૂર્વોક્ત વંજનપર્યાયોથી...’ પૂર્વોક્ત કોણ કદી હતી વંજનપર્યાય? અહીં નારકી, મનુષ્ય, દેવગતિ આદિ એ ચારને વંજનપર્યાય કીધી. સિદ્ધને વંજનપર્યાય આ નથી. એથી વંજનપર્યાય ગણી નથી. સમજાણું કાંઈ? સિદ્ધમાં વંજનપર્યાય આ ચાર ગતિની છે એ નથી. તેથી એને વંજનપર્યાય નથી એમ કીધી છે, પણ એની દ્રવ્યની પર્યાય જે છે શુદ્ધ એ નથી એમ નહિ. અહીં ચાર ગતિની પર્યાયને વંજનપર્યાય કહેવામાં આવી છે. એ ચાર ગતિની વંજનપર્યાય સિદ્ધમાં નથી. સમજાણું કાંઈ?

જુઓ, ‘પૂર્વોક્ત વંજન પર્યાયોથી મુક્ત...’ એટલે સંસારી ‘તેમ જ અમુક્ત (-સિદ્ધ તેમ જ સંસારી) સમસ્ત જીવરાશી સર્વથા વ્યતિરિક્ત જ છે.’ સિદ્ધના જીવ કે સંસારીના જીવ વંજનપર્યાય જે ચાર છે એનાથી તો દ્રવ્યાર્થિકનયની અપેક્ષાએ મુક્ત

છે. સમજાણું કાંઈ? 'કેમ?' 'સર્વે સુદ્ગા હું સુદ્ગણયા' આ દ્રવ્યસંગ્રહમાં. '(શુદ્ધનયે સર્વ જીવ ખરેખર શુદ્ધ છે) એવું (શાસ્ત્રનું) વચન હોવાથી.' શુદ્ધનયે તો દરેક જીવ સંસારી કે સિદ્ધ, અભવિ કે નિગોદ. શુદ્ધ છે, ચૈતન્યઘન છે. 'વિભાવવ્યંજનપર્યાર્થિકનયના બળે...' વિભાવવ્યંજનપર્યાર્થિ. એટલે આ નારકી, મનુષ્ય, ચાર ગતિની પર્યાયને વિભાવવ્યંજનપર્યાર્થિ કહી છે. એવા વિભાવવ્યંજનપર્યાર્થિના બળે 'સર્વ જીવો (પૂર્વોક્ત વ્યંજનપર્યાર્થોથી) સંયુક્ત છે.' 'સિદ્ધ પણ વ્યંજનપર્યાર્થિથી સંયુક્ત છે' એક નયે એમ કહી શકાય. ભૂતકાળની અપેક્ષાએ. સમજાણું કાંઈ?

કહ્યું જુઓ, 'વિભાવવ્યંજનપર્યાર્થિ...' એટલે ચાર ગતિના જીવની આકૃતિની પર્યાર્થિ અશુદ્ધ. એ પર્યાર્થિ 'નયના બળે સર્વ જીવો....' સિદ્ધ અને સંસારી બધા જીવો. '(પૂર્વોક્ત વ્યંજનપર્યાર્થોથી) સંયુક્ત છે. વિશેષ એટલું કે સિદ્ધ જીવોને અર્થપર્યાર્થો સહિત પરિણાતિ છે,...' વર્તમાન. સિદ્ધને વ્યંજનપર્યાર્થિ ચાર ગતિની છે ઈ ગણી નથી, ત્યાં નથી. ભૂતકાળની અપેક્ષાએ કહેવામાં આવશે એમ. સમજાણું કાંઈ? 'વિભાવવ્યંજનપર્યાર્થિક નયના બળે સર્વ જીવો...' સંસારી કે સિદ્ધ બધા એ વ્યંજનપર્યાર્થિ જે અશુભ છે નારકી, મનુષ્ય, ચાર ગતિની એવી વ્યંજનપર્યાર્થિસહિત સિદ્ધ પણ સહિત છે. 'વિશેષ એટલું કે-સિદ્ધ જીવોને અર્થપર્યાર્થો સહિત પરિણાતિ છે, પરંતુ વ્યંજનપર્યાર્થો સહિત પરિણાતિ નથી.' ચાર ગતિની જે વિભાવિકવ્યંજનપર્યાર્થિ તે સિદ્ધમાં નથી. 'કેમ? સિદ્ધ જીવો સદા નિરંજન હોવાથી.' જીવો સદા શુદ્ધ હોવાથી.

'(પ્રશ્ન :)' હવે. અથડાણો પ્રશ્ન બેમાં. પહેલા કહ્યું કે સર્વ જીવો વિભાવવ્યંજનપર્યાર્થિસહિત છે અને અહીં કહ્યું કે સિદ્ધ જીવોને વ્યંજનપર્યાર્થિસહિત નથી. સમજાણું કાંઈ? શું કહ્યું? કે દ્રવ્યાર્થિકનયના વિષયે તો સર્વ જીવો પર્યાપ્તિરહિત છે. પર્યાયનયના વિષયે સર્વ જીવો પર્યાર્થિ, વ્યંજનપર્યાર્થિસહિત છે. વળી કહ્યું કે વિભાવવ્યંજનપર્યાર્થિ સિદ્ધને નથી. એને અર્થપર્યાર્થિ એટલે અગુરુસ્નલઘુ આહિની છે. વ્યંજનપર્યાર્થિ ચાર ગતિની આકૃતિની પર્યાર્થિ નથી. ત્યારે શિષ્યને પ્રશ્ન થયો. સમજાય છે કાંઈ આમાં? 'જો સિદ્ધ જીવો સદા નિરંજન છે તો બધા જીવો દ્રવ્યાર્થિક તેમ જ પર્યાર્થિક બજે નયોથી સંયુક્ત છે...' એમ પહેલું તમે કહ્યું છે. સમજાણું કાંઈ? પહેલું તો એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે બધા જીવો દ્રવ્યાર્થિક અને પર્યાર્થિકનયેથી સંયુક્ત જ છે. અરે! આવું બધું શીખવું. '(અથત્તુ બધા જીવોને બજે નયો લાગુ પડે છે)...' એમ આપે તો પહેલું કહ્યું. વળી અહીં તમે કહ્યું કે એને વિભાવવ્યંજનપર્યાર્થિ જ નથી. શુદ્ધઅર્થપર્યાર્થિ જ છે. એ તો વિરોધ આવ્યો.

પહેલું તમે કીધું કે સિદ્ધ અને બધા જીવોને વિભાવવ્યંજનપર્યાર્થિ અને દ્રવ્યાર્થિકનયનો વિષય બેય છે. આહા..એ..! પકડાય છે? સમજાય છે? વળી અહીં તમે કહ્યું કે વિભાવ વ્યંજનપર્યાર્થિ એને નથી. વર્તમાન સિદ્ધને અર્થપર્યાર્થિ છે અનંતગુણ, પણ હવે આકૃતિની

વિકારી, ચાર ગતિને જે વિકારીવંજનપર્યાય ઈ અને નથી. 'કેમ? સિદ્ધ જીવો સદા નિરંજન હોવાથી.' એ તો શુદ્ધ છે એમ કહેવું છે. ચાર ગતિની પર્યાયને જ અહીંયાં વિકારીવંજનપર્યાય ગણવામાં આવી છે. સમજાળું કાંઈ? એ સિદ્ધમાં નથી. અને પહેલું કહ્યું કે બધા જીવો સંસારી અને સિદ્ધ દ્રવ્યાર્થિક અને પર્યાયાર્થિકનય સંયુક્ત છે. પહેલું તો એમ કહ્યું હતું. અને અહીં તમે કહો છો કે એ સિદ્ધને અર્થપર્યાયો અને વંજનપર્યાયો હોય નહિ. એ ત વિરોધ આવ્યો. હવે આ બધું કોણા વિચારે? સમજાય છે કે નહિ?

શ્રોતા :- આવે તો છે, પણ તમે સમજાવો...

પૂજય ગુરુલેવશ્રી :- આવે છેને? અહીં તો પ્રશ્ન કેમ ઉઠ્યો? કે ગાથામાં તો એમ કહ્યું. છે?

દ્વબ્લથિએણ જીવા વદિરિતા પુષ્ટભણિદપજાયા।

પજ્યણયેણ જીવા સંજુત્તા હોંતિ દુવિહેંિ॥૧૯॥

પર્યાયાર્થિકનયે બધા જીવો વંજનપર્યાય અને અર્થપર્યાયસહિત છે. વળી અહીં તમે કહો કે સિદ્ધને વંજનપર્યાય વિભાવસહિત નથી. આણ..એ..! સમજાય છે કાંઈ?

'જો સિદ્ધ જીવો સદા નિરંજન છે...' શુદ્ધ જ છે 'તો બધા જીવો દ્રવ્યાર્થિક તેમ જ પર્યાયાર્થિક બને નાયો સંયુક્ત છે...' એમ આપે કહ્યું હતું. '(અર્થાત્ બધા જીવોને બને નયો લાગુ પડે છે) એવો સૂત્રાર્થ (ગાથાનો અર્થ) વર્થ ઠરે છે.' સમજાળું કાંઈ? આપે એમ કહ્યું કે દ્રવ્યાર્થિકનય અને પર્યાયાર્થિકનયસહિત બધા જીવો છે. તો એમાં તો વંજનપર્યાયસહિત પણ આવી ગયા. સિદ્ધ જીવો પણ વંજનપર્યાયસહિત આવ્યા. વળી અહીં તમે કહો કે સિદ્ધપર્યાય અને વંજનપર્યાય નથી, અને અર્થપર્યાય છે. આ તો વિરોધ આવ્યો. છેને? 'એવો સૂત્રાર્થ વર્થ ઠરે છે.' સૂત્રના પાઠમાં તો એમ છે. દ્રવ્યાર્થિકનયે અને પર્યાયાર્થિકનય બધા જીવો સંયુક્ત છે. તો એમાં તો વિભાવવંજન પર્યાયસહિત સિદ્ધ પણ છે. એમ આવી ગયું હતું. સમજાળું આમાં? બાબુભાઈ!

અહીંયાં વંજનપર્યાય, નારકી ચાર ગતિની વિભાવિકવંજનપર્યાયને લેવી છે. હવે પહેલામાં દ્રવ્યાર્થિકનયે ત્રિકાળી બધા જીવો દ્રવ્યથી અખંડ અભેદ છે અને પર્યાયન્યે તેની બધી પર્યાયોસહિત છે. પર્યાયન્યે બધા જીવો પર્યાયનથી સહિત છે. તેમાં વિભાવવંજનપર્યાય પણ આવી ગઈ. સમજાળું કાંઈ? વળી અહીં તમે કહો છો કે વંજનપર્યાયો .. નથી સિદ્ધને. કેમકે એ બધા શુદ્ધ છે. વળી તમે કાઢી નાખી કે વંજનપર્યાય છે નહિ સિદ્ધને. સમજાળું કાંઈ આમાં? પોપટભાઈ!

શ્રોતા :- ભૂતનૈગમનયે કીધું હશે?

પૂજય ગુરુલેવશ્રી :- એ તો પછી આવશે હવે. આણ..એ..! પહેલું પ્રશ્ન કેમ ઉઠ્યો? કે તમે એમ જ કહ્યું હતું કે આ બધા આત્માઓ શુદ્ધદ્રવ્યાર્થિકનયે શુદ્ધ છે અને પર્યાયાર્થિકનયે

બધા જીવો પર્યાપ્તિવાળા છે. તો એ પર્યાપ્તિવાળા છે એમાં તો વંજનપર્યાપ્તિવાળા પણ બધા જીવો આવી ગયા. અને અહીં તમે કહો છો કે સિદ્ધને અશુદ્ધવંજનપર્યાપ્તિ નથી. આ તો સૂત્રાર્થ વર્થ હરે છે. સૂત્રમાં બધા જીવો પર્યાપ્તિસહિત છે એમાં વંજન વિભાવિકપર્યાપ્તિસહિત પણ સિદ્ધ આવી જાય છે. તો આ તમે ના પાડો છો તો એ સૂત્રનો અર્થ વર્થ હરે છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..!

‘(ઉત્તર :- વર્થ નથી ઠરતો કારણ કે—) નિગમ એટલે વિકલ્પ; તેમાં હોય તે નૈગમ.’ નીચે છે. ‘જે ભૂતકાળના પર્યાપ્તિને વર્તમાનવત્ત સંકલ્પિત કરે (અથવા કદે), ભવિષ્યકાળના પર્યાપ્તિને વર્તમાનવત્ત સંકલ્પિત કરે (અથવા કદે), અથવા કંઈક નિષ્પત્તતાયુક્ત અને કંઈક અનિષ્પત્તતાયુક્ત...’ થોડુંક બાકી હોય. એને ‘વર્તમાન પર્યાપ્તિને સર્વનિષ્પત્તવત્ત સંકલ્પિત કરે (અથવા કદે), તે જ્ઞાનને (અથવા વચ્ચનને) નૈગમનય કરે છે.’ તે નૈગમનયના બણે સિદ્ધને પણ વંજનપર્યાપ્તિ સાબિત થાય છે. ભૂતકાળમાં હતીને. સમજાણું કાંઈ? અરે! આવું.

શ્રોતા :- એમાં પ્રયોજન એટલે શું?

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- પ્રયોજન. પર્યાપ્તિ વિકારી અને અવિકારી બેય સંસારીને છે. એક વંજનપર્યાપ્તિ છે એ તો વિકારી છે. બીજી પર્યાપ્તિ અર્થપર્યાપ્તિ અગુરુ આદિ નિર્વિકારી છે. સિદ્ધને નિર્વિકારી એકલી પર્યાપ્તિ છે. કઈ અપેક્ષાએ? આ નારકીની વંજનપર્યાપ્તિના અભાવની અપેક્ષાએ. પણ વળી પાછું કહ્યું કે બધા જીવો પર્યાપ્તાર્થિકનયે પર્યાપ્તિવાળા છે. તો એ વિભાવિક વંજનપર્યાપ્તિ પણ એમાં આવી છે. ચંદ્રભાઈ! સમજાણું આમાં? આ કારણ છે. દ્રવ્ય વસ્તુ અને એની શુદ્ધઅર્થપર્યાપ્તિ અને અશુદ્ધવંજનપર્યાપ્તિ એ દ્રવ્ય અને પર્યાપ્ત જે માને એને હોય, એવી વ્યાખ્યા સર્વજ્ઞ સિવાય બીજે છે નહિ. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..!

જ્યારે તમે તો એમ જ કહ્યું કે બધા જીવો અભવિ હો, ભવિ હો, સિદ્ધ હો, સંસારી, બધા જીવો દ્રવ્યાર્થિકનયે, સત્તાગ્રાહકનયે તે એકરૂપ વસ્તુ છે અને પર્યાપ્તિનયે બધા જીવો પર્યાપ્તિસહિત છે. તો પર્યાપ્તિસહિત છે એમાં કાંઈ તમે વિભાવવંજનપર્યાપ્તિરહિત છે એમ નહોતું કહ્યું. ત્યાં તમે કહ્યું કે પર્યાપ્તિનયે વિભાવવંજનપર્યાપ્તિસહિત છે અને અર્થપર્યાપ્તિસહિત બધું કહ્યું હતું. આણ..દા..! સુમનભાઈ! આ તમારા તેલમાં આવું કાંઈ આવે નહિ. અહીંયાં સિદ્ધ શું કરવું છે કે જીવદ્રવ્ય વસ્તુ છે એ પર્યાપ્તિનયનો વિષય નહિ. એ દ્રવ્યાર્થિક, દ્રવ્ય આખો એનો વિષય. હવે એની પાછી પર્યાપ્તિ બે પ્રકારે છે. એક અર્થપર્યાપ્તિ અને વંજનપર્યાપ્તિ. અર્થ એટલે? આકૃતિની પર્યાપ્તિ સિવાયની બધા ગુણોની પર્યાપ્તિ તે અર્થપર્યાપ્તિ અને એક વંજનપર્યાપ્તિ તે વસ્તુસ્થિતિ છે. એથી એક નયે એમ કહ્યું કે બધા જીવો દ્રવ્યાર્થિકનયે અને પર્યાપ્તાર્થિકનયે બેય નયસહિત છે. ત્યાં તો પર્યાપ્તિનયે સિદ્ધપણ અર્થપર્યાપ્તિ અને વંજનપર્યાપ્તિસહિત આવી ગયા એમાં. અને અહીં તમે કહો છો કે સિદ્ધને વંજનપર્યાપ્તિ મેળી નથી. કેમકે એ તો શુદ્ધ

છે. તમારા સૂત્રનો અર્થ વર્ધ હરે છે. પહેલું પર્યાપ્તિનયે બધા જીવો પર્યાપ્તિસહિત છે એમ તો તમે કહ્યું હતું. વળી અહીં ના પાડો છો કે સિદ્ધને વંજનપર્યાપ્તિ અશુદ્ધ છે નહિ. ન્યાય સમજાય છે? આહા..દા..! ત્યારે કહે છે કે બાપુ! નૈગમનયે કહ્યું. સિદ્ધને વર્તમાન વંજનપર્યાપ્તિ ચાર ગતિની મલિન નથી, પણ પૂર્વે હતી. પૂર્વે હતી એમ ગણીને એને વંજનપર્યાપ્તિસહિત કહેવામાં આવ્યા છે. સમજાણું કાંઈ? આહા..દા..!

દ્રવ્ય વસ્તુ શુદ્ધદ્રવ્યાર્થિકનયના બણે સત્તાગ્રાહ કીધું. એની સત્તા પૂરી આખી, એ પણ છે બધાને અને પર્યાપ્તિનયે વંજનપર્યાપ્તિ મલિન અને અર્થપર્યાપ્તિસહિત બધા જીવો છે. એમ આપે પહેલું કહ્યું. આહા..દા..! વળી અહીંયાં તમે ના પાડો છે કે સિદ્ધને વંજનપર્યાપ્તિ નથી. પહેલા કહ્યું હતું કે બધી પર્યાપ્તિસહિત બધા જીવ છે. સમજાણું કાંઈ? આહા..દા..! અહીં દ્રવ્ય અને પર્યાપ્તિ એનું અસ્તિત્વ જ્યાં જ્યાં જેમ જેમ છે તેને સિદ્ધ કરવું છે અને જેમાં નથી અને પણ પૂર્વની અપેક્ષાએ કહીને એને વંજનપર્યાપ્તિ છે એમ કહેવી છે. સમજાણું કાંઈ? કેમકે સિદ્ધ થયા એ પહેલા સંસારી હતા ત્યારે વંજનપર્યાપ્તિ અને હતી એ અહીં સિદ્ધ કરવું છે. આહા..દા..! અને એ વંજનપર્યાપ્તિ અત્યારે છે એમ નૈગમનયે કહેવામાં આવે છે. આહા..દા..! આવું અટપટું ખાતું. ઓલા તો ઈશ્વર એક છે એને ભક્તિસહિત ભજો, જાઓ. કારણ કે સર્વવ્યાપક એક આત્મા છે એમ માનો એટલે મુક્તિ થઈ ગઈ, લ્યો! ઓલા કહે ભગવાનની ભક્તિ કરો, વ્રત પાળો તો મુક્તિ થઈ જાય. એમ નથી કહે છે. સમજાણું કાંઈ?

વસ્તુ એ તો સત્તા એની પૂર્ણ સત્તાને જાણનારી નય એ અપેક્ષાએ તો સર્વ(જીવ) દ્રવ્યાર્થિકનયે શુદ્ધ જ છે, સત્તાપૂર્ણથી, અને પર્યાપ્તિનયે અવસ્થા છે. ભલે પૂર્વે થઈ ગઈ, અત્યારે છે અને પછી રહેશે. એટલે પર્યાપ્તો છે. એ પર્યાપ્તિનયે બધા જીવો પર્યાપ્તિસહિત છે. વિભાવિક વંજનપર્યાપ્તિ પણ સહિત છે બધા જીવો. તેમાં સિદ્ધ આવી ગયા. અને અહીં પાછા તમે કહો છો કે વંજનપર્યાપ્તિ સિદ્ધને નથી. એને એક અર્થ પર્યાપ્ત જ છે. બધા ગુણોનો અર્થ ઈ છે. આ આમ તો સિદ્ધને પર્યાપ્તપી વંજનપર્યાપ્તિ છે, શુદ્ધ છે, પણ એ શુદ્ધ અહીં ગણવી નથી. આત્મા છેને? તેની આકૃતિ શુદ્ધ છે એને અહીં ગણવી નથી. ફક્ત એને અશુદ્ધ વંજનપર્યાપ્તિ ગણીને બધા જીવો આના સહિત છે. સિદ્ધને અશુદ્ધ પર્યાપ્ત નથી. સમજાણું કાંઈ? આવા લેખા બધા લખવા, બાપુ! એમાં વાસ્તવિક દ્રવ્યની સ્થિતિ અને પર્યાપ્તિની મલિનતા અને નિર્મળતાની સ્થિતિ ક્યાં કેમ છે? પૂર્વે હતી અને અત્યારે નથી અને વર્તમાન ઘણાને ચાર ગતિવાળાને છે એ બધું સ્પષ્ટ-નક્કી કરાવું છે. સમજાણું કાંઈ? આહા..દા..!

છેને? ‘ભૂતકાળના પર્યાપ્તને વર્તમાનવત્તુ સંકલ્પિત કરે (અથવા કહે),...’ જુઓ, સિદ્ધને એમ કીધી. સિદ્ધને વંજનપર્યાપ્ત પૂર્વે વિભાવિક હતી એને નૈગમનયે વર્તમાન છે એમ કહેવામાં આવે. ના પાડી હતી તો વર્તમાનમાં નથી એથી ના પાડી છે, પણ એને

ભૂતકાળમાં હતી અને કહીને વર્તમાનમાં છે એમ નૈગમનયે કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? ‘ભવિષ્યકાળના પ્રયથિને વર્તમાનવત્ત સંકલ્પિત કરે...’ લ્યો! ભવિષ્યમાં શેઠ થવાનો હોય અને અત્યારે કહે. ‘અથવા કંઈક નિષ્પત્તાયુક્ત...’ ચોખા આદિ કાંઈક રંધાણા અને કાંઈક રંધાણા ન હોય થોડા. રંધાણા કહે છેને? અને નૈગમનયે ચોખા કાંઈક પાક્યા અને જરી પાક્યા ન હોય, માણસ તૈયાર બેઠા હોય બધા વાટ જોઈને. તો અને એમ કહે કે બેસી જાવ જમવા ચોખા પાકી ગયા છે. કારણ કે હજ થોડા બાકી છે, પણ એ ભાણે બેઠશે ત્યાં પાકી જશે. સમજાણું કાંઈ? રોટલી પણ ઘણી થઈ ગઈ હોય અને થોડી બાકી હોય તોપણ ‘બેસી જાઓ જમવા રોટલી થઈ ગઈ છે બધી’ એમ નૈગમનયના સંકલ્પથી કહેવામાં આવે છે. આએ..એ..! જુઓને. એમ કહે છેને પણ અત્યારે? થોડા પાકી ગયા હોય. એક સહેજ મિનિટ, બે મિનિટની વાર હોય. બેસી જાવ ચોખા થઈ ગયા છે. બેસી જાઓ. વાસાણ પીરસી ધો. એમ જે વસ્તુમાં કાંઈક પ્રામિ છે અને કાંઈક પ્રામિ નથી અને વર્તમાન પ્રામિ છે એમ કહી દે એ નૈગમનય છે. એમ સિદ્ધને વર્તમાનમાં વંજનપર્યાય વિકારી નથી, પણ ભૂતકાળમાં હતી અની ગણીને વર્તમાનમાં છે એમ નૈગમનયથી કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? આ તો જિનવચનની બલિહારી છે. સ્યાદ્ધાદ વચ્ચનો અના જે વસ્તુનું સ્વરૂપ છે એ રીતે સિદ્ધ કર્યું છે. આએ..એ..! કે આ મહિતની વાત નથી.

દ્રવ્ય અને પર્યાપ્તદ્રવ્ય એકરૂપ છે અને પર્યાપ્ત બિત્ત-બિત્તરૂપ છે, મલિનરૂપ પણ છે, નિર્મળ પણ છે. એ વસ્તુની સ્થિતિ વાર્ણવી છે. જિનેશ્વરે નયથી અનું કથન કર્યું છે. આવી વાત જિનેશ્વર સિવાય બીજે ક્રાંતિ હોઈ શકે નાણિ. આએ..એ..! છેલ્લા કળશમાં કહેશે. અન્યમતના કથનથી તારે શું કામ છે? કહેશે હમણા કળશ. વીતરાગે કહેલો માર્ગ પ્રત્યક્ષ સિદ્ધ છે અનો આશ્રય કરને! આએ..એ..! સમજાણું કાંઈ?

‘નૈગમ. તે નૈગમનય ત્રણ પ્રકારનો છે : ભૂતનૈગમ,...’ ગયા કાળની વર્તમાનને કહે, ‘વર્તમાનનૈગમ...’ વર્તમાનમાં ઓછું હોય થોડું પૂર્ણ કહે. ‘ભાવીનૈગમ.’ ભવિષ્યમાં થવાનો હોય અને વર્તમાન કહે. ‘અહીં ભૂતનૈગમની અપેક્ષાએ...’ લ્યો! છેને? ત્રણની વાત કરી, પણ આ સિદ્ધને આ કેમ કીધી? ‘સર્વ જ્ઞાનો પર્યાપ્તાર્થિકનયસહિત છે’ એમ સૂત્રમાં કહ્યું એ કઈ નયથી? કે ‘નૈગમનયની અપેક્ષાએ ભગવંત સિદ્ધને પણ વંજનપર્યાપ્તાપણું અને અશુદ્ધપણું સંભવે છે...’ ગયા કાળની અપેક્ષાએ અને વર્તમાન વિભાવિકવંજન અને અશુદ્ધપણું સંભવે છે. આએ..એ..! સમજાણું કાંઈ? કહે, છોટાભાઈ! આવું છે. વેપારીને નવરાશ ન મળે. કલાક સાંભળવા જાય અને જે તે મળે પછી જ્ય નારાયણ. અને નિર્ણય કરવાના ઠેકાણા નથી. કોનું સત્ય છે અને કોનું અસત્ય છે એમ નિર્ણય કરવાના વખત ન મળે.

શ્રોતા :- ગુરુ કહે એ સત્ય જ હોયને.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પણ ગુરુ ક્યો સાચો છે અને ક્યો ખોટો એની ખબર વિના? આએ..એ..!

શ્રોતા :- અમારા બાપ-દાદાના ગુરુ છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- બાપ-દાદાના ગુરુ. અહીં બાપ-દાદા ન ચાલે, અહીં તો પરમસત્ય હોય એ ચાલે. પરમસત્ય જે સોળ વલું સોનું કહે છેને? સોળ વલું. એવું નક્કી થયેલું હોય એ ચાલે. આએ..એ..! એમાં પોણી સો આની પણ દગ્ધો હોય કે ઓછું હોય એ માર્ગ નહિ. આ તો સો ટચનું સોનું વીતરાગમાર્ગ છે. આએ..એ..! સમજાણું કાંઈ? આએ..એ..!

શ્રોતા :- બાપ-દાદાએ પાબ્યો હોય એ બધો ખોટો?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- બાપ-દાદાને ભાન કે દિ' હતું?

શ્રોતા :- એમ વડીલોને કહેવાય?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- અમારા પિતાજી હતા એ શેઠિયાના દીકરા, રૂપાળું શરીર. પછી ઘસાઈ ગયા. પહેલા તો શેઠિયા કહેવાતા. ઘણા મોટા શેઠના દીકરા. એટલે સવારમાં મોસાળમાં આવેલા પછી ત્યાં મોસાળ પૈસાવાળા. એટલે ગઢામાં... સવારમાં દાતણ કરીને સાંભળતા અમે. ‘પાર્શ્વનાથ પરચા પૂરે’ શું કહેવાય છે? ‘શાંતિનાથ શાતા કરે, પાર્શ્વનાથ પરચા પૂરે’ એમ કરીને બોલે. જ્ય નારાયણ થઈ ગયું લ્યો. અમારા બાપના બાપ હતા એ હુસિયા હતા, પણ એ ગૃહસ્થ માણસને કાંઈ ખબર ન મળે. કવિ હતા કવિ. ધનાઢ્ય માણસ, મોટી આબર્દુલાણા રાજકુમાર જેવા બાપના બાપ હતા. ગામમાં. તો એ કવિ.. આ રાજુલને આ રાજુલને શું કહેવાય? નેમિનાથ. રાજુલ અને નેમિનાથ કવિ જેડે. ગૃહસ્થ માણસ. ધંધો કાંઈ કરી શકે નહિ. ધંધો-બંધો નહિ. માણસ મોકલે ધોલેરા તો ઓલી શું કહેવાય? પેટી. સુતરની પેટીનો ધંધો બે મહિના. બે હજાર પેદા કરે. દસ મહિના ધંધો નહિ તમારી જેવો આ બહારનો. બે મહિના. પછી દસ મહિના નવરા.

શ્રોતા :- આજના કાળમાં બે મહિના...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- અને તે દિ' પણ અમારે ડોશી કહેતા બાપની મા હતા એ. ઉંચું ધર, ..ધર, ખાનદાન ધર, મહેમાન શું કહેવાય? મહેમાનવાળું ધર. પણ બાર મહિનાનો ૩૦૦નો ખર્ચ. અહીં તમારે એક રૂપિયાનું શાક જોવે આજે. ૩૦૦ રૂપિયાનો ખર્ચ. પૂરતું ધર. ધરે નોકર સમજ્યાને? માણસો. આબર્દુલ માણસ. ડોસી કહેતા ૩૦૦નો ખર્ચ કહો, લ્યો! એથ..! પોપટભાઈ! આ તો તે દિ' પૈસા થોડા અને એવું હતુંને બધું? ભાવ પણ થોડો હતોને.

શ્રોતા :- થોડે પૈસા જાઝો માલ આવતો. આ જાઝે પૈસે થોડો માલ.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- જાઝો. એક રૂપિયાનો એક નોકર રાખતા. છોકરને સાચવવા માટે નોકર રાખે તો એક રૂપિયો મહિનો. સારે-નરસે ઓલું આપે પીરસણું. એવું હતું બધું. આ તો અત્યારે ફાટ-ફાટ થઈ ગયું છે. પૈસા પણ વધી ગયા. કરોડ ને બે કરોડને. એના બાપ-

દાદા પાસે કે દિ' હતા? પોપટભાઈ અને એના બાપના બાપ ક્યાંય પેઢીમાં. આણ..દા..!

અહીં તો ત્રણલોકના નાથ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર દ્રવ્ય અને પર્યાય વસ્તુનું સ્વરૂપ છે તેને સિદ્ધ કરે છે. દ્રવ્ય અને પર્યાય વસ્તુનું અસ્તિત્વ છે એને સિદ્ધ કરે છે. દ્રવ્યાર્થિકસત્તાગ્રાહકન્યે તો બધા જીવો પૂર્ણ શુદ્ધ અખંડ અભેદ છે. પર્યાયન્યે, વંજન મલિન પર્યાય અને નિર્મળપર્યાયસહિત છે. બધા જીવો હોં. એમાં સિદ્ધ પણ આવી ગયા. એ પણ મલિનપર્યાયસહિત છે. એમ પાઠમાં એમ આવ્યું. ટીકામાં એમ આવ્યું કે ભાઈ સિદ્ધને વંજન પર્યાય ચાર ગતિની મલિન છે તે નથી. ત્યારે શિષ્યનો પ્રશ્ન ઉઠ્યો સૂત્રાર્થ તો એમ બોલે છે કે વંજનપર્યાય અને છે. અને તમે ના પાડો છો. આણ..દા..! ત્યારે કહે, ભાઈ! નૈગમનયથી ત્યાં કહેવામાં આવ્યું છે. ભૂતકાળમાં પણ સિદ્ધ પણ મલિનપર્યાયવાળા હતા. જુઓને, કેટલી વાત સિદ્ધ કરી છે! સિદ્ધ સિદ્ધ જ હતા. આણ..દા..!

પૂર્વે એ સિદ્ધ પણ મલિન પર્યાયવાળા હતા એમ અસ્તિત્વ સિદ્ધ કર્યું. આણ..દા..! વીતરાગની શૈલી તો જુઓ, આણ..દા..! એ સિદ્ધ પણ પૂર્વે સંસારદશામાં હતા. તે મલિન પર્યાય હતી અને વર્તમાન નૈગમન્યે કહેવી વર્તમાનમાં અને મલિનતા છે એમ નૈગમન્યે કહ્યું છે. ઓદો..દો..! ભૂતકાળનું અસ્તિત્વ સિદ્ધ કર્યું, વર્તમાનમાં અસ્તિત્વ નૈગમન્યે કહ્યું, વર્તમાનમાં અશુદ્ધતા છે નહિ એમ કહ્યું. આણ..દા..! કેવી શૈલી છે જુઓ તો ખરા! આણ..દા..! કહેશે એ. આવા જિનવચનોમાં રમે કે જે દ્રવ્યાર્થિકન્યે જેને ભગવાન આત્મા શુદ્ધ ઉપાદેય કહ્યો, પર્યાયાર્થિકન્યે જે ભેદ કહ્યો તેને ગૌણ કરી નાખે એ જિનવચન એટલે વસ્તુમાં રમે તે કલ્યાણપણાને પ્રામ થયા વિના રહે નહિ! અને મુક્તિ થયા વિના રહે નહિ! આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? ..ભાઈ! સમજાય છે કે નહિ? આણ..દા..! આ વિસ્તાર તો કરીએ થોડો-થોડો. આણ..દા..!

‘અહીં ભૂતનૈગમનયની અપેક્ષાએ ભગવંત સિદ્ધોને પણ વંજનપર્યાયવાળાપણું અને અશુદ્ધપણું સંભવે છે,...’ આણ..દા..! કેવું સિદ્ધ કર્યું! પલટનપર્યાય સિદ્ધ કરવી છે અને મલિનપણું અનાદિનું છે એ સિદ્ધ કરવું છે અને વસ્તુમાં મલિનપણું કે પર્યાય છે નહિ-પર્યાય જ નથી વસ્તુમાં. આણ..દા..! આવા અપેક્ષાવાળા તત્ત્વો જે છે નયવાળા. અને શુદ્ધ ઉપાદેય આત્માને ગ્રહણ કરીને મુક્તિને પામે છે. પર્યાયન્યને ગૌણ કરે છે, દ્રવ્યાર્થિકના વિષયને મુજબ કરી, સત્યાર્થ કહી અને એનો આશ્રય લે છે. પર્યાયન્યને ગૌણ કરીને અસત્ત દરાવે છે. આણ..દા..! આ તો જિનવચન. જ્ઞાનની લીલાની વાતું છે.

‘કેમ કે પૂર્વ કાળે તે ભગવંતો સંસારીઓ હતા...’ આણ..દા..! ઓલા કહે છેને એક જણા? કે સિદ્ધથી સંસાર આઈ વર્ષ જાડો. એમ કે પહેલા સંસારી હતા અને (પછી આઈ વર્ષે) સિદ્ધ એમ નહિ, સંસાર પણ અનાદિના અને સિદ્ધ પણ અનાદિના છે. એ કોક કહે છે. મખનલાલજી નહિ? એ કહે છે. આ મખનલાલજી કહે છે. સિદ્ધ છે એનાથી

સંસાર આઈ વર્ષ જાઓ છે અનાદિનો. કારણ કે આઈ વર્ષ સંસારના હોય અને પછી મોક્ષ હોયને? ઈ તો એક વ્યક્તિની અપેક્ષાએ વાત છે. સમુચ્ચયની અપેક્ષાએ સિદ્ધ પણ અનાદિ-અનંત અને સંસારી પણ અનાદિ-અનંત. સંસાર પણ અનંત છે. આદા..હા..! આ તો વસ્તુનું સ્વરૂપ છે આવું. આદા..હા..! ભગવાને નયથી અનું સ્પષ્ટિકરણ. પણ એણે ક્યાં વાણિજ્યાને પડી છે? ધંધો કરે અને બે કલાક, કલાક મળે તો જાય માથે અપાસરે, કોક દેરાસર જાય. જ્ય નારાયણ.

શ્રોતા :- શ્રીમદ્ તો એમ કહે કુગુરુ લૂંટી લે.

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- કહીએ છીએને. કેટલોક કાળ સૂવામાં જાય, કેટલોક વેપારમાં જાય, કેટલોક ભોગમાં જાય, કેટલોક બાધીયુને ખુશી કરવામાં જાય. કલાક એક મળે ત્યાં સાંભળવા જાય ત્યાં કુગુરુ લૂંટી લે એને. એને એવો બતાવે કે જાઓ આમ થાશો તમારે. વ્રત પાળો, ફલાળું કરો તો ધર્મ થાશો. એય..! પોપટભાઈ! પર્યાપ્તિનયની વાત કરી, પણ અંદર ત્રિકાળી જ્ઞાપક કોણ છે? આદા..હા..!

શ્રોતા :- એ લૂંટમાંથી અમે તો બચી ગયા છીએને.

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- આદા..હા..! જુઓને ગાથા જુઓ.

‘પૂર્વ કાળે તે ભગવંતો સંસારીઓ હતા એવો વ્યવહાર છે.’ સમુચ્ચય સિદ્ધની વ્યાખ્યા કરવી હોય તો સિદ્ધ તો અનાદિના છે.

શ્રોતા :- સામાન્ય છે.

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- સામાન્ય, પણ વ્યક્તિગત સિદ્ધ કરવું હોય તો સંસારી પહેલા હતા, પછી સિદ્ધ થયા એમ છે. આદા..હા..!

‘બહુ કથનથી શું? સર્વ જીવો બે નયોના બળે શુદ્ધ તેમ જ અશુદ્ધ છે એવો અર્થ છે.’ લ્યો ઈ. જે પહેલું કલ્યાં હતું ગાથામાંથી એ આવું. બધા જીવો, સિદ્ધ ભગવાન પણ શુદ્ધ અને અશુદ્ધ પર્યાપ્તિવાળા છે. અશુદ્ધ ગયા કાળની અપેક્ષાએ. આદા..હા..! સમજાળું કાંઈ? પર્યાપોના પણ અશુદ્ધ અને શુદ્ધ બેદ પાડી અને પર્યાપિને સિદ્ધ કરી આવી. આદા..હા..! અને દ્રવ્યની એકલી સત્તા પૂર્ણાનંદ પ્રભુ. આદા..હા..! શું શૈલી પ્રભુની! સમજાળું કાંઈ? ભૂતકાળની મલિન પર્યાપ્તિ પણ સિદ્ધ કરી. હતી અને એનો નાશ થઈને નિર્મળ થઈ, પર્યાપિના ભાગ વ્યય અને ઉત્પાદ ઠરાવ્યા. આદા..હા..! અને દ્રવ્ય વ્યય-ઉત્પાદ વિનાનું ત્રિકાળી એને ઠરાવું. આદા..હા..! સમજાળું કાંઈ? કદો, ચંદુભાઈ! આવું છે આ. આત્માનું ત્રિકાળી અસ્તિત્વ એ સમૃજ્ઞશનનો વિષય. પર્યાપિમાં મલિન-અમલિન એ પર્યાપિનયનો વિષય. પર્યાપ્તિ ત્રિકાળી છે, જેમ ત્રિકાળી વસ્તુ છે એમ પર્યાપ્તિ પણ ત્રણે કાળે છે. પલટતી... પલટતી... પલટતી... પણ ત્રણે કાળે છે એમ સિદ્ધ કરી. એટલે સંસારી જીવને પહેલી અશુદ્ધતા હતી. સિદ્ધને નથી, પણ પૂર્વકાળની હતી એને સિદ્ધ કરીને એને નૈગમનયે અત્યારે છે એમ કહેવામાં આવે

છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘એવી રીતે (આચાર્યદિવ) શ્રીમહૃ અમૃતચંદ્રસૂરિએ (શ્રી સમયસારની આત્મઘ્�યાતિ નામની ટીકામાં ચોથા શ્લોક દ્વારા) કહ્યું છે કે :-’ સમયસારમાં આવી ગયું છે આપણે.
(માલિની)

‘ઉભયનયવિરોધધ્વર્ણસિનિ સ્યાત્પદાંકે
જિનવચસિ રમન્તે યે સ્વયં વાન્તમોહા:
સપદિ સમયસારં તે પરં જ્યોતિરુચ્ચૈ-
રનવમનયપક્ષાક્ષુણ્ણમીક્ષન્ત એવ ॥’

‘શ્લોકાર્થ :- બત્તે નયોના વિરોધને નષ્ટ કરનારા,...’ જુઓ, સ્યાત્પ નામ અપેક્ષાથી છે. દ્રવ્ય તે ત્રિકાળી અપેક્ષાથી નિત્ય છે, પરિય અનિત્યની અપેક્ષાએ કાણિક છે. આણા..દા..! એ ‘સ્યાત્પદથી અંકિત જ્ઞિનવચનમાં...’ આણા..દા..! એમાં ‘જે પુરુષો રમે છે,...’ અહીં તો જ્ઞિનવચનમાં રમે છે એમ કહ્યું. એનો અર્થ? કે જ્ઞિનવચનમાં કહેલો જીવ શુદ્ધ ત્રિકાળી એને ઉપાદેય ભગવાને વાણીમાં કહ્યો છે. આમાં પાઠ છે કણશટીકામાં. જ્ઞિનવચનમાં ત્રિકાળી દ્રવ્યને શુદ્ધ કરીને ઉપાદેય કહેવામાં આવ્યો છે. ઈ આમાં છે. કણશટીકા છેને? બીજો એવા અર્થ કરે છે કે જો વ્યવહાર અને નિશ્ચય બેમાં રમે. પણ બેમાં શી રીતે રમે? સાંભળને.

શ્રોતા :- એ તો વિસ્તર છે એકબીજાથી.

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- એ તો વિસ્તર છે. એકબીજા વેરી છે. બેયમાં રમે? પાઠ તો એવો છે ‘જ્ઞિનવચનમાં જે પુરુષો રમે છે,...’ એક તો એ કે વચનમાં રમવું એ પણ બરાબર નથી અને બે નયોમાં રમવું એ પણ બરાબર નથી. ન્યાય સમજાય છે કાંઈ? કેમકે ‘વિરોધધ્વર્ણસિનિ’ બેય વિરોધ છે. નિશ્ચયનો વિષય અને વ્યવહારનો વિષય વિરોધ છે. નિશ્ચયનો વિષય ત્રિકાળી છે અને વ્યવહારનો વિષય વર્તમાન પરિય છે. હવે બેમાં રમવું શી રીતે? દ્રવ્ય તરફ ઢળે તો પરિય તરફ ઢળવું વયું જાય. એથી જ્ઞિનવચનમાં ‘રમન્તે’ની વ્યાખ્યા ઈ કે એને દ્રવ્યને ઉપાદેય કરી કીધો જે ત્રિકાળી, એમાં રમવું અને પરિય છે તેને જાણવું. ગૌણ તરીકે પરિય રાખીને અસત્યાર્થ નહિ, એ તો ગ્રયોજન સિદ્ધ કરવા પરિયને અસત્યાર્થ કીધી. સત્યાર્થ ત્રિકાળ ઉપાદેય છે તેમાં દાણ મૂકીને રમવું અને પરિયને ગૌણ કરીને અસત્યાર્થ કરી છે એને પરિય તરીકે જ્ઞાનમાં જાણવી. આણા..દા..! આવું જ્ઞિનવચન વીતરાગ સિવાય... અત્યારે તો વાડામાં પણ ક્યાં ઠેકાણા છે? જૈનવાડા. આણા..દા..! કાંઈકના કાંઈક કરે.

‘જ્ઞિનવચનમાં...’ આમાં કીધું છેને? ‘જિનવચસિ’ રાજમલ ટીકા. દિવ્યધવનિ દ્વારા કહી છે ઉપાદેયરૂપ શુદ્ધ જીવવસ્તુ. એવી વ્યાખ્યા કરી છે. જ્ઞિનવચન તો બે નયવાળા છે. હવે બે નયવાળા છે એમાં રમવું શેમાં? વિરોધ છે બેનો. એટલે જ્ઞિનવચનમાં ત્રિકાળી દ્રવ્ય જે

શુદ્ધ છે તેને ઉપાદેય કહી એમાં રમવું એ એમાં અર્થ નીકળે છે. પંડિતજી! આ એમાં અર્થ બેસે. વાણીમાં નહિ, તેમ વાણીએ કહેલી બે નયોમાં નહિ રમવાનું. આણા..દા..! જુઓને ખુલાસો આપ્યો. ‘જિનવચસિ’ એટલે દિવ્યધવનિ દ્વારા કહી છે ઉપાદેય એવી જીવવસ્તુ. તેમાં સાવધાનપણે ‘રમન્તે’ જોયું? ત્રિકાળીમાં. ‘સાવધાનપણે સચિ, શ્રદ્ધા, પ્રતીતિ કરે છે. શુદ્ધ જીવવસ્તુનો પ્રત્યક્ષપણે અનુભવ કરે છે.’ આણા..દા..! ‘જિનવચસિ રમન્તે’નો અર્થ જિનવચનમાં ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવને ઉપાદેય કહ્યો, એમાં સચિ, શ્રદ્ધાન, જ્ઞાનથી પ્રત્યક્ષપણે તેને વેદે, અનુભવે એ જિનવચનમાં રમે એમ કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..!

‘ભાવાર્થ આમ છે. જુઓ, વચ્ચન તો પુદ્ગલ છે.’ શબ્દ તો એમ આવ્યા કે ‘જિનવચસિ રમન્તે’ ‘તેની સચિ કરતા સ્વરૂપની પ્રામિ નથી. તેથી વચ્ચન દ્વારા કહેવામાં આવે છે જે કોઈ ઉપાદેય વસ્તુ. તેનો અનુભવ કરતા ફળ પ્રામિ છે.’ આણા..દા..! લાંબી ઘણી વાત છે. આણા..દા..! બહુ સારી. આ લોકો પહેલાના પંડિતો પણ તોળી-તોળીને ન્યાય કરનારા છે. આણા..દા..! પાઠ તો એવો છે ‘જિનવચસિ રમન્તે’ તો હવે વાણીમાં તો રમાય નહિ એક વાત. જિનવચને બે નયો કહ્યા એમાં બે નયમાં રમાય નહિ એક વાત. વિરોધ છે. એટલે એનો અર્થ થયો કે ભગવાનની વાણીમાં જે દ્રવ્યાર્થિકન્યે શુદ્ધ ત્રિકાળી કહ્યો તેને ઉપાદેય જાણવો અને રમવું એ એનો અર્થ નીકળે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ચંદુભાઈ! આવો માર્ગ છે, ભાઈ! ખેંચાતાણ કરે તો ચાલે એવું નથી. સત્ય વસ્તુ આમ છે. એક તો જિનવચનમાં રમહતું કહું તો વાણીમાં રમાય નહિ એક વાત. જિનવચનમાં બે નયોનું કથન છે અને બે નયો વિરોધ છે એકબીજાની, તો બે નયમાં રમાય નહિ, તો એનો અર્થ શું થયો? કે જે ત્રિકાળી ધ્યાવવસ્તુ છે તે ઉપાદેય કરીને તેમાં રમવું. એ જિનવચનને કહેવું છે. એમાં રમવું એટલે પર્યાય પણ આવી ગઈ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

‘બત્તે નયોના વિરોધને નષ્ટ કરનારા,...’ આણા..દા..! ‘સ્યાત્પદથી અંકિત જિનવચનમાં જે પુરુષો રમે છે,...’ આણા..દા..! રમે છે એવી જે ધ્યુવ ચીજ તેને રમે છે એટલે ધ્યુવને ઉપાદેય ભગવાનની વાણીમાં આવ્યું છે એમ કીદું. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! અરે! ભગવાનના વિરદ્ધ પડ્યા પંચમકાળમાં. કેવળજ્ઞાનની ઉત્પત્તિ નહિ અને વિરોધાભાસ ઉભો થઈ જશે. આણા..દા..! સમજાણું? ત્રણ સંપ્રદાય પડી ગયા—શેતાંબર, સ્થાનકવાસી ને તેરાપંથી. ઓલા તુલસી. આ દિગંબરને... આણા..દા..! સત્યનું શરણ કેમ લેવું એની ખબર ન મળો. કોઈ કહે કે વ્યવહાર કરતા થાય અને આમ કરતા થાય. વ્યવહાર તો શુભરાગ છે.

શ્રોતા :- વ્યવહારને પોખવો એવો તો નિયમ કર્યો છે!

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- એ આ રામવિજય વળી. હવે એ તો શું કરે? રામ વિજય,

બ્રહ્મારને પોષણ કરવું અહીંનું સાંભળીને હવે કહે એને. કે આ તો નિશ્ચયની વાતું કરે છે એટલે એણે કાયદા કર્યા રામવિજયે શેતાંબર. ૧૧ કાયદા કર્યા છે. બ્રહ્મારને પોષવો, બ્રહ્મારને.. અરે! ભગવાન! બ્રહ્મારનું પોષણ તો છે શેતાંબરમાં તો.

અહીં તો વીતરાગમાર્ગ સર્વજ્ઞનો, પરમેશ્વરનો જેમાં એની વાણીમાં જે ત્રિકાળી ચીજ છે તે ટકતી ચીજમાં રમવું એવું આવે એ જિનવચન કહેવાય. આણા..દા..! અસ્થિર, પર્યાપ્ત તો અસ્થિર છે એમાં રમી શી રીતે શકે? માટે જિનવચનમાં સિદ્ધાંત જ એ આવ્યો. સમજાય છે કાંઈ? આણા..દા..! મુખ્ય-ગૌણ કરીને જિનવચને કહ્યું. મુખ્ય ત્રિકાળીને મુખ્ય કરીને સત્ય કહ્યું અને પર્યાપ્તને ગૌણ કરીને, બ્રહ્માર કરીને અસત્ય કહ્યું. એ રીતે જિનવચનમાં ત્રિકાળીમાં રમવું એ વચન કહ્યું છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

‘બન્ને નયોના વિરોધને નષ્ટ કરનારા,...’ હવે વિરોધને મટાડવો શી રીતે? કે ‘સ્યાત્પદ્ધથી...’ પર્યાપ્ત છે એમ કથંચિત્ કહેવું પર્યાપ્તનયે. દ્રવ્ય છે એ ત્રિકાળી છે એમ જાણવું. હવે એ દ્રવ્ય છે ત્રિકાળી તેમાં રમી શકાય. પર્યાપ્તમાં રમી શકાય નહિ. પર્યાપ્ત એકરૂપે રહેતી નથી. એકરૂપે રહે તેમાં રમાય એટલે જિનવચનમાં આ જ આવ્યું. આણા..દા..! ગજબ કર્યું છેને. દિગંબર સંતોષે કામ કર્યા છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘બન્ને નયોના વિરોધને નષ્ટ કરનારા,...’ આણા..દા..! ‘સ્યાત્પદ્ધથી અંકિત...’ આણા..દા..! અપેક્ષાથી કહેવામાં આવેલું કે ત્રિકાળ તે દ્રવ્ય છે, વર્તમાન પર્યાપ્ત તે અવસ્થા છે. એને રમવાનું કહ્યું એટલે કે જે ચીજ કાયમ રહેનારી હોય એમાં રમાય, અસ્થિરતામાં રમાય નહિ, એટલે જિનવચનમાં ત્રિકાળીને ઉપાદેય કહ્યો તે વસ્તુ છે. આણા..દા..! એય..! આવી વાત છે. આણા..દા..! ઓછો..દો..! દિગંબર સંતોષે તો વીતરાગના માર્ગને થંભાવી રાખ્યો છે. આણા..દા..! વસ્તુસ્થિતિ. આગળ આવશે. આમાં આવશે. બ્રહ્માર અધિકાર આવશેને. આવું જેને ભાન છે એને બ્રહ્માર હઠ વિનાનો આવે. ભાઈ! કહ્યું છેને ઓલા? પહેલી જ ગાથાથી. આ છે પહેલો અધિકાર. બીજો અધિકાર અજીવનો છે, ત્રીજો શુદ્ધભાવનો છે, ચોથો બ્રહ્મારનો છે. બ્રહ્મારમાં પહેલી જ ગાથાથી શરૂ થાય છે. ધર્મી જીવને ત્રિકાળી ઉપાદેય છે એવું જેને દશ્ટ અને અનુભવ થયો એને બ્રહ્માર આવે ખરો, પણ હઠ વિનાનો બ્રહ્માર હોય. સહજ વિકલ્પ ઉઠે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એની ભૂમિકા પ્રમાણે એને એ જાતનો વિકલ્પ સહજ આવે, લાવે એમ પણ નહિ આણા..દા..! કરે એમ પણ નહિ. સમજાણું કાંઈ? અને હઠ કરે કે બસ આમ જ મારે કરવાનું એવું જ્ઞાનીને હોય નહિ. સમજાય છે કાંઈ? આણા..દા..! છે. અધિકાર છેને. ભાઈ! એ ‘શુદ્ધ પરિણાતિની સાથે વર્તતો, હઠ વગરનો દેહ ચેષ્ટાદિ સંબંધ શુભપયોગ તે બ્રહ્માર પ્રયત્ન છે.’ છે કુટનોટ. કારણ કે એમાં છેને? પ્રયત્નરૂપ પરિણામ છેને પાઠમાં? ‘અહિંસા છે તેમનું ... થાવ કે ન થાવ પ્રયત્નનું પરિણામ વિના સાવધ પરિહાર થતો નથી. આથી પ્રયત્ન પરાયણને ..

અભાવ હોવાથી...’ હવે જરી જીણી વાત છે.

સમૃજદિ સહજ સ્વભાવનું જ્યાં ભાન થયું એને તેની ભૂમિકા આગળ વધતાં શુદ્ધ વધે છે ત્યારે એને પાંચમા ગુણસ્થાનને યોગ્ય વ્રતાદિના વિકલ્પો આવે છે. હઠ વિના આવે છે. આહા..દા..! છઢે ગુણસ્થાને પણ એને પંચમહાવ્રતના વિકલ્પ એ હઠ વિના આવે છે. આહા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એવું વસ્તુનું સ્વરૂપ જ છે. વ્યવહાર છે, વ્યવહાર નથી એમ નહિ. અને એક વાત. નિશ્ચયની અંદર જે આવે છે ત્યારે વ્યવહારની ઉપેક્ષા કરીને. પંડિતજીએ ખુલાસો કરે છે કે ભાઈ! આમાં નિશ્ચયનું થયું એમાં વ્યવહાર ક્યાં આવ્યો? પણ વ્યવહાર એની ઉપેક્ષા કરી એટલું આવી ગયુંને? પંડિતજી! આની અપેક્ષા કરી નિશ્ચયની અને વ્યવહારની ઉપેક્ષા. ઉપેક્ષા થઈ એટલે આવી ગઈ સાપેક્ષ. આહા..દા..! ભાઈએ કર્યું હતું. એ શેમાં કર્યું છે? હમણા?

શ્રોતા :- ખાણિયા ચર્ચામાં.

પૂજ્ય ગુલ્લદેવશ્રી :- ખાણિયા ચર્ચામાં. એ બરાબર છે. એમ કે એક નયને બીજી નયની અપેક્ષા તો જોઈએ. ત્યારે કહે અપેક્ષા એટલે શું આમાં? કે આ છે એની ઉપેક્ષા થઈ એટલે અપેક્ષા આવી ગઈ. આહા..દા..! પ્રેમચંદભાઈ! આવી વાતું, બાપા! માર્ગ એવો છે, ભગવાન! આહા..દા..!

‘બત્તે નયોના વિરોધને નષ્ટ કરનારા...’ આહા..દા..! આ શબ્દમાં તો કેટલું ભર્યું છે! ‘સ્યાતપદ્ધથી અંકિત જ્ઞિનવચનમાં...’ અપેક્ષાથી કહ્યું. ત્રિકાળી જીવ સત્ય છે, સત્યાર્થ છે તેનો આશ્રય લે. એ સ્યાત્ નામ મુખ્યપણાને ગણીને તેને સત્ય કહ્યું, પર્યાયને ગૌણ કરીને તેને અસત્ કહ્યું. અભાવ કરીને નહિ. આહા..દા..! ‘સ્યાતપદ્ધથી અંકિત જ્ઞિનવચનમાં જ પુરુષો રમે છે, તેઓ સ્વયમેવ મોહને વમી નાખીને,...’ મોહ ધૂટી જાય છે. આહા..દા..! ‘અનૂતન (-અનાદિ)...’ અનાદિનો છે ભગવાન તો ‘અને કુનયના પક્ષથી નહિ ખંડિત થતી...’ બૌધ્ધાદિએ કુનયથી કર્યું એ ‘કુનયના પક્ષથી નહિ ખંડિત થતી એવી ઉત્તમ પરમન્યોત્તિ—સમયસારને—શીધ દેખે છે જ.’ ‘સપદિ’ આહા..દા..! ચૈતન્ય પૂર્ણાનંદ પ્રભુ ઉપાદેય ભગવાને કીધો એને ઉપાદેયમાં રમે એ સહેજે મોહનો નાશ એને થઈ જાય છે. મોહનો નાશ કરવો પડતો નથી. આહા..દા..! વિશેષ કહેવાશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુલ્લદેવ!)

**પોષ વદ-૧૩, શુક્રવાર, તા. ૩૦-૦૧-૧૯૭૬,
ગાથા-૫૬, કણશ-૩૬, પ્રવચન નં. ૧૬૬**

નિયમસાર. જીવ અધિકાર. કળશ ચાલે છે. આત્મજ્યાતિની ટીકાનો ચોથો. ‘બત્તે નયોના વિરોધને નષ્ટ કરનાર, સ્યાત્પદથી અંકિત જિનવચનમાં જે પુરુષો રમે છે,...’ એટલે શું? આ આત્મા જે છે વસ્તુ એ બે નયથી તેનું જ્ઞાન કરાવે છે. એ નય એટલે જ્ઞાનનો અંશ. વસ્તુ છે આત્મા એ સ્વપણે છે. શરીરાદિ આઠ જ્ડ છે અનાથી નથી. એટલે સ્યાત્પદથી સ્વપણે છે. સ્યાત્પદથી નથી. એ બે વિરોધી નય છે. એક કહે કે ‘છે’ અને બીજો કહે કે ‘નથી’; એક નય કહે છે કે દ્વય છે અને બીજી નય કહે છે કે પર્યાય છે. ‘સ્યાત્પદથી અંકિત...’ ... વીતરાગની વાણી ઓણે જાણવી જોઈએ, એમ કહે છે. એ ‘બત્તે નયોના વિરોધને નષ્ટ કરનાર,...’ એક આત્મા છે અને કહે છે... પર્યાયથી અથવા પરથી નથી. વસ્તુ છે, પદાર્થ છે એ સ્વથી છે અને પરવસ્તુ શરીર, વાણી, મનથી એ નથી, એ તો પરવસ્તુ છે. કેમ? દ્વય છે એ પર્યાયથી નથી. આ વસ્તુ. પર્યાયનો એક અંશ છે એથી દ્વય નથી. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? માર્ગ, ભાઈ! મોક્ષને માટે... આ સંસારમાં અનાદિથી રખડી રહ્યો છે. દુઃખી છે એ. આ પૈસાવાળા કહેવાય ધૂળના ધાણી કે રાજી કે શેઠિયા કે આ દેવ એ બધા દુઃખી છે બિચારા. શાસ્ત્રમાં એને વરાંકા કહ્યા છે. શાસ્ત્રમાં એને વરાંકા કહ્યા છે. પંડિતજી! વરાંકા-બિખારી, રાંકા, બિચારા. આણા..દા..! ભાઈ! એ આત્મા સ્વપણે વસ્તુ છે એની જેને ખબર નથી અને પરપણે નથી અને એક સમયની પર્યાયપણે પણ નથી. આણા..દા..! આવું જેને જિનવચનથી જ્ઞાન નથી એ બધા ચાર ગતિમાં રખડનારા ગ્રાણી છે. પોપટભાઈ! તો આ બધા પૈસાવાળાને સુખી કહે છેને? પણ કહે છેને પાગલ. પાગલ લોકો પૈસાવાળાને સુખી કહે, ગાંડા-પાગલ. આણા..!

અહીં તો પરમાત્મા જિનેશ્વરદેવ એમ કહે છે કે તારી લક્ષ્મી અંદર પૂર્ણ આનંદથી ભરેલી છે. તારો આત્મા આણા..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદથી છે અને એ વિકાર અને પર્યાયથી નથી. આણા..દા..! વર્તમાન અવસ્થાનો અંશ છે અનાથી એ વસ્તુ નથી, એ તો સ્વતઃસિદ્ધ વસ્તુ છે. આણા..દા..! અનંત-અનંત બેહદ અપરિમિત આનંદની લક્ષ્મીથી ભરેલો ભગવાનઆત્મા છે. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? એ એક નય દ્વયથી કહ્યું. પર્યાયથી કહીએ તો તે પર્યાય એનામાં નથી, પણ પર્યાય પર્યાયમાં છે એમ વિરોધ, વ્યવહાર અને નિશ્ચયનો વિરોધ, નય તેને મટકે છે. સ્યાત્પદ અંકિતથી. આણા..દા..! પર્યાય પર્યાયપણે છે. પર્યાય એટલે અવસ્થા. એ શરીર, વાણી, મન, પરપદાર્થથી નથી. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આ શરીર જ્ડ,

મારી, ધૂળ, પૈસા, ધૂળ, ૪૮, બાયડી, છોકરા, કુટુંબ એ પર એ કાંઈ આત્મામાં નથી, આત્માના નથી. આણા..દા..! અહીં તો કહે છે કે વસ્તુ સ્વથી પૂર્ણ છે અને અપૂર્ણ જે પર્યાય એનાથી નથી. તો વળી પરવસ્તુથી છે એ તો એનામાં ત્રણકાળમાં નથી. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

‘બેન્ને નયોના વિરોધને...’ એક કહે છે કે અસ્તિ છે, બીજી કહે છે કે નાસ્તિ છે. એક નય કહે કે દ્રવ્ય છે, બીજી નય કહે કે પર્યાય છે. આણા..દા..! એક નય કહે કે એકરૂપ છે, બીજી નય કહે કે અનેકરૂપ છે. એનો વિરોધ મટાડનાંનું બિજનવચન છે. આણા..દા..! સ્વપણે છે. અરે! એણો પોતાની જાતને જાણવાની કોઈ દિ’ દરકાર કરી નથી. હેરાન થઈ ગયો છે. આણા..દા..! આ શ્લોક તો બહુ ઉંચો છે. ‘બેન્ને નયોના વિરોધને...’ એ બેય નય છે વિરોધ. નહિતર વિરોધ ન દોય તો બે પડે નહિ. આણા..દા..! વસ્તુ તરીકે છે, પર્યાય તરીકે નથી. જુઓ વિરોધ થઈ ગયો. શુદ્ધ સ્વભાવ પૂર્ણાંદ પ્રભુ છે. ત્યારે કહે પર્યાયથી અને પરથી તે નથી. એક કહે છે કે છે અને એક કહે છે કે નથી. બેનો વિરોધ મટાડ એ વીતરાગ માર્ગ. કે સ્વપણે છે અને પરપણે નથી. બેય સાચી વાત છે. આણા..દા..! એટલે કે ભગવાન આ આત્મા પરદેવ-ગુરુનશાસ્ત્રના આત્માથી પણ નથી. આણા..દા..! એ બાયડી, છોકરા, પૈસાથી મને ઢીક પડે છે એમ નથી એ કહે છે. એપણે છે નહિ. આણા..દા..!

શ્રોતા :- અનુભવ...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ધૂળનોય અનુભવ નથી. એ તો મલુપચંદભાઈને કહેતા એનો દીકરો. મલુપચંદ નથી અહીં? મલુપચંદભાઈની પાસે પૈસા થોડા હતા. ૨૫-૫૦ હજાર એટલા અને આ છોકરાની પાસે પાંચ કરોડ. .. પુનમચંદ મુંબઈમાં પાંચ કરોડ, નિદાલભાઈ ચાર કરોડ એ વળી ત્યાં શું કહેવાય એ? સ્વીતર્જલેન્ડ. તમારા ગામ પણ ભૂલી જઈએ છીએ. સ્વીતર્જલેન્ડમાં એ મોટો છોકરો રહે એની પાસે ચાર કરોડ. મુંબઈમાં નાનો રહે એની પાસે પાંચ કરોડ, એના બાપ પાસે ૨૫ હજાર, ૫૦ હજાર એટલા હતા. એટલે એકફેરી કહેતા ... બાપાને શું કાંઈ કીધું? પૈસાનું. સ્વાદ ચાખ્યો નથી. બાપાએ લક્ષ્મીનો સ્વાદ ચાખ્યો નથી, એમ અમદાવાદમાં કલ્યું હતું. ચંદુભાઈ! કારણ કે પાંચ કરોડ રૂપિયા હવે ઉમર હજી ૫૦ વર્ષની. ૪૮ તમારા નાના નહિ? ... પાંચ કરોડ રૂપિયા. બાપે નહિ આપેલા. એ તો એકફેરી વાત થતાં એમ બોલ્યા કે બાપાએ લક્ષ્મીનો સ્વાદ ચાખ્યો નથી. એય..!

શ્રોતા :- ..

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ તો જુદું છે બધું. જુદાં પડી ગયા. જુદાં પડી બાપથી અને પછી પૈસા પેદા કર્યા હતા. નવ કરોડ. એકની પાસે પાંચ અને એકની પાસે ચાર. બેય છે અત્યાર. સ્વીતર્જલેન્ડ. મુંબઈ જઈએ તો આવે વ્યાખ્યાનમાં. અહીં પણ આવે છે. અરે! એ શું વસ્તું છે? આણા..દા..! પૈસાનો સ્વાદ ચાખ્યો નથી. એય..! પોપટભાઈ! એમ કહેતો

દતો પુનમ. પુનમ એના બાપને. કીધું આવું ન હોય, આ શું કહે છે આ? તારા ધૂળના પૈસા પાંચ કરોડ કે દસ કરોડ ધૂળ. એનો સ્વાદ હતો?

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- પણ શું થયું? બિખારા બધા જાય એની પાસે. શેઠિયા એટલે શું પણ? કાંઈક જોઈતું હોય લેવા માગણ. માગણ જાય બધા બિખારા. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..!

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- એ તો એવું ... એમાં ક્યાં. એનું ભાન છેને. વ્યવહારે તો કહેવાયને. આમ તો શરીર પણ એનું નથી. રૂપિયા પણ ક્યાં એના હતા? કોણ કહે છે? રૂપિયા ખર્ચી શકે નહિ, રૂપિયા રાખી શકે નહિ. આત્મા રૂપિયા રાખી શકે નહિ, ખર્ચી શકે નહિ. એ તો જડ છે, એ તો અજ્ઞવ છે, માટી છે. આત્મા તો અરૂપી ચૈતન્ય છે. એ ચૈતન્ય જડને વાપરે અને રાખે? ભ્રમણા છે અજ્ઞાનીની. સમજાણું કાંઈ? વાત આવી છે. એ બે નયનો વિરોધ કીધોને કે સ્વપણે આત્મા છે અને લક્ષ્મીપણે નથી. અને લક્ષ્મી લક્ષ્મીપણે છે અને આ આત્માપણે નથી. એટલે લક્ષ્મી આત્મા વાપરી શકે એવું છે નહિ. આણ..દા..! એ કહે, રાખી શકે. પણ રાખી શકે એ ક્યાં છે? આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..!

આ કીધુંને બિચારા દમણા .. બાઈની વાત નહોતી. ઘણા વર્ષથી પડેલી છે. આ શું કહેવાય? દેમરેજ. જેની પાસે બે અબજ ચાલીસ કરોડ રૂપિયા છે. આપણો વાણિયો. દશાશ્રીમાળી વાણિયા છે. એ મરી ગયો. બે અબજ ચાલીસ કરોડ, ૨૪૦ કરોડ. મરી ગયો વર્ષ પહેલા. બાયડી પડી છે સવા વર્ષથી અસાધ્ય. શું કહેવાય તમારે? દેમરેજ થઈ ગયું છે. સવા વર્ષ થયું. બાર મહિનાનો બે લાખનો ખર્ચ છે એ બાઈને સાચવવાનો. મહિને પંદર દજારનો ખર્ચ છે. દિવસના ૫૦૦ એ ગૃહસ્થ માણસ. અસાધ્ય છે. .. ટીકણું, ફીકણું, કપડા આ ને તે બદલાવવા. .. સરે નહિ. એક દિવસનો પાંચસોનો ખર્ચ છે. સવા વર્ષથી પડી છે ત્યાં ગોવા. શું છે? ત્યાં ધૂળ છે. તારી ધૂળ ક્યાં છે એમાં આત્મામાં? શરીર આત્મામાં નથી, અરે! રાગ આત્મામાં નથી. આણ..દા..! રાગ પુણ્ય અને પાપવાળો રાગ એ રાગ એ આત્મામાં ક્યાં છે? એ તત્ત્વ બિન્ન છે. પુણ્યતત્ત્વ રાગ શુભ અને પાપ.. એ તત્ત્વ તો બિન્ન છે. એ નય વીતરાગ એમ કહે છે કે તારાપણે તું છો અને પુણ્ય-પાપના રાગપણે નથી. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

એ ‘બત્રે નયોના વિરોધને નષ્ટ કરનારા, સ્યાત્પદ...’ એટલે કથંચિત્ પદથી-વાદથી. કથંચિત્ વાદથી અંકિત નામ જેનું ચિહ્ન છે. ‘બ્રિનવચનમાં જે પુરુષો રમે છે,...’ આણ..દા..! વીતરાગ સર્વજ્ઞની વાણી એટલે કે આ આત્મા ત્રિકાળી આનંદનો નાથ ગ્રલુ એ ઉપાદેય છે એમ બ્રિનવચન કહે છે. બ્રિનવચન વીતરાગની વાણીનો ધોધવાણી, દંન્દો અને ગણધરોની

વચ્ચે લોકના નાયકો, સાહેબા, ઈન્દ્રો અને ગણધરો સાધુના, સંતના નાયક એ વચ્ચે તીર્થકરની વાણી એમ કહે છે. કેમકે વીતરાગપણું જેને પ્રગટ્યું છે એ વીતરાગપણું પ્રગટ કરવાની વાણીનો ઉપદેશ કરે છે. આણા..દા..! થાય છે. ભગવાનાત્મા આણા..દા..! જિનવચન એટલે ત્રિકાળી જ્ઞાપકભાવને બતાવાર. આણા..દા..! અને એમાં રમવું, એમાં વીતરાગતા પ્રગટ થાય એમ જિનવચન કહે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? કહો, લાલજીભાઈ! આ બધા પૈસાબૈસાવાળાનું કાંઈ સ્થાન રહ્યું નહિ આમાં કાંઈ. આણા..દા..!

... પ્રભુ! એ તો ધૂળ છે, અજ્ઞવ, મારી, પુરુગલ છે. એ તારા ક્યાં અને તું એમાં ક્યાં અને એ તારામાં ક્યાં? આણા..દા..! વીતરાગવાણી આવું કહે છે અને એમ છે. આણા..દા..! એવા જિનવચન ત્રિલોકનાથ તીર્થકરદેવ એની વાણી એને બતાવે છે કે ત્રિકાળ પરમાત્મા શુદ્ધ ચૈતન્યધન એના પરવસ્તુ તો નથી, રાગ પણ નથી, એક સમયની પર્યાય પણ એમાં નથી. આણા..દા..! એવા જીવને ઉપાદેય તરીકે જિનવચન બતાવે છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! એ શેઠ તો વળી આધા રહ્યા. કહો, સમજાણું કાંઈ? આમ નજર પછી જાપ છે આધે. એના ઘરે ૬૦ મોટરું છે. ૬૦ તો મોટરું છે. મોટા કરોડપતિને મોટરું ન હોય એવી. એક જણું તો વળી કહેતો હતો. બે-પાંચ કરોડ છે. પણ ૬૦-૬૦ મોટરું ઘરે. વ્યો! અને ગોદામના ગોદામ ભર્યા હોય ઓલા શું કહેવાય? તમારું. તમારુના. કોની છે પણ એ ચીજ? એ તો પર છે. તારામાં નથી, તારી નથી, તું તેમાં નથી. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! અરે! એને કાંઈ ભાન ન મળો. જાણો કાંઈક પાંચ-પચાસ લાખ પેદા થાય, બે-પાંચ લાખની પેદાશ હોય જાણો વધી ગયા. સંસારમાં રખડવાના.

અહીં કહે છે કે આણા..! જિનવચન. કાલે એક આ રહી ગયું હતું. જિનવચન વસ્તુને શુદ્ધ ચૈતન્યને ઉપાદેય તરીકે બતાવે છે. કેમકે જિનવચનનો સાર વીતરાગતા છે. ચારેય અનુયોગનો સાર વીતરાગતા છે. વીતરાગતા તાત્પર્ય છે. એમ છેને? પંચાસ્તિકાય. તો વીતરાગતા તાત્પર્ય છે એનો અર્થ? કે જિનવચન પરથી ઉદાસ કરાવે છે, સંયોગથી બિન્ન બતાવે છે, રાગથી બિન્ન બતાવે છે, પર્યાયથી બિન્ન બતાવે છે, અનંત-અનંતગુણના સ્વભાવથી અભિન્ન બતાવે છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

એવા ‘જિનવચનમાં જે પુરસ્કો...’ .. આત્મા ‘રમે છે,...’ આણા..દા..! વીતરાગસ્વરૂપ પૂણાનંદ તે ઉપાદેય પરમાત્માની વાણીમાં આવ્યું, એવું જોણે અંગીકાર કર્યું. રાગમાં રમતો અનાદિનો. આણા..દા..! પુષ્ય અને પાપના વિકલ્પમાં અનાદિનો જૈન સાધુ થયો દિગ્ંબર નન્દ હજારો રાણીને છોડીને, તોપણ એ રાગમાં રમતો. નવમી ગ્રેવેયકે ગયો આણા..દા..! એ દ્યા, દાન, પ્રતની કિયા રાગની કિયામાં રમતો હતો, એ જિનવચનમાં રમતો નહોતો. એટલે કે જિનવાણીને... વસ્તુ .. છે એમાં રમે છે એટલે પરિણાતિ પર્યાય બતાવી છે. ત્રિકાળી વસ્તુ છે, ઉપાદેય છે એમ પર્યાયી નિર્ણય કર્યો. એ પર્યાયને રમે છે આત્મામાં એમ કહ્યું.

આણ..દા..! કહો, ભાનુભાઈ! આ ગાથાનો અર્થ આવો આવે છે. આણ..દા..!

જે પુરુષો વીતરાગી સ્વભાવી પ્રભુ અનાકુળ આનંદની મૂર્તિ પ્રભુ આત્મા છે. આણ..દા..! એમાં જે રમે છે 'તેઓ સ્વયમેવ મોહને વમી નાખીને,...' આણ..દા..! એ પણ વ્યવદાર છે વમી નાખવો. આમ રમે છે એટલે મોહ ઉત્પત્ત થતો નથી એને વમી નાખીને એમ કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! શું કહ્યું? 'તેઓ સ્વયમેવ મોહને વમી નાખીને,...' એ જાણો પોતે મોહને આમ છોડું છું. એમ કથન આવે છે. સમજાળું કાંઈ? પણ જે પુરુષ ભગવાનાત્મા અમૃતનો સાગર અનંત અતીનિદ્રિય આનંદના અમૃતનો સાગર એમાં લીન છે એને મિથ્યાત્વ ઉત્પત્ત થતું નથી, એને મોહને વમે છે એમ કહેવામાં આવે છે. સમજાળું કાંઈ? મિથ્યાત્વની પર્યાપ્તિ છોડે છે એનો અર્થ એ પૂર્ણ આનંદસ્વરૂપમાં રમે છે. આણ..દા..! રાગની રમતું જે કરતો અનાદિની. શરીરમાં રમતો નહોતો. આ તો જરૂર છે એમાં કોણ રમે? શરીર મારું, સ્થી મારી એવો જે રાગ એ રાગમાં રમતો હતો. આણ..દા..! સમજાળું કાંઈ? એ સ્વરૂપમાં રમે છે, કહે છે. આણ..દા..! ગુલાંટ ખાય છે.

અરે! હું તો આનંદનો નાથ પ્રભુ છું. એમાં જે રમે એને મિથ્યાત્વ ઉત્પત્ત થતું નથી. એને સ્વયમેવ મોહ વમે છે તેમ કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! હવે એ વસ્તુ છે કેવી છે? 'અનૂતન (-અનાદિ)...' ની છે એ તો. જે રમે છે એ વસ્તુ ધ્રુવ ત્રિકાળી તો એ તો અનાદિની છે. નવી છે? આત્મા શાશ્વત છે, છે અને છે. અનાદિનો છે. આ બધા સંયોગો આવે, જાય એ તો અનાદિનો આત્મા શાશ્વત છે. આણ..દા..! 'અનૂતન...' નવો નથી. છેને? શું કીધું? 'અનૂતન...' નૂતન-નવો નથી. નવો નથી એટલે અનાદિ છે. સમજાળું કાંઈ? છેને પાઠમાં? 'અનવમ' છે. છેલ્લી લીટી 'અનવમ' અન્ય-પક્ષ. 'અક્ષુણનીક્ષાન્ત એવ' આખી લીટી છે ભરેલી. શું કહે છે? ભગવાનાત્મા તો અનાદિનો છે.

'કુન્યના પક્ષથી નહિ ખંડિત થતી...' એકાંતનયથી કોઈ પર્યાપ્તરૂપ જ કહે, કોઈ દ્રવ્યરૂપ જ કહે, કોઈ એકલો શુદ્ધ જ કહે, કોઈ એકલી અશુદ્ધતા કહે એવા કુન્યથી તે ખંડિત નથી થતો. છે? 'અનયપક્ષાક્ષુણ' 'અનય' કુપક્ષથી 'અક્ષુણ' ખંડિત થતો નથી. આણ..દા..! શું આચાર્યોએ પણ ટીકા કરી છે! આણ..દા..! અનાદિ અનૂતન-નૂતન નવો નથી. પર્યાપ્તનય ભલે થઈ, પણ જેમાં રમે તે વસ્તુની કિમત નથી. આણ..દા..! રમે છે તે પર્યાપ્ત નવી થઈ, પણ જેમાં રમે છે એ ચીજ નવી નથી. આણ..દા..! કહો, પ્રેમચંદભાઈ! આવી વાતું છે. નવા માણસને તો એવું લાગે કે આ શું કહે છે પણ આ? બાપુ! જૈનધર્મ હશે આવો? બાપુ! જૈનધર્મ જ આ છે. એ સિવાય બીજો જૈન ધર્મ છે નહિ અને એના સિવાય બીજે ક્યાંય નથી એ હમણા કહેશે. જૈનધર્મ સિવાય અન્યમાં ક્યાંય ધર્મ નથી. અન્યમતોમાં તારે શું કામ છે એમ કહેશે હમણા. આણ..દા..!

'કુન્યના...' એકાંત દ્રવ્ય જ માને, એકાંત પર્યાપ્ત જ માને, એકાંત એક જ રૂપ માને,

એકાંત અનેકરૂપ જ માને, એકાંત શુદ્ધરૂપ માને, પર્યાયિની અશુદ્ધતા ન માને અને એકલી અશુદ્ધતા જ માને, ત્રિકાળી શુદ્ધતાને ન માને—એવા કુનયનો ખંડ કરનારો ભગવાનનો માર્ગ છે. ‘કુનયના પક્ષથી નહિ ખંડિત...’ .. કર્યું. અનય-અનય પક્ષનો અક્ષુણ આણા..દા..! પછી? ‘પરં જ્યોતિ ઉચ્ચૈ’ આણા..દા..! કેવો છે ભગવાનઆત્મા? પરમ. ‘અતિરુચ્ચૈ’ નામ ઉત્તમ. ‘ઉચ્ચૈ’ પરમજ્યોતિ. આણા..દા..! કેવો છે ભગવાનઆત્મા? ‘ઉચ્ચૈ પરં જ્યોતિ’ આણા..દા..! આ .. જ્યોતિ અને એનાથી આ પ્રભુ પરમજ્યોતિ. ઉત્તમ પરમજ્યોતિ. ચૈતન્યથી ઝળણ ભરેલો. આણા..દા..! .. ‘ઉચ્ચૈ’ એટલે ઉત્તમ અતિશય અને ‘પરં’ એટલે પરમ. ઉત્તમ પરમજ્યોતિ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? સંસારને તો બાળી નાખે એવી પરમજ્યોતિ છે, કહે છે. સંસાર એટલે રાગ-દ્રેષ્ટ હો. સંસાર એટલે બાયડી-છોકરા એ નહિ. બાયડી, છોકરા, કુટુંબ, દુકાન, પૈસા એ સંસાર નથી, એ તો પરવસ્તુ ૪૮ છે. સંસાર મિથ્યાત્વ અને રાગ-દ્રેષ્ટનો અભાવ તે સંસાર. એને સંસાર કહીએ. ‘સંસરણ ઇતિ સંસાર:’ આણા..દા..!

ભગવાન પૂર્ણાનંદનો નાથ એમાંથી ખસીને વીતરાગભાવ છોડીને મિથ્યાત્વ અને રાગ-દ્રેષ્ટમાં આવે એને સંસાર કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ ‘ઉત્તમ પરમજ્યોતિને...’ આણા..દા..! આવો આત્મા વીતરાગસ્વભાવમાં રમે છે એવી વાણી કહે છે તેમાં. એ ‘સમયસારને-શીધ દેખે છે ૪.’ દેખે નામ અનુભવે છે. આણા..દા..! છે? ‘સપદિ સમયસારં’ છેને? ત્રીજામાં. ‘સપદિ સમયસારં’ શીધપણે સમયસારને. ‘સપદિ’ શીધપણે સમયસારને. આણા..દા..! ‘ઇક્ષન્ત’ સાક્ષાત્ અનુભવે છે. આણા..દા..! ‘ઇક્ષન્ત’ એટલે અવલોકે છે, ‘ઇક્ષન્ત’ એટલે દેખે છે, ‘ઇક્ષન્ત’ એટલે અનુભવે છે, ‘ઇક્ષન્ત’ એટલે અંદર પ્રતિત અનુભવની કરે છે. આણા..દા..! જુઓ, આવો માર્ગ છે, ભાઈ! માણસને આકરો પડે કે ન પડે, પણ માર્ગ તો આવો બાપા છે. આણા..દા..! .. થવાનો. આ પૈસા રળવા માટે સગા-બાલા મૂકીને પરદેશમાં રખે છે કે નહિ? ...ભાઈ!

શ્રોતા :- દુકાને જાય એ ઘર મૂકીને જાય.

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- એ જાય પણ આ તો સાંજે મળશે. ઓલા તો પાંચ-પચાસ વર્ષે મળે. મા-બાપ, દીકરાઓ માટે. હવે ધૂળ માટે ત્યાં જાય. તે પણ પુષ્ય દોષ તો મળે. આ માર્ગ.. ઓણે ધણા પુરુષાર્થથી જાવું પડશે. સમજાણું કાંઈ? સમયસારની ‘સપદિ’. સમયસારની ‘સપદિ’ ‘ઇક્ષન્ત’ આણા..દા..! આવો જે વીતરાગવાણીમાં કહેલો ત્રિકાળી ભગવાનઆત્મા, એમાં જે રમે છે એને સંસારની ઉત્પત્તિ થતી નથી. મિથ્યાત્વની. મિથ્યાત્વ એ સંસાર છે. અને શીધ અલ્પકાળમાં આત્માનો સાક્ષાત્કાર આનંદનો કરે છે. કરે છે એ તો ઠીક. કરે છે ૪. ‘એવ’ છેને ‘એવ’ ‘અનવમ અનય પક્ષ અક્ષુણ’ ‘ઇક્ષન્ત એવ’ ‘ઇક્ષન્ત એવ’ આણા..દા..! એ સમ્બર્થન-જ્ઞાન પામીને આત્માનો સાક્ષાત્કાર કરે છે, એમ કહે છે. આણા..દા..! આ ધર્મ પાભ્યો કહેવાય. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! ધર્મ એવો આત્મા,

એનો જે ત્રિકાળી આનંદ આદિ સ્વભાવ, એમાં જે રમે તે ધર્મને પામે છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ વિના બધા ધર્મ વિનાના રહડતા જીવો છે. આણ..દા..! લ્યો દેખે છે ડર "એવ" 'એવ' છેને? જરૂર આત્માને પામશે, જરૂર મોક્ષને પામશે, જરૂર મિથ્યાત્વ અને અજ્ઞાનનો નાશ કરશે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

'વળી, (આ જીવ અધિકારની છેદ્વી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્રી પદ્મપ્રભમહિદારિદેવ શ્લોક કહે છે) :—'

(માલિની)

અથ નયયુગયુક્તિં લંઘયન્તો ન સન્ત:

પરમજિનપદાબજદ્વન્દ્વમત્તદ્વિરેફાઃ।

સપદિ સમયસારં તે ધ્રુવં પ્રાપ્નુવન્તિ

ક્ષિતિષુ પરમોતોક્તે: કિં ફલં સજ્જનાનામ्॥૩૬॥

આણ..દા..! 'શ્લોકાર્થ :- જેઓ બે નયોના સંબંધને નહિ ઉલ્લંઘતા...' નિશ્ચયનયે ભગવાન પૂર્ણાનંદ છે, પયધિનયની અંદર સંસાર છે ત્યાં સુધી અશુદ્ધતા પણ છે. એમ બે નયને બરાબર જાણતા, નહિ ઉલ્લંઘતા આણ..દા..! 'બે નયોના સંબંધને...' જોયું! સંબંધ લીધા બે. વ્યવહારનયને બેને સંબંધ છે. સમજાણું કાંઈ? દ્રવ્યને અને પયધિને સંબંધ છે. બે વિરોધ છે. આણ..દા..! 'બે નયોના સંબંધને નહિ...' હોડતા, 'નહિ ઉલ્લંઘતા થકા પરમજિનના પાદપંકજયુગલમાં મત થયેલા...' આણ..દા..! પરમવતીરાગના ચરણકમળમાં. પાદ-ચરણ, પંકજ-કમળના યુગલ એટલે કે દર્શન અને ચારિત્રમાં મત થયેલા. આણ..દા..! 'પરમજિનના પાદપંકજયુગલમાં મત થયેલા ભ્રમર સમાન છે...' આણ..દા..! ભગવાન અતીન્દ્રિય આનંદનો નાથ પરમાત્મા પોતે એમાં શ્રદ્ધા અને આનંદ ચારિત્રથી ભિત્ત થઈ ગયા છે. એ જિનેશ્વરના ચરણકમળની સેવા કહેવામાં આવે છે. ભગવાને કાંઈ પગ નથી કે પગની સેવા કરવી. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..!

'પરમજિનના પાદપંકજ...' ચરણકમળ 'યુગલ...' બે પગ છેને. એમ નિશ્ચય અને વ્યવહાર બે નયોનો વિરોધ ટાળીને સ્વરૂપની દશિમાં ઠરે છે. 'ભ્રમર સમાન છે...' આણ..દા..! ભ્રમર જેમ કમળમાં કુલની ગંધ લેવા બેસે છે. શું કહેવાય? પરાગ-પરાગ. કુલની પરાગને? એ કુલ દોય એની પરાગ દોય છે. એમ આત્માના આનંદનો રસ જે છે એ ભ્રમર સમાન છે એમ કહે છે. આણ..દા..! આવી વાતું આવી હવે. આ .. ભક્તિ કરવી, પૂજા કરવી. આણ..દા..! આ વસ્તુ જ આ છે. પૂજય વસ્તુ ભગવાનને પૂજવા અને સ્વની ભક્તિ. ભક્તિ બે પ્રકારની કહી છેને જ્યસેનાચાર્યે? સ્વની ભક્તિ અને પરની ભક્તિ. પૂર્ણાનંદનો નાથ એની ભક્તિ એ સમ્ભળશીન છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

એ 'પાદપંકજયુગલમાં મત થયેલા...' આણ..દા..! મસ્ત થઈ ગયા છે, કહે છે.

આનંદની મસ્તીમાં મસ્ત થયેલા ધર્માત્મા. આણા..દા..! ‘એવા જે સત્પુરુષો...’ આણા..દા..! આને સત્પુરુષ કહીએ. સત્ત એવા ભગવાનાત્મામાં રમનાર તેને સત્પુરુષ કહીએ. સમજાણું કાંઈ? ‘તેઓ શીધ...’ ‘સપદિ’ છેને? ‘સમયસારને અવશ્ય પામે છે.’ એવા આત્માઓ આત્માને જરૂર પામે છે. મોક્ષ અને પૂર્ણ આત્માને જરૂર પામે છે. સમજાણું કાંઈ? આવી વાતું કરનારા છે. આવો ધર્મ ક્યાંથી કાઢ્યો? કહે છે. રાતે ચોવિહાર કરવો, ગળીને પાણી પીવા, કંદમૂળ ન ખાવા આવું તો બધું સમજતા હતા. એ તો બધી કિયાની વાતું સાંભળને હવે. આણા..દા..! એ તો શુભભાવની કિયા છે, એ કાંઈ ધર્મ નથી. આણા..દા..! ધર્મ તો આત્માનો ધર્મ જે સ્વભાવ એમાં એકાગ્ર થવું તે ધર્મ છે. આણા..દા..! ધર્મ એવો ભગવાન અને એનો ધર્મ નામ સ્વભાવ આનંદ, જ્ઞાન આદિ એમાં એકાગ્ર થવું તે પર્યાયનો ધર્મ છે. આણા..દા..! વાત આવી છે. માણસને એકાંત લાગે હો. એકાંત છે. અરે..! બાપા! એકાંત જ છે. આણા..દા..! એમ કે પાંચ મહાવ્રત અને આ ત્યાગ. ત્યાગ કરવો આકરો લાગે છે અને મોક્ષનો માર્ગ સહેલો કરી નાખ્યો આ. તપશ્ચરણ કરવા નથી અને હવે આત્માની આ શ્રદ્ધા કરવી એમ સહેલું કરી નાખ્યું. અરે ભગવાન! માર્ગ તો સહેલો જ છે. કષ્ટ હોય એ માર્ગ કહેવાય? કષ્ટ લાગે એ તો દુઃખ અને આર્તિદ્યાન છે. આણા..દા..! આ સહજાનંદનો આનંદ આવે એ માર્ગ છે. છ ઢાળામાં ન કહ્યું? .. આ ધર્મ કષ્ટાદાયક છે. ચારિત્ર કહે છે. અરે! હોય નહિ, ભાઈ! તને ખબર નથી. ભગવાન પૂર્ણાનંદ પ્રભુ એની શ્રદ્ધા અને જ્ઞાનમાં આનંદ હોય છે, કષ્ટ હોય તે ધર્મ નહિ અને ધર્મ હોય ત્યાં કષ્ટ નહિ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આવો... આણા..દા..!

‘એવા જે સત્પુરુષો તેઓ શીધ સમયસારને અવશ્ય પામે છે.’ હવે જરી કહે છે મુનિરાજ. ‘પૃથ્વી ઉપર પરમતના કથનથી સજ્જનોને શું ફળ છે...’ આણા..દા..! ત્રિલોકના જિનેશ્વરદેવે જે આ માર્ગ કહ્યો એવો બીજે ક્યાંય છે નહિ. સમજાય છે કાંઈ? છે? ‘ક્ષિતિષુ’ ‘ક્ષિતિ’ નામ પૃથ્વીના આ.. વીતરાગે કહેલા માર્ગથી અનેરા માર્ગમાં તારે શું કામ છે? બીજે છે નહિ આ વાત. સમજાણું કાંઈ? ‘ક્ષિતિષુ પરમોતોક્તે: કિં ફલં સજ્જનાનામ्।’ આણા..દા..! અરે! સજ્જનોને પૃથ્વી ઉપર વીતરાગ પરમેશ્વરે જે આ માર્ગ કહ્યો એ સિવાય બીજે ક્યાંય છે નહિ. આણા..દા..! ‘પૃથ્વી ઉપર પરમતના કથનથી...’ આણા..દા..! ‘સજ્જનોને...’ સત્ય જનોને-સજ્જનોને. જ ડબલ છેને? સત્ત જનોને શું ફળ છે? આણા..દા..! વીતરાગે કહ્યો તે એક જ માર્ગ છે. બીજે એવો માર્ગ ક્યાંય નથી. આણા..દા..! ઝીણી વાત પડે, બાપુ! ‘બસ, તમારો જૈનધર્મ જ સાચો?’ પણ જૈનધર્મ એ વાડો ક્યાં છે? એ તો વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. વીતરાગી સ્વભાવ એમાં એકાગ્ર થવું તે વીતરાગ પર્યાય તે ધર્મ. આ તો વસ્તુની સ્થિતિ છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

‘પર મતના કથનથી સજ્જનોને શું ફળ (અર્થાત્ જગતના જૈનેતર દર્શનોનાં...’

જૈનેતર છેને? જૈન પરેશર સિવાય. એ પણ દિગંબર જૈનર્ધમ્ છે એટલે એ સિવાય ઈતર 'દર્શનોનાં મિથ્યા કથનોથી સજ્જનોને શું લાભ છે)?' આહા..! મુનિરાજે આમ .. આકરું પડે માણસને પક્ષને છોડવો. જે પક્ષમાં પડ્યો હોય એમાંથી એને નીકળવું. એની એને ખબર ક્યાં છે. આહા..એ..! એ અધિકાર પૂરો કર્યો. 'આ રીતે, સુક્વિજનરૂપી કમળોને માટે જેઓ સૂર્ય સમાન છે અને પાંચ ઈંગ્રોયાના ફેલાવરહિત દેહમાત્ર જેમને પરિગ્રહ હતો એવા શ્રી પદ્મપ્રભમલધારીદેવ...' નિર્ગથ મુનિ. જૈનર્દર્શનમાં અનાદિ-અનંતમાં નિર્ગથ મુનિ જ હોય. વસ્ત્ર-પાત્રવાળા મુનિ એ જૈનર્દર્શનમાં મુનિ નહિ.

શ્રોતા :- એ નિર્ગથમુનિ નહિ?

પૂજ્ય ગુરુસ્થેવશ્રી :- ગ્રંથ રાજે એને મુનિપણું ક્યાંથી આવ્યું? વસ્ત્ર-પાત્ર ગ્રંથ છે. આકરી વાતું બહુ. જૈનર્દર્શનમાં વસ્ત્ર-પાત્રથી સાધુ માને એ જૈન નથી.

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુસ્થેવશ્રી :- પણ મિથ્યાત્વ .. લક્ષ ગયું છે તો મિથ્યા છે કે નહિ? ... મિથ્યાત્વ.. વસ્ત્ર-પાત્ર છેને એ મિથ્યાત્વ ક્યાં છે? પણ રાખવું એ મિથ્યા છે. વસ્તુસ્થિતિ આવી છે. ખેંચાતાણ કરે એ કામ ન આવે. આ કોઈ પક્ષની વાત નથી. વસ્તુના સ્વરૂપની સ્થિતિ છે આ. સમજાણું કાંઈ?

બીજી રીતે કહીએ તો પાંચેય ઈન્દ્રિયો જેણો જીતીને અણિન્દ્રિયમાં લીન છે એને કોઈ વસ્તુનું ઢાંકવું ઈન્દ્રિયને એવું હોઈ શકતું જ નથી. વસ્તુની સ્થિતિ આવી છે. સમજાણું કાંઈ? લોજિકથી, ન્યાયથી સમજશે તો આ વસ્તુ સિદ્ધ થશે. જેણો પાંચ ઈન્દ્રિય... અહીં કહે છેને જુઓને. શું કીધું એ જુઓ, 'પાંચ ઈન્દ્રિયોના ફેલાવરહિત...' એ સિદ્ધાંત છે એમાં જરી. પાંચ ઈન્દ્રિય છે તે તરફના વિસ્તારહિત છે, અણિન્દ્રિયમાં ગયો છે એ. આહા..એ..! એને મુનિ તો આવા જે મુનિ હોય એને વસ્તુ અને પાત્રનો કટકો ન હોય અને વસ્તુ અને પાત્ર રાખીને મુનિ માને એ મિથ્યાદિષ્ટ છે, એ જૈન નથી. વાત આવી છે. કહો, શાંતિભાઈ! આ શાંતિભાઈ સાધુ થવાના હતા. નન્દમુનિ દિગંબર થવાના હતા વ્યો.. શાંતિભાઈ! દિલ્હી-દિલ્હી. ... પછી સાંભળ્યું અહીંનું કે અરે! આ તો માર્ગ તો બીજો છે. આ સાધુ નાગા થઈને ફરે એ સાધુ એ સાધુ નથી. હજુ સમ્યજ્ઞર્શનના ઠેકાણા નથી અને સાધુ ક્યાંથી આવ્યા? ... સાંભળ્યું જ્ઞાનચંદ્જનું. જ્ઞાનચંદ્જ. ... છે. વસ્તુની સ્થિતિ. જ્ઞાનીને દુઃખ હોય જ નહિ. દુઃખ વેદે તે જ્ઞાની નહિ, કષાયવાળા.

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુસ્થેવશ્રી :- કઈ અપેક્ષાએ? અતિ દુઃખ પર્યાપ્તમાં વેદે છે જ્ઞાની. છઢા ગુણસ્થાનવાળાને પણ કલુષિત આત્મા છે એવું નથી આવ્યું? .. આ ત્રીજી ગાથા. કલ્યાણિતાપા. મુનિ પોતે કહે છે આચાર્ય અમૃતચંદ્રાચાર્ય, અમને પર્યાપ્તમાં કલુષિતતા છે, દુઃખ છે, રાગ

છે. આણા..ણા..! એ અમે આ ટીકા કરતાં-કરતાં અમારું લક્ષમાં જોર છે દ્રવ્ય ઉપર. ટીકા કરતાં કલુષિતતા ટળી જશે. આણા..ણા..! જેટલો રાગનો ભાગ છે એ કલુષિત છે. ભલે પંચમહાવ્રતનો વિકલ્પ હોય એ રાગ અને દુઃખ છે. આણા..ણા..! ‘મુનિવ્રત ધાર અનંત બૈર ગૈવેયક ઉપજાયો.’ અમાં શું કહ્યું? ‘પણ આતમ જ્ઞાન બિન લેશ સુખ ન પાયો.’ પંચમહાવ્રત અઠચાવીશ મૂળગુણ એને સુખ નહોતું. એ તો દુઃખ છે. ‘મુનિવ્રત ધાર અનંતબૈર ગૈવેયક ઉપજાયો.’ દિગંબર મુનિ થયો અનંતવાર, પંચમહાવ્રત પાખ્યા. એ તો રાગ છે, દુઃખ છે. એવું કહ્યું છતાં ‘આતમ જ્ઞાન બિન લેશ સુખ ન પાયો.’ તો એનો અર્થ કે એ તો દુઃખ છે. આણા..ણા..! પ્રેમચંદભાઈ! આવો માર્ગ ભારે!

કેટલાક શ્રીમદ્ભ્રમાં પણ એમ કહે છે, કાનજીસ્વામીએ નવો માર્ગ કાઢ્યો છે. આ દિગંબર ધર્મ છે અને આ ધર્મ એણે નવો કાઢ્યો, એમ કહે છે. અરે..! શું થાય, ભાઈ! માર્ગ જ આ છે અનાદિનો. આણા..ણા..! અહીં શું કહ્યું? ‘પાંચ ઈન્દ્રિયોના ફેલાવરહિત દેહમાત્ર જેમને પરિગ્રહ હતો...’ પદ્મપ્રભમલદારીદેવ. એણે આ ટકી કરી છે. દેહમાત્ર .. હતો બસ. આણા..ણા..! અને પાંચ ઈન્દ્રિયના ફેલાવરહિતની વ્યાખ્યા એવી છે કે આ તો અણિન્દ્રિયમાં એ લીન છે. પાંચ ઈન્દ્રિયના વિષય તરફનો જુકાવ એને ખસી ગયો. ખસી ગયો એટલે એને વસ્તુનો પરિગ્રહ હોઈ શકે નહિં. ઈન્દ્રિયનો .. એને.. સમજાણું કાંઈ? આણા..ણા..! એ .. કરીને નાખે છે કે ‘પાંચ ઈન્દ્રિયોના ફેલાવરહિત દેહમાત્ર જેમને પરિગ્રહ હતો એવા શ્રી પદ્મપ્રભમલધારિદેવ વહે રચાયેલી નિયમસારની તાત્પર્યવૃત્તિ ટીકામાં (અર્થાત् શ્રીમદ્ભ્રગવતુંકુંદાચાર્યદીપ્રાણીત શ્રી નિયમસાર પરમાગમની નિર્ગંથ મુનિરાજ શ્રી પદ્મપ્રભમલધારિદેવવિરચિત તાત્પર્યવૃત્તિ નામની ટીકામાં) જીવ અધિકાર નામનો પહેલો શુદ્ધસ્કંધ સમામ થયો.’ ૧૯ ગાથાએ.

હવે, આ વ્યવહારનો વાંચવાનો ભાવ છે. ૧૧૧ પાને. ૧૧૧. ત્રણ એકડા. ૫૬ ગાથા. હવે અહીંયાં શું અધિકાર છે આમાં? કે સમ્યકું અનુભવ દશ્ટિ થઈ છે અને એ ઉપરાંત સ્વરૂપમાં સ્થિરતા પણ વિશેષ થઈ છે, પણ એને હજી વીતરાગતા પૂર્ણ પ્રગટી નથી એને આવા અહિસા આદિના વિકલ્પો આવ્યા વિના રહેતા નથી. આણા..ણા..! ફરીને.

જેને અંતર અનુભવ ચિદાનંદ આત્મા શુદ્ધ ઉપાદેયની દશ્ટિ અને અનુભવ થયો છે, એના ઉપરાંત પછી બીજા કષાયોનો નાશ થઈને જેને શાંતિ... શાંતિ... શાંતિ... ચોથા ગુણસ્થાન કરતાં પાંચમામાં શાંતિ વધી છે. પાંચમા કરતાં સાતમા ઉપર શાંતિ વધી છે, પણ સાતમામાંથી જ્યારે નીચે આવે જ્યારે છઢે ત્યારે એને આવા વિકલ્પો આવે છે, એમ કહે છે. અહિસા, વ્રતનો વિકલ્પ છે પુણ્યબંધનું કારણ, પણ એ આવ્યા વિના રહેતો નથી. વ્યવહાર વચ્ચે આવે છે. પૂર્ણ વીતરાગ ન હોય એ આવે છે એ વ્યવહાર નિશ્ચયનું સાધન છે એમ નહિં, પણ વ્યવહાર આવે છે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..ણા..!

‘હવે, વ્યવહારચારિત્ર અધિકાર કહેવામાં આવે છે.’ વ્યવહારચારિત્રનો અર્થ આ. અહિંસા, સત્ય, દત્ય, બ્રતિચર્ય અને અપરિગ્રહ—એવો શુભવિકલ્પ એને હોય છે, શુભરાગ. એ વ્યવહારચારિત્ર કહેવામાં આવે છે, પણ જેને નિશ્ચયચારિત્ર હોય એને. જેને અંદર સમ્યજ્ઞર્થન અને ચારિત્ર નથી એને વ્યવહારચારિત્ર કહેવામાં આવતું નથી. આએ..એ..! સમજાણું કાંઈ? વ્યવહાર પણ હોય છે, પણ કોને? આએ..એ..! .. અનુયોગ થયો છે. આનંદના નાથનો સ્વાદ આવ્યો છે અંદર અને એ સ્વાદમાં પણ પ્રચુર સ્વસંવેદન આવ્યું છે. પાંચમી ગાથામાં કહે છેને કુંદુકુંદાચાર્ય મુનિને તો પ્રચુર સ્વસંવેદન હોય છે. આનંદનું પ્રચુર સ્વસંવેદન. આએ..એ..! એવી ભૂમિકામાં સ્વરૂપમાં અપ્રમત્તદશાઓ જ્યાં સુધી નથી ત્યારે એને આવા વિકલ્પો શુભરાગ આવે છે, હોય છે, ત્યારે એને વ્યવહારચારિત્ર કહેવામાં આવે છે. છે બંધનું કારણા, પણ એ આવ્યા વિના રહેતો નથી. સમજાણું કાંઈ? પદ ગાથા.

કુલજોળિજીવમગણઠાણાઇસુ જાળિઝણ જીવાં।

તસ્સારંભણિયત્તણપરિણામો હોઇ પઢમવદં॥૫૬॥

જીવસ્થાન, માર્ગણસ્થાન, યોનિ, કુલાદિ જીવનાં જાણીને,

આરંભથી નિવૃત્તિરૂપ પરિણામ તે વ્રત પ્રથમ છે. પદ.

‘ટીકા :- આ, અહિંસાવ્રતના સ્વરૂપનું કથન છે.’ અહિંસાવ્રત. વ્યવહારવ્રત હોં આ. નિશ્ચયપ્રત તો સ્વરૂપમાં ઠરી જવું તે. સ્વરૂપ શુદ્ધ આનંદનો નાથ પ્રભુ એનું જે વેદન છે સમ્યજ્ઞર્થન-જ્ઞાનમાં. એથી સ્વરૂપમાં વીટાઈ જવું એનું નામ નિશ્ચયપ્રત છે, પણ એવા નિશ્ચયપ્રતમાં પણ જ્યાં સુધી પૂર્ણ વીતરાગતા નથી તેને આવો અહિંસાવ્રતનો વિકલ્પ આવ્યા વિના રહેતો નથી. સહજ હોય છે, હઠથી નહિ. સમજાણું કાંઈ? આએ..એ..! આ વ્યવહાર પાછો જાણવો પડશેને. વળી આટલું બધું નિશ્ચયનું આવ્યું કે વ્યવહાર છોડવો. કેવી રીતે હોય? એ જીવે, અહિંસાવ્રતના જાણનારે પહેલો કુળમાં ભેદ જાણવો જોઈએ જીવના. જીવનું કુળ. કુળ એટલે જે યોનિમાં ઉત્પત્ત થાય પરથી કુળ એકેન્દ્રિય, બે ઇન્દ્રિય જીવોનું જે શરીર. એ શરીરની ઉત્પત્તિના પ્રકારને કુળભેદ કહે છે અને જેમાં શરીર ઉત્પત્ત થાય એને યોનિભેદ કહે છે.

‘કુળભેદ,...’ આ કુળ એટલે આ ઉદ્દ કુળની અહીં વાત નથી. શરીરની જત ભિત્તિ-ભિત્તપણે ઉત્પત્ત થાય. પૃથ્વી, દીપણ, કીડા ભિત્ત-ભિત્ત શરીરની ઉત્પત્તિ. એ શરીરની ઉત્પત્તિની ભિત્ત જત અને કુળભેદ કહે છે. અને નીચે જે યોનિ છે જેમાં ઉત્પત્ત થાય છે એને ‘યોનિભેદ,...’ કહે છે. જેમ છાણ છે છાણ સમજ્યાને? ગોબર. એ ગોબરમાં ભિત્ત-ભિત્ત જતની યોનિ છે. એ યોનિ કહેવાય. એમાં જીવ ઉત્પત્ત થાય ભિત્ત-ભિત્ત જતના શરીર એ કુળભેદ કહેવાય. આએ..એ..! એને જાણવું જોઈએ. સમજાણું કાંઈ? ‘યોનિભેદ,...’ એટલે ઉત્પત્તિના સ્થાન. કુળભેદ એ ઉત્પત્ત થનારા શરીરના ભેદના ભાવ અને આ યોનિના ભેદ.

આણા..દા..! વીતરાગમાર્ગમાં ક્યાં-ક્યાં જીવ કલ્યા છે, કેવા-કેવા જીવની ઉત્પત્તિ ક્યાં હોય છે, એનું એને જ્ઞાન જોઈએ.

‘જીવસ્થાન...’ ચૌદ. જીવના સ્થાન જાણવા જોઈએ. ‘માર્ગણાસ્થાન...’ નક્કી વાત. ગતિ, જાતિ ચૌદ. એને જાણવા જોઈએ. ‘બેદ પહેલાં જ (૪૨મી ગાથાની ટીકામાં જ) પ્રતિપાદિત કરવામાં આવ્યા છે;...’ ૪૨માં. ‘અહીં પુનરુક્તિદોષના ભયથી પ્રતિપાદિત કર્યા નથી. ત્યાં કહેલા તેમના બેદોને જાણીને...’ એમના બેદોને જાણો. જોકે શુદ્ધજીવસ્વરૂપમાં એ માર્ગણા આદિ નથી. એમ કલ્યું હતું ત્યાં. જીવસ્થાન, માર્ગણાસ્થાન એ બધું વસ્તુ ત્રિકાળી આનંદકંદમાં એ નથી, શુદ્ધદ્રવ્યમાં એ નથી, પણ પર્યાપ્તમાં છે તેમ એને જાણવું જોઈએ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘તેમના બેદોને જાણીને તેમની રક્ષારૂપ પરિણાતિ...’ રક્ષાની વ્યાખ્યા? રાખવારૂપ એમ નહિ, પણ તેને નહિ મારવારૂપ એની પરિણાતિ. એને દુઃખ ન થાય એવા પરિણામ, પ્રયત્ન. પરિણામના પ્રયત્ન શુભભાવ. આણા..દા..! એ તો ત્યાં લીધું છે નહિ? મોક્ષમાર્ગમાં. રક્ષા કરી શકે એ પ્રશ્ન નથી, પણ પ્રયત્નમાં પરને ન મારવા જેવો પ્રયત્ન છે એને રક્ષા કરી એમ કહેવામાં આવે છે. રક્ષા કોણ કરે? પરની રક્ષા કરી શકે છે? પણ પ્રમાદરહિત પરિણામ. પ્રમાદ એટલે તીવ્ર પ્રમાદરૂપ. એ ન મારવાના પરિણામ એ પણ છે તો પ્રમાદ. છઠે ગુણસ્થાને .. બાદ છે. પણ તીવ્ર પરિણામનો જેમાં કષાયનો અભાવ છે એને મંદ પ્રયત્ન પરાયણ છે. જુઓ, છે?

‘પરિણાતિ તે જ અહિંસા છે.’ એને નહિ મારવાના પ્રયત્નના પરિણામ જે શુભ તેને અહીંયાં અહિંસા કહેવામાં આવે છે. વ્યવહાર.

શ્રોતા :- બચાવાની વાત ન આવી.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- બચાવે.. રક્ષા વગર કોણ બચાવે? પરને બચાવી શકતો જ નથીને. પર જડ્ઢવ્યની પર્યાપ્ત તો એને કારણો થાય. બચાવી કોણ શકે? હવે એનું સ્વરૂપ વિશેષ શું છે એ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

**પોષ વદ-૧૪, શનિવાર, તા. ૦૧-૦૨-૧૯૭૬,
ગાથા-૫૬, કળશ-૭૬, પ્રવચન નં. ૧૬૭**

આ નિયમસાર. વ્યવહારચારિત્ર અધિકાર. ઓલી ગાથા ચાલે છેને. ફરીને. ‘આ, અહિંસાપ્રતના સ્વરૂપનું કથન છે.’ નિશ્ચય જેને સમ્યજ્ઞશન થયું છે, જેને અંતર્મુખ પરિણામ થયા છે, સ્વભાવ શુદ્ધ ચૈતન્ય એના જ્ઞાનની અનુભૂતિ થઈ છે, એને આગળ વધતા શાંતિ થોડીક આવે છે પાંચમા ગુણસ્થાને એને અહિંસા આદિ બાર વ્રતના વિકલ્પ હોય છે, એ પુષ્યબંધનું કારણ છે. એ વ્યવહારચારિત્ર આવ્યા વિના રહેતું નથી. મુનિને સમ્યક અનુભવ પછી અંદર ત્રણ કષાયનો અભાવ થવા પહેલા મુનિપણું લે. પંચમહાવ્રતાદિ આદર કરે. અંદર સમ્યક અનુભવ હોય. આત્માના આનંદનો અનુભવ હોય. પછી એ પંચમહાવ્રત અંગીકાર કરે, પછી ધ્યાનમાં બેસે ત્યારે એને ચારિત્ર સ્થિરતા ગ્રગટ થાય. અને કોઈને એવા પંચમહાવ્રતાદિ વિકલ્પ લીધા, પણ અંદર સ્વરૂપના આનંદનો અનુભવ જે ચારિત્ર ન હોય, પણ સમ્યજ્ઞશનનો અનુભવ હોય, એને એ પંચમહાવ્રતના પરિણામ હોય તો એને દ્રવ્યલિંગી કહેવામાં આવે છે.

શ્રોતા :- સમ્યજ્ઞશનસહિત?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- સમ્યજ્ઞશનસહિત. પહેલાં તો જ્યાં આત્મદર્શન નથી ચૈતન્ય સત્તાનો સ્વભાવનો સ્વીકાર જ નથી, સહજાનંદસ્વરૂપ પ્રભુ આત્મા એનો જ્યાં સ્વીકાર જ નથી, એને તો વ્રતાદિ વ્યવહાર હોતા નથી. છતાં એ અજ્ઞાની પંચમહાવ્રતના પરિણામ લે તો એ દ્રવ્યલિંગમાં ગણાય છે. જ્યાં આત્મદર્શન નથી, અનુભવ નથી એવા મિથ્યાદિ જીવ પંચમહાવ્રત લે તો એ કાંઈ અહિંસાપ્રત નથી, એ રાગની મંદતાના શુભભાવ હોય, એને જન્મ-મરણ મટતા નથી. પણ જેને આત્મદર્શન છે, આત્માની અનુભૂતિ, અતીન્દ્રિય આનંદનો સ્વાદ આવો છે, આહા..હા..! એ જીવ વિશેષ આનંદના સ્વાદને માટે પંચમહાવ્રત અંગીકાર કરે. છે એ પંચમહાવ્રત શુભરાગ, પણ પછી એના ધ્યાનમાં જાય અંદર તો એને સ્થિરતા જે ત્રણ કષાયના અભાવની ઉભી થાય તો તેને સાચા ભાવલિંગી સંત કહેવામાં આવે છે, એને જે પંચમહાવ્રતના ભાવ હોય એને વ્યવહારચારિત્ર કહેવામાં આવે છે. સમજાય છે કાંઈ? આવી બધી શરતું છે.

અહીં સમ્યજ્ઞશન-જ્ઞાનસહિતના મહાવ્રતની આ વાત છે. વ્યવહાર છેને. નિશ્ચયની વાત પહેલા શુદ્ધભાવ અધિકારમાં આવી ગયું. શુદ્ધભાવમાં. આ વ્યવહાર નાખ્યું. જે આત્મા સ્વભાવિક અતીન્દ્રિય આનંદની મૂર્તિ છે. એનો સ્વીકાર સમ્યજ્ઞશન-જ્ઞાનમાં થયો એથી એને અતીન્દ્રિય

આનંદનો સ્વાદ થોડો આવ્યો. સમજય છે કાંઈ? એ વિશેષ અતીન્દ્રિય આનંદને લેવા માટે... ચોથે, પાંચમે ગુણસ્થાને મુનિપણું લેને પંચમહાવ્રત? એ લે પંચમહાવ્રતના પરિણામ એ અહિંસા આદિ શુભભાવ અને જો અંદરમાં ધ્યાનમાં આવીને છઢી ભૂમિકાએ જોઈએ એ જો આનંદની સ્વાદ ઉગ્રતા ન આવે અને ચોથા ગુણસ્થાનની દર્શા રહે કે પાંચમાની રહે અને વ્રતાદિના વિકલ્પો મુનિ જેવા હોય તો એને દ્રવ્યલિંગી કહેવામાં આવે છે. મિથ્યાદિને પંચમહાવ્રત હોય એને દ્રવ્યલિંગી કહીએ. આવી વાત છે. આણા..દા..! અને આત્માના આનંદની ભૂમિકા પ્રગટી છે, એને પંચમહાવ્રતના વિકલ્પ આવે, લે, પણ પછી પ્રયત્નથી અંદર જે સ્થિરતા આનંદની ઉગ્રતા આવવી જોઈએ, પ્રયત્ન ન થયો અને પંચમહાવ્રતના પરિણામ રહ્યા તે ચોથે ગુણસ્થાને, પાંચમે ગુણસ્થાને પણ દ્રવ્યલિંગી કહેવામાં આવે છે. આવું છે.

શ્રોતા :- યાદ રાખવું જરી કઠણા પડે એવું છે.

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- તેથી તો ધીમેથી તો કહેવાય છે.

અંતરમાં આનંદનો સ્વાદ ન આવ્યો, આનંદનો નાથ ભગવાન પરમાત્મા પોતે એને ટચ ન કર્યો, એને સ્પર્શ ન કર્યો અને એને સ્પર્શ કર્યા વિના જે કાંઈ પંચમહાવ્રતાદિ પરિણામ એ બધા દ્રવ્યલિંગી કહેવામાં આવે છે. પણ સ્પર્શ કર્યો આત્માનો સમ્યજ્ઞશન અને એને મુનિપણું લેવાનો ભાવ થયો એણો ચોથે, પાંચમે ગુણસ્થાને દીક્ષા લઈને નન્દપણું ધારણ કર્યું, અંદરમાં પંચમહાવ્રતના વિકલ્પો ગ્રહણ કર્યા, પણ હજુ પંચમહાવ્રતના વિકલ્પ કાળે જે ચોથું-પાંચમું હતું. એના પછી અંદર આનંદની સ્થિરતા થવી જોઈએ એ પ્રયત્ન ન થયો તો એને પણ સમ્યજ્ઞાની હોવા છતાં છઢા ગુણસ્થાનના પંચમહાવ્રતના ભાવ હોય તો એને દ્રવ્યલિંગી કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! આવી વાત છે.

અહીંયાં તો ભાવલિંગી સહિતની પ્રશ્નની અહીં તો વાત છે. જેને અહિંસાવ્રત છે એણે શું કરવું? કે ‘કુળભેદ,...’ જાણવા. જીવોની ઉત્પત્તિના શરીરની બિત્તતાના પ્રકાર. શરીરની ઉત્પત્તિના બિત્તતાના પ્રકાર એને કુળભેદ કહે છે. એને જાણવા. ‘ધોનિભેદ,...’ જીવની ઉત્પત્તિ જે થાય એની ધોનિના પ્રકાર એને જાણવા. ‘જીવસ્થાન...’ ચૌદ છે તેને જાણવા. ‘માર્ગણાસ્થાનના ભેદ...’ એણો જાણવા. જોયું! પહેલા એ કહી ગયા છે આ વાત એટલે અહીં વિશેષ નથી કહેતા. ‘અહીં પુનરુક્તિદોષના ભયથી પ્રતિપાદિત કર્યા નથી. ત્યાં કહેલા તેમના ભેદોને જાણીને...’ ૪૨મી ગાથામાં આવી ગયું છે. ‘તેમની રક્ષાદ્રુપ...’ એટલે જીવની રક્ષા માટે અથવા જીવને ન મારવા માટે. ‘પરિણાતિ તે જ અહિંસા છે.’ શુભરાગ. ‘તેમનું મરણ થાઓ કે ન થાઓ,...’ બીજા જીવની હૃયાતીનું મૃત્યુ થાવ કે ન થાવ. ‘પ્રયત્નદ્રુપ પરિણામ વિના સાવધપરિદાર (દોષનો ત્યાગ) થતો નથી.’ પ્રયત્ન પરિણામ એ શુભભાવ એ જાતનો. પ્રયત્ન પરિણામ છે. પરને નહિ મારવાના ભાવનો પ્રયત્ન છે. એવા પરિણામ વિના સાવધનો ત્યાગ થતો નથી. આણા..દા..! જૈનદર્શનનું વ્રત

કેવી દશા હોય એ સમજવી કઠણ જગતને. અહીંયાં તો આત્મજ્ઞાન વિના પાધરા હઠથી વ્રત લે અને હઠથી કિયા કરે એ બધી હઠગ્રહી કિયા મિથ્યાત્વની છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? અહીંયાં તો સત્તા આત્માની મહાપ્રભુની ભગવાન સ્વરૂપે ગ્રભુ છે. એનું ભાન થઈને આનંદની અવસ્થા પ્રગટી છે. અને આગળ વધવા આનંદની વિશેષ અવસ્થા થવા માટે પંચમહાવ્રતના વિકલ્પ આવા હોય એને. એને પર જીવને ન મારવાના પ્રયત્નની પરાયણતા હોય, પ્રયત્નની તત્પરતા હોય છે.

‘આથી જી, પ્રયત્નપરાયણને હિંસાપરિણાતિનો અભાવ હોવાથી...’ જેને પરપ્રાણીને નહિ મારવાના પ્રયત્નના પરિણામ છે તેને ‘હિંસાપરિણાતિનો અભાવ હોવાથી અહિંસાવ્રત હોય છે.’ આણા..દા..! આકરી શરતું બધી બહુ પણ. સમજાણું કાંઈ? એ વ્યવહાર અહિંસાવ્રતની વ્યાખ્યા કરી. નિશ્ચય જેને આત્મદર્શન-જ્ઞાન છે અને નિશ્ચયચારિત્ર નામ ચરવું, આનંદમાં રમવું. અતીન્દ્રિય આનંદનું દળ ભગવાન, અતીન્દ્રિય આનંદની જી જેની ભૂમિકા છે. આણા..દા..! એમાં જેની રમતું, ચરવું આનંદમાં એનું નામ ચારિત્ર છે. આણા..દા..! આવી વાતું ભારે પડે. કેટલું એને યાદ રાખવું કહે. સંસારમાં નથી યાદ રાખતો વેપારનો? હજાર જાતની ચીજે હોય તો એનું ક્યા ભાવે લાવ્યા હતા? ક્યા ભાવે વર્તે છે? ક્યા ભાવે વેચવી? ખબર હોય કે નહિ બધી?

શ્રોતા :- હુશિયાર હોય એને ખબર હોય!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- હોય અમારે આણાંદજી હતો હુશિયાર. આપણાને બહુ એવું રસ નહોતો. કરતા ખરા ધંધો. પણ રસ નહોતો, ખબર હતી એ વખતે અને એ બહુ હુશિયાર હતો. કેટલી ચીજ દુકાનમાં છે? ક્યા ભાવે આવેલી છે? કેટલી વેચાણી છે? અને નવો ભાવ અત્યારે શું છે? કઈ જાતનું એ બધી એને ખબર હોય. આણા..દા..! વેપરાના રસિયા હતાને. આણા..દા..!

અહીંયાં કહે છે કે જેને આત્મજ્ઞાનસહિત જેને વ્રતના પરિણામનું પ્રગટપણું કરવું છે એણે આ બધું જાણવું જોશે. જીવો ક્યાં છે? કઈ રીતે ઉત્પત્ત થયા છે? કેવા ગ્રકારના છે? એને એણે બરાબર જાણવા જોશે અને જાણીને પ્રયત્નપરાયણથી સાવધનો ત્યાગ કરવો પડશે. સમજાણું કાંઈ? હવે આમાં શ્લોક આપે છે.

‘એવી રીતે (આચાર્યવર) શ્રી સંમતભદ્રસ્વામીએ (બૃહત્સ્વર્ણભૂસ્તોત્રમાં શ્રી નેમિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ કરતાં ૧૧૮માં શ્લોક દ્વારા) કહું છે કે :—’

(શિખરિણી)

અહિંસા ભૂતાનાં જગતિ વિદિતં બ્રહ્મ પરમં
ન સા તત્ત્રારમ્ભોઽસ્ત્યણુરાપિ ચ યત્તાત્રમવિદૌ।

ततस्तत्सिद्धयर्थं परमकरुणो ग्रन्थमुभयं
भवानेवात्याक्षीन्नं च विकृतवेषोपधिरतः ॥

आहा..हा..! ‘श्लोकार्थ :- जगतमां विदित छे...’ आहा..हा..! आचार्यो कहेवा मागे छे. जगतमां तो विदित छे कहे छे ‘के ज्ञानी अहिंसा परमब्रह्म छे.’ आत्मानी हिंसा न थवी, परम आनंदनी दशा प्रगट करवी ए अहिंसा परमब्रह्म छे, ए जगतमां प्रसिद्ध छे, कहे छे. आहा..हा..! ओलो व्यवहारनो विकल्प हतो, आ निश्चयनी वात करी छे. आत्मामां रागनी उत्पत्ति न थवी अने अतीन्द्रिय आनंदनी उत्पत्ति थवी ए परमब्रह्म ते अहिंसा छे. आहा..हा..! भाव अहिंसा. भगवानआत्मा अनाकुण आनंदनो गांठडो छे प्रभु. ऐमां अहिंसा एटले आनंदनी उत्पत्ति थवी अथवा वीतरागी सुखनी उत्पत्ति थवी आहा..हा..! समजाणुं कांઈ? अनुं नाम अहिंसा परमब्रह्म नाम परम आत्मा अने परम आनंदनी दशाने अहिंसा कहे छे. आहा..हा..! समजाय छे कांઈ? आ निश्चय अहिंसा. एवा ज्ञवने विकल्प उठे छे सावधना त्यागनो अने व्यवहार अहिंसा कहेवामां आवे छे. आम छे.

‘जगतमां विदित छे...’ कहे छे. आहा..हा..! ‘के ज्ञानी अहिंसा परमब्रह्म छे.’ ए अहिंसा एटले आत्मा आनंदनो नाथ प्रभु, ऐमां राग थर्दने ए आनंदनी हिंसा न थाय अने अराग थर्दने आनंदनी पर्याय प्रगट थाय अने अहिंसा कहे छे. आहा..हा..! आवी व्याख्या छे. कहो, प्रेमचंदभाई! आवो परमात्मा जिनेश्वरदेवनो मार्ग छे, भाई! वीतराग परमात्मा कहे छे ए मुनिओ कहे छे अहीयां. जगतमां तो जाणनार विदित-प्रसिद्ध छेने कहे छे. आहा..हा..! दुनियामां तो ए प्रसिद्ध छेने के ‘अहिंसा परमब्रह्म छे.’ परम आनंदस्वरूप परम आत्मा. राग विनानी दशा उत्पन्न थाय ए आत्मा. ए अरागी दशा उत्पन्न थाय ते परमब्रह्म. ते परम आत्मा पर्यायमां. आहा..हा..! समजाणुं कांઈ? भगवान परमब्रह्म आनंदस्वरूप तो छे ए तो स्वभावे. हवे अेनी पर्यायमां परमब्रह्म आनंदनी उत्पत्ति थवी ए अहिंसा परमब्रह्म जगतमां प्रसिद्ध छे, कहे छे. आहा..हा..! समजाणुं कांઈ?

जगतमां प्रसिद्ध जे कहे छे. विदित जे छे. जे भगवान आनंदनो नाथ अने आनंदनी उत्पत्ति थवी अने रागनी उत्पत्ति न थवी ए अहिंसा परमब्रह्म जगतमां प्रसिद्ध छे. आहा..हा..! सिद्ध तो सिद्ध. नथी आवतुं? स्तुति. ए तो प्रसिद्ध छे, कहे छे. सिद्ध प्रसिद्ध छे त्यां ऐम आव्युं छे. सिद्ध भगवान प्रसिद्ध छे. आहा..हा..! आवे छे स्तुतिमां आवे छेने, भाई! हा ए. शुद्ध सम ए. प्रसिद्ध छे सिद्ध. अने अहीं कहे छे के आत्मानी अणिन्द्रिय आनंदनी दशा अहिंसा ते प्रसिद्ध छे. आहा..हा..! स्वयंभूस्तोत्र. मंगणाचरण कहे छे. आहा..हा..! अने पुरुषार्थसिद्ध-उपायमां कह्युं छेने प्राहुर्भाव. रागनो प्राहुर्भाव. पंडितज्ञ! पुरुषार्थसिद्ध-उपाय प्राहुरभाव रागनो ए हिंसा. अप्राहुर्भाव राग ए अहिंसा. आहा..हा..! भगवानआत्मा पोताना स्वभावमां, आनंदमां रमे त्यारे अने रागनी उत्पत्ति

નથી અને અતીન્દ્રિય વીતરાગી આનંદની ઉત્પત્તિ છે, એ અહિંસા પરમબ્રહ્મ છે. આણ..દા..! સમજાય છે કંઈ? અને જેટલા પ્રકારનો રાગ ઉત્પત્ત થાય, આણ..દા..! પરની સાવધનો ત્યાગ થઈને જે અહિંસાનો વિકલ્પ ઉઠે એ પણ નિશ્ચયથી તો હિંસા છે, પણ વ્યવહારે તેને અહિંસા, સાવધનો ત્યાગ છે માટે વ્યવહારે અહિંસા કહેવામાં આવી છે. આણ..દા..! આવું સ્વરૂપ ભાઈ! જિનેશ્વરદેવના માર્ગનું ઝીણું સ્વરૂપ બહુ. આણ..દા..! સમજાણું કંઈ?

‘જે આશ્રમની વિધિમાં લેશ પણ આરંભ છે...’ આણ..દા..! ગૃહસ્થાશ્રમમાં પણ આરંભ છે, કહે છે. એટલે જેમાં લેશ પણ આરંભ નામ સ્વરૂપમાંથી નીકળીને રાગમાં આવવું એવો જે આરંભ. આણ..દા..! ‘ત્યાં (-તે આશ્રમમાં અર્થત્ત સગ્રંથપણામાં)...’ ગૃહસ્થાશ્રમમાં સગ્રંથપણું છે ‘તે અહિંસા દોતી નથી.’ આણ..દા..! પાંચમે ગુણસ્થાને પણ, જે અહિંસા છે જોઈએ તે દોતી નથી. આણ..દા..! પરિગ્રહ, શુભ વિકલ્પ ઉઠે છે. સમજાય છે? આણ..દા..! અશુભ વિકલ્પ હોય છે પાંચમે ગુણસ્થાને. એ આરંભ છે બધો. આણ..! કે જ્યાં આરંભ છે ત્યાં અહિંસા દોતી નથી. આણ..દા..! એ તો મુનિપણું જ્યાં આનંદનો નાથ જાયો અને આનંદની ઉત્પત્તિમાં રાગની ઉત્પત્તિ ન થાય તે ભૂમિકામાં આરંભ ન હોય, તેને અહિંસા કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..!

શ્રોતા :- મહાવ્રતના પરિણામ પણ આરંભ?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- મહાવ્રતના પરિણામ નિશ્ચયથી આરંભ, વ્યવહારથી સાવધનો પરિત્યાગ માટે અહિંસા. આણ..દા..! આવો માર્ગ ભારે, ભાઈ! લોકોને પરમાર્થ ચીજ છેને એને સમજવાની દરકાર નહિ અને એનું .. વ્યવહાર આ કરો ને આ કરો ને. ધુંચાઈને મરી ગયા બિચારા. શુભરાગની ઉત્પત્તિ તે પણ હિંસા છે, પણ એને સમકિતી જીવને આગળ વધીને સાવધ પરિણામનો ત્યાગ છે એ અપેક્ષાએ તેને વ્યવહારે અહિંસા કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! સમજાણું કંઈ? આવું બધું ઝીણું ઝ્યાં સમજવું કહે માણસને. એ બિચારા માર્ગ ચલાવ્યા બધા. આમ ભક્તિ કરો, આમ પૂજા કરો અને આમ વ્રત કરો. આણ..! માર્ગ એવો, બાપુ! આ તો જન્મ-મરણના અંતની વાતું છે અહીં તો. વીતરાગભાવમાં તો જન્મ-મરણના અંત છે. રાગભાવમાં તો ભવ છે.

આણ..દા..! પુણ્ય-પાપમાં કલુંને કુંદુંદાચાર્યે કે એ શુભભાવને અમે સંસારમાં દાખલ કરે એને સારો કેમ કહીએ? આણ..દા..! જે સમકિતીને પણ આ અહિંસાનો જે વિકલ્પ ઉઠ્યો છે છે ગુણસ્થાને એ પણ નિશ્ચયથી તો એ સંસાર છે. જગપંથ છે, આણ..દા..! પણ સાવધના ત્યાગની અપેક્ષા લઈને એને વ્યવહારે અહિંસા કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! આવી વાત.

‘જે આશ્રમની વિધિમાં...’ ગૃહસ્થાશ્રમમાં કહે છે. સગ્રંથપણામાં. આણ..દા..! વલ્લ રાખવા છે, પાત્ર રાખવા છે, એ ભાવ બધો હિંસા છે, આરંભ છે. સમજાણું કંઈ? અને

બહારથી વસ્તુ આદિ છોડ્યા, પણ અંદરમાં રાગનો પરિગ્રહ અને રાગનો આરંભ છોડ્યો નથી એને બાધ્યતાગ સાચો છે જ નહિ. આદા..દા..! અસદ્ભૂતવ્યવહારનયે ત્યાગ જોઈએ એ ત્યાગ એને ન કહેવાય. આદા..દા..! જેને અંદરમાં રાગની એકત્વબુદ્ધિ તોડી છે અને ભગવાન આનંદનો સાગર ગ્રભુ એમાં એકત્વબુદ્ધિ થઈ છે, એવા જીવને આગળ સ્થિરતા વધતા જે રાગ સાવધ પરિણામના ત્યાગરૂપ શુભભાવ હોય એને વ્યવહારે વ્રત અને ચારિત્ર વ્યવહાર કહેવામાં આવે છે, પણ છે તો બંધનું કરણ એ. આદા..દા..! ભાઈ! જન્મ-મરણાના ચોરસીના અવતાર. એકેન્દ્રિય, બે ઈન્દ્રિય, ત્રણ ઈન્દ્રિય, ચૌ ઈન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિયના અનંતભવ કર્યા છે, ભાઈ! અનંતભવ કર્યા. ભૂલી ગયો એ. ભૂલી ગયો એટલે કાંઈ નહોતા એમ કહેવાય? આદા..દા..! જન્મ્યા પછી છ મહિનામાં શું હતું? શું માતાએ દૂધ પાયું? શું દસ્ત થયો? શું પેશાબ? ખબર છે જન્મ પછી છ મહિનાની સ્થિતિનું? ખબર નથી માટે નહોતું? અત્યારે એની ખબર નથી માટે નહોતું? આદા..દા..! એમ અનંતા ભવમાં દુઃખી થયો છે અનંતવાર, એની એને ખબર નથી માટે એ નહોતું? આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

નરકના, નિગોદના ભવ, ભાઈ! તારા દુઃખ એટલા હતા કે તું તો વેદતા રાઠ પાડ છો, પણ તને તારા દુઃખને દેખીને દેખનારને રુદ્ધ આવતા. એવા દુઃખો વેછ્યા છે, ભાઈ! એક મિથ્યાત્વને લઈને. સમજાણું કાંઈ? એથી અહીં કહે છે જે આશ્રમમાં થોડો પણ રાગ બાકી હિંસા છે ત્યાં આરંભ છે, ત્યાં અહિંસા હોતી નથી. ‘માટે તેની સિદ્ધિને અર્થે, (હે ભગવાન ગ્રભુ!)’ નેમિનાથને સ્તુતિમાં કહે છે. હે નાથ! નેમિનાથ ભગવાન! ‘પરમકુરુણાવંત...’ આદા..દા..! વીતરાગી રાગરહિતની કરુણા. ‘પરમકુરુણાવંત એવા આપશ્રીએ બત્તે ગ્રંથને છોડ્યા...’ હે નાથ! નેમિનાથ ભગવાનને કહે છે. દ્રવ્ય નામ બાધ્ય વસ્ત્રાદિ અને ભાવ નામ અંદર રાગ, બેધને છોડ્યા. આદા..દા..! એકલા બહારને છોડે પણ રાગ ન છોડે તો એ વ્યવહારે પણ છોડ્યું નથી. આદા..દા..!

હે ગ્રભુ! આપ ‘પરમકુરુણાવંત એવા આપશ્રીએ બત્તે...’ ઓલા અક્ષર છેને ‘ભવાન’ એમાં કઈ રીતે ખોલવું એ ભાઈને પૂછ્યું હતું. ‘ભવાન’ એટલે ‘આપ’ છે એમ. ‘ભવાન’ છેને ચોથી લીટીમાં? ‘ભવાન’ એટલે આપ. ‘આપશ્રીએ બત્તે ગ્રંથને છોડ્યા...’ ગ્રભુ! રાગ પણ છોડ્યો અને રાગના નિમિત્તો પણ છૂટી ગયા. આદા..દા..! ‘(દ્રવ્ય તેમ જ ભાવ બત્તે પ્રકારના પરિગ્રહને તજી નિર્ગંધિપણું અંગીકૃત કર્યુ),...’ આદા..દા..! બાધ્ય નિર્ગંધશા, અભ્યંતર રાગરહિતની દશા. રાગ એ ગ્રંથ છે એના રહિતની નિર્ગંધ દશા. આદા..દા..! અહીં તો વસ્ત્રના પોટલાના પોટલા રાખ્યા હોય અને (કહે કે) અમે નિર્ગંધ છીએ. સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- ભગવતીસૂત્રમાં લઘ્યું છે કે દસ કામળી ખપે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ તો કહ્યું હતુંને મેં જ કહ્યું હતું. ભગવતી સૂત્રમાં એવો લેખ

૩. ૧૭ વાર વાંચ્યું હતું બધું. ૧૬ હજાર શ્લોક.

શ્રોતા :- પણ એ ૧૮વાર ન વંચાણું આ માટે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ૧૮ વાર આ આવ્યું સમયસાર. એમાં તો એ લખ્યું છે કે સાધુ થાય એ જ્યારે ભીક્ષા માટે જાય અને એને વલ્લની જરૂર હોય તો વલ્લની એક કામળી નહિ, પણ દસ કામળી સુધી લેવી. કામળી સમજ્યાને આ ઓઢવાનું. દસ ઓઢવાની કામળી. દસ લેવી. દસ ઓધા લેવા. ઓધા સમજો છો? એવા દસ. પછી ગુરુને નવ આપવા અને એક પોતા પાસે રાખવા. એને ઓલા ગુરુને દીક્ષા લેવા આવેને એને આપવા માટે. આ બધી વાતું. આ ભગવતીસૂત્રમાં આવા લેખ છે. આ એકોર ભગવાન એમ કહે કુંદુંદાચાર્ય, વલ્લનો ધાગો રાખીને, એક ટૂકડો રાખીને મુનિ માને, મનાવે એ નિગોટમાં જાશે. ત્યારે આણે તો વલ્લના ઢગલા ને ઢગલા ભગવાનને નામે નાખ્યા. ભાઈ! માર્ગ ફરી ગયો બહુ. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! દસ પોટલા, દસ કામળી લે, દસ પછેડી. એ તો એક કલ્પિત બધું બનાવ્યુંને. શાસ્ત્ર કલ્પિત બનાવ્યા બધા. કોઈને દુઃખના માટેની વાત નથી, ભગવાન! આ તો પરમસત્યનો માર્ગ છે. આણ..દા..! સમજાણું? આણ..દા..!

જ્યાં એક વલ્લનો ટૂકડો પણ ન હોય મુનિને અને એ સંબંધીની મમતા પણ ન હોય. આણ..દા..! એવી નિર્ગંધદશા, હે નાથ! આપે અંગીકાર કરી, એમ કહે છે. આણ..દા..! અનાકૃણ આનંદની રમતુંમાં રમતા ગ્રલુ! આપે બધું છોડી દીધું. આણ..દા..! ભગવાનઆત્મા અણિન્દ્રિય અનાકૃણ આનંદનો નાથ. એ આનંદમાં રમતા અતીન્દ્રિય આનંદની દશા એટલી પ્રગટી કે જેમાં રાગ અને બાધ્યત્યાગ પરિગ્રહનો ત્યાગ થઈ ગયો. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આવો માર્ગ છે, ભાઈ! હે ભગવાન! એમ કહીને મુનિપણું કેવું હોય એ બતાવે છે. આણ..દા..!

‘(-દ્વય તેમ જ ભાવ બજે પ્રકારના પરિગ્રહને તજ નિર્ગંધપણું અંગીકૃત કર્યું),...’ નિર્ગંધ. રાગનો ગ્રંથ નહિ અને વલ્લનો ગ્રંથ નહિ. આણ..દા..! નિર્ગંધપણામાં તો સમકિત થતાં. આણ..દા..! પરમાંથી સુખબુદ્ધિ ઉડી જાય છે, પણ રાગ રહે છે, અથી ગ્રંથ છે અંદર એમ કહેવું છે. આણ..દા..! આત્મજ્ઞાન થતાં ઈન્દ્રના ઈન્દ્રાસનોમાંથી પણ સુખબુદ્ધિ ઉડી જાય છે. ભલે એ સ્થી હોય છિન્નું હજાર ચક્વતિને, તીર્થકરને, પણ સમકિત થયું છે એટલે સુખબુદ્ધિ ઉડી ગઈ છે. ક્યાંય સુખ ભાસતું નથી. સુખ છે ત્યાં ભાસ્યું છે. ઇતાં અને હજ એ સ્થી આદિનો રાગ હોય છેને એ રાગ એ ગ્રંથ છે, એ દુઃખ છે, એ આરંભ છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? ગ્રલુ! આપે તો બેય છોડ્યું, એમ કહે છે. ભાવમાંથી રાગ છોડ્યો, દ્વયમાંથી વલ્લ આદિ છોડ્યા અને નિર્ગંધપણું ગ્રહણ કર્યું.

‘વિકૃત વેશ...’ દેખો, એ વલ્લ આદિનો વેશ એ વિકૃતવેશ છે, એ મુનિનો વેશ નથી. આણ..દા..! મુનિપણું જ્યાં હોય ત્યાં વેશ કપડાનો હોતો જ નથી. એને વિકૃતવેશ કહે છે.

કણો, પ્રેમચંદ્રભાઈ! આવો માર્ગ, ભાઈ! પછી શ્રીમદ્વાળા કેટલાક એમ કહે છે કે બેય માર્ગ સરખા હતા એમાંથી આ એક નવો માર્ગ કાઢ્યો. આ માર્ગ સાચો એમ કહે છે. ભાઈ! એમ નથી, બાપુ! આ તો ભગવાનની સાકીથી આવેલો માર્ગ છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? હે નાથ! વિકૃત વેશ છોડ્યો. આણા..દા..! વલ્લનો વેશ એ વિકૃત વેશ છે. એ મુનિનો વેશ નથી. આણા..દા..! આ તો સત્ય હોય તો સત્ય હશે તેમ રહેશે. કલ્પિત કરે એથી કાંઈ અસત્ત સત્ય થઈ જાય? આવો માર્ગ છે. આણા..દા..! અને એકલો વિકલ્પનો, કપડાનો વેશ છોડે, પણ અંદરથી એ મિથ્યાત્વ છોડે નહિ તો ઓણો કાંઈ છોડ્યું નથી આણા..દા..! કારણ કે મિથ્યાત્વ એ જ આરંભ અને મિથ્યાત્વ એ જ પરિગ્રહ. અભ્યંતર પરિગ્રહમાં આવે છેને? અભ્યંતર પરિગ્રહમાં મિથ્યાત્વ પરિગ્રહ છે અને મિથ્યાત્વ પોતે આરંભ છે મોટી હિંસા. આણા..દા..! સ્વરૂપથી વિપરીત માન્યતા એ મોટી હિંસા છે, એ મોટો આરંભ છે. આણા..દા..! દુનિયા બહારની પ્રવૃત્તિમાં દેખે, પણ અંતરની આ પ્રવૃત્તિમાં શું છે એની અને ખબર નથી. આણા..દા..!

પ્રભુ! આ તો ‘વિકૃત વેશ તથા પરિગ્રહમાં રત ન થયા.’ આણા..દા..! કોઈપણ વલ્લનો ધાગો કે કાંઈ .. રત ન થયા. શરીરમાં રત ન થયા પ્રભુ આપ. આણા..દા..! એ અહિંસાવ્રતમાં નેમિનાથ ભગવાનને યાદ કરીને મુનિપણું કેવું હોય અને ગ્રસિદ્ધ કર્યું છે.

‘વળી (પદમી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્રી પદ્મપ્રભમલધારિદેવ શ્લોક કહે છે) :—’ નીચેનો વંચાઈ ગયો છે. છેને? ગ્રયતન નહિ નીચે. ‘મુનિને (મુનિત્વોચિત) શુદ્ધપરિણિતિની સાથે વર્તતો જે (હઠ વગરનો) દેહચેષ્ટાદિક સંબંધી...’ હાલવા-ચાલવા સંબંધીનો ‘શુભોપ્યોગ તે વ્યવહારગ્રયતન છે.’ આણા..દા..! શુદ્ધ પરિણિતિ જ્યાં સમ્યજ્ઞની આદિની પરિણિતિ જ નથી ‘ત્યાં શુભોપ્યોગ હઠસહિત હોય છે;...’ હઠ છે ત્યાં સમ્યજ્ઞની નથી. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! ‘શુદ્ધ પરિણિતિ ન હોય ત્યાં શુભોપ્યોગ હઠસહિત હોય છે; તે શુભોપ્યોગ તો વ્યવહાર-ગ્રયતન પણ કહેવાતો નથી.)’ આ શ્લોક. ૭૬. ૭૬ છેને?

(માલિની)

ત્રસહતિપરિણામધ્વાંતવિધ્વંસહેતુ:
સકલભુવનજીવગ્રામસૌખ્યપ્રદો યઃ।
સ જયતિ જિનધર્મ: સ્થાવરકેન્દ્રિયાણં
વિવિધવધવિદૂરશ્વારુશર્માબ્ધિપૂર: ॥૭૬॥

આણા..દા..! ‘શ્લોકાર્થ :- ત્રસહતિના પરિણામદ્રુપ અંધકારના નાશનો જે હેતુ છે,...’ તે જૈનધર્મ છે. જૈનધર્મ એટલે આત્માનો વીતરાગી ધર્મ. આત્માના વીતરાગી પરિણામ એ જૈનધર્મ ‘ત્રસહતિના પરિણામદ્રુપ અંધકારના નાશનો જે હેતુ છે,...’ જેમાં કોઈ

ત્રસને દુઃખ થાય એવું જૈનધર્મમાં હોતું નથી. આણ..દા..! ‘ત્રસધાતના પરિણામમુદ્રપ અંધકાર...’ આણ..દા..! તીવ્ર વિકાર છેને? એ અંધકારનો નાશ થાય છે. નાશનો હેતુ તે જૈનધર્મ છે. ‘સકળ લોકના જીવસમૂહને જે સુખપ્રદ છે,...’ બધા જીવના સમૂહને જૈનધર્મ જ્યવંત સુખપ્રદ છે. સર્વ પ્રાણીને સુખનો આપનાર છે. આણ..દા..! જેને જૈનધર્મ અંતર બેસે એને તો રાગરહિત દશા થાય એ બધા સુખને દેનારી દશા છે. સમજાણું કાંઈ? એ જૈનધર્મ જ્યવંત વર્તે છે, કહે છે. પોતાને પોતાની કહે છેને મુનિ? આણ..દા..!

જેમાં ત્રસધાતનો નાશ છે અને ‘સકળ લોકના જીવસમૂહને સુખપ્રદ છે,...’ આણ..દા..! ‘સ્થાવર એકેન્દ્રિય જીવોને...’ પૃથ્વી, પાણી, અભિ, વાયુ, વનસ્પતિ. એવા સ્થાવર જીવોના ‘વિવિધ વધથી...’ વિવિધ વધથી. અનેક પ્રકારના વધ. ‘જે બહુ દૂર છે...’ જેમાં એકેન્દ્રિયને દુઃખ થાય એવો પણ એ માર્ગમાં નથી, એમ કહે છે. આણ..દા..! વનસ્પતિ, પૃથ્વી. એક પૃથ્વીનો કણ લે તો એમાં અસંખ્ય તો શરીર છે. એક શરીરમાં એક જીવ છે. આણ..દા..! ખાણમાં આવે છેને ખાણમાં? પત્થરની ખાણ આ પત્થર લાવે છે. એમાં એક કટકી રાય જેટલીમાં અસંખ્ય શરીર અને એક શરીરમાં એક જીવ. પૃથ્વીકાયના. એને પણ વિવિધ વધથી એ જૈનમાર્ગ દૂર છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? એમ પાણી. આ નદીના, ઝ્વાના, વરસાદ એક બિંદુ એમાં અસંખ્ય શરીર છે અને એક શરીર જીવ છે. આણ..દા..! એનો પણ હિંસાનો ત્યાગ જૈનમાર્ગ છે. સમજાણું કાંઈ? એમ અભિ. દિવાસળી આમ ગ્રગટેને એ અસંખ્ય જીવ છે અભિમાં. એમ વાયુ. આ વનસ્પતિ. નિગોદ આદિ અનંતકાય. પ્રત્યેક. એવા બધા જીવોના ‘વિવિધ વધથી...’ આણ..દા..! કોઈ બાંકે, કોઈ શેકે, કોઈ કાપે એવા બધા વધથી ‘બહુ દૂર છે...’ આણ..દા..! વીતરાગ જૈનધર્મ તો એકેન્દ્રિય જીવના દુઃખથી પણ દૂર છે. એને દુઃખ થાય એવો ભાવ એને હોતો નથી. આણ..દા..! મુનિપણાની છેષ્ઠી વાત લીધી.

‘અને સુંદર સુખસાગરનું જે પૂર છે...’ આણ..દા..! ભગવાનઆત્મા રાગરહિત વીતરાગી સમકિત, વીતરાગી જ્ઞાન અને વીતરાગી શાંતિ, ચારિત્ર એ તો સુંદર સુખસાગરનું પૂર છે. આણ..દા..! જેમ પાણીના પૂર ચાલ્યા આવે, એમ ભગવાનઆત્મામાં આનંદનું પૂર પડ્યું છે. એનો અનુભવ, દશિ અને સ્થિરતા એ આનંદનું પૂર વહે છે, કહે છે. આણ..દા..! આવો ધર્મ! લાલજીભાઈ! આવું ક્યાં સાંભળ્યું હતું? આણ..દા..! કેવો છે જૈનધર્મ? એ આત્માની વીતરાગી પરિણાતિ એ જૈનધર્મ. આણ..દા..! જૈનશાસન કલ્યાને? આણ..દા..! જે કોઈ ભગવાનઆત્માને અબદ્ધસ્પૃષ્ટ જોવે, સામાન્યપણે જાણો, કલુષ કહેતા પરિણામરહિત ભગવાનઆત્માને અનુભવે એ પરિણામને જૈનશાસન કહે છે. એ શુદ્ધોપયોગને જૈનશાસન કહે છે. (સમયસારની) પંદરમી ગાથા.

જો પસ્સદિ અપ્યાણ અબદ્ધપુરું અણણમવિસેસં।

અપદેસસંતમજ્જં પસ્સદિ જિણસાસણ સબ્બ ॥૧૫॥

આણ..દા..! જૈનશાસન એ આત્માની વીતરાગી પર્યાપ્ત છે. સમજાણું કાંઈ? જૈનશાસન એ આત્માનો શુદ્ધોપયોગ, શુભ-અશુભભાવથી રહિત અબદ્ધસ્વરૂપને અંદર પકડીને જે અનુભવ થાય તે શુદ્ધોપયોગ તે જૈનશાસન છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? અને એ જૈનશાસન સુખનું પૂર છે. ‘સુંદર સુખસાગરનું પૂર છે,...’ આણ..દા..! ભગવાન સુખસાગરનું પૂર છે આત્મા, એની સ્થિરતા કરે છે અને સુખસાગરનું પૂર વહે છે પર્યાપ્તમાં. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? એમ કેમ કહ્યું? કે કોઈ એમ કહે છે કે ‘ચારિત્ર દુઃખરૂપ છે, બહુ કષ્ટ સહન કરવા પડે, પરિષહ સહન કરવા પડે માટે હું ચારિત્ર આ કહું છું એમ.’ એમ છે નહિ, બાપુ! તને ખબર નથી. ચારિત્ર તો સુખસાગરનું પૂર છે. એમાં હઠ નથી કે સહન કરવું એવું નથી. આણ..દા..!

શ્રોતા :- એ તો એમ કહે છે કે જૈનમાં દાન...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- દા, એ કહે છે એ બધી વાતું ખોટી. એ તો એનું માણાત્મ્ય બતાવવા વાત. બાકી તો એ માટે તો આ (અધિકાર) લીધો છે. કે ચારિત્ર એટલે આત્માની રમણતા વીતરાગ શાસન. વીતરાગભાવ જૈનધર્મ. આણ..દા..! સમ્યજ્ઞશર્ણ-સમ્યજ્ઞાન-સમ્યજ્ઞચારિત્ર એવો જે મોક્ષનો માર્ગ એ દ્રવ્યને આશ્રયે ઉત્પત્ત થયેલો એ આનંદરૂપ છે, આનંદનું પૂર છે. આણ..દા..! કહો, પોપટભાઈ! આ તમારા પૈસા-બૈસામાં આનંદ નથી, એમ કહે છે. આણ..દા..!

શ્રોતા :- આકુળતા છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આકુળતા છે, દુઃખનું નિમિત્ત છે. એ કાંઈ લક્ષ્મી.. આ તો દુઃખનું નિમિત્ત આકુળતાનું. આણ..દા..! ત્યારે જૈનધર્મ જ્યવંત વર્તે છે. કેવી રીતે? કે આનંદના નાથને અનુભવીને જેણો આનંદને પર્યાપ્તમાં પ્રગટ કર્યો છે. આ તો મુનિપણું છેને એટલે. સુખસાગરનું પૂર છે એ તો. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આ તો પરને ન મારવો, દયા એ ધર્મ. એમ નથી, બાપુ! માર્ગ એમ નથી. આણ..દા..!

અહીંથીં તો ભગવાન અતીન્દ્રિય આનંદનો સાગર છે. જેનો સ્વભાવ સ્વભાવવાન એવો ભગવાન એનો સ્વભાવ, સ્વ-ભાવ, પોતાનો ભાવ એ સુખનું પૂર આનંદ છે. આણ..દા..! બેહદ, અપરિમિત આનંદથી ભરેલો ભગવાન છે. એનો જેણો અનુભવ કર્યો અને સ્થિરતા કરી એ મુનિને તો સુખસાગરનું પૂર વહે છે, કહે છે. આણ..દા..! એ દુઃખી નથી. સમજાણું કાંઈ? દુઃખ તે ચારિત્ર નથી. આણ..દા..! એ તો રાગ છે. આણ..દા..! જુઓને, એક અહિંસા વ્રતમાં નાખ્યું.

‘સુંદર સુખસાગર...’ એટલે એમ કેમ કહ્યું? કે આ જગત તો અજ્ઞાની વિષયોના ભોગમાં સુખ માને છે ઈન્દ્રિયના સુખ. એ તો આકુળતાનું સુખ એટલે દુઃખ છે એ તો. આ તો સુંદર સુખસાગર. સમજાય છે કાંઈ? આણ..દા..! વીતરાગી સુખસાગર. આણ..દા..!

મુનિપણાની દશા વીતરાગી સુખસાગરનું પૂર છે એ તો. આણ..દા..! ‘સુખીયા જગતમાં સંત, દુરિજન દુઃખીયા.’ ‘સુખીયા જગતમાં સંત, દુરિજન દુઃખીયા.’ જેણે આનંદના નાથને ખોલીને, આનંદના કપાટ ખોલી નાખ્યા જેણે અંદરથી આણ..દા..! રાગની એકતાથી આનંદનું પૂર જે બંધ હતું. આણ..દા..! દ્યા, દાન, આદિ શુભરાગની એકતામાં આનંદનો નાથ કબજે થઈ ગયો હતો. એને કપાટ તોડીને ખોલી નાખ્યા. રાગની એકતા તોડી અને ચૈતન્યના આનંદનું પૂર પ્રગટ કર્યું છે જેણે. આણ..દા..! એ વાત ક્યાં છે? આ તો કહે, મહાત્રત વ્યો તમને આ .. કરું, એ તમને ચારિત્ર (થશે). અરે ભાઈ! તે ચારિત્રને સાંભળ્યા નથી, બાપુ! આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..!

ચારિત્ર ‘સુંદર સુખસાગરનું જે પૂર છે, તે જૈનધર્મ જ્યવંત વર્તે છે.’ કહે છે. આણ..દા..! એમ કહીને શું કહે છે મુનિરાજ? કે અમને એ જૈનધર્મ જ્યવંત વર્તે છે. આણ..દા..! અમારી પરિણાતિમાં સુખસાગર વહે છે એવો જૈનધર્મ જ્યવંત વર્તે છે. આણ..દા..! જુઓ, આ મુનિરાજની વાણી. આ પદ્મપ્રભમલધારિદેવ. આણ..દા..!

શ્રોતા :- આપ ‘મુનિપણું’ બોલો એમાં આનંદ આવે છે.

પૂજ્ય ગુસ્ટેવશ્રી :- મુનિપણું તો પરમેશ્વરપદ છે. આણ..દા..! મુનિપણું એટલે આણ..દા..! એ કાંઈ મુનિપણું નન્દ થઈ જાય અને કપડા છોડે એ કાંઈ મુનિપણું નથી. અને પંચમહાત્રતના કદાચિત્ત પરિણામ ઢીક હોય. અત્યારે તો એ પણ ક્યા છે? પણ ઢીક હોય એ કાંઈ મુનિપણું નથી. મુનિપણું તો સુખસાગરનું પૂર એ જૈનધર્મનું મુનિપણું છે. આણ..દા..! અનાકુળ આનંદ જેમાંથી વહે છે. પાતાળ કૂવો જેમ કૂટે ને પાણી નીકળે એમ ભગવાન પાતાળ કૂવો અનંત આનંદનો કૂવો પોતે ભગવાન. એમાં એકાગ્ર થઈને જેણે આનંદના પૂરના વેણલા વાયા છે પયાપિમાં કહે છે. એવો જૈનધર્મ છે. આણ..દા..! અને આચાર્ય, મુનિરાજ કહે છે, એ જ્યવંત વર્તે છે. અમારી પાસે છે, એમ કહે છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! એવો જૈનધર્મ અમારી પરિણાતિમાં વહે છે. છે એમ કહે છે. જુઓ તો ખરા. ‘ભગવાન જાણો અમને ધર્મ છે કે નહિ? કેવળી જાણો’ એમ નથી કહેતા. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..!

‘ચારુ’ ‘ચારુ’ શબ્દ છેને એ? ‘ચારુ’ એટલે મનોહર, સુંદર, ‘શર્મ’ એટલે સુખ, ‘અભિ’ એટલે સાગર, એનું પૂર. ‘ચારુશર્માબ્ધિપૂરः’ એનો અર્થ કર્યો છે એ. ‘ચારુ’ નામ સુંદર, ‘શર્મ’ નામ સુખ, ‘અભિ’ નામ સાગર, ‘પૂરः’ નામ પૂર. આણ..દા..! ‘તે જૈનધર્મ...’ આણ..દા..! ભાષા દેખો, આવો જૈનધર્મ. જેના અંદર વીતરાગી આનંદથી ભરેલો ગ્રલુ એની દશ્ટિ કરી, અનુભવ કરીને ચારિત્ર કર્યું છે જેણે અંદરથી. એવો જૈનધર્મ સુખના પૂરનો સ્વાદિયો એ જૈનધર્મ જ્યવંત વર્તે છે, કહે છે. આણ..દા..! કહો, પોપટભાઈ! આણ..દા..! મુનિરાજ કહે છે. આ તો અલૌકિક વાતું છે, બાપુ! આણ..દા..! ઓલા આવે છેને ઓલામાં. અતિમુક્તતમાં.

એ લોકોમાં આવે છે શ્વેતાંબરમાં આવે છે. એ વાત કલ્પિત છે. અતિમુક્તકુમાર નાની ઉંમરમાં દીક્ષા લે છે. પછી બહાર દીશાએ જાય છે જંગલ. સાધુ સાથે. ભગવતીમાં લેખ છે. પછી વળતા જ્યાં આવે ત્યાં વરસાદ આવ્યો ઘણો. વરસાદ આવે છે તો આમ બાળક છેને. દીક્ષા લીધી છેને. એટલે જરી બેસી ગયા અને પાણી વહે છે ત્યાં ગારો. ગારો હોયને. પાણ બાંધી. એ પાણી અટક્યું. સાધુ સાથે હતા. સાધુ આધા જરી ફરી ગયા. એમાં ઓલું પાતરું હતુંને પાતરું બધું ફાટ્યું... પાતરું મૂક્યું એમાં સાધુએ. ‘નાવ તરે રે મોરી નાવ તરે એમ મુનિવર જળ શું ખેલ કરે.’ એમ આવે છે. ‘નાવ તરે રે મોરી નાવ તરે એમ મુનિવર જળ શું ખેલ કરે. એમ મોહનિય કર્મના રે ચાળા, મુનિવર દોરે નાનરિયા એ બાળા.’ બે કોણ? એક અતિમુક્ત અને ગજસકુમાર. એમ એ લોકોમાં બહુ આવે છે. અમે પહેલું એ વાંચ્યું હતુંને. દુકાન ઉપર બધું વાંચ્યું હતું. અને ત્યાં સુધી આવે છે પાણું કે બીજા સાધુ સાથે હતા અને આમ પાણી વરસાદ આવ્યો એટલે આમ પાણી વહેતું હતું એ કાદવ પાણ બાંધીને ભેગું કર્યું. અરે સાધુ! ગયા ભગવાન પાસે સાધુ. મહારાજ! આ અતિમુક્તકુમાર આવું કરે એને કેટલા ભવ છે? ત્યારે કહે અરે મુનિઓ! એ આ ભવમાં મોક્ષ જવાના છે, તેને વયાવચ્ચ કરજો. એમ કહે છે. એવો પાઠ છે. ભગવતીસૂત્રમાં. પણ આવું કરે છેને આ? એ આ ભવે મોક્ષ જવાના છે. એમ કરીને આવી બધી વાતું કરે (પણ સત્ય નથી). ‘આ નાવ તરે રે મોરી નાવ તરે.’ જૈનધર્મમાં તરે છે આત્મા એમ કહે છે. આણ..ણ..! અતિમુક્ત-રાગથી મૂકાઈ ગયો છે. સમજાણું કાંઈ? રાગથી મુકાઈ ગયો અને વીતરાગની પરિણાતિમાં વહે છે. એવો આત્મા આ ભવે મોક્ષ જાય, બીજે જાય (નહિ), એવો એ આત્મા છે, એમ કહે છે. એને અહીંયાં જૈનધર્મ જ્યવંત વર્તે છે એમ કહેવામાં આવે છે. ક્યાંક છે એમ નહિ. અહીં વર્તે છે કહે છે અહીં તો. આણ..ણ..! છે?

‘તે જિનધર્મ...’ કેવો? કે જેમાં ત્રસધાતના પરિણામનો નાશ છે. નાશનો હેતુ જૈનધર્મ. જે ‘સકળ લોકના જીવનસમૂહને જે સુખપ્રદ છે, સ્થાવર એકેન્દ્રિય જીવોના વિવિધ વધથી જે બહુ દૂર છે અને સુંદર સુખસાગરનું જે પૂર છે,...’ આણ..ણ..! ‘તે જિનધર્મ જ્યવંત વર્તે છે.’ આણ..ણ..! મુનિપણાની દશામાં અમારો જૈનધર્મ અમારી પાસે છે, એમ કહે છે. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુસ્થેવ!)

**નણા વડ-૨, સોયવાર, તા. ૦૨-૦૨-૧૯૭૯,
ગાથા-૫૭ થી ૫૮, કળશ-૭૭ થી ૭૮, પ્રવચન નં. ૧૯૮**

આ નિયમસાર, વ્યવહારચારિત્ર (અધિકાર). પણી ગાથા. વ્યવહારચારિત્ર હોય એને પરિણામ છે એ પુષ્ટના છે. શુભ ઉપયોગ. પણ એ કોને હોય છે? જેણે આત્મા જ્ઞાયકસ્વરૂપ અતીન્દ્રિય આનંદ સહિત વિલિન થયું છે. જેને રાગથી માંડી પરપદાર્થમાં સુખબુદ્ધિ ઉડી ગઈ છે. સમજાય છે કાંઈ? આત્મામાં સુખ અને આનંદ છે એવું સમૃજ્ઞશન દ્વારા એ આનંદનું ધોલન થયું છે. આણ..દા..! એથી એને સારા ચક્વતીના, ઈન્દ્રજિતા ભોગમાં આનંદ, પ્રેમ, રચિ નથી. આણ..દા..! એને આગળ વધતાં આ વ્રતના વિકલ્પો આવે. ચેતનાનું ભાન નથી એના વ્રતાદિ છે એ કાંઈ વસ્તુ નથી. અંતરમાં આનંદના સ્વરૂપની વૃદ્ધિ માટે શાંતિની અંતર શાંતિની પ્રામિની વૃદ્ધિ માટે પુરુષાર્થ કરે છે અને એના છઠે ગુણસ્થાને ... પાંચમે વ્રતનો અંશ છે. છઢી ભૂમિકામાં અહિંસા વ્રતનો વિકલ્પ હોય છે. એ છે પુષ્ટબંધનું કારણ, પણ એ આવ્યા વિના રહેતો નથી. એને બીજું વ્રત સત્ય વ્રત કહે છે..

પહેલામાં તો એ કહુંને કે જૈનધર્મ એટલે કે આત્માના અહિંસાના પરિણામની પ્રામિ, પુષ્ટ-પાપના ભાવરહિત શુદ્ધ ચૈતન્યઘનના આશ્રયે એ... જૈનધર્મ. ‘સુંદર સુખસાગરનું જે પૂર છે,...’ આણ..દા..! છેછું એ આવું છેને? આણ..દા..! ભગવાન અતીન્દ્રિય આનંદનો સાગર સુખસ્વરૂપ છે. એને દુનિયાના પદાર્થ પ્રત્યેની સુખબુદ્ધિ સમકિતીને ઉડી જાય છે. આણ..દા..! એને જે આ અહિંસાના પરિણામ થાય એ અહીંયાં ચારિત્રના અરાગી પરિણામને અહિંસાના પરિણામ કહ્યા છે. એની ભૂમિકામાં વ્રતનો જે વિકલ્પ આવે એ વ્યવહાર છે. સમજાણું કાંઈ? શરતું બહુ ભાઈ અંદર. આણ..દા..! એને અહીંયાં સુખપ્રદ કીદ્યું. એ જૈનધર્મ એટલે વીતરાગી પર્યાય આત્માની ત્રસ્ત અને એકેન્દ્રિય બધા જીવોને સુખ દેનાર એટલે કે એને દુઃખ થાય એવો જૈનધર્મ છે નહિ. આણ..દા..! અને સુંદર સુખસાગરનું પૂર. આણ..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદનો જેને રસ પડ્યો છે અંદર તે જૈનધર્મ છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? એવા જૈનધર્મની અહિંસા વ્રતના વિકલ્પ આવે, સહજ હોય છે. તેને પુષ્ટબંધનું કારણ છે.

દવે, સત્યવ્રત. ૫૭ ગાથા.

રાગેણ વ દોસેણ વ મોહેણ વ મોસભાસપરિણામં।

જો પજહદિ સાહુ સયા બિદિયવદં હોઇ તસ્સેવ॥૫૭॥

વિદ્રેષ-રાગ-વિમોહજનિત મૃષા તણા પરિણામને

જે છોડતા મુનિરાજ, તને સર્વદા વ્રત દ્રિતીય છે. ૫૭.

‘ટીકા :- આ, સત્યવ્રતના સ્વરૂપનું કથન છે.’ ટીકા. ‘સત્યનો પ્રતિપક્ષ (અર્થાત् સત્યથી વિલદ્ધ પરિણામ) તે મૃખાપરિણામ છે;...’ જૂઠા ભાવ છે. ‘તે રાગથી, દ્રેષ્ઠથી અથવા મોહથી થાય છે; જે સાધુ—આસત્રભવ્ય જીવ—’ જેને મુક્તિ નજીક છે હવે. આહા..દા..! જેને સંસારનો કિનારો આવી ગયો છે. આહા..દા..! જેને એક-બે ભવ હોય કે કેવળજ્ઞાન અનંત આનંદની પ્રામિ છે એને આસત્રભવ્ય કહે છે. સમજાણું કાંઈ? જેની ભવ્યતા નજીક છે હવે. કેવળજ્ઞાન ... અનંત સંસારના અંતને... આહા..દા..! એવા ‘આસત્રભવ્ય જીવ—તે પરિણામને પરિત્યજે છે...’ ક્યા? રાગ, દ્રેષ્ટ અને મોહથી ઉત્પત્ત થતાં મૃખા પરિણામને આસત્રભવ્ય જીવ ત્યજે છે. એવા જૂઠા પરિણામને ત્યજે છે. ‘(સમસ્ત પ્રકારે છોડે છે),...’ જૂઠાના પરિણામ સમસ્ત પ્રકારે છોડે છે. ‘તેને બીજું વ્રત હોય છે.’ પણ આ સમ્યજ્ઞશનપૂર્વક શાંતિ પ્રગટે છે, એને સહજ આવા વ્રતનો વિકલ્પ હોય છે, એને વ્રતધારી વ્યવહારે કહેવામાં આવે છે. આહા..દા..! જ્યાં હજુ સમ્યજ્ઞશનની જ ખબર નથી શું ચીજ છે.

શ્રોતા :- દિગંબરમાં જન્મ્યા એટલે સમકિત તો છેજ?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એમ કહે છે માણસ. આહા..દા..! ..કહેતાને કેવા? જયપુરવાળાને? ... દિગંબરમાં જન્મ્યા એટલે સમકિતી તો છે જ. હવે એને વ્રત લેવા એમ કહે છે. અરે પ્રભુ! દિગંબર એટલે શું? વાડો એ દિગંબર છે? જેને આત્મામાં વિકલ્પની લાગણી નથી એવો જે ભગવાનઆત્મા જેને અનુભવમાં આવ્યો છે. વિકલ્પની દ્વા, દાન, આદિ શુભની લાગણીનો પણ જેમાં અભાવ સ્વભાવમાં છે. એવા ભાવમાં જે આવ્યો એને દિગંબર કહીએ. ... આહા..દા..! શાંતિ-શાંતિના રસમાં ... જેને અંતર વેદન છે. આહા..દા..!

‘(હવે, પણ મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્લોક કહે છે :)’
(માલિની)

વક્તિ વ્યક્તં સત્યમુચ્ચૈર્જનો ય:

સ્વર્ગસ્ત્રીણાં ભૂરિભોગैકભાક્ સ્યાત્।

અસ્મિન् પૂજ્ય: સર્વદા સર્વસદ્ગિઃ

સત્યાત્સત્યં ચાન્યદસ્તિ વ્રતં કિમ्॥૭૭॥

‘શ્લોકાર્થ :- જે પુરુષ અતિ સ્પષ્ટપણે સત્ય બોલે છે,...’ બોલે છે તો ભાષા છે, પણ એને સત્યનો વિકલ્પ હોય છે. સમજાણું કાંઈ? ‘તે સ્વર્ગની સ્થીરોનો પુજ્ય ભોગોનો એક ભાગી થાય છે...’ શું કહેવા માગે છે? કે એ સત્ય બોલવાના પરિણામ છે એ સંયોગીભાવ છે. એથી એને સંયોગી ચીજ મળશે. આહા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? ‘જે પુરુષ અતિ સ્પષ્ટપણે સત્ય...’ બોલવાનો જેને ભાવ છે. બોલે છે સ્પષ્ટ અંદર. તે સ્વર્ગની સ્થી એટલે શું કહેવા માગે છે? એ શુભભાવ છે એ કાંઈ સ્વભાવની પ્રામિ આપે એવો એ ભાવ નથી. એથી એ શુભભાવ વ્રતનો, સ્વર્ગની સ્થીરોનો, ‘પુજ્ય ભોગોનો

એક ભાગી...’ એટલે એ સ્વતંત્ર સ્ત્રીઓના એનો યોગ મળશે... આણા..દા..!

ત્યારે એક માણસ તર્ક કરતો હતો. ઘણા વર્ષ પહેલાની વાત છે. આ છેને ભાઈ શૈતાંબરના નહિ ..વાળા. પંડિત બેચરદાસ. બેચરદાસ પંડિત છેને એણે તર્ક કર્યો. આવ્યા હતા ૯૪-૯૫માં. કે આ પુણ્યનો ભાવ થાય અને સ્ત્રી છોડે, બ્રહ્મચર્ય પાળે અને એના ફળમાં પાછી સ્ત્રીઓ મળે. આ કેવું? કહે. પ્રશ્ન તો બધા ઘણા આવે. બેચરદાસ છે. સમજાણું કાંઈ? અથી એમ કહે અહીં બ્રહ્મચર્ય પાળે અને ત્યાં સ્ત્રીઓ મળે? એમ પ્રશ્ન કરતા હતા. ભાઈ! એ એમ બતાવે છે કે એ અહિંસા, સત્યપ્રતનો શુભ વિકલ્પ છે એ સંયોગીભાવ છે, સ્વભાવભાવ નહિ. અથી એને સંયોગ મળશે, પણ સંયોગની સ્થિતિની રૂચિ તો એને ઉડી ગઈ છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! પણ એનો સ્વભાવ જ એવો શુભભાવનો છે કે એને એ સંયોગો.. આણા..દા..! છે?

‘સ્વર્ગની સ્ત્રીઓના પુજ્ઞ ભોગોનો એક ભાગી...’ એમ ભાષા છે. એમાં કોઈનો ભાગ (નહિ) અને એવું જ પુણ્ય ઉપાર્જ છે એમાં એને એ સામગ્રી મળે છે, પણ એ સામગ્રીમાં અને પ્રેમ, રૂચિ તો ઉડી ગઈ છે. અસ્થિરતાનો ભાવ હતો ત્યાં અહીંયાં આ સંયોગો મળ્યા. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? અહીંયાં તો શાસ્ત્ર તો એમ કહે છે કે કોઈપણ મૂળ છે એનું સ્વરૂપ શું સત્ય છે એ રીતે એને સમજવું જોઈએ. એમ ને એમ ઓધે-ઓધે ચાલે એ માર્ગ ન હોઈ શકે. આણા..દા..! જેને સ્વર્ગની અપ્સરાઓ ભલે મળે, પણ જેને અંતરથી તો પ્રીતિ-રૂચિ છૂટી ગઈ છે, પણ ઓલો અસ્થિરતાનો ભાવ હતો તો એમાં સંયોગી સંયોગને આપે. આણા..દા..! બહુ વાત. સમજાણું કાંઈ? બાપુ! અહીં બ્રહ્મચર્ય પાળે, ત્યાં સ્ત્રીઓ મળે એના ફળમાં? શાસ્ત્ર એમ કહે છે.

ભાઈ! તને ખબર નથી. એનો અર્થ બીજો છે. અહીં સંયોગી ચીજમાંથી પ્રેમ અને રૂચિ તો છૂટી ગઈ છે. ચાહે તો ચક્કવર્તીના ભોગ હોય, એમાંથી રૂચિ છૂટી ગઈ છે. મારો આનંદ મારી પાસે છે. મારી તૃમિનું સાધન એ મારી પાસે છે. એકલી તૃમિ... તૃમિ... તૃમિ... આણા..દા..! એ મારો નાથ આનંદસાગર મારી પાસે છે. હું એ છું. અથી એને વર્તમાનમાં પણ છતું હજાર આટિ સ્ત્રી હોય કે... સમજાય છે કાંઈ? આણા..દા..! શાસ્ત્ર તો ત્યાં સુધી કહે, શુભભાવ જ છે એ વર્તમાન દુઃખરૂપ છે, ભવિષ્યમાં દુઃખનું કારણ છે. ૭૪ ગાથા કર્તાકર્મની. આણા..દા..! શુભભાવ છે આ સત્ય, અહિંસા આહિનો એ વિકલ્પ છે એ વર્તમાન દુઃખરૂપ છે. રાગ છેને. અને એના ફળ તરીકે સંયોગ મળશે. આણા..દા..! ત્યાં તો ત્યાં સુધી કહ્યું છે ૭૪માં કે એને તીર્થકર અને તીર્થકરની વાણીનો સમવસરણનો યોગ મળે તોપણ એ પરદ્રવ્ય છે. પરદ્રવ્ય ઉપર લક્ષ જશે એટલે એને રાગ જ થશે. સિદ્ધિ થશે અને. આણા..દા..! .. અથી એને વિકલ્પ હોય છે. અથી એને પુજ્ઞ ભોગોનો એક ભાગી એટલે એના ભોગમાં બીજો ભાગ લેનાર ન હોય એવું એને સ્વતંત્ર પુણ્ય બંધાશે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ઓદોદા..!

‘(અર્થાત् તે પરલોકમાં અનન્યપણે દેવાંગનાઓના બહુ ભોગોને પામે છે)...’

એક વાત. ‘આ લોકમાં સર્વદા સર્વ સત્પુરુષોનો પૂજ્ય બને છે.’ સત્યવાદી. ‘આ લોકમાં સર્વદા સર્વ સત્પુરુષોનો પૂજ્ય બને છે. ખરેખર સત્યથી શું બીજું કોઈ (ચિહ્નિયાતું) વ્રત છે?’ સમજાય છે કાંઈ? સમજાણું કાંઈ?

ગામે વા ણયરે વાડરણે વા પેચ્છિઊણ પરમત્થં।

જો મુયદિ ગહણભાવં તિદિયવદં હોદિ તસ્સેવ॥૫૮॥

નગરે, અરાયે, ગ્રામમાં કો વસ્તુ પરની દેખીને,
છોડે ગ્રહણપરિણામ જે, તે પુરુષને વ્રત તૃતીય છે. ૫૮.

‘ટીકા :- આ, ત્રીજા વ્રતના સ્વરૂપનું કથન છે.’ હવે ક્યાં અચૌર્ય વ્રત એને હોય છે. સ્વરૂપનું .. કે ‘જેના ફરતી વાડ હોય તે ગ્રામ (ગામહું) છે;...’ ગામ-ગામ હોયને. વાડ હોય. ... ‘ચાર દરવાજાથી સુશોભિત હોય તે નગર છે;...’ પૂર્વ-પશ્ચિમ, ઉત્તર-દક્ષિણ ચાર દરવાજા. ‘જે મનુષ્યના સંચાર વિનાનું,...’ આણ..ણ..! અરાયુઃ-અરાયુઃ. મનુષ્યનો પગરવ નથી, ‘વનસ્પતિસમૂહ, વેલીઓ અને જાડનાં જુંડ વેગેરેથી ગીચોગીચ ભરેલું હોય તેને અરાયુઃ કહે છે. આવાં ગ્રામ, નગર કે અરાયુઃમાં બીજાથી તજાયેલી, મુકાયેલી, પડી ગયેલી અથવા ભુલાઈ ગયેલી પરવસ્તુને દેખીને તેના સ્વીકાર પરિણામને જે પરિત્યજે છે;...’ જુઓ, આના પરિણામ .. છે. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? ‘(અર્થાત् તેને પોતાની કરવાના—ગ્રહવાના પરિણામને) જે પરિત્યજે છે;...’ છે? ‘(અર્થાત્ તેને પોતાની કરવાના—ગ્રહવાના પરિણામને) જે પરિત્યજે છે;...’ એમ. રસ્તામાં પડી હોય, હીરા .. પડી ગયા હોય, ભાઈ! .. ચાલતા અંધારે એ લેવાના પરિણામ તજે છે. સમજાણું કાંઈ?

જેને હીરા-માણેકના ઢગલા નજરે પડે. હીટના મૂકાયેલા, ભૂલાયેલા. તોપણ એના પરિણામનો એને લેવાના થતા નથી. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? કે ચાલો લઈને પછી ગ્રામમાં દાનમાં આપી દઈશું (એવો ભાવ ન હોય). જેને હીરામાં પ્રેમ નથી. એવી ભૂમિકામાં જેને આનંદના લહેરના પૂરમાં પડ્યો હોય એને આવો ભાવ અચૌર્યનો હોય છે. સમજાય છે કાંઈ? એના ફળ પણ બધા આવશે. ‘તેને ખરેખર ત્રીજું વ્રત હોય છે.’

‘(હવે ૫૮મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્લોક કહે છે :)
૭૮ને?

(આર્યા)

આકર્ષતિ રત્નાનાં સંચયમુચ્ચરચૌર્યમેતદિહ।

સ્વર્ગસ્ત્રીસુખમૂલં ક્રમેણ મુક્ત્યંગનાયાશ્ચ॥૭૮॥

‘શ્લોકાર્થ :- આ ઉગ્ર અચૌર્ય આ લોકમાં...’ ઉગ્ર અચૌર્ય. ચોરવાના પરિણામ જેને ત્યાગ છે એવા ‘અચૌર્ય આ લોકમાં...’ છે તો શુભ. સમજાય છે કાંઈ? છે તો

શુભ. ધર્મ નથી. આણા..દા..! એ ‘રત્નોના સંચયને આકર્ષે છે...’ ભાષા દેખો. એક-એક અક્ષર કિંમતવાળો છે હોં. એ અહીં અચૌર્યના પરિણામને ત્યજે છે એથી એને શુભભાવ આ અચૌર્યનો હોય છે. એના ફળમાં એને પુણ્ય બંધાય છે, એના ફળમાં રત્નો સંચયનો આગ્રહ જ્યાં હોય ત્યાં ઉગશે. આણા..દા..! ‘રત્નોના સંચયને...’ જોયું! ત્યાં ઢગલા પડ્યા હોય રત્નના. એને ‘આકર્ષે છે...’ આણા..દા..! ત્યાં જઈને ઉપજશે. એથી એને મજા છે એમ છે? એ વસ્તુસ્થિતિ એવો શુભભાવ હોય છે ત્યાં એને પરિણામના ફળમાં બહારના સંયોગો મળે છે બસ. આણા..દા..!

અને મુનિરાજ પંચમહાવ્રત ઘારી ત્રણ કખાયના અભાવવાળા એ આ ટીકા કરે છે. સમજાય છે કાંઈ? એટલે કે જે પરિણામ જે સંયોગ આપનારા હોય તેને પરિણામ તરીકે, વિકાર તરીકે વણવે છે. અને જે સ્વભાવ આપે અવિકારી શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને ચારિત્રની રમણીતા એ આનંદને આપે છે. આણા..દા..! અને આ શુભભાવ તે દુઃખના નિમિત્તને આપે છે. સમજાય છે કાંઈ? આણા..દા..! કેમકે સંયોગીભાવ પોતે દુઃખદ્રષ્ટ્ય છે. પંચમહાવ્રતનો ભાવ દુઃખદ્રષ્ટ્ય છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? કહ્યું હતુંને એક ફેરી ૮૮માં બોટાદ-બોટાદ સંપ્રદાય. ૮૫ ત્યારે ... ૧૫૦૦ માણસ અને અમારી આબર્દ તો મોટી હતીને તે દિ'તે. માણસ ઘણું ભરાપેલું. ... જે ભાવે તીર્થકરગોત્ર બંધાય (એ ધર્મ નથી.) ધર્મભાવે તીર્થકરગોત્ર બંધાય નહિ. તીર્થકરગોત્ર બાંધે એ ધર્મ નથી, અધર્મ છે. રાઠ નાખેને.

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- લોકોને પ્રતિષ્ઠા ત્યાં હતીને. .. મારે હતો.

શ્રોતા :- સાંભળનારાની સંખ્યા વધે છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ભાઈ! જેનાથી બંધ પડે એ ધર્મથી બંધ પડે? તીર્થકરત્વનો બંધ પણ ધર્મથી પડે? તો બંધ કરવાના ભાવ તે અધર્મ જ છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ... સભા ... પણ બીજું બધું એ સાધુ હતા અમારે ગુરુભાઈ! એને એ ન ગમ્યું. બે વાત કરી હતી તે દિ' સભામાં. કે ભાઈ! જે ભાવે તીર્થકરગોત્ર બંધાય એ ધર્મ નથી, એ પુણ્ય છે. કડક ભાષા .. એકદમ. અને પંચમહાવ્રતના પરિણામ તે આસ્ત્રવ છે. સભામાં તે દિ' ૪૭ વર્ષ પહેલાં. પંચમહાવ્રતના ભાવ તે આસ્ત્રવ છે. કેમકે એનાથી બંધ પડે છે. .. આવે છેને. .. બેઠા હતાને વોસરે.. વોસરે... એમ કે આ શ્રદ્ધા અમારે જોતી નથી. એમ કરીને બોલ્યા. પાટે બેઠા. એ કોઈ સભા સાંભળે નહિ કાંઈ. સભા તો આમ સાંભળે. આ જગતને આવું કઠણા પડે. ત્યારે ઓલો વળી કહે કે આવા ભાવથી .. મળે, પૈસા મળે અહીં છોડવાની અપેક્ષામાં? પણ સાંભળને ભાઈ હવે. આણા..દા..! .. ભાઈ! એ સ્વભાવભાવ નથી. એને આવ્યા વિના રહે નહિ પૂર્ણ વીતરાગ ન હોય એને આવું અશુભથી બચવા, અશુભથી બચવા અન્ય સ્થાનથી છૂટવા એવા શુભભાવ હોય છે. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ?

રત્નકરંદશ્રાવકાચારમાં નથી આવતું? આ સમ્યજણ્ટિ જીવ .. કરે છે. રત્નકરંદશ્રાવકાચારમાં ઘણા બોલ આવે છે. ... રત્નકરંદશ્રાવકાચારમાં. સમકિતી ધર્મી જીવ જોણે આત્માનું આરાધન કર્યું છે એને એવા સ્થાનમાં અવતરે કરોડો-અબજોપતિને ઘરે અવતરે એ. એના શરીરના તેજ જુદાં, એની આબરનું તેજ જુદું. થોડા બોલ તો ભૂલી ગયા. રત્નકરંદશ્રાવકાચાર કમાવા ન જવું પડે એને એ જ્યાં જન્મે ત્યાં દરિયાના માછલાના મોતી પાકે. સમજાળું કાંઈ? એ જ્યાં જન્મે ત્યાં આસપાસ પત્થરના નિલમણિ થઈ જાય. ... અહીં કાંઈ યાદ રહે છે બધું? તેજસ. આ ગાથા છે ઉદ્ભી. રત્નકરંદશ્રાવકાચાર. ‘ઓજસ્ત તેજઃ વિદ્યા વીર્ય યશો વૃદ્ધઃ વિજયઃ વિભવ: માહાકુલા: મહાર્થા:’ આટલાબધા બોલ છે. આવે છેને. માર્ગ એ છે. એને આ તો વસ્તુસ્થિતિ છે. ... પણ ઓજસ એના શરીરના તેજ હોય ત્યાં અવતરે. વિદ્યા એને સહેજે વિદ્યા .. બહારની વિદ્યા હું લૌકિક. ‘વીર્ય...’ એનું વીર્ય પણ ઉગ્ર હોય છે. ‘યશો...’ સમકિતી જીવ જ્યાં અવતરે તેમાં યશો .. હોય છે. જુઓને આચાર્યો કેવી વાત કરે છે. ‘વૃદ્ધિ..’ બધું ત્યાં વૃદ્ધિ જ પામતું હોય એને પૈસા, આબરુ, કીર્તિ વગેરે. વિજય એને હોય. અધિકાઈ બીજા કરતા મોટપ હોય. વિભવ પણ એવો હોય. ... એના માથે કોઈ નાથ ન હોય એવો રાજાદિ. સમજાળું કાંઈ? આચાર્યોએ તો, દિગંબર સંતોષે તો ગજબ કામ કર્યા છે. એના ફળ તરીકે એને શું.. મનુષ્યમાં તો અવતરે તો એને .. શાંતિ બધું .. એ સંયોગની વાત છે. આહા..હા..! એથી એને સમકિતીને એનામાં પ્રેમ છે એમ નહિ. આહા..હા..! રૂચિ તો આખી ઉડી ગઈ છે. છ ખંડના રાજમાં પણ સુખબુદ્ધ ઉડી ગઈ છે. દીનદ્રાસનમાં અવતરે સમકિતી તો એને આખા ભોગની રૂચિ ઉડી ગઈ છે. અરે..! મારો આનંદનો નાથ મારી પાસે છે. મારો આનંદ .. પાસે છે. છતાં આસક્તિનો ભાવ હતો રાગનો. એના ફળ તરીકે મજ્યું છે તેમાં રાગ થાય, શુભ થાય. આહા..હા..! એ બધા સાધનો દુઃખના નિમિત્ત છે. ‘પરદવ્વાદો દુગઙ્ગ’ મોક્ષ પાહુડ.

શ્રોતા :- અહીં તો સુખનું કારણ છે.

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- એ સુખનું કારણ એ આ દુનિયાના સુખનું કારણ. દુનિયાને અનુકૂળતાનું કારણ, છે તો દુઃખ. પણ લોકો એમ દેખેને આ સુખી થઈ ગયા. આહા..હા..!

અહીં કહે છે અયોર્ધના જે પરિણામ હતા. આહા..હા..! હતા શુભ. ‘આ લોકમાં રત્નોના સંચયને આકર્ષે છે...’ જોયું! તેજસ કીધુંને રત્નકરંદશ્રાવકાચારમાં? ‘અને (પરલોકમાં) સ્વર્ગની સ્ત્રીઓના સુખનું કારણ છે...’ એને યોગ જ એવો હોય છે. એથી કરીને એણે બ્રતચર્ય પાણ્યું એનું ફળ નથી. એ તો રાગ .. એનું ફળ છે. સમજાળું કાંઈ? અંદર બ્રત નામ આનંદની .. રમણતા જે કરી છે એનું ફળ તો ત્યાં ને ત્યાં આનંદ છે. આહા..હા..! પણ એના બાકી રહેલો રાગ વ્રતનો એ ભાવ, એને આવી સ્થિતિ પામે છે. આહા..હા..! એમ કરીને એને લાલચ આપે છે? એનું સ્વરૂપ બતાવે છે, ભાઈ! સત્યનું જોણે અંતર આરાધન

કર્યું છે એને તો તે જ કાળે આનંદ છે. પણ બાકી રહ્યો અંદર જે વ્રતાદિનો વિકલ્પ ભક્તિ આદિનો, સમજાણું કાંઈ? એના ફળ તરીકે આવું મળશે. કોઈ દરિદ્ર થાય કે રાંક થાય કે ઢેઢ થાય કે નરકમાં જાય એ ન જાય એમ કહે છે. આણા..દા..! પણ સંયોગીભાવ સંયોગને આપશે એમ સિદ્ધ કરે છે. આણા..દા..! અને ‘તેમ જ ક્રમે કરીને મુક્તિરૂપી સ્ત્રીના સુખનું કારણ છે.’ જોયું! કારણ કે આનંદનો અનુભવ તો છે, આનંદનો પ્રેમ છે એ વસ્તુનો પ્રેમ નથી, આસક્તિ છે, પણ સુચિ નથી કે આ ઠીક છે આ મજ્યુ એ. એમ સુચિ નથી. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! અહીં તો જરી જ્યાં પાંચ-પચાસ દજાર, લાખ, બે લાખ મજ્યા ત્યાં ગલગલિયા થઈ જાય અંદરમાં. ઓછોઓ..! શું ધૂળ મળી કહે છે. આને તો આવું મળવા છતાં તેને સુચિ ઉડી ગયેલી છે. આસક્તિ છે. કારણ કે રાગનો ભાગ હતોને. આણા..દા..! પણ એ ‘ક્રમે કરીને મુક્તિરૂપી સ્ત્રીના સુખનું કારણ છે.’ પરંપરા. કારણ કે શુભભાવમાં અત્યારે શુભ ટળી ગયો છે અને પછી શુભ છે એને ફળ તરીકે .. પછી .. જશે. બીજા ભવમાં આદિ ઉડી જશે. સમજાણું કાંઈ?

અહીં ... આ પાલિતાણા પાંચ પાંડવો ધ્યાનમાં હતા. અને રાજકુમારો પાંચેય સાધમી ભાઈઓ. એમ ઓલાને વિકલ્પ આવ્યો જરી સહદેવ અને નકુલને, ભાઈઓને કેમ હશે? એક વિકલ્પ આવ્યો. હવે એ તો શુભભાવ છે. તે પણ મુનિ મહારાજ છે. સાધમી ભાઈ છે અને સહોદર છે. એક માતાના પેટે ઉત્પત્ત થયેલા છે. મારાથી નહિ.. કેમ હશે? લોઢાના ઓલા... આણા..દા..! લોઢાના ધગધગતા પહેરાવ્યા. એવો એક વિકલ્પ આવ્યો ત્યાં ૩૩ સાગરનું આયુષ્ય બંધાઈ ગયું. આણા..દા..! એ ખુશીઓ નથી. પણ રાગ આવ્યો એટલે એને સ્વર્ગનું ફળ બંધાઈ ગયું. આણા..દા..! કેવળજ્ઞાન પ્રામિ દૂર થઈ ગઈ. આણા..દા..! ઓલા ત્રણ કેવળજ્ઞાન પામીને મોક્ષ પદ્ધાર્યા ત્યાં. આ બેને કેવળજ્ઞાન દૂર થઈ ગયું, પણ એને સંયોગ સર્વર્થસિદ્ધ આદિનો મજ્યો બસ. આણા..દા..! અને ત્યાંથી નીકળીને પણ રાજ કે એવામાં અવતરશે. સાધારણ ગરીબને ઘરે ન અવતરે એ. અને ત્યાંથી મુનિપણું લઈને કેવળજ્ઞાન પામશે. આણા..દા..!

આ ક્રમે કીધુંને? ‘તેમ જ ક્રમે કરીને મુક્તિરૂપી સ્ત્રીના સુખનું કારણ છે.’ આ એક ભાવ આવ્યો ખરો, એથી એને આ સ્વર્ગ આદિ મજ્યા. ત્યાંથી પણ કોઈ ચક્વતી આદિની પદવીને પામીને મુક્તિએ જશે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? જેનું જેટલું સ્વરૂપ છે તેને તેટલું કબુલવું જોઈએ. એણો ઓછું-અધિક-વિપરીત માને. એ કણું હતુંને? રત્નકર્ણશ્રાવકાયામાં. ન્યૂન, ... અધિક શ્લોક છે એવો. જેવી જેની પુણ્યની પ્રકૃતિનું પુણ્ય ફળ, પાપનું પાપ, શુભનું શુભ, આનંદ. જેવું જેને જે રીતે તે રીતે પથાર્થ માને છે. ઓછું નહિ, અધિક નહિ, વિપરીત નહિ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? લ્યો, ‘ક્રમે કરીને મુક્તિરૂપી સ્ત્રીના સુખનું કારણ છે.’ એને .. છોડી દેશે. અને આનંદમાં આવીને કેળજ્ઞાનને પ્રામ કરશે. ૫૮.

દ્વારણ ઇતિરૂપં વાંછાભાવં ણિયત્તદે તાસુ।
મેહુણસળ્ણવિવજિયપરિણામો અહવ તુરિયવદં॥૫૯॥
શ્લીરૂપ દેખી શ્રી પ્રતિ અભિલાષભાવનિવૃત્તિ જે,
વા મિથુનસંજ્ઞારહિત જે પરિણામ તે વ્રત તુર્ય છે. ૫૮.

કુંદુંદાચાર્ય વણવે છે.

‘ટીકા :- આ, ચોથા વ્રતના સ્વરૂપનું કથન છે.’ ‘સુંદર કામિનીઓનાં મનોહર અંગના નિરીક્ષણ દ્વારા ઉપજતી કુતૂહલતાના-ચિત્તવાંછાના-પરિત્યાગથી,...’ પરિત્યાગ. આણા..દા..! સુંદર કામિનીઓના મનોહર મનને હરે... સમજાણું કાંઈ? ભાષા કેટલી છે! ‘સુંદર કામિનીઓનાં મનોહર અંગના...’ શરીર .. કાન, નાક, આંખ. આણા..દા..! કાલે આવ્યું હતુંને? કે મારી આંખ પહેલા સારી હતી, હમણાં બગડી ગઈ—એમ માનનારો પૂર્વે આંખના રજકણા મારા હતા એમ માને છે. સમજાણું કાંઈ? ભૂતકાળમાં મળેલી આંખ, નાક, જીબ, શરીરના અવયવો એનો રાગ કરીને એમ કહે કે મને બહુ સારા મળ્યા છે. અત્યારે મારા .. થઈ ગયા અને અત્યારે મળ્યા એ મને સારા મળ્યા એ પરને પોતાનું માનનારા મિથ્યાદિષ્ટિ છે. આણા..દા..! બાદશાહી ગુણસ્થાને છે. બાદશાહ હોયને એનું નાણું ચાલે બધે. એમ આ મિથ્યાત્વનું નાણું જ્યાં-ત્યાં ચોંટ્યું છે. સંસાર આ મારું... આ મારું... અરે બાપુ! ગ્રભુ! તારું ક્યાં? તારું તારાથી જુદું એ તારું કહેવાય? આણા..દા..! એમ અહીંયાં સમકિતીને ભાન છે. સમજાય છે કાંઈ? એથી એવા સુંદર શ્વીના અંગોને જોઈને પણ કુતૂહલતા... એટલે? ‘આણા..! બહુ સારા છે.’ અરે! ધૂળેય સારી નથી. આણા..દા..!

એવા ‘ચિત્તવાંછાના—પરિત્યાગથી,...’ પરિત્યાગ શબ્દ છેને? પરિ-સર્વથા પ્રકારે છોડે છે. આણા..દા..! ‘અથવા પુરુષવેદોદ્ય નામનો જે નોકખાયનો તીવ્ર ઉદ્ય તેને લીધે ઉપજતી મૈથુનસંજ્ઞાના પરિત્યાગસ્વરૂપ...’ એને જે છોડે છે તે ‘પરિત્યાગસ્વરૂપ શુભ પરિણામથી,...’ બસ, છે વિકલ્પ. એને ‘બ્રહ્મચર્યવ્રત હોય છે.’ સમજાણું કાંઈ? સમકિતીને છછે ગુણસ્થાને મુનિને, ત્રણ કષાયના અભાવવાળાને જે ભાવ આવે... ત્યાં તો એ કહ્યું છે બનારસીદાસે મોક્ષ અધિકારમાં કે એ જે ભાવ છે એ જગપંથ છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ વ્રતનો વિકલ્પ છે એ પણ જગપંથ છે. આણા..દા..! આવું છે.

શ્રોતા :- સંયોગ..

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- સંયોગ છે. ‘પરિત્યાગસ્વરૂપ શુભપરિણામથી,...’ જેને કુતૂહલતાના પરિણામ કે ઓહોહો..! અંગો આવા સુંદર! કેળના થડ જેવા સુંવાળા પગ, સુંવાળી આંખ, ચંદ્રમાં જેવું મોઢું, ગરૂડ જેવું નાક એ તો જગતના માંસના હાડકાની પરિણાતિ છે. આણા..દા..! એકવાર વીછીના ઊંખ હતા રજકણામાં એ રજકણા અત્યારે આ શરીરપણો કે નાકપણે પરિણામ્યા છે કે આંખપણે પરિણામ્યા. આણા..દા..! વીછીના ઊંખ ઝેરના.. એ પરમાણુ

અત્યારે આંખ, સામાના શરીરમાં પણ એ જ છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એમ જાણીને તેના પ્રત્યેની વિસ્મયતા-કુતૂહલતાના પરિણામનો ત્યાગ કરે છે. આણા..દા..! આ તો ભાઈ! મુનિઓની દશાના શુભભાવની સ્થિતિ કેવી હોય એનું વર્ણન છે. એ પણ અલૌકિક છે. સમજાણું કાંઈ? એથી મુનિરાજ શ્લોક કહે છે ૭૮.

(માલિની)

ભવતિ તનુવિભૂતિ: કામિનીનાં વિભૂતિ
સ્મરસિ મનસિ કાર્મિસ્ત્વં તદા મદ્વચઃ કિમ्।
સહજપરમત્ત્વં સ્વસ્વરૂપં વિહાય
ત્રબસિ વિપુલમોહં હેતુના કેન ચિત્રમ्॥૭૯॥

આણા..દા..! મુનિરાજ કહે છે. પદ્મપ્રભમલધારિ મુનિરાજ, પંચપરમેષ્ઠીમાં મુનિરાજ છે. નમો લોઅે સંવ્ય સાહુણાંમાં ભળેલ છે. આણા..દા..! એમાં આવે છેને? 'નમો લોઅે સંવ્ય ત્રિકાળવતી સાહુણાં.' પદ એવું આવે છે ધ્વલમાં. 'નમો લોઅે સંવ્ય ત્રિકાળવતી અરિહંતાણાં, નમો લોઅે સંવ્ય ત્રિકાળવતી સિદ્ધાણાં, નમો લોઅે સંવ્ય ત્રિકાળવતી આઈરિયાણાં, નમો લોઅે સંવ્ય ત્રિકાળવતી ઉજ્જવયાણાં, નમો લોઅે સંવ્ય ત્રિકાળવતી સાહુણાં.' એવું પદ છે. પછી ટૂંકું કરીને 'નમો લોઅે સંવ્ય અરિહંતાણાં' થઈ ગયું. પછી એનું ટૂંકું કરીને અરિહંતાણાં કરી નાખ્યું. નાચિતર નમો લોઅે સંવ્ય સાહુણાં પાંચેયમાં ભળે છે. આણા..દા..! તારી નિજવિભૂતિના વૈભવને છોડીને. આણા..દા..! આનંદનાથ ભગવાન અતીન્દ્રિય આનંદનો નાથ વૈભવથી ભરેલો પ્રભુ છે. અતીન્દ્રિય રસના આનંદથી ભરેલો ભગવાન છે. આણા..દા..! એવી વિભૂતિની વિસ્મયતાને છોડી દઈને.

અરે! 'કામિનીઓની જે શરીરવિભૂતિને તે વિભૂતિને, હે કામીપુરુષ! જો તું મનમાં સ્મરે છે,...' એટલે એની વિભૂતિ જોઈને મનમાં યાદ રાખે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? 'હે કામીપુરુષ!' આણા..દા..! 'જો તું મનમાં સ્મરે છે,...' એટલે જોઈને યાદ કરે છે. આણા..! તને પ્રેમ થયો છે ત્યાં. આણા..દા..! 'તો મારા વચનથી તને શો લાભ થશે?' મુનિરાજ કહે છે. આણા..દા..! ભાઈ! આ તો મુનિઓની ધર્મકથા છે. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? 'હે કામીપુરુષ!' એ સ્ત્રીઓના શરીરની નમણાઈ અને એની આકૃતિની સુંદરતા દેખીને તું એને યાદ કરે છોને! જોઈને પાછો યાદ કરે છો. સારા લાઘ્યાને એટલે યાદ કરે છે. આણા..દા..! 'તો મારા વચનથી તને શો લાભ થશે?' આણા..દા..! મુનિ મહારાજ કહે છે કે અમે જે આ ઉપદેશ આપીએ એનો લાભ તને શું થશે? આણા..દા..!

'અહો! આશ્વર્ય થાય છે...' જોયું! 'અહો! આશ્વર્ય થાય છે કે સહજપરમતત્ત્વને...' અંતર ભગવાન આનંદનો નાથ. આણા..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદનો કંદ પ્રભુ એવા પરમતત્ત્વને એટલે કે 'નિજસ્વરૂપને છોડીને...' અતીન્દ્રિય આનંદનો સાગર તું છો. આ આવા તત્ત્વને

છોડીને તું સહેલા અંગોની નજર કરીને તેને યાદ કેમ રાખે છો? આ યાદ નથી રાખતો? આણા..દા..! 'સહજપરમતત્ત્વને...' સ્વભાવિક ભગવાનઆત્મા. આણા..દા..! અકૃત્રિ, આણકરાયેલું સત્ત્વ જગત. જગતનું સત્ત્વ પરમાત્મસ્વરૂપ પોતે. આણા..દા..! એટલે કે સહજ પરમતત્ત્વ એટલે કે 'નિજસ્વરૂપન છોડીને તું શા કારણે વિપુલ મોહને પામે છે!' આણા..દા..! મોહ એટલે પરમાં સાવધાની તને કેમ થઈ જાય છે? આણા..દા..! પરમતત્ત્વ ભગવાનઆત્માની સાવધાની છોડી દઈને. આણા..દા..! મોહનો અર્થ પરમાં સાવધાની. સમજાળું કાંઈ? અમોહ નામ .. સાવધાની નહિ. યાદ કરીએ છીએ ... આણા..દા..!

'સહજપરમતત્ત્વને...' કારણપરમાત્મા સહજનંદમૂર્તિ પ્રભુ એની તને સ્થિ અને પ્રેમ નથી, એને છોડીને આ જોવા ક્યાં જા છો? આણા..દા..! 'નિજ...' તત્ત્વના અવલોકનને છોડીને કામિનીના સુંદર અંગને જે જોઈને યાદ રાખે. આ યાદ નથી રાખતો કે હું આનંદનો નાથ છું! સમજાળું કાંઈ? આણા..દા..! એનું સ્મરણ કરતો નથી અને આ સ્મરણ કરે છે. આણા..દા..! શૈલી તો જુઓ, આણા..દા..! ભગવાન આનંદ અનાકુળ શાંતિનો રસકંદ. એટલે? અકષાયસ્વભાવસ્વરૂપ પ્રભુ આત્મા છે. અકષાયસ્વરૂપ છે એટલે આકુળતારહિત અનાકુળ આનંદ જેનું સ્વરૂપ છે. આણા..દા..! એ અસંખ્ય પ્રદેશે ભગવાન અનાકુળ આનંદના રસથી પરિપૂર્ણ ભર્યો છે. એને ભૂલી, છોડી, એને યાદ કરવું છોડી, એને સ્મરણમાંથી છોડીને આ ક્યાં માંડ્યું તે? આણા..દા..! સમજાળું કાંઈ?

એક ફેરી કહ્યું હતુંને. ૬૪-૬૫ની વાત છે. એક ધ્રુવનું નાટક છે. ધ્રુવ-ધ્રુવ નથી આવતું અન્યમતમાં? ધ્રુવ અને પ્રહલાદ. એનું નાટક હતું જામનગર. ત્યાં દેશમાં આવે પાલેજ. .. જોવા ગયા. એ ધ્રુવનું નામ .. એનો બાપ બીજી પરણેલા અને ધ્રુવ ત્યાગી થઈ ગયો બાવો. ... જંગલમાં જાય છે. દેવાંગનાઓ ઉપરથી ઉતરે છે. મોટા નાટક હતાને. જામનગર થિએટર છે. ઉપરથી ઉતરે અને પછી અવયવો બતાવે છે. અ.. સુંદર અવયવો છે અને આ આવા છે, આ આવા છે. અરે! રાજકુમાર તું નજર તો કર. ઉંચી નજર તો કર. આમ ને આમ બેઠો છે તે જો તો ખરો. ત્યારે જવાબ આપે છે, દે માતા! મારે જન્મ જો હશે કદાચિત્ત એકાદ તો માતા! તારી કુખે આવીશ, બીજું તો નથી હવે. સમજાળું કાંઈ? તું કદાચિત્ત મનુષ્યણી હો, અને તે કાળે મારે જન્મ એ કાળ, માતા! તારી કુખે આવીશ, બાકી બીજું તો છે નહિ. એ વખતે એવા વૈરાઘ્યના. અત્યારે તો આ નાટકો બધા ડિલ્મ કાળાકેર કરી નાખ્યા છે. એ વખતે તો નાટકો પણ વૈરાઘ્ય ચઢાવી દે. રાજકુમાર બોલે છે, માતા! બીજું છે નહિ હોં. શરીર એકાદ ધારણ કરવું હશે અને મનુષ્યણી હોઈશ તો તારી કુખે આવીશ. બીજી વાત રહેવા દેજે. આણા..દા..! એવી વૈરાઘ્યની વાત હતી.

અહીં એ કહે છે. અરેરે! તારા નાથને છોડીને તું આ પરની વિલૂતિના તને મોહ શેનો થાય છે? એમ કરીને ગાથા પૂર્ણ કરે છે. વિશેષ કહેશે... (શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુસ્ટેવ!)

**મહા વદ-૩, પંગળવાર, તા. ૦૩-૦૨-૧૯૭૭,
ગાથા-૬૦, પ્રવચન નં. ૧૯૮**

કોને હોય અને કોને કહેવું? એ વાત છે.

સવ્વેસિં ગંથાણ ચાગો ણિરવેકખભાવણાપુષ્ટં।
પંચમવદમિદિ ભણિદં ચારિત્તભરં વહંતસ્સ ||૬૦||
નિરપેક્ષ ભાવન સહિત સર્વ પરિગ્રહોનો ત્યાગ જે,
તે જાણવું કૃત પાંચમું ચારિત્રભર વહનારને. ૬૦.

ઓનો અન્વયાર્થ. ગાથામાં અન્વયાર્થ છેને? ‘નિરપેક્ષ ભાવનાપૂર્વક...’ એટલે જેને પંચમહાવતના પરિણામ હોય એને પરની અપેક્ષા કોઈ ન હોય. નિરાલંબી ભગવાન આત્મા શુદ્ધ ચૈતન્ય આનંદધન એના આલંબને જે સમ્યજ્ઞશન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ગ્રગટ્યું છે એને બીજું આલંબન હોય નહિ. આણા..ણા..! છેને .. વસ્તુ ભગવાન અનંત આનંદ જ્ઞાયકસ્વરૂપ શુદ્ધ અતીન્દ્રિય આનંદધન આત્મા એને અવલંબે, એને આશ્રયે... મુનિ કોને કહેવા એ ઝીણું બહુ વાત, બાપુ! જેને પ્રથમ તો આત્મા અનુભવ સમ્યજ્ઞશન હોય. ભગવાનાત્માનું જે આનંદસ્વરૂપ અને જ્ઞાનસ્વરૂપ અખંડ છે એનો એને પ્રથમ સમ્યજ્ઞશનમાં એના સ્વાદનો અનુભવ પહેલો આવે. સમજાય છે કાંઈ? અને એ સમ્યજ્ઞશનપૂર્વક જે સ્વરૂપમાં સ્થિરતા જ્ઞાન વધ્યું સ્વરૂપમાં આનંદમાં લીનતા ચરવું. ચારિત્ર એટલે ચરવું. શેમાં? પૂર્ણ જ્ઞાયકભાવ જે પ્રતીતમાં, અનુભવમાં જે લીધો હોય એમાં છરવું. આણા..ણા..! એનું નામ ચારિત્ર છે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ?

એ ‘મુનિને મુનિત્વોચિત...’ જુઓ, મુનિ જે ભાવલિંગી સંત છે, બાધ્યમાં એ નન્દ હોય છે અને વનમાં એ વસતા હોય છે. એવા મુનિને યોગ્ય ‘નિરપેક્ષ શુદ્ધ પરિણતિની સાથે...’ વીતરાગસ્વરૂપની પરિણતિ જેને વસ્તુ વીતરાગસ્વરૂપ જ છે, જિનસ્વરૂપ જ પ્રભુ આત્મા છે. એ જિનસ્વરૂપ વીતરાગમૂર્તિ પ્રભુ એને અવલંબે જે વીતરાગ સમકિત, દર્શન અને ચારિત્ર ગ્રગટ્યું છે. એ નિરપેક્ષ શુદ્ધ પરિણતિ છે. એ રાગની પણ જેને અપેક્ષા નથી, નિમિત્તની અપેક્ષા નથી. આણા..ણા..! એવી જેને શુદ્ધ આનંદની અવસ્થા જેને ગ્રગટી છે. આણા..ણા..! જેને અતીન્દ્રિય આનંદની પરિણતિ ધારા વહે છે. દુંગરમાંથી જેમ પાણી વહે એમ ભગવાન આનંદનો દુંગર છે, અતીન્દ્રિય આનંદનો પર્વત છે. આણા..ણા..! એમાંથી અતીન્દ્રિય આનંદની શુદ્ધ પરિણતિ. છે? એની વ્યાખ્યા એટલી છે. આણા..ણા..! જેમાં પંચમહાવતના વિકલ્પની પણ જેને અપેક્ષા નથી. ઝીણું માર્ગ ધણું, ભાઈ! વીતરાગમાર્ગ પરમેશ્વર.

‘મુનિને મુનિત્વોચિત...’ છેને? મુનિત્વને ઉચિત ‘નિરપેક્ષા...’ એને યોગ્ય. ત્રણ કષાયના અભાવ અને શુદ્ધ પરિણાતિ આનંદની વર્તતી હોય છે. એની ‘સાથે વર્તતો...’ શુદ્ધ પરમાત્મા પોતે સ્વરૂપ છે તેની દસ્તિ, જ્ઞાન અને રમણીતા એવી શુદ્ધની નિર્મણ પરિણાતિ એ મોક્ષમાર્ગ. એની સાથે વર્તતો. ‘જે (હઠ વગરનો)...’ હઠ ન હોય ત્યાં આણા..દા..! હઠ હોય ત્યાં સમકિત રહેતું નથી. સમજાણું કાંઈ? હઠાત્રણ આ વ્રતાદિ લે છેને? ત્યાગ કરે છે અનશન આદિ બધા હઠાત્રણ. એ બધા મિથ્યાદસ્તિ જીવ છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- અપવાસ કરે તો બહારમાં લોકો સરખા ચાલેને.

પૂજ્ય ગુરુસ્થેવશ્રી :- પાગલ દુનિયા છે. બહુ આકરી વાત, ભાઈ! પાટણીજી! આણા..દા..! જેને અંદરથી શુદ્ધ સ્વભાવનું સમ્યજ્ઞન્શન-જ્ઞાન થયું છે એને હઠ ન હોય. સહજ-સહજ. શુભભાવ આવે એની અર્દી વાત છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આ તો મહાવ્રતની વાત ચાલે છેને. સમકિતની વાત તો સમયસારમાં પહેલી ઘણી વર્દી ગઈ. હવે આ જરી વ્યવહારનું થોડું કીધું. આણા..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદની લહેર જ્યાં ઉઠી હોય છે અંદરથી. એ ધર્મ અને એ મોક્ષનો માર્ગ, પણ તે ભૂમિકામાં એની સાથે વર્તતો અહિસાનો વિકલ્પ હો કે સત્ય બોલવાનો હોય કે ચોરી ન કરવાનો અચૌર્યનો હો કે બ્રહ્મચર્ય પાળવાનો હો કે અપરિગ્રહ પંચમહાવ્રતનો વિકલ્પ હો. આ પાંચમાની વાત ચાલે છેને. આણા..દા..!

‘સર્વપરિગ્રહત્યાગ...’ એને તો શરીરમાં એક વખ્તનો ધારો પણ હોય નહિ અને અંતરમાં રાગનો કણ એ સંજ્વલન હોય, પણ વસ્તુમાં બીજો રાગ હોય નહિ. ‘સર્વવપરિગ્રહત્યાગસંબંધી શુભોપયોગ...’ એનો ત્યાગ કરેને એવો વિકલ્પ એમ. ‘તે વ્યવહાર-અપરિગ્રહવ્રત કહેવાય છે.’ તે વ્યવહાર-અપરિગ્રહવ્રત કહેવાય છે. આણા..દા..! આટલી શરતું. કે જેને અંતર આત્મા સ્વાવલંબી અંદરને અવલંબે જેની નિર્મણદશા, શુદ્ધ સમ્યજ્ઞન્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર પરિણામ્યું-થયું છે. એને તે ભૂમિકામાં પંચમહાવ્રતનો વિકલ્પ હઠ વિનાનો સહજ હોય છે. સમજાય છે કાંઈ? ‘તે શુભોપયોગ તે વ્યવહાર-અપરિગ્રહવ્રત કહેવાય છે.’ છે એ પુઅબંધનું કારણા, પણ અબંધપરિણામી ભગવાનને અવલંબને જે અબંધપરિણામ ગ્રગટ થયા છે એ અબંધપરિણામ પૂરા ગ્રગટ થયા નથી અથી આવો એક વચ્ચમાં મહાવ્રતનો વિકલ્પ આવે. સમજાય છે? એ શુદ્ધ પરિણાતિ ન હોય, જ્યાં આનંદનો નાથ જાઓ નથી. આણા..દા..! સ્વરૂપાનંદ, સ્વરૂપાનંદ જેને ગ્રગટ્યો નથી. એવા સ્વરૂપ આનંદની પરિણાતિની દશા જ જ્યાં નથી. ‘ત્યાં શુભોપયોગ હઠ સહિત હોય છે;...’ હઠવાળો એને શુભભાવ હોય છે. આણા..! બસ, આમ કરું ને આમ કરું ને આમ કરું. એવો હઠવાળો એને હોય છે. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ?

‘તે શુભોપયોગ તો વ્યવહાર-વ્રત પણ કહેવાતો નથી.’ આણા..દા..! શુદ્ધ સ્વભાવના અનુભવના આનંદની ધારા વિના એકલો જે શુભોપયોગ થાય, આ કરું, વ્રત પાળું, બ્રહ્મચર્ય એવો એ તો શુભોપયોગ હઠવાળો છે, કહે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એને તો વ્યવહારવ્રત

પણ કહેવાતો નથી. બલુ જવાબદારી, શરતું ઘણી આકરી.

શ્રોતા :- મનુષ્યના વ્યવહારની શરત છે...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- જરીએ ઘૂળેય નથી. નન્દ રહું, નન્દપણું કરું એ ભાવ જ મિથ્યાત્વ છે. પરનો ત્યાગ-ગ્રહણ આત્મામાં છે જ નહિ કે હું છોડું છું, આ નન્દપણું ગ્રહણ કરું, વસ્ત્ર છોડું, એ વસ્તુમાં જ નથી. જીણી વાત, ભાઈ! સહજ બની જય છે એ વખતે મુનિની દશા. સમજાણું કાંઈ? એ કાંઈ નન્દપણું મુનિપણું નથી, તેમ પ્રતના વિકલ્પો હોય છે અહિંસા, સત્યના એ કાંઈ મુનિપણું નથી, એ તો આસ્ત્રવ છે. આણ..દા..! અંતર આનંદનો નાથ અંદર જાઓ. આણ..દા..! જેને અતીન્દ્રિય આનંદની મીઠાશ આવી છે અને જગતના વિષય આદિના, માન આદિના ભાવ જેર જેવા લાગે છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? એને શુભભાવ જે હોય એ હઠ વિનાનો હોય. એને પાંચમું મહાપ્રત કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! જીણી વાત બલુ, ભાઈ! અપૂર્વ વાત છેને આ! અનંતકાળમાં એને શુદ્ધ ચૈતન્ય શું છે, ક્યાં એનું ભાન કર્યું નથી. એ ભાન વિના પ્રત લીધા, નન્દ થયા, મુનિપણા અનંતવાર લીધા. ધર્મધ્યાનના કાયોત્સર્જમાં આવે છે કે સમ્યજ્ઞશન વિના અનંતવાર જે નન્દ આદિની ડિયાઓ અનંતવાર કરી એથી કાંઈ વજ્યુ નહિ. લૂગડા-બુગડા તો હતા જ નહિ મુનિને. એ તો દમણા શ્વેતાંબર પંથ નીકળ્યો ત્યારે. એ તો જૈનર્થનમાં લૂગડા મુનિને તો ત્રણકાળમાં ન હોય. આ તો બે દજાર વર્ષ પહેલાં સનાતન જૈનર્થનમાંથી બાર (વર્ષનો) દુકાળ પડ્યો એમાંથી શ્વેતાંબર પંથ નીકળ્યો. એણે વસ્ત્ર સ્થાપ્યા. ભગવાનનો માર્ગ એ નથી. અને એમાંથી આ સ્થાનકવાસી દમણા નીકળ્યા પાંચસો વર્ષ. શ્વેતાંબરમાંથી. એ કાંઈ જૈનમાર્ગ વીતરાગમાર્ગ નથી. પોપટભાઈ! આ શું એમાં થયું? વાત સાચી. આણ..દા..! એવો જે માર્ગ વીતરાગનો એને જેને અંતરમાંથી પ્રગટ થયો છે એને શુભરાગ હોય, સહજ હોય એ પણ. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? પંડિતજી નથી આવ્યા. કાલે પણ મોડા આવ્યા હતા.

‘(આ પાંચમા પ્રતની માઝક અન્ય પ્રતોનું પણ સમજ લેવું.)’ છેને અંદર? અહિંસા પ્રતનો શુભરાગ પણ એને સહજ હોય કે જેને આનંદના રમણતાની દશા શુદ્ધ પ્રગટી છે એને એવો અહિંસાનો શુભ વિકલ્પ હઠ વિનાનો હોય છે. સમજાણું કાંઈ? એમ સત્ય પ્રતનો વિકલ્પ એને હોય છે હઠ વિનાનો જેને સહજાનંદસ્વરૂપનું ભાન થઈને અનુભવદશા વર્તે છે. સહજાત્માની લહેર જેને પર્યાયમાં વર્તે છે. આણ..દા..! એને અચૌર્ય પ્રતનો, સત્યપ્રતનો વિકલ્પ વ્યવહારે હોય છે. આણ..દા..! એમ જેને બ્રત્માનંદ પ્રભુ બ્રત આત્મા આનંદસ્વરૂપ. સર્વજ્ઞ કેવળી તીર્થકરે જોયો એ. બીજાઓએ કહ્યા તે આત્મા નહિ. પરમેશ્વરે જે આત્મા જોયો અંદરથી અનંત આનંદ અને અનંતગુણનો પિંડ. એવો જે ભગવાન અનંત આનંદની પરિણાતિએ પ્રગટ થયો એને અપરિગ્રહપ્રતનો વિકલ્પ મહાપ્રતનો, બ્રતચર્યનો કહેવામાં આવે છે. અમયું આ બ્રતચર્યાદિ લે છે એ નહિ. આણ..દા..! અંતરમાં બ્રત નામ આનંદના સ્વભાવને અનુભવીને,

આનંદના વેદનમાં આવતો એને શુભરાગ પણ હઠ વિનાનો શરીરથી બ્રહ્મચર્ય પાળવું એવો વિકલ્પ હોય છે. આણા..દા..! શરીરથી બ્રહ્મચર્ય પાળે એ કાંઈ વ્રત, એ કાંઈ ચારિત્ર કાંઈ ગુણ નથી. આણા..દા..! એ શુભભાવ છે. એ આવો શુભભાવ આવા સ્વરૂપની રમણતાવાળાને હોય તો એને વ્રત કહેવામાં આવે. અને ભાન વિનાના જેને જ્ઞાન સહજાનંદસ્વરૂપ શું છે? એનું વેદન નથી, અનુભવ નથી, એના વ્રત.

‘(અર્થાત् જે ભાવનામાં પરની અપેક્ષા નથી એવી શુદ્ધ નિરાલંબન ભાવના સહિત)’ વીતરાગી પરિણાતિ જેમાં નિરાલંબ એટલે પરનું આલંબન છે નહિ. ‘સર્વેષાં ગ્રન્થાનાં ત્યાગः’ ‘સર્વ પરિગ્રહનો ત્યાગ...’ અંતરમાં રાગાદિનો ત્યાગ, મિથ્યાત્વનો ત્યાગ અને બાધ્યમાં નથીમાં વલ્લ-પાત્રનો ત્યાગ. આણા..દા..! ‘(સર્વપરિગ્રહત્યાગસંબંધી શુભભાવ),...’ એ શુભભાવ હોય પુણ્ય. આણા..દા..! ‘તે, ચારિત્રભર વહુનારને પાંચમું વ્રત કહ્યું છે.’ હવે એની વ્યાખ્યા ચારિત્રભરની. નીચે નોટ. ‘ચારિત્રનો ભાર;...’ એટલે સ્થિરતાની દશા એવી વધી ગઈ. આનંદ... આનંદ... આનંદ... આનંદધન છે. પાંચમી ગાથામાં કહ્યું છેને એ. પ્રચુરસ્વસંવેદનરૂપ વેદન. આણા..દા..! એ મહોરણાપ છે. અનુભવીના આનંદની એ મહોરણાપ છે. ધર્મને મહોરણાપ એ છે કે જેને અતીન્દ્રિય આનંદનું વેદન હોય. આણા..દા..! ટ્રેડમાર્ક છે એ વીતરાગનો. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘ચારિત્રનો ભાર;...’ ભાર એટલે? સ્થિરતા એટલી વધી ગઈ છે અંદર કે એમાં રાગ રહી શકે નહિ. આણા..! ‘ચારિત્રસમૂહ;...’ સ્વરૂપની સ્થિરતાનો ઢગલો પ્રગટ્યો છે. આણા..દા..! અને ‘ચારિત્રની અતિશયતા.’ વિશેષતા. સ્વરૂપમાં સ્થિરતાની વિશેષતા થઈ છે. આણા..દા..! એવા ‘ચારિત્રભર વહુનારને પાંચમું વ્રત કહ્યું છે.’ એને પાંચમું વ્રત હોય છે. આણા..દા..! એ ગાથાનો અર્થ થયો. આવે છે પંડિતજી હવે.

‘ટીકા :- અહીં (આ ગાથામાં) પાંચમા વ્રતનું સ્વરૂપ કહેવામાં આવ્યું છે.’ ‘સક્ળ પરિગ્રહના પરિત્યાગસ્વરૂપ...’ રાગ અને પરના ત્યાગસ્વરૂપ. એ તો અભાવ થયો. ‘નિજ કારણપરમાત્માના સ્વરૂપમાં અવસ્થિત...’ આણા..દા..! જુઓ, આ મૂળ વસ્તુ લીધી. રાગાદિ અને પરના ત્યાગસ્વરૂપ ‘નિજ કારણપરમાત્માના સ્વરૂપમાં...’ ભગવાનાત્મા કારણપરમાત્મા ધ્રુવ. આણા..દા..! નિત્યાનંદ પ્રભુ એ કારણપરમાત્મા. કારણપરમસ્વરૂપ. ત્રિકાળી કારણપરમસ્વરૂપ કાર્ય જે પયાય છે એ વિનાનું. સમજાણું કાંઈ? ‘નિજ કારણપરમાત્મા...’ જુઓને ટીકાકાર જ્યાં હોય ત્યાં કારણપરમાત્માને મુખ્ય કરે છે. આણા..દા..! પરમસ્વરૂપ ભગવાન આનંદનો નાથ પ્રભુ, અતીન્દ્રિય જ્ઞાનના અખંડ જ્ઞાનથી ભરેલો પ્રભુ અને પૂર્ણ વીતરાગતાના સ્વભાવસ્વરૂપ એવો જે કારણપરમાત્મા એટલે પોતાનો ત્રિકાળી ભાવ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘નિજ કારણ...’ એટલે પાછા ભગવાન પરમાત્મા નહિ. વીતરાગ વીતરાગમાં રહ્યા.

આ તો ‘નિજ કારણપરમાત્માના સ્વરૂપમાં...’ નિજ કારણ પરમસ્વરૂપના સ્વરૂપમાં. જ્ઞાયક આનંદ આદિ એનું પૂર્ણ સ્વરૂપ છે એના સ્વરૂપમાં ‘અવસ્થિત (સ્થિર રહેલા)...’ એ પર્યાપ્ત છે. ત્રિકાળી કારણભગવાન. ત્યારે આ વળી ક્યો કારણભગવાન હશે? કોઈ કર્તા હશે? આ જગતનો કારણપરમાત્મા હશે કોઈ? અહીં તો નિજકારણપરમાત્મા. જગતનો કોઈ કર્તા છે જ નહિ.

અહીં તો આત્મા જે છે એને કારણપરમાત્મા કેમ કહ્યો? કે એની વીતરાગીદશાના કાર્યનું એ કારણ છે. સમજાણું કાંઈ? એવો જે ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવ આત્મતત્ત્વવસ્તુ, શુદ્ધતત્ત્વ, ધ્યાવતત્ત્વ, અવિચણતત્ત્વ, નિત્યાનંદ ગ્રભુ એવી ચીજને અહીંયાં કારણપરમાત્મા કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ કારણ ‘નિજ કારણપરમાત્માના સ્વરૂપમાં...’ એનું સ્વરૂપ તે ત્રિકાળીસ્વરૂપ એમાં ‘અવસ્થિત...’ એમાં સ્થિર થવું, એમાં સ્થિર રહેવું. આણા..દા..! એવા ‘પરમસંયમીઓને—’ એને પરમસંયમી કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! છ કાયની દ્વારા પાળે અને ફ્લાણું કરે એ સંયમી નહિ, એ તો રાગી છે. આણા..દા..! અહીંયાં તો પરમસ્વરૂપ ભગવાન જેમાંથી કેવળજ્ઞાન પ્રગટ થાય, જેમાંથી સિદ્ધપદ પ્રગટ થાય એવી શક્તિઓ તો જેમાં અનંતી પડી છે. આણા..દા..! એવો આ નિજભગવાનાત્મા આણા..દા..! એમાં જેની અવિચણસ્થિતિ છે, અવસ્થિત સ્થિતિ છે. આણા..દા..! એવા ‘પરમસંયમીઓને—પરમ જિનયોગીશ્વરોને—’ એમ. બે ભાષા છેને. સંસ્કૃતમાં છે. ‘પરમસંયમિનાં પરમ જિનયોગીશ્વરાણાં’ આણા..દા..! સંસ્કૃત છે. આવી વાત હજ સાંભળવા મળવી મુશ્કેલ છે. શું કહે છે આ તે? આ તે વીતરાગમાર્ગ હશે? જૈનમાર્ગ હશે? હજ કારણપરમાત્મા અને એના સ્વરૂપમાં અવસ્થિત રહેવું, આવું તો કોઈ દિ’ સાંભળ્યું નહોતું. છકાયની દ્વારા પાળવી, લીલોતરી ન ખાવી, કંદમુળ ન ખાવા, રાતે ચોવિદાર કરવો. આવું સાંભળ્યું હતું. અરે ભાઈ! તે માર્ગ સાંભળ્યો નથી. એ તો રાગની કિયાની વાતું છે, એ વીતરાગમાર્ગ નથી. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘પરમસંયમીઓને—’ એ આત્માના આનંદમાં રમતા હોય છે. આણા..દા..! એવા ‘પરમસંયમીઓને—પરમજિનયોગીશ્વરોને—’ એ એની વ્યાખ્યા કરી કે ‘પરમજિનયોગીશ્વર...’ જેને રાગનો અભાવ કરીને સ્વરૂપમાં યોગ-જોડાણ કર્યું છે, એના પણ ઈશ્વર છે એ. આણા..દા..! પૂર્ણ અતીન્દ્રિય આનંદના દળના સ્થિરતાના તે ઈશ્વર છે. આણા..દા..! એ જિનયોગી કહેવાય એને. ઓલા અન્યમતિના બાવા એ યોગી નથી. આણા..દા..! આ તો અંતર જિનયોગી. અતીન્દ્રિય આનંદ ભગવાન પરમેશ્વર તે કેવળીએ જે જ્ઞાયો અને પ્રગટ કર્યો એવો અતીન્દ્રિય આનંદનો નાથ ગ્રભુ અંદર છે. એના સ્વરૂપમાં જે જોડાણ કરીને સ્થિર થયો છે આણા..દા..! એને જિનયોગી કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? જેણે પોતાની પરિણતિનો યોગ સ્વરૂપમાં જોડી દીધો છે એ યોગી. ઓલા બાવાને એ નહિ હો. આણા..દા..!

‘परमजिनयोगीश्वरोने---सदाय निश्चयव्यवहारात्मक सुंदर चारित्रभर वहनाराओने...’ आहा..हा..! सदाय स्वरूपमां स्थिरता छे जेने आनंदनी अने विकल्प पण छे आवो पंचमहाव्रतनो. अेवा ‘सुंदर चारित्रभर वहनाराओने...’ सुंदर चारित्रभर निश्चय आहा..हा..! जेम सोनुं, गेरु लगाववाथी ओपे अने शोभे छे, अेम भगवान अंटरनी निर्मण रमणताथी शोभे छे. अेने परमजिनयोगी अने मुनि कહेवामां आवे छे. आहा..हा..! ‘सदाय निश्चयव्यवहारात्मक सुंदर चारित्रभर वहनाराओने, बाह्य-अभ्यंतर चोवीश प्रकारना परिग्रहनो परित्याग ज...’ बाह्य शरीरादि, वस्त्रादि, अभ्यंतर रागादि चोवीश प्रकार छेने? चौट अभ्यंतर अने दस बाह्य चोवीश. ए ‘परिग्रहनो परित्याग ज परंपराए पंचमगतिना हेतुभूत अेवुं पांचमुं व्रत छे.’ विकल्परूप छेने.

ए परित्यागस्वरूपनी स्थिरता सम्यक्षर्णन-ज्ञान-चारित्र तो वर्ते छे. अेवी निर्मणदशाना परिग्रहना त्यागनो जे विकल्प उठे शुभराग. ए ‘पंचमगतिना हेतुभूत अेवुं पांचमुं व्रत छे.’ अनो नीचे अर्थ. ‘शुभोपयोगङ्ग्रप व्यवहारव्रत शुद्धोपयोगनो हेतु छे...’ ए निमित छे. पंचमहाव्रतना परिणाम ए शुभोपयोग छे, ए धर्म नथी, पुण्यना परिणाम छे. आहा..हा..! ए आक्षवस्वभाव छे, ए संवरस्वभाव नथी. ए ‘व्यवहारव्रत शुद्धोपयोगनो...’ निमित कહेवामां आवुं. ‘अने शुद्धोपयोग मोक्षनो हेतु छे अेम गाणीने...’ आम गाणीने. ‘अहं उपचारथी व्यवहारव्रतने मोक्षनो परंपराहेतु कहेल छे.’ समजाणुं कांઈ? नहितर व्रत छे ए तो विकल्प छे अने आक्षव छे, बंधनुं कारण छे. पण अने शुद्ध जे आत्मानी रमणता अने शुभभावनुं निमित कही समजाणुं कांઈ? आहा..हा..! अने ‘शुद्धोपयोग मोक्षनो हेतु छे...’ अने शुद्धोपयोगने व्यवहारव्रत निमित छे तेथी व्यवहार कहुं छे. आहा..हा..! ‘उपचारथी व्यवहारव्रतने मोक्षनो परंपराहेतु कहेल छे.’ आ रीते परंपरा हेतु कહेवामां आवे छे.

‘भरेखर तो शुभोपयोगी मुनिने मुनियोग्य शुद्धपरिणाति ज (शुद्धात्मद्रव्यने अवलंबती होवाथी)...’ जेयुं. शुभभाव तो हजे परनुं लक्षवाणी वृत्ति छे अने आ तो शुद्धात्माने अवलंबती परिणाति छे. आहा..हा..! भाषा ज बघी केवी आपी? शुद्धात्मानी परिणाति शुं आ ते कांઈ जैन हशे? मूळ जैनधर्मनी वात ज आजी लोप थर्दी गई अने अन्यने नामे बघुं जैनधर्म छे अेम चलव्युं. आहा..हा..! वीतराग परमेश्वर जिनेश्वरदेव त्रिलोकनाथनो जे पंथ, मार्ग बघो विपरीत करी नाज्यो छे माणसोअ. आहा..हा..! अहं तो कहे छे के ‘मुनियोग्य शुद्धपरिणाति...’ अटले के पूर्णानंदना आत्मानी अवलंबनवाणी परिणाति ए ‘विशेष शुद्धरूप शुद्धोपयोगनो हेतु थाय छे...’ मुनियोग्य शुद्धपरिणाति ते विशेष शुद्धरूप शुद्धोपयोगनो हेतु ए थाय छे. विशेष शुद्धोपयोगनो विशेष आत्माने अवलंबती परिणाति तेनो हेतु थाय छे.

કૃણને કે શુદ્ધાત્માની પરિણાતિ જે છે એ વિશેષ શુદ્ધોપયોગી નિર્મળતાનો હેતુ એ થાય છે. શોભોપયોગ હેતુ થતો નથી, પણ નિમિત્તથી કથન કર્યું છે. ‘મુનિયોઽય શુદ્ધપરિણાતિ...’ એટલે અવસ્થા. વીતરાગી નિર્વિકલ્પદશા એ ‘વિશેષ શુદ્ધિરૂપ...’ એવું જે વિશેષ શુદ્ધ પરિણાતિ જે વિશેષ એ ‘શુદ્ધિરૂપ શુદ્ધોપયોગ...’ એનાથી પણ વિશેષ શુદ્ધિરૂપ શુદ્ધોપયોગ અનું એ શુદ્ધપરિણાતિ કારણ થાય છે. એ અપેક્ષા છે. એ અપેક્ષાથી છે. નહિતર ખરેખર વિશેષ શુદ્ધોપયોગ અનું કારણ તો કારણપરમાત્મા છે. સમજાણું કાંઈ? મોક્ષનું કેવળજ્ઞાનનું પણ કારણ મોક્ષમાર્ગ નથી, પણ શુદ્ધપરિણાતિ પૂર્ણ છે એથી એને મોક્ષનું કારણ કહેવામાં આવ્યું. ખરેખર તો શુદ્ધપરિણાતિ જે મોક્ષમાર્ગની એનો અભાવ થાય ત્યારે મોક્ષ થાય છે. તો એ મોક્ષની પરિણાતિ તો ત્રિકાળમાંથી આવે છે. ભગવાન પૂર્ણાંદનો નાથ વીતરાગસ્વરૂપ એ મોક્ષની પર્યાપ્તિનું કારણ દ્રવ્ય થાય છે. સમજાણું કાંઈ? પણ અહીંથાં શુદ્ધાત્માની પરિણાતિ વિશેષ તેનો આ શુદ્ધાત્મપરિણાતિ હેતુ ગણીને, એ શુદ્ધાત્મપરિણાતિનો હેતુ શુભ ગણીને શુદ્ધાત્મદશાની વિશેષ શુદ્ધાત્મપરિણાતિનો હેતુ આ. વિશેષ શુદ્ધોપયોગનો શુદ્ધ પરિણાતિ હેતુ અને શુદ્ધપરિણાતિને શુભરાગ હેતુ એમ ગણીને પરંપરા કહેવામાં આવ્યું છે. આણ..ણ..! કેટલું આમાં યાદ રાજવું? અભ્યાસ જોઈએને. પહેલી ચીજ શું છે વીતરાગમાર્ગ સર્વજ્ઞ કેવળી પરમાત્મા જીનેશ્વરદેવ એણે શું કહ્યું? કઈ અપેક્ષાએ કહ્યું? અનું એને જ્ઞાન થવું જોઈએને.

‘અને તે શુદ્ધોપયોગ મોક્ષનો હેતુ થાય છે.’ શું કીધું? કે આત્માની દ્રવ્યને અવલંબતી શુદ્ધ પરિણાતિ અવસ્થા એ વિશેષ શુદ્ધોપયોગનું એ કારણ છે અને શુદ્ધોપયોગ તે મોક્ષનું કારણ છે. ‘આ રીતે આ શુદ્ધપરિણાતિમાં રહેલા...’ છેને? ‘મોક્ષના પરંપરાહેતુપણાનો આરોપ...’ શુદ્ધપરિણાતિમાં રહેલા ‘મોક્ષના પરંપરાહેતુપણાનો આરોપ તેની સાથે રહેલા શુભોપયોગમાં કરીને...’ ખરેખર તો શુદ્ધોપયોગ, શુદ્ધપરિણાતિ એ શુદ્ધોપયોગનું કારણ છે અને શુદ્ધોપયોગ તે મોક્ષનું કારણ છે. ઓછી શુદ્ધ પરિણાતિ એ વિશેષ શુદ્ધ પરિણાતિનું કારણ છે અને વિશેષ શુદ્ધપરિણાતિ એ મોક્ષનું કારણ છે. પણ એનો આરોપ આમ આપ્યો. ‘આ રીતે આ શુદ્ધપરિણાતિમાં રહેલા મોક્ષના પરંપરાહેતુપણાનો આરો તેની સાથે રહેલા શુભોપયોગમાં કરીને...’ નહિતર તો મોક્ષનો હેતુ જ વિશેષ શુદ્ધોપયોગ અને એનો હેતુ શુદ્ધપરિણાતિ. એમ હોવા છતાં શુભોપયોગમાં પરંપરા કરીને, આરોપ કરીને, આરોપ કરીને કહ્યું છે. ઓલું યથાર્થ છે.

ચૈતન્યની શુદ્ધપરિણાતિ ઓછી એ ઘણી શુદ્ધતાનું કારણ છે અને ઘણી શુદ્ધતા એ મોક્ષનું કારણ છે, એમ પરંપરામાં તો આ આવે. શુદ્ધોપયોગની પરિણાતિરૂપ કારણ એ આવે પરંપરા, પણ એ પરંપરાનો આરોપ શુભોપયોગમાં નાખ્યો. આરોપ. સમજાણું કાંઈ? યથાર્થપણે તો આમ છે કે શુદ્ધ નિર્મળ વિશેષ ઉપયોગ તે મોક્ષનું કારણ અને શુદ્ધ વિશેષ નિર્મળ ઉપયોગનું એનાથી નીચે શુદ્ધપરિણાતિ ઓછી એ કારણ. એથી મોક્ષનું પરંપરા કારણ તો શુદ્ધપરિણાતિ

થઈ, પણ એનો આરોપ કરીને શુભમાં પરંપરા હેતુ કહ્યું છે. આરોપ કરીને કહ્યું છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? જેમકે આત્માનું સમ્યજ્ઞશન એ શુદ્ધ ચૈતન્યના અવલંબે સમ્યજ્ઞશન થાય તે નિશ્ચયસમ્યજ્ઞશન છે અને દેવ-ગુસુનશાસ્ત્રની શ્રદ્ધા આદિ થાય એ વિકલ્પ એ વ્યવહારસમક્તિ. એ નિશ્ચયસમક્તિનો ત્યાં આરોપ આખ્યો વ્યવહારમાં છે નહિ, પણ આરોપ આખ્યો. એમ શુદ્ધપરિણાતિ એ શુદ્ધભાવનું કારણ અને શુદ્ધભાવ વિશેષ તે મોક્ષનું કારણ. એની પરંપરામાં તો શુદ્ધ પરિણાતિ આવે. પણ એનો આરોપ શુભભાવમાં નાખ્યો કે શુભભાવ પરંપરાએ મોક્ષનું કારણ છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! કેટલા પડખા આમાં સમજવા? વાણિયાને તો વેપાર કરવામાં બહુ બુદ્ધિ ન જોવે લ્યો! સાધારણ એનું એ કર્યા આ વેચણું, ફ્લાણું, ફીકણું. આણ..દા..!

ભાઈ! અમારા પંડિતજીએ આ બધો ખુલાસો કર્યો. ફરીને. ‘શુભોપયોગરૂપ વ્યવહારપ્રત શુદ્ધોપયોગનો હેતુ છે અને શુદ્ધોપયોગ મોક્ષનો હેતુ છે એમ ગળીને અહીં ઉપચારથી વ્યવહારપ્રતને...’ ઉપચારથી. યથાર્થ તો એ છે. યથાર્થ તો મોક્ષનું કારણ શુદ્ધોપયોગ અને એનું કારણ શુદ્ધપરિણાતિ એ યથાર્થ છે. હવે એ યથાર્થનો આરોપ વ્યવહારમાં નાખ્યો. આણ..દા..! ‘ઉપચારથી વ્યવહારપ્રતને મોક્ષનો...’ પરંપરા હેતુ તો શુદ્ધપરિણાતિ થઈ, પણ અહીંથીં એનો આરોપ કરીને ‘વ્યવહારપ્રતને મોક્ષનો હેતુ કહેલ છે. ખરેખર તો શુભોપયોગી મુનિને મુનિયોઽય શુદ્ધપરિણાતિ ૪ (શુદ્ધાત્મક્રવને અવલંબતી દોવાથી) વિશેષ શુદ્ધિરૂપ શુદ્ધોપયોગનો હેતુ થાય છે...’ વિશેષ શુદ્ધિરૂપ શુદ્ધોપયોગનો હેતુ છે. નામું વાંચવું કઠણ પડે એવું. આણ..દા..! ‘અને તે શુદ્ધોપયોગ મોક્ષનો હેતુ થાય છે. આ રીતે આ શુદ્ધપરિણાતિમાં રહેલા મોક્ષના પરંપરા હેતુપણાનો...’ શુદ્ધ નિર્મળ સમ્યજ્ઞશન-જ્ઞાનની પરિણાતિ એ વિશેષ શુદ્ધનું કારણ અને વિશેષ શુદ્ધ તે મોક્ષનું કારણ. એ શુદ્ધપરિણાતિ પરંપરા હેતુ થયો. એ યથાર્થ. એને શુભોપયોગમાં આરોપ કરીને કથન કર્યું. સમજાણું કાંઈ? કહો, સુજાનમલજી! બધું યાદ રહેશે આ?

શ્રોતા :- ... યાદ ઘણું રહે છે.

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- આણ..દા..! ઘણાં એમ કહે છેને કે એ શુભોપયોગ છે એ પરંપરા તો મોક્ષનો હેતુ છેને? એ અજ્ઞાનીનો નહિ, પણ જ્ઞાનીનો. પણ એ જ્ઞાનીને કઈ રીતે? કે એને પણ શુદ્ધ સ્વભાવ જે આશ્ર્યે પ્રગટ્યો છે એ જે વિશેષ શુદ્ધતાનું કારણ છે. જેમ છિંઠા ગુણસ્થાનની શુદ્ધપરિણાતિ સાતમાના શુદ્ધોપયોગનું કારણ છે અને શુદ્ધોપયોગ તે મોક્ષનું કારણ છે. એમ મોક્ષના કારણમાં એની શુદ્ધપરિણાતિ તે પરંપરા થાય છે. એ પરંપરા વ્યવહારમાં આરોપ કરીને કહ્યું છે. ઓલું મૂળ ચીજ નથી ત્યાં આરોપ ક્યાંથી? આણ..દા..! કહો, કાનજીભાઈ! આણ..દા..!

‘મોક્ષના પરંપરાહેતુપણાનો આરોપ તેની સાથે રહેલા...’ કોની સાથે? શુદ્ધપરિણાતિની

સાથે 'શુભોપયોગમાં કરીને વ્યવહારવ્રતને મોક્ષનો પરંપરાહેતુ કહેવામાં આવે છે.' સમજાણું કાંઈ? રાગ એ કોઈ દિ' મોક્ષનો હેતુ હોઈ શકે જ નહિ. રાગ તો બંધનો હેતુ છે. અને મોક્ષ પરમાનંદની પ્રામિ વિશેષ શુદ્ધોપયોગથી થાય છે અને શુદ્ધોપયોગની પ્રામિ વિશેષ એ સામાન્ય શુદ્ધપરિણાતિ જે છે ઓછી અનાથી થાય છે. એટલે મોક્ષના પરંપરા કારણમાં તો એની શુદ્ધપરિણાતિ આવી, પણ એ શુદ્ધપરિણાતિ સાથે રહેલો શુભોપયોગશાળા એનો આરોપ કરીને પરંપરા મોક્ષનો હેતુ કથો છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! નામા પણ કઠણા. ભગવાનજીભાઈ!

શ્રોતા :- વચ્ચે વ્યવહાર આવો હોય.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- હોય એને આરોપ કરીને કથન કરવામાં આવ્યું (ક) એ મોક્ષનું પરંપરા કારણ છે. પરંપરા કારણ તો શુદ્ધપરિણાતિ છે. વીતરાગી દશા સમ્યજ્ઞર્થન-જ્ઞાન એ પરિણાતિ એ વિશેષ શુદ્ધતાનું કારણ અને વિશેષ શુદ્ધતા મોક્ષનું કારણ, પણ એ વિશેષ શુદ્ધતા જે પહેલા નંબરની કીધી એની સાથે રહેલો શુભોપયોગ એને આરોપ કરીને પરંપરા હેતુ કર્યો. સમજાણું કાંઈ? ભારે ભાઈ!

શ્રોતા :- શુદ્ધપરિણાતિ સહચારી છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ઓલી સહચારી છે. જેમ સમ્યજ્ઞર્થન નિશ્ચયની સાથે વ્યવહાર રાગનો સહચારી છે એ વ્યવહારસમક્ષિત કહ્યું, એ ખરેખર છે નહિ. આણ..દા..!

'જ્યાં શુદ્ધપરિણાતિ જ ન હોય...' લ્યો! જ્યાં આત્મા સમ્યજ્ઞર્થન-જ્ઞાન-ચારિત્રને પામ્યો જ ન હોય અને એકલા... આણ..દા..! 'ત્યાં વર્તતા શુભોપયોગમાં...' એને જે શુભવિકલ્પ હોય એ 'મોક્ષના પરંપરા હેતુપણાનો આરોપ પણ કરી શકાતો નથી,...' એને તો અહીં પરંપરા, અહીં પરંપરા શુદ્ધપરિણાતિ જ પ્રગટી નથી એને શુભરાગમાં વ્યવહારે આરોપ કરીને કહી શકાતું નથી. આણ..દા..! સમજાય છે કાંઈ? કણો, રતિભાઈ! આવો માર્ગ છે. 'કેમકે જ્યાં મોક્ષનો પથાર્થ પરંપરા હેતુ પ્રગટ્યો જ નથી—' શું કીધું એ જોયું? મોક્ષનો પથાર્થ પરંપરા હેતુ. પથાર્થ પરંપરા હેતુ કોણા? શુદ્ધપરિણાતિ. શુદ્ધ સમ્યજ્ઞર્થન-જ્ઞાન નિર્મણ, નિર્વિકલ્પ દશા એ આત્માને અવલંબને થતી નિર્વિકલ્પદશા એ જ્યાં પરંપરા હેતુ જે મોક્ષનો છે એ નથી તો આને વ્યવહારે પરંપરા હેતુ વ્યવહારનો આરોપ પણ આપી શકાતો નથી. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આવો ઉપદેશ! ઓલું તો સીધું સટ હતું લ્યો. તસ્સ ઉત્તરી કરેણાં તાવકાંય ઠાણોણાં માણોણાં જાણોણાં અપાણાં. અને ઓલું એકેન્દ્રિયા, બેઈન્દ્રિયા, તેઈન્દ્રિયા, ચૌદીન્દ્રિયા, પંચેન્દ્રિયા વહિયા.. સહેલુંસટ હતું. ધૂળોય ધર્મ નથી ત્યાં સાંભળને. એ તો બધી રાગની કિયાની વાતું છે. સમજાણું કાંઈ? ભાઈ! માર્ગ વીતરાગનો, વીતરાગભાવે પ્રગટ થાય છે અને એ વીતરાગભાવ દ્વારા અને સ્વભાવ ત્રિકાળને અવલંબે પ્રગટે છે. અને એ વીતરાગભાવની અપૂર્ણતા પૂર્ણ વીતરાગભાવનું કારણ છે. પૂર્ણ વીતરાગભાવ મોક્ષનું કારણ

છે. તો પૂર્ણ મોક્ષનું કારણ પરંપરાએ શુદ્ધ વીતરાગભાઈ આવ્યો થોડો. એની સાથે રહેલા શુભભાવને આરોપ કરીને વ્યવહારે પરંપરા હેતુ કહ્યો છે. કહ્યો, સમજાણું કાંઈ? આહા..હા..!

હજુ તો જેને સમ્યજ્ઞાન શું કહેવું અને સમ્યજ્ઞન શું એની ખબર ન મળે, દેવ-ગુરુશાસ્ત્ર પણ જેના સાચા નથી, આહા..હા..! એને તો... આહા..હા..! એને તો વ્યવહાર શ્રદ્ધાના પણ ઠેકાણા નથી, એને નિશ્ચયશ્રદ્ધા ક્યાંથી અને એને વ્રત અને ચારિત્ર ક્યાંથી? આહા..હા..! માર્ગ બદુ, બાપુ!

શ્રોતા :- પણ એના શાસ્ત્રમાં લખ્યું છે.

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- લખ્યું છે શાસ્ત્ર તો કલ્પિત લખ્યું છે બદું. આહા..હા..! પંચમહાવત નિર્જરાના કારણ લખ્યા છે એમાં. માર્ગ એ નથી, બાપુ! આહા..હા..!

અહીંયાં તો મોક્ષ એ પૂર્ણ પરમાત્મદશાની પૂર્ણ વીતરાગદશા. એનું કારણ પણ વીતરાગદશા ૪ હોય અને એનાથી કારણરૂપે અને એનાથી કારણરૂપે ઓછી વીતરાગદશા એનું કારણ હોય. ખરેખર તો પૂર્ણ વીતરાગદશાનું કારણ તો એ કારણપરમાત્મા છે. સમજાણું કાંઈ? આહા..હા..! કારણપરમાત્મા કોણ સાંભળ્યું ન હોય લ્યો! આહા..હા..! અહીં તો કારણપરમાત્માને ૪ જેનો સ્વીકાર થાય ત્યારે એને કારણપરમાત્મા કહેવાયને? છે તો ખરો. ભગવાન અનંત આનંદનો કંદ પ્રભુ છે, પણ જોણો સ્વીકાર કર્યો સમ્યજ્ઞનમાં એને એ છે. નથી સ્વીકાર કર્યો એને માટે ક્યાં છે? એને તો રાગ અને અલ્પજ્ઞ તે છે. આહા..હા..! શાંતિભાઈ! લ્યો, શાંતિભાઈ આપણે સાધુ થવાના હતા. રહી ગયા ભાયથાળીથી. દિગંબર સાધુ થવાના હતા નથ. બૈરાછોકરા છે, પૈસા છે. અરે! હજુ ભાન વિના સાધુ શેના પણ? શું કીધું એ?

શ્રોતા :- બે પ્રકારના સાધુ ન હોય? એક ભાનવાળા અને એક વગરભાનવાળા? અનેકાંત.

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- આહા..હા..! ખોટો રૂપિયો ચાલે? જડી દે છે. આ શાહુકાર સારા હોયને એ ખોટો રૂપિયો ત્યાંથી ચાલવા ન દે. એ ઓલામાં જડીદે. શું કહેવાય સમજ્ઞાને? ઉંબરામાં. ખીલી મારીને જડી દે. ચાલવા ન દે. અમારી શાહુકારની દુકાનથી ખોટો અહીં આવ્યો એ ચાલવા ન દે. સમજાણું કાંઈ? એમ વીતરાગમાર્ગની દુકાને ખોટું આવે એને ૪૮ દે. ખોટો છો. ચાલવા ન દે, તારો માર્ગ નથી. લાલજીભાઈ! પહેલું એવું કરતા હોં! શાહુકાર હોય એ ચાલવા ન દે. ક્યાંથી રૂપિયો આવ્યો? ખોટો છે. રૂપિયામાં તો ખતવાશે નહિ, પણ તને દેવાશે પણ નહિ હવે. હવે તું બીજા નાખ. એમ ભગવાન ત્રિલોકનાથ કહે છે, સત્ય સમ્યજ્ઞન-જ્ઞાનના ભાન વિના.. સમજાણું કાંઈ? શુભભાવમાં ધર્મ મનાવીને ખોટા માર્ગ ચલાવે છે એને અમે જડી દઈએ છીએ અહીં. ખોટો છો. ચાલવા ન દે, માર્ગ નથી. આહા..હા..! સમજાણું કાંઈ? શ્રીપાલજી! આવો માર્ગ છે. આહા..હા..!

એ આવે છેને. મોક્ષમાર્ગમાં. એમ કે કોઈ ખોટો માર્ગ નીકળ્યો હોય, પણ એના સાધનાર નિષેધ કરીને પણ કાઢી નાખે. લાંબુ ચાલવા ન દે. લખ્યું છે આમાં. લાંબુ ચાલવા ન દે.

એમ કહે. કાઢી નાખે. નહિ, વીતરાગમાર્ગની આ રીત નથી. ખોટું કોઈ ચલાવવા જાય, પણ સાચા નીકળે તે અને ચાલવા હે નહિ. એવું છે. મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકમાં ટોડરમલે બહુ નાખ્યું છે ઘણું. તોપણ અધૂરું રહી ગયું. નહિતર તો બહુ જજ્બર મારો. જૈનદર્શનની રીતને સિદ્ધ કરવાની ક્ષયોપશમદશા પણ જબરી. માલ હોય તો કોથળાને કોથળા ભેગો તોળાય, પણ માલ વિના કોથળો કોને તોળવો? ચાર મણ અને અઢીશેર. તો હોય તો અઢી શેર ઓલો કોથળો અને ચાર મણ ચોખા, પણ માલ હોય તો સાથે ભેગો કહેવાય. એમ અંદર શુદ્ધ ચૈતન્યની પરિણાતિ શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને શાંતિ હોય તો શુભ્યોગનો માલ નથી એ આરોપ છે કોથળો ખાલી છે. પણ એને ભેગો કહેવાય પરંપરા હેતુ. આણ..ણ..! આ તો હજુ સમ્યજ્ઞર્શનના ઠેકાણા ન મળે. આ કોને કહેવું સમ્યજ્ઞર્શન? દેવ-ગુરુન્નાસ્ત્રને માનો સમ્યજ્ઞર્શન છે. આ ચાલ્યા રખડવા. સમજાણું કાંઈ? જેને ત્રણલોકનો નાથ ભગવાનનું આવંબન આવ્યું નથી. આ એનો આશ્રય જેને અંતરમાં પ્રગટ્યો નથી એવા બધા શુભભાવમાં કિયાકાંડમાં પડ્યા હોય બધા મિથ્યાદિ રખડનારા છે. ચાર ગતિમાં રખડનારા છે. આણ..ણ..!

‘જ્યાં મોક્ષનો યથાર્થ પરંપરાહેતુ પ્રગટ્યો જ નથી—’ શુદ્ધપરિણાતિ. ‘વિદ્યમાન જ નથી ત્યાં શુભોપયોગમાં આરોપ કોનો કરવો?’ આણ..ણ..! બહુ સરસ કર્યું પંહિતજીએ.

‘એવી રીતે (શ્રીમદ્ભક્તવતુંદુંદાચાર્યદિવ્યપ્રણીત) શ્રી સમપસારમાં (૨૦૮મી ગાથા દ્વારા) કહ્યું છે કે :—’

“મજ્જાં પરિગાહો જદિ તદો અહમજીવદં તુ ગચ્છેજ્જા।

ણાદેવ અહં જમ્હા તમ્હા ણ પરિગાહો મજ્જા॥”

ધર્માત્મા મુનિરાજ અથવા જ્ઞાની વિચારે છે. પરદ્રવ્ય મારો હોય. જો એ દ્વા, દાનનો વિકલ્પ અને કપડું કે શરીર મારું હોય. આણ..ણ..! ‘તો હું અજ્ઞવપણાને પામું.’ જુઓ એ. આણ..ણ..! હું તો ચૈતન્ય જ્ઞાયકભાવના સ્વભાવથી ભરેલો ગ્રભુ છું. આ આત્મા ચૈતન્યરસવાળો એ દ્વા, દાનના વિકલ્પવાળો થાય ‘એ વિકલ્પ મારો છે’ એમ માને એ પરિગ્રહ પક્કડ થાય. શરીર મારું માને, વાણી મારી માને, તો તો એ જીવ ફીટીને અજ્ઞવ થયો. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? ‘પરદ્રવ્ય-પરિગ્રહ મારો હોય...’ રાગનો વિકલ્પ જે વ્રતનો છે એ પણ જો મારો હોય અને વ્રતની કિયામાં નિમિત્તરૂપે દેહની કિયા એવી આમ થતી હોય હિંસા ને જતના એ કિયા મારી હોય. આણ..ણ..! ‘તો હું અજ્ઞવપણાને પામું.’ ભાષા જુઓ, ઓહોહો..! એ દ્વા, દાન, વ્રત, ભક્તિનો વિકલ્પ છે એ પરિગ્રહ છે. એ મારો હોય અને આ શરીરની કિયા બરાબર એવી જોઈને ચાલે, આમ થાય, બોલાય સરખું. એ મારી હોય તો હું અજ્ઞવ થઈ ગયો. સમજાણું કાંઈ? આણ..ણ..!

‘જો પરદ્રવ્ય...’ ભગવાનઆત્મા આનંદકંદ ગ્રભુ દ્રવ્ય એ સિવાય પરવસ્તુ જે રાગાદિ એ જો મારો હોય તો હું અજ્ઞવપણાને પામું. ‘હું તો જ્ઞાતા જ છું...’ આણ..ણ..! જુઓ,

ભાષા! જાણનાર ચૈતન્ય રસકંદ જ્ઞાતા છું. એ રાગ પણ નહિ, અરે! અલ્પજ્ઞપણું એ હું નહિ. આણા..ણા..! સમજણું કાંઈ? નિષૃધિ કરે છે અલ્પજ્ઞપણું હું તો જ્ઞાતા છું. જગતની ચીજ તેને પરજ્ઞેય તરીકે જાણનાર છું. રાગાદિની ચીજ મારી તરીકે હું માનનાર નથી. મારી તરીકે માનું તો હું અજ્ઞવ થઈ જાવ. આણા..ણા..! 'તેથી (પરદ્રવ્યરૂપ) પરિગ્રહ મારો નથી.' તેથી તે રાગાદિ, શરીરાદિની કિયા એ મારી નથી. આણા..ણા..! કેમકે એ તો બધી અજ્ઞવની કિયા છે, રાગની અને શરીરની. એ મારી હોય તો હું જીવનો અજ્ઞવ થઈ જાવ. માટે હું તો જ્ઞાતા છું. પરિગ્રહ મારો છે નહિ. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુસ્ટેવ!)

**મહા સુદ-૪, બુધવાર, તા. ૦૪-૦૨-૧૯૭૬,
ગાથા-૬૧, કણશ-૮૦, પ્રવચન નં. ૧૭૦**

નિયમસાર, ૬૦ ગાથા, એનો કણશ છે ૮૦-૮૦.

(હરિણી)

ત્યજતુ ભવભીરુત્વાદ્વયः પરિગ્રહવિગ્રહઃ
નિરૂપમસુખાવાસપ્રાપ્ત્યै કરોતુ નિજાત્મનિ।
સ્થિતિમવિચલાં શર્માકારાં જગજ્જનદુર્લભાં
ન ચ ભવતિ મહચ્ચિત્રં ચિત્રં સતામસતામિદમ्॥૮૦॥

પરિગ્રહરહિતની વ્યાખ્યા છે આ. મુનિને પાંચમું મહાવ્રત હોય છે, એમાં બાધ્ય-અભ્યંતર પરિગ્રહનો ત્યાગ હોય છે. એનો વિકલ્પ હોય છે એ વ્યવહારવ્રત કહેવામાં આવે છે. પણ એને પ્રથમ આત્મા સ્વરૂપે આનંદ છે એનો અનુભવ પ્રથમ થયો હોય એ જીવને પછી ચારિત્ર સ્વરૂપની રમણતા હોય અને એ જીવને પૂર્ણ વીતરાગતા ન હોય ત્યાં સુધી પંચમહાવ્રતનો આપરિગ્રહનો વિકલ્પ હોય. સમજાય છે કાંઈ? અહીંયાં ઈ કહે છે. પહેલા આવી ગયું માથે કે રાગાદિ જો પરિગ્રહ મારો હોય તો હું અજ્ઞવ થઈ જાવ. આણા..ણા..! સમ્યજ્ઞર્થનમાં જે એ ભાન થાય છે. એ વિકલ્પ જે છે ચાહે તો દ્વા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, પૂજા એ રાગ છે, ઈ પરિગ્રહ છે. એ જો મારું થાય તો ધર્મી જાણો છે કે હું તો અજ્ઞવ થઈ જાવ. એ તો અજ્ઞવ છે. આણા..ણા..! જીણી વાત, ભાઈ!

ભગવાન આત્મા એ વિકલ્પ રાગની વૃત્તિ વિનાની ચીજ છે એ તો જ્ઞાપકમૂર્તિ ઉપયોગ જ્ઞાનધન છે. એવી જેને અંતર દર્શિના વિષયમાં આત્મા આનંદસ્વરૂપ છે એવો અનુભવ થઈને

પ્રતીત, શ્રદ્ધા થઈ છે. આણા..દા..! એને સ્વરૂપમાં રમણતરૂપ ચારિત્ર હોય છે એને આ પરિગ્રહના ત્યાગનો વિકલ્પ પાંચમા મહાવ્રતનો હોય છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- એટલી શરતો છે.

પૂજ્ય ગુરુષેવશ્રી :- આટલી શરતો છે. આણા..દા..! એ માથે કહેવાઈ ગયું છે. સમયસારની ગાથા છે. હું તો જ્ઞાયક ચિદાનંદ સહજાનંદની મૂર્તિ પ્રભુ છું. પ્રભુ છું એટલે હું ઈશ્વરસ્વરૂપ છું. આણા..દા..! મારો સ્વભાવ આનંદ અને જ્ઞાન એની ઈશ્વરતાથી હું મોટો પ્રભુ છું. આણા..દા..! એવું સમ્યજ્ઞનિને પ્રથમ સમ્યજ્ઞર્શનમાં ભાસ થાય છે અનુભવ. આણા..દા..! જીણી વાત, ભાઈ! તો પછી કહે છે કે રાગનો વિકલ્પ જે ઉઠે, શુભરાગ મહાવ્રતનો. એ પણ વિકાર અને પરિગ્રહ છે. આણા..દા..! એ જો મારો માનું તો ઈ તો રાગ તો અચેતન છે. હું તો જ્ઞાયકભાવ ઉપયોગસ્વરૂપ, જ્ઞાનસ્વરૂપ છું. જો એ રાગ મારો માનું તો હું અચેતન, અજ્ઞવ થઈ જાવ. આણા..દા..! પોપટભાઈ! કહો હવે આ પૈસા-બૈસાની તમારી ધૂળની (વાતો) તો ક્યાંય બહાર રહી ગઈ. દૂર? દૂર રહી ગઈ. આણા..દા..! ઓછો..દો..!

કહે છે, એ હું તો જ્ઞાનસ્વરૂપ, જ્ઞાનસ્વભાવી અતીન્દ્રિય આનંદની મૂર્તિ તે હું આત્મા છું. એમ સમ્યજ્ઞર્શનમાં પ્રથમ ભાન થઈને પ્રતીત થાય છે. ત્યારે ઈ એમ માને છે કે આ રાગનો વિકલ્પ જે ઉઠે પંચમહાવ્રતનો આણા..દા..! એ પણ મારો છે એમ જો હું માનું અને જાણું તો જ્ઞાનસ્વરૂપ ચેતન તે અચેતન થઈ જાય છે. આણા..દા..! કહો, આવો માર્ગ ભગવાનનો, ભાઈ! તેથી એ પરિગ્રહ રાગાદિ વિકલ્પ એ દ્વારા, દાન, વ્રતનો પણ વિકલ્પ એ મારું સ્વરૂપ નથી. આણા..દા..! પંચમહાવ્રતનો જે પાંચમા મહાવ્રતનો જે વિકલ્પ છે, રાગ છે ઈ. આણા..દા..! એ પણ મારો નથી. મારામાં નથી, હું એ રાગનો નથી. આણા..દા..! આવો માર્ગ ભગવાનનો છે, ભાઈ! જિનેશ્વરદેવ વીતરાગ ત્રિલોકનાથ એમ ફરમાવે છે એ સંતો ફરમાવે છે. આણા..દા..!

હવે ગાથા ૮૦નો કળશ આવ્યો નીચે. ‘ભવ્યજ્ઞ...’ અહીંથી ઉપાડ્યું છે. જે આત્માના આનંદને પ્રામ કરવાને ભવ્ય નામ લાયક છે. આણા..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદની પ્રામિ માટે જે લાયક છે. અતીન્દ્રિય આનંદની પ્રામિ થવી પર્યાયમાં એનું નામ ધર્મ છે. આણા..દા..! તો કહે છે કે ‘ભવ્યજ્ઞ ભવભીરૂપણાને લીધે...’ આણા..દા..! ભાષા શું લીધી છે? કે એ જે પરિગ્રહનો, વ્રતનો વિકલ્પ છે એ પણ ભવનું કારણ છે. આણા..દા..! સમજાપ છે કાઈ? આ વાત જગતને બેસવી, સ્વચ્છવી કઠણ પડે. એકડોર પંચમહાવ્રતના પરિણામ કહે છે કે એ રાગ છે, આખ્યવ છે, ભાવબંધ છે, દુઃખ છે, ઝેર છે. આણા..દા..! પ્રભુ આત્મા અમૃતનો સાગર છે, અતીન્દ્રિય આનંદનું ધર-સ્થાન છે આત્મા. એવા આત્માથી જેને અનુભવ દસ્તિ થઈ છે, એ જીવ આગળ વધીને ભવભીરૂપણાને લીધે. અરે! ભવ ન હો... ભવ ન હો... એ શુભભાવ પણ ભવનું કારણ છે. આણા..દા..! પંચમહાવ્રતનો વિકલ્પ એ પણ ભવનું કારણ છે. આણા..દા..! અહીં લોકો એને ધર્મ માને છે. આણા..દા..!

ભગવાન! ભાઈ! તે તારી ચીજની મહત્તમ કેટલી છે એ તે ટાંકી નથી. અને તે રાગાદિની ક્રિયાને મહત્તમ આપી છે (કે) જેની મહત્તમ નથી, પણ જે ભવનું કારણ છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ ‘ભવભીરુપણાને લીધે...’ આણા..દા..! ભવથી ભય છે અને. ભવ થવો એ દુઃખનું કારણ છે. ભવ થવો એ કલંક છે. આણા..દા..! ભગવાન આત્માને ભવરહિત એવો ભગવાન, ભવ અને ભવના ભાવરહિત એવો ભગવાન પોતે. અને ભવ થવો એ કલંક છે. સમજાણું કાંઈ? એથી ધર્મત્વા ભવભીરુપણાને લીધે. આણા..દા..! ‘પરિગ્રહવિસ્તારને છોડો...’ ‘વિગ્રહ’ ‘વિગ્રહ’નો અર્થ કર્યાને? વિસ્તાર. ઠીક. રાગાદિ પરિગ્રહ છે અને છોડો. આણા..દા..! પરપરિગ્રહ તો એમાં છે જ નહિ. પરના ગ્રહણ-ત્યાગનો તો આત્મામાં સ્વભાવ જ નથી. ગ્રહણ ઉપાદાન ગ્રહણ, પરને ગ્રહણ અને છોડવું એથી તો આત્મા અનાદિ શૂન્ય છે. સમજાય છે કાંઈ? પરપરાથને ગ્રહણ કે છોડવું એ તો સ્વરૂપમાં છે નહિ. ફક્ત રાગ જે છે અને જે અસ્થિરતામાં આવ્યો છે એ પરિગ્રહ છે અને સ્વભાવની દાસી, સ્થિરતા કરીને છોડ. આણા..દા..! એ પણ ઉપદેશમાં તો એ જ આવેને.

‘પરિગ્રહવિસ્તારને છોડો...’ આણા..દા..! એ દ્યા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, પૂજનો ભાવ પણ સંસારનું કારણ છે. પાપના ભાવ તો સંસારનું કારણ છે એ તો સ્થૂળ છે. આણા..દા..! પણ એ શુભભાવ એ પોતે સંસારમાં દાખલ કરે. છેને પુણ્ય-પાપના અધિકારમાં? જે પુણ્યભાવ પણ કુશીલ છે. આણા..દા..! ભગવાન આનંદના નાથના સ્વભાવથી એ વિસ્તૃતભાવ છે. એવા ભાવના વિસ્તારને છોડો. આણા..દા..! ‘અને નિરૂપમ સુખના આવાસની ગ્રામિ અર્થ...’ આણા..દા..! નિરૂપમ આનંદનું ઘર, જેને ઉપમા નથી એવા આનંદનું ઘર એવો આ ભગવાન આત્મા. આણા..દા..! જેના સુખની ઉપમા નથી એવા નિરૂપમ આનંદનું રહેઠાણ ગ્રબુ આત્મા છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? નિવાસસ્થાન ભગવાન આત્મા, ઉપમા વિનાના અતીન્દ્રિય આનંદનું ઘર તે આત્મા આ નિજઘર. આણા..દા..! ‘અબ દુમ કબહુ ન નિજઘર આયે’ આવે છે? ‘પર ઘર ભમત અનેક નામ ઘરાયે.’ હું દ્યાવંત, હું પુણ્યવંત, હું પાપી, હું પુરુષ, હું સ્ત્રી, હું મનુષ્ય, હું દેવ એવા નામ પર ઘરના અનેક ઘરાવ્યા, પણ ‘નિજઘર કબહુ ન આયે.’ મારું ઘર આનંદનું ઘર અતીન્દ્રિય ધામ મારું છે. આણા..દા..! ગ્રબુ મારા અતીન્દ્રિય આનંદના સ્થાનવાળો છે. આણા..દા..! ભગવાન નહિ, ભગવાન પર રહી ગયા. આણા..દા..! ‘દુમ તો કબહુ ન નિજઘર આયે.’ જુઓને, નિરૂપમ સુખનું ઘર આત્મા છે. કદો, આ બંગલા-બંગલા બધા સુખના ઘર નથી, એમ કહે છે. એય..! પોપટભાઈ!

શ્રોતા :- .. વ્યવહાર છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ના પાડે. વ્યવહાર એ દુઃખનું નિમિત્ત છે. આણા..દા..! પરદ્રવ્યનો આશ્રય તે દુઃખનું નિમિત્ત છે. પરદ્રવ્ય દુઃખનું નિમિત્ત છે. દુઃખ નહિ, દુઃખ તો ભાવ. એનું પરદ્રવ્ય શરીર, સ્ત્રી, કુટુંબ, પરિવાર, લક્ષ્મી, આ પૈસા ધૂળ એ બધા દુઃખના નિમિત્ત

છે. આણા..દા..! આનંદનું ઘર તો ભગવાન આ આત્મા છે અંદર. આણા..દા..! અરે! એણે કોઈ હિ' નિજાનંદના નાથને કોઈ હિ' જોયો નહિ. આણા..દા..! અને કિયાકંડમાં રોકાઈને આત્મા ભૂલી ગયો. આ વ્રત પાણ્યા છે અને તપસ્યાઓ કરી છે અને આ કરીને... એ રાગની કિયાઓ કરી. આણા..દા..!

શ્રોતા :- શાસ્ત્રનું વાંચવું એ રાગની કિયા!

પૂજ્ય ગુરુષેવશ્રી :- દા, રાગ છે. સાંભળવું એ પણ રાગ છે. વસ્તુ તો વીતરાગ માર્ગ છે એ રહેશે. આ તો જિનેશ્વર ત્રિલોકનાથ કેવળજ્ઞાની પરમેશ્વરે ત્રણકાળ, ત્રણલોક જોયા એની વાણી નીકળી એ આ શાસ્ત્ર છે. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? આણા..દા..! મુનિરાજ પદ્મપ્રભમલધારિદેવ મુનિ, આ એની ટીકા છે. દિગંબર મુનિ નવસો વર્ષ પહેલાં. કુંદુંદાચાર્ય મહારાજ ભગવાન (પછી અત્યારથી) બે દિન વર્ષ પહેલાં સંવત ૪૮માં. આણા..દા..! એ ભગવાન સીમંધર પરમાત્મા બિરાજે છે મહાવિદેહમાં અત્યારે. ત્યાં ગયા હતા. મહાવિદેર ક્ષેત્ર છે જમીન ઉપર. ભગવાન બિરાજે છે સીમંધર ભગવાન પાંચસો ધનુષનો દેહ છે. એટલે બે દિન દાથ ઉંચા. કરોડપૂર્વનું આયુષ્ય છે. એટલે કે એક પૂર્વમાં ૭૦ લાખ કરોડ, ૫૬ દિન કરોડ વર્ષ જાય. એવા કરોડપૂર્વનું આયુષ્ય છે ભગવાનનું. આણા..દા..! એવી મોજુંદગી ભગવાનની, હૃદાતી ત્યાં ન અવતર્યો અને અવતર્યો ભરતમાં જઈને. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ભરત પણ આર્ય છે.

પૂજ્ય ગુરુષેવશ્રી :- આર્યક્ષેત્ર છે, પણ કાંઈ ત્રિલોકનાથ જ્યાં બિરાજે છે... આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એમની પાસે કુંદુંદાચાર્ય મહારાજ દિગંબર સંત બે દિન વર્ષ પહેલાં સંવત् ૪૮માં ત્યાં ગયા હતા. એ આ કુંદુંદાચાર્ય વચ્ચમાં. આણા..દા..! ત્યાં આવીને આ શાસ્ત્ર રચ્યા. એમાં આ નિયમસાર માટે તો એમ કહે છે પ્રભુ પોતે. કુંદુંદાચાર્ય દિગંબર. મેં મારી ભાવના માટે આ બનાવ્યું છે. છેદ્ધી ગાથા છેને? આણા..દા..! મેં મારા આનંદની અંદર લહેરમાં રમું એ માટે બનાવ્યું છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘ભવભીરુ...’ ભવ્યજીવ. આણા..દા..! ભવના જેને બીકડર લાયો છે ભવનો આણા..દા..! એવો ભવ્યજીવ. પરિગ્રહ એટલે વિકલ્પ અને રાગાદિનો વિસ્તાર છે એને છોડ. આણા..દા..! નિર્વિકલ્પ આનંદનું ઘર ભગવાન આત્મા એવા નિરૂપમ સુખના આવાસ, ઉપમા વિનાનો આનંદ જેનો અતીન્દ્રિય ભગવાન આત્મામાં. આણા..દા..! એનું સ્થાન આત્મા. એ અતીન્દ્રિય સુખનું ઘર આત્મા, અતીન્દ્રિય આનંદનું રહેઠાણ-રહેઠાણ, રહેવાયોગ્ય આત્મા અને અતીન્દ્રિય આનંદનું આયતન-સ્થાન એ આત્મા. આણા..દા..! ભાઈ! ત્યાં જાને. ત્યાં આનંદ છે. આણા..દા..! એમ કહે છે. પરિગ્રહ છેને? આ બહેર જ્યાં ભટકે છો? આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આ તો માખણાની વાતું છે, ભાઈ! જિનેન્દ્રિય પરમેશ્વર એના માખણ તત્ત્વ છે. માખણ સમજો છો? મખખન. આણા..દા..!

અરે! પ્રભુ! જે ભવજીવ છે તે ભવભીરુથી, ભવના ભયથી ડરતો થકો. આણ..દા..! જો વિકલ્પ થશે તો સંસાર થશે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? શુભભાવ પણ સંસારને દાખલ કરે એવો ભાવ છે. આણ..દા..! એ ભવને આપે. ભવના અભાવને એ ન આપે. આણ..દા..! એથી નિરૂપમ આનંદનું સ્થાન જે ભવના અભાવનું કારણ છે એની ગ્રામિ અર્થે. આણ..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદ આત્માનો સ્વભાવ છે. ભાઈ! ભગવાન તો અતીન્દ્રિય આનંદથી છલોછલ ભરેલો છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? શક્કરકંદનો દાખલો નહોતો આપો? શક્કરકંદી-શક્કરકંદ. ઉપરની લાલ છાલ છે થોડી, બાકી અંદરમાં આખો માલ, સાકરની મીઠાશથી ભરેલો કંદ છે. શક્કરકંદ, શક્કરકંદી છેને? આણ..દા..! એ ઉપરની છાલ જરી છે લાલ એને છોડી ધો તો અંદરનો માલ તો એકલો આનંદનો મીઠાશનો કંદ છે. આણ..દા..! અહીંથાં કહે છે કે શુભ અને અશુભ વિકલ્પની છાલ લક્ષમાંથી છોડી દે. શુભ અને અશુભરાગ હોં, પુણ્ય અને પાપના વિકલ્પ એ છાલ છે. આણ..દા..! છિલકા. એને છોડી દે તો અંદર અતીન્દ્રિય આનંદનો કંદ પ્રભુ છે. આણ..દા..! એની ગ્રામિને અર્થે. અતીન્દ્રિય આનંદનું ઘર, અતીન્દ્રિય આનંદનું સ્થાન-આયતન, અતીન્દ્રિય આનંદનું નિવાસસ્થાન, અતીન્દ્રિય આનંદનું રહેઠાણ. આણ..દા..!

એની ગ્રામિને અર્થે. ‘નિજ આત્મામાં અવિચણ, સુખાકાર...’ આણ..દા..! કળશ તે કળશ છેને. નિજ આત્મા-પોતાનો આત્મા ભગવાન. જેમાં નિરૂપમ, અતીન્દ્રિય આનંદ ભર્યો છે. આણ..દા..! એવા ‘નિજ આત્મામાં અવિચણ,...’ ચણે નહિ એ રીતે. ‘સુખાકાર (સુખમયી)...’ આણ..દા..! સ્થિતિને કરો એમ છે. એવી અવિચણ આત્મામાં ન ચણે એવી સુખમયી જગતજતુને, ‘જગતજતોને દુર્લભ...’ આણ..દા..! રાગના રસીલાને ભગવાન આત્મા મળવો દુર્લભ. આણ..દા..! રાગના પ્રેમીઓને, જગતના જીવોને. આણ..દા..! પરિગ્રહની વ્યાખ્યા છેને. આણ..દા..! તો એક શુભરાગ છે પણ એનો જેને પ્રેમ છે. એવા જગતના જંતુને-જીવને. આણ..દા..! સ્વરૂપમાં સ્થિતિ થવી એ દુર્લભ છે. આણ..દા..! કારણ કે રાગની રમતમાં પડ્યો છે. આણ..દા..! ચાહે તો એ વ્રતનો વિકલ્પ દોય, દયા, દાનનો, પૂજા, ભક્તિ, એ બધો વિકલ્પ અને રાગ છે. એ રાગની રમતમાં પડેલા જગતના જંતુને રાગ વિનાનું નિરૂપમ આનંદઘન અવિચણ પામવું એ મુજ્જેલ છે, દુર્લભ છે. આણ..દા..! કહો, આવું છે, ભગવાનજીભાઈ! પૈસા-બૈસા ધૂળ તો ક્યાંય સાધારણ મળી જાય છે. બે કરોડ ને પાંચ કરોડ ને ધૂળ કરોડને. આણ..દા..!

શ્રોતા :- બીજા ..માં

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- બીજા ..માં અજ્ઞાનમાં કિમત છે એની. અજ્ઞાનીઓને એની કિમત છે. મૂળ જીવોને પરિગ્રહની કિમત છે. એય..! જવેરભાઈ! ધર્મીને આત્માનું નિજાનંદ ઘર તેની કિમત છે એને. આણ..દા..! અનાકુળ નિજાનંદનું સ્થાન પ્રભુ એની ગ્રામિ માટે. આણ..દા..!

‘જગતજતોને દુર્લભ એવી...’ ‘નિજ આત્મામાં અવિચણ,...’ સ્થિતિ સુખમયી.

આણ..દા..! એની '(સ્થિરતા) કરો.' આણ..દા..! પરિગ્રહની સામે છેને આ? આણ..દા..! ભગવાન આનંદનો નાથ પ્રભુ એ સુખનો સાગર. આણ..દા..! 'અવિયળ, સુખાકાર (સુખમધી)...' એવી નિજ આત્મામાં સ્થિત કર. સ્થિતિ કેવી છે એ? કે અવિયળ સુખાકાર સ્થિતિ છે ઈ. આણ..દા..! ચારિત્ર છેને આ? આત્માના આનંદમાં અવિયળ સ્થિતિ, સુખમધી સ્થિતિ છે. એ સુખમધી સ્થિતિ કરો. આણ..દા..! ઓણો..દો..! દિગંબર સંતોષે જગતને સત્ય જાહેર કરીને ઢેંદેરા પીટ્યા છે. એ તો મુનિ હતા દોં. આચાર્ય નહોતા. અમૃતચંદ્રાચાર્ય અને કુંદુંદાચાર્ય આચાર્ય હતા. દિગંબર આચાર્યો. આ મુનિ હતા. આમ કહે છે જુઓ, આણ..દા..!

ભાઈ! 'જગતજનોને દુર્લભ...' એટલે? સ્વભાવથી વિસ્તૃત એવો જે રાગ પુણ્યનો હો કે પાપનો હો એના પ્રેમી જીવોને 'નિજ આત્મામાં અવિયળ, સુખમધી...' સ્થિતિ કરવી દુર્લભ છે. આણ..દા..! પણ તે સ્થિતિ કરો. જગતજનોને દુર્લભ પણ તમે તો (સ્થિતિ) કરો, કહે છે. આણ..દા..! 'અને આ (નિજાત્મામાં અચળ સુખાત્મક સ્થિતિ કરવાનું કાર્ય)...' આણ..દા..! 'મહાચ્ચિત્ર ચિત્રે સતામસતામિદમ્મા' શું કહે છે? 'સતપુરુષોને કાંઈ મહા આશ્રયની વાત નથી,...' આણ..દા..! જેણો આત્મા આનંદનો નાથ જેણો જાણો છે. એવા સતપુરુષો. આણ..દા..! સત્તને જેણો જાણ્યું એવા સતપુરુષો. અનાકુળ આનંદસ્વરૂપ અતીન્દ્રિય આનંદસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા એ સત્ત છે... સત્ત છે... સત્ત છે... એણો જેણો જાણ્યા એને સતપુરુષ કહે છે. આણ..દા..! રાગ ને પુણ્યને પોતાના માનીને પડ્યા છે એ અસતપુરુષો છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

અરે! ભગવાન આનંદના નાથની ગ્રામિને માટે એમાં અવિયળ સ્થિતિ જગતને દુર્લભ એવી કરો. કેમકે સતપુરુષોને તો સુલભ છે, કહે છે. આણ..દા..! જેણો અતીન્દ્રિય આનંદના નાથને જેયો છે, જ્ઞાનમાં જેયો છે, શ્રદ્ધામાં લીધો છે, આણ..દા..! એવા સતપુરુષો. ઓણો..! વ્યાખ્યા તો જુઓ, પુણ્ય અને પાપાદિ અસત્ત છે. એની પ્રીતિવાળા તો અસતપુરુષો છે. આણ..દા..! મુનિરાજના શ્લોક તો જુઓ, દિગંબર સંત છે, વનવાસમાં રહેતા હતા. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! આવી વાત બીજે ક્યાંય નથી. સમજાય છે કાંઈ? આ બધા શેઠિયા રવ્યા સ્થાનકવાસીના લ્યો આ ..ભાઈ, ઝવેરભાઈ, આ દેરાવાસીમાં. આ સ્થાનકવાસીમાં. હતા આ તો પૂર્વમાં. પણ આ વાત ભાઈ ક્યાંય નથી. આણ..દા..! દિગંબર સંતો સિવાય આ માર્ગ ક્યાંય નથી. આણ..દા..! જેણો માર્ગને પામ્યા એ માર્ગને બતાવી રવ્યા છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..!

એ 'સતપુરુષોને કાંઈ મહા આશ્રયની વાત નથી,...' આણ..દા..! સત્ત એવો જે આનંદનો નાથ ભગવાન જેને પ્રામ થયો છે એને સતપુરુષ કહીએ. આ કેમ લીધું છે? કે આ લક્ષ્મી આદિ પ્રામ થાય એ તો બધા સંસારી ગ્રાણી અજ્ઞાનીને પણ થાય છે. એ કાંઈ

વસ્તુ નથી. એ તો અસત્પુરુષો છે. આણા..દા..! આ અબજોપતિ અને કરોડોપતિ બધા બિખારી અસત્પુરુષો છે, કહે છે. અસત્ને પોતાનો માનનારા અને સત્ને ભૂલી જનારા. આણા..દા..! કેટલું સેકેલ્યું છે! સત્પુરુષ તો એને કહીએ કે જે શાશ્વત આનંદનો નાથ ભગવાન શાશ્વત સત્ છે, એની જેને ગ્રામિ દશ્મિં થઈ છે, ઈ જેણે ગ્રામ કર્યો છે, આણા..દા..! એ સત્પુરુષ કહીએ. સમજાણું કાંઈ? આ અબજો રૂપિયા થયા અને ઘૂળ થઈ મોટી માટે મહાપુરુષ છે. ઘૂળમાંય નથી કહે છે સાંભળને. આણા..દા..!

શ્રોતા :- રાજ સત્તા હોય એ તો ...

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- રાજ સત્તા ઘૂળની સત્તા છે, અસત્ છે. અસત્ના માનનારા પુરુષો અસત્ છે. એ કાયમની ચીજ, ટકનારી ચીજ નથી ભગવાન આત્માની પેઠે. એ નાશવાન બધી ચીજ છે. આણા..દા..! અર્દી તો પર્યાય નાશવાન છે. એની પણ જેને પ્રીતિ ઉડી ગઈ અને ત્રિકાળી અવિનાશીની રૂચિ થઈ છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

દે સત્પુરુષો! આણા..દા..! મુનિરાજના સંબોધન તો જુઓ, ભગવાન! તને કાંઈ મહાઆશ્ર્યની વાત નથી. તને તો સત્ વસ્તુ છે એ ગ્રામ છે. અને એમાં ઠરવું એ તરે માટે કાંઈ... આણા..દા..! જે રાગના પ્રેમમાં પડ્યા એણે આ વસ્તુ જોઈ નથી, જાણી નથી, માની નથી. એને ઠરવું ઝ્યાંથી હોય એમ કહે છે. એને ચારિત્ર ઝ્યાંથી હોય! એમ કહે છે. પણ જેણે રાગથી બિત્ત ભગવાન આત્મા શુદ્ધ ચૈતન્યધન, એની જેને જ્ઞાનમાં ભાન થઈને જ્ઞેય કરીને પ્રતીતિ કરી છે એણે સમ્યજ્ઞર્ણનમાં આત્માને ગ્રામ કર્યો છે, એને એમાં ઠરવું સહેલું છે. ઠરવું ચારિત્ર. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

આ તો મુનિરાજ હિંગબર સંત છે. છેઠે ગુણસ્થાને બિરાજે છે. વિકલ્પ આવ્યો છે અને આ ટીકા થાય છે. આણા..દા..! છતાં કહે છે કે એ વિકલ્પ આવ્યો છે એ સંસાર છે. આણા..દા..! આ સ્વરૂપમાં ઠરવું એ સત્પુરુષને સહેલું છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! આ ચરણાનુયોગનો અધિકાર ચાલે છે. એમાં આ વાત નાખી છે. વ્યવહાર ચારિત્ર છેને?

શ્રોતા :- વ્યવહારમાંથી નિશ્ચય કાઢ્યો.

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- નિશ્ચય કાઢે છે. (વ્યવહાર) હોય છે એટલું જણાવ્યું, પણ એ સંસાર છે. આણા..દા..! આરોપે કથન કર્યું કે એ પરંપરા મોકાનું કારણ, પણ ખરેખર એ નહિ. એ તો બંધનું કારણ છે. આણા..દા..!

‘સત્પુરુષોને કાંઈ મહા આશ્ર્યની વાત નથી,...’ અનાકુળ આનંદનો નાથ જેને સમ્યજ્ઞર્ણનમાં ગ્રામ થયો છે. આણા..દા..! એને સમ્યજ્ઞર્ણન કહીએ. એવા જીવોને અંતર ઠરવું એ કાંઈ આશ્ર્યની વાત નથી, કહે છે. આણા..દા..! એને માટે ચારિત્ર તો સહજસ્થિતિ છે. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? ‘અસત્પુરુષોને આશ્ર્યની વાત છે.’ રાગના રમતના

જીવને અંતરમાં ઠરવા આશ્ર્ય થાય છે. જેને રાગનો પ્રેમ છે, પુષ્પનો, દ્વા-દાનના વિકલ્પનો એવા પરિગ્રહવંતના રાગીઓને આણા..ણા..! આશ્ર્યની વાત છે. અંદર ઠરવું એને આ શું? આવું થતું હશે? આવો માર્ગ હશે? લ્યો, અંદર ઠરવું એ ચારિત્ર? આ ક્રિયા બધી કરીએ છીએ એ ચારિત્ર નથી? ધૂળેય નથી સાંભળને. આણા..ણા..! અભવિ એવી ક્રિયા રાગની ક્રિયા તો અનંતવાર કરે છે. ‘મુનિપ્રત ધાર અનંતબૈર ગૈવેયક ઉપજાયો, પણ આતમ જ્ઞાન બિન લેશ સુખ ન પાયો.’ નથી આવતું? પંચમહાવ્રત. દજરો રાણી છોડીને પંચમહાવ્રત પાબ્યા, પાંચ સમિતિ-ગુમિ વ્યવહારે બધી ક્રિયાઓ કરી, એ તો બધો પુષ્પભાવ હતો, સંસાર હતો. આણા..ણા..! પણ આત્મજ્ઞાન રાગથી બિત્ત ભગવાન આત્મા અતીન્દ્રિય આનંદનું સ્થાન એને કોઈ દિ’ જાણ્યું નહિ, માન્યું નહિ એને. તેથી આત્માનું સુખ મળ્યું નહિ. એ અહીં વાત કરે છે.

આત્માના સુખનો અભિલાષી ભવ્ય ગ્રાણી ભવભીરુથી, ભવથી ડરીને આણા..ણા..! અંતરના આનંદના ધરને પામવા માટે અવિચળ સ્થિતિ કરો. આચાર્ય કહે છે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? આ તો શાંતિના માર્ગ છે, ભગવાન! આણા..ણા..! હા..ણા.. આ થયું ને આ ક્યાનિ. આણા..ણા..! લ્યો, એ ૮૦ થયો. ૮૦ કળશ. ૬૧ ગાથા. એ પાંચ મહાવ્રતની વ્યાખ્યા થઈ ગઈ. હવે પાંચ સમિતિની લે છે. ઈર્યાસમિતિ, ભાષાસમિતિ. ૬૧ ગાથા.

પાસુગમગેણ દિવા અવલોગંતો જુગાપ્પમાણ હિ

ગચ્છિ પુરદો સમણો ઇરિયાસમિતી હવે તસ્સ। ૬૧॥

અવલોકી માર્ગ ધુરાપ્રમાણ કરે ગમન મુનિરાજ જે,

દિવસે જ પ્રાસુક માર્ગમાં, ઈર્યાસમિતિ તેણને. ૬૧.

‘ટીકા :- અહીં (આ ગાથામાં) ઈર્યાસમિતિનું સ્વરૂપ કહ્યું છે.’ સમ્યજ્ઞશનસહિત સ્વરૂપમાં ત્રણ કખાયના અભાવની શાંતિ અને ચારિત્ર પ્રગટ્યું છે. એવા જીવને જોઈને ચાલવું એવો એક વિકલ્પ આવે છે, એને અહીંથી વ્યવહાર ઈર્યાસમિતિ કહે છે. દેહ અને વાણીની ચેષ્ટાકાળે, ચાલવા આદિના કાળે એને જે વિકલ્પ ઉઠે છે શુભ એને ઈર્યાસમિતિ વ્યવહાર કહેવામાં આવે છે કે જે પુષ્પબંધનું કારણ છે. આણા..ણા..! પણ ઈ કોને હોય? સમજાય છે કાંઈ? જેણો પોતાના પંથને અંતર જોયો, પંથમાં ગમન કેમ કરવું. આ તો બાધ્ય પંથની વાત છે. સમજાણું? આણા..ણા..! અનાકૃણ જ્ઞાપક અને આનંદનું ધર એ એની અંદર જોવું એ પંથને જોયો છે. એ પંથમાં કેમ પેસવું અંદર. સમજાણું કાંઈ?

ષટ્ટખંડાગમમાં પાઠ આવે છે. એક શબ્દ આવે છે, ‘દિઠ મગેણ’ ષટ્ટખંડાગમમાં એક શબ્દ આવે છે ‘દિઠ મગેણ’. એટલે શું? કે ધર્મિએ માર્ગ જોયો છે કે આમ જ્ય. એવા માર્ગમાં એણો જાવું. આણા..ણા..! ‘દિઠ મગેણ’. આણા..ણા..! સંતોની વાણી તો જુઓ! ધવલમાં હોં. ‘દિઠ મગેણ’ એમ શબ્દ છે. આણા..ણા..! ભગવાન આત્મા નિર્વિકલ્પ આનંદનું

ઘર જેણો દીકું છે અને એમાં જાય છે એ ‘દિઠ મગેણ’ એમાં ઠરવું અને.

શ્રોતા :- સહેલું થઈ જાય છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- સહેલું આણા..દા..!

અહીં શું કહેવું છે? કે ઈર્યાસભિતિમાં બાધ્ય પંથને જોઈને વિકલ્પ ઉઠ્યો છેને? એ બાધ્ય પંથને. પણ જેને અંતરપંથમાં ગમનની દશાનું જેને ભાન છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? વાતું એવી લાગે માણસને જાણો આ તે કાંઈ આવો ધર્મ હશે? પણ કોઈ દિ’ એણો સાંભળ્યો નથી. વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર ત્રિલોકનાથે જે માર્ગ કહ્યો એ પંથ દિગંબરમાં છે. એ માર્ગ બીજે ક્યાંય છે નહિ. આણા..! એ આ દિગંબર એટલે? એ તો વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. આણા..દા..! એના એક-એક શ્લોક જુઓને. કોઈપણ વાત જુઓ તો અંદર ટચ (સ્પર્શ) કરી નાખે આત્માને. આણા..દા..!

ભગવાન! ‘અહીં (આ ગાથામાં) ઈર્યાસભિતિનું સ્વરૂપ કહ્યું છે.’ જોઈને ચાલવું. પણ જોવું અને ચાલવું તેને અંદરમાં જોઈને ચાલવું તેનું જેને ભાન થઈ ગયું છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદ અને જ્ઞાયકનો સાગર શાંતિથી ભરેલો શાંતિ... શાંતિ... શાંતિ... શાંતિ... અક્ષાયભાવ, વીતરાગભાવથી ભરેલો ભગવાન એનો સ્વભાવ એના પંથે ત્યાં કેમ જવું અનું ભાન થઈ ગયું તેને. આણા..દા..! એ પંથમાં અંદર પ્રવર્તન કરવું અનું ભાન થયું છે. એવા જીવને વિકલ્પ ઉઠે છે બહાર ચાલવાનો અને વ્યવહાર ઈર્યાસભિતિ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? આવો વ્યવહાર હોય છે. છતાં મુનિરાજ તો ત્યાંથી કાઢીને નિશ્ચયસભિતિ કાઢશે. આણા..દા..!

‘જે પરમસંયમી...’ પુરુષ. જોયું! પહેલું ‘પરમસંયમી...’ જે રાગરહિત ભગવાન આત્માનો અનુભવ કરી અને જે સંયમસ્વરૂપમાં સમ્યક્ક્રાંતિ સ્થિર થયો છે. આણા..દા..! એવો પરમસંયમી. હવે એને વિકલ્પ ઉઠે છે ઈર્યાસભિતિનો. નીચે છે. ‘પરમસંયમી મુનિને...’ નીચે નોટ. ‘(અર્થાત् મુનિનેયોઽશુદ્ધપરિણાતિવાળા મુનિને)...’ પણ જેને શુદ્ધપરિણાતિદશા પ્રગટી એની અહીં વાત છે. જેને શુદ્ધ ભગવાન પૂર્ણાનંદની દષ્ટિ-સ્થિરતા થઈને, પયાયમાં શુદ્ધદશા વીતરાગ પરિણાતિ પ્રગટ થઈ છે એને ‘શુદ્ધપરિણાતિની સાથે...’ એવી નિર્મળ વીતરાગી પરિણાતિના મોક્ષમાર્ગની સાથે. આણા..દા..! ‘વર્તતો જે (હઠ વગરનો) ઈર્યાસંબંધી...’ હઠ વગરનો સહજ વિકલ્પ એવો આવે એને. સમ્યજણિને હઠ હોય નહિ. હઠાગર્દી એ સમ્યજણિ નહિ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

‘શુદ્ધપરિણાતિની સાથે વર્તતો જે (હઠ વગરનો) ઈર્યાસંબંધી (-ગમનસંબંધી, ચાલવાસંબંધી) શુભોપયોગ તે વ્યવહાર ઈર્યાસભિતિ છે.’ તેને વ્યવહાર ઈર્યાસભિતિ કહેવામાં આવે છે. શુભોપયોગ છેને ઈ? શુભોપયોગ તે વ્યવહારસભિતિ છે, એમ. ઓલું ચાલવું કરવું એ નહિ. ચાલવાની કિયા તો જડની છે. આમ ચાલે એ તો જડ, માટી, શરીર છે,

પણ અંદર શુભોપયોગ ઈર્યાસમિતિ હઠ વગરનો ભાવ તે વ્યવહારસમિતિ છે. આએ..એ..! ‘શુદ્ધપરિણાતિ ન હોય...’ જેને આત્મા આનંદનો નાથ સ્વરૂપની પરિણાતિ જેને ગ્રગટી નથી. ‘ત્યાં શુભોપયોગ હઠસહિત હોય છે;...’ એને ઈર્યાસમિતિનો રાગ હોય પણ એ હઠસહિત હોય છે. આએ..એ..! એ હઠમાં પકડાઈ જાય. સમજાય છે કાંઈ? આએ..એ..!

‘તે શુભોપયોગ તો વ્યવહારસમિતિ પણ કહેવાતો નથી. (આ ઈર્યાસમિતિની માફક અન્ય સમિતિઓનું પણ સમજી લેવું.)’ ભાષાસમિતિ, એષણાસમિતિ, આદાન-નિક્ષેપણાસમિતિ બધામાં વિકલ્પ ઉઠે, પણ એ શુદ્ધપરિણાતિવાળો જીવ છે જેને શુદ્ધ આત્માના સ્વભાવનો અનુભવ પરિણાતિ વર્તે છે, એવા જીવને આવા કાળે જે વિકલ્પ ઉઠે તેને વ્યવહાર ઈર્યા વ્યવહાર, ભાષા, એષણા એમ કહેવામાં આવે છે. આએ..એ..!

‘પરમસંયમી...’ મુનિને. એટલે પહેલી સિદ્ધ તો કરી એ અજ્ઞાની તો નથી, તેમ અવિરતિ નથી. પરમસંયમી છે. આએ..એ..! સમજાણું કાંઈ? પહેલી શરત આ મૂડી, પછી વ્યવહાર સમિતિની વાત કરે છે. આએ..એ..! એ ‘ગુસ્યાત્રા (ગુરુ પાસે જવું),...’ એવો વિકલ્પ આવે શુભરાગ. પરમસંયમીને પણ એવો શુભરાગ આવે. અંદર દરી શકતો નથી જ્યાં સુધી શુદ્ધોપયોગમાં તો એને આવે. એ ‘(ગુરુ પાસે જવું)...’ યાત્રા છેને? યાત્રા એટલે જવું. એવો ભાવ વિકલ્પ. ‘દેવયાત્રા (દેવ પાસે જવું)...’ સાક્ષાત્ ભગવાન સમવસરણમાં બિરાજતા હોય. એ તીર્થ આદિ હોય ત્યાં જવાનો વિકલ્પ આવે.

‘વગેરે પ્રશસ્ત પ્રયોજનનો ઉકેશ રાખીને...’ જોયું? પ્રશસ્ત નામ શુભરાગ છે ત્યાં પ્રશસ્ત પ્રયોજન છેને? ગુરુ પાસે જવું કે દેવ પાસે જવું કે શાસ્ત્રનું જ્ઞાન લેવા ક્યાંય ગુરુ પાસે જવું. એ શાસ્ત્રમાં છેને બીજો એક પાઠ? પોતે જ્યારે સંથારો કરવા માગે, સમાધિમરણ તો જરૂર આચાર્ય પાસે જાય એવો પાઠ છે. આમાં નિયમસારમાં. સંથારો હોય, સમાધિમરણ કરવું છે. હવે એને પોતાની સ્થિરતાની દફ્તા(ની કસોટી કરવા) ગુરુ પાસે જાય કે મારે .. એવા જરૂર આચાર્ય પાસે જાય. ત્યાં સુધી એની સ્થિરતા ટકી રહે અને ગુરુ કહે કે કરો સમાધિમરણ. એવો પાઠ છે. નિયમસાર. સમજાણું કાંઈ? આએ..એ..! ત્યારે જે વિકલ્પ ઉઠ્યો છે જવાનો, પણ આવી સ્થિતિવાળાને.

શ્રોતા :- જરૂર આચાર્ય પાસે જાય ત્યારે... સંખ્યા ઘણી મોટી હોય!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ તો સારું હતું ત્યારની વાત છેને. એ જ્યારે સારો કાળ હતો ત્યારે લખાણા છેને આ.

નિયમસારમાં છે ઈ. ક્યા ઠેકાણો છે? સંલેખનામાં છે. ગાથા-૮૨ જુઓ, ‘(આ ગાથામાં) નિશ્ચય-ઉત્તમાર્થપ્રતિક્રમણનું સ્વરૂપ કહ્યું છે.’ ‘જિનેશ્વરના માર્ગમાં...’ ૮૨ ગાથા. ‘મુનિઓની સંલેખનાના વખતે, બેંતાલીસ આચાર્યો વડે, જેનું નામ ઉત્તમાર્થપ્રતિક્રમણ છે તે આપવામાં આવતું હોવાને લીધે,...’ એમ. જુઓને એક વિધિ. ૪૨ આચાર્ય.

એટલા તો આચાર્યો હતા તે કાળો. અત્યારે એકેય દેખાતા નથી. બેંતાલીસ આચાર્ય સાચા અને જેને સંથારો કરવો છે સમાધિમરણ એ ‘બેંતાલીસ આચાર્યો વડે, જેનું નામ ઉત્તમાર્થપ્રતિકમણ છે...’ એની પાસે જાય. અને ત્યાં સુધી એનો ભાવ છે એ ટકી રહે. એટલે આચાર્ય કહે, ‘જાવ, સંથારો કરો, સમાધિમરણ કરો’ આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ત્યાં સુધી જાય છેને?

‘સલ્લેખનાના વખતે, બેંતાલીસ આચાર્યો વડે, જેનું નામ ઉત્તમાર્થપ્રતિકમણ છે તે આપવામાં આવતું હોવાને લીધે...’ ૪૨ આચાર્ય કહે, ‘જાઓ સમાધિમરણ કરો. તમારી પરીક્ષા પાકી થઈ ગઈ. તમારે સમાધિમરણ કરવું છે એ ૪૨ આચાર્ય પાસે ગયા અને તમારો ભાવ ટકી રહ્યો છે, તમે લાયક છો.’ આણા..દા..! દેહને છોડવાનો કાળ છેને દેહને. ત્યારે આનંદની ઉમ્મી અંદર વિશેષ આવે છે ત્યારે દેહ છૂટી જાય છે. એવા આચાર્યો પાસે જઈને એનું સમાધિમરણનો નિશ્ચય કરે ઓછો..! ભગવાનને... પ્રતિકમણ છે લ્યો. પ્રતિકમણમાં છે. ઘણું આચાર્યે તો ભર્યું છે હોં. ઓછો..દો..! દિગંબર આચાર્યના શાલ્લોમાં ઢગલા ભર્યા છે.

‘પ્રશસ્ત પ્રયોજનનો ઉકેશ રાખીને એક ધોંસરા જેટલો માર્ગ જોતો જોતો...’ મુનિ. પરમસંયમી એની શરત. એને આવો વિકલ્પ આવે ઈર્યાસમિતિનો. આણા..દા..! ‘ધોંસરા જેટલો માર્ગ જોતો-જોતો સ્થાવર તથા જૃંગમ પ્રાણીઓની પરિરક્ષા (સમસ્ત પ્રકારે રક્ષા) અર્થે...’ એટલે ન મારવાના અર્થ એમ. ‘હિવસે ચાલે છે,...’ એ રાતે ન હોય. અંધારે નીચે જોવાય નહિ પ્રાણીને. ‘તે પરમશ્રમણને...’ આણા..દા..! તે પરમ આનંદની મૂર્તિ એવા સાધુને ‘ઈર્યાસમિતિ હોય છે. (આ પ્રમાણે) વ્યવહારસમિતિનું સ્વરૂપ કહેવામાં આવ્યું.’ વિકલ્પ છે એવો. હવે એમાંથી નિશ્ચય કાઢે છે. ખરેખર એ નિશ્ચયસમિતિ છે એને આવો વિકલ્પ હોય તો હોય. નહિતર નિશ્ચયસમિતિમાં ઠરી ગયો હોય છે. આણા..દા..!

‘હવે નિશ્ચયસમિતિનું સ્વરૂપ કહેવામાં આવે છે : અભેદ-અનુપચાર-રત્નત્રયરૂપી માર્ગે પરમધર્મી એવા (પોતાના) આત્મા પ્રત્યે...’ જોયું એ માર્ગ! પંથ લીધોને પંથ? ‘અભેદ-અનુપચાર...’ સમ્યજ્ઞન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એક તો અભેદ અને અનુપચાર. એટલે આત્મામાં એકાકાર એ રત્નત્રયરૂપી માર્ગ. સમ્યજ્ઞન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એવો રત્નત્રય નિર્વિકલ્પ માર્ગ એ ‘પરમધર્મી એવા (પોતાના) આત્મા પ્રત્યે સમ્યકુ ‘ઈતિ’ (-ગતિ)...’ કરે છે. લ્યો, આ ગતિ થઈ. આણા..દા..! વ્યવહારની સમિતિનો વિકલ્પ આમ પરતરફ ગતિ ચેષ્ટારૂપ છે વિકલ્પ હોય. ચેષ્ટા તો જડની છે. હાલવા-ચાલવાની ગતિ તો જડની છે, પણ એ વખતે શુભોપ્યોગ (છે એ વ્યવહારસમિતિ છે) અને નિશ્ચયસમિતિ તો આનંદમૂર્તિ ભગવાન. આણા..દા..!

‘રત્નત્રયરૂપી માર્ગ...’ એ પંથે. આણા..દા..! જેનો આત્મા અંતર નિશ્ચયસમ્યજ્ઞન-

જ્ઞાન-ચારિત્ર સમાધિ આનંદની દશા જેને પ્રગટી છે. એવા માર્ગ 'પરમધર્મી એવા (પોતાના) આત્મા પ્રત્યે...' આત્મા પ્રત્યે ગતિ અંદર. 'સમ્યકુ 'ઈતિ' (ગતિ) અર્થાત્ પરિણાતિ તે સમિતિ છે;...' આ સમિતિ છે. આદા..દા..! આચાર્યો, મુનિઓ વ્યવહારને કાળે પણ પાછા નિશ્ચયને યાદ કરે છે. જો નિશ્ચય વસ્તુ ન હોય તો વ્યવહાર હોઈ શકે નથિ, એમ કહે છે. આદા..દા..! સમ ઈતિ છેને? 'સમ્યકુ 'ઈતિ' (ગતિ) અર્થાત્ પરિણાતિ તે સમિતિ છે;...' સમ્યકુ ઈતિ આત્માના અભેદરત્નત્રય મોક્ષમાર્ગમાં પરિણાતિ એ તે સમિતિ. આદા..દા..! વીતરાગી પરિણાતિ તે સમિતિ. ઓલો વ્યવહારસમિતિ શુભરાગ.

'અથવા નિજપરમતત્ત્વમાં લીન...' ભગવાન પરમાત્મસ્વરૂપ પૂર્ણબ્રહ્મ આનંદસ્વભાવ એવું જે નિજપરમતત્ત્વ, એવો નિજપરમભાવ સ્વભાવ એમાં લીન. પરમતત્ત્વ એ ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવ ધ્રુવ. એમાં લીન એ વર્તમાનપર્યાય એ ચારિત્ર. એ 'સહજ પરમજ્ઞાનાદિક પરમધર્મોની સંહતિ...' સ્વભાવિક પરમજ્ઞાન સ્વભાવ ત્રિકાળ, પરમાનંદ. આદા..દા..! પરમશાંતિ, સ્વચ્છતા, ગ્રભુતા એવા અનંત પરમધર્મોનું મિલન, સંગઠ. બધા ગુણોનું અંદર પરિણાતિમાં એકત્વ થવું એને સમિતિ કહે છે. આદા..દા..! વ્યવહારનું ચાલ્યું ત્યાં નિશ્ચય કહેશે. નિશ્ચય વિના તારા વ્યવહાર કેવા કહે છે એકલા સમિતિ કરીને મરી જાને. સુકાઈ ગયો અનંતવાર. આદા..દા..! જેને નિશ્ચયદશા આવી હોય છે એને આવો વ્યવહારનો વિકલ્પ વસ્તુમાં સ્થિર ન હોય ત્યારે આવે છે, પણ એ છે વ્યવહાર પુષ્પબંધનું કારણ. આવ્યા વિના રહેતો નથી. એથી એને વ્યવહારસમિતિ આવા નિશ્ચયસમિતિવાળાને વ્યવહારસમિતિ હોય છે. જેને આનંદના અંદર પરિણાતિ માર્ગ ચડી ગયો છે. આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ? અને પરમ અનંત ધર્મોની જેમાં એકતા થઈ છે. અનંત ધર્મોની અંદર પરિણાતિમાં એકતા કરી છે. એવાને વ્યવહારસમિતિનો વિકલ્પ હોય એને નિશ્ચય સાથમાં વ્યવહાર કહેવામાં આવે છે. એવું જેને નિશ્ચય નથી એને તો વ્યવહાર હોઈ શકે નથિ. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુસ્ટેવ!

**મહા સુદુ-૫, ગુરુવાર, તા. ૦૫-૦૨-૧૯૭૯,
ગાથા-૬૧, કણશ-૮૧-૮૨, પ્રવચન નં. ૧૭૧**

આ નિયમસાર. વ્યવહારચારિત્રનો અધિકાર ચાલે છે. એનો અર્થ શું? કે પહેલા આત્મા આનંદ શુદ્ધ ચૈતન્યધન એનો અનુભવ કરીને સમ્યજ્ઞશન પ્રગટ કર્યું હોય, પછી સ્વરૂપમાં વીતરાગભાવની સ્થિરતા કરે એનું નામ ચારિત્ર અને મુનિપણું છે. તેને વ્યવહાર ઈર્યાસમિતિ

જોઈને ચાલવું એવો વિકલ્પ આવે છે. એ પુષ્ટબંધનું કારણ છે વ્યવહારસમિતિ. નિશ્ચયસમિતિ અંતર આનંદસ્વરૂપ એમાં એકાગ્ર થઈને અતીન્દ્રિય આનંદના અનુભવનું વેદન કરવું એ નિશ્ચયસમિતિ, સત્યસમિતિ છે.

હવે છેલ્લે બે વાત કરે છે જુઓ, ‘આ પ્રમાણો...’ ૬૧ ગાથા. ‘આ પ્રમાણો નિશ્ચય અને વ્યવહારસ્વરૂપ સમિતિબેદો જાણીને...’ શું કહે છે? કે એ ઉપર કહું તે પ્રમાણો નિશ્ચય અને વ્યવહારસમિતિ એનો ‘ભેદ જાણીને...’ આત્મા આનંદસ્વરૂપ જ્ઞાપકસ્વરૂપ એમાં લીન થવું સમ્યજ્ઞનસહિત તે નિશ્ચયસમિતિ, એ સત્યસમિતિ, સાચો ધર્મ, એને જાણવો અને વિકલ્પ ઉઠે છે, દેહ ચેષ્ટાકાળે જે વિકલ્પ ચાલવા આદિનો તો એને જાણવો. રાગ આવે છે એને જાણવો. બેયને જાણવું કહ્યું. ‘જાણીને તેમાં (-તે બેમાંથી) પરમનિશ્ચયસમિતિને ભવ્ય જીવ પ્રાપ્ત કરો.’ જુઓ, આણા..ણા..! જાણવું બેને, આદર એકનો કરવો. આણા..ણા..! જીણી વાત, ભાઈ! ‘(-તે બેમાંથી) પરમનિશ્ચયસમિતિ...’ ભાષા જુઓ, પરમનિશ્ચય. ભગવાન આત્મા અનાકુળ આનંદસ્વરૂપ વીતરાગમૂર્તિ પ્રભુ આત્મા છે. એમાં લીન. અનંતગુણમાં એકાગ્રતા એ નિશ્ચયસમિતિ. આણા..ણા..! એને પ્રાપ્ત કરો. એમ કહે છે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ?

એકલો વ્યવહાર હોય નહિ, એકલો નિશ્ચય થતો નથી નીચી દશામાં. તો આત્માનો આનંદ અનાકુળ વીતરાગસ્વરૂપ નિત્યવીતરાગમૂર્તિ પ્રભુ આત્મા. આણા..ણા..! નિર્વિકલ્પ વીતરાગસ્વરૂપી ભગવાન આત્મા એની દશ્ટિમાં-અનુભવમાં આત્મા આવે છે. પછી એમાં સ્થિર થવું, આનંદમાં લીન થવું આણા..ણા..! એને સાચી સમિતિ કહેવામાં આવે છે. આણા..ણા..! એને દેહચેષ્ટા આદિમાં વિકલ્પ આવે છે તો એ વ્યવહારસમિતિ છે, જાણવાલાયક છે, આદરવાલાયક નથી. આણા..ણા..! જીણી વાત, ભાઈ! ભાષા એટલામાં સમાડી દીધું જુઓ, ‘આ પ્રમાણો નિશ્ચય અને વ્યવહારસ્વરૂપ સમિતિબેદો જાણીને...’ બેયના ભેદ જાણવા. આણા..ણા..! નિશ્ચયસમ્યજ્ઞન અને વ્યવહારસમ્યજ્ઞન એવા બે ભેદને જાણવા. આણા..ણા..! પણ નિશ્ચયસમ્યજ્ઞન આત્માના આનંદમાં એકાગ્ર થવું એ આદરવું. આણા..ણા..! વ્યવહાર સમકિત દેવ-ગુસ્તશાસ્ત્રની શ્રદ્ધા આદિનો રાગ આવે, જાણવો, એમ કહે છે. જાણો કે છે. પણ અંતર આનંદ જ્ઞાપકભાવ નિર્વિકલ્પ સમાધિમાં જાવું. આણા..ણા..! કેમકે એ રાગ છે એ તો વિષમભાવ અસમાધિ છે. વ્યવહારસમિતિ, વ્યવહારસમકિત, વ્યવહારજ્ઞાન, વ્યવહાર ચારિત્ર એ બધો રાગ છે, સમાધિ છે, અશાંતિ છે. આણા..ણા..!

શ્રોતા :- મર્યાદા બાંધી જાણવા માટે.

પૂજ્ય ગુસ્ટેવશ્રી :- જાણવા માટે. આણા..ણા..! નિત્યઉપયોગી કાલે નહોતું આવ્યું? ભગવાન આત્મા તો નિત્યઉપયોગીસ્વરૂપ છે. ધૂવ, ઉપયોગપરિણાતિ પર્યાપ્તિની વાત નથી અહીંથાં. ત્રિકાળ જ્ઞાન, દર્શનનો પિંડ પ્રભુ એ નિત્ય ઉપયોગસ્વભાવી વસ્તુ એના સ્વભાવનું દર્શન કરીને, પ્રતીત કરીને, અનુભવ કરીને. આણા..ણા..! એ તો ગ્રથમ સમ્યજ્ઞન. અને સમ્યજ્ઞન

વિના સાચા ચારિત્ર અને વ્રત હોય નહિ. આણા..ણા..!

શ્રોતા :- સમ્યજ્ઞશન ગ્રામ કરે પછી વ્રત અને તપથી તો ધર્મ થાયને?

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- વ્રત-તપનો વિકલ્પ છે એ ધર્મ નથી. પંચમહાવ્રત આદિ વિકલ્પ છે. એ તો કહ્યું. જાણો છે એ. પણ વસ્તુનું સ્વરૂપ શાયક ચિદાનંદ પ્રભુ ધ્રુવમાં દરો, એમાં લીન થાવ એ મોક્ષનો માર્ગ છે. આણા..ણા..! બેમાંથી કહ્યુંને? એ બધામાં લઈ લેવું.

‘આ પ્રમાણો નિશ્ચય અને વ્યવહારરૂપ સમિતિબેદો જાણીને તેમાં (ન્તે બેમાંથી) પરમનિશ્ચયસમિતિને ભવ્યજ્ઞવ ગ્રામ કરો.’ આણા..ણા..! ભવ્ય નામ લાયક મોક્ષને માટે આત્મા એ તો આત્મામાં શાયકસ્વરૂપ, આનંદસ્વરૂપ એ તો નિત્ય ઉપયોગસ્વરૂપ કહ્યો એ તો એનું લક્ષણ છેને જાણવું એ અપેક્ષાએ કહ્યું. ભગવાન આત્મા નિત્યઉપયોગરૂપ છે એ લક્ષણથી કહ્યું, પણ નિશ્ચયથી કહો તો ભગવાન નિત્ય વીતરાગસ્વરૂપ આ આત્મા છે.

શ્રોતા :- એકવાર આપ એમ કહો છો કે સુખસ્વરૂપ છે.

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- એ કહીએને પછી લાવીએ છીએને. નિત્ય આનંદસ્વરૂપ છે. નિત્ય શાંતિ, ચારિત્રસ્વરૂપ છે. આણા..ણા..! એ તો આ ૪૭ શક્તિ છેને ૪૭ શક્તિ? સમયસારમાં. એમાંથી એ અંદર ઉતાર્યું હતું કે નિત્ય જીવત્વશક્તિસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા છે. પહેલી શક્તિ છેને. તો નિત્ય, જ્ઞાન, દર્શન, આનંદસત્તા એવી જીવત્વશક્તિ નિત્ય જીવત્વશક્તિસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા છે. જેમ નિત્યઉપયોગસ્વરૂપ છે એ લક્ષણથી કહ્યું. પણ બીજા ગુણથી કહો તો ભગવાન આત્મા નિત્ય જ્ઞાન, દર્શન, આનંદ, સત્તા એવી જીવત્રશક્તિથી ભરેલો છે. આણા..ણા..! એમાં લીન થાવ. પણ લીન ક્યારે થાય છે કે એનો પત્તો લાગે પછી લીન થાયને? એ ચીજ આ છે એવું દર્શન, પ્રતીતિ અને જ્ઞાનમાં ભાસ થયા પછી લીન થવાની કિયા થાય છે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? એ ૪૭ શક્તિમાં ઉતાર્યું છે. આ કાલે આવ્યું હતુંને ભાઈ! નિત્ય ઉપયોગ.

ભગવાન આત્મા નિત્યઉપયોગ. ઉપયોગ એટલે જ્ઞાન, દર્શનસ્વરૂપ ત્રિકાળ છે અને નિત્ય અનુપયોગ રાગાદિભાવ દ્વારા, દાન, વિકલ્પ આ ઈર્યાસમિતિ વ્યવહાર એ વિકલ્પ નિત્ય અનુપયોગરૂપ છે. આણા..ણા..! બેય ભાષા આવી હતી. નિત્યનો અર્થ? ઈર્યાસમિતિ આદિ વિકલ્પ જે છે એ નિત્ય નથી, પણ નિત્ય અનુપયોગ એનો અર્થ કાયમ એ આણુપયોગરૂપ છે એમ. આણા..ણા..!

શ્રોતા :- એને સમિતિ તો કહેવી?

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- એ સમિતિ વ્યવહારથી, આરોપથી. એક નિશ્ચયસમિતિ, એક વ્યવહાર આરોપથી સમિતિ છે. આણા..ણા..! બહુ જીણો માર્ગ ભગવાનનો. સમજાણું કાંઈ? એવું દરેકમાં ઉતાર્ય હતું. નિત્યજીવત્રશક્તિ એમાં દસ્તિ કરવી, નિત્યસ્થિતિશક્તિ ઉપયોગમાં ચિત્તશક્તિ છે. ચૈતન્યશક્તિ, નિત્યચૈતન્યશક્તિ ભગવાન આત્મા એમાં દસ્તિ કરવી, નિત્યદર્શનશક્તિ, આત્મા

નિત્યદર્શનશક્તિ સ્વભાવ એમાં દશ્ટિ કરવી, નિત્યજ્ઞાનસ્વભાવ એમાં દશ્ટિ કરવી, નિત્યશુદ્ધસ્વરૂપ, આનંદસ્વરૂપમાં દશ્ટિ કરવી, નિત્યવીર્યસ્વરૂપ. આણ..દા..! વીર્ય નામ પુરુષાર્થ, નિત્યપુરુષાર્થસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? સ્થિતિ એટલે સુખ, વીર્ય, પ્રભુત્વ. એ તો નિત્યઉપયોગ આવ્યો હતો એમાંથી પછી ૪૭ શક્તિ.. સવારમાં ઉઠીને એ દ્યાન થયું. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..!

ભગવાન નિત્યપ્રભુત્વશક્તિથી ભરેલો છે. જેમ નિત્ય ઉપયોગ કર્યો એ લક્ષણથી કહ્યું, પણ શક્તિથી લ્યો તો નિત્યપ્રભુશક્તિથી ભરેલો છે. આણ..દા..! નિત્યઈશ્વરશક્તિસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા. આણ..દા..! એમાં દશ્ટિ કરવી એ સમ્યજ્ઞશન છે. આણ..દા..! બાકી દેવ-ગુરુનાશ્ચ અને નવ તત્ત્વ એ વિકલ્પ રાગ છે, એ સત્યજ્ઞશન નથી. આણ..દા..! ઝીણી વાત, ભાઈ! સમજાણું કાંઈ? પ્રભુત્વ-વિભુત્વ. સર્વ વિભુત્વશક્તિ. નિત્યત્વ-શક્તિ ભગવાન આત્મામાં છે એક. આણ..દા..! નિત્ય. જેમ ઓલો નિત્ય ઉપયોગ છેને તો પછી નિત્ય ૪૭માં લગાવ્યું. નિત્ય લગાવ્યું. સવારમાં વહેલા ઉઠતા હતાને તો .. આવી ગયું અંદર. અંદર નિત્ય. આણ..દા..! વિભુત્વશક્તિ ત્રિકાળ નિત્ય છે. આણ..દા..! એમાં દશ્ટિ કરવી. સર્વદર્શીશક્તિ છે. ભગવાન આત્મામાં નિત્યસર્વદર્શીશક્તિ છે. સર્વદર્શીશક્તિ છેને? એ નિત્ય છે, ત્રિકાળ છે. આણ..દા..! નિત્યસર્વદર્શીશક્તિ. એમાં દશ્ટિ કરવી. એ તો અસાધારણ કારણજ્ઞાન લીધુંને ગ્રવચનસારમાં. કારણ અસાધારણ કારણજ્ઞાન. કારણજ્ઞાનમાં દશ્ટિ લગાવવાથી દ્રવ્યમાં દશ્ટિ થઈ ગઈ. આણ..દા..! શું શૈલી સંતોની! માર્ગને સુગમ કરી દીધો છે. કુંદુંદાચાર્ય, અમૃતચંદ્રાચાર્ય દિગંબર સંતોએ તો માર્ગને હથેળીમાં સહેલો બનાવી દીધો. આ ચીજ છેને નાથ તું. આણ..દા..!

નિત્યસર્વજ્ઞશક્તિનો પિંડ છોને નાથ તું. આણ..દા..! સર્વદર્શી અને સર્વજ્ઞ. આત્મા જ્ઞસ્વભાવી કણો કે જ્ઞને પૂર્ણતા લાગુ પાડો તો સર્વજ્ઞશક્તિ કણો, તો સર્વજ્ઞશક્તિ પણ આત્મામાં નિત્યસર્વજ્ઞશક્તિ પડી છે. આણ..દા..! અરે! આ ચીજની સંભાળ નહિ અને અનિત્યની સંભાળ! આણ..દા..! પર અનિત્ય છે, રાગ અનિત્ય છે, પણ એક સમયની નિર્મળ પર્યાપ્ત પણ અનિત્ય છે. આણ..દા..! સમજાપ છે કાંઈ? આ સમ્યજ્ઞશનનો વિષય આ છે. નિત્ય સર્વજ્ઞશક્તિ, નિત્યસર્વદર્શીશક્તિ. આણ..દા..! સ્વચ્છત્વશક્તિ. નિત્યસ્વચ્છ, નિત્યનિર્મળાનંદ પ્રભુ છે. સમજાણું? નિત્યસ્વસંવેદન પ્રકાશશક્તિ છે. આણ..દા..! એમાં જરી વિચાર ઓલો સ્વરૂપપ્રત્યક્ષ ઉપર ગયું. સ્વરૂપપ્રત્યક્ષ આવે છેને. એમાં .. લીધું.

નિત્યપ્રકાશ સ્વસંવેદનસ્વભાવ નિત્ય એનો છે. સ્વસંવેદન પોતાથી, પોતામાં, પોતાનું વેદન કરવું એ સ્વભાવ નિત્ય એમાં છે. આણ..દા..! સમજાપ છે કાંઈ? સ્વચ્છપ્રકાશ, અસંકોચવિકાસ. એ અસંકોચવિકાસ નામની એક નિત્યશક્તિ છે. સંકોચવિકાસ નથી એવી એક શક્તિ છે. અકાર્યકારણ નામની નિત્ય એક શક્તિ છે. આણ..દા..! કોઈનું કારણ પણ નથી અને કોઈથી કાર્ય પણ નથી. એવો ભગવાન આત્મા અકાર્યકારણ નામનો નિત્ય ગુણ એક છે. આણ..દા..!

શ્રોતા :- શક્તિઓનો ભંડાર છે.

પૂજ્ય ગુરુસ્થેવશ્રી :- ભંડાર છે. એ તરફ વળીને પર્યાયમાં એક સમયની પર્યાયમાં એવું સત્તું ભગવાન અનું જ્ઞાન કરવું અને એની પ્રતીતિ કરવી એ પર્યાય સત્તું પર્યાય કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! ત્રિકાળી નિત્ય સત્યની પ્રતીતિ કરે છે તો પર્યાય સત્ય નામ સમ્યજ્ઞન, સત્યજ્ઞન કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ બધી ૪૭ ઉતારી દતી. અકાર્યકરણ, પરિણામ્યપરિણામકત્વ શક્તિ છેને એ? પરિણામવું, પરિણામવું બીજાને જાણવું, પોતાને જાણવું એવો એક ત્રિકાળી સ્વભાવ છે. આણ..દા..! ત્યાગઉપાદાનશૂન્યત્વશક્તિ. પરવસ્તુનો ત્યાગ કે પરવસ્તુનું ગ્રહણ એનાથી શૂન્ય એવી ત્રિકાળી નિત્ય શક્તિ એક છે.

શ્રોતા :- રાગનું ગ્રહણ અને રાગનો ત્યાગ નથી!

પૂજ્ય ગુરુસ્થેવશ્રી :- રાગનો ત્યાગ એ નથી ખરેખર તો. રાગનો ત્યાગ એ પણ કહેવામાત્ર છે, કથનમાત્ર છે. એ ત૪ ગાથામાં આવી ગયું. આણ..દા..! પરના ત્યાગની તો શું વાત કરવી? પણ રાગનો ત્યાગ કરે આત્મા એ પણ વ્યવહારથી કથન છે. આણ..દા..! ભગવાન આત્મામાં ત્યાગગ્રહણથી શૂન્ય એવી નિત્ય શક્તિ છે. આણ..દા..! પરને ગ્રહવું નહિ, પરને છોડવું નહિ. આણ..દા..! એવો નિત્ય સ્વભાવ શક્તિ આત્મામાં નિત્ય છે. નિત્ય અગુરુલઘુ શક્તિ છે. લ્યો, વળી આજે આ આવ્યું. આ બેસે એવું છેને. સમજાણું કાંઈ? અગુરુલઘુ અનંતગુણો છે એ પૂરા-પૂરા ભરેલા છે. હીણો નહિ, અધિક નહિ એવી પૂરી શક્તિ અંદર. એવો અગુરુલઘુ નામનો ગુણ આત્મામાં નિત્ય પહ્યો છે. આણ..દા..! ગુણ કહો કે નિત્ય કહો.

ઉત્પાદવ્યય નામનો નિત્ય ગુણ અંદર આત્મામાં છે. વસ્તુ ભગવાન આત્મા સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે જે આત્મા જોયો, બીજા અજ્ઞાનીએ કોઈએ જોયો નથી સર્વજ્ઞ સિવાય. સમજાણું કાંઈ? એ સર્વજ્ઞભગવાને જે આત્મા જોયો એ આત્મામાં... આણ..દા..! ઉત્પાદ-વ્યય નામનો નિત્ય ગુણ છે. આણ..દા..! તો ઉત્પાદ-વ્યય પર્યાયમાં થાય છે તો એ ઉત્પાદ ગુણ છે એમાંથી થાય છે એવી ઉત્પાદ-વ્યયની પર્યાય સ્વતંત્ર છે. આણ..દા..! તો ઉત્પાદ-વ્યયમાં પરની મદદ છે કે પરનું કારણ છે તો પર્યાયમાં ઉત્પાદ-વ્યય થાય છે એમ નથી. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? ઉત્પાદ-વ્યય એવો ગુણ હો. શક્તિ ત્રિકાળ ઉત્પાદ-વ્યયરૂપ શક્તિ આત્મામાં છે. આણ..દા..! અને ત્રિકાળ અસ્તિત્વ ધ્રુવરૂપ પરિણામન કરવાની શક્તિ ત્રિકાળ એમાં છે. અસ્તિત્વ રાખવું. ધ્રુવ છેને? એ ઉત્પાદ-વ્યયમાં ગયું અને આ ધ્રુવમાં. એ શક્તિ ત્રિકાળ છે એમાં. આણ..દા..! અમૂર્ત ત્રિકાળ શક્તિ છે. ભગવાન આત્મામાં નિત્યઅમૂર્તશક્તિ છે. નિત્ય ત્રિકાળ અમૂર્ત સ્વભાવ છે. અકર્તૃત્વસ્વભાવ. નિત્યઅકર્તૃત્વસ્વભાવ છે. નિત્યઅકર્તૃત્વ રાગાદિ પરનું નહિ કરવું એવો નિત્ય એનો સ્વભાવ છે. આણ..દા..!

આત્મા ચીજ શું છે એ તો બહુ અલૌકિક વસ્તુ છે. પરમાત્મસ્વરૂપ છે પરમ-આત્મા.

પરમસ્વરૂપ... પરમસ્વરૂપ... પરમસ્વરૂપ... આદા..દા..! એવી એવી અનંત શક્તિરૂપ પરમસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા છે. સમજાય છે કાંઈ? આદા..દા..! અભોકૃતૃત્વ. રાગને નહિ ભોગવવો, પરને તો ભોગવવું છે જ નહિ, એવી અભોકૃતૃત્વશક્તિ ગુણ ત્રિકાળ છે. આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ? અભોકૃતૃત્વ ગુણ નિત્યઅભોકૃતૃત્વ ગુણ છે. જેમ નિત્ય ઉપયોગલક્ષાણ છે, નિત્ય દ્વારા ધ્રુવ. એવો નિત્ય અભોકૃતૃત્વ નામનો ગુણ છે અંદરમાં. આદા..દા..! નિષ્ઠિય નિત્ય ગુણ છે. અજોગ છેને અજોગ? એ ગુણ છે અંદરમાં. કંપત્ર થવું એ ગુણ તો વિપરીત છે, પણ અજોગ નામનો નિષ્ઠિય ત્રિકાળ શક્તિ છે. આદા..દા..! નિયતપ્રદેશત્વ નામનો એક ગુણ છે. નિયતપ્રદેશત્વ. મર્યાદિત જે અસંખ્ય છે. નિત્ય ગુણ એમાં છે.

સ્વધર્મવ્યાપકત્વ. પોતામાં સર્વધર્મ પ્રસરવો, રહેવો એવો સ્વધર્મવ્યાપકત્વ ગુણ છે. રાગમાં ન જાવું, શરીરમાં ન જાવું, પરમાં ન જાવું એવો આત્મામાં સ્વધર્મવ્યાપકત્વ નામનો નિત્યગુણ છે. સમજાણું કાંઈ? સાધારણ નામનો ગુણ છે. સાધારણ-સાધારણ, સાધારણ-અસાધારણ એ લાંબી વાત છે. એવી એક શક્તિ અંદરમાં છે. અસ્તિત્વ આદિ સાધારણ, જ્ઞાનાદિ અસાધારણ એ બધા મણીને એક સાધારણ-અસાધારણ નામની એક ત્રિકાળ ધ્રુવ શક્તિ નિત્ય છે. એ નિત્ય ઉપયોગરૂપ ભગવાન આત્મા એ નિત્ય નામ કાયમ જે આણુપ્યોગ છે એમ. રાગાદિ કાયમ આણુપ્યોગ છે, એ ઉપયોગ નથી. એ કાંઈ નિત્ય રહે છે એમ નથી. પણ એનું કાયમ આ અનિત્ય છે, આણુપ્યોગ એ છે. આદા..દા..!

શ્રોતા :- આણુપ્યોગ...

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- એ નિત્ય એટલે કાયમ. કાયમ અચેતન છે એમ. કાયમ એ અચેતન છે. રાગાદિ કાયમ એ અચેતન છે. ભગવાન કાયમ ચેતનસ્વરૂપ ઉપયોગમય છે. આદા..દા..! બહુ ઝીણી વાત છે, બાપુ! આદા..દા..! વિસ્તર.

શ્રોતા :- ધર્મ તો ઝીણો જ હોયને!

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- ઝીણી વસ્તુ છે. અંતરમાં.. આદા..દા..!

શ્રોતા :- પુણ્ય-પાપ સ્થૂળ હોય.

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- પુણ્ય-પાપ તો ક્યાંય રહી ગયા હવે. એ તો અહીં કહુંને જરી આવે એને જાણવું. આદરવા માટે તો આ ચીજ છે. આદા..દા..! જુઓને વ્યવહાર અધિકારમાં પણ એ નાખ્યું. આદા..દા..! વિસ્તરધર્મત્વશક્તિ. એક આત્મામાં વિસ્તર નામનો ત્રિકાળ ગુણ છે. જે નિત્યપણ રહે છે, અનિત્યપણ રહે છે, તત્ત્વપણ રહે છે અને તત્ત્વપે નહિ, બીજત્તપે નથી રહેતો એવી વિસ્તર નામની શક્તિ ગુણ ત્રિકાળ છે. આદા..દા..! અરે! તત્ત્વશક્તિ, જ્ઞાયકશક્તિ. જ્ઞાન જ્ઞાનપણો રહેવું એવી તત્ત્વ શક્તિ ત્રિકાળ છે. વ્યો, વળી આજે આ નીકળ્યું.

શ્રોતા :- સત્તાગુણા...

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- ઉપયોગ છેને ઉપયોગ? ભગવાન તો ઉપયોગગુણરૂપ છેને પ્રભુ!

અને રાગાદિ તો અયેતન આણુપથોગરૂપ છેને? આણ..ણ..! ચાહે તો પંચમદાવતના વિકલ્પ અરે! ચાહે તો તીર્થકરગોત્ર બાંધે જે ભાવે એ ભાવ પણ આણુપથોગ-અયેતન છે. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? .. એક. એક નામનો ગુણ છે. સ્વરૂપ એકરૂપ રહેવું એ એનો એક ગુણ છે. નિત્ય એક ગુણ છે. અને અનંતગુણરૂપે રહેવું એ અનેક નામોનું એક નિત્ય ગુણ છે. આણ..ણ..! આ વિરોધ થયોને? ભાવ—સ્વભાવભાવપણે રહેવું એવો ભાવ નામનો ત્રિકાળ ગુણ છે. કર્માદિ અને રાગાદિમાં ન રહેવું એવો અભાવ નામનો ત્રિકાળ ગુણ છે. આણ..ણ..! ભાવ—અભાવ—જે પર્યાપ્ત વર્તમાન છે ભાવરૂપ એનો અભાવ થશે એવો નિત્ય ગુણ છે. આણ..ણ..! જે પર્યાપ્ત વર્તમાન ભાવરૂપ છે એનો અભાવ થશે એવો ભાવ—અભાવ નામનો એક નિત્ય ગુણ છે. કરવો પડતો નથી. એ ગુણને કારણે એવું થાય જ છે. આણ..ણ..! અભાવ—ભાવ—ભવિષ્યની પર્યાપ્તિનો વર્તમાનમાં અભાવ છે. એ અભાવનો ભાવ થશે એવો અંદર નિત્ય ગુણ છે. આણ..ણ..! એની સંપર્ક તો જુઓ! (શ્રોતા :- ખજનો ખોલીને આપે બતાવ્યો છે!) આણ..ણ..!

ભાવ, ભાવ—અભાવ. અભાવ—ભાવ જે પર્યાપ્ત વર્તમાનમાં નથી. એકનો અભાવ થશે એવો અભાવ—ભાવ નામની શક્તિ નિત્ય ગુણ છે. ઓણો..ઓ..! તારે તો દશ્ટિ પલટવાની છે એટલી વાત છે. બીજું તો થશે એ થશે. સમજાણું કાંઈ? આણ..ણ..! ભાવ—ભાવ—જે પર્યાપ્ત ભાવરૂપ છે એ ભાવરૂપ જ રહેશે. એવો ભાવ—ભાવ નામનો એક નિત્યગુણ છે. અભાવ—અભાવ—જે કર્મનો અને રાગનો અભાવ છે તો અભાવ અભાવરૂપ જ રહેશે એવો અભાવ—અભાવ નામનો એક નિત્યગુણ છે. નિત્યગુણ છે. આણ..ણ..! ભાવ પછી લીધું છે. કિયા લીધી છે. .. આજે આ આવ્યું. કર્મ નામનો ત્રિકાળ ગુણ છે. એક વાત. પછી નિર્મળપર્યાપ્ત થશે એ અવિકારીકર્મ છે. પછી રાગ થવો એ વિકારકર્મ છે, પછી શરીરની પર્યાપ્ત થવી એ શરીરની નોકર્મની પર્યાપ્તનું કર્મ છે. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? પણ આત્મામાં કર્મ નામનો નિર્મળ પર્યાપ્તનું કાર્ય કરનારું કર્મ નામનો ગુણ ભગવાન આત્મામાં ત્રિકાળ છે. (શ્રોતા :- તારામાં શું કર્મી છે?) આણ..ણ..!

ઓમ કર્તા નામનો નિત્યગુણ તારામાં છે. નિત્યગુણ ત્રિકાળ કર્તા નામનો છે. આણ..ણ..! મારે તો ઓલા કરણ ઉપર વિચાર વધ્યો હતો. આ સાધન-સાધન કરે છેને. વિચાર તો આવ્યો હતોને રાતે જરી પંહિતજીએ કહ્યું હતું. આ લોકો કહે છે કે વ્યવહારનો લોપ કરે છે. એ ઉપરથી જરી વિચાર બલ્યું આવ્યો હતો અંદર. કરણ. સાધન. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? પર્યાપ્તમાં સાધન કરવો એ તો વ્યવહાર છે. આણ..ણ..! રાગનું તો સાધન નથી. જાણવાલાયક છે. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? કર્તા, કર્મ, કરણ. કરણ-કરણ એ નામનો ગુણ છે સાધન ત્રિકાળ. આણ..ણ..! તારામાં કરણ સાધન સ્વભાવ તો તારામાં ત્રિકાળ છે. ભગવાનને પકડ તો તારું સાધન તૈયાર થઈ ગયું. આણ..ણ..!

સંપ્રદાન. પોતાની પર્યાપ્તિનું પોતે દાન હે એવો સંપ્રદાન નામનો ત્રિકાળ ગુણ છે. પોતાની પર્યાપ્તિને લેવી-દેવી એવો એક. આહા..દા..! કોને હે? કોણ લે? આહા..દા..! અપાદાન પોતાથી થાય એવો ત્રિકાળ ગુણ છે. પર્યાપ્તિ પોતાથી થાય છે એવો ત્રિકાળ ગુણ છે. નિર્મળ પર્યાપ્તિ પોતાથી થાય છે એવો ત્રિકાળ ગુણ છે. આહા..દા..! અપાદાન, અધિકરણ (નામનો ત્રિકાળ) ગુણ આત્મામાં પડ્યો છે. આહા..દા..! સમજાળું કાંઈ? કોઈને આધાર દેનાર નથી. આહા..દા..! રાગનો આધાર દેનાર નથી, શરીરનો આધાર લેનારો નથી. નિર્મળ પર્યાપ્તિનો આધાર વ્યવહારથી કહે, નિશ્ચયથી આધાર નામનો ગુણ ત્રિકાળ છે. આહા..દા..!

સ્વસ્વામીસંબંધ છેલ્લું છે. પોતાનું સ્વ, એનો સ્વામી, એનો સંબંધ નામનો ત્રિકાળ ગુણ આત્મામાં છે. નિત્યગુણ છે. લ્યો, આ કારણ ઉપયોગ નિત્ય આવ્યુંને એમાં આ ૪૭ કાઢ્યા. આહા..દા..! પછી તો વિચાર ઈ આવ્યો હતો કે આ ઉપયોગને તો નિત્ય કલ્યો, પણ આણુપયોગને નિત્ય કલ્યો. એનો અર્થ? કે અચેતન કાયમ અચેતન છે. રાગ કાંઈ ઉપયોગ અને જ્ઞાન થશે એમ છે નહિ. આહા..દા..! ભારે ભાઈ! માર્ગ તે માર્ગ! આહા..દા..! એ અહીં કહે છે લ્યો.

‘આ પ્રમાણે નિશ્ચય અને વ્યવહારરૂપ સમિતિ...’ એમ નિશ્ચય અને વ્યવહારરૂપ રાગ, નિશ્ચય અને વ્યવહારરૂપ સમકિત, નિશ્ચય અને વ્યવહારરૂપ ચારિત્ર, નિશ્ચય અને વ્યવહારરૂપ જ્ઞાન આદિ ભેટ લેવા. એને ‘જાણીને તેમાં (ને બેમાંથી) પરમનિશ્ચપસભિતિને ભવ્ય જીવ પ્રાપ્ત કરો.’ આહા..દા..! સમજાળું કાંઈ? બેમાંથી એક. જાણવું બેય. એકમાં એકાકાર. આહા..દા..! પણ વસ્તુ જ જ્યાં એને દિશિમાં અને જ્ઞાનમાં આવી ન હોય તો શેમાં લીન થાય? આ પ્રત ને તપ સમ્યજ્ઞન વિના એ બધી જઈની-રાગની કિયા છે. આહા..દા..! એવું સ્વરૂપ દિગંબર સંતો સિવાય ક્યાંય છે નહિ. આવી રીત. આહા..દા..! સમજાળું કાંઈ? આ તો સનાતન જૈનદર્શન છે. અનાદિ વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર એનો કહેલો માર્ગ છે આ. આ કોઈ કલ્પિત નથી, ઉપરથી બનાવ્યું એમ નથી આ. આહા..દા..! અરે! ભગવાન! આ શું થાય? આહા..દા..! લ્યો, એ ૬૧ ગાથા પૂરી થઈ.

‘(હવે, ૬૧મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ ચાર શ્લોક કહે છે :)’ એકના ચાર. પચ્ચપ્રભમલધારિદેવ મુનિરાજ દિગંબર સંત આ છે સામે. મુનિરાજ દિગંબર સંત છે. આ એમણે ટીકા બનાવી છે. પચ્ચપ્રભમલધારિદેવ. આ કુંદુંદાચાર્યના શ્લોક છે. આહા..દા..! ૮૧. ૮૧ કળશ છેને?

(મન્દાક્રાંતા)

ઇત્થं બુદ્ધવા પરમસમિતિ મુક્તિકાન્તાસર્હીં યો
મુક્તવા સંગ્ં ભવભયકરં હેમરામાત્મકં ચ।
સ્થિત્વાઽપૂર્વે સહજવિલસચ્ચમત્કારમાત્રે
ભેદાભાવે સમયતિ ચ યઃ સર્વદા મુક્ત એવ॥૮૧॥

અહીં લીન થવું અને અહીં છોડવું એમ. ઈ ને? રામ એ કન્યા, સ્ત્રી. હેમ-કંચન અને સ્ત્રી. જુઓ, આ મુનિરાજ ૬૦૦ વર્ષ પહેલા દિગ્બર સંત થયા છે. એમની ટીકા.

‘શ્લોકાર્થ :- આ રીતે મુક્તિકાન્તાની સખી...’ મુક્તિ નામ અનંત આનંદની પરિણાતિરૂપી મુક્તદશા. આણ..દા..! અનંતગુણની પૂર્ણ પરિણાતિરૂપી દશા, અનંતગુણની પૂર્ણપથપદ્રૂપ દશા એનું નામ મુક્તિ. એ મુક્તિસુંદરી નામ એની પરિણાતિ, એની સખી. ‘પરમસમિતિને જાણીને...’ આણ..દા..! અખંડ આનંદમાં લીન થવું એ સમિતિ છે. એ મુક્તિની સખી છે, બહેનપણી છે એ. આણ..દા..! મુક્તિકાન્તા નામ મુક્તિરૂપી પરિણાતિ શુદ્ધ એ સ્ત્રી એની સખી-બહેનપણી પરમસમિતિ. આણ..દા..! પૂર્ણ આનંદની ગ્રામિની મુક્તિ એને અપૂર્ણ આનંદનો સાધકસ્વભાવ તે તેની સખી છે. સમજાય છે કાંઈ? આણ..દા..!

એને ‘જાણીને...’ જાણો પહેલું જ્ઞાન તો કર, કહે છે. ‘જે જીવ...’ આણ..દા..! ‘ભવભયના કરનારા કંચનકામિની...’ આણ..દા..! પરિગ્રહમાત્ર. કંચન સોનું આદિ, કામિની-સ્ત્રી. અન્યમતમાં કહે છે ‘કંચન અને કામિની ચૌકી આડી શામની, રામની રમતને તેજ લૂટે.’ અન્યમતમાં આવે છે ભજનમાં. આણ..દા..! ‘કંચન અને કામિની ચૌકી આડી શામની’ ભગવાનને મળવા જવામાં આડ છે, કહે છે. એમાં અટકે છે ઈ. ‘રામની રમતને તે લૂટે.’ આત્મરામની રમતમાં કંચન અને સ્ત્રીની મમતા લૂટનાર છે. આણ..દા..! વ્યો, આ કંચનનું આવ્યું તમારું, ભગવાનજીભાઈ! એય..! આ પૈસાની મમતા અને બાયડીની મમતા એમ કહે છે અહીં.

શ્રોતા :- મુનિ બીજું શું કહે?

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- આણ..દા..! ...માં પણ કંચન અને કામિની એ પરપદાર્થ છે. એની રૂચિ છોડવી, રાગની રૂચિ છોડવી, ભગવાન આનંદના નાથની રૂચિ કરવી એ ગૃહસ્થાશ્રમમાં તો હોય કે નહિ એ? આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? ગૃહસ્થાશ્રમમાં અસ્થિરતા ન છૂટે, પણ રૂચિ તો છૂટી જાય છેને? આણ..દા..! માલ પોસાતો નથી સમકિતીને. રાગ અને કંચન-કામિની પોસાતી નથી, ગોઠતી નથી, રૂચતી નથી. એ પોસાતો માલ નથી. પોસાતો કહે છેને? શું કહે છે? આણ..દા..! સમ્યજ્ઞાનિનો પોસાતો માલ આનંદનો નાથ ભગવાન આત્મા છે. આણ..દા..! આવી વાત જીણી પેઢે માણસને પછી પકડી ન શકે. ભાઈ! માર્ગ આ છે, બાપુ! તું અરૂપી છો, તારા ગુણો અરૂપી છે, પ્રભુ! બધા ગુણો અરૂપી છે. એની ધારા પરિણાતિ તે અરૂપી છે. આણ..દા..! એવી ચીજને અંતરમાં પકડ્યા વિના પ્રભુ તારા કલ્યાણના રાહ નહિ આવે. આણ..દા..!

મુક્તિરૂપી પરિણાતિની સ્ત્રીની સખી પરમસમિતિ. આણ..દા..! હવે બધાને ભાષા પરમશબ્દ લાગુ પાડે છે. આણ..દા..! અંતર આનંદસ્વરૂપ ભગવાન નિત્યાનંદ પ્રભુ એમાં સમિતિ એટલે સમ્યક્ પ્રકારે પરિણાતિ કરીને રમવું. આણ..દા..! એને ‘જાણીને જે જીવ ભવભયના

કરનારા...’ આણ..દા..! ભવના ભયને કરવાવાળા કુંચન અને કામિની, લક્ષ્મી અને સ્ત્રી. આણ..દા..! એનો સંગ છોડ, કહે છે. અહીં સંગ કર અને અહીં સંગ છોડ. અસંગ ભગવાન નિર્મણાનંદનો સંગ કર એ સમિતિ અને પરનો સંગ છોડ એ અભાવ. આણ..દા..!

‘અપૂર્વ, સહજ-વિલસતા...’ આણ..દા..! કેવો છે અંદર ભગવાન? આ પહેલા કથો એ વ્યો ભાઈ! અપૂર્વ-પૂર્વે કદી નહિ જોયેલું અને અપૂર્વ-બીજી બધી ચીજથી અપૂર્વ ભગવાન આત્મા અંદર છે. ‘સહજ-વિલસતા (સ્વભાવથી પ્રકાશતા), અભેદ ચૈતન્યચમત્કારમાત્રમાં...’ આણ..દા..! કહ્યુંને દમણા નિત્ય-નિત્ય છે. અપૂર્વ નામ પૂર્વે કોઈ પર્યાયમાં કોઈ દશામાં એ ચીજ નથી. આણ..દા..! સ્વભાવિક પ્રકાશતા વિલસતા અભેદ ચૈતન્યચમત્કારવસ્તુ ભગવાન આત્મા. અભેદ ચૈતન્યચમત્કાર વસ્તુ એમાં. ચમત્કારમાત્રમાં. ‘સ્થિત રહી...’ આણ..દા..! જોયું? નિમિત્તમાં નહિ, રાગમાં નહિ, પર્યાયમાં નહિ. ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવમાં સ્થિત રહીને. આણ..દા..! અભેદ ચૈતન્યચમત્કારમાત્રમાં. માત્ર કેમ કહ્યું? એકલો ચૈતન્યચમત્કાર સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ એમાં રાગમાં નહિ, નિમિત્તમાં નહિ, એક સમયની પર્યાયમાં પણ નહિ. આણ..દા..!

‘અભેદ ચૈતન્યચમત્કારમાત્રમાં સ્થિત રહી...’ આણ..દા..! ‘(તેમાં) સમ્પ્રકૃ ‘ઈતિ...’ સમ્પ્રકૃ ‘(-ગતિ) કરે છે...’ અંતર સમ્પ્રકૃ પરિણાતિ કરે છે. આણ..દા..! ‘અર્થાત્ સમ્પ્રકૃપણે પરિણામે છે, તે સર્વદા મુક્ત જ છે.’ આણ..દા..! ચૈતન્યચમત્કારમાત્ર મુક્તસ્વરૂપ ભગવાન ત્રિકાળ મુક્તસ્વરૂપ. એમાં એકમાં જ સ્થિરતા કરે છે. આણ..દા..! એ મુક્ત છે. રાગથી મુક્ત, પરથી મુક્ત એ મુક્ત જ છે. આણ..દા..! સાધકજીવને પ્રવચનસારમાં તો મુનિને કહ્યું, મુનિ છે, સાધક છે તે મોક્ષતત્ત્વ છે. મોક્ષતત્ત્વ છે. અહીં જ્યાં રાગથી મુક્ત થઈને, મુક્તસ્વભાવમાં લીન થયો એ મુક્ત જ છે. વસ્તુ મુક્ત છે અને એમાં લીન થવું પરિણાતિ એ પણ મુક્ત છે. આણ..દા..! અરે! ભગવાનને ભૂલીને બધી વાતું. આ દયા પાણો, વ્રત કરો, અપવાસ કરવો, ભક્તિ કરો, પોતાને ભૂલીને. વરને ભૂલીને જાન. શું કહે છે? દુલ્ધાને છોડીને જાન. આણ..દા..! એમ ત્રણલોકનો નાથ જેની કિમત સર્વજ્ઞ કહી શક્યા નથી. જાણી શક્યા છે, અનુભવી (શક્યા) પણ વાણીમાં આવતું નથી. એવી ચિત્યચમત્કારવસ્તુ ભગવાન. આણ..દા..! કહે છે એમાં સમ્પ્રકૃ પ્રકારે પરિણાતિ કરવી ‘તે સર્વદા મુક્ત જ છે.’ વસ્તુ મુક્ત છે અને વસ્તુમાં લીન થાય એ તો મુક્ત જ છે. આણ..દા..! ૮૧ થયો. ૮૨.

(માલિની)

જયતિ સમિતિરેષા શીલમૂળં મુનીનાં
ત્રસહતિપરિદૂરા સ્થાવરણાં હતેવાં।
ભવદવપરિતાપકલેશજીમૂતમાલ
સકલસુકૃતસીત્યાનીકસન્તોષદાયી॥૮૨॥

‘જીમૂત’ ‘જીમૂત’ એટલે? વાદળું. ટીક.

‘શ્લોકાર્થ :- જે (સમિતિ) મુનિઓને શીલનું (-ચારિત્રનું) મૂળ છે,...’ આણ..ણ..! ભગવાન ચૈતન્યચમત્કાર પ્રભુ એમાં લીન થાય છે એ સમિતિ છે, એ સમિતિ ચારિત્રનું મૂળ છે. આણ..ણ..! વીતરાગ સમિતિ લીધુંને નિશ્ચય. વ્યવહારસમિતિ વિકલ્પ છે. છે એને જાણવું, આદરવું નહિ. આણ..ણ..! ‘મુનિઓને શીલનું મૂળ છે,...’ આણ..ણ..! ચૈતન્યચમત્કાર વસ્તુ નિત્યાનંદ પ્રભુ એમાં લીનતા, એકાગ્રતા શુદ્ધ પરિણાતિ કરવી એ ચારિત્રનું મૂળ છે. આણ..ણ..! પંચમહાવ્રતાદિ વિકલ્પ ચારિત્રનું મૂળ છે એમ નથી કહ્યું. આણ..ણ..! સમજાપ છે કાંઈ? અંતર આનંદસ્વરૂપમાં લીન એવી વીતરાગપરિણાતિ એ ચારિત્રનું મૂળ છે. આણ..ણ..! વીતરાગ ચારિત્ર એ વીતરાગપરિણાતિ છે. રાગપરિણાતિ એ ચારિત્ર નથી. પંચમહાવ્રતના પરિણામ એ ચારિત્ર નથી. આણ..ણ..! વીતરાગપરિણાતિ એ ચારિત્રનું મૂળ, વીતરાગ સ્વભાવમાં લીનતા એ ચારિત્રનું મૂળ છે. આણ..ણ..!

‘જે ત્રસ જીવોના ધાતથી...’ રહિત. એવા ચારિત્રમાં ત્રસનો ધાત કરવો એ વિકલ્પ જ નથી. ‘સ્થાવર જીવોના ધાતથી સમસ્ત પ્રકારે દૂર છે,...’ આણ..ણ..! અંતર વીતરાગ સ્વરૂપી પ્રભુ એમાં વીતરાગી પરિણાતિ કરવી એ ત્રસ અને સ્થાવરની હિંસાથી દૂર છે. ‘જે ભવદ્ધાવાનળના પરિતાપ્દૂપી ક્લેશને શાંત કરનારી...’ આણ..ણ..! એ સમિતિ મુનિઓને ચારિત્રનું મૂળ જે વીતરાગદ્શા એ ભવદ્ધાવાનળના. ભવરૂપી અન્નિ સળગતી હોય પરિતાપ્દૂપી ક્લેશને શાંત કરનારી. આણ..ણ..! રાગરૂપી ભણી સળગતી હોય. આણ..ણ..! એને શાંત કરનારી ‘તથા સમસ્ત સુકૃતરૂપી ધાન્યના રાશિને...’ શુદ્ધ પરિણાતિના જેટલા પ્રકાર એ બધા સુકૃતરૂપ કર્તવ્ય છે. એમાં જે ધાન્યની રાશિ. નિર્મળ વીતરાગ પરિણાતિરૂપી ધાનની પોષણ દેનારી ‘સંતોષ દેનારી મેઘમાળા છે,...’ આણ..ણ..! અમૃતસ્વરૂપ ભગવાનમાં અમૃતરૂપી પરિણાતિ પ્રગટ કરવી એ અમૃતરૂપી પરિણાતિ રાગરૂપી ક્લેશને શાંત કરનારી છે. આણ..ણ..! ભાઈ ભાષા પણ.. આવો માર્ગ છે, ભાઈ!

અંતરની વસ્તુ શાંતસ્વરૂપથી નિત્ય શાંતસ્વરૂપ જ ભગવાન છે. ભગવાન આત્મા નિત્ય શાંત, અકષાય, વીતરાગસ્વરૂપી નિત્ય છે, એમાં રમણતા કરવી. આણ..ણ..! એવી રમણતાની જે શુદ્ધ પરિણાતિરૂપી સુકૃત એમાં આ સમિતિ અંદર એકાગ્રતા એ ‘ધાન્યના રાશિને સંતોષ દેનારી મેઘમાળા છે,...’ વરસાદની ધારા છૂટે એમ આનંદની ધારા સમિતિમાં પ્રગટ થતાં રાગના દાવાનળને નાશ કરે છે. આણ..ણ..! વાતું જુદી જતની. વ્યવહારસમિતિ તો રાગ છે. એને દાવાનળ ઠરાવ્યો અહીં ભણી. આણ..ણ..! છ ઢાળામાં નથી આવ્યું? ‘રાગ આગ દણે સદા તાતે સમામૃત સેવીએ.’ આણ..ણ..! દા એ. ‘રાગ આગ’ ચાહે તો શુભરાગ હોય પણ એ આગ છે. લોકો રાડ નાખે. ભાઈએ જ્યાં શુભરાગને ભણી કીધીને નિહાલભાઈએ. ત્યાં તો કેટલાક રાડ નાખી ગયા. એય..! પ્રેમચંદજી! તમારા ત્યાં ઓલા જ્ઞાનચંદ, જ્યકુમાર

(દિપચંદજ) શેઠિયાના પક્ષમાં ચડી ગયા. રાએ નાખી ગયા. નહિ, આવો દોય? નિશ્ચયાભાસી છે. અરે! ભગવાન! બાપુ! ભાઈ! આહા..દા..! ‘રાગ આગ દાદ દદે સદા તાતે સમામૃત’ સમતારૂપી અમૃતને સેવીએ. આહા..દા..! રાગ આગ દાદને નાશ કરવા માટે સમતા નામ વીતરાગ પરિણાતિની સેવના કરીએ. આહા..દા..! ભગવાનના સ્મરણ કરવા એ રાગ એ ભક્તિ. રાગ છે, ભાઈ! ત્યાં એમ નથી કદ્યું કે અશુભરાગ તે આગ દાદ છે. ત્યાં તો ‘રાગ આગ દદે સદા’ નવનીતભાઈને મોઢે છે એ છ ઢાળા, નહિ? ‘રાગ આગ દદે સદા’ રાગ દાદ. આહા..દા..!

‘સમસ્ત સુકૃતરૂપી...’ સુકૃત એટલે આ જેટલી સમ્યજ્ઞનન-જ્ઞાન-ચારિત્ર વીતરાગતા એ બધા સુકૃત છે. શુભભાવ સુકૃત નથી. સમજાય છે કાંઈ? આહા..દા..! સ્વભાવની એકાગ્રતાની શક્તિઓની પરિણાતિ પ્રગટ થાય એ સુકૃત. વ્યવહાર સદાચાર રાગાદિ-સદાચાર નહિ, એ અસદાચાર છે. આહા..દા..! જુઓને કદ્યુંને ‘સમસ્ત સુકૃત...’ એ સુકૃત એટલે નિર્મણ વીતરાગી પર્યાયો. એવું જે ધાન. એ ‘ધાન્યના રાશિને (પોષણ આપીને) સંતોષ દેનારી મેધમાણા છે,...’ સમિતિ. આહા..દા..! આનંદમાં રમે નિર્વિકલ્પ સમાધિ એ નિશ્ચયસમિતિ. એ રાગને નાશ કરનારી મેધમાણા છે. આહા..દા..! ‘તે આ સમિતિ જ્યવંત છે.’ આહા..દા..! મુનિરાજ કહે છે. જુઓ તો ખરા. શું કહે છે? મુનિરાજ કહે છે કે અમારી પર્યાયમાં એ સમિતિ જ્યવંત વર્તે છે. આહા..દા..! દિગંબર સંત છે. નન્દ છે, વનવાસી છે. અમારા આનંદસ્વરૂપ ભગવાનમાં આનંદની પરિણાતિ જ્યવંત વર્તે છે. થશે ને હશે ને એમ નહિ. આહા..દા..! જુઓ તો વાણી એક ભાષા ભાવ. ભાષામાં કેવો ભાવ છે! ભાષામાં તો ભાષાનો ભાવ છે, પણ એનું વાચ્ય જે કહે છે એ શું છે? આહા..દા..!

‘તે આ સમિતિ જ્યવંત છે.’ આહા..દા..! અમારો આનંદનો નાથ ભગવાન એની રમણતામાં અમે પડ્યા છે. એ શુદ્ધ આનંદની પરિણાતિ અમારી એ સમિતિ છે. જ્યવંત વર્તે એટલે છે. આહા..દા..! વિશોષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુસ્ટેવ!)

**મહા સુદ-૯, શુક્રવાર, તા. ૦૯-૦૨-૧૯૭૯,
ગાથા-૬૨, કળશ-૮૩-૮૪, પ્રવચન નં. ૧૭૨**

સમિતિ. ઈર્યાસમિતિ ચાલે છેને? ખરેખર ઈર્યાસમિતિનો અર્થ એ છે કે પહેલા આત્મા આનંદ અને જ્ઞાનસ્વરૂપ છે. એવું આત્મામાં સમ્યકુ સત્ય પરિણાતિ નિર્મણ વીતરાગી દશા

થવી એને સમિતિ કહે છે. નિશ્ચયસમિતિ એ છે. જેમાં આત્મા જ્ઞાયકસ્વરૂપ શુદ્ધ ચિદ્દ ઘન એવા આત્મા ગ્રત્યે સમ્યક્ પ્રકારે શુદ્ધ પરિણાતિ નિર્મળ વીતરાગી દશા એ સમ્યક્ ઈતિ પરિણાતિ એનું નામ સમિતિ છે. આણા..ણા..! જેમાં આત્મા આવતો નથી. દર્શનમાં, જ્ઞાનમાં, સમિતિ. તો એ સમિતિ દર્શનમાં છે જ નહિ. પહેલા એમ આવ્યુંને કે સમ્યજ્ઞર્થન-જ્ઞાન-ચારિત્રમાં આત્મા સમીપ છે. જેમાં સમ્યજ્ઞર્થન, સમ્યજ્ઞાન, સમ્યક્યારિત્ર એ વીતરાગી પરિણાતિ અવસ્થા, પણ એમાં આત્મા સમીપ છે તો એને સમ્યજ્ઞર્થન-જ્ઞાન-ચારિત્ર કહે છે. આત્મા દશ્ટિમાં આવ્યો હોય, જ્ઞાનમાં આવ્યો હોય અને એમાં સ્થિરતા આત્મામાં થાય એનું નામ સમ્યક્ ઈતિ પ્રવૃત્તિ પરિણાતિ એનું નામ ઈચ્છારહિત પોતાના શુદ્ધ સ્વભાવની એકાગ્રતા એને અહીંયાં સમિતિ કહે છે.

નિશ્ચયસમિતિ હોય ત્યાં વિકલ્પ હોય છે દેદાદિની ચેષ્ટાકાળે શુભરાગ ઈ વ્યવહાર સમિતિ કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? એ રાગ છે. વ્યવહારસમિતિ એ વિકલ્પ રાગ છે. કેમકે એનું લક્ષ પર ઉપર જાય છે અને જેટલો પોતાનો આત્મા શુદ્ધઘન આનંદઘન ધ્રુવસ્વભાવમાં જેટલો આશ્રય રહ્યો એટલો મોક્ષનો માર્ગ અને સમિતિ છે. આણા..ણા..! ધર્મક્રિયામાં આત્મા સમીપ ન હોય તો એ ધર્મક્રિયા જ નથી. સમજાણું કાંઈ? જેને આત્માનો આશ્રય નથી એ ધર્મ નથી. જેટલો પર તરફ આશ્રય જાય છે એને રાગ છે એ ધર્મની અપેક્ષાએ. ..અપેક્ષાએ જાય તો અશુભરાગ છે. સમજાણું કાંઈ?

એ અહીંયાં ૮૩ ગાથામાં કહે છે. ૮૩ કળશ છેને કળશ?

(માલિની)

નિયતમિહ જનનાં જન્મ જન્માર્ણવેડસ્મિન
સમિતિવિરહિતાનાં કામરોગતુરાણામ्।
મુનિપ કુરુ તતસ્ત્વં ત્વન્મનોગેહમધ્યે
હ્યપવરકમમુદ્યાશ્રારુયોષિત્સુમુક્તે : ॥૮૩॥

‘શ્લોકાર્થ :- અહીં (વિશ્વમાં) એ નક્ષી છે કે જન્માર્ણવિમાં (ભવસાગરમાં) સમિતિરહિત કામરોગતુર...’ આણા..ણા..! જેમાં ભગવાન આત્મામાં શ્રદ્ધા, જ્ઞાન, શાંતિ એવી સમિતિ નથી, જેમાં આત્માનો આશ્રય નથી એવી ‘સમિતિરહિત કામરોગતુર (- ઈચ્છાકૃપી રોગથી પીડિત)...’ પરની ચીજને માટે ઈચ્છાકૃપી રોગ છે. આણા..ણા..! પોતાની ચીજમાં પોતાના સ્વભાવનો આશ્રય કરીને સમિતિ સ્વભાવની પરિણાતિરહિત છે એ પરની ઈચ્છાથી સહિત છે. જેણે પોતાનો સ્વભાવ ચૈતન્ય ભગવાન આનંદઘન જેમાં દશ્ટ, જ્ઞાન અને ચારિત્રમાં જેણે આશ્રય લીધો છે એ જ મુક્તિનો માર્ગ છે. આણા..ણા..! એ જેણે લીધો નથી અને વ્યવહારની ઈચ્છા. કામ છેને ઈચ્છે? પણી દયા, દાન, વ્રત, ભક્તિ ઈચ્છા હોય કે ચાહે તો ગમે તે ઈચ્છા હોય.

એ '(-ઈચ્છારૂપી રોગથી પીડિત) જનોનો જન્મ થાય છે.' આણ..દા..! ભવસાગરમાં એનો જન્મ થાય છે. સમજાળું કાંઈ? જેણે ભગવાન આત્મા દ્રવ્યસ્વભાવ, આનંદદાતા, ભગવાન આત્મા આનંદનો દાતા છે. એ દુઃખદાતા નથી. એ વિકારદાતા નથી. આણ..દા..! ઝીણી વાત બહુ, ભાઈ! વીતરાગનો માર્ગ. અતીન્દ્રિય આનંદ એમાં ભર્યો છે તો એની દશ્ટિ જ્ઞાન કરવાથી અતીન્દ્રિય આનંદનો પર્યાયમાં સ્વાદ આવે છે. આણ..દા..! એનું નામ ધર્મ છે. આણ..દા..! સમજાળું કાંઈ? જેટલી ઈચ્છા 'ક્યા ઈચ્છિત ખોવત સબ હૈ ઈચ્છા દુઃખમૂલ.' પોતાનો પદાર્થ આનંદના સ્વભાવની ભાવનારહિત 'ક્યા ઈચ્છિત?' જગતની ઈચ્છા કરે છે. અરે! પુણ્ય-પાપની ઈચ્છા પુણ્યની કરે છે એ કામાતુરપ્રાણી. આણ..દા..!

શ્રોતા :- મોક્ષની ઈચ્છા તો થાય જને?

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- મોક્ષની ઈચ્છા થાય એ દુઃખરૂપ છે. ઈચ્છાથી મોક્ષ થાય છે? (ઈચ્છા) થાય છે, પણ એ સમ્યજ્ઞર્થન પછી થાય છે. તોપણ એ ઈચ્છા તો દુઃખરૂપ જ છે. આણ..દા..! માર્ગ એવો છે. અંતર ભગવાન ચિદાનંદની ખબર વિના એનું મેળવણી થયા વિના જે કાંઈ કિયાકંડ કરે છે એ સંસાર ખાતે છે. એ કહે છે જુઓને. ભવસાગરમાં અંતરસ્વભાવ પરમ આનંદ અનાકુળ શાંતિનો રસકંદ પ્રભુ એનો આશ્રય લીધો નથી, એની સમીપમાં ગયો નથી અને એનાથી દૂર રહીને પરપદાર્થની ચાહે તો પુણ્ય આદિની ઈચ્છા કરે છે એ ભવસાગરમાં જન્મે છે. આણ..દા..!

ભગવસાગરમાં જન્માર્ણવ. જન્મ-અરણવ. ભવરૂપી અરણવ નામ સાગર. આણ..દા..! ચોરસી લાખ અવતાર જન્મ ઉત્પત્તિના. આણ..દા..! એમાં ઈચ્છારૂપી રોગી પ્રાણી. આણ..દા..! ધર્મને ઈચ્છા થતી નથી. ધર્મને આત્માના આનંદની એકાગ્રતાની ભાવના હોય છે. આણ..દા..! આ બહાર ગમે તે ધમાધમ ચાલતી હોયને. એ બધા બહારની ધમાલમાં તો શુભભાવ હોય કદાચિત્. આ ભક્તિ, પૂજા, આ મંદિર, જાત્રા, શાસ્ત્ર વાંચન, શાસ્ત્ર સાંભળવા એ બધો શુભરાગ છે.

શ્રોતા :- જ્યાં જુઓ ત્યાં રાગ... રાગ... રાગ...

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- સ્વ-આશ્રય નથી ત્યાં પરના આશ્રયમાં રાગ જ થાય છે. આણ..દા..! આ તો ધર્મને નામે પણ રાગ છે, પરના આશ્રયમાં. સ્વના આશ્રય સિવાય ધર્મ થતો નથી. 'લાખ વાતની વાત...' આવે છેને છ ઢાળામાં? 'લાખ વાતની વાત એક નિશ્ચય ઉર આણો, છોડી જગત દ્રંદ ફંદ નિજ આતમ ઉર ધ્યાવો.' આણ..દા..! ભગવાન આનંદ સાગર છે એ તો. આણ..દા..! અરે! આનંદરૂપ ભગવાન એની સમીપમાં ન ગયો અને એનાથી દૂર થઈને પરપદાર્થની ઈચ્છામાં ગયો. ચાહે તો દ્યા, દાન, પ્રત, ભક્તિની ઈચ્છા હોય. બધી ઈચ્છા ભવસાગરમાં જન્મ થાય છે. આકું લાગે લોકોને. આ વ્યવહારવાળાને એવું લાગે. કાલે આવ્યું હતુંને. ખૂબ આવ્યું વ્યવહારનું. ભાઈએ વાંચ્યું હતુંને. શું થાય? પ્રભુ!

શ્રોતા :- અહીં થોડા દિવસ સાંભળવા આવે તો...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આવ્યો હતોને અહીં એક. વિસ્ફુલ લાગે. આ દ્વા, દાન, પ્રત, ભક્તિ, પૂજા, અપવાસ એ બધો રાગ કહે અને રાગને સંસાર કહે. સાંભળે શી રીતે એ?

શ્રોતા :- એના ભાષ્યમાં ન હોય.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ભાષ્યમાં જ ન હોય. આણા..દા..! બાપુ! આ તો માર્ગ.. જેમાં પ્રભુ આત્મા સમીપમાં ન હોય, જે પરિણતિમાં, પર્યાપ્તિમાં ભગવાન નજીક ન હોય એ પરિણાતિ સંસાર છે. આણા..દા..! ચાહે તો પ્રતનો, તપનો વિકલ્પ હોય, એ સંસાર છે. આવી વાત છે, પ્રભુ! આણા..દા..! એથી કહે છે જેને ભગવાન આત્માના આનંદની સમિતિ અંદર પરિણાતિ નથી, સ્વભાવ સન્મુખની જેની દશા નથી. એવા કામાતુર પ્રાણી. કામ રોગાતુર-ઈચ્છાના રોગીઓ બધા. આણા..દા..! ‘(-ઈચ્છાદૃપી રોગથી પીડિત) જનોનો જન્મ થાય છે.’ એનો ભવસાગરમાં જન્મ થાય છે. આણા..દા..! સમજાય છે કાંઈ?

‘તેથી હે મુનિ! આણા..દા..! મુનિરાજ પોતે કહે છે. ‘હે મુનિ! તું તારા મનુષ્યપી ધરમાં...’ અંતરમાં. ‘આ મુજિદૃપી સુંદર સ્ત્રી માટે નિવાસગૃહ (ઓરડો) રાખ...’ પૂર્ણાનંદની પરિણાતિદૃપી મુક્તિ એનું ચિંતવન અંદરમાં રાખ. ઈચ્છા છોડી દે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ચિંતન-એકાગ્રતાની વાત છે. ચિંતવન એકાગ્રતા આવે છેને? આ નિયમસારમાં આવે છે. ચિંતવન એટલે એકાગ્રતા. પર્યાપ્તિ દ્વારા લક્ષમાં લેવું એનું નામ ચિંતા, એનું નામ પરિણાતિ. આણા..દા..! ભગવાન જેમાં ભણે નહિ એ વાતમાં કાંઈ માલ નથી. અહીં તો એક વાત છે. આણા..દા..! આ ભગવાન હોં. ઈ ભગવાન નહિ. એ ભગવાન ઉપર લક્ષ જાય તો રાગ જ થશે. ભગવાન એમ કહે છે કે મારી સામું જોવે છે તો તને રાગ થશે. તારી સામું જો તો તને અરાગી પરિણાતિ થશે. આણા..દા..! આવું છે જરી ઝીણું પડે માણસને. વ્યવહારમાં એટલા ધૂચી ગયા. આણા..દા..! અને ક્યાંક એને સાધન પણ કહ્યું. એથી માની બેઠા કે આ સાધન છે.

શ્રોતા :- પોતે એનો વાંક ન કઢાય..

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- કઈ રીતે સાધન કહ્યું છે એને? સાધન તો એક જ છે સ્વરૂપ તરફની એકાગ્રતા એ સાધન છે, પણ સાથમાં રાગની મંદતા દેખીને વ્યવહારે આરોપ દઈને સાધન કહ્યું અભૂતાર્થન્યે. છે નહિ તેને સાધન કહ્યું. આણા..દા..! આવી વાત છે.

એથી કહ્યુંને ‘હે મુનિ! તું તારા મનુષ્યપી ધરમાં...’ જ્ઞાનદૃપી પરિણાતિમાં એ મુજિતની ચિંતા કર. પૂર્ણાનંદના નાથનો નિવાસગૃહ ત્યાં રાખ. આણા..દા..! ભાષા જુઓને કેવી કરી છે! પંચમારાના મુનિ છે. આરો ક્યાં નહે છે એને? ચોથો આરો કે પાંચમો આરો. ..માં નથી ત્યાં શું છે? આણા..દા..! શીરો બને છે તો સાકર, ધી અને લોટ ત્રણથી બને છે. પછી પાંચમો આરો હોય કે ચોથો આરો હોય. ત્રણ સિવાય બીજાથી બને છે? એમ પાંચમો

આરો હોય કે ચોથો આરો હોય કે મહાવિદેહ હોય કે ભરત હોય, સમ્યજ્ઞન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ત્રણથી શીરો બને છે, ત્રણથી મોક્ષમાર્ગ હોય છે. અને એ ત્રણમાં આત્મા ભળે છે તો ત્રણ થાય છે. આણા..દા..! સમ્યજ્ઞનનો વિષય પણ આત્મા, સમ્યજ્ઞાનની પર્યાયનું ધેય પણ આત્મા અને ધેયમાં સ્થિરતા કરવી એ પણ આત્મા. આણા..દા..! આવી વાત છે. જેમાં ભગવાન પૂર્ણાંદનનો નાથ ન આવે એ હિયાકંડ બધી જન્મનું કારણ છે, એમ કહે છે. કેમકે એ ભગવાન આત્મા ભવ અને ભવના ભાવ વિનાની ચીજ છે. આણા..દા..! એ કહે છે.

‘હે મુનિ! જ્ઞાનમાં, જ્ઞાનરૂપી ઘર અંદર. મુક્તિરૂપી સુંદર પરિણાતિ એનું નિવાસ-ઘર રાખ. એને ચિંતવ, એમાં એકાગ્ર થા. આણા..દા..! સંસારની ઈચ્છા છોડ, દ્યા, દાન, વ્રતની ઈચ્છા પણ છોડ એમ કહે છે. આણા..દા..! કહ્યુંને સમિતિ બે પ્રકારે જાણ, પણ આદરવાનું એક જ આ. આણા..દા..! વિકલ્પ આવે એ જાણવાલાયક વ્યવહાર જાણોલો પ્રયોજનવાન. વ્યવહાર આદરણીય પ્રયોજનવાન એમ નથી. આણા..દા..! અરે! વીતરાગમાર્ગ આ છે, ભાઈ! જિનેશ્વરદેવનો માર્ગ વીતરાગભાવથી ઉત્પત્ત થાય છે. વીતરાગનો માર્ગ એના ભાવથી ઉત્પત્ત થાય છે, રાગથી નહિ. આણા..દા..! એ ૮૩ થથો. ૮૪.

(આર્ય)

નિશ્ચયરૂપં સમિતિં સૂતે યદિ મુક્તિભાભવેન્મોક્ષઃ।
વત ન ચ લભતેઽપાયાતું સંસારમહાર્ણવે પ્રમતિ॥૮૪॥

‘શ્લોકાર્થ :- જો જીવ નિશ્ચયરૂપ સમિતિને ઉત્પત્ત કરે,...’ આણા..દા..! નવી પર્યાય છેને? તો ઉત્પત્ત કરે એમ કહ્યું. આણા..દા..! એવી સમભાવ વીતરાગ પરિણાતિ ઉત્પત્ત કરવી. કેમકે ભગવાન આત્મા વીતરાગસ્વરૂપ જ છે. એવી સમિતિ પરિણાતિ જે નિર્મળ છે એવી તો અનંતી પરિણાતિનો પિંડ ભગવાન આત્મા છે. આણા..દા..! સમભાવ, વીતરાગભાવ અક્ષાયભાવ, શાંતભાવ, આનંદભાવ, સ્વચ્છભાવ, ઈશ્વરભાવ એવા અનંતભાવનો પિંડ પ્રભુ છે. આણા..દા..! એ આત્મામાં ‘નિશ્ચયરૂપ સમિતિને ઉત્પત્ત કરે,...’ આણા..દા..! જુઓને ભાષા! એ આત્માનું લક્ષ બનાવીને દશ્તિમાં આત્મા લઈને શુદ્ધ પરિણાતિ ઉત્પત્ત કર. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- વ્યવહારસમિતિ ઉત્પત્ત કરવા...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ ઉત્પત્ત કરવી ન કહ્યું એટલે આવે એને જાણવું. આણા..દા..! એવી વાત. બહુ આકૃતું કામ, ભાઈ! આણા..દા..! અને સમ્યજ્ઞન વિના કે સમ્યજ્ઞાન વિના વ્યવહારરત્નત્રય તો અનંતવાર કર્યું છે. એ નિયમસારમાં આવે છે. કાલે આવ્યું છે. આત્મધર્મમાં આવ્યું છે. સમજાણું કાંઈ? વ્યવહારરત્નત્રય કથનમાત્ર છે, વસ્તુ નથી. એવું તો અનંતવાર કર્યું. નિયમસારમાં આવે છેને ગાથા. શેમાં ગાથા છે? આમ ગાથા છે આ બાજુ. વ્યવહારરત્નત્રય

એ તો કથનમાત્ર છે, એમ કહે છે. કહેવામાત્ર વ્યવહાર છે. હવે એ વ્યવહારરત્નત્રય છે જ નહિ. આણા..દા..! એ તો બંધભાવ છે.

શ્રોતા :- માલ વિનાના કોથળા છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- કોથળા છે અને હોય તોપણ બંધમાત્ર છે. ક્યે ટેકાણો છે? છે? આ નિયમસાર છેને? ક્યાંક છે. પહેલા આવી ગયું છે? ૧૨૧ કણશ. એ પ્રતિક્રિમણ અધિકાર. ૧૨૧.

‘જે મોક્ષનું કાંઈક કથનમાત્ર (-કહેવામાત્ર) કારણ છે...’ જુઓ, ભાષા. ‘અથ ભવજલરાશૌ મગ્રજીવેન પૂર્વ કિમપિ વચનમાત્રં નિર્વત્તે: કારણ યત્તા’ આણા..દા..! વચનમાત્ર વ્યવહારરત્નત્રય કહેવામાં આવે છે. વચન કથનમાત્ર છે. વસ્તુ છે નહિ. આણા..દા..! ‘મોક્ષનું કાંઈક કથનમાત્ર (-કહેવામાત્ર) કારણ છે તેને (અર્થાત् વ્યવહારરત્નત્રયને પણ) ભવસાગરમાં ઝૂબેલા જીવે પૂર્વે ભવભવમાં...’ જુઓ, ‘(ઘણા ભવોમાં)...’ અનંત ભવોમાં આણા..દા..! ‘સાંભળ્યું છે અને આચર્યું છે;...’ આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? વ્યવહાર રાગ રત્નત્રય, વ્યવહારદર્શન પણ રાગ, વ્યવહારજ્ઞાન પણ રાગ, વ્યવહારચારિત્ર પણ રાગ એ મોક્ષનું કથનમાત્ર ‘ભવસાગરમાં ઝૂબેલા જીવે પૂર્વે ભવભવમાં સાંભળ્યું છે...’ આણા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! પરમાત્મપ્રકાશમાં તો ત્યાં સુધી કલ્યું છે. ભગવાનની ભવેભવ પૂજા અનંતવાર કરી છે. સમવસરણમાં પૂજા કરી, અનંતવાર અવતર્યો. આણા..દા..! સાક્ષાત् ત્રિલોકનાથ સમવસરણમાં બિરાજતા હોય. મણિરત્નના દીવા, દીરના થાળ, કલ્પવૃક્ષના ફૂલ ભવોભવ અનંતભવમાં અનંતવાર પૂજા કરી છે ભગવાનની. શું છે એમાં? એ તો શુભભાવ છે. આણા..દા..! પોપટભાઈ! તમારે એ આવે છે હજુ તો.

શ્રોતા :- .. છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- છેને. એણે દીધુંને ઓલં? શું કહેવાય ઈ? કંકોત્રી. અગ્રેસર છેને ત્યાં? આણા..દા..! હોય છે શુભભાવ હોય. પણ એને ધર્મનું કારણ માની લે. ધર્મ માને.

શ્રોતા :- તો પછી કરવું શું?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- કરવું નહિ, આવ્યા વિના રહેતું નથી. શુભરાગ એને કાળે આવ્યા વિના રહે નહિ. આણા..દા..! વાત એવી છે.

અહીં તો કહે છે કે ભવભવમાં, ભવસાગરમાં આણા..દા..! ભવભવમાં. ભવસાગરમાં ‘ભવભવમાં સાંભળ્યું છે...’ વ્યવહારરત્નત્રય ‘સાંભળ્યું છે અને આચર્યું છે; પરંતુ અરેરે! ખેદ છે કે સર્વદા એક જ્ઞાન છે તેને (અર્થાત् જે સદા એક જ્ઞાનસ્વરૂપ જ છે એવા પરમાત્મતત્ત્વને) જીવે સાંભળ્યું-આચર્યું નથી, નથી.’ આણા..દા..! એ કિયાકાંડના રાગથી રહિત ભગવાન તો જ્ઞાનસ્વરૂપ છે. આણા..દા..! જ્ઞાન શું કરે? રાગ કરે?

શ્રોતા :- જાણો.

પૂજય ગુરુહેવશ્રી :- જાણો. એવો જ્ઞાન ભગવાન ચૈતન્ય જ્ઞાતા એની વાત કદી સાંભળી નથી તો આચરે ક્યાંથી? આણ..દા..!

‘સર્વદા એક જ્ઞાન છે, તેને જીવે સાંભળ્યું-આર્થ્યું નથી, નથી.’ એમ લખ્યું છે. છેને? ‘ન ચ ન ચ બત’ બેવાર નકાર કર્યો છે. આણ..દા..! ભગવાન! વ્યવહાર-રત્નત્રય કથનમાત્ર. વ્યવહાર એટલે કથનમાત્ર. વસ્તુ કાંઈ ન લેવી. એવો વ્યવહારરત્નત્રય ભવસાગરમાં ભવે ભવે એટલે ઘણા અનંતભવે સાંભળ્યું છે અને આર્થ્યું છે વ્યવહાર. એનાથી કાંઈ થયું નહિ. આ કહે છેને વ્યવહારથી આવી પદ્ધવી મળે છે તીર્થકરની અને પછી મોક્ષ જશે. અરે! ભગવાન! સમ્યજ્ઞન વિના એવું પુષ્ય કદી થતું નથી. અરિહંત તીર્થકરપણે ઉત્પત્ત થાય, બળહેવપણે ઉત્પત્ત થાય, ચક્કવતી આદિ એ સમ્યજ્ઞન વિના એવું પુષ્ય હોતું નથી. સમજાણું કાંઈ? વ્યો! છે? ૧૨૧ કણશ. ‘શ્રૂયતે વાહ્યતે’ એમ છેને અંદર? અનંતવાર સાંભળ્યું, અનંતવાર આર્થ્યું. વ્યવહારરત્નત્રય અનંતવાર. આણ..દા..! અને તે પણ એ તો કથનમાત્ર વ્યવહાર છે, એ વસ્તુ છે નહિ. આણ..દા..! આકૃદું પડે.

કણશાટીકમાં એ લીધું છે. વ્યવહારન્ય એટલે કથનમાત્ર એમ લીધું. ... એનો અર્થ કર્યો છે. એ વ્યવહારન્ય જેટલું કથન એ વ્યવહારન્ય. કથનમાત્ર કર્યું. એવો અર્થ લીધો છે. આણ..દા..! એ તો વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. જીવસ્તુ નિર્વિકલ્પ છે. તે જ્ઞાનગમ્ય છે એ વસ્તુને .. માને તો એમ કહેવામાં આવે છે કે ગુણ દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર તે જીવ. એ ભેદ પાડે એ તો કથનમાત્ર છે. એમાં ભેદ તો છે નહિ. આણ..દા..! ‘બહુ સાધિક અધિક બુદ્ધિમાન હોય તો એટલું કહે એનું નામ વ્યવહાર’ એટલું કહે એનું નામ વ્યવહાર છે. આણ..દા..! જુઓને, આ રાજમલ પહેલાના પંડિત એવો અર્થ કરે છે. ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહેનારા. વ્યવહાર કથનમાત્ર છે. આણ..દા..! નિશ્ચય ભગવાન આત્માનો આશ્રય અવલંબનથી ઉત્પત્ત થનારી સમ્યજ્ઞન-જ્ઞાન એ મોક્ષમાર્ગ છે. આણ..દા..! જેમાં આત્મા આવ્યો નથી, જેણો આત્માના સ્વભાવનો આશ્રય લીધો નથી એને કદી ધર્મ થતો નથી. લાખ સમવસરણમાં જાય, ભગવાનની પૂજા કરે, સમવસરણમાં ભગવાનની પૂજા, તોપણ રાગ છે. આણ..દા..! આવી વાત કઠણ પડે જગતને.

શ્રોતા :- અપવાદ છે.

પૂજય ગુરુહેવશ્રી :- અપવાદ છેને. અપવાદ એટલે મીડા. અપવાદ એટલે મીડા. આણ..દા..!

શ્રોતા :- અનેકાંત થાય ...

પૂજય ગુરુહેવશ્રી :- અનેકાંત એટલે એ અનેકાંત કહ્યુંને. નિશ્ચયથી થાય છે અને વ્યવહારથી નથી થતું એ અનેકાંત. નિશ્ચયથી થાય અને વ્યવહારથી થાય એ અનેકાંત નથી. એ તો કુદીવાદ છે. વસ્તુ એવી છે. આણ..દા..! ચિદાનંદ ભગવાન બિરાજે મહા આનંદનું ધામ. અનાકૃણ શાંતિનો રસકંદ બિરાજે છે પરમાત્મસ્વરૂપ બિરાજે છે. એનું સ્વરૂપ એ પરમાત્મસ્વરૂપ

આત્માનું છે. ‘અપ્પા સો પરમઅપ્પા.’ તારણસ્વામીમાં બહુ આવે છે. તારણસ્વામી છેને. એમાં બહુ આવે છે. ‘અપ્પા સો પરમઅપ્પા.’ આત્મા તે પરમાત્મા. એક સમયની પયધિનું લક્ષ છોડી દે આખો ભગવાન પરમાત્મા છે. આણા..દા..! એ પરમાત્માનો આશ્રય લીધા વિના કદી ત્રાણકાળમાં ધર્મ અને શાંતિ ઉત્પત્ત થતી નથી. જેને આશ્રયે આનંદ થાય એ ધર્મ છે. જેને આશ્રયે રાગ છે એ અધર્મ છે. આવી વાત છે. માને, ન માને ગમે તે કહે. વસ્તુ તો આ છે. આણા..દા..! લ્યો, જુઓને વ્યવહારન્યનું કહ્યું.

અણી ૮૪. ચાલતો અધિકાર. ‘જો જીવ નિશ્ચયરૂપ સમિતિને ઉત્પત્ત કરે, તો તે મુક્તિને પામે છે...’ જુઓ, ‘જો જીવ નિશ્ચયરૂપ સમિતિ...’ ભાષા જુઓ, આ મુનિરાજ છે. ભગવાન પૂર્ણાંદ સ્વરૂપમાં દશ્ટ લગાવીને અંદરમાં રમણતા સ્થિરતા કરે તો મુક્તિને પામે છે. આણા..દા..! વ્યવહારથી મુક્તિ પામતા નથી. આણા..દા..! તો ‘મોક્ષરૂપ થાય છે.’ લ્યો! છે? જે જીવ ભગવાન આત્માની નિશ્ચયરૂપ સમિતિ. સમ ઈતિ. આત્માની સમ્યક્. આત્માની સમ્યક્ પરિણાતિ. આણા..દા..! જેમાં રાગનો અંશ નથી, રાગની સહાયતા નથી, રાગની અપેક્ષા નથી. જેમાં ભગવાન આત્માની અપેક્ષા થઈને નિશ્ચય અંતરમાં વીતરાગપરિણાતિ ઉત્પત્ત થાય છે એનાથી મુક્તિ થાય છે, એનાથી મોક્ષરૂપ થાય છે. આણા..દા..! દશ શ્રદ્ધાના ઢેકાણા ન મળે. વ્યવહારથી થાય, મુક્તિ થાય એવી શ્રદ્ધા મિથ્યાત્વ છે. આણા..દા..! આ તો વીતરાગમાર્ગ છે. આણા..દા..! નાગા બાદશાહથી આધા. આ તો મુનિઓ નાગા-નન્દ. બાદશાહથી આધા. દુનિયાની કંઈ દરકાર નથી. દુનિયા માનશે કે નહિ માને. માર્ગ આ છે. સમજાણું કંઈ? દુનિયા પાગલ કહે કે નહિ. માનો ન માનો તમારી મરજી. કુંદુંદાચાર્ય, અમૃતચંદ્રાચાર્ય, પૂજ્યપાદસ્વામી, નેમિચંદ્ર ફાટેલ ઘાલા છે. આણા..દા..! માર્ગ આ છે. ભગવાન આત્મામાં નિશ્ચય અંતર આશ્રયની એકાગ્રતા કરશે એ મુક્તિને પામશે. બાકી ત્રાણકાળમાં વ્યવહારરત્નત્રયની ક્રિયાથી મુક્તિ થશે કે વ્યવહારરત્નત્રયથી નિશ્ચયરત્નત્રય થશે એમ છે નહિ. આણા..દા..!

જ્યસેનાચાર્યમાં કળશ આવે છે. વ્યવહાર સમુચ્ચય. એ તો નિમિત બતાવ્યું છે એટલું. જ્યસેનાચાર્યની ટીકામાં છે. એ તો નિમિતપણાથી જ્ઞાન કરાવ્યું. એવો વ્યવહાર હોય છે, પણ વ્યવહારનો આશ્રય છોડીને ભગવાન આનંદનો નાથ એની સમીપે જઈને, એનો આશ્રય લઈને જે ઉત્પત્ત થાય એનું નામ ધર્મ છે. આણા..દા..!

‘પરંતુ સમિતિના નાશથી (-અભાવથી)...’ આ છેને? આણા..દા..! ભગવાન આત્મા શુદ્ધ ચૈતન્યધન આનંદકંદની આશ્રયની પરિણાતિ વિના એના અવલંબનની દશા વિના. આણા..દા..! ‘અરેરે! તે મોક્ષ પામતો નથી,...’ .. શું કરે? આણા..દા..!

શ્રોતા :- અનેકાંત છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- અનેકાંત છે. લ્યો, આ અનેકાંત છે. વ્યવહારથી પણ થાય અને

નિશ્ચયથી પણ થાય એવું અનેકાંત નથી. એ તો સ્યાદ્બાદનું કથન છે. કથન. આણ..દા..!

‘અરેરે! તે મોક્ષ પામતો નથી, પણ સંસારદૂપી મહાસાગરમાં ભમે છે.’ આણ..દા..! આ અનેકાંત છે. સ્વભાવ એકલો જ્ઞાનસ્વભાવ જાણકસ્વભાવનું પૂર પ્રભુ. જાણકસ્વભાવના નૂરનું પૂર એનો આશ્રય લઈને. જેટલી ક્રિયા આનંદની, શાંતિની ઉત્પત્ત થાય છે એ એક જ મુક્તિનું કારણ છે. એવા જ્ઞાનસ્વરૂપ ભગવાનના આશ્રય વિના જેટલો વિકલ્પાદિ, શુભાદિ હોય. આણ..દા..! મોક્ષને પામતો નથી. સમજાણું કાંઈ? ખેદ છે એમ કહે છે. અરેરે! વ્યવહારના વિકલ્પથી મુક્તિ નથી થતી. ‘પણ સંસારદૂપી મહાસાગરમાં ભમે છે.’ આ અનેકાંત કર્યું. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? માર્ગ વીતરાગ જિનેશ્વરદેવ ત્રિલોકનાથ જેને સર્વજ્ઞ પંથ પ્રગટ્યો. સર્વજ્ઞ સ્વભાવ તો બધાનો છે. સર્વજ્ઞ સ્વભાવ તો બધા જીવનો છે. સર્વજ્ઞ સ્વભાવી જ ભગવાન આત્મા છે. પણ જેણે સર્વજ્ઞસ્વભાવનો આશ્રય લઈને પર્યાયમાં સર્વજ્ઞપણું પ્રગટ કર્યું. આણ..દા..! અસ્તિમાંથી અસ્તિ કાઢી. ભગવાન સર્વજ્ઞ સ્વરૂપી પ્રભુ આત્મા છે. અભવિનો પણ એવો આત્મા છે. આણ..દા..!

સર્વજ્ઞ સ્વભાવી પ્રભુ એના સર્વજ્ઞના સ્વભાવના આશ્રયથી શક્તિમાંથી સર્વજ્ઞની પર્યાય પ્રગટ કરી એ દેવાધિદેવ આમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! લોકોને બાહ્યની પ્રવૃત્તિનો પ્રેમ ઘણો અને દુનિયાને દેખાય કે આ કાંઈક કરે છે. અંતરની ક્રિયા દેખાય નહિ. આણ..દા..! પરમાર્થવચનિકામાં બનારસીદાસે કહ્યું છે. પરમાર્થવચનિકા છેને? આગમપ્રવૃત્તિ લોકોને જ્યાલ આવે એટલે સહેલી છે તો કરે છે. નિશ્ચય અધ્યાત્મની ક્રિયા તો જ્યાલમાં આવતી નથી. વ્યવહાર હોય. અધ્યાત્મનો વ્યવહાર તો જ્યાલમાં આવતો નથી. બનારસીદાસે કહ્યું છે. સમજાણું કાંઈ? ‘જ્ઞાતા તો મોક્ષમાર્ગ સાધી જાને, પણ મૂઢ મોક્ષમાર્ગ સાધી જાને નહિ.’ શા માટે? ‘મૂઢ જીવ આગમપદ્ધતિને વ્યવહાર કહે.’ આગમપદ્ધતિમાં પંચમહાવ્રતાદિને વ્યવહાર કહે. છે? આગમપદ્ધતિને વ્યવહાર કહે, અધ્યાત્મપદ્ધતિને નિશ્ચય કહે. ‘તેથી આગમ એકાંતપણે સાધી મોક્ષમાર્ગ દર્શાવો.’ અધ્યાત્મને વ્યવહારથી પણ જાણો નહિ. અધ્યાત્મ વસ્તુ જે ત્રિકાળ છે એની પરિણાતિ નિર્મણ એ અધ્યાત્મ-વ્યવહાર એ વ્યવહાર છે. નિશ્ચયમોક્ષમાર્ગ એ વ્યવહાર છે. એ અધ્યાત્મ-વ્યવહાર છે. એને જાણો નહિ. અને આ વ્યવહાર બહારની ક્રિયા દ્વારા, વ્રત ને ભક્તિ ને પૂજા એ વ્યવહાર જાણો. એ આગમપદ્ધતિ. એને જાણો અને એને કરે. આણ..દા..! આ પરમાર્થવચનિકા છે. અર્હિયાંથી છપાણી છે. આ બહાર નદોતી. અમે જ્યારે પહેલીવાર વાંચી. ત્યારે કીધું આ ચીજ બહાર નથી આવી. તો આ છપાવી. ૮૨માં મેં વાંચી હતી. ૮૨. ૪૦ વર્ષ થયા. ત્રણ ચિઠી—ઉપાદાન-નિમિત્ત, બનારસીદાસ અને ઓલું રહસ્યપૂર્ણ. ટોડ્રમલજની રહસ્યપૂર્ણ ચિઠી. ત્રણો પછી છપાવી. અરે! આવી વાત ગુમ રહી ગઈ. બહારમાં આવી નહિ. આ મોક્ષમાર્ગમાં છપાવી.

જુઓ, આગમપદ્ધતિને વ્યવહાર કહે છે. ઓલી ક્રિયાકાંડ. અને અધ્યાત્મપદ્ધતિને નિશ્ચય

કહે, વીતરાગી શુદ્ધ પરિણાતિ છેને એને નિશ્ચય કહે છે. સમ્યજ્ઞનન-જ્ઞાન-ચારિત્ર જે ત્રિકાળ દ્વયને આશ્રયે થયું એને પણ નિશ્ચય કહે. ‘એથી આગમ ..એકાંતપણે સાધી મોક્ષમાર્ગ દર્શવિ. અધ્યાત્મ અંગને વ્યવહારથી પણ જાણો નહિ.’ ત્રિકાળી આનંદકંદ પ્રભુ એનું સમ્યજ્ઞનન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એને આશ્રયે થાય એ વ્યવહાર છે. એ અધ્યાત્મનો એ વ્યવહાર છે. અધ્યાત્મનો નિશ્ચય ત્રિકાળ છે. અરેરે! શું થાય? લોકોને માંડ બહાર આવ્યું ત્યાં મારા... શું કરે? એટલું બનારસીવિલાસ લખી ગયા છે. આણ..દા..! છે? જુઓ, ‘કારણ કે આગમ અંગ બાધ્યક્રિયારૂપ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણથી દેખાય.’ આ ભક્તિ કરે છે, પૂજા કરે છે, આ દાન કરે છે, મંદિર બનાવે છે. ‘સૂર્જે ક્યાંથી? આગમ અંગ બાધ્યક્રિયારૂપ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ એનું સ્વરૂપ સાધના સુગમ બાધ્યક્રિયા કરતો મૂઢ જીવ પોતાને મોક્ષમાર્ગનો અધિકારી માને, પણ અંતરગર્ભિત અધ્યાત્મરૂપ અંતરદિશિગ્રાહ છે એ હિયાને મૂઢ જીવ જાણો નહિ.’ હિયા દોંં અંદરની. આનંદસ્વરૂપ ભગવાનની હિયા એકાગ્રતા નિર્મણ સમ્યજ્ઞનન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એ તો જાણો નહિ.

ત્રણ ચીઠી છે. રહસ્યપૂર્ણ છે, પરમાર્થવચનિકા છે, ઉપાદાન-નિમિત્ત બનારસીવિલાસમાં બે છે. આ રહસ્યપૂર્ણ જુઓ. રહસ્યપૂર્ણ. રહસ્યપૂર્ણ ચિઠી પહેલા અમને ૮૪માં મળી. ૮૪. ૪૮ વર્ષ થયા. પછી લખી લીધું હતું. પછી પુસ્તક મજ્યું એને આ અહીંથાં મજ્યું હતું બનારસી વિલાસ અહીંથાં ૮૨ની સાલમાં. ૮૧માં આવ્યાને? બનારસીવિલાસ જોયું. એમાં આ બે ચિઠી હતી. પરમાર્થવચનિકા અને ઉપાદાન-નિમિત્તની. ઓછો..દો..! બહુ સારી વાત રહી ગઈ! આ શું છે? બહારમાં તો છે નહિ કીધું. પછી છપાવી. મોક્ષમાર્ગમાં નાખ્યું. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

પરંતુ ‘તે મોક્ષ પામતો નથી,...’ કોણ? કે જે ભગવાન જ્ઞાનસ્વરૂપ પ્રભુ એની દિશી કરીને એકાગ્ર થવું. અંતરમાં વીતરાગી પરિણાતિ પ્રગટ કરવી એ તો કરતા નથી. આણ..દા..! એનો અભાવ છે. ‘અરેરે! તે મોક્ષ પામતો નથી, પણ સંસારરૂપી મહાસાગરમાં ભેટે છે.’ વ્યો! ઈર્યાસમિતિની વાત કરી. આણ..દા..! ..માં કલ્યું હતુંને એકવાર? કે આ બહારનું છોડવું એ તો શુભરાગ. અને અંદર મગ-મગ. દીઠ મળ્યોણ કીધું હતુંને? અંદરમાં માર્ગ જોયો છે પર્યાપ્તિ અંદરમાં જાવું એ જાય એ મોક્ષમાર્ગ છે. ઘવલમાં આવે છે. આચાર્યે તો ભલે ગ્રંથ હોય, ઘવલ હોય પણ એમાં સત્ય વાત કરી છેને. પર્યાપ્તિ નિર્મણ પર્યાપ્તિ દ્વયને જોયો છે અને એ માર્ગનું ભાન થઈ ગયું છે. તો દીઠ મળ્યોણ. દીઠે માર્ગ જ્ઞાની જાય છે અંદરમાં. આણ..દા..! માણસ નથી કહેતા કે જાણોલા માર્ગ જાવું, અજાણ્યા માર્ગ ન જાવું. આણ..દા..! એમ ભગવાન આત્મા જાણો સમ્યજ્ઞન દ્વારા નિજ માર્ગ જોયો છે. પર્યાપ્તિને ઉંડે ધ્રુવમાં ઉતારી. આણ..દા..! ધ્રુવમાં પર્યાપ્તિ કેમ લઈ જવી એ જોયું છે. આણ..દા..! જુઓને શબ્દો! આણ..દા..!

પર્યાપ્તિ જે છે બાધ્યરૂપ એ પર્યાપ્તિને અંદર ધ્રુવમાં લઈ જવી. અસંખ્ય પ્રદેશો પર્યાપ્તિ તો

છે. અહીંયાં છે એમ નથી. પેટમાં જે પ્રદેશ છે એમાં પર્યાય ઉપર છે, ધૂવ અંદર છે. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- એ પર્યાયને ધૂવમાં લઈ જવી.

શ્રોતા :- એ જ ઉપાય છે?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- ઈ જ ઉપાય છે. લઈ જવી એ ઉપાય છે. એ તો કહ્યું. લઈ જવી એ ઉપાય છે. એ જ ઉપાય છે. પર્યાય અંદર લઈ જવી એ ઉપાય છે. વળી ઉપાય બીજો છે? એ અંદર લઈ જવી એ ઉપાય છે. આણ..ણ..! ..વાત ચાલતી નથીને એટલે લોકોને (બેસતી નથી).

વસ્તુ દ્વય અને પર્યાય બે ચીજ. તો પર્યાય વ્યક્ત છે અને વસ્તુ અવ્યક્ત છે પર્યાયની અપેક્ષાએ હોય. વસ્તુની અપેક્ષાએ વ્યક્ત છે. વસ્તુ તો વસ્તુ પ્રગટ છે. તો પર્યાયને અંદર ધૂવમાં લઈ જવી. ઉંડે લઈ જવી આવે છેને? આમાં આવે છે. ઉંડે લઈ જવી. અહીં ગહરે શબ્દ પડ્યો છે. ઉંડે. ઉંડું છે. કેટલાંમી છે? ૧૭ કણશ. આપણે ગુજરાતીમાં ઉંડું લીધું છે. ઉંડે-ઉંડે. ૨૬. ‘ચૈતન્યમચમત્કારમાત્ર તત્ત્વમાં...’ ભાષા. ૨૬માં. ‘જિનેન્દ્રકથિત સમસ્ત જ્ઞાનના ભેદોને જાણીને જે પુરુષ પરભાવોને પરિણારી નિજસ્વરૂપમાં સ્થિત રહ્યો થકો શીધી ચૈતન્યમચમત્કારમાત્ર તત્ત્વમાં...’ વસ્તુ ધૂવ એમાં ‘પેસી જાય છે...’ પર્યાય એમાં પેસી જવી. સંતોષે તો ધણું સહેલું કરી નાખ્યું છે, પણ એ પરિચય નહિને આ વસ્તુનો. કેવળજ્ઞાન ઉપયોગરૂપી કાર્ય પેસી જાય છે. એકલા જ્ઞાનોપોયગમાં પેસી જાય છે. ઉંડે ઉત્તરી જાય છે. અમારી ગુજરાતી ભાષા ‘ઉંડો ઉત્તરી જાય છે,...’ તમારી ભાષા ગહરા ઉત્તર જાતા હૈ. કેમ ઉત્તરે છે? કે ઉત્તરી જાય છે એ જ ઉપાય છે. આણ..ણ..! છે?

‘તે પુરુષ પરમશ્રીરૂપી કામિનીનો વદ્ધભ થાય છે (અર્થાત્ મુક્તિસુંદરીનો પતિ થાય છે).’ એટલે મુક્તિ એને થાય છે. ભગવાન જ્ઞાનાનંદ સ્વભાવમાં પર્યાયને ઉંડે ઉતારીને, ઉંડે ધૂવમાં લઈ જઈને એને મુક્તિ થાય છે. આણ..ણ..! વાત તો જુઓ, ભાષા તો જેવી દોષ એવી આવેને. આ કઢાકૃટ વધી ગઈ સંપ્રદાયમાં. વ્રત કરો અને અપવાસ કરો મરી ગયા બિચારા કરી કરીને. રાગમાં મિથ્યાત્વ છે. સંસાર રખડવાનો લાભ. આણ..ણ..! ભગવાન પૂછાનંદની ... સત્ત્વ. એ આત્મતત્ત્વ પૂર્ણ જ્ઞાન આનંદનું સત્ત્વ. એવું જે આત્મતત્ત્વ. એમાં ઉંડે ન ગયો અને પર્યાયને બહારમાં રાખીને રાગમાં જોડી દીધી. આણ..ણ..! અને માન્યું કે અમને ધર્મ થયો છે. ધૂળમાંય ધર્મ નથી. પુષ્પાનુંધી પુષ્પ પણ થતું નથી ત્યાં સમ્યજ્ઞશન વિના. આણ..ણ..! ઉંડે સમ્યજ્ઞશન થાય છે પછી એને તીર્થકરગોત્રનો ભાવ આવે છે. અજ્ઞાનીને તીર્થકરગોત્રનો ભાવ દોષ જ નહિં.

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- હા, એ તો સમ્યજ્ઞશન છે ત્યાં જ એવું પુષ્ય બંધાય છે. તીર્થકર ગોત્ર એ બાંધે છે. મિથ્યાદિં તીર્થકરગોત્ર બાંધતા જ નથી. એણે લખ્યું છેને આ વર્ધમાન શાસ્ત્રી. નામ તો વર્ધમાનપાર્શ્વનાથ છે. બે તીર્થકરના નામ છે. પાર્શ્વનાથ પહેલા ભગવાન મહાવીરને. મોટા છેને મોટા. મોટા એટલે પાર્શ્વનાથ. અનું નામ એમ છેને અહીં? બાપનું પહેલું નામ આવે છેને. અહીંયાં બાપનું પહેલું નામ આવે છે નહિ? આ હિન્દીમાં. અહીં આપણે દીકરા. મહાવીર ભગવાન પાર્શ્વનાથ. ..પહેલા મોટા.

અહીંયાં કહે છે. આણા..ણા..! જુઓને કેટલી વાત કરે છે! શું છે? ‘સપદિ વિશતિ’ ‘વિશતિ’ ઈ ને? ‘વિશતિ’ જોયું? ‘વિશતિ’નો અર્થ એ કર્યો. ભગવાન આત્મા ધ્રુવસ્વરૂપ છે, પર્યાપ્ત ઉપર છે. બાધ લક્ષમાં જાય છે. આણા..ણા..! એ પર્યાપ્તને અંદરમાં લઈ જવી. એ ‘વિશતિ’ ઉડે ઉત્તરી જવું એ. આવી વાત છે. ભારે આવું! કોઈ હિ’ સાંભળ્યું હોય પહેલુંવહેલું. કેટલાકે તો સાંભળ્યું જ નથી. માર્ગ આ છે, ભાઈ! સમજાય છે કાઈ? પર્યાપ્તનો સ્વામી છે ધ્રુવ ત્યાં આ પર્યાપ્તને લઈ જવી. આણા..ણા..! આચાર્ય તો કેટલા કાર્ય કર્યા છે! પ્રજા છેને. પર્યાપ્ત પ્રજા છે. પર્યાપ્ત કહો કે પ્રજા કહો, ધ્રુવ કહો કે પિતા કહો. આણા..ણા..! પ્રસવ થાય છે. ધ્રુવમાંથી પર્યાપ્ત પ્રસવે છે.

શ્રોતા :- રાગાદિ પણ પર્યાપ્ત જ તો છે?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પરને લક્ષે પર્યાપ્ત ઉત્પત્ત થાય એ બધો સંસાર છે. સ્વના આશ્રયે પર્યાપ્ત ઉત્પત્ત થાય એ મોક્ષમાર્ગ છે. આ ટૂંકી વાત. આણા..ણા..! એ જગડા વાદવિવાદે પાર ન આવે, બાપુ! ‘સદ્ગુરુ કહે સહજ કા ધંધા, વાદવિવાદ કરે સો અંધા.’ બનારસીદાસ કહે છે સમયસાર નાટકમાં. આણા..ણા..! એ ઈર્યાસમિતિની વાત થઈ લ્યો. ૮૪ના નાટક બંધ કરવાની વાત થઈ ૮૪માં લ્યો. આણા..ણા..! ૮૪ કળશ છેને? ૬૨ (ગાથા).

પેસુણણહાસકક્સપરણિદપ્પસંસિયં વયણં।

પરિચત્તા સપરહિદં ભાસાસમિદી વદંતસ્સ॥૬૨॥

બ્યવહારની અંદર પણ નાખ્યો નિશ્ચય પાછો. એ વસ્તુનું સ્વરૂપ એ છે.

નિજસ્તવન, પરનિંદા, પિશુનતા, હાસ્ય, કર્કશ વચ્ચનને

છોડી સ્વપરહિત જે વદે, ભાષાસમિતિ તેણું. ૬૨.

‘ટીકા :- અહીં ભાષાસમિતિનું સ્વરૂપ કહું છે.’ ભાષાસમિતિ બ્યવહાર દોં અહીંયાં. બોલવાનો વિકલ્પ આવે છે એને બ્યવહાર કહે છે. ભાષા બોલવાની કિયા તો જરૂરી છે. ભાષા બોલે છે એ તો જરૂરી કિયા છે, પણ એમાં સત્ય બોલવાનો વિકલ્પ છે એ બ્યવહાર ભાષાસમિતિ છે.

‘ચાડીખોર માણસના મુખમાંથી નીકળેલાં અને રાજના કાનની નિકટ પહોંચેલા, કોઈ એક પુસ્તક, કોઈ એક કુઠુંબ કે કોઈ એક ગામને મહા વિપત્તિના કારણભૂત

એવા વચનો તે પૈશૂન્ય છે.' ચાડીખોર માણસના મુખમાંથી નીકળેલાં. એમ. રાજના કાન સુધી ચાડીખોર. કોઈ પુરુષની હોય કે કોઈ કુટુંબની હોય કે કોઈ દેશની-ગામની હોય. 'ક્ષ્યાંક ક્ષારેક કાંઈક પરિજ્ઞનોના વિકૃતરૂપને અવલોકીને અથવા સાંભળીને હાસ્ય નામના નોકખાયથી ઉત્પત્ત થતું, જરાક શુભ સાથે મિશ્રિત...' છે તો અશુભ. 'અશુભકર્મનું કારણ, પુરુષના મુખના વિકાર સાથે સંબંધવાળું,...' હાસ્ય-હાસ્ય. મજદૂરી કરે છેને મજદૂરી? 'કાનના છિદ્રની નજીક પહોંચવામાત્રથી જે બીજાઓને અપીતિ ઉપજાવે છે તે કર્કશ વચનો છે. બીજાનાં વિદ્યમાન-અવિદ્યમાન દૂષણપૂર્વકના વચનો (અર્થાત્ પરના સાચા તેમજ જૂઠાં દોષો કહેનારાં વચનો) તે પરનિંદા છે. પોતાના વિદ્યમાન-અવિદ્યમાન ગુણોની સ્તુતિ તે આત્મપ્રશંસા છે.' આણા..દા..! પરના દોષ હોય અને ન હોય એની એ નિંદા છે. અને પોતામાં ગુણ હોય કે ન હોય બેને કહેવા એ આત્મપ્રશંસા છે. આણા..દા..!

'આ બધાં અપ્રશસ્તવચનો પરિત્યાગીને સ્વ તેમ જે પરને શુભ અને શુદ્ધ પરિણાતિના કારણભૂત...' જુઓ, બીજાને શુભભાવ કે શુદ્ધ 'પરિણાતિના કારણભૂત વચનો તે ભાષાસમિતિ છે.' બીજાને શુભભાવ હોય કે શુદ્ધભાવ હોય અનું કારણ એવી ભાષાસમિતિ છે. આણા..દા..!

'એવી રીતે (આચાર્યવર) શ્રી ગુણભક્તસ્વામી (આત્માનુશાસનમાં ૨૨૬માં શ્લોક દ્વારા) કહ્યું છે કે :'

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુહેવ!)

મહા સુદ-૮, રવિવાર, તા. ૦૮-૦૨-૧૯૭૯,
ગાથા-૫૩, કણશ-૮૫, પ્રવચન નં. ૧૭૩

૬૨ ગાથા. એનો છેલ્લો કળશ. 'એવી રીતે (આચાર્યવર) શ્રી ગુણભક્તસ્વામી (આત્માનુશાસનમાં ૨૨૬માં શ્લોક દ્વારા) કહ્યું છે કે :'

૧૨૨ પાને છે. શું અધિકાર છે? ભાષાસમિતિ. પાંચ સમિતિ છેને? એ ભાષાસમિતિ કોને કેમ હોય એ વાત ચાલે છે. વ્યવહાર-વ્યવહારની વાત ચાલે છેને. મુનિ હોય છે. જૈનદર્શનમાં મુનિ હોય તે દિગ્ંબર હોય છે. એને વલ્લ કે પાત્ર હોતા નથી. એ જૈનદર્શનના મુનિ. એને અંતરમાં નવ તત્વની ઓળખાણમાં સંવર-નિર્જરાના કરનારા કોણ હોય એને જાણવા પડશેને. નવ તત્વ. સંવર અને નિર્જરા કોને હોય? કેમ હોય? એ એને જાણવું જોશે. કહે છે કે મુનિ નન્દ હોય છે, દિગ્ંબર હોય છે. જૈનદર્શનમાં એ જ હતું. એ આ કૃત્રિમ પછી થઈ ગયું. બે હજાર વર્ષ પહેલાં શ્વેતાંબર

પંથ નીકળ્યો. સનાતન વીતરાગમાર્ગ હતો એમાંથી દણિ વિપરીત થઈ ગઈ. પંથ નીકળ્યો. એવી વાત છે, ભગવાન! .. એ બધું કલ્પિત થઈ ગયું છે. વસ્તુનું ભગવાનના માર્ગનું સ્વરૂપ નથી. પોપટભાઈ! ભગવાનના માર્ગમાં વીતરાગ સર્વજ્ઞાદેવ મહાવિદેહમાં માર્ગ ચાલે છે. એ માર્ગ આ દિગંબરનો માર્ગ છે. એના સાધુ કેવા હોય? છેને શ્લોક?

(માલિની)

‘સમધિગતસમસ્તાઃ સર્વસાવદ્ધદૂરઃ
સ્વહિતનિહિતચિત્તાઃ શાંતસર્વપ્રચારાઃ।
સ્વપરસફલજલ્પાઃ સર્વસંકલ્પમુક્તા:
કથમિહ ન વિમુક્તેભર્જિનં તે વિમુક્તાઃ॥’

‘શ્લોકાર્થ :- જેમણે બધું (વસ્તુસ્વરૂપ) જાણી લીધું છે,...’ નવ તત્ત્વ, ઘટ્ટદ્વય ભગવાને કહ્યા. પરમેશ્વર સર્વજ્ઞાદેવ, જિનેશરદેવે છ દ્વય કહ્યા, નવ તત્ત્વ કહ્યા. એનું બધું સ્વરૂપ જેણે જાણી લીધું છે. આણા..દા..! એવા મુનિ હોય છે. ‘જેઓ સર્વ સાવદ્ધથી દૂર છે,...’ સાવદ્ધ શર્દે જેમાં પાપ લાગે એ સાવદ્ધ. વસ્ત્ર-પાત્ર રાખવા એ પણ સાવદ્ધ પાપ છે. પોતાના જીવને દણે છે ઈ. જીણી વાત, ભગવાન! શું કહે? ભગવાનના વિરહ પડ્યા અને બે દુજાર વર્ષ પહેલા માર્ગ નીકળ્યો. એમાંથી સ્થાનકવાસી તો દમણા પાંચસો વર્ષ શેતાંબરમાંથી નીકળ્યા. એમાંથી ૨૦૦ વર્ષ પહેલા દમણા તેરાપંથી તુલસી. શું થાય? માર્ગ તો જુદો છે. સમજાણું કાંઈ? કહે છે કે બધું સાવદ્ધ દૂર કર્યું છે. વસ્ત્ર લેવાનો ભાવ પણ પાપ છે. એવું જેણે છોડી દીધું છે. આણા..દા..! એવા મુનિ હોય છે.

‘જેમણે સ્વહિતમાં ચિત્તને સ્થાપું છે,...’ ભગવાન આનંદસ્વરૂપ આત્મા એમાં જેણે પોતાના ચિત્તને સ્થાપું છે. આણા..દા..! અનાકુળ આનંદનો નાથ આત્મા અતીન્દ્રિય આનંદધામ સ્વયં જ્યોતિ સુખધામ, શ્રીમદ્ભૂમાં આવે છેને ‘શુદ્ધ બુદ્ધ ચૈતન્યધન સ્વયં જ્યોતિ સુધ ધામ’ શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર કહે છે. ‘બીજું કહીએ કેટલું? કર વિચાર તો પામ’ ભાઈ! આ શુદ્ધ છે, પવિત્ર અંદર ભગવાન છે. બુદ્ધ એકલો જ્ઞાનનો ધન છે. સ્વયં જ્યોતિ ચૈતન્ય સ્વયં જ્યોત છે. એને કોઈ કરતા નથી. કે ઈશ્વર કર્તા હોય એવી ચીજ નથી. ‘સ્વયં જ્યોતિ સુખધામ’ આનંદનું સ્થાન છે. આણા..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદના ધામમાં છે ભગવાન આત્મા. એવું જેણે જાણું છે, બધું જ્ઞાનમાં આવું છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એમાં જેણે ચિત્તને જોડ્યું છે. વર્તમાન જ્ઞાનની પરિણાતિ પર્યાપ્ત એને આવા આત્મામાં સ્થાપી છે. આણા..દા..!

‘જેમને સર્વ પ્રચાર શાંત થયો છે,...’ કેવા છે? કે જેને માટે કોઈ વહીવટ કરવાનું નથી કે ભાઈ આ પાઠશાળા તમારે સાચવવી પડશે, ફલાણાને આટલું ભણાવવું પડશે. એ કોઈ વહીવટ મુનિને માથે દોતો નથી. આણા..દા..! અંદર વીતરાગી દશા જ્યાં પ્રગટી છે એને કોઈ પ્રચાર નામ વહીવટ કે આ મકાનમાં તમારે આટલું ધ્યાન રાખવું પડશે કે મકાનના

માણસોને .. પત્ર કાઢીએ છીએ એક. એ પત્રમાં તમારે ભાગ લેવો પડશે. શું કહેવાય માસિક?

શ્રોતા :- લેખ લખવો.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- લેખ લખવો એ કાંઈ માથે હોઈ શકે નહિ. આણ..દા..! દિગંબર સંત નન્દશા બાધ્ય, અંતરમાં રાગરહિત દશા. આણ..દા..! એવી મુનિની દશા છે. જેમણે સર્વ વહીવટ કામ માથે લેવું. આણ..દા..! કે આટલું કામ તો તમારે મહારાજ કરવું પડશે. જે માથે હોય અને. એવા વિકલ્પના રાગના બોજા.. આ મુનિ કોને કહીએ? બાપુ! સમજાણું કાંઈ? અને ઓળખાણ કરવી પડશે કે નહિ? મુનિ કેવા હોય? જિનેશ્વર ત્રિલોકનાથ પરમાત્મા કોને મુનિ કહે છે. એ મુનિ આવા હોય. આણ..દા..!

‘સર્વ પ્રચાર...’ કામમાં આરંભ. કોઈપણ પ્રવૃત્તિનો આરંભ એ કરે નહિ. આણ..દા..! પૈસા ઉધરાવવા કે પૈસા ઉધરાવીને ધંધા કરવા કે શાસ્ત્રો માટે પૈસા ભેગા કરવા એ મુનિને હોય નહિ.

શ્રોતા :- ધર્મ ઉપદેશ...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ઉપદેશ તે બીજી વાત છે. રાગની મંદ્તાની વાત પોતે કરે. ખરડા કરાવે પૈસાના. અત્યારે નથી કરતા તમારે? તીર્થ ફંડ માટે. નન્દ મુનિ છે એ. એ કરે નહિ. માર્ગ નથી, બાપા! આણ..દા..! આ તો વ્યવહારે છે. દ્રવ્યબિંગી પણ ક્યાં છે? આણ..દા..!

‘આરંભ; બાધ્ય પ્રવૃત્તિ.’ જેને અંતર આનંદના નાથમાં પરિણાતિ થઈ ગઈ છે. આણ..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદના જ્યાં અંતરમાં ઝરણા વહે છે, અના વેદન વહે છે ઉગ્ર. સમ્યજ્ઞશ્રિને પણ ધર્મની પહેલી સીઢીવાળા સમ્યજ્ઞશ્રિ અને પણ અતીન્દ્રિય આનંદનો સ્વાદ આવ્યો હોય છે. જીણી વાત છે, ભાઈ! સમજાય છે કાંઈ? અતીન્દ્રિય આનંદનો નાથ ભગવાન પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ અની સન્મુખ થઈને આત્માની જે પ્રતીત કરી છે એમાં અનંતગુણોનું શક્તિની વ્યક્તતાનો અંશ બધાને પ્રગટ્યો હોય છે સમકિતીને. આણ..દા..! ‘સર્વ ગુણાંશ તે સમકિત’ એ શ્રીમદ્દનું વાક્ય છે. જેટલા આત્મામાં ગુણ છે અનંત એ બધા ગુણની શક્તિનો અંશ વ્યક્તપણે પ્રગટ થાય છે, અને સમ્યજ્ઞર્થન કહે છે. આણ..દા..! દજુ તો સમ્યજ્ઞર્થન કોને કહેવું અની ખબર ન મળો. સમજાણું કાંઈ? અને અનંત જેટલા ગુણો ભગવાન આત્મામાં છે. કેટલા ગુણો? કે આકાશના પ્રદેશ જે અમાપ છે. આકાશ-આકાશ. લોક અને અલોક... અલોક... અલોક... આકાશ અનંત... અનંત... અનંત... ક્યાંય છેડો નથી. એવા આકાશના પ્રદેશો એક રજકણને રોકે તેટલા ભાગને પ્રદેશ કહીએ. એવા પ્રદેશ જે અનંત છે એથી એક આત્મામાં અનંતગુણા ગુણ છે. ક્યાં ખબર આત્મા શું? આણ..દા..! એ આકાશના જે પ્રદેશો છે એ ત્રણકાળના સમય કરતા અનંતગુણા છે. આ જીવની સંખ્યા ભગવાને જે જોઈ છે પરમેશ્વરે. એના કરતા પરમાણુની સંખ્યા અનંતગુણી જોઈ છે આ રજકણ. આ રજકણ પિંડ. આ કાંઈ .. એક તત્ત્વ નથી. અનંત રજકણ. અનંત રજકણનો પિંડ છે આ. એવા અનંત રજકણનું આ બધું.

એ આત્માની સંજ્યા અનંત કરતા અનંતગુણા તો અજ્ઞવ છે. એથી અનંતગુણા ત્રણકાળના સમય છે. ત્રણકાળ લોક અનાદિ-અનંત. એનાથી અનંતગુણા આકાશના પ્રદેશ છે, એનાથી અનંતગુણા એક જીવના ગુણ છે. અરે! ભગવાન! એને ક્યાં ખબર છે? અહીં તો જરી પૈસા જાણો બે લાખ, પાંચ-દસ લાખ, કરોડ, બે કરોડ થઈ જાય જાણો ઓછો..દા..! એ શું થઈ ગયું જાણો એને. ધૂળેય નથી સાંભળને. એ તો બધા માટી, જડ, અજ્ઞવ છે. તારામાં અનંતગુણા ગુણ ભર્યા છે. અરૂપી ભગવાન સર્વજ્ઞ ત્રિલોકનાથ સર્વજ્ઞદેવે કહ્યા છે એમ છે. ઈ એટલા અનંતગુણમાંથી સમ્યજ્ઞર્થનમાં. આદા..દા..! ઈ તો ચોથું ગુણસ્થાન. શ્રાવક તો ક્યાંય રહ્યા, મુનિ તો કોને કહેવા એ તો જોયું, બાપુ! સમજાણું કાંઈ? જવેરચંદ્રભાઈ! આ બધા અગ્રેસર ત્યાં. શેઠિયા કહેવાય સ્થાનકવાસીના. ખબર ન મળે કાંઈ.

શ્રોતા :- શેઠિયા છે તો એટલી તો ખબર છેને!

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- આદા..દા..! અરે! આ મૂળ ચીજ જ જાણવાની જે છે એ વાત જ આખી રહી ગઈ અને બહારની કડાકૂટ પડી છે બધી. એમના ભત્રીજાને છે ગુણવંતને. કપુરભાઈનો દીકરો છે એને રસ છે આ. આદા..દા..! અરે! ભગવાન! એકવાર આ ત્રણલોકના નાથ. સર્વજ્ઞદેવ જિનેશ્વરદેવ પરમેશ્વર જેને એક સમયમાં ત્રણકાળ, ત્રણલોક જાય્યા છે. એની વાળીમાં આવી વાત છે. આદા..દા..!

એ કહે છે કે જેને ‘સર્વ પ્રચાર...’ આદા..દા..! મુનિને તો કાંઈપણ એક આનંદનો નાથ જેમાં જાય્યો છેને. સમ્યજ્ઞની પણ અનંતગુણનો અંશ જ્યાં પ્રગટ્યો છે, તો મુનિને તો અનંતગુણની ઉત્ત્રતાનો અંશ પ્રગટ થયો છે. આદા..દા..! સમ્યજ્ઞની પણ આત્માના આનંદનો અંશ જાય્યો છે એને સમ્યજ્ઞની કહીએ, ચોથે ગુણસ્થાને કે જે આનંદના અંશ આગળ ઈન્દ્રજાના ઈન્દ્રજાસનો સરેલા ઝૂતરા જેવા લાગે. બાપુ! ભાઈ! આ તો વીતરાગમાર્ગ છે. આદા..દા..! ઈન્દ્રજાના ઈન્દ્રજાસનો અને ઈન્દ્રજાણી દજારો, જેના બબ્બે સાગરની આયુષ્યની સ્થિતિ ઈન્દ્રજની. જેના ભવમાં અનેક કરોડો અપ્સરાઓ આવે અને જાય ઈન્દ્રજાણી. અને એ કાંઈ ધાનના ઢગલા નથી કે ધાનના ઢીંગલા બે દિ’ ન ખાય તો આમ થઈ જાય. એને કંઠમાંથી અમૃત જરે. આદા..દા..! એના ભોગ પણ સમ્યજ્ઞની જેર જેવા લાગે. કાળો નાગ જેમ દેખેને થાય એવું એને લાગે. આદા..દા..!

વિકલ્પ ઉઠે વિષયનો તો જેર જેવું લાગે, દુઃખ લાગે. આદા..દા..! એને સમ્યજ્ઞની કહીએ. એ તો જૈનનો પહેલો એકડો. આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ? અને એના પછી આ મુનિ છે પાંચમે ગુણસ્થાને શ્રાવક હોય એ સાચા, એને તો આનંદ વિશેષ વધી ગયો હોય છે. આદા..દા..! અને એનાથી આગળ વધીને જેને મુનિપણું છે ઓછો..દા..! એ તો પંચપરમેષ્ઠી. એમાં ભજ્યા. એને તો કહે છે કે કાંઈપણ કામ કરવું માથે રહ્યું નથી અને અનંત-અનંત આનંદનું પ્રચુર સ્વસંવેદન જેને પ્રગટ્યું છે. શું કહે છે આ? મુનિ એને કહીએ દિગંબર સંત જંગલમાં વસતા

અને જેને અંતરમાં અતીન્દ્રિય આનંદના ઉભરા આવ્યા છે ભરતી. દૂધનો ઉભરો આવે એ તો પોલો આવે. દૂધ-દૂધ હોયને અધમણ હોય એ કાંઈ કસદાર ન હોય. પોલું હોય. એ કાંઈ દૂધ વધતું નથી. આ તો આનંદનો નાથ અંદર કસથી ભરેલો છેને. આણ..ણ..! જેની સ્થિરતા ચારિત્ર પ્રગટ્યું છે અને આનંદનું ધામ અંદર ઉગ્રપણે વહે છે. આણ..ણ..! બાપુ! કોને કહેવો (ધર્મ), ભાઈ! આ તો જિનેશ્વર માર્ગ છે, બાપા! એ ત્રણકાળમાં ક્યાંય એવી વાત છે નહિ. આણ..ણ..!

એને પ્રચુર આનંદનું સંવેદન હોય છે. આણ..ણ..! એથી બહારનું કોઈપણ કામ માથે લેતા નથી. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? એ શાસ્ત્ર લખે તો વિકલ્પ આવ્યો અને લખીને પાના પડ્યા રહે. આણ..ણ..! ગૃહસ્થો આવીને લઈ લે. એને માથે બોજો નથી. આણ..ણ..! માર્ગ બાપા! પ્રભુ! માર્ગ ત્રણલોકના નાથ જિનેશ્વરદેવ એનો માર્ગ જુદો છે.

‘જેમની ભાષા સ્વપરને સફળ (હિતરૂપ) છે,...’ એવી વીતરાગી વાણી મુનિ કહે કે પોતાને પણ હિતરૂપ અને પરને પણ હિતરૂપ. આણ..ણ..! એટલે કે મોક્ષના માર્ગને જે વાત કરે એમ કહે છે. ઈ છેને? આણ..ણ..! બંધનથી રહિત ભગવાન આત્મા અબંધસ્વરૂપી પ્રભુ એની ઓળખાણા, એની શ્રદ્ધા અને એમાં ઠરવું એ વાત કરે કહે છે. સમજાણું કાંઈ? આ અત્યારે જુઓને સાધુને નામે સાધુ છે જ ક્યાં? પણ મંત્ર ને જંત્ર ને શું કહેવાય સમજાણું એ બધું વિદ્યા ને ચમત્કાર ને ખોટે ખોટે ઢોંગેઢોંગ. આણ..ણ..! સાધુ તો છે જ ક્યાં પણ એના .. એને ન ખપે એવી ચીજો કરે. ચમત્કાર અને આ લગાવે અને ફ્લાણો મંત્ર જર્ખા છે આનું આ .. શું કરે છે આ? સમજાણું કાંઈ? એ માર્ગ વીતરાગનો વ્યવહારનો પણ નથી. આણ..ણ..!

શું કયું? ‘સ્વપરને સફળ (હિતરૂપ) છે,...’ એવી જ ભાષા હોય છે. એનો અર્થ શું કીધો? કે જેને આત્માનું હિત પોતાને થાય અને પરને હિત થાય મોક્ષનો માર્ગ એવી એ ભાષા કરે છે. આણ..ણ..! ભાષા શું ગુણભદ્રાચાર્યની ‘જેઓ સર્વ સંકલ્પરહિત છે,...’ કોઈપણ સંકલ્પ-વિકલ્પની જેને જરૂર નથી. આનંદ... આનંદ... આનંદ... વીતરાગપણામાં. આણ..ણ..! ‘તે વિમુક્તપુરુષો...’ ‘તે વિમુક્તપુરુષો આ લોકમાં વિમુક્તિનું ભાજન કેમ ન હોય?’ આવા સંત મોક્ષ કેમ ન જાય? એમ કહે છે. આણ..ણ..! પૂર્ણ સિદ્ધદશા! એવા પુરુષો ‘આ લોકમાં વિમુક્તિનું ભાજન...’ .. વર્તન કેમ ન હોય? ‘(અર્થાત્ આવા મુનિજનો અવશ્ય મોક્ષના પાત્ર છે.)’ આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ?

‘વળી (દરમી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કૃતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્લોક કહે છે) :-’

(અનુષ્ટુભ)

પરબ્રહ્મણનુષ્ઠાનનિરતાનાં મનીષિણામ्।

અન્તરૈર્પ્રલ જલ્પૈ: બહિર્જલ્પૈશ્ કિં પુનઃ॥૮૫॥

આણા..ણા..! ‘શ્લોકાર્થ :- પરબ્રહ્મના અનુષ્ઠાનમાં નિરત...’ આ ભાષા પણ ન હોય. પરબ્રહ્મ એટલે શું હશે? પરબ્રહ્મ આત્માને ન હોય. વૈષ્ણવમાં વેદાંતમાં પરબ્રહ્મ હોય. પરમ બ્રહ્મ આ આત્મા. બ્રહ્મ નામ આનંદનું ધામ ભગવાન. પરમ આનંદસ્વરૂપ ભગવાન છે. શરીર, વાણી, મન નહિ, પુણ્ય, પાપના વિકલ્પો દ્વારા, દાન, એ પણ એમાં નથી. અને અપૂર્ણતા ગુણ નથી જેનામાં. આણા..ણા..! જેમાં ગુણની અનંત શક્તિઓ છલોછલ ભરી છે. એક-એક ગુણની અનંત શક્તિ છે. એવા અનંત ગુણનું ધામ ભગવાન આત્મા આણા..ણા..! એને પરમબ્રહ્મ કહે છે. પરમ બ્રહ્મ આનંદસ્વરૂપ ભગવાન સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે જોયું તે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ?

એક સ્તુતિમાં આવે છે, ‘પ્રભુ તુમ જાણગ રીતિ સૌ જગ દેખતા હો લાલ. પ્રભુ તુમ જાણગ રીતી.’ ભગવાન બિરાજે છે મહાવિદેહમાં. કેવળજ્ઞાની વીસ તીર્થકરો મોજુદ બિરાજે છે. ‘પ્રભુ તુમ જાણગ રીતિ સૌ જગ દેખતા હો લાલ, નિજ સત્તાએ સૌને પેખતા હો લાલ.’ હે નાથ! આ સર્વજ્ઞ ત્રણકાળ, ત્રણલોકના ભાવ જોવો છે. પ્રભુ! પણ અમારા આત્માને તમે કેવો જોવો છો? કે એની નિજસત્તા પોતાનું હોવાપણું. નિજસત્તા એ શુદ્ધ. શુદ્ધ પરમબ્રહ્મ આનંદ એવો તમે જોવો છો. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..ણા..! જેની વાણી સાંભળવા એકાવતારી ઈન્દ્રો આવે. ઈન્દ્ર અને ઈન્દ્રાણી શકેન્દ્ર છે. પહેલા દેવલોક સુધમદિવલોક જેના ૩૨ લાખ વિમાન છે. એમાં ધણા વિમાન તો અસંખ્ય દેવોથી ભરેલા છે. એવા-એવા ૩૨ લાખ વિમાન. એનો સાહેબો શકેન્દ્ર અત્યારે છે. ભગવાનના આગમમાં કહ્યું છે કે એ એકાવતારી છે. ત્યાંથી નીકળીને મનુષ્ય થઈને મોક્ષ જવાનો છે. ઈન્દ્ર છે અત્યારે. મેરુ પર્વતની ઉપર સુધર્મ દેવલોક. આણા..ણા..! એની ઈન્દ્રાણી છે. એ પણ એકાવતારી મોક્ષ જનારી છે. એવું ભગવાનના પરમ આગમ-શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે. એ એકાવતારી એક ભવે મોક્ષ જનારા ઈન્દ્ર અને ઈન્દ્રાણી. આણા..ણા..! જેની સભામાં સાંભળવા બેઠા હોય. ભગવાન ત્રિલોકનાથ થવાની ઊં દ્વારા ઉઠી હોય. વાઘ ને નાગ ને આણા..ણા..! જેની સભામાં સેંકડો સિંહ અને વાઘ, નાગ બેઠા હોય છે. અત્યારે છે ભગવાન મહાવિદેહમાં. આણા..ણા..! એ ભગવાનની વાણી કેવી હોય, બાપુ? જે એકાવતારી ઈન્દ્રો ત્રણ જ્ઞાનના ધણી એને સાંભળવા મળે. આ દ્વારા પાળો, દ્વારા પાળો. હવે એ તો કુંભાર પણ દ્વારા પાળો કહે છે. એ માર્ગ છે? પરની દ્વારા પાળી શકે છે? એ તો મિથ્યાત્વભાવ છે. પરની દ્વારા પાળી શકું, પરની કિયા કરી શકું એ તો મિથ્યાત્વ છે. આણા..ણા..!

ભગવાનની વાણીમાં આ આવ્યું હતું. એ સંતો કહે છે. ભગવાન! ‘પરબ્રહ્મના અનુષ્ઠાનમાં

નિરત...’ સાધુ છે. આણ..દા..! શરીર, વાણી, પુષ્પ-પાપના વિકલ્પો, દ્યા, દાન, વ્રતના વિકલ્પ એ દુઃખરૂપ છે. એનાથી રહિત ભગવાન પરમબ્રત ઉત્કૃષ્ટ આનંદનો સાગર પરમાત્મા. પોતે પરમાત્મા હોં. કેમ બેસે? આણ..દા..! ‘પરબ્રહ્મના અનુષ્ઠાન...’ આ અનુષ્ઠાન એનું મુનિઓનું આ અનુષ્ઠાન નામ આચરણ. આણ..દા..! પરબ્રહ્મ આનંદસ્વરૂપમાં રમણતા એ એનું આચરણ અને એ એનું અનુષ્ઠાન અને એ એની ધર્મક્રિયા. વાત બીજી, બાપુ! બહુ લાગે લોકોને. જૂના .. પડ્યા હોય એને આ વાત એવી લાગે. ..ભાઈ! આણ..દા..!

કહે છે કે સંત કેવા હોય જૈનદર્શનના સાધુ? કે બાધ્યથી નન્દ હોય, વનવાસમાં રહેતા હોય કોઈ જંગલમાં અને અંતરમાં પરમબ્રહ્મ આચરણમાં પડ્યા હોય છે. આણ..દા..! આનંદ-આનંદ. અતીન્દ્રિય આનંદનું દળ પ્રભુ. શક્કરકંદ નહોતું કહ્યું? શક્કરકંદ હોય છેને. એ ઉપરની છાલ લાલ સિવાય આખો કંદ મીઠો ભર્યો છે. શક્કરકંદ તેથી કહેને. શક્કર એટલે સાકરનો પિંડ છે એકલો મીઠાશનો. એમ આત્મામાં પુષ્પ અને પાપના વિકલ્પ છે એ છાલ છે. એની પાછળ અંદર આનંદનો નાથ પડ્યો છે, કંદ પડ્યો છે. કોઈ દિ’ સાંભળ્યું ન મળે શું સર્વજ્ઞ. આણ..દા..! એવા પરમબ્રહ્મમાં જે નિરત છે. ત્રણ શબ્દ વાપર્યા. પરમબ્રહ્મ ભગવાન, એનું અનુષ્ઠાન અને રમણતા એમાં નિરત છે. આણ..દા..! જેમાં આનંદના ભાવમાં જેની લીનતા છે કહે છે. આણ..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદના જેને ભરતી અંદર આવે છે. દરિયામાંથી ભરતી આવેને પાણીની બહાર, એમ અંતરમાં એકાગ્ર થાય છેને. ત્યાં અતીન્દ્રિય આનંદની વર્તમાન પર્યાપ્ત અવસ્થામાં જેને ભરતી આવે છે. એમાં એ નિરત છે. છે?

‘(અર્થત્ત પરમાત્માના આચરણમાં લીન)...’ નિરત એટલે લીન. એ પરમાત્મા એટલે આ હોં. આણ..દા..! જુઓ, આ જૈનદર્શનના સંતોની કથની! આણ..દા..! પરમેશ્વર, જિનેશ્વરદેવ, ત્રિલોકનાથ તીર્થકર પરમાત્મા એની વાણીમાં આ આવ્યું છે. સમજાળું કાંઈ? મુનિઓ કેવા હોય છે? આણ..દા..! જે પરમાત્માના આચરણમાં લીન હોય છે. પરમાત્મા એટલે પોતે. પરમબ્રહ્મ કીધુંને? પરમબ્રહ્મને અહીંયાં પરમાત્મા કહ્યું. પરમસ્વરૂપ, પરમબ્રહ્મ, પરમસ્વરૂપ. અખંડ આનંદનો નાથ, અખંડ જ્ઞાન, અખંડ શ્રદ્ધા, શાંતિ, સ્વચ્છતા, અનંતગુણનો પિંડ એવો જે પરમસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા એનું અનુષ્ઠાન, આત્માનું અનુષ્ઠાન, એમાં આચરણ. દ્યા, દાનના વિકલ્પનું આચરણ નહિ. આણ..દા..! કાયરના તો કાળજા કંપી ઉઠે એવું છે. આણ..દા..! ‘વચ્ચનામૃત વીતરાગના પરમ શાંત રસમૂળ.’ છેને શ્રીમદ્ભ્રમાં આવે છે. ‘ઓપ્ઘદ જે ભવ રોગના પણ કાયરને પ્રતિકૂળ.’ આણ..દા..!

અહીં કહે છે કે... મુનિરાજ પોતે પચપ્રભમલધારિ મુનિ. એમનો આ કળશ. ૬૦૦ વર્ષ પહેલા થઈ ગયા. ‘પરબ્રહ્મના...’ આચરણમાં જે લીન છે. આણ..દા..! અનુષ્ઠાન આ એની ક્રિયા. મદાપ્રતના પરિણામ રાગ છે એમાં લીન છે એમ ન કહ્યું. હો, પણ એને જ્ઞાનીને પોતાના સ્વરૂપમાં લીન છે. અધિકાર વ્યવહારનો એમાં આ નાખ્યું. આણ..દા..! અરે! એને

સત્ય સાંભળવા મળે નહિ. એ સત્યને કે હિ' જાણો? કે હિ' વિચરે? અને કે હિ' પરિણામે? અરે! જિંદગીયું ચાલી જાય એમ ને એમ, બાપા! પૈસા તો કરોડો, અબજો ઘણા થાય છે. ઘૂળમાંય કાંઈ નથી. દુઃખના નિમિત્ત છે એ તો. આનંદનું કારણ તો ભગવાન આત્મા છે.

શ્રોતા :- (પૈસા) એના વિના પ્રતિષ્ઠા કેમ થાય?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ઘૂળમાંય પ્રતિષ્ઠા શું છે? ઈ તો થવાની હોય તો થાય જ ત્યાં. આ પ્રતિષ્ઠા થવાની છેને એમ પૂછે છે. પોપટભાઈને એ બધા કરવાના છેને. એ થવાનું હોય ત્યાં હોય જ બધું. પોપટભાઈ! આ તો આજ સવારનું સાંભળ્યું ઓલા નહિ, ભાઈ! તમારા રામજીભાઈ. રામજી પટેલ. અહીં નથી આવતા? આપણે વ્યાખ્યાનમાં આવે છે. રાજકોટવાળા નહિ? કરોડપતિ. અહીં બેસતા નહિ? અહીં આવે. પટેલ. ઉપ લાખનું તો દમણા એક સિનેમા નાખ્યું રાજકોટમાં એની. દરિયંદભાઈ ગયા હતા આપણા આ ગઢાવાળા છેને એ રહેતાને ભેગા ચાર મહિના. એને લઈ ગયા એ ત્યાં. ઉપ લાખનું સિનેમા. હવે અહીં જુઓ તો કણબી. બેસતા સાંભળવા. એને ગ્રેમ હતો અહીંનો. કરોડપતિ. ઉપ લાખનું તો સિનેમા નાખ્યું દમણા. એમ કે મહારાજ અહીં આવશે ત્યારે એના પગલા કરાવા છે. જુઓ વળી કણબી. દેખે તો કાંઈ ન લાગે. એમાં શું? ઘૂળ તો પૂર્વના પુણ્ય હોય તો આવે. એમાં એની સાથે સંબંધ શું છે? આ ભગવાન આત્માની લક્ષ્મી પામવી એ વસ્તુ છે. આણા..દા..! જેનાથી જન્મ-મરણના અંત આવે અને જેમાંથી સિદ્ધપદ પ્રાપ્તિ થાય એ વસ્તુ છે. અહીં તો બધી ઘૂળ-ઘણાણીને. આણા..દા..! દુનિયામાં ગાંડા પાગલમાં મોટા કહેવાય. ગાંડમાં ગાંડા મોટા કહેવાય. આણા..દા..!

અહીં તો મુનિરાજ કહે છે કે મુનિઓ, સંતો જૈનના કેવા હોય છે? આણા..દા..! કે જે પરમાત્મા પોતાનું સ્વરૂપ તેનું આચરણ. એમાં આચરણ. આત્માના આચરણમાં એ લીન છે. આણા..દા..! દેહની કહિયા નહિ, દ્વારા, દાનના વિકલ્પમાં એ લીન નથી. એમ કહે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આવો ઉપદેશ કેવો? ઓલું તો લીલોતરી ન ખાવી, કંદમૂળ ન ખાવા, રાતે ચોવિદાર કરવો, છ પરબી બ્રતચર્યા પાળવું, દ્વારા પાળવી, એકેન્દ્રિય, બેઈન્દ્રિયની, ત્રણ ઈન્દ્રિય. એકેન્દ્રિયા બે ઈન્દ્રિયા તેઈન્દ્રિ... આવું સાંભળ્યું હતું. ભગવાન! તે સત્ય સાંભળ્યું નથી, બાપુ! એ તો બધી રાગની કહિયાની વાતું છે. સમજાણું કાંઈ? અમે પણ એમ કરતા બધું હીં દુકાન ઉપર ત્યાં નાની ઉમરમાં. ૧૬-૧૭ વર્ષની ઉમર. પહિંકમણા કરતાં, આવું કરતા, અપવાસ કરતા. આઠ દિ'માં ચાર અપવાસ કરતા. ઘરની દુકાન પિતાજીની. માનીએ કે આપણે ધર્મ કરીએ છીએ. અરે! ક્યાં બાપા! ધર્મ ક્યાંય રહ્યો, ભાઈ!

કહે છે કે સમ્યજ્ઞાન પણ પોતાના અનુષ્ઠાનમાં લીન થોડા હોય છે. મુનિ એના અનુષ્ઠાનમાં વિશેષ લીન હોય છે. આણા..દા..! અપૂર્વ અરૂપી આનંદધન ભગવાન એવું પરમબ્રહ્મ પરમાત્મ પોતાનું સ્વરૂપ એમાં એ લીન હોય છે. આણા..દા..! એ પંચમહાપ્રત પાળે છે, નશ રહે

છે એમ ન કહ્યું. એ તો બધી કહ્યા જઇની નન્દ આદિ. પંચમહાપ્રતના વિકલ્પ એ રાગ આસ્રવ. આણ..દા..! અરે! એવા ડાખા પુરુષોને. જોયું? છે? એ ડાખા કહેવાય. આણ..દા..! ડાખા. ... ‘ડાખા તારું ડણપણ ક્યારે કહેવું?’ એક વાંકાનેરના હતા. ડાખાભાઈ ઘોલસા. સાંભળ્યું હતું રતિભાઈ! નહિ? નાટકમાં હતું. ડાખાભાઈ ઘોલસા. અન્યમતિ હતા. વાંકાનેરના. ત્યાં નાટકમાં જોયુને. અમે પાલજેથી ભર્યું જતાને તો ૬૪ની સાલની વાત છે. ૬૪-૬૪. સંવત્ ૧૯૬૪. અને અમારા સ્થાનકવાસીનું ઘર ખરુંને ત્યાં? પાલેજમાં .. ઘર મોટું. ૩૦ માણસ ઘરમાં. બે દુકાન ચાલતી. એટલે સાધુબાધુ આવે તો અમારે કરવું પડે. લઈ આવવા, મૂકવા બધું. અને હું ભગત કહેવાતો. નાની ઉંમરમાં હું તો નિવૃત્તિવાળો. આપણને બહુ પ્રવૃત્તિ નહિ. પછી સાધુ આવવાના હતા આ બરવાળાના. મોહનલાલજીના.. ગુજરી ગયા. બરવાળાના સાધુ. મુંબઈ ગયા તો આવ્યા હતા. ભર્યું એને લેવા ગયા હતા પાલેજથી. તો માંડ માંડ હાથ આવ્યું... પછી જોડે ધર્મશાળા છે ત્યાં. ભર્યુંની છે ત્યાં મજ્યા. પછી વખત હતો. કીધું ચાલો જઈએ. નાટક જોવા જઈએ. એ વખતે તો વૈરાયના નાટક. ડાખાભાઈ ઘોલસાનું નાટક હતું. એક આઠ દિ'માં ત્રણ નાટક પાડતા અને એક રાતના પંદરસો રૂપિયા આવતા હતા. તે દિ’ ૬૪ની સાલ વાત છે. ડાખાભાઈ આપણા વાંકાનેરના. અમે ગયા તે દિ’ ભાઈ કેવા? કેવી કહેવાય? મીરાંબાઈ. મીરાંબાઈનું નાટક હતું. પણ એ વખતે વૈરાયના નાટક બહુ. મીરાંબાઈ કહે છે. પરણો છે. રાણો કહે છે મારે ઘરે ચાલ. અરે! રાણા! ‘પરણી મારા પીયુજીની સાથ બીજાના મીઠોળ ન બાંધુ.’ કેવા વૈરાય! મારા આનંદનો નાથ ઈશ્વર. એણો માનેલોને ઈ જાતનો. ઈશ્વરને હું પરણી છું. એમાં લીન થઈ ગઈ. હવે મારે પતિ બીજો ન હોય. સમજાય છે? બહુ વૈરાયના, ઘણા વૈરાય. અત્યારે તો આ બધું શું કહેવાય તમારું? કિલ્મ-કિલ્મના કાળાકેર. બાપડી આમ ઉભી હોય અને આદમી આમ હાથ નાખે આ તે નીતિના ઢેકાણા છે? આવા ... બહાર છાપે. અને એ વખતે તો વૈરાયના બહુ. ઈ ડાખાભાઈ મરતા વખતે. તે દિ’ ૬૪ની સાલ. આઠ દિ'માં ત્રણ નાટક પાડે. સાડા ચાર દજાર. પંદરસોનો .. અમે જોવા ગયા હતા. ઈ જ્યારે મરવા પડ્યા ત્યારે કહે છે. હે ડાખા! ડાખા તારું ડણપણ ત્યારે કહીએ કે અત્યારે શાંતિથી દેદ છોડ ... બધા નાટક-બાટક કર્યા અને પાડ્યા. આણ..દા..! ‘જગતને મરણતણી બીક છે, જ્ઞાનીને આનંદની લહેર છે.’ આણ..દા..! પહેલેથી આત્મજ્ઞાન થયું એટલે ભાન થયું એની વાત છે. આપણો ... એમ કે ડણપણ થયું અત્યારે શાંતિથી દેદ છોડ તો તું ડાખો કહેવા, નહિતર તો મૂર્ખ છો મોટો. ડાખા ઘોલસા બહુ એ વખતે પ્રસિદ્ધ હતો. પણ અને ઘણા વર્ષ થયા. ૬૪ની સાલ.

શ્રોતા :- ૬૮ વર્ષ.

પૂજ્ય ગુરુટેવશ્રી :- ૬૮ વર્ષ. અને અમારે તો અહીંયાં ૮૬ થયા. અહીં તો બધા ઘણા વર્ષ પહેલાની ખબર છે બધી. આણ..દા..! મોટા-મોટા નાટક જોયા છે. આણ..દા..!

ઈ ડાયો કહે છે કે ડાયા તારું ડાયાપણ કહીએ અત્યારે દેહથી બિત્ત પડીને દેહ છોડ તો. રતિભાઈ! .. એ તો બહુ પ્રસિદ્ધ હતા ડાયાભાઈ. આપણે કાઠિયાવાડમાં બહુ પ્રસિદ્ધ. ડાયા ઘોલસા. ડાયાભાઈ ઘોલસા કહેવાતા. અમે તો નાની ઉંમરમાં બધું અમારે તો પ્રવૃત્તિ હતીને ઘરની. આણા..દા..! કહે છે, હે ડાયા! અહીં કહે છે જુઓ, આવા ડાયા પુરુષો કહેવાય કે જેને પરમબ્રહ્મ આનંદનો નાથ તેના અનુષ્ઠાનમાં લીન તેને ડાયા કહેવાય. વ્યો, રતિભાઈ! આ બધા તમે સંસારના ડાયા કહેવાઓ છોને. આણા..દા..!

‘એવા ડાયા પુરુષોને....’ ઓણા..દા..! ગજબ કામ કર્યું છેને. જેને પરમબ્રહ્મ પરમાત્મા પોતાનો આનંદનો નાથ ભગવાન એના અનુષ્ઠાન, એની લીનતાના આચરણમાં લીન છે. આણા..દા..! જેને વિકલ્પમાત્ર નથી. નિર્વિકલ્પ આનંદની ધારા જેને વહે છે. આણા..દા..! ‘એવા ડાયા પુરુષોને—મુનિજ્ઞનોને અંતર્જલ્પથી પણ બસ થાઓ,...’ અંતર વિકલ્પ ઉઠે કે ‘હું આવો છું ને તેવો’ એ પણ બસ થાઓ હવે. આણા..દા..! છે? ‘(-વિકલ્પરૂપ અંતરંગ ઉત્થાનથી) પણ બસ થાઓ,...’ હું આનંદનું ધામ ભગવાન પરમબ્રહ્મમાં રમવા માગું છું. અંતરનો વિકલ્પ ‘આ ગુણ છે એને આ આત્મા છે, આ પર્યાય છે’ એવો જે વિકલ્પ છે અંતરમાં વૃત્તિ ઉઠે છે રાગ. બસ થાઓ. અલમ બસ થાઓ, આણા..દા..!

તો ‘(-ભાષા બોલવાની) તો વાત જ શી?’ છે? ભાષાસમિતિમાં આવી વાત નાખી. જ્યાં અંતર્જલ્પમાં બસ થાઓ ત્યાં ભાષા બોલવાની તો વાત જ શી? આણા..દા..! જે ભાષા. બોલવા કાળે વિકલ્પ ઉઠે રાગ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ભલે શુભરાગ છે. બોલવા ટાણે શુભ પણ રાગ-રાગ છે. આણા..દા..! રાગ વિના ભાષા છજ્જસ્થને ન હોય. એ ત્યાં નિયમસારમાં લઘ્યું છે. પરિણામ રાગ વિનાના ભાષા એને ન હોય. કેવળીને રાગ વિનાની ભાષા હોય એને. એમ કે આ પરિણામપૂર્વક ભાષા હોય. આણા..દા..! બસ, થાઓ. અમે અંતરમાં સમાવા માગીએ છીએ. જ્યાં ભગવાન છે ત્યાં અમે જવા માગીએ છીએ. પોતાનો નાથ છે ત્યાં. આણા..દા..!

‘વાત જ શી?’ ભાષા જે છે, પણ બોલવામાં વિકલ્પ ઉઠે તો રાગ છે ભેગો. આણા..દા..! એ રાગ છે એ બંધનું કારણ છે. ભાષાસમિતિ રાગ છે, એ બંધનું કારણ છે એમ કથ્યું. આણા..દા..! ભાષાસમિતિ એ ધર્મ છે એમાં. અરે! તને ક્યાં ... જિનેશ્વર વીતરાગના પંથ તે અલોકિક છે. સાધારણ માણસને તે જરૂર્યા જાય એવા નથી. આણા..દા..! શું કણશ મૂક્યો છેને મુનિએ! લખે છે ત્યાં જુઓ, આણા..દા..! એ દર ગાથા થઈ.

૬૩. અષ્ટણાસમિતિ. મુનિને અષ્ટણાસમિતિ હોય નિર્દોષ આહાર. એને માટે કરેલો આહાર, વેચાતો આહાર એ ન હોય એને. સમજાણું કાંઈ? એમાંથી અધ્યાત્મ કાઢશે.

કદકારિદાણુમોદણરહિં તહ પાસું પસત્થ ચા

દિણ્ણ પરેણ ભત્ત સમભૂતી એસણાસમિદી॥૬૩॥

અનુમનન-કૃત-કારિતવિહીન, પ્રશસ્ત, પ્રાસુક અશનને
-પરદતને મુનિ જે ગ્રહે, એષણાસમિતિ તેણે. ૬૩.

‘ટીકા :- અહીં એષણાસમિતિનું સ્વરપ કહ્યું છે.’ એટલા નિર્દોષ આદાર લેવાની વૃત્તિ ઈ છે રાગ, પણ એ એષણાસમિતિ આદાર કરવાનો એ મુનિ જંગલમાંથી જાય. મુનિઓ જંગલમાં વસતા. સમજાણું કાંઈ? એ જંગલમાંથી આવે ભીક્ષા માટે. આણ..દા..! ત્યારે નિર્દોષ આદાર હોય ત્યાં જાય અને એની વિધિ હોય એ પ્રમાણે લે. ‘એષણાસમિતિનું સ્વરપ કહ્યું છે.’ ‘મન, વચન અને કાયામાંના પ્રત્યેકને કૃત, કારિત અને અનુમોદના સહિત ગણીને...’ જે આદારમાં મન, વચન અને કાયા, કરણ, કરાવન, અનુમોદન હોય એ દોષવાળો આદાર છે. સમજાણું કાંઈ? મુનિ આવ્યા છે માટે આપણે પાણી ઉનું કરો, મોસંબી લાવો, કેરી લાવો રસ કરે. એ તદ્દન દોષ છે એ. એ મુનિને ખપે નહિ. આણ..દા..! આ તો હજુ શુભરાગની વાત છે હોં.

‘તેમનાથી સંપુર્કત અત્ર નવ કોટીએ વિશુદ્ધ નથી...’ એ લેવા લાયક નથી. નવ કોટીએ. આણ..દા..! કરણ, કરાવન, અનુમોદન, મન, વચન અને કાયા—નવ કોટીએ જ્યાં શુદ્ધ નથી તે આદાર લેવા લાયક નથી. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આ પ્રશ્ન તો અમારે દિનમાં ઉઠ્યો. દીક્ષા લીધા પહેલા. દીક્ષા ૭૦માં. દિની સાલમાં. એ રાજકોટના હતાને ગુલાબચંદ ગાંધી. રામજીભાઈ જાણે. સ્થાનકવાસી સાધુ હતા ગાંધી. રાજકોટમાં ગાંધીનું છેને. એનું ચોમાસું હતું ત્યાં બોટાઈ. દિની વાત છે આ હોં. દિનનું ચોમાસું. .. છોડી દીધું. દીરાજ મહારાજ પાસે હું ભણતો. તો ત્યાં ગયા ત્યાં એણે કીધું કે આ સાધુને માટે અપાસરા કરેલા હોય એ લે એ સાધુ નથી. ઓય મારા! આ શું કીધું? આપણે કોઈ દિ’ સાંભળ્યું નથી. નાની ઉંમર. હજુ પહેલી વહેલી દુકાન છોડી છે. વાંચેલું ખરું શાખ. આચારાંગ, સૂયગડાંગ,.. બધા વાચેલા. દુકાન ઉપર. દુકાન ઉપર. પણ આ કહે કે જેને માટે અપાસરા કર્યા હોય એ લે તો સાધુ નહિ. ઓય મારું કીધું આ તો .. સાધુ વાપરે છે એના માટે કરેલા. પછી પડ્યો વહેમ. પછી પૂછવા ગયો હું દીરાજ મહારાજ મારા ગુરુને. હજુ દીક્ષા નહોતી લીધી. કીધું આ એને માટે કરેલો અપાસરો હોય મકાન તો સાધુ વાપરે તો નવ કોટીમાંથી કઈ કોટી તૂટે? આ નવ કોટી. આ પ્રશ્ન દિનમાં કરેલો. દિનમાં થયેલું હતું. દિનમાં કહ્યું હતું. નવ કોટી કીધીને આ? મન, વચન અને કાયા, કરણ, કરાવન, અનુમોદન. કીધું આ કેમ થાય મહારાજ? તો જરી એને એમ થઈ ગયું દીક્ષા .. આ શું છે? પણ એને .. એણે માનેલું. કે જો ભાઈ! તમારા ભાઈ ખુશાલભાઈ છે એ તમારા માટે મકાન કરે અને તમે વાપરો તેમાં શું દોષ લાગે કોટીથી? મને જ્યાલ આવી ગયો હતો કે આ ભૂલ્યા. વાપરે એને કરણ તૂટે. વાપરે એનું અનુમોદન થઈ ગયું એને. કરણ, કરાવન, અનુમોદન તૂટે. તે દિ’ ખબર હતી. .. સૂયગડાંગ મોઢે કરેલું. .. દિની સાલની વાત છે. પછી કહે એ નહિ. એને માટે કરેલો

એ વાપરે તો નવ કોટીમાંથી કોટી અનુમોદન તો તૂટી જાય અને. અનુમોદન થઈ ગયું ઈ. નવ કોટીનો ત્યાગ રહ્યો નહિ કીધું. એય..! રતિભાઈ! આ તો દફની વાત છે. અત્યારે ક્યાં એ તપાસ કરે? કોણ કરે? ...

અહીં તો અમારે દીક્ષા લેવી એ રોટલા માટે નથી લેવી કાંઈ. શું છે આ? ઈ અહીં કહે છે. મુનિ માટે કરેલો હોય અને લે તો એની નવ કોટી તૂટે છે. એનું પચ્ચખાણ રહેતું નથી. એ તો દિગંબર મુનિની વાત છે. આ તો મુનિ છે જ ક્યાં? સમજાળું કાંઈ? આ તો દિગંબર મુનિ હોય જંગલમાં વસનારા. એને માટે પણ કોઈ ગામમાં બનાવ્યું હોય તો નવ કોટીનો દોષ. એ દોષવાળું છે જોયું! કોટી વિશુદ્ધ નથી એ દોષવાળું છે. આણ..ણ..! માર્ગ એવો છે, ભાઈ! એમ કે એનું વાપરે એમાં શું દોષ લાગે? એના માટે કરેલો. ઈ વાપરે એટલે પાપનું અનુમોદન થઈ ગયું. આણ..ણ..!

નવ નવ કોટીનો આણારનો દોષવાળાનો ત્યાગ છે એમ કહે છે. આણ..ણ..! સમજાળું કાંઈ? ‘અતિપ્રશસ્ત એટલે મનોહર (અત્ર);...’ આણાર હોય છે. છેને? ‘શાસ્ત્રમાં પ્રશંસેલું; જે વ્યવહારે પ્રમાદાદિનું કે રોગાદિનું નિમિત્ત ન હોય એવું.’ ‘હરિતકાયમય સૂક્ષ્મ પ્રાણીઓના સંચારને અગોચર...’ જેમાં એકેન્દ્રિયનો દાણો પણ સચેત ન હોય. આ જુવાર, બાજરો, એક-એક દાણામાં એક-એક જીવ છે. જેમાં એ દાણો ન હોય એ ગ્રાસુક કહેવાય. એમાં દાણો હોય પ્રાસુક સચિત કહેવાય. એ લઈ ન શકે. આણ..ણ..! આવો માર્ગ છે, ભાઈ! મુનિપણું તો અલોકિક વાતું છે. આણ..ણ..! ‘પ્રાણીઓના સંચારને અગોચર...’ એટલે એમાં પ્રાણી અંદર ન હોય એકેન્દ્રિય. એકેન્દ્રિય ન હોય. લીલોતરીનો કટકો એક. આ ધીસોડા, દૂધી. ધીસોડાને શું કહે છે? તુરિયા-ન્તુરિયા. તુરીયા નથી સમજતા? શું કહે છે? અમારે અહીં ધીસોડા કહે છે. તુરિયા કહે છે. એની એક કટકી રાય જેટલી લ્યો તો અસંખ્ય એકેન્દ્રિય જીવ છે અને બટાટા, શક્કરકંદ લ્યો એક રાઈ જેટલી કટકી તો એમાં અનંતા જીવ છે. આ તો વીતરાગ ભગવાને કહ્યું છે, એમ છે. આણ..ણ..! એ માધ્યલો એક જીવ પણ જેના આણારમાં ન હોય એ આણાર નિર્દોષ કહેવાય. જેમાં સચેત લીલોતરી અડી હોય કે એ નહિ. આણ..ણ..! આવો માર્ગ નાખ્યો ભાઈએ. અગોચર પ્રાસુક હોય એ પ્રાસુક જીવ હોય.

‘પ્રતિગ્રહ,...’ આણાર-પાણી શુદ્ધ છે મુનિને, પણ એને દિગંબર સંત જ્યારે વ્યોરાવનાર માણસ એને ઉભા રાખે. આણાર-પાણી શુદ્ધ છે. ઉભા રહ્યો... ઉભા રહ્યો... ઉભા રહ્યો... તો ઉભા રહે. અંદર એમ ન જાય ઘરમાં. આવી વિધિ છે. મુનિ નીકળે આણાર માટે, લીક્ષા માટે. આનંદના લહેરમાં ઝૂલતા હોય. વિકલ્પ આવ્યો છે આણારનો. એને ગૃહસ્થ ઉભા રહ્યો... ઉભા રહ્યો... ત્રણવાર ઉભા રહ્યો કહે તો ઉભા રહે. એમ કહીને આણાર ગ્રહણની વિનંતી કરવી એ પ્રતિગ્રહ. પ્રભુ! પધારો. આણ..ણ..! ‘કૃપા કરવા માટે વિનતિ; આણરસન્માન.

(આમ પ્રતિગ્રહ કરવમાં આવતા,...' આદાર-સન્માન આપે. 'મુનિ કૃપા કરી ઉભા રહે તો દાતાના સાત ગુણોથી યુક્ત શ્રાવક તેમને પોતાના ઘરમાં લઈ જઈ, ઉચ્ચ સ્થાને બિરાજમાન કરી, પગ ધોઈને, પૂજન કરે છે અને પ્રણામ કરે છે. પછી મન-વચન-કાયાની શુદ્ધિપૂર્વક શુદ્ધ ભિક્ષા દે છે.)' આવી વિધિ છે અનાદિની. આણ..દા..! જૈનદર્શનનું શું તત્ત્વ છે એટલે મુનિ શું છે એ વિધિની ખબર ન મળે. અરે! જિંદગી ક્યાં... સમજાણું કાંઈ? કહ્યુંને?

'નવવિધ પુણ્યથી (નવધા ભક્તિથી) આદર કરીને, શ્રદ્ધા,...' દેનારને શ્રદ્ધા બરાબર હોય, 'શક્તિ, અલુભ્યતા, ભક્તિ,...' હોય ભક્તિથી. 'જ્ઞાન, દ્વયા અને ક્ષમા—એ (દાતાના) સાત ગુણો...' હોય. દેનારના આવા ગુણો હોય એની પાસેથી લે. એવા 'સાત ગુણો સહિત શુદ્ધ યોગ્ય-આચારવાળા ઉપાસક વડે...' શ્રાવક હોય. 'દેવામાં આવેલું (નવ કોટિએ શુદ્ધ, પ્રશસ્ત અને ગ્રાસુક) ભોજન જે પરમતપોધન લે છે,...' આણ..દા..! એ દાથમાં લે. પાત્ર-બાત્ર મુનિને હોતા નથી. સમજાણું કાંઈ? આ મુનિને વલ્લ-પાત્ર નાખ્યા એ તો બધા કલ્પિત શાસ્ત્ર બનાવ્યા, કલ્પિત માર્ગ બનાવ્યો છે. વીતરાગનો માર્ગ નથી. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! 'આમ વ્યવહારસમિતિનો કમ છે.' લ્યો! છેને?

'હવે નિશ્ચયથી એમ છે કે—જીવને પરમાર્થ અશન નથી;...' આદાર જ ભગવાન આત્માને નથી, આદાર કેવો? એ તો જ્વા છે. એ તો વ્યવહારે વિકલ્પ ઉઠ્યો છે. 'ઇ પ્રકારનું અશન વ્યવહારથી સંસારીઓને જ હોય છે.' ઇ પ્રકારનો આદાર. એ નીચે છે. સમયસારમાં નથી, પ્રવચનસારમાં છે. છેને આમાં? ભૂલ થઈ ગઈ છે. 'સમયસારમાં (?) કહ્યું છે...' એમ લખ્યું છેને? એ પ્રવચનસારમાં છે. 'નોકર્મ-આદાર,...' એકલા રજકણો આવે 'કર્મ-આદાર,...' કર્મના રજકણ આવે 'લેપ-આદાર,...' ચોપડે શરીર ઉપર. 'કવળ-આદાર, ઓજ-આદાર...' આ પંખીઓને એની મા પંખી દાબે છેને એના? એનો ઓજ-આદાર કહેવાય છે. 'મન-આદાર...' મનથી આદાર દેવોને. 'એમ આદાર કમશઃ ઇ પ્રકારનો જાણવો.' એ 'અશુદ્ધ જીવના વિભાવધર્મ વિષે વ્યવહારનયનું આ (અવતરણ કરેલી ગાથામાં) ઉદાહરણ છે.' આણ..દા..!

'હવે (શ્રી પ્રવચનસારની ૨૨૭મી ગાથા દ્વારા) નિશ્ચયનું ઉદાહરણ કહેવામાં આવે છે.' એ નિશ્ચયની વાત છે પહેલી. 'જેનો આત્મા એષણારહિત છે (અર્થાત् જે અનશનસ્વભાવી આત્માને જાણતો હોવાને લીધે સ્વભાવથી આદારની ઈચ્છા રહિત છે)...' આણ..દા..! આદાર લેવો એ વૃત્તિ વિનાનો ભગવાન છે. એને જેણે અનુભવ્યો છે અને જાણ્યો છે એને આવી વૃત્તિ ઉઠે એને વ્યવહારે એષણાસમિતિ કહેવામાં આવે છે. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુસ્ટેવ!)

મહા સુદ-૯, સોમવાર, તા. ૦૯-૦૨-૧૯૭૯,
કણશ-૮૯, પ્રવચન નં. ૧૭૪

નિયમસાર. ૬૩ ગાથા. પ્રવચનસારનો આધાર આપે છે. ‘હવે (શ્રી પ્રવચનસારની ૨૨૭મી ગાથા દ્વારા) નિશ્ચયનું ઉદાહરણ કહેવામાં આવે છે. તે આ પ્રમાણો:’
‘જસ્સ અણેસણમ્પા તં પિ તવો તપ્પડિચ્છગા સમણા।
અણં ભિક્ખમળેસણમધ તે સમણા અણાહારા॥’

મુનિ કેવા હોય છે? ‘જેનો આત્મા ઐખણારહિત છે...’ આ આહાર લેવો એની વૃત્તિ એના વિનાનો આત્મા છે. જ્ઞાયક ચિદાનંદસ્વરૂપ એવો જેણે અંતરમાં જ્ઞાયો અને અનુભવ્યો છે. ‘(અર્થાત् જે અનશનસ્વભાવી આત્માને જ્ઞાણતો હોવાને લીધે સ્વભાવથી આહારની ઈચ્છારહિત છે)...’ આહા..દા..! ભગવાન આનંદસહિત પ્રભુ અને અતીન્દ્રિય આનંદમાં તૃમ-તૃમ એવો મુનિ. છભસ્થ પણ મુનિ આવા હોય જેને અતીન્દ્રિય આનંદની તૃમિ અંદરમાં વર્તતી હોય છે. સમજાળું કાંઈ? ભગવાન આત્મા અતીન્દ્રિય અમૃતસ્વરૂપ એનું સમ્યજ્ઞશન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર વર્તે છે. તેથી તે અમૃતના અતીન્દ્રિય અમૃતના સ્વાદિયાનો આહાર, સ્વાદનો આહાર એમાં એ તૃમ છે. આહા..દા..! સમજય છે કાંઈ?

મુનિની વાત છેને? જૈનર્દર્શનમાં મુનિ કોને કહેવા? જૈનમાર્ગમાં વીતરાગે કદ્યા એવા સંતો કોને કહેવા? એનું અહીં જ્ઞાન કરાવે છે. આહા..દા..! જેને અનશનસ્વભાવી આત્મા એટલે આનંદસ્વભાવ. આહારની ઈચ્છા અને આહાર જેના સ્વભાવમાં નથી. ભગવાન આત્મા આહારની ઈચ્છા અને આહારને લેવો એ વસ્તુસ્વરૂપમાં નથી. આહા..દા..! વસ્તુ છે જ્ઞાન આનંદ, એનું અંતરમાં જેને અતીન્દ્રિય આનંદના સ્વાદમાં તૃમ-તૃમ મુનિ છે. આહા..દા..! સમજય છે કાંઈ? સમ્યજ્ઞશ્ટિ પણ ધર્મની પહેલી શરૂઆતવાળો ધર્મી ગૃહસ્થાશ્રમમાં ભલે હોય, પણ સમ્યજ્ઞશ્ટિ એને આત્મા અતીન્દ્રિય આનંદમાં સ્વાદ એને આવ્યો છે સ્વાદ. આહા..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદથી ભરેલો ભગવાન એને જ્ઞેય જ્ઞાનમાં જ્ઞેય બનાવી તેની વર્તમાન દશામાં અનંત ગુણોની શક્તિરૂપ જે છે એની વ્યક્તતરૂપ અંશ અવરસ્થાબુદ્ધ પ્રગટ થઈ છે. આહા..દા..! એથી સમ્યજ્ઞશ્ટિ જીવ પોતાના અતીન્દ્રિય આનંદની લહેરની મજામાં... આહા..દા..! ભલે થોડો આનંદ. ઇન્નું દંજર ક્ષી હોય એને ચક્કવતી હોય તો. છતાં એને અંતરમાં તો અતીન્દ્રિય આનંદના સ્વાદમાં એને કોઈ પ્રત્યે સ્વાદ એને દેખાતો નથી. આહા..દા..! ચક્કવતીનું રાજ હોય તીર્થકર પદવી. ૧૬, ૧૭, ૧૮. એ ચક્કવતી હતા, તીર્થકર હતા અને કામદેવ હતા. ત્રણ તીર્થકરો. સોણમાં શાંતિનાથ, સતરમાં કુંથુનાથ, અદારમાં અરનાથ. ત્રણો તીર્થકર હતા, ત્રણો ચક્કવતી હતા, ત્રણો

કામદેવ હતા. ભરતમાં એના જેવું સુંદર રૂપ કોઈનું નહોતું. જેને છન્નું હજાર રાણી હતી, બોતેર હજાર નગર, અડતાલીસ હજાર પાટણ, છન્નું કરોડ ગામ, ચોરાસીલાખ હાથી. પણ જેને અંતરમાં ભગવાન આત્મા આનંદનો સ્વાદ લીધો છે. આણ..દા..! સમ્યજ્ઞર્ણનમાં... તીર્થકરો તો સમ્યજ્ઞર્ણન લઈને આવે છે. સમજાય છે કાંઈ? પછી તો ભલે પરણો, પણ એ રાગ છે તોપણ રાગને દુઃખ દેખે છે. એ આત્માના.. આણ..દા..! આત્મા શું ચીજ છે! અતીન્દ્રિય અમૃતના સ્વભાવથી ભરેલો ભગવાન. આણ..દા..! એના જેને સ્વાદ આવ્યા છે અંશે એ પણ ઈન્દ્રજ્ઞના ઈન્દ્રજ્ઞાસન અને ચક્રવર્તીના ભોગ એને તુચ્છ લાગે છે. આ તો મુનિ છે હવે. આણ..દા..! એને તો ચારિત્ર છે એટલે અતીન્દ્રિય આનંદ ઉગ્ર વધી ગયો છે. જેને શાસ્ત્રમાં ‘પ્રચુર સ્વસંવેદનસ્વરૂપ’ એમ કહ્યું છે પાંચમી ગાથામાં. સમયસાર. પ્રચુર સ્વસંવેદનસ્વરૂપ જેને આનંદની મહોર છાપ છે. આણ..દા..! ટ્રેડમાર્ક હોય છેને જેમ, એમ મુનિઓને. આણ..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદનો સાગર ભગવાન એમાં એકાગ્ર થઈને જોણો અતીન્દ્રિય આનંદની પર્યાપ્તમાં ભરતી-બાઢ લાવ્યો છે. આણ..દા..! કહો, ભગવાનજીભાઈ! આવી વાતું છે આ.

એવા ‘જેનો આત્મા એષણારહિત છે...’ એટલે? કે આણરની ઈચ્છા વિનાનો છે ઈ. વસ્તુ છે એ તો અનુભવમાં એ આવી છે. સમજાણું કાંઈ? એષણા ઈચ્છા અને એષણાથી આણર લેવો એ વસ્તુમાં નથી. એવો આત્મા જેને જાણતો હોવાથી. આણ..દા..! આત્માને સાધારણ તુચ્છ ગણી નાખ્યો છે અને બહારની આ લક્ષ્મી, બાપડી, છોકરા, આબરૂ એની એને અધિકતા અને મહિમા લાગી છે અજ્ઞાનીને. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? મોટો અમૃતનો સાગર ભગવાન અતીન્દ્રિય આનંદી છલોછલ પરિપૂર્ણ ભરેલો ભગવાન. એ મુનિને એના અતીન્દ્રિય આનંદના સ્વાદ ઘણો ઉત્કૃષ્ટ આવ્યો છે. કેવલી જેટલો નહિ પણ એની ભૂમિકા પ્રમાણો. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

એ ‘એષણારહિત છે (અર્થાત્ જે અનશનસ્વભાવી આત્માને જાણતો હોવાને લીધે સ્વભાવથી આણરની ઈચ્છારહિત છે) તેને તે પણ તપ્ય છે;...’ આ તપ. જેને ભગવાન અતીન્દ્રિય આનંદની સમીપમાં જે વસે છે, એ ઉપવાસ અને એ તપ છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! ઉપવાસ કહેવાય છેને? એ અતીન્દ્રિય શાનસ્વરૂપ ભગવાન અતીન્દ્રિય આનંદનું દળ, અતીન્દ્રિય આનંદનું આત્મા સત્ત તેનું અતીન્દ્રિય આનંદ એનું સત્ત, અતીન્દ્રિય આનંદપણું. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? એના સમીપમાં વર્તે છે ઘર્મી. આણ..દા..! રાગથી, નિમિત્તથી દૂર વર્તે છે. અને મુનિરાજ અને સમકિતી જીવ પણ ખરેખર તો. અદીં વિશેષ તપ લેવો છેને ચારિત્ર? એ અતીન્દ્રિય આનંદના સ્વભાવમાં તદ્દન સમીપમાં વર્તે છે. જેનો અતીન્દ્રિય આનંદમાં ઉપવાસ છે. ઉપ નામ સમીપ જેમાં રહેવાનું સ્થાન છે. આણ..દા..! અરે! આવું! સમજાણું કાંઈ? એને એ પણ એક તપ છે, કહે છે. આણ..દા..! એ તપ છે. આણ..દા..! છે? પ્રવચનસારની ગાથા છે. કુંદુંદાચાર્ય મહારાજ આણ..દા..! ભગવાનની

જેણો ભરતક્ષેત્રથી મહાવિદેહની જાત્રા કરી. આણા..દા..! એમની આ ગાથા છે.

કહે છે, જેને ઈચ્છા અને આહાર લેવો એ બેય જેનામાં નથી. એવું જે જ્ઞાન ભગવાન તત્ત્વ. મહિમાવાળો આનંદ સ્વભાવીતત્ત્વ. એવા આત્માને ભાવતો, એવા આત્માના સમીપમાં દરતો, રહેતો, વસતો અને તપ કહેવામાં આવે છે. આ તપ. સમજાણું કાંઈ? છે? ક્યાં છે? ‘તેને તે પણ તપ છે;...’ આણા..દા..! તેને એટલે કે અનશનસ્વભાવી વિનાની ઈચ્છા અને વિનાનો ભગવાન આત્મા એવો અનાકૃણ આનંદનો નાથ પ્રભુ જેના વેદનમાં વર્તે છે એ અનશનસ્વભાવી ભગવાનના સમીપમાં છે ઈ. રાગમાં હતો ત્યારે ભગવાનના આનંદના સ્વભાવથી દૂર હતો. આણા..દા..! અનાદિથી પુણ્ય અને પાપના વિકલ્પમાં રહેતો ત્યારે આનંદના સ્વભાવથી એ દૂર રહેતો હતો. એને રાગ અને નિમિત્તથી દૂર કરી અને ભગવાન આનંદના સમીપમાં જેનું વસવું થયું છે એ પણ એક એને તપ છે. આણા..દા..! રતિભાઈ! અરે! આવી વ્યાખ્યા! નવનીતભાઈ! આ તો ઓલા અપવાસ કરે, .. કરે, અષ્ટમ કરે. અરે! ભગવાન! મૂળ તો તપ આ છે. સમજાણું કાંઈ?

કેમ કહ્યું? કે આત્મા અનશનસ્વભાવી છે એની ઈચ્છા નથી. એટલે ઈચ્છા નિરોધ થઈ ગયો. તપની વ્યાખ્યા ઈ છેને? આણા..દા..! છે એમાં? ‘જેનો આત્મા એષણારહિત છે (અર્થાત् જે અનશનસ્વભાવી આત્માને જાણતો હોવાને લીધે સ્વભાવથી આહારની ઈચ્છારહિત છે)...’ ઈચ્છા જ નથી જેને. આણા..દા..! અને ઈચ્છાનો નિરોધ થતા અમૃતના સ્વાદની ઉગ્રતાની બાઢ આવી છે. આણા..દા..! ભરતી આવી છે. એના સમીપ વર્તે છે માટે તેને ઉપવાસી તપવાળો કહીએ. આણા..દા..! સમજય છે કાંઈ? એને તપસ્વી એટલે કે મુનિ કહીએ. તપકલ્યાણક કહેવામાં આવે છેને? તપકલ્યાણકનો અર્થ? ચારિત્રકલ્યાણક. ચારિત્રકલ્યાણકનો અર્થ? સ્વરૂપના આનંદમાં રમવું, દરવું, ઉપવાસ એનું નામ તપ અને એનું નામ ચારિત્ર અને એનું નામ મુનિપણું કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! આ તો સાંભળ્યું પણ ન હોય હજુ કેવું મુનિપણું એણે. આ જૈનદર્શન વીતરાગ ત્રિલોકનાથ પરમાત્માના પંથમાં આ માર્ગ છે. આણા..દા..! પોપટભાઈ!

શું કીધું ઈ? જેને ઈચ્છા નથી અને આનંદની સમીપમાં વર્તે છે એટલે આનંદ જેને વેદનમાં અતીન્દ્રિય આનંદ જેને આવ્યો છે, સુખનો સાગર જેણો પર્યાયમાં ઉછાય્યો છે, સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! એને એ સમીપમાં, આનંદમાં વર્તે એ પણ એક તપ છે, કહે છે. ‘નિશ્ચયેન નિરાહાર આત્મભાવનારૂપં ઉપવાસ લક્ષણं તપ’ પંડિતજી! સંસ્કૃત જ્યસેનાચાર્ય. ‘નિશ્ચયેન નિરાહાર આત્મભાવનારૂપં ઉપવાસ લક્ષણં તપ’ આણા..દા..! ‘નિશ્ચયેન નિરાહાર આત્મભાવનારૂપં’ આત્મસ્વભાવની ભાવનારૂપ. ઈ ભાવના ઉપવાસ લક્ષણ તપ. આણા..દા..! ‘તત् નિશ્ચય લક્ષણ તપ’ બે વાત નાખી છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આ નિરાહાર છે. વસ્તુ નિરાહાર છે. છે આનંદનો આહાર જેને. આણા..દા..! અરે! ભગવાન આત્મા કોણ છે, ભાઈ! અને એ વીતરાગમાર્ગ એ આત્મા વીતરાગસ્વરૂપ જ છે. વીતરાગસ્વરૂપ કહો, રાગરહિત કહો, અનાકુળ આનંદ કહો, અકષાયસ્વભાવ કહો, શાંતિનો સાગર કહો, એના સમીપમાં રહે તે તપ કહેવામાં આવે છે. એના અંતરમાં રહે તેને મુનિપણું કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? જુઓ અહીં.

‘તેને તે પણ તપ છે;...’ આણા..દા..! ભાષા! છેને? ‘જસ્સ અણેસણમપ્પા તં પિ તવો’ ઈ ને? ઈ. ‘તં પિ તવો’ આણા..દા..! કેટલી ટૂંકી ભાષામાં ‘જસ્સ અણેસણમપ્પા તં પિ તવો’ જેનો એષણા અને ઈચ્છા વિનાનો ભગવાન એવું જેને ભાનમાં આવ્યું અને એના સમીપમાં જે પડ્યો એ પણ એક તપ છે કહે. સમજાણું કાંઈ? ‘(વળી) તેને પ્રામ કરવા માટે...’ એટલે શું? હવે એ પૂર્ણ આનંદસ્વરૂપ ભગવાનની પ્રામિ માટે ‘(-અનશનસ્વભાવી આત્માને પરિપૂર્ણપણે પ્રામ કરવા માટે)...’ અતીન્દ્રિય આનંદનું સમીપપણુંઝુપ ઉપવાસ તો વર્તે છે, પણ હવે પૂર્ણ આનંદની પ્રામિ માટે. આણા..દા..! ‘(-અનશનસ્વભાવી આત્માને પરિપૂર્ણપણે પ્રામ કરવા માટે) પ્રયત્ન કરનારા...’ દેખો ભાષા! આણા..દા..! મુનિઓનો પ્રયત્ન આ છે. આણા..દા..! આત્માને પરિપૂર્ણ પ્રામ કરવાનો પ્રયત્ન છે. આણા..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદ અને અતીન્દ્રિય કેવળજ્ઞાન પ્રામ કરવાનો પ્રયત્ન છે. આણા..દા..! ચાલે છે ભાષા એષણા. તો એષણા એ ઈચ્છા નહિ, કહે છે. એનો પ્રયત્ન નથી. આણા..દા..! પ્રયત્ન તો ભગવાન આનંદના નાથની અંદર એકાગ્ર થઈ પૂર્ણ આનંદ પ્રામિ કરવાનો જેને પ્રયત્ન વર્તે છે. આણા..દા..! પ્ર-વિશેષે, યત્ન-પુરુષાર્થ. આણા..દા..! ઓછો..દો..! જિનવાણી તો જુઓ!

‘તેને પ્રામ કરવા માટે...’ કોને? એષણારહિત એવો ભગવાન આત્મા, આણારની ઈચ્છા વિનાનો પ્રભુ આત્મા. એને જાણ્યો છે, અનુભવ્યો છે. ઈ કીધુંને? જાણતો હોવાને લીધે આણારની ઈચ્છારહિત છે. ‘તેને પ્રામ કરવા માટે...’ એની પૂર્ણ દશા, પૂર્ણ આનંદ, મોક્ષ એટલે પૂર્ણ આનંદ, મોક્ષ એટલે પૂર્ણ જ્ઞાન, મોક્ષ એટલે પૂર્ણ પ્રસાદ, મોક્ષ એટલે પૂર્ણ શ્રદ્ધા અને દર્શન-દર્શનોપ્યોગ. આણા..દા..! એને પ્રામ કરવા માટે ‘પ્રયત્ન કરનારા એવા જે શ્રમણો...’ આણા..દા..! એષણાસમિતિની અંદર ઓલી એક આહાર લેવાની વૃત્તિ ઉઠે છે એ એનો પ્રયત્ન નથી, કહે છે. એ તો આવે છે, આવી જાય છે. આણા..દા..! રાગનો પ્રયત્ન નથી. રાગનો પ્રયત્ન તો હલકાઈ છે. આ તો પૂર્ણ સ્વભાવને પ્રામ કરવાનો જેને પ્રયત્ન છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

સંતો જેને આનંદના રમતું જેને પ્રગટી ‘નિજપદ રમે સો રામ કહીએ.’ આણા..દા..! જે અતીન્દ્રિય આનંદની બાઢમાં રમતા હોય છે. આણા..દા..! આ બાગબગીચામાં જાય છેને ફરવા નથી જતા? એમ અતીન્દ્રિય આનંદના બાગમાં મુનિ તો ફરવા જાય છે અંદર. આણા..દા..!

શ્રોતા :- બગીચો આવ્યો ક્યા?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- ઈ આવ્યો અહીં અંદર. એય..! રતિભાઈ! ક્યાં આવ્યું કારખાનું તમારું રાજકોટમાં? એમ આ કહે છે ક્યાં આવ્યો આનંદ? આણા..ણા..! ભગવાન! તારી પરિપૂર્ણ શક્તિ અને સ્વભાવની શું વાતું કરવી? જેને કેવળી પણ વાણી દ્વારા પૂરું કહી શક્યા નથી. ‘જે સ્વરૂપ સર્વજ્ઞ દીંહું જ્ઞાનમાં કહી શક્યા નહિ તે પણ શ્રી ભગવાન, તે સ્વરૂપને અન્યવાણી તે શું કહે?’ આણા..ણા..! ‘અનુભવ ગોચર માત્ર રહ્યું તે જ્ઞાન.’ આણા..ણા..! એવો જે ભગવાન આત્મા. આણા..ણા..! જુઓને આ. આ શ્લોક તો ચરણાનુયોગનો છે, પ્રવચનસારનો. વ્યવહાર છે. અને આ વ્યવહાર ચાલે છે એમાં એનો આધાર આપ્યો છે. આણા..ણા..!

અનશનસ્વભાવી. અનશન એટલે અશનરહિત સ્વભાવી, અશન વિનાનો ભગવાન આત્મા, આણાર વિનાનો આત્મા, પાણી વિનાનો આત્મા. આણા..ણા..! એવો અનશન, અશન વિનાનો અનશનસ્વભાવી આત્માને પરિપૂર્ણપણે ગ્રામ કરવા માટે. આણા..ણા..! પ્રયત્ન કરનારા મુનિઓ એ પ્રયત્ન કરે છે, કહે છે. કહો, આ ઉપદેશનો અને આણાર લેવાનો (પ્રયત્ન) એ નહિ કહે. આણા..ણા..! ‘એવા જે શ્રમણો તેમને અન્ય (-સ્વરૂપથી જુદી એવી) બિક્ષા એષણા વિના...’ અન્ય સ્વરૂપથી જુદી એવી બિક્ષા એષણા વિના ‘(-એષણાદોષરહિત) હોય છે;...’ બે વાત લીધી. એક તો વસ્તુ પોતે એષણારહિત છે. એટલે ઈચ્છા અને આણાર વિનાની. અને આણાર લે છે, પણ એષણાસહિત વિકલ્પથી એને છે. નિર્દ્દેશ આણાર એને માટે કરેલો નહિ, પાણીનો બિંદુ પણ કરેલો નહિ. ગૃહસ્થોએ પોતાને માટે કરેલો, બિક્ષાએ જઈ ચડ્યા સંતો. એને નિર્દ્દેશ આણાર લે છે. એને એ પણ એક એષણા છે કહે છે. ઈ પણ એષણારહિત કહેવાય છે, દોષરહિત કહેવાય છે એમ. એષણાસહિત એટલે દોષરહિત કહેવાય છે. એક તો વસ્તુ એષણારહિત છે ઈચ્છા વિનાની અને આ એષણા દોષરહિત આણાર છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..ણા..!

માટે તે બેય રીતે આણાણારિ છે. આણારની વૃત્તિ ઉઠી છે છતાં તે એષણામાં દોષરહિત આણાર છે માટે તેને એષણારહિત એવો તો સ્વભાવ છે અને એષણારહિત દોષરહિત એની વૃત્તિ છે. માટે તેને આણાણારિ કહીએ છીએ, કહે છે. આણા..ણા..! જુઓ, એ જૈનર્દ્ધનનું શું સ્વરૂપ, બાપુ! લોકોએ સાંભળ્યું નથી. અજૈનના સ્વરૂપ સાંભળીને જૈન કહે છે એમ માની બેઠા છે. ત્રણાલોકના નાથ વીતરાગ જિનેન્દ્રાદેવ પરમેશ્વર કેવળજ્ઞાની એની જે વાણી છે એ શું છે? એમાં શું કહ્યું છે? મુનિપણું કોને કહ્યું? સમકિતી કોને કહ્યા? શ્રાવક કોને કહ્યા? કેવળી કોને કહ્યા? આણા..ણા..! એને યથર્થપણે કોઈ દિ’ અનંતકાળમાં જાણ્યું નથી એણો. સમજાણું કાંઈ?

અહીં કહે છે ‘એવા જે શ્રમણો તેમને અન્ય (-સ્વરૂપથી જુદી એવી) બિક્ષા...’ છે તો સ્વરૂપથી જુદી, પણ એષણા વિના હોય છે એટલે કે એષણાદોષરહિત હોય છે.

‘તેથી તે શ્રમણો અનાહારી છે.’ બે રીતે અનાહારી કહ્યા—એક તો આહાર અને આહારની ઈચ્છા વિનાનું સ્વરૂપ છે. તેની જેને પ્રામિ છે અને આહાર અને એષણાદોખરહિત છે માટે પણ એ અનાહારી કહેવામાં આવે છે. આહા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આહા..દા..! આ તમે તો બધા જૂના હિગંબર હતા. વાત ઈ. આત્મા હિગંબર છે. ઈચ્છા વિનાનો, કપડા વિનાનો, શરીર વિનાનો. એવો ભગવાન આત્મા. આહા..દા..! એ હિગંબર છે. વસ્તુ એવી રાગ વિનાની વસ્તુ આખી. ઈચ્છાદ્વારી કપડા જેને નથી. એવું આત્માનું સ્વરૂપ એને જાણો, માને અને અનુભવે. એને એ હિગંબર ધર્મની શ્રદ્ધા થઈ એટલે કે આત્માની શ્રદ્ધા થઈ એમ કહેવામાં આવે છે. આહા..દા..! સમજાણું કાંઈ? અને હિગંબર એ મુનિ. આહા..દા..! લ્યો!

એ તો અનાકૃણ શાંતરસની સમીપમાં વસનારા. રાગથી, વિકલ્પથી, નિમિત્તથી દૂર વર્તનારા. એવાઓ સ્વભાવથી અનાહારી છે અને એષણાદોખરહિત છે માટે બેય રીતે તેને અમે અનાહારી કહેવા માગીએ છીએ. આહા..દા..! એ સીધી વાત છેને. વિકલ્પ કાઢી નાખ્યોને? વિકલ્પ છે નહિ સ્વભાવમાં અને વિકલ્પ ઉઠ્યો છે, પણ એ નિર્દ્દિષ્ટ લે છે. એ અપેક્ષાએ એને આહાર લેતા છતાં અનાહારી કહેવામાં આવે છે. ટીકામાં તો અવિહારી પણ લીધું, નહિ? ભાઈ! આ ગાથા છેને. આમાં નથી. એની ટીકામાં લીધું. આ તો કળશ છે. પણ ટીકા છેને આની ૨૨૭ની. જેવા અનાહારી લીધા છે એવા ભગવાન આત્માને અવિહારી લીધો છે. વિહાર કરે છતાં અવિહારી. કેમ? કે એક તો ગ્રલુ નિર્જિય છે. ઓલામાં અનાહારી છે ત્યારે અવિહારી કેમ કહ્યો? ચાલે છે ઈયસિમિતિ શોધીને મુનિ, છતાં એને અવિહારી કહે છે. કેમ? કે ભગવાન આત્માની કંપત્રની કિયા વિનાનો છે એ તો. આહા..દા..! નિર્જિય છે. એક વાત.

અને જોઈને, ઈચ્છામાં જોઈને ચાલવું, જેને કોઈને દુઃખ ન થાય એવો પ્રમાદભાવ નથી. એથી તેને અવિહારી કહેવામાં આવે છે. આહા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આ તો માર્ગ વીતરાગનો ભાઈ! એ કાંઈ સાધારણ વાત નથી. લોકોએ સાધારણ કરી નાખ્યો. નમો અરિહંતાણાં... નમો અરિહંતાણાં... નમો આઈરિયાણાં.... શું કહેવાય અરિહંતને .. એની ખબર ન મળે. આહા..દા..! જેણા એષણાનું કલ્યું એમ વિહારનું લેવું. કેમકે ભગવાન તો નિર્જિયસ્વરૂપ જ એનું છે. હાલવું-ચાલવું એ કિયા સ્વરૂપમાં છે જ નહિ. આહા..દા..! એક વાત. તેથી એના સમીપમાં રહે માટે અવિહારી. અને ચાલતા પણ ઈયસિમિતિથી કોઈને દુઃખ ન થાય એવો જ્યાં સાવધાનીનો વિકલ્પ છે, તેથી તે ચાલતા છતાં અવિહારી કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? એ કળશ થયો.

શ્રોતા :- બોલવા છતાં એમાં શું લાગે પડે?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- બોલવા છતાં બોલતા નથી. ચાલવા છતાં ચાલતા નથી. બોલવામાં કેમ? કે બોલવાની ઈચ્છામાત્ર વસ્તુમાં નથી. બોલવાના ૨૭કર્ણો નથી, એની ઈચ્છામાત્ર નથી

એવો ભગવાન આત્મા જેને દિને સમીપમાં વર્ત છે તેથી તે મૌન છે, બોલ્યા વિનાનો છે અને બોલે ત્યારે પણ ભાષાસમિતિનો વિકલ્પ છે એ નિર્દોષપણે રાગના સ્થાપન વિના એવા વિકલ્પથી જે ભાષા છે, માટે તેનો બોલતા છતાં તેને મૌનને અબોલતો-અબોલ કહીએ છીએ. ઈ સમયસાર નાટકમાં આવે છે. નાટકમાં આવે છે હવે ક્યાં.

શ્રોતા :- બોલવા છતાં બોલતો નથી.

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- હા, અવિહારી અને બોલવું એય..! ક્યે ઠેકાણે આવે છે? એ પણ કણશ હવે આપણને કાંઈ યાદ રહે છે એટલું? સમયસાર નાટકમાં છે. કોકને અભ્યાસ હોયને એકાદને તો એમાંથી કાઢે. આણ..હા..! સમયસાર નાટકમાં છે.

‘એવી રીતે (આચાર્યવર) શ્રી ગુણભક્તસ્વામી...’ આધાર આપે છે. ‘(આત્માનુશાસનમાં ૨૨૫માં શ્લોક દ્વારા) કહ્યું છે કે :—’

(માલિની)

‘યમનિયમનિતાન્તः શાન્તબાહ્યાન્તરાત્મા
પરિણમિતસમાધિः સર્વસત્ત્વાનુકમ્પી।
વિહિતહિતમિતાશી કલેશજાલં સમૂલं
દહતિ નિહતનિદ્રો નિશ્ચિતાધ્યાત્મસારઃ॥’

આણ..હા..! ‘શ્લોકાર્થ :- જેણે અધ્યાત્મના સારનો નિશ્ચય કર્યો છે,...’ સમજાણું? કેવા મુનિ હોય છે? અધ્યાત્મનો સાર. અધ્યાત્મ આત્માનો સાર. વીતરાગભાવ જેણે પ્રગટ કર્યો છે. આણ..હા..! શાસ્ત્રાત્પર્ય જે વીતરાગભાવ. આવે છેને? એવો જેણે વીતરાગભાવ પ્રગટ કર્યો છે. એ અધ્યાત્મનો સાર છે. આણ..હા..! વીતરાગમૂર્તિ પ્રભુ એનો આશ્રય લઈને જેણે વીતરાગદશા પ્રગટ કરી છે એ અધ્યાત્મનો સાર છે. એ શાસ્ત્રનો સાર છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..હા..! રાગ કરે છે ઈ અહીં નથી. આણ..હા..! ‘જેણે અધ્યાત્મના સારનો નિશ્ચય કર્યો છે,...’ છેને પાઠ? ‘નિશ્ચિતાધ્યાત્મસારઃ’ છેલ્યું પદ છેને? આણ..હા..! અનાકુળ આનંદના ભાવને જેણે પર્યાયમાં પ્રગટ કર્યો છે. ઈ અધ્યાત્મનો સાર એ વીતરાગતા છે. અધ્યાત્મનો એટલે આત્માનો સાર એ વીતરાગપરિણાતિ છે. આણ..હા..! એ મુનિએ જેણે અંતરથી પ્રગટ કરી છે. આણ..હા..!

‘જે અત્યંત યમનિયમસહિત છે,...’ એ અત્યંત યમનિયમ. શ્રીમદ્ભ્રમાં આવે છેને કે સમ્યજ્ઞશન વિના ‘યમ નિયમ સંયમ આપ કીયો પુની ત્યાગ વૈરાય અથાગ લખો, વનવાસ રખો, મુખ મૌન રખો દઢ આસન પદ્મ લગાઈ દીયો.’ આણ..હા..! ‘જ્યુ લેટ જ્યુપે તબ ત્યોહી તપૈ ઉર સે ઉદાસી લહી સબ પે વહ સાધન વાર અનંત કીયો તદપિ કષુ હાથ દજુ ન પડ્યો.’ એ યમનિયમ અનંતવાર લીધા, પંચમદ્યાવ્રત નિયમ. આણ..હા..! ‘યમ નિયમ સંયમ’ ઈન્દ્રિય દમન કરી. ‘યમ નિયમ સંયમ આપ કીયો પુની ત્યાગ વૈરાય અથાગ લખો,...’

જંગલમાં રવ્યો, સ્ત્રીઓ, કુટુંબને છોડી દીધા. આણ..દા..! એવું અનંતવાર કર્યું પણ આત્મજ્ઞાન એણો કર્યું નહિ. આણ..દા..!

શ્રોતા :- શુભભાવ કર્યો અને શુદ્ધભાવ ન કર્યો.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ન કર્યો. અને આ તો આત્મજ્ઞાન સહિતની વાત છે આ. યમનિયમ. આણ..દા..! નિશ્ચયથી યમ તો સ્વરૂપમાં જમવું એ યમ છે. ભગવાન આનંદની દષ્ટિ કરી, અનુભવ કરીને એમાં યમ જમવું. નિયમ પણ એમાં નિયમ નિશ્ચિત સ્થિર થવું. એવો ‘જે અત્યંત યમનિયમ સહિત છે,...’ આણ..દા..! જેનો આત્મા બહારથી અને અંદરથી શાંત થયો છે. આણ..દા..! જેને અંતરમાં શાંતરસ જેને પરિણામ્યો છે. આણ..દા..! વસ્તુમાં શાંતિ છે અને પર્યાપ્તમાં શાંતિ પ્રગટ થઈ છે. આણ..દા..! શરીરમાં પણ જેની શાંત મુદ્રા દેખાય છે, કહે છે. આણ..દા..! હરીને આત્મામાં જામી ગયા હોય એવી તો શરીરમાં જેને શાંતિ દેખે છે. એ મુનિ હોય છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘જેને સમાધિ પરિણામી છે,...’ ‘પરિણમિત’ છેને? એને? ‘પરિણમિતસમાધિઃ’ કેવા છે મુનિ? જેને સમાધિ પરિણાણી છે. એટલે? સમાધિ ઓલા બાવા કરે ઈ હશે? આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિરહિત સમાધિ. આધિ નામ શરીરમાં રોગ નથી, બહારની દશા નથી. આધિ નામ બહારની ચિંતા નથી, વ્યાધિ નામ અંતર દેહની દશા નથી એને. આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિ. આધિ એટલે સંકલ્પ-વિકલ્પ નથી અને ઉપાધિ એટલે બહાર નથી. ઉપાધિ, વ્યાધિ અને આધિ એના રહિત તે સમાધિ. લોગરસમાં આવે છે ‘સમાહિવર મુતં મુદિંતુ.’ શ્રોતાંબરમાં. પણ એને ક્યાં અર્થની ખબર હોય?

શ્રોતા :- મને સમાધિ આપો. ઉત્તમ સમાધિ આપો.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ‘સમાહિવર મુતં મુદિંતુ’ લોગરસમાં આવે છે. ... ‘સમાહિવર મુતં મુદિંતુ’ આવે છેને. ઈ સમાધિ કોને કહેવી એની ખબર ન મળે. સવાર-સાંજ ગઠિયા હંકે જાય. સમાધિ એટલે આનંદની શાંતિના ઉછાળા જેમાં આવે, જેના રાગના અભાવમાં વીતરાગતાની પરિણાતિ ઉછળે, એને સમાધિ કહે છે. ઓલા બાવા સમાધિએ ચડી જાય એ નહિ ઈં. એ તો અજ્ઞાની છે. ઓલા કહે છે ઓલા ૨૪નીશ, વિકલ્પ શૂન્ય થઈ જાઓ... શૂન્ય થઈ જાઓ... શૂન્ય થઈ જાઓ... પણ શૂન્ય કેવી રીતે થાય? જી થઈ જશે. શૂન્ય ક્યારે થાય? કે અસ્તિત્વ પૂર્ણ આનંદન અસ્તિત્વની પ્રતીતિ અને અનુભવ થયો એને લક્ષે વિકલ્પરહિત થાય તો શૂન્ય થાય. પણ અસ્તિત્વની ચીજ કેટલી અને કેવડી છે એ દષ્ટિમાં આવ્યા વિના વિકલ્પથી શૂન્ય થાય શી રીતે? સમજાણું કાંઈ? મોટો ઉપદેશ આપે છે કાંઈ ડેકાણા વિનાનો. ૨૪નીશ. તારણસ્વામીનો ઓલો હતો. આ શોભાલાલ શેઠ છેને? એ તારણસ્વામીના શેઠિયા છે. એમાં એ હતો. અત્યારે ભ્રષ્ટ થઈ ગયું બધું. જૈનર્દર્શન શું છે?

શ્રોતા :- .. હું તો ગુરુ કરીને આવ્યો.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ગુરુ કરીને આવ્યો. ગપે ગપ મારનારા વાણિયા પણ મળે એવા. જૈનમંથી માનનારા મળે છે. સ્થાનકવાસીમાં, દેરાવાસીમાં. એમાં સ્થાનકવાસીમાં વધારે એવા માનનારા છે એને. આણ..દા..!

અહીં તો પૂર્ણ સ્વરૂપમાં પૂર્ણ જે અસ્તિત્વ છે એની હ્યાતીનો સ્વીકાર થતાં વિકલ્પથી શૂન્ય થાય તેને વિકલ્પની નાસ્તિ કહેવામાં આવે છે. વિકલ્પથી શૂન્ય થઈ જાઓ, પણ અસ્તિ શું તત્ત્વ છે? એ અસ્તિના ઉપર પગ આવ્યા વિના વિકલ્પની શૂન્યતા કોઈ હિ' ત્રાણકાળમાં થાય નહિ. આણ..દા..! સમજાળું કાંઈ? એનો મોટો ઉપદેશ છે. રોવો પહેલા ખૂબ રોવો. અને પછી શૂન્ય થઈ જાઓ. હસાવે, રોવે. અરે! ગાંડા આવા. વાણિયા પણ મળ્યા છે એને. નથી ઓલો તમારે કોણ એક વાંકાનેરનો? રવિચંદ. છેને? સ્થાનકવાસી છેને ઈ? હવે એ એનો પાક્કો થઈ ગયો છે. અમદાવાદમાં છે. આણ..દા..! ઈ આ જ ઉપદેશ છે એમ કહે. મહારાજ જે કહે છે ઈ જ છે એમ કહે. આણ..! કાંઈ ખબર ન મળે. બુદ્ધિના બારદાન. ક્યાં વીતરાગમાર્ગ અને ક્યાં? આણ..દા..!

‘જેનો આત્મા બહારથી અને અંદરથી શાંત થયો છે, જેને સમાધિ પરિણમી છે,...’ આણ..! વીતરાગભાવનું જેને દશામાં પરિણમન થઈ ગયું છે. સુખ અને શાંતિની શક્તિદ્રષ્ટુપ જે પૂર્ણ છે, એની પર્યાપ્તમાં સુખ અને શાંતિનું પરિણમન થઈ ગયું છે. શાંત... શાંત... શાંત... અને સમાધિ પરિણાત કહેવામાં આવે છે. ‘જેને સર્વ જીવો પ્રત્યે અનુકૂળ છે,...’ સર્વ પ્રત્યે અનુકૂળ છે. વીતરાગીભાવ છે એ કોઈ પ્રત્યે એને દ્રેષ્ટ કે દુઃખ દેવાનો ભાવ નથી. એ અનુકૂળ એટલે વિકલ્પની વાત નથી આ. અરાગી ભાવ છે એ સર્વ પ્રત્યે અનુકૂળ છે. પંચાધ્યાયમાં લીધું છે. અનંતાનુભંધીનો અભાવ એ બધા પ્રત્યે અનુકૂળ છે.

‘જે વિહિત (-શાસ્ક્રાંતા મુજબનું)...’ આણ..દા..! ભગવાનની આજ્ઞા પ્રમાણે ‘હિત-મિત ભોજન કરનાર છે,...’ ‘હિતકર અને...’ મિત ‘મર્યાદાસર.’ માપસર. આણ..દા..! એને માટે કરેલું નહિ અને તે પણ હિતકર હોય તે અને વ્યવહારથી વાત છેને? મર્યાદિત. ઓવું ભોજન. પેટ ભરીને ભોજન ન ખાય એ. આણ..દા..! શરીરના નિર્વાહ પૂરતો આણાર. આણ..દા..! ‘હિત-મિત ભોજન કરનાર છે, જેણો નિદ્રાનો નાશ કર્યો છે,...’ આણ..દા..! મુનિને નિદ્રા તો કહે છે કે હોય તો કેટલી? એક પોણી સેકન્ડની અંદર. કહેવાય અંતમુહૂર્ત. કારણ કે અસંખ્ય સમય છે. આણ..દા..! અંતમુહૂર્તમાં દજરોવાર છિંદું-સાતમું આવે. એવો પાઠ ધવલમાં છે. દજરોવાર આવે તો કેટલો ભાગ થઈ ગયો જુઓને એ પ્રમાણે. બહુ ઓછો. પોણી સેકન્ડ માંડ ગણ્યું છે ભાઈએ, પણ દશે ગણતરી પ્રમાણે પહેલું. દજરોવાર આવે છે. ૪૮ મિનિટની અંદર દજરોવાર છિંદું-સાતમું. તો ધણો નાનો ભાગ થઈ ગયોને? એક સેકન્ડ પણ જેને નિદ્રા ન હોય. મુનિ એને કહીએ કે જેને એક મિનિટ નિદ્રા ન હોય.

શ્રોતા :- હિવસે કે રાત્રે?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- દિવસે તો હોય જ શેની? ‘પાછલી પહેરે...’ નથી આવતું છ ઢાળામાં? ‘પીછલી રયણમેં’ એક આસને, એક જ આસન. શરીર આમ હોય તો આમ અને આમ હોય તો આમ. ફેરવે નહિ. આણ..દા..! એક નિદ્રા થોડી આવે ફટ સાતમું આવે. સાતમું ગુણસ્થાન. ઉજારોવાર અંતમુહૂર્તમાં છઢું-સાતમું. આણ..દા..! મુનિ કોને કહેવા? બાપુ! અહીં તો આઈ-આઈ કલાક સૂવે એય..! નિરાંતે પથારીમાં. ...

શ્રોતા :- અંધારું હોય ત્યારે કરવું શું?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- અંદર પ્રકાશનો પિંડ પડ્યો છે, ત્યાં જાય નહિ? આણ..દા..! મુનિ એટલે પરમેષ્ઠી છે. આણ..દા..! જેને ગાણધર નમસ્કાર કરે. નમો લોઅે સાલુણાં. ઈ આ સાધુ હોં. ઓલા અન્યમતિના બધા અને ઓલા સુશીલકુમાર એમ કહે છે. સ્થાનકવાસી છેને સુશીલ. હમણા અમેરિકા ગયો છેને. મુહૂર્પિત ત્યાં જઈને કાઢી નાખી. સ્થાનકવાસી છે. બધા નમો લોઅે સાલુણમાં વીતરાગના સાધુ છે એમ ક્યાં કલ્યું છે કહે. બધાને કહે. પણ એ બધા વીતરાગી સંત હોય અને લીધા છે. બીજાને ક્યાં? જૈનના વાડાવાળા પણ જેને અજ્ઞાન એ પણ નહિ. આણ..દા..! એવા લોકો અત્યારે સ્વચ્છંદે ચડી ગયા છેને. કંઈક-કંઈક વીતરાગમાર્ગને બીજે રસ્તે દોરી નાખવા. અમેરિકા ગયા છે ઈ ધર્મ પમાહવા. પછી બધા ભેગા થાય શીખ ને ફ્લાણાને. સૌનો ધર્મ બોલે સૌ. હવે એમાં તારો જૈનધર્મ ક્યાં રહ્યો? આણ..દા..! સાધુ નામ ધરાવવા અને રેલમાં બેસવા, ખેનમાં બેસવા એ સાધુના કામ છે? વ્યવહારના ઠેકાણા નથી. આણ..દા..!

અહીં તો ‘નિદ્રાનો નાશ કર્યો છે,...’ ઈ થોડી આવે એની ગણતરી નથી. આણ..દા..! ‘તે (મુનિ) ક્લેશજાળને સમૂળગી બાળી નાખે છે.’ આણ..દા..! વિક્લ્યની જાળને તે નાશ કરનારો છે. આણ..દા..! આવું સ્વરૂપ છે. બહુ સારા કળશ આવ્યા છે આ. વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર આ સ્થિતિને મુનિપણું કહે છે. એની ઓળખાણ તો જોઈએ કે નહિ? આણ..દા..!

શ્રોતા :- તો વ્યવહારનું...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આ તો દજ વ્યવહાર. એમાં આ નાખ્યું. આણ..દા..!

‘વળી (૬૩મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્લોક કહે છે) :-’ એક પ્રવચનસારનો આપ્યો, એક ગુણભન્દ આચાર્યનો આપ્યો, પછી એક પોતે કહે છે.

(શાલિની)

ભુક્ત્વા ભક્તં ભક્તહસ્તાગ્રદત્તં

ધ્યાત્વાત્માનં પૂર્ણબોધપ્રકાશમ्।

તપ્ત્વા ચैવં સત્તપઃ સત્તપસ્વી

પ્રાપ્નોતીદ્વાં મુક્તિવારાંગનાં સ:॥૮૬॥

સંત, મુનિ, દિગંબર મુનિ અંતરના આનંદની લહેરનો અનુભવ કરનાર. બાધમાં હોય

એ મુનિ નથ જ હોય. જૈનના સાધુ દિગ્ંબર જ હોય. વસ્ત્રસહિત એ જૈનના સાધુ નથી.

શ્રોતા :- પંચમકાળમાં...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પંચમકાળ. પંચમકાળનો શેરો અને ચોથા કાળના શેરામાં ફેર હશે? પંચમ આરામાં ધી, સાકર અને લોટ નહિ અને ચોથા આરામાં ધી, સાકર અને લોટ અનો શેરો થાય, એમ હશે? અત્યારે નહિ થોડો લોટને ઠેકાણો થોડી માટી, ધીને ઠેકાણો પેશાબ કે પાણી લ્યોને. એમ શેરો થાતો હશે? શીરો-શીરો સમજાયા? હલવો. હલવો તો ત્રણો કાળે એક જાતનો હોય છે. આણ..દા..! માર્ગ બાપા! હલવો કહે છેને? આણ..દા..! ભલે એમાં મીઠાશમાં થોડો ફેર હોય, પણ ચીજ બીજી ન હોય. સમજાય છે કાંઈ? આણ..દા..!

‘શ્લોકાર્થ :- ભક્તના હસ્તાગ્રથી...’ દિગ્ંબર સંત આત્મજ્ઞાની, શાંતિના વેદનારા, અતીન્દ્રિય આનંદના અનુભવી ભોક્તા એ આણાર લે તો ‘ભક્તના હસ્તાગ્રથી...’ તે પણ ભક્ત હોય તે. જે ભાન વિનાના એના ઘરે ચડી જાય અને આણાર વ્હોરાવશો, બા? એ તો દબાણ. એને દબાણ થયું કહેવાય. ભક્ત હોય એ પોતે આણાર દેનારો ભક્ત હોય અને તિષ... તિષ... તિષ... ઉભા રહો મહારાજ! ઉભા રહો! એને ઘરે જાય. સમજાણું? અને ‘હસ્તાગ્રથી (-હાથની આંગળીઓથી) દેવામાં આવેલું ભોજન લઈને, પૂર્ણ શાનપ્રકાશવાળા આત્માનું ધ્યાન કરીને,...’ લ્યો! એ લઈને કરવું શું એને કહે છે. આ ભગવાન પૂર્ણ શાનપ્રકાશવાળો આત્મા. જુઓ, પૂર્ણ શાનપ્રકાશવાળો. ચૈતન્યના નૂરના તેજથી ભરેલો ભગવાન. આણ..દા..! એનું ધ્યાન કરે. આણ..દા..! શાનસ્વભાવી ભગવાનના પ્રકાશમાં પૂરમાં પોતે જાય અંદર. એનું ધ્યાન કરે કહે છે. આણ..દા..!

‘એ રીતે સત્ત તપને તપીને,...’ આ સત્ત તપ. છે? એ સત્ત તપ આ તપ. પૂર્ણ શાનપ્રકાશ ભગવાન આત્મા એનું ધ્યાન કરવું તે સત્ત તપ. એ સાચું તપ. લે! આ વ્યાખ્યા. આણ..દા..! આણાર લઈ પૂર્ણ શાનપ્રકાશવાળો ભગવાન. જેનો પ્રકાશ, ચૈતન્ય પ્રકાશનું આખું પૂર છે, નૂરનું તેજ છે. આણ..દા..! એનું ધ્યાન કરીને એ રીતે સત્ત તપ. આને સાચું તપ કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! ‘(સમ્યક તપને) તપીને,...’ પણ લીધું છે ભોજન લઈને આ કરવું એ તપ છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! ‘એ રીતે સત્ત તપને (-સમ્યક તપને) તપીને,...’ આણ..દા..! ‘તે સત્ત તપસ્વી (-સાચો તપસ્વી)...’ આણ..દા..! પૂર્ણ શાનપ્રકાશનો ભગવાન આત્મા એનું ધ્યાન કરીને ઠરે છે અંદર. એ પૂર્ણ સત્ત તપ કહેવાય છે અને એ તપસ્વી એને કહીએ છીએ. કહો, આપણો અર્દી તપસ્વી હતા. ઓલા અપવાસ કરતા હતા, નહિ? ગુજરી ગયા. એક આણાર નહોતા કરતા બાકી... તપસ્વી તો આને કહીએ કહે છે. આણ..દા..!

‘એ રીતે સત્ત તપને તપીને, તે સત્ત તપસ્વી...’ આણ..દા..! સાચું સ્વરૂપ જે શાન પૂર્ણસ્વરૂપ ભગવાન એના ધ્યાનમાં જઈને જે સ્થિર થાય છે. આણ..દા..! ધ્યાન કરે

છે એ સત્તુ તપ છે. આનંદસ્વરૂપ ભગવાન, જ્ઞાનસ્વરૂપ ભગવાનમાં ધ્યાન કરે છે એની અંદર. ધ્યેય એને બનાવીને, વિષય ધ્યાનનો એને ધ્યેય બનાવે છે. એ ધ્યાન તે સત્તુ તપ છે. ઓછો..છો..! આ ભાન વિના અપવાસ-બપવાસ કરે એ બધી લાંઘણું છે. એ લંઘન. ત્રાગા-ત્રાગા છે, ત્રાગા.

શ્રોતા :- આત્માને લક્ષે કરે.

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- હવે ઈ ચાલ્યું છે. અહીંનું બહાર આવ્યુંને એટલે હવે લોકો એ શીખ્યા છે. અપવાસ આત્માને લક્ષે કર્યો છે, ફ્લાણાને લક્ષે કર્યો છે. સમજાણું? એવું છાપામાં આવે છે. ફ્લાણી આર્બિકાએ આત્માને લક્ષે કર્યા. હવે આત્મા કોને કહેવો એનું ભાન ન મળો. આણા..ણા..!

‘સત્તુ તપસ્વી (-સાચો તપસ્વી) દેદીઘ્યમાન મુક્તિવરંગનાને પ્રામ કરે છે.’ આણા..ણા..! શું કહ્યું ઈ? પૂર્ણ જ્ઞાનપ્રકાશવાળો ભગવાન આત્મા એનું ધ્યાન કરીને, એમાં લીન થઈને. આણા..ણા..! પરમતપસ્વી થયો એ ‘દેદીઘ્યમાન મુક્તિવરંગાનને પ્રામ કરે છે.’ જ્યાં પ્રકાશની પૂર્ણતા ડેવળજ્ઞાન એવી મુક્તિ એવી સ્થીને એ પ્રામ કરે છે. પ્રકાશનો પુંજ પૂર્ણ છે તેને ઈ પ્રામ કરે છે. આણા..ણા..! પૂર્ણ જ્ઞાનપ્રકાશમાં ધ્યાન કરતાં પૂર્ણ જ્ઞાન પર્યાપ્તને પ્રામ કરે છે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..ણા..! ટિગંબર સંતોની કથની જ કોઈ... સત્ય છેને? સત્ય. ભગવાનનો પરંપરા પ્રવાદ છે. ઈ આ બધું છે. આણા..ણા..! કહે છે પૂર્ણ પ્રકાશવાળો આત્મા એકલું સર્વજ્ઞ સ્વરૂપી આત્મા. એમાં ધ્યાન કરીને. સર્વજ્ઞસ્વભાવી પ્રકાશસ્વરૂપ આત્મા જેનું ધ્યાન કરીને તે તપ તપીને ‘તપસ્વી દેદીઘ્યમાન...’ પૂર્ણ જ્ઞાન અને પૂર્ણ આનંદથી પ્રગટ થતા દેદીઘ્યમાન એવી ‘(-મુક્તિરૂપી સ્થીને) પ્રામ કરે છે.’ આણા..ણા..! એની મુક્તિ થાય છે. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુલેવ!

મહા સુદ-૧૦, મંગળવાર, તા. ૧૦-૦૨-૧૯૭૯,
કણશ-૮૭ થી ૮૮, ગાથા-૬૪-૬૫, પ્રવચન નં. ૧૭૫

આ નિયમસાર. ૬૪મી ગાથા ચાલે છે. નિશ્ચયસહિત મુનિનો વ્યવહાર કેવો હોય છે એ વાત ચાલે છે. જે મુનિને અંતર આત્મામાં આનંદ અને જ્ઞાનસ્વભાવનો અનુભવ થાય, ઉપરાંત સ્વરૂપમાં રમણતા, લીનતા થાય. એવો નિશ્ચય જેને અંતરમાં થાય એને વ્યવહાર

કેવો હોય છે એની આ વ્યાખ્યા છે. સમજાણું કાંઈ? જેને હજ આત્મા આનંદસ્વરૂપ એકલો જ્ઞાયકભાવ એ જે વસ્તુ એની ખબર પણ નથી, દણ નથી, વેદન નથી, અનુભવ નથી, એને તો સાધુપણું હોતું નથી. એ દ્વયલિંગ ધારણ કરે પણ એ સાધુ નથી. એવી જીણી વાત છે. અહીંયાં તો પંચમહાવ્રતનો અધિકાર ચાલ્યો. પાંચ સમિતિમાં ત્રણ સમિતિની વાત ચાલી છે. ચોથી સમિતિની વાત ચાલે છે. ૬૪.

પોત્થિકમંડલાઇ ગહણવિસગેસુ પયતપરિણામો।

આદાવણણિકખેવણસમિદી હોદિ તિ ણદ્વિદ્વા॥૬૪॥

શાસ્ત્રાદિ ગ્રહતાં-મૂક્તાં મુનિના પ્રયત્ન પરિણામને,

આદાનનિક્ષેપણ સમિતિ કહેલ છે આગમ વિષે. ૬૪.

‘ટીકા :- અહીં આદાનનિક્ષેપણસમિતિનું સ્વરૂપ કહ્યું છે.’ શેતાંબરમાં આ ચોથી સમિતિનું નામ ફેર છે. .. કારણ કે ઓણે .. પાત્રાને રાખ્યાને? એ બધી કલ્પિત વાત છે. એ જૈનમાર્ગની રીત નથી. જૈનમાર્ગમાં તો પાત્ર કે વલ્લ મુનિને વીતરાગમાર્ગમાં તો હોય નહિ. એને એ છેને? જુઓ, ‘અહીં આદાનનિક્ષેપણ સમિતિનું સ્વરૂપ કહ્યું છે.’ ‘આ, અપહૃતસંયમીઓને...’ છઢે ગુણસ્થાને હોય, આત્મજ્ઞાની-ધ્યાનિ આત્મામાં છઢે અપહૃત. સંયમમાં ખામીવાળા હોય છઢે ગુણસ્થાને. એ નીચે લીધું છે. ‘અપહૃતસંયમીવાળા મુનિ. (અપવાદ,...’ ઓછા..ઓ..! જેને આત્માના આનંદનું વેદન છે. અતીનિદ્રિય આનંદનું વેદન છે, છતાં અંદર વીતરાગતા પૂર્ણ નથી સાતમા ગુણસ્થાનને લાયક તો એને મહાવતાદિનો રાગ બાકી છે, એને અપહૃતસંયમ-સંયમમાં ખામીવાળું સંયમ કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? જે વલ્લપાત્ર રાખે છે એ તો સાધુ નથી, એ તો સમકિતી જ નથી. પોપટભાઈ!

શ્રોતા :- કાંઈક વધારે છેને.

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- મિથ્યાદણિ છે એ વધારે.

શ્રોતા :- ગૃહીત કે અગૃહીત?

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- ગૃહીત. જીણી વાત, ભાઈ! માર્ગ એવો જીણો છે અને આ શેઠીયા બધા સ્થાનકવાસીના શેઠિયા છે બધા છે. માર્ગ આ છે! શું કરવા અમે પરિવર્તન કર્યું એ ખબર નહિ હોય? ૪૧ વર્ષ થયા.

શ્રોતા :- તમે વારંવાર સ્થાનકવાસી શેઠિયા કહો છો...

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- આ બધા અમારે જવેરભાઈને છે ઈ બધા. આ જાદવજ્ઞભાઈ ને એ બધા. આ તો ગયા કાળની અપેક્ષાએ. કેમ જાદવજ્ઞભાઈ! આછા..છા..!

શ્રોતા :- શેઠિયાને કાંઈ જ્ઞાન હોવાની જરૂર છે?

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- ત્યારે ભાન વિનાના શેઠિયા શેના? એ આ પોપટભાઈ રહ્યા. વ્યો, એ સ્થાનકવાસી છે. આ તો હતાની વાત છે. આછા..છા..! માર્ગ તો, બાપુ! વીતરાગ

જૈનપરમેશ્વરનો માર્ગ જે છે એ તો આ માર્ગ છે. જિનેશ્વર ત્રિલોકનાથ દેવાધિદેવનો માર્ગ જે છે. મહાવિદેહમાં એ ચાલે છે એ માર્ગ આ છે. સમજાણું કાંઈ? તો મુનિને, સાચા મુનિ હોય એને વખ્ત-પાત્ર હોય નહિ એક વાત. સાચા મુનિ હોય એને વખ્ત-પાત્ર હોય નહિ એ એક વાત, પણ અંદર ભિથ્યાત્વ હોતું નથી, સમ્યજ્ઞર્થન હોય છે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? વખ્ત-પાત્ર ન હોય એથી કરીને મુનિ થઈ જાય એમ નથી. અંદરમાં જેને દ્યા, દાન, ભક્તિનો વિકલ્પ રાગ ઉઠે છે એનાથી પણ પોતાનો અનુભવ બિન્ન થાય છે એને. જેને આત્માના આનંદનું વેદન આવે છે. સ્વસંવેદન. ઝીણી વાત, ભાઈ!

અંદર નિર્વિકારી આત્મા પરમાનંદનો જેને સ્વાદ આવે છે. અતીન્દ્રિય આનંદનો સ્વાદ આવે છે. આણા..ણા..! એ ઉપરાંત વિશેષ અતીન્દ્રિય આનંદની અનુભવ દશા એને ચારિત્ર કહે છે. એવા ચારિત્રવંત હોવા છતાં જ્યારે રાગમાં છે છુટે ગુણસ્થાન આદિ રાગ. તો એને અપ્રતસંયમમાં ખામીવાળા કહેવામાં આવે છે. આણા..ણા..! સમ્યજ્ઞર્થન છે, સમ્યજ્ઞાન સ્વસંવેદન છે, તો એ ઉપરાંત ત્રણ કખાયનો અભાવ થઈને ચારિત્રની વીતરાગતા પણ છે. પણ અત્યારે હજુ પૂર્ણ વીતરાગ નથી અથવા સાતમા ગુણસ્થાનને યોગ્ય ઉપયોગ નથી, એને મહાવ્રતાદિનો વિકલ્પ આવે છે એને અપહૃતસંયમી કહેવામાં આવે છે. સંયમમાં ખામીવાળા સંયમી. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? માર્ગ આ છે, ભાઈ! સમજાણું કાંઈ? છે નીચે?

‘અપવાદ...’ સંયમી એને કહે છે. જેને આત્મજ્ઞાન છે એ ઉપરાંત ત્રણ કખાયના અભાવનું શાંતિ અને ચારિત્ર અંદરમાં હોય. અંતરમાં. એને જે મહાવ્રતાદિનો વિકલ્પ ઉઠે છે અથવા પુસ્તક આદિ લેવા-મૂક્વાનો વિકલ્પ ઉઠે છે એ અપવાદિક સંયમી કહેવામાં આવે છે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? એ ‘વ્યવહારનય,...’ નામ મુનિ કહેવામાં આવે છે. આણા..ણા..! ગજબ છે. નિશ્ચયનય છે એને તો વ્યવહારાભાસ છે એ તો નહિ, પણ જેને અંતરમાં જ્ઞાયક ચિદાનંદ પ્રભુ રાગના વિકલ્પથી દ્યા, દાન, મહાવ્રતનો વિકલ્પ જે રાગ એ રાગ છે. એનાથી બિન્ન પોતાના આત્માના અનુભવમાં નિવાસ કર્યો છે અંતરમાં. જેણે અંતર સ્વભાવમાં નિવાસ કર્યો છે. આણા..ણા..! એને પણ જ્યાં સુધી રાગ છે પોથી, કમંડળ આદિ લેવા-મૂક્વાનો વિકલ્પ છે, જ્યાં સુધી એ ઉપકરણ છે તો એવા મુનિને વ્યવહારનયના સંયમી કહેવામાં આવે છે. આણા..ણા..! માર્ગ, બાપુ! વીતરાગમાર્ગ એવો છે. અત્યારે વીજાઈ ગયું બધું. એ વ્યવહારનયના સાધુ કહેવાય. આણા..ણા..!

શ્રોતા :- છૂપાયેલો હતો એને આપ પ્રકાશમાં લાવ્યા!

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- માર્ગ તો આ છે, ભાઈ! આણા..ણા..! સમજાય છે કાંઈ? બાધ્યમાં નન્દ થાય છે, અભ્યંતરમાં આનંદનું વેદન થાય છે એને અભ્યંતરમાં ત્રણ કખાયના અભાવરૂપ ચારિત્ર આનંદ વિશેષ થાય છે. એને પણ જ્યાં સુધી લેવા-મૂક્વાનો વિકલ્પ ઉઠે છે કે પુસ્તક લઉં, પુસ્તક છોડું, કમંડળ લઉં, કમંડળ મુકું એવો વિકલ્પ ઉઠે છે ત્યાં સુધી એને વ્યવહારનયનાં

સાધુ કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..!

‘એકદેશપરિત્યાગ,...’ કહેવામાં આવે છે. નીચે છે. એને એકદેશપરિત્યાગ છે. આણા..દા..! માર્ગ તો માર્ગ વીતરાગનો. ત્રણલોકના નાથ જિનેશ્વરદેવ, બાપુ! જેને સાધુપણું પ્રગટ કરવું એ ચીજ એવી છે. સમજાણું કાંઈ? એને એકદેશપરિત્યાગ કહે છે. સમ્યજ્ઞર્થન ચારિત્ર ત્રણ કખાયનો અભાવ છે એને વિકલ્પ ઉઠે છે પુસ્તક લેવા-મૂકવાનો તો એને એકદેશ પરિત્યાગ છે. આણા..દા..! એ એકદેશપરિત્યાગ તો આશુત્રતિ શ્રાવકને પણ કહે છે. એ નહિ. સમજાણું કાંઈ? એ જ્યસેનાચાર્ઘની ટીકામાં છે. નીચે લઘું છેને. જ્યસેનાચાર્ઘની ટીકામાં છે. આણા..દા..! જેને અંદર આનંદનો નાથ પ્રભુ વીતરાગ સ્વભાવે શાંતરસે જગૃત થઈ ગયો છે અંદરમાં. આણા..દા..! અંદરમાં વિકલ્પ ઉઠે છે જરી થોડો પુસ્તક લેવા-મૂકવા વગેરે. એવો જે વિકલ્પ છે તો એને એકદેશપરિત્યાગ કહેવામાં આવે છે. સાતમા ગુણસ્થાનને યોઽય પૂર્ણ વીતરાગતા નથી એ. એને ‘અપહૃતસંયમ...’ કહે છે. ‘(હીણ-ઓછપવાળો સંયમ), સરાગચારિત્ર...’ કહે છે એને. આણા..દા..! છે તો ત્રણ કખાયનો અભાવ, પણ રાગનો ભાગ છે એ અપેક્ષાએ સરાગચારિત્ર કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! માર્ગ, ભાઈ!

‘શુભોપયોગ...’ એને શુભોપયોગી કહે છે. આણા..દા..! શુભ-પુષ્ટભાવ ઉપયોગ. બંધનું કારણ છે એ. આણા..દા..! ઝીણી વાત છે, ભાઈ! એને મુનિપણું કેવું હોય એ જાણવું તો પડશે કે નહિ? જેને સમ્યજ્ઞર્થન પ્રગટ કરવું છે એને દેવ-ગુરુનાશ્ચ કેવા હોય એની શ્રદ્ધા કરવી પડશે. આણા..દા..! એની જ્યાં ખબર ન મળે ત્યાં. ‘શુભોપયોગ...’ આણા..દા..! જેને બાધ્યમાં નન્દદશા હોય, અભ્યંતરમાં આનંદ અને ત્રણ કખાયના અભાવની દશા હોય અને એને શુભોપયોગ મહાપ્રતનો વિકલ્પ ઉઠે છે, લેવા-દેવાના ઉપકરણમાં વિકલ્પ ઉઠે છે, એને શુભોપયોગી સાધુ કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! એ અપહૃતસંયમી. છે? પહેલી લીટી.

‘અપહૃતસંયમીઓને સંયમજ્ઞાનાદિકના ઉપકરણો...’ એનું સંયમ અને જ્ઞાનાદિકના ‘ઉપકરણો લેતી-મૂકતી વખતે ઉત્પત્ત થતી સમિતિનો પ્રકાર કહ્યો છે.’ આણા..દા..! વ્યવહારસમિતિ. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ઉત્પત્ત થનારી.

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- એ ઉત્પત્ત થનારી. સમિતિ... વિકલ્પ ઉઠે એવો. આણા..દા..!

‘ઉપેક્ષાસંયમીઓને...’ પણ જે મુનિ તો ધ્યાનમાં મસ્ત છે. સાચા મુનિને તો છહું-સાતમું ગુણસ્થાન દજારોવાર આવે છે. છહી ભૂમિકા ગુણસ્થાન અને સાતમી ભૂમિકા. ક્ષણમાં છહું, ક્ષણમાં સાતમું. એવું હોય છે. જેને સેકન્ડના ઓછા ભાગમાં છહી ગુણસ્થાન દશા રહે છે અને એના અડધા ભાગમાં સાતમું રહે છે. આણા..દા..! સાચા મુનિને એટલી દશા ક્ષણમાં છહું-સાતમું આવે છે અને એને નિદ્રા પણ એક સેકન્ડની અંદર રહે છે સાચા

સાધુને. અદ્યો કલાક, કલાક નિદ્રા લે એ સાધુ નથી. આણા..ણા..! આવો માર્ગ! સમજાણું કાંઈ? વીતરાગમાર્ગ આખી દુનિયાથી જુદો છે. ‘ઉપેક્ષાસંયમીઓને પુસ્તક, કમંડળ વગેરે હોતા નથી;...’ જુઓ, એ તો પુસ્તક, કમંડળ રાખે છે વિકલ્પ છે એ તો છષ્ટે ગુણસ્થાને શુભોપયોગીઓને જ હોય છે. એકલા શુભોપયોગી નહિ. અંતરમાં સમ્પર્કશનપૂર્વક ત્રણ કખાયના અભાવનું ચારિત્ર પ્રગટ્યું હોય એને જે લેવા-મૂકવાનો વિકલ્પ છે એને શુભોપયોગી કહેવામાં આવે છે. આણા..ણા..! શરતો ઘણી. ભગવાન પરમાત્મા મહાવિદેહમાં બિરાજે છે. સાક્ષાત્ વિદ્યમાન છે. ત્યાં આ જ માર્ગ ચાલે છે. સમજાણું કાંઈ? શું કહે છે?

શ્રોતા :- પુસ્તક અને કમંડળ હોતા જ નથી કે એના તરફ લક્ષ નથી?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ઈ હોતા જ નથી આને. લક્ષ નથીનો અર્થ એને હોતા જ નથી અને એને નથી. એ તો વિકલ્પ આવે ત્યારે હોય છે. ઈ ભલે હોય, પણ વિકલ્પ નથીને એના તરફનો. એ તો એના ક્યાં છે? એની પાસે છેને એ? વિકલ્પ ઉઠે તો આ પુસ્તક.. એમ કહેવામાં આવે. ક્ષણમાં ધ્યાનમાં આવી જાય મુનિ સાતમા ગુણસ્થાને. આણા..ણા..! એ તો ક્યાં છે અત્યારે? દ્રવ્યલિંગી નથી ત્યાં ભાવલિંગી તો ક્યાં છે? સમજાણું કાંઈ? જીણી વાત, ભાઈ! વીતરાગનો માર્ગ દિગંબર માર્ગ બહુ અલૌકિક માર્ગ છે. એકલા નશ થઈ જાય માટે દિગંબર મુનિ થઈ ગયા એમ છે નહિ. આણા..ણા..!

‘ઉપેક્ષાસંયમીઓને પુસ્તક, કમંડળ વગેરે હોતાં નથી;...’ વિકલ્પ નથી પછી એને ક્યાં છે? આનંદમાં મસ્ત છે. આણા..ણા..! ‘પરમજિનમુનિઓ એકાંતે...’ એ તો ‘પરમજિનમુનિઓ એકાંતે (-સર્વથા) નિસ્પૃષ્ટ હોય છે...’ આણા..ણા..! ‘તેથી જ તેઓ બાધઉપકરણારહિત હોય છે.’ એને બાધઉપકરણ હોતા જ નથી. આણા..ણા..! હવે અભ્યંતર ઉપકરણ હોય છે એને. એને ‘અભ્યંતર ઉપકરણ...’ અભ્યંતર ઉપકરણ. ભાષા તો જુઓ, ‘નિજ પરમતત્ત્વને પ્રકાશવામાં...’ આણા..ણા..! અભ્યંતર ઉપકરણ કોને કહે છે? કે ‘નિજ પરમતત્ત્વ...’ આનંદનો નાથ, જ્ઞાયકમૂર્તિ પરમેશ્વર પરમાત્મા પોતાનું પૂર્ણ સ્વરૂપ પરમાત્મા એને પ્રકાશવામાં ચતુર. આણા..ણા..! જ્ઞાનાનંદ પ્રભુને જ્ઞાનના પ્રકાશ અને આનંદનો પ્રકાશ કરવામાં ચતુર. આણા..ણા..! જાણવું તો પદશેને ઓણો (કે) સાધુ કેવા હોય? દેવ કેવા હોય? શાસ્ત્ર કોને કહીએ? સમજાણું કાંઈ? આણા..ણા..! આ શાસ્ત્ર વીતરાગના શાસ્ત્રો કોતરેલા છે. વીતરાગી દિશાંબર મુનિઓના. શૈતાંબરના આગમ છે ત્યાં પાલિતાણા પણ એ ભગવાનના કહેલા નથી. છેને પાલિતાણા? નીચે આગમમંદિર. એ કલ્પિત કરેલા છે, ભાઈ! શું થાય? સત્ય તો આવી વાત છે. સમજાણું કાંઈ? આ તો મહામુનિઓ વીતરાગી સંત કેવળજ્ઞાનીના કેડાયતો ઓણો બનાવ્યું છે, એને પરમાગમ કહે છે. આણા..ણા..!

એ મુનિઓને અંદર આનંદનો નાથ પ્રભુ સોળો કળાએ ખીલ જાય અંદરમાં. ‘પ્રકાશવામાં ચતુર એવું જે નિરૂપાધિસ્વરૂપ સહજજ્ઞાન...’ આણા..ણા..! જ્ઞાનસ્વરૂપનું

સહજજ્ઞાનપ્રકાશ થાય છે. સાચા મુનિ, ઉપેક્ષા સંયમીઓને જ્ઞાનના પ્રકાશનું તેજ નીકળે છે અંતરમાં. આણા..ણા..! ભગવાન જ્ઞાનસ્વરૂપ છે. શક્તિરૂપે સર્વજ્ઞસ્વભાવી ભગવાન આત્મા છે. સર્વજ્ઞસ્વભાવી. આણા..ણા..! ‘સહજજ્ઞાન તેના સિવાય બીજું કંઈ તેમને ઉપાદેય નથી.’ નિરાવરણ આનંદકંદ પ્રભુ શુદ્ધ આનંદ જ્ઞાપકભાવ એનો નિર્મળ પ્રકાશ પ્રગટ કરવો એ જ એક ઉપાદેય છે. બાકી મુનિને બીજી કોઈ ચીજ ઉપાદેય છે નહિ. આણા..ણા..! ઉપેક્ષાથી. અપેક્ષાસંયમવાળાને શુભરાગ હોય છે. સમજાણું કંઈ? ગુરુને વંદન કરવા એ પણ ઉપકરણ છે. આણા..ણા..! મન પણ એક ઉપકરણ છે. વંદન કરવામાં મન કામ કરે છેને? આ તો ઉપેક્ષાસંયમીને એવું કંઈ નથી. આણા..ણા..! એકલા મોરપંખ જેમ ખીલી જાય છે. શું કહે છે ઈ? મોર-મોર. કળા-કળા. મોર છેને? એની કળા ખીલે છે. એમ જ્ઞાનસ્વરૂપ ભગવાન અંતરમાં એકાગ્ર થવાથી ખીલી જાય છે. આણા..ણા..! એ જ્ઞાનીનું ઉપકરણ છે. આવી વાત. સમજાણું કંઈ? આણા..ણા..!

‘સહજજ્ઞાન તેના સિવાય બીજું કંઈ તેમને ઉપાદેય નથી.’ આણા..ણા..! ભગવાનને વંદન કરવા કે ગુરુને વંદન કરવાનો કોઈ વિકલ્પ નથી એને. આણા..ણા..! ધ્યાન આનંદમાં મસ્ત. એને જ્ઞાનની શાંતિ. જ્ઞાન એટલે આત્મા. જ્ઞાનસ્વભાવી વસ્તુ. એને પ્રકાશવામાં ચતુર એ એનું ઉપકરણ છે. આણા..ણા..! સમજાણું કંઈ? આવું તો સાંભળ્યું પણ ન હોય કેટલાયે આખી જિંદગી. આણા..ણા..! ‘તેના સિવાય બીજું કંઈ તેમને ઉપાયેદ નથી.’ આણા..ણા..! એકલા આનંદનો જ્ઞાનસ્વભાવ, વસ્તુસ્વભાવ પ્રભુ આત્માનો, એનો વિકાસ કરવામાં ચતુર એ એનું ઉપકરણ છે. આણા..ણા..! સમજાણું કંઈ? શું કહે છે? આણા..ણા..!

‘અપહૃતસંયમધરોને...’ પણ જે છઢે ગુણસ્થાને વિકલ્પવાળા છે, શુભરાગવાળા છે એ ‘પરમાગમના અર્થનું ફરીફરીને પ્રત્યભિજ્ઞાન થવામાં...’ પ્રત્યભિજ્ઞાન થવામાં ‘કારણભૂત એવું પુસ્તક...’ એ પુસ્તક એને વિકલ્પ છે તો વાંચવા માટે પુસ્તક હોય છે. આણા..ણા..! ‘પરમાગમના અર્થનું ફરીફરીને પ્રત્યભિજ્ઞાન...’ એટલે આ આ છે, આ આ એવું ‘થવામાં કારણભૂત એવું પુસ્તક તે જ્ઞાનનું ઉપકરણ છે;...’ વિકલ્પવાળો છઢા ગુણસ્થાનમાં રહેનારને આ પુસ્તક જ્ઞાનનું વારંવાર ફેરવવું-પર્યાટનમાં એ ઉપકરણ એને છે. આણા..ણા..! સમજાણું કંઈ? ‘પુસ્તક તે જ્ઞાનનું ઉપકરણ છે; શૌચનું ઉપકરણ કાયવિશુદ્ધિના હેતુભૂત કમંડળ છે;...’ કમંડળ હોય છે. પાત્રબાત્ર એને નથી હોતા. શૌચને માટે કમંડળ હોય છે, પણ અંતર આનંદકંદનું ભાન છે, અનુભવી છે એની વાત ચાલે છે. એકલા બહારથી રાખે એ કંઈ સંયમ મુનિ નથી. આણા..ણા..!

જેને રાગનો વિકલ્પ આવે, હોય છે. એ ઉત્પત્ત થાય છે, પણ કર્તા નથી. આણા..ણા..! રાગનો કર્તા છે તો તો મિથ્યાદાણ થઈ જાય. આણા..ણા..! સમજાણું કંઈ? માર્ગ બહુ ... આણા..ણા..! અને જેનું ફળ કેવળજ્ઞાન, અનંત આનંદ, મુક્તિ એના ઉપાયનો માર્ગ એવો

જ હોય છેને. સમજાણું કાંઈ? એ ‘શૌચનું ઉપકરણ કાયવિશુદ્ધિના હેતુભૂત કમંડળ છે;...’ આણા..દા..! ‘સંયમનું ઉપકરણ—હેતુ પીછી છે,...’ મોરપીંછ હોય છે એને. સમજાણું કાંઈ? આ ઉનનું રજોવરણ મુનિને હોય નહિ. ઉન-ઉન હોય છેને તો એને અડે તો હાથ ધોવા પડે. એવી વાત. રજોવરણ આ ઉનના ગુચ્છા કરે છેને. મુનિ એને અડતા જ નથી. સમજાણું કાંઈ? અરે! આવો માર્ગ! વાણિયાને નવરાશ ન મળે. આખો દિ’ વેપાર-ધંધો કરવો. કલાક વખત મળે સાંભળવા મળે જે ઓલો કહેતો હોય એ જ્ય નારાયણ. વજુભાઈ! આ પણ શેઠિયા બેઠા છે જોડે વજુભાઈ, ઢેબરભાઈ. આ નિવૃત્તિનો વખત મળે નહિ અને મળે ત્યારે ઓલા માથે કહે એ જ્ય નારાયણ.

શ્રોતા :- પ્રમાણ વચ્ચન!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પ્રમાણ. આ તો વીતરાગનો માર્ગ, ભાઈ! પરીક્ષા કરીને સમજવો જોઈએ. એવી (સાધારણ) ચીજ નથી આ. આ તો અલૌકિક ચીજ છે. એક અનાજ લેવા જાય તો માલ મીઠવે છે કે આ જુવાર એવી .. મોતીના દાણા જેવી છે, પોચી છે કે કાચી છે એમ. ઘઉં લે છે તો મેળવે છે. તો આ ચીજ શું છે, ભાઈ! અનંતકાળમાં વીતરાગ પરમેશ્વરનો માર્ગ કદી સાંભળવા મજ્યો નથી. યથાર્થપણે સાંભળવા મજ્યો નથી. સાંભળવા મળે તો એની સ્થિ થાય તો એને સાંભળ્યો કહેવાય. આણા..દા..!

કહે છે, મુનિને એ ‘સંયમનું ઉપકરણ—હેતુ પીછી છે, આ ઉપકરણોને લેતી-મૂકૃતી વખતે...’ જુઓ, ‘વખતે ઉદ્ભવતી...’ જોયું? ‘પ્રયત્નપરિણામરૂપ વિશુદ્ધિ...’ એ શુભરાગ થાય છે પ્રયત્નપરિણામ. આણા..દા..! ‘તે જ આદાનનિક્ષેપણસમિતિ છે...’ આદાન.. નિક્ષેપણ નહિ. શેતાંબરમાં આદાન..નિક્ષેપણ આવે છે. કારણ કે એણે પાત્ર નાખ્યાને? કલ્પિત નાખ્યાને એણે? નવા શાલ્ય બનાવી અને એણે કલ્પિત નાખ્યું બધું. ભગવાન પછી (અત્યારથી) બે હજાર વર્ષ પહેલાં. અત્યારે બે હજાર વર્ષ પહેલા. શેતાંબર પંથ બાર (વર્ષનો) દુકાળ પડ્યા હતો એમાંથી નીકળ્યા. ત્યારે તો સ્થાનકવાસી પંથ હતો જ નહિ. એ બાર વર્ષનો દુકાળ પડ્યો એમાંથી શેતાંબર પંથ નીકળ્યો દિગંબરમાંથી. એમાથી આ સ્થાનકવાસી હજ પાંચસો વર્ષ પહેલા મૂર્તિને ઉથાપીને નીકળ્યા. સમજાણું કાંઈ? આ માર્ગ છે, ભાઈ!

આ મુનિને તો ‘આદાનનિક્ષેપણસમિતિ છે...’ લેવું-મૂકુવું. શું? કે પુસ્તક અને કમંડળ આદિ. આણા..દા..! તો ‘આ ઉપકરણોને લેતી-મૂકૃતી વખતે ઉદ્ભવતી...’ ભાષા જુઓને. ઉત્પત્ત થતી. કરે છે એમ છેને? આણા..દા..! ‘પ્રયત્નપરિણામરૂપ વિશુદ્ધિ તે જ આદાનનિક્ષેપણસમિતિ છે એમ (શાલ્યમાં) કહ્યું છે.’ આણા..દા..!

નીચે ઓલું રહી ગયું હોં. ઉપેક્ષાસંયમ નહિ? ‘ઉપેક્ષાસંયમવાળા મુનિ. (ઉત્સર્ગ,...’ માર્ગી. અંદર ધ્યાનમાં, આનંદમાં. આણા..દા..! સાતમું ગુણસ્થાન. ‘નિશ્ચયનય,...’ અંદર ધ્યાનમાં, આનંદમાં છે એ નિશ્ચયનય. ‘સર્વપરિત્યાગ,...’ એને વિકલ્પનો પણ ત્યાગ છે.

‘ઉપેક્ષાસંયમ,...’ બધા નામ. ‘વીતરાગ-ચારિત્ર અને શુદ્ધોપ્યોગ—એ બધાં એકાર્થ છે.)’ આણા..દા..! એ જ્યસેનાચાર્યની ટીકામાં છે. એમાંથી નાખ્યું છે.

‘(હવે, ૬૪મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્લોક કહે છે છે :)’ ૮૭મો કળશ છેને ૮૭?

(માલિની)

સમિતિષુ સમિતીયં રાજતે સોત્તમાનાં
પરમજિનમુનીનાં સંહતૌ ક્ષાંતિમૈત્રી।
ત્વમપિ કુરુ મન:પંકેરુહે ભવ્ય નિત્યં
ભવસિ હિ પરમશ્રીકામિનીકાંતકાંતઃ ॥૮૭॥

‘શ્લોકાર્થ :- ઉત્તમ પરમજિનમુનિઓની આ સમિતિ...’ આણા..દા..! ભાષા કેટલી છે! ‘ઉત્તમ પરમજિનમુનિ...’ એક તો વીતરાગપણું જેને પ્રગટ્યું છે. આણા..દા..! અને તે ઉત્તમ છે અને પરમ છે. આણા..દા..! ‘ઉત્તમ પરમજિનમુનિઓની આ સમિતિ...’ આદાન- લેવા-મૂકવાની ચીજ. ‘સમિતિઓમાં શોભે છે.’ પાંચ સમિતિમાં આ સમિતિ શોભે છે, કહે છે. ‘તેના સંગમાં ક્ષાંતિ મૈત્રી હોય છે...’ આણા..દા..! ભગવાન આત્માના જ્ઞાનાનંદ પ્રકાશમાં જે શાંતિ પ્રગટ થઈ અંદરમાં આનંદ થયો એની સાથે જે વિકલ્પ ઉદે છે એની સાથે ક્ષાંતિ અને મૈત્રી હોય છે. ‘(અર્થાત્ આ સમિતિયુક્ત મુનિને ધીરજ- સહનશીલતા-ક્ષમા...)’ ત્રણ બોલ લીધા. મુનિ તો સહનશીલ ધીર... ધીર... ધીર... આણા..દા..! આત્માના સમ્યજ્ઞનિના જ્ઞાન, ભાનસાહિત. આ કુંદુંદાચાર્ય વર્ણિન કરે છે કે કે મારી ભાવના માટે મેં નિયમસાર બનાવ્યું છે. વ્યો! ‘મંગલં ભગવાન વીરો, મંગલં ગૌતમો ગણી, મંગલં કુંદુંદાર્યો, જૈનધર્માસ્તુ મંગલં.’ એ કુંદુંદાચાર્ય કહે છે કે મારી ભાવના માટે મેં આ નિયમસાર બનાવ્યું છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? તો કહે છે કે આ સમિતિની સાથે ધર્માત્માને સહનશીલતા હોય છે, ધીરજ એટલે ધીરજ હોય છે. ક્ષમા હોય છે ‘અને મૈત્રીભાવ હોય છે).’ આણા..દા..!

‘હે ભવ્ય!’ મુનિરાજ કહે છે. ‘તું પણ મન-કમળમાં સદા તે સમિતિ ધારણા કર,...’ મુનિને ઉદ્દેશીને છેને. આ મનરૂપી કમળમાં, હે ભવ્ય! સદા ધારણા કર ‘કે જેથી તું પરમશ્રીકૃપી કામિનીનો પ્રિય કાન્ત થઈશ...’ મુક્તિરૂપી સ્ત્રીનો પ્રિય કાન્ત થઈશ. એ પરિણાતિ કદી છોડશે નહિ. આણા..દા..! ‘(અર્થાત્ મુક્તિલક્ષ્મીને વરીશ).’ વ્યો! એ ચોથી સમિતિ થઈ. પાંચમી.

પાસુગભૂમિપદેસે ગૂઢે રહિએ પરોપરોહેણ।
ઉચ્ચારાદિચ્વાગો પઙ્ગાસમિદી હવે તસ્સ ॥૬૫॥

જે ભૂમિ પ્રાસુક, ગૂઢ ને ઉપરોધ જ્યાં પરનો નઈં,
મળત્યાગ ત્યાં કરનારને સમિતિ પ્રતિષ્ઠાપન તણી. ૬૫.

‘ટીકા :- આ, મુનિઓને કાયમળાદિત્યાગના સ્થાનની શુદ્ધિનું કથન છે.’ ૬૫.
ટીકા. ‘મુનિઓને કાયમળાદિ...’ જંગલ, પેશાબ આદિ ત્યાગનું સ્થાન કોણ? ત્યાગનું સ્થાન
કોણ? આણા..દા..! એ શુદ્ધિનું કથન. ‘શુદ્ધનિશ્ચયથી જીવને દેહનો અભાવ હોવાથી...’
આણા..દા..! ભગવાન આત્માને તો દેહ છે જ નહિ. આણા..દા..! શુદ્ધનિશ્ચયની દિનમાં તો
આત્માને દેહ નથી, રાગ નથી. આણા..દા..! ‘દેહનો અભાવ હોવાથી...’ દેહ દેહમાં છે,
આત્મા આત્મામાં છે. બિત્ત છે. આણા..દા..! ક્યારે? અત્યારે. શુદ્ધનિશ્ચયથી જુઓ તો ભગવાન
આત્માને દેહ છે જ નહિ. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ક્યા ભગવાનને?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આ આત્મા ભગવાનને. ભગવાન તો ભગવાન પાસે રહ્યા. સમજાણું
કાંઈ? આ ભગવાન આત્મા ભગ નામ અનંતી આનંદ અને જ્ઞાનની લક્ષ્મીવંત પ્રભુ આત્મા
છે. આણા..દા..! ભગ નામ લક્ષ્મી. અનંતજ્ઞાન, અનંત આનંદ, અનંત શાંતિ, સ્વચ્છતા, પ્રમુતા.
એવી અનંતી લક્ષ્મી ભગવાન આત્મામાં છે. એ ભગ નામ લક્ષ્મી અને વાન નામ વાળા.
લક્ષ્મીવાળો ભગવાન છે. આ ધૂળની લક્ષ્મીવાળો નહિ. સમજાણું કાંઈ? લક્ષ્મીપતિ એ જડનો
પતિ થાય છે. જડનો પતિ જડ હોય છે, ભેંસનો ધણી પાડો હોય છે. પાડો કહે છેને?
શું કહે છે? ભેંસનો ધણી પાડો હોય છે. એ લક્ષ્મીનો ધણી જે હોય તે જડ છે. લક્ષ્મીપતિ,
લખપતિ, કરોડપતિ નથી કહેતા? જડ છે એ તો કહે છે. આણા..દા..! ભગવાન તો એમ
કહે છે. જડ છે એનો સ્વામી થાય તે જડ છે. લક્ષ્મી તો માટી, ધૂળ જડ છે. એ આત્માની
ક્યાંથી થઈ? આણા..દા..! એને પતિ માને છે કે અમે લક્ષ્મીપતિ, કરોડપતિ, અબજપતિ.
લ્યો! છેને અત્યારે વાણિયા ઓલા? ગોવામાં છે. ગુજરી ગયા એ. પૈસા છે બે અબજ
ચાલીસ કરોડ. આ જ્યપુર છે શિવશંકર. દુર્લભજ ..ના દીકરા. અબજપતિ છે. ચાર કરોડ
રૂપિયા છે કાંઈક. નાનાને મોટા વનેચંદના છોકરા એની પાસે એક અબજ રૂપિયા બે ભાઈના.
અબજ રૂપિયા અત્યારે જ્યપુર. .. નહિ? આપણે ભાઈ ઉત્તર્યા હતાને પૂનમચંદના એની
જોડે ઉપ લાખનો નહિ? .. નહિ. હોસ્પિટલ. હોસ્પિટલ કરી. ઉપ લાખ નાખ્યા એમાં.
એમાં શું થયું? જડ છે એ તો. આણા..દા..! જડનો સ્વામી, જડનો ધણી, જડનો પતિ
જડ માને કે આ મારું છે. આણા..દા..!

અહીં તો આ જુઓ કહ્યુંને? ‘શુદ્ધનિશ્ચયથી જીવને...’ દેહ જ નથીને, લક્ષ્મી તો ક્યાં
રહી કહે છે. આણા..દા..! ‘દેહનો અભાવ હોવાથી અત્યરેણુકૃપ પરિણાતિ નથી.’ ભગવાન
શુદ્ધનિશ્ચયનથી આત્મામાં અત્ર ગ્રહણરૂપી સમિતિ છે નહિ. આણા..દા..! પરિણાતિ નથી.
અને ગ્રહણનો જે વિકલ્પ છે એ તો રાગ છે. આણા..દા..! પાંચમી સમિતી કહેવી છેને?

‘અત્રગ્રહણદ્રુપ પરિણાતિ નથી.’ નિશ્ચયમાં અત્ર ગ્રહણ કરવું એ આત્માના સ્વભાવમાં છે જ નહિ. આદા..દા..! ‘વ્યવહારથી (જીવને) દેહ છે;...’ નિમિત્ત. નિમિત્તથી જીવને દેહ કહેવામાં આવે છે.

‘તેથી તેને જ દેહ હોતાં આહારગ્રહણ છે;...’ એ વ્યવહારથી આહારગ્રહણનો વિકલ્પ છે. આદા..દા..! ‘આહારગ્રહણને લીધે મળમૂત્રાદિક સંભવે છે જ.’ આહાર ગ્રહણ કરે તો મળમૂત્ર હોય છે. આદા..દા..! ‘આહારગ્રહણને લીધે મળમૂત્રાદિક...’ આદિ એટલે આ બળખા. કષ નીકળે છેને? ‘સંભવે છે જ. તેથી જ સંયમીઓને મળમૂત્રાદિકના ઉત્સર્જનું (ન્યાગનું) સ્થાન જંતુરહિત...’ હોવું જોઈએ. જેમાં કોઈ જીવાત ન હોય. પૃથ્વી, પાણીના જીવ ન હોય. એકેન્દ્રિયના જીવ ન હોય ત્યાં પ્રસવે, ત્યાં નાખે. ‘જંતુરહિત...’ વનસ્પતિ ઉગી હોય ત્યાં ન નાખે. વનસ્પતિ સમજ્યા? આ દરિકાય. લીલા હોયને જ્યાં ત્યાં મળમૂત્ર ન કરે. એમાં જીવ છે અંદર. આદા..દા..! આ લીમડો હોય છેને લીમડો? લીમડાના ફૂલ, ફળ અની એક કટકીમાં અનંત જીવ છે. લીમડાના કોર ફૂલ-ફૂલ. એક રાઈ જેટલી કટકી લ્યો તો એમાં અનંત જીવ છે. આદા..દા..! તો એ ઉપર બળખા નાખનાર કે પેશાબ.. એ હોઈ શકે નહિ. આદા..દા..!

એ જીવ ‘સ્થાન જંતુરહિત...’ એક વાત. એમાં જીવ ન હોય ત્યાં મળમૂત્ર કે બળખા. બળખો કહે છેને? કષ. ‘પરના ઉપરોધ રહિત હોય છે.’ બીજો કોઈ અનો સ્વામી થાપ કે અહીં નહિ નાખવું તો ત્યાં ન નાખે. આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘પરના ઉપરોધ રહિત હોય છે. તે સ્થાને શરીરધર્મ કરીને...’ શરીરનો ધર્મ એ પેશાબ ને જાડા કરવાનો. આદા..દા..! ‘પછી જે પરમસંયમી તે સ્થાનથી ઉત્તર દિશામાં કેટલાંક પગલાં જઈને...’ ઉત્તર દિશા તરફ જાય ભગવાનના... તે ‘ઉત્તરમુખે ઊભા રહીને, કાયકર્માનો (શરીરની ક્રિયાઓનો), સંસારના કારણભૂત હોય...’ આદા..દા..! એ વિકલ્પ છે એ સંસારનું કારણ છે. એ ગજબ છે.

‘સંસારના કારણભૂત હોય એવા પરિણામનો...’ આદા..દા..! એ મળમૂત્ર એક સ્થાનમાં નાખવાનો તો એ વિકલ્પ છેને અંદર. આદા..દા..! મુનિને સંસારનું કારણ છે. રાગ છેને. ભલે શુભરાગ હોય. આદા..દા..! એ ‘સંસારના કારણભૂત હોય એવા પરિણામનો તથા સંસારના નિમિત્તભૂત મનનો ઉત્સર્જ કરીને...’ એ પરિણામોનું અને મનનું. બેયનો ત્યાગ કરીને. આદા..દા..! ‘નિજ આત્માને અવ્યગ્ર (-એકાગ્ર) થઈને ધ્યાવે છે...’ એ વખતે .. વિકલ્પ આવ્યો તો આનંદના ધ્યાનમાં આવે છે. અતીન્દ્રિય છે અવ્યગ્ર. એકાગ્ર થઈને આનંદનું ધ્યાન કરે છે. જુઓ, આ મુનિની દશા! સમજાણું કાંઈ? આ જૈનમાર્ગના મુનિઓનો આ માર્ગ છે. આદા..દા..!

‘આત્માને અવ્યગ્ર (-એકાગ્ર) થઈને ધ્યાવે છે અથવા ફરીફરીને કલેવરનું...’ આ

શરીર કલેવર. ‘અશુચિપણું સર્વ તરફથી ભાવે છે,...’ આદા..દા..! મળમૂત્રથી ભરેલું શરીર છે, વિષાનું સ્થાન છે, પેશાબનું સ્થાન છે, કદનું સ્થાન છે, દાડમાંસનું સ્થાન છે. એવી વારંવાર વિચારણા કરે છે. આદા..દા..! ‘સર્વ તરફથી ભાવે છે,...’ ચારેબાજુથી અશુચિ શરીર એમ ભાવના કરે છે. ‘તેને ખરેખર પ્રતિષ્ઠાપનસમિતિ હોય છે.’ લ્યો ચોથી. ‘બીજા સ્વચ્છંદવૃત્તિવાળા...’ આદા..દા..! જેને સમ્યજ્ઞશન નથી, સમ્યજ્ઞાન નથી, સમ્યક્ષયારિત નથી અને સ્વચ્છંદવૃત્તિવાળા. આદા..દા..! એ ‘પતિનામધારીઓને કોઈ સમિતિ હોતી નથી.’ યતિ નામ ધરાવે અમે સાધુ છીએ, ટિગંબર છીએ, પણ એને આ સમિતિ હોતી નથી. આદા..દા..!

શ્રોતા :- સમ્યજ્ઞશન નથી ત્યાં સ્વચ્છંદવૃત્તિ જ છે!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- સમ્યજ્ઞશન નથી ત્યાં સ્વચ્છંદ જ વૃત્તિ છે. આદા..દા..! ભારે કામ, બાપા! માર્ગ (કોઈ અલૌકિક છે).

‘કોઈ સમિતિ હોતી નથી.’ આદા..દા..! એનો શ્લોક કહે છે. ત્રણ શ્લોક કહે છે જોયું. દ્વાપરી ગાથા.

(માલિની)

સમિતિરિહ યતીનાં મુક્તિસાપ્રાજ્યમૂલં
જિનમતકુશલાનાં સ્વાત્મચિંતાપરાણામ्।
મધુસખનિશિતાસ્ત્રબ્રાતસંભિત્રચેત:
સહિતમુનિગણાનાં નैવ સા ગોચરા સ્યાત्॥૮૮॥

‘શ્લોકાર્થ :- જિનમતમાં કુશળ...’ મુનિ હોય છે. આદા..દા..! વીતરાગ શું કહે છે આત્મા? કે આ પરિણાતિ ધર્મ, શાંતિ એ બધામાં કુશળ હોય છે. ‘સ્વાત્મચિંતનમાં પરાયણ...’ રહે છે. ભગવાન સાચા મુનિ તો આત્માના આનંદની પરાયણમાં રહે છે. આદા..દા..! સ્વાત્મચિંતા. ભગવાનમાં એકાગ્રતા ચિંતા નામ. આદા..દા..! આ આત્માની તો વાત ન મળો, પછી આ કરું ને આ કરું ને આ કરું. થોથા છે બધા. આદા..દા..! આનંદનો નાથ પ્રભુ અંદર શુદ્ધ ચૈતન્યધન એના ચિંતનમાં રહેવું. આદા..દા..! છે? પરાયણ છે એમાં. આદા..દા..! અંતર આનંદસ્વરૂપ ભગવાન આત્મામાં મુનિ તો પરાયણ તત્પર રહે છે. વિકલ્પ આવે છે પણ એમાં તત્પર નથી. આદા..દા..!

‘એવા યતિઓને આ સમિતિ મુક્તિસાપ્રાજ્યનું મૂળ છે.’ એવા મુનિઓને જેને સ્વાત્મધ્યાન. અતીન્દ્રિય આનંદનું જેને ધ્યાન છે એમાં પરાયણ છે એવા યતિ. યતિ કેમ કહ્યું? યતિ ઓલા સતિ થાય છે એ નહિ. આ તો યતિ સ્વરૂપની યતના કરનારા. ભગવાન આનંદકંદની યતના કરનારા યતિ. આદા..દા..! સમજાળું કાંઈ? ‘યતિઓને આ સમિતિ મુક્તિસાપ્રાજ્યનું મૂળ છે.’ આદા..દા..! મુક્તિરૂપી મહારાજ એનું આ મૂળસમિતિ છે. છે?

સામ્રાજ્ય આવ્યુંને? મુક્તિરૂપી સામ્રાજ્ય. મહા મોટું રાજ. આણા..ણા..! ‘કામદેવના તીક્ષ્ણા અખ્લસમૂહથી ભેદાયેલા હૃદયવાળા મુનિઓને તે (સમિતિ) ગોચર નથી થતી.’ આણા..ણા..! પણ જેને ઈચ્છા વર્તે છે બહારમાં, બાધ્ય પદાર્થની એ કામદેવના તીક્ષ્ણા અખ્લથી દણાઈ ગયા છે. આણા..ણા..!

‘કામદેવના તીક્ષ્ણા અખ્લસમૂહથી...’ વાસના. સુંદર સ્ત્રી, સુંદર લક્ષ્મી, સુંદર મકાન જોઈને જેને અંદર પ્રેમ ઉઠે છે એ કામદેવના શલ્લથી દણાઈ ગયા છે. આણા..ણા..! ‘કામદેવના તીક્ષ્ણા અખ્લસમૂહથી ભેદાયેલા હૃદયવાળા મુનિઓને તે (સમિતિ) ગોચર નથી થતી.’ એને એ સમિતિ દોતી નથી. આ આનંદનું ભાન ન મળે જેને. સ્વર્ણદવૃત્તિ એકલી આમ કરવું ને તેમ કરવું. આણા..ણા..! એ સમિતિ ગોચર થતી નથી. એને સમિતિ ગમ્ય થતી નથી. એને સમિતિ છે નહિ. આણા..ણા..! જુઓ, આ મુનિઓ! આ પઞ્ચપ્રભમલધારિદેવ આ. લખે છેને? એ ટીકાકાર એ છે. આ પઞ્ચપ્રભમલધારિદેવ. આ ટીકા એની છે. ૬૦૦ વર્ષ પહેલાં દિગંબર મુનિ સંત થયા. એ આ કહે છે. મુનિનીદશા એવી છે. ૮૮ થયો. ૮૮.

(શરીણી)

સમિતિસમિતિં બુદ્ધવા મુક્ત્યજ્ઞનાભિમતામિમાં
ભવભવભયધવાન્તપ્રધવંસપૂર્ણશશિપ્રભામ्।
મુનિપ તવ સદ્વીક્ષાકાન્તાસખીમધુના મુદા
જિનમતતપઃસિદ્ધં યાયાઃ ફલં કિમપિ ધ્વમઃ॥૮૯॥

‘મુનિપ’ એટલે? ‘મુનિપ’ એટલે શું? પતિ? ‘મુનિપ’ છે. ...

‘શ્લોકાર્થ :- હે મુનિ! મુનિરાજ મુનિને કહે છે. આણા..ણા..! ‘સમિતિઓમાંની આ સમિતિને—કે જે મુક્તિરૂપી સ્ત્રીને વહાલી છે,...’ નિશ્ચયસમિતિ હોં. આનંદઘનમાં રમણતા એ નિશ્ચયસમિતિ છે. સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ પૂર્ણ પ્રભુતાની ઈશ્વર શક્તિથી ભરેલો છે આત્મા. આણા..ણા..! એમાં જેની શુદ્ધ પરિણાતિની પ્રામદશા છે. વીતરાગ પરિણાતિની પ્રામદશા. આણા..ણા..! એ ‘મુક્તિરૂપી સ્ત્રીને વહાલી છે,...’ એટલે એને મુક્તિરૂપી સ્ત્રી અલ્પકાળમાં વરશે. આણા..ણા..! કેવી વાતું! લૂખી લહે જેવી લાગે. આ કરવું, આમ લેવું, આમ દેવું અને આ લેવું એમ હોય તો કાંઈક (લાગે કે ધર્મ કર્યો)! અહીં તો કહે છે કે સમિતિનો વિકલ્પ ઉઠે એ પણ બંધનું કારણ છે. આણા..ણા..! વ્યવહાર. આણા..ણા..! એને વ્યવહારનયના સાધુ કથા છે. શુભોપયોગી. શુભોપયોગ એ બંધનું કારણ. આણા..ણા..!

‘સમિતિઓમાંના આ સમિતિને—કે જે મુક્તિરૂપી સ્ત્રીને વહાલી છે, જે ભવભયના ભયરૂપી અંધકારને નષ્ટ કરવા માટે...’ આણા..ણા..! શું કહે છે? ભવભવના ભય. આ ચોરાસીના અવતારનો ભય. એકેન્દ્રિય, બે ઈન્દ્રિય, ત્રણ ઈન્દ્રિય, ચૌઈન્દ્રિયના ભવ તે અનંત કર્યો. એવા ભવ, ભવના ભય એવો જે અંધકાર, ‘ભવભયના ભયરૂપી અંધકાર...’

આણ..દા..! એ ‘નષ્ટ કરવા માટે પૂર્ણ ચંદ્રની પ્રભા સમાન છે...’ પૂર્ણ ચંદ્રમાં જેમ ખીલે અને અંધકારનો નાશ થાય છે એમ ભગવાન આત્માની સમિતિ અંતર આનંદમાં રમણતા એ રાગ અને અજ્ઞાન આહિનો નાશ કરનારી છે. આણ..દા..! રાગ એ અંધકાર છે. ચાહે તો શુભરાગ હોય એ અંધકાર છે, એમ કહે છે. આણ..દા..! જોઈને ચાલવું, નિર્દોષ આણાર લેવો એ વિકલ્પ છે. એ અંધકાર છે. આણ..દા..! મુનિઓની કથની તો જુઓ! વ્યવહારનો અધિકાર છે તો કહે રાગ એ અંધકાર છે. આણ..દા..! અધિકાર વ્યવહારનો કરે અને એમાંથી નિશ્ચય કાઢે છે. આણ..દા..! જ્યારે પૂર્ણ ચંદ્રમા ખીલે છે ત્યારે અંધકારનો નાશ થાય છે. એવા ભવભયના ભયરૂપી અંધકાર એનો નાશ કરવામાં અંતરની વીતરાગપરિણાતિ, સમિતિ શુદ્ધ સમિતિ પરિણાતિનું પરિણામન એ ભવભયના અંધકારનો નાશ કરનારી છે. આણ..દા..!

‘તથા તારી સત્તા-દીક્ષારૂપી કાન્તાની...’ આણ..દા..! સત્તા દીક્ષા. ભાષા જુઓ! અંદર વીતરાગી પરિણાતિ એ સત્તાદીક્ષા. વિકલ્પ એ નહિ. આણ..દા..! ‘તારી સત્તા...’ સાચી દીક્ષા, વીતરાગ દશા, સમ્યજ્ઞશન-જ્ઞાન-ચારિત્રની અંતર વીતરાગ કાન્તા એ સત્તા દીક્ષારૂપી તારી પ્રિય એ સ્થી. આણ..દા..! મુનિઓને વીતરાગી પરિણાતિ પ્રિય છે. રાગ પ્રિય નથી. અહીં જુઓ ભાષા. આણ..દા..! ‘સત્તા-દીક્ષારૂપી કાન્તાની...’ એવી જે પરિણાતિ-સ્થી પોતાની એની સખી છે આ સમિતિ. એની સખી છે આ સમિતિ. એની બહેનપણી છે એ. આણ..દા..! બહેનપણી હોય છેને? એમ કહે છે કે આત્મા સત્તાદીક્ષા, આનંદની દીક્ષા. રમણતા વીતરાગી પરિણાતિ જે છે એ દીક્ષા. એને સમિતિ સખી છે. વીતરાગી પરિણાતિ એ એની સખી છે. આણ..દા..! આ સિદ્ધાંત કહેવાય છે જુઓને. વ્યવહારને કાળે વ્યવહાર સમજાવ્યો, પણ કાઢ્યો નિશ્ચય.

‘હવે પ્રમોદથી જાણીને,...’ આણ..દા..! હે મુનિ! પ્રમોદથી, આનંદથી જાણ એ સમિતિને. આણ..દા..! અનાકુળ અણિાન્દ્રિયનો પ્રમોદથી સ્વાદ લઈને ‘જિનમતકથિત તપથી સિદ્ધ થતા...’ આણ..દા..! વીતરાગના અભિપ્રાયથી કહેલી તપની સિદ્ધ મુનિપણું. વીતરાગચારિત્રની સિદ્ધ એ તપની સિદ્ધ. આણ..દા..! ‘સિદ્ધ થતા એવા કોઈ (અનુપમ) ધ્રુવ ફળને તું પામીશ.’ આણ..દા..! વીતરાગના અભિપ્રાયથી કહેલી વીતરાગી તપની પરિણાતિ અનાકુળ આનંદની. એવા કોઈ ધ્રુવ ફળને પામીશ, સિદ્ધપદને પામીશ. આણ..દા..! ભવભયનો નાશ કરનારી અને આને ઉત્પત્ત કરનારી. આણ..દા..! ‘ધ્રુવ અચલને અનુપમ’ આવે છેને પહેલી ગાથા. ધ્રુવ અચલને અનુપમ ગતિ પ્રામ... તો આ ધ્રુવ ઈ. જેમાંથી જન્મ કરવો નહિ, ગતિ ફરે નહિ એવા પદને તું પામીશ. એ સમિતિને સમિતિ (કહે છે). આનંદના નાથમાં રમણતા, વીતરાગી પરિણાતિને સમિતિ કહે છે. સમિતિ પરિણાતિ. આણ..દા..! આ વ્યવહારસમિતિ છે એ જાણવાલાયક છે. આદરવાલાયક તો આ છે. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુસ્ટેવ!

**મહા સુદ-૧૧, બુધવાર, તા. ૧૧-૦૨-૧૯૭૬,
કણશ-૮૦ થી ૮૨, ગાથા-૫૫-૫૭, પ્રવચન નં. ૧૭૬**

૬૫ ગાથાનો ૮૦ કણશ.

(દ્રુતવિલંબિત)

સમિતિસંહતિતः ફલમુત્તમ
સપદિ યાતિ મુનિઃ પરમાર્થતઃ।
ન ચ મનોવચસામપિ ગોચરં
કિમપિ કેવલસૌખ્યસુધામયમ्॥૧૦॥

આ અધિકાર કાયાનો ચાલે છેને? કાય, મળનો ત્યાગનો છે. પાંચમી સમિતિ.

‘શ્લોકાર્થ :- સમિતિની સંગતિ દ્વારા ખરેખર મુનિ મન-વાણીને પણ અગોચર એવું કોઈ કેવળસુખામૃતમય ઉત્તમ ફળ શીଘ્ર પામે છે.’ શું કહે છે? હિન્દુસ્તાની નથીને? આજ તો નથી. નથીને? આજ ગુજરાતી. આનંદસ્વરૂપ એનો જેને અંતરમાં સ્વસ્વરૂપને જૈય બનાવી જ્ઞાન કરીને અનુભવમાં પ્રતીતિ થઈ છે એને દજુ તો સમ્યજષ્ટિ કરીએ. સમજાણું કાંઈ? એ ઉપરાંત અહીંયાં તો ચારિત્રવંત મુનિની વાર્તા છે. મુનિ પણ એ હોઈ શકે જેને પહેલો ‘આત્મા જ્ઞાયકસ્વરૂપ રાગાદિ પરની કિયાનો કર્તા નહિ’ એવું જ્ઞાતા-દષ્ટા સ્વભાવથી ભરેલો એનો એને પહેલો અનુભવ હોય. પછી એને અંતરસ્વરૂપમાં શુદ્ધ ચૈતન્યનો ઉગ્ર આશ્રય લઈને જે અંતર ચારિત્રદશા, અંતર ચારિત્રદશા એ અંતરની છે. અંતર જ્ઞાયકભાવનો ઉગ્ર આશ્રય લીધો ત્યારે ચારિત્ર થાય. આણ..ણ..!

ચારિત્રવંતને પાંચમી સમિતિ હોય છે એમ કહેવું છે. એ સમિતિની સંગતિ એટલે જે આત્માની વીતરાગી પરિણતિ છે એની સંગતિ એટલે એકાકાર એમાં થવું. એ ‘દ્વારા ખરેખર મુનિ...’ આણ..ણ..! અતીન્દ્રિય આનંદની સમાધિ દ્વારા મુનિ. સમજાય છે કાંઈ? ઈ સમિતિ. સમ્યજ સ્વભાવની પરિણતિ. શુદ્ધ ચૈતન્યધન એવો શુદ્ધ ભગવાન આત્મા પરિણતિ પર્યાપ્તમાં શુદ્ધ થવી એને અહીંયાં સમિતિ કહે છે. આણ..ણ..! એ ‘સમિતિની સંગતિ દ્વારા...’ એટલે તેની એકતા દ્વારા ‘ખરેખર મુનિ...’ એને શું ફળ ગ્રામ થાય? ‘મન-વાણીને પણ અગોચર...’ આણ..ણ..! ‘(-મનથી અચિંત્ય અને વાણીથી અકથ્ય)...’ મનથી ચિંતવી શકાય નહિ અને વાણીથી કહી શકાય નહિ. આણ..ણ..!

‘એવું કોઈ કેવળસુખામૃતમય...’ કેવળ આનંદ સુખ અમૃતમય. આણ..ણ..! જેના ફળ તરીકે શુદ્ધ સ્વભાવની શુદ્ધ પરિણતિરૂપી સમિતિ દ્વારા જેને ‘કેવળસુખામૃતમય ઉત્તમ

કણ શીધ પામે છે.' આદા..દા..! બધી. એકલો આનંદમય કેવળ આનંદ અમૃતમય, અમૃતમય કીધું જોયું? આદા..દા..! મોક્ષ એટલે કેવળ અમૃતમય સ્વરૂપ. આદા..દા..! એવા 'ઉત્તમ કણને શીધ પામે છે.' સમજાણું કાંઈ? ઈ વ્યવહારમાં આ (નિશ્ચય) હોય તો એટલે એનાથી પામે. વ્યવહારથી પામે એ તો નિમિત્તનું કથન છે. સમજાણું કાંઈ? પણ નિશ્ચયથી પામે એને સમિતિ કહે છે અહીંથાં. આદા..દા..! એ પાંચ સમિતિ થઈ. ૬૬. મનોગુમિ.

કાલુસ્સમોહસણારાગદોસાઇઅસુહભાવાણ।

પરિહારો મણગુત્તી કવહારણયેણ પરિકહિયં॥૬૬॥

કાલુષ્ય, સંશા, મોહ, રાગ, દ્રેષ આદિ અશુભના

પરિહારને મનગુમિ છે ભાખેલ નય વ્યવહારમાં. ૬૬.

‘ટીકા :- આ, વ્યવહારમનોગુમિના સ્વરૂપનું કથન છે.’ એનું નીચે. ‘મુનિને મુનિત્વોચિત શુદ્ધપરિણાતિ...’ અહીં તો મુનિનિ વ્યાખ્યા છેને વિશેષ? ‘મુનિને મુનિત્વોચિત...’ એની જે ત્રણ કષાયના અભાવવાળી શુદ્ધપરિણાતિ. આદા..દા..! ‘મુનિને મુનિત્વોચિત...’ આદા..દા..! શુદ્ધપરિણાતિ, વીતરાગી દશા જે મોક્ષમાર્ગ. શુદ્ધ ચૈતન્યઘનને અવલંબે સમ્યજ્ઞનન, એને અવલંબે જ્ઞાન, એના અવલંબનમાં સ્થિરતા. આદા..દા..! એનું નામ શુદ્ધપરિણાતિ મોક્ષનો માર્ગ કહેવાય છે. આદા..દા..!

‘મુનિને મુનિત્વોચિત...’ એને યોગ્ય એમ. શુદ્ધપરિણાતિ તો સમ્યજ્ઞનનમાં એ સમકિતીને હોય છે. જે સમ્યજ્ઞન થયું એટલી શુદ્ધપરિણાતિ તો સમ્યજ્ઞનિને હોય છે ચોથે ગુણસ્થાને. આદા..દા..! પણ અહીં એમ કહેવું છે કે મુનિને મુનિ-ઉચિત શુદ્ધપરિણાતિ. આદા..દા..! ધર્મી જીવ સમ્યજ્ઞન પાખ્યો ત્યારથી એને શુદ્ધપરિણાતિ શરૂ થઈ ગઈ છે. એટલી. શુદ્ધ સ્વભાવની શ્રદ્ધા, શુદ્ધ સ્વભાવની સ્થિરતાનો અંશ. આદા..દા..! સમ્યજ્ઞનિને ચોથે ગુણસ્થાને ધર્મની પહેલી સીઢીવાળો એને કહીએ કે જેને અંદર શુદ્ધસ્વરૂપ પૂર્ણ આનંદસ્વરૂપ એની સન્મુખ થઈને જેને શુદ્ધપરિણાતિ સમ્યજ્ઞનને અનંતાનુભંગીના અભાવની શુદ્ધદશા પ્રગટ થઈ છે. આદા..દા..! ત્યારે તો એને દજી સમ્યજ્ઞનિ કહીએ. આદા..દા..! એ શર્જને વિશેષ કરવા માટે કે ‘મુનિને મુનિત્વોચિત શુદ્ધપરિણાતિ...’ સમજાણું કાંઈ? શ્રાવક જે પાંચમા ગુણસ્થાનવાળા સાચા હોય. સાચાની વાત છે હીં. આ વાડામાં છે એ કાંઈ શ્રાવક નથી. આદા..દા..!

જેને અંતરમાં સમ્યજ્ઞનની શુદ્ધદશા પરિણાતિ પ્રગટી છે એ ઉપરાંત જેને અંતરમાં શાંતિનો અંશ વૃદ્ધિ પાખ્યો છે. બીજો કષાય ટલ્યો છે એટલે જેને શાંતિ... શાંતિ... આદા..દા..! તેવો જેને અંશ વિશેષ પ્રગટ્યો છે એને શ્રાવક કહીએ. આ તો વાત.

શ્રોતા :- વ્રત કર્યાં ગયા?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- એને વ્રત હોય એ વિકલ્પ છે, આસ્ત્રવ છે. એ દમણા કહેશે

અહીંયાં અશુભપરિણામ પ્રત્યય. અશુભપરિણામ આસ્તવ તો એની સાથે શુભપરિણામ પણ આસ્તવ. સમજાણું કાંઈ? તો અહીંયાં અશુભનો ત્યાગ બતાવવો છે આમાં. મનોગુમિ વ્યવહાર. બાકી તો શુભભાવ એ પણ આસ્તવ છે, બંધનું કારણ છે. એ શુભભાવ પણ મળિન છે. એ ખુલાસો કરશે.

‘મુનિને મુનિત્વોચિત...’ આણા..દા..! જેને અતીન્દ્રિય આનંદ પર્યાયમાં ભરતી આવી છે. ભરતી સમજો છો? બાઢ. તમારી ભાષામાં બાઢ કહે છે, અમારે અહીંયાં ભરતી કહે છે. દરિયો સમુદ્ર ભર્યો છે અંદર અતીન્દ્રિય આનંદ અને જ્ઞાનનો ભગવાન આત્મા. એમાં જેને પરિણાતિ અંદર નિર્મળ શ્રદ્ધા, જ્ઞાન, ચારિત્ર પ્રગટ્યા છે એને આનંદની ધારા વહે છે. આણા..દા..! એને ‘મુનિત્વોચિત શુદ્ધપરિણાતિની સાથે વર્તતો જે (હઠ વગરનો) મન-આશ્રિત, વચન-આશ્રિત કે કાય-આશ્રિત શુભોપયોગ...’ આવો જેને શુદ્ધપરિણાતિ પ્રગટી છે એની સાથે મન, વચન અને કાયાના શુભોપયોગ શુભરાગ જે આસ્તવ છે, બંધનું કારણ છે, પણ એ ભાવ એને આવે છે. આણા..દા..! વાતે વાતે ફેર છે. ઓલા નથી કહેતા કે ‘આનંદ કહે પરમાનંદા માણસે માણસે ફેર, એક લાખે તો ન મળે અને એક ત્રાંબિયાના તેર.’ એમ ભગવાન કહે છે કે તારે અને મારે વાત-વાતમાં ફેર છે, ભાઈ! ધર્મની શ્રદ્ધાના જ્ઞાનમાં વાતે વાતે ફેર પ્રભુ. આણા..દા..!

એવી ‘શુદ્ધપરિણાતિની સાથે વર્તતો...’ વર્તતો હોં. કર્તા એમ નહિ. ‘જે (હઠ વગરનો) મન-આશ્રિત, વચન-આશ્રિત કે કાય-આશ્રિત શુભોપયોગ તેને વ્યવહારગુમિ કહેવામાં આવે છે...’ શુભભાવ છેને? એથી વ્યવહાર. છે તો આસ્તવ, પણ અશુભ નથી, તેથી શુભ છે તેને વ્યવહારગુમિ કહેવામાં આવે છે. ‘કારણ કે શુભોપયોગમાં મન, વચન કે કાય સાથે અશુભોપયોગનું જોડાણ નથી.’ આણા..દા..! શુભોપયોગમાં હિંસા, જૂદું આદિ એવા અશુભોપયોગનું જોડાણ નથી. શુદ્ધપરિણાતિ ન હોય, જેને અંતર સમ્યજ્ઞશન-જ્ઞાન-આનંદની પરિણાતિ જેને પ્રગટી નથી આણા..દા..! એવા જીવનો શુભોપયોગ પંચમહાપ્રતનો અથવા આ કાયા, મનની ગુમિનો, ઓલો ઓલાનો છે. સમજાણું કાંઈ? મનગુમિ આવી શુભભાવ. એ ‘હઠસહિત હોય છે. તે શુભોપયોગ તો વ્યવહારગુમિ પણ કહેવાતો નથી.’ આણા..દા..!

જેને ભગવાન શુદ્ધ ચૈતન્યધન આનંદ એની જેની શુદ્ધપરિણાતિ સ્વને આશ્રયે પ્રગટી છે, એને જે શુભભાવ વર્તતો તેને અહીંયાં વ્યવહારમનોગુમિ કહેવામાં આવે છે. પણ જેને સમ્યજ્ઞશન જ નથી, શુદ્ધપરિણાતિ પ્રગટી જ નથી આણા..દા..! એ જે આ દ્વા, દાન, પ્રતના આદિ પરિણામ એ તો હઠસહિત છે એને. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? હઠાગ્રહી. ઘડી-ઘડીકમાં આમ લઈ જઈએ, ઘડી-ઘડીમાં શું કાંઈ ઠેકાણા ન મળે. અંદર શુદ્ધદશા નથી એટલે હઠના પરિણામ એને આવ્યા વિના રહે નહિ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

‘શુદ્ધપરિણાતિ ન હોય ત્યાં શુભોપયોગ હઠસહિત હોય છે. તે શુભોપયોગ તો

વ्यવहारગुમि પણ કહેવાતો નથી.' કોને? એને જેને આત્માનું દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રની પરિણાતિ પ્રગટી નથી એના શુભોપ્યોગને વ્યવહાર મનોગુમિ પણ કહેવામાં આવતી નથી. અરેરે! કેટલી જવાબદારી! શરતો કેટલી આમાં! આણા..દા..! ઓલા વાણિયા પાંચ-પચ્ચીસ લાખ પૈસા હોયને. પછી ભાગીદાર રાખે. ભાગીદાર. પાંચ લાખ આપે. એવા ચાર ભાગીદાર રાખે. પોતે કાંઈ કામ ન કરી શકે એટલે ભાગીદાર. પાંચ લાખ આપે. બાર આનાનું વ્યાજ. અત્યારે તો .. થઈ ગયું છે. આ તો પહેલાની વાત છે. બાર આનાનું વ્યાજ અને બાર મહિને પેદા થાય એમાં અડધો ભાગ. આવી શરત છે એને. આણા..દા..! અહીં આવી શરત છે વેપારમાં એમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? આ કરે છેને વાણિયા કરે છે એ. જાકી મૂડી હોય અને પોતે એકલો વેપાર ન કરવો હોય પછી ભાગીદારને ગોતે એવો હોય હુશિયાર. વ્યો! પછી પાંચ લાખ એને આપે, પાંચ લાખ આને. જો ભાઈ! આઠ આનાનું વ્યાજ. એ તો પહેલાની વાત છે હીં. અત્યારે તો ટકો કે દોઢ ટકો થઈ ગયો. આઠ આનાનું વ્યાજ. એ તો લેવાનું. એ ઉપરાંત જે રણે બાર મહિના એમાં અડધો ભાગ. અને મહિને-મહિને ચોપડા તપાસવા હું આવીશ પાછો. વળી પાછો ગોટા વાળે નહિ અંદરથી.

એમ અહીંયાં ભગવાન કહે છે, શુદ્ધપરિણાતિની શરત પહેલી. આણા..દા..! એની સાથે શુભભાવ હઠ વિનાનો. સમજાણું કાંઈ? એને અહીંયાં વ્યવહારમનોગુમિ કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! શુદ્ધપરિણાતિનો વેપાર છે, એની સાથે શુભભાવનો પણ વેપાર છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? અને જ્યાં સહજદશા સમ્યજ્ઞશન-જ્ઞાનની નથી એને તો હઠ આવ્યા વિના રહે જ નહિ. હઠથી કરે પચ્ચખાણા, વ્રત, નિયમ એ બધા વ્યવહારગુમિ પણ ન કહેવાય એને. આણા..દા..! એ. શું કહે છે?

શ્રોતા :- સમ્યજ્ઞશન થયા પછી થોડી હઠ તો રહેને?

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- હઠ જરીએ નહિ. હઠ કેવો? હઠાગહી એ તો મિથ્યાદણિ છે. લોકોને કઠણ પડ્યું છે. અહીં પડ્યુંને આ બધું મોટું. બાયુને કઠણ પડ્યું બધા માણસને. છે ભાઈ! માણસને ખબર નથી બિચારાને. વસ્તુની શું સ્થિતિ છે. આણા..દા..! અહીં કેટલીક બાયુના પાણી ઉતરી ગયા. એનું હૃદય કેટલું હતું એ બહાર આવી ગયું. આણા..દા..! વસ્તુ એવી બાપુ આકરી છે, ભાઈ! આણા..દા..!

અહીંયાં તો 'વ્યવહારમનોગુમિના સ્વરૂપનું કથન છે.' એટલે કે જેને શુદ્ધપરિણાતિ છે એવા જીવને શુભભાવ હઠ વિનાનો હોય એના સ્વરૂપનું કથન છે. આણા..દા..! એને વ્યવહાર કહેવાય અને એને વ્યવહાર હોય છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! હવે વાખ્યા કરે છે. કાલુષની વાખ્યા. 'કોધ, માન, માયા અને લોભ નામના ચાર કખાપોથી કૃષ્ણ થયેલું ચિત...' એનાથી આકુળતાવાળું ચિત 'તે કલુષતા છે.' એને કલુષતા કહીએ. એવા અશુભપરિણામનો જેને ત્યાગ હોય એમ કહેવું છે. આગળ કહેશે. 'દર્શનમોહ

અને ચારિત્રમોહ એવા (બે) લેદોને લીધે મોહ બે પ્રકારે છે.' મોહના બે પ્રકાર છે એટલું હોં. એમાં રાગનો ભાગ એ ચારિત્રનો આવે શુભરાગ. એ તો એક વર્ણન કર્યું, પણ એમાં ત્યાગ ઓલા શુભરાગનો અહીં નથી બતાવવો. અહીં અશુભરાગનો ત્યાગ બતાવવો છે.

શ્રોતા :- અશુભરાગ તો હોય જ ક્યાંથી?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- ના, ના; માટે ત્યાગ કીધોને? અશુભપરિણામ પ્રત્યેનો પરિદાર. એ અશુભપરિણામ પ્રત્યેનો પરિદાર કેમ લખ્યું? કે શુભપરિણામ પણ આસ્ત્રવ છે. વ્રત, ભક્તિ, પૂજા આદિનો ભાવ એ આસ્ત્રવ છે. એ બતાવવા અહીં એમ કે અશુભપરિણામ પ્રત્યયનો પરિદાર. એટલે એનો અર્થ થયો કે શુભપરિણામ પ્રત્યય છે. શુભપરિણામ પ્રત્યય એને વ્યવહારગુમ્બિવાળાને છે. સમજાણું કાંઈ? આ તો માર્ગ બાપુ એનો જે ન્યાય છે એનો. આ તો જૈનદર્શન સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર. આણ..ણ..! એ બે બેદ છે.

‘આહારસંશા,...’ આહારની સંશા ‘ભયસંશા, મૈથુનસંશા...’ વિષય ‘અને પરિગ્રહસંશા એવા (ચાર) લેદોને લીધે સંશા ચાર પ્રકારે છે.’ એ ચારેય પાપ છે. ‘પ્રશસ્તરાગ અને અપ્રશસ્તરાગ...’ ના બે બેદ છે. અહીં તો બેદનું વર્ણન કરે છે, પછી એમાંથી અપ્રશસ્તનો ત્યાગ છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..ણ..! ‘પ્રશસ્તરાગ અને અપ્રશસ્તરાગ એવા (બે) લેદોને લીધે રાગ બે પ્રકારનો છે. અસહ્ય જનો પ્રત્યે અથવા અસહ્ય...’ સહન ન થઈ શકે એવા. ગાળ આપે, માર પડે એના ‘પ્રત્યે વૈરનો પરિણામ તે દ્રેષ છે.’ ‘અસહ્યજનો પ્રત્યે...’ આણ..ણ..! ‘અથવા અસહ્ય પદાર્થસમૂહો પ્રત્યે વૈરનો પરિણામ તે દ્રેષ છે.-દીત્યાદિ અશુભપરિણામપ્રત્યયોનો...’ દીત્યાદિમાં કોઈને એમ લે કે ઓલો પ્રશસ્ત રાગ પણ દીત્યાદિ અશુભમાં આવે એ નહિ. એ તો એક વર્ણન જગ્ણાવ્યું. સમજાણું કાંઈ?

‘દીત્યાદિ અશુભપરિણામપ્રત્યયોનો પરિદાર જ (અર્થાત્ અશુભપરિણામરૂપ ભાવાપાપાસ્ત્રવનો ત્યાગ જ) વ્યવહારના અભિપ્રાયથી મનોગુમ્બિ છે.’ આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? એનો નીચે ખુલાસો કર્યો છે. કારણ કે અશુભપરિણામ પ્રત્યય એટલે આસ્ત્રવ. એ પાપાસ્ત્રવ. એટલે નીચે ખુલાસો કરવો પડ્યો કે પ્રત્યય આને કીધો અશુભને, ત્યારે શુભ પરિણામ પણ પ્રત્યય છે, આસ્ત્રવ છે. શુભભાવ, મહાપ્રતના ભાવ—દ્યા, દાન, ભક્તિ, વ્રત, તપનો ભાવ વિકલ્પ એ આસ્ત્રવ છે, એ ધર્મ નથી. આણ..ણ..! રાઠ આવી છેને નહિ કાલે મોટી? સાંભળ્યુને બધું શિબિરનું, ‘એને ધર્મ નથી કહેતા, એનાથી ધર્મ નથી.’ અરે! ભગવાન! ભાઈ! ધર્મ તો ધર્મ હોય દી હોયને, બાપા! અરે! આણ..ણ..!

ત્રણલોકનો નાથ સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ અંતરંગ શુદ્ધતા પ્રગટ કરે એને ધર્મ કહીએ. આણ..ણ..! બાકી આવા જે બહારને આશ્રયે થતાં પરિણામ એ તો આસ્ત્રવ છે. એટલે અહીં કહે છે. ‘પ્રત્યયો = આસ્ત્રવ; કારણો. (સંસારના કારણોથી આત્માનું ગોપન-રક્ષણ કરવું

તે ગુમિ છે.)' એ નિશ્ચયગુમિ. 'ભાવપાપાસ્ત્રવો તેમ જ ભાવપુષ્ટાસ્ત્રવો સંસારના કારણો છે.)' જોયું! અશુભભાવ ભાવપાપાસ્ત્ર છે, શુભભાવ ભાવપુષ્ટાસ્ત્ર છે. આએ..એ..! આમાંથી નીકળ્યુંને? આ શું કરવા કરવું પડ્યું આ? કે અશુભપરિણામ પ્રત્યય લીધો છે. અશુભભાવ તે આસ્ત્ર. ત્યારે એની સામે આવ્યું કે શુભભાવ પણ આસ્ત્ર. સમજાણું કાંઈ? આએ..એ..! જે ભાવે તીર્થકરગોત્ર બંધાય એ ભાવ આસ્ત્ર છે. આએ..એ..! આકરી વાત. કારણ કે અશુભ પરિણામ પ્રત્યય. એમ મૂક્યું ટીકામાં, તેનો અર્થ થયો કે શુભપરિણામ પ્રત્યય. એ પુષ્ટાસ્ત્રવ છે અને અશુભપરિણામ પ્રત્યય એ પાપાસ્ત્ર છે. સમજાણું કાંઈ? આએ..એ..! ચોપડા નામામાં કાંઈ એક ઇપિયાનો ફેર પડે કે ચાર આનાનો ફેર તો ઘાસતેલ બાળે આખી રાત અને ચોપડામાં નક્કી કરે. આ નક્કી કરવા નવરાશ ન મળે. દરકાર નથી. એમ ને એમ થઈ જાય તો થઈ જાય જાવ લ્યો. આએ..એ..! બાપુ! માર્ગ વીતરાગનો! શુદ્ધ જુદું, શુભ જુદું, અશુભ જુદું. આએ..એ..! શુભ-અશુભભાવ બે આસ્ત્ર છે, બેય ભાવ બંધ છે અને દ્રવ્યબંધનું એ કારણ છે. અને શુદ્ધભાવ તે અનાસ્ત્ર-સંવર છે અને તે નિર્જરાનું કારણ છે. આએ..એ..! સમજાણું કાંઈ? '(અર્થાત् અશુભપરિણામરૂપ ભાવપાપાસ્ત્રવનો ત્યાગ જ) વ્યવહારનયના અભિગ્રાયથી મનોગુમિ છે.' આએ..એ..!

'(એવે, દ્વદ્દ્વી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્લોક કહે છે :)'

(વસંતતિલકા)

ગુસ્તિર્ભવિષ્યતિ સદા પરમાગમાર્થ-
ચિંતાસનાથમનસો વિજિતેન્દ્રિયસ્ય।
બાહ્યાન્તરઙ્ગપરિષઙ્ગવિવર્જિતસ્ય
શ્રીમજ્જિનેન્દ્રચરણસ્મરણાન્વિતસ્ય॥૧૧॥

આએ..એ..! 'શ્લોકાર્થ :- જેનું મન પરમાગમના અર્થોના ચિંતનયુક્ત છે,...' પરમાગમ જૈનસિદ્ધાંત જે ભગવાનના છે તે. એમ શબ્દ મૂકવો પડ્યો 'પરમાગમ.' આએ..એ..! કુંદુંદાચાર્ય આદિ મુનિઓએ જે શાસ્ત્રો કહ્યા એ પરમાગમ છે. બીજાઓએ જે આગમના નામ આપીને રચ્યા એ આગમ નથી, પરમાગમ નથી. આગમ છે, આગમ એટલે ઘણા ચાલ્યું આવ્યું એટલી અપેક્ષાએ. બાકી તો આકરી વાત, બાપુ! બહુ જીણી. સમજાણું કાંઈ? શૈતાંબરના જે આગમ છે એ આગમ જ નથી, એ કલ્પિત છે. સમજાણું કાંઈ? એમાં જે ઉત્તરાધ્યયન ને દશવૈકાલિક, આચારાંગ અને સૂયગાંગ નામ આપ્યા છે એ બધા કલ્પિત આપ્યા અને કલ્પિત રચ્યા છે. આકરી વાતું બહુ પડે. સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- લાલબર્ધક છે.

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- મિથ્યાત્વ વર્ધક છે. આમાં આવે છે, તમારે નથી? આ શું કહેવાય?

‘એ પ્રમાણે શૈતાંબર મત કલ્પિત જાણવો. કારણ કે ત્યાં સમ્યજ્ઞર્ણનાદિનું અન્યથા નિરૂપણ હોવાથી મિથ્યાત્વ દર્શન આદિના .. થાય છે.’ રાગ એમ નહિ. આ મોક્ષમાર્ગપ્રકાશક. જેને શ્રીમદ્ સત્શ્રુત કહીને પ્રસિદ્ધ કર્યું છે. છે? આકરી વાતું છે બાપુ આ તો. સત્ય તો આ છે. ‘એ શૈતાંબરોમાં હુંઢીયા પ્રગટ થયા. તેઓ પોતાને સાચા ધર્માત્મા માને છે, પણ તે ભ્રમ છે.’ આ તો પહેલાથી ચાલ્યું આવે છે શાસ્ત્ર. આ કાંઈ નવું નથી. ‘તે પ્રમાણે જૈનમાં શૈતાંબર મત છે તે પણ દેવ-ગુરુની, તત્ત્વાદિની અને મોક્ષમાર્ગનું અન્યથા નિરૂપણ કરે છે, માટે તે પણ મિથ્યાર્થન આદિકના પોષક છે.’ આ તો પહેલાનું છે.

શ્રોતા :- આચાર્યનું કથન છે?

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- એ ભગવાનનું જ કથન છે આ. એને ઘરનું ક્યાં કહ્યું? શાસ્ત્રમાં છે એ કહ્યું છે. એ તો કહ્યું નહિ બોધપાહુડમાં ઓલા દર્શનપાહુડમાં ન કહ્યું? માર્ગ આવો છે, બાપુ! કોઈ ઉપર વિરોધ નહિ. કોઈ પ્રત્યે દુઃખનાઈ, વેર નહિ. એ પણ ભગવાન આત્મા છે. આણા..! પણ દશ્ટ જે વિપરીત છે એ તો બરાબર જાણવી જોઈએ. કોઈ વ્યક્તિ પ્રત્યે વેર નહિ, વિરોધ નહિ, દ્રેષ નહિ. સમજાય છે કાંઈ? પણ વસ્તુનું સ્વરૂપ તો આવું છે એનો તો બરાબર એણો નિર્ણય કરવો પડશે. આવો છે. આણા..દા..! જુઓ, છેને.

શ્રોતા :- નિર્ણય શું કરવા કરે? આપ કહો એ બરાબર છે.

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- પણ સમજ્યા વિના નિર્ણય એ અનિર્ણય છે. નથી આવતું એમાં? આમાં આવે છે. બીજાના વચ્ચનેથી નિર્ણય તે અનિર્ણય છે, વાસ્તવિક નિર્ણય નથી. આમાં આવે છે. આ મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકમાં તો બધુ નાખ્યું છે. દજરો... આણા..દા..! ૮૨માં પહેલું મળ્યું હતું આ મોક્ષમાર્ગપ્રકાશક. કેવા? દામોદર ચત્રભૂજ, ભાઈ! દામોદર ચત્રભૂજ લાખાણી. મુણજીભાઈના મોટા ભાઈ. ૮૨માં એના ઘરે ઈ પુસ્તક રાખતા હતા દામોદરભાઈ. એ ભાઈઓએ પૈસા ધણા પેદા કર્યા હતા ૧૬ લાખ કે ૧૮ લાખ કાંઈક. તે મુંબઈ મૂકીને પૈસા લઈને વયા આવ્યા. ધંધો મૂકી દીધો. એ લાખાણી. દામોદર મુણજી ચત્રભૂજ. એ બેય ગુજરી ગયા. છોકરાઓ છે. એ રાખતા ઘરે પુસ્તક. દામોદરભાઈ. બધા દિગંબરના વાંચતા. એમાંથી એક અમે અહીં આવ્યા હતા રાજકોટ ૮૨ની સાલ. ઓલા મેડી ઉપર ભાઈ એનું મકાન છે. જોયું? બહાર. એ ત્યાં રહેતા. હીરાભાઈ ત્યાં રહે છે. દામોદરભાઈના હીરાભાઈ એ ત્યાં રહે છે. એનો છોકરાઓ નહિ આ બચુભાઈ અને લક્ષ્મીચંદ્રને. એ પુસ્તક ત્યાં પહેલું મળ્યું હતું. ૮૨ની સાલ. કેટલા વર્ષ થયા? ૫૦. સમયસાર પહેલું મળ્યું દામનગર ૭૮. આ મોક્ષમાર્ગ ત્યાં. પંચાધ્યાય પણ ૮૨માં જામનગર. જુઓને કેવો ખુલાસો છે! આણા..દા..! વસ્તુની સ્થિતિ તો જેમ હોય એમ આવેને. એમાં કાંઈ કોઈનો પક્ષ ત્યાં ચાલે? આણા..દા..!

‘જેનું મન પરમાગમના અર્થોના ચિંતનયુક્ત છે,...’ આણા..દા..! ભગવાનના કહેલા સંતો, સાચા વીતરાગી સંતોના કહેલા એવા પરમાગમનો અર્થોમાં જેનું મન ચિંતનયુક્ત છે.

એની વિચારણા જેને ચાલતી હોય છે. ‘જે વિજિતેંદ્રિય છે (અર્થાત् જોણે ઈન્દ્રિયોને વિશેષપણે જીતી છે),...’ મુનિ છેને? ‘જે બાધ તેમ જ અભ્યંતર સંગરહિત છે...’ નિર્ગંથ છેને? નિર્ગંથ. અંતરમાં ગ્રંથિ નથી અને બાધમાં વચ્ચાટિની ગ્રંથિ નથી. આણા..દા..! ‘અભ્યંતર સંગરહિત છે અને જે જિનેન્દ્રચરણના સમરણથી સંયુક્ત છે,...’ આણા..દા..! વીતરાગી ભાવનું વારંવાર એને સમરણ હોય છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

શ્રોતા :- અહીં તો (પગલા) મૂક્યા છે.

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- એ પગ ઈ. ચરણકમળ પગ ક્યાં હતા અહીં? ભગવાનને પગ જ ક્યાં હતા? આણા..દા..! આત્માવલોકનમાં કદ્યું છેને? આત્માવલોકનમાં શ્લોક છે નહિ? મુનિ મુહુ મુહુ વીતરાગભાવનો ઉપદેશ કરે. એવો પાઠ છે. આત્માવલોકન. મુહુ-મુહુ વારંવાર વીતરાગ... વીતરાગ... રાગથી અભાવ એવી આત્માની સમ્યજ્ઞની વીતરાગ, આત્માનું સમ્યજ્ઞાન વીતરાગ, આત્માની ચારિત્રદશા વીતરાગ એ વીતરાગનો જ ઉપદેશ એ આપે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- ઈ ક્યાં આવ્યું એમાં? પુણ્યનો ઉપદેશ તો એને આવે, પણ નિષેધ માટે આવે. સ્થાપન માટે, વીતરાગતા માટે આવે એમ કહે છે. આણા..દા..! વર્ણન તો બધું આવે. પુણ્યનો વ્યવહારપ્રતાદિનો નથી? એ હેય તરીકે જણાવા વર્ણન બધું આવે, પણ સ્થાપન તરીકે તો એકલી વીતરાગતાને સ્થાપે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- થાપ-ઉથાપ...

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- એ થાપ-ઉથાપ વિકલ્પ હોય છે. જ્યાં સુધી વીતરાગ ન હોય ત્યાં સુધી એવો વિકલ્પ આવે છે. લખ્યું છેને એમાં? ૧૪૪ કર્તાક્રમ. પાછળ એમ કે જ્યાં સુધી રાગ છે ત્યાં સુધી પ્રશસ્ત ઉથાપન પણ કરે એટલો દ્રેષનો અંશ પણ છે. ઉથાપન કરે કે આ નહિ. આણા..દા..! છે? સમયસાર. ‘જેમ કેવળી ભગવાન સદા નય પક્ષના સ્વરૂપના સાક્ષી છે, તેમ શ્રુતજ્ઞાની પણ જ્યારે સમસ્ત નય પક્ષોથી રહિત થઈ શુદ્ધ ચૈતન્યમાત્ર ભાવનું અનુભવન કરે છે ત્યારે નયપક્ષના સ્વરૂપનો જ્ઞાતા છે.’ એવે અહીંયાં આપણે સ્થાપન લેવું છે. ‘એક નયનો સર્વથા પક્ષ ગ્રહણ કરે તો મિથ્યાત્વ સાથે મળેલો રાગ થાય. પ્રયોજનના વશે એક નયને પ્રધાન કરી તેનું ગ્રહણ કરે તો મિથ્યાત્વ સિવાય માત્ર ચારિત્રમોહનો રાગ રહે.’ જોયું? ખુલાસો બહુ સરસ કર્યો છે.

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- દા, ... અને એમાં આવ્યું છે ઓલા આત્માનુશાસન. એ સ્થાપે છે. જેટલો ઉથાપે છે એટલો દ્રેષનો અંશ છે. આવે છે. એ રાગ છે. સ્થાપે છે એવો રાગ છે, ઉથાપે એ તો દ્રેષ. રાગભાગ અંદર કષાય આવે છે શુભ. આણા..દા..! જીણી વાત

ઘણી, ભાઈ!

‘નયને પ્રધાન કરી ગૃહણ કરે તો મિથ્યાત્વ સિવાય માત્ર ચારિત્રમોહનો રાગ રહે અને જ્યારે નયપક્ષને છોડી વસ્તુને કેવળ અનુભવે તે વખતે શ્રુતજ્ઞાની પણ કેવળીની માફક વીતરાગ જેવો જ હોય છે.’ લ્યો! અનુભવ કાળમાં આણા..દા..! કેવળીને તો રાગ છે નહિ એટલે ઈ જે સત્ય કહે તો ઈચ્છા વિના વાણી સહજ નીકળે છે અને જેને પરિણામપૂર્વક વચન છે... એ નિયમસારમાં આવે છે પાછળનો અધિકાર. આ નિયમસાર. પરિણામપૂર્વક છે એને રાગ હોય છે. છભસ્થને રાગ હોય છે, પણ સત્યને સ્થાપે છે એટલો શુભરાગનો અંશ છે. અસત્તને ઉથાપે છે એટલો દ્રેષનો શુભ દ્રેષ અંશ છે. એટલે એ દ્રેષ પણ શુભ છે. આણા..દા..!

‘ભાગ્ય તેમ જ અભ્યંતર સંગરહિત છે અને જે શ્રીજિનેન્દ્રચરણના સ્મરણાથી સંયુક્ત છે,...’ વીતરાગભાવના સ્મરણાથી સંયુક્ત છે. જેને વીતરાગી આત્મા વારંવાર યાદ આવે છે અને પરિણાતિમાં વીતરાગતા શુદ્ધપરિણાતિ કરી રહ્યો છે. આણા..દા..! આવો માર્ગ ભારે ભાઈ આવો. આણા..દા..! ‘તેને સદા ગુમિ હોય છે.’ લ્યો! એને અંદરમાં વીતરાગભાવમાં રહે છે એને સદાય ગુમિ છે.

શ્રોતા :- નિશ્ચયગુમિ આવી...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ નિશ્ચયગુમિ આવી. એ નિશ્ચય ખબર છે. આ ભેગુ એનું ફળ આ હોય છેને.

હવે ૬૭ ગાથા. વચનગુમિનું સ્વરૂપ. છેને ૬૭?

થીરાજચોરભત્તકહાદિવયણસ્સ પાવહેઉસ્સ।

પરિહારો વયગુત્તી અલિયાદિણિયતિવયણ વા॥૬૭॥

સ્ત્રી-રાજ-ભોજન-ચોરકથની હેતુ છે જે પાપની

તસુ ત્યાગ, વા અલીકાદિનો જે ત્યાગ, ગુમિ વચનની. ૬૭.

.. હવે જે એ તો ધૂળ. પણ આણારના રસીયા. એય..! એ વાતુમાં મશગુલ હોય. અસત્તની નિવૃત્તિ પણ વચનગુમિ છે. આ કીધું એનો ત્યાગ અને એ સિવાય અસત્યની નિવૃત્તિ પણ વચનગુમિ. જૂઠા બોલવાનો ત્યાગ. અથવા .. બીજા અપ્રશસ્ત વચનોની નિવૃત્તિ તે જ વચનગુમિ છે.

‘ટીકા :- જેમને કામ અતિ વૃદ્ધિ પામ્યો હોય એવા કામીજનો વડે કરવામાં આવતી....’ આણા..દા..! ‘અને સાંભળવામાં આવતી એવી જે સ્ત્રીઓની સંયોગવિયોગજનિત વિવિધ વચનરચના...’ એ સ્ત્રીનો સંયોગ થાય અને વિયોગ થાય. એની વાતા એ બધી પાપકથા છે. આણા..દા..! વિષયના રસીલાઓ વાત કરે બધી કામની જ વાત કરે છે. સમજાણું? આણા..દા..! આ પૈસામાં રળાઉમાં રસીયા હોય એ વાત પૈસાની જ કરે છે. આને આમ રળાય, આનું આમ થાય અને એનું આમ થાય. હવે ધૂળમાંય થાય

સાંભળને.

શ્રોતા :- એ તો એમ માનેને પૈસો મારો પરમેશ્વર.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ધૂળ માને પરમેશ્વર. આત્મા મારો પરમેશ્વર છે. આણ..દા..! ઈ પૈસાવાળા ઈ છે. એ તો વાતું જ કર્યા કરે ઈ. હવે ધર્મનું સાંભળવા બેઠો હોય તો એને રસમાં ઈ જ વાતું કરે અંદર. આનું આમ થાય અને પછી આમ થાય અને પછી આમ થાય.

અહીં કહે છે કે ‘કામ અતિ વૃદ્ધિ પાખ્યો હોય એવા કામીજનો વડે કરવામાં આવતી અને સાંભળવામાં આવતી...’ કરવામાં આવતી અને સાંભળવામાં આવતી ‘એવી જે સ્ત્રીઓની સંયોગવિધોજનિત...’ સ્ત્રીનો સંગ થવો અને એનો વિયોગ થવો. ‘એવી વિવિધ વચનરચના (-સ્ત્રીઓ સંબંધી વાત) તે જ સ્ત્રીકથા છે;...’ એ પાપકથા છે. એ કથા છોડી હે. ‘રાજાઓનું યુદ્ધદેતુક કથન (અર્થાત् રાજાઓ વડે કરવામાં આવતા યુદ્ધાદ્ધિકનું કથન) તે રાજકથાપંચ છે;...’ એ છોડી હે. ‘ચોરોનું ચોરપ્રયોગકથન તે ચોરકથાવિધાન છે...’ આમ ચોરી થાય, આમ થાય ને ફલાણું થાય. આણ..દા..! ‘(ચોરો વડે કરવામાં આવતા ચોરીના પ્રયોગની વાત તે ચોરકથા છે); અતિ વૃદ્ધિ પામેલી ભોજનની ગ્રીતિ વડે...’ આહારની ગૃહિદારો ‘મેંદાની પુરી ને ખાંડ, દદ્દીખાંડ,...’ના વખાણ કરે. મેંદાની પુરી આજે હતું, ઢીકાણું હતું. હવે શું છે પણ હોળી. વિષા છે બધું. આઠ કલાકે જેનું વિષા થશે. આ સંચો વિષા થવાનો છે. આણ..દા..! સ્ત્રીનું શરીર પ્રજાને પોષીને મોટો થાય એ પેટમાં એ સંચો છે ઈ. આ સંચો જે કાંઈ અનાજ પડે અને વિષા થાય...

(અનુષ્ટુભ)

‘એવं ત્યક્ત્વા બહિર્વચં ત્યજેદન્તરશેષતઃ।

એ યોગઃ સમાસેન પ્રદીપઃ પરમાત્મનઃ॥

આણ..દા..! ‘શ્લોકાર્થ :- એ રીતે બહિર્વચનોને ત્યાગીને...’ મૌનપણું કહે. વાણી છોડી હે. આણ..દા..! ‘અંતર્વચનોને અશેષતઃ ત્યાગવાં.’ અંતર વિકલ્પ ઉઠે છે એ અંતર વચન છે. આણ..દા..! મનમા સમરેને નમો અરિહંતાણાં... નમો અરિહંતાણાં... નમો અરિહંતાણાં... એ અંતર વિકલ્પ છે. આણ..દા..! ‘બહિર્વચનોને ત્યાગીને અંતર્વચનોને અશેષતઃ (સંપૂર્ણપણે) ત્યાગવા.—આ, સંક્ષેપથી યોગ (અર્થાત् સમાધિ) છે...’ આણ..દા..! આત્મામાં શાંતિ અને આનંદની ઉત્પત્તિ આ છે. અભ્યંતરમાં વિકલ્પનો ત્યાગ અને બહારમાં વચનનો ત્યાગ. એને અંદરમાં આનંદની શાંતિ પ્રગટ થાય છે. આણ..દા..! બોલવામાં વિકલ્પ છેને એ છોડે અને અંતરમાં મનના સંગથી આ સમરણ કરે ‘આમ છે, તેમ છે’ એ પણ વિકલ્પ છે. એને છોડી પ્રભુ નિર્વિકલ્પ આત્મા એટલે એ વિકલ્પ છે તે અશાંતિ છે એને

છોડીને ભગવાન શાંતિ, સમાધિ, આનંદસ્વરૂપ છે, તેમાં લીન થાય એને આનંદ પ્રગટ થાય. આણા..દા..!

આ યોગ-સમાધિ 'કે જે યોગ પરમાત્માનો પ્રદીપ છે...' આણા..દા..! પરમાત્મા પોતાનું સ્વરૂપ છે એમાં સમાધિ નામ એકાગ્રતા એ પરમાત્માને પ્રગટ કરવાનો દીવો છે. પરમાત્માનો પ્રદીપ છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ શું કહ્યું? કે બાધ્યથી મન, વચનના વિકલ્પોને છોડે, અંતરથી પણ વિકલ્પને છોડે એને અંતરમાં નિર્વિકલ્પ સમાધિ અને શાંતિ પ્રગટ થાય છે કે જે પરમાત્માનો દીવો છે એ. આણા..દા..! 'જે યોગ પરમાત્માનો પ્રદીપ છે...' આણા..! સમજાણું કાંઈ? ત્યારે વળી એમ કોઈ કહે કે જ્યારે આમ કહો છો ત્યારે તમે પ્રરૂપણા શું કરવા કરો છો? આ પ્રશ્ન થયો હતો સંપ્રદાયમાં. .. શું વચનગુમિથી લાભ થાય? તો એનાથી મૌનમાં વચનગુમિથી લાભ થાય ત્યારે તમે પ્રરૂપણા એ વચનગુમિથી કેમ નથી કરતા? ભાઈ! એ ટાણે હોય છે. એનું સ્થાપન શું કરવું છે એ ઉપર વજન છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

અહીં કીધુંને જુઓને. તો આ વખતે ટીકા કરે છે જ્યારે ત્યારે વિકલ્પ તો છે. અંતર્વિકલ્પ છે. એનો સમજનાર ન સમજે અને એનો આક્ષેપ કરે કે તમે કહો છો કે આમ થાય તો તમે કેમ કરતા નથી? તમે કેમ લખો છો આ? સમજાણું કાંઈ? બાપુ! એમ ન જોવાય. એમાં શું કહેવા માગે છે? એનો અભિપ્રાય શું છે? એ શું સિદ્ધ કરવા માગે એ તારે જાણવું જોઈએ. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! પાંચમી ગાથામાં ન કહ્યું કુંદુંદાચાર્ય કે 'તં એયત્તવિહત્તં દાએહં અપ્પણો સવિહવેણ। જદિ દાએજ્જ' દેખાડીશ તો અનુભવ કરજે, પ્રમાણ કરજે. 'છલં ણ ઘેત્તવ્બં' ત્યાં કોઈ વાણીમાં, ઓલામાં ભૂલું તો પકડી ન રાખીશ ત્યાં ઊભો ન રહીશ, છલ ન પકડવું. આણા..દા..! તને કદાચ સંસ્કૃત, વ્યાકરણનું જ્ઞાન બહુ સૂક્ષ્મ હોય અને વાણીમાં એમાં કાંઈક ભૂલ આવે તો એમાં ઊભો ન રહીશ. આવે છેને પાંચમી ગાથામાં?

તં એયત્તવિહત્તં દાએહં અપ્પણો સવિહવેણ।

જદિ દાએજ્જ પમાણ ચુકેજ્જ છલં ણ ઘેત્તવ્બં॥૫॥

'ચુકેજ્જ છલં ણ ઘેત્તવ્બં' આણા..દા..! કારણ કે મારી તો અનુભવની સ્થિતિ જે વસ્તુની એ વર્ણવી છે. એને તું પ્રમાણ કરજે. એમાં કોઈ વચન વાણીમાં, ભાષામાં ફેર પડ્યો ત્યાં તને એનું એ જાતનું જ્ઞાન હોય કદાચ. પણ એ સાંભળીને ત્યાં ઊભો ન રહીશ કે આ... ઓલું શું કહે છે એ સાંભળને હવે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! આચાર્ય કુંદુંદાચાર્ય જેવા અનુભવની વાત છે તે હું તને કહીશ અને તે અનુભવજે. બીજી વાત એના વ્યાકર, સંસ્કૃત ને વિભક્તિ ને ફ્લાણું ઢીકણું, આ ધાતું છે અને આ ફ્લાણું, એમાં કોઈ ફેર પડે-ચુકી જાઉં, છલ ન ગ્રહવો. આણા..દા..! જુઓને એક નિર્માનિતા!

યોગ નામ સ્વરૂપ આનંદનો નાથ પ્રભુ એમાં જોડાણ થઈ જવું એવો જે યોગ. શુદ્ધ

નિર્મળ પરિણતિની દશા તે પરમાત્માનો પ્રદીપ છે. એ પરમાત્મસ્વરૂપ કેવું છે તેને બતાવનાર દીવો છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? વાત આ ચાલે વ્યવહારવચનગુમ્ભિની ત્યાં આ નાખ્યું પાણું. વ્યવહાર હોય એટલો જાણવાલાયક છે, આદરવાલાયક એ નહિ. આણ..દા..! વ્યવહારના વચનને પણ છોડી દેજે એમ કહે છે. આણ..દા..!

‘વળી (આ ૬૭મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્લોક કહે છે :’

(મંદાક્રાંતા)

ત્યક્ત્વા વાચ્ ભવભયકર્ણં ભવ્યજીવઃ સમસ્તાં
ધ્યાત્વા શુદ્ધં સહજવિલસચ્ચમત્કારમેકમ्।
પશ્ચાન્મુક્તિં સહજમહિમાનન્દસૌખ્યાકર્ણં તાં
પ્રાજ્ઞોત્યુચ્ચैઃ પ્રહત્દુરિતધ્વાંતસંધાતરૂપઃ॥૧૯૨॥

આણ..દા..! ‘શ્લોકાર્થ :- ભવ્યજીવ ભવભયની કરનારી સમસ્ત વાણીને છોડી...’ આણ..દા..! વાણી તો જ્યા છે, પણ વાણી બોલવાકાળે વિકલ્પ છેને, એને છોડ. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘ભવ્યજીવ ભવભયની કરનારી...’ વાણીને ભવભયની કરનારી, જ્યા એનો અર્થ કે ઈ વાણીમાં વિકલ્પ ઉઠે છે. આણ..દા..! સત્યનું સ્થાપન કરવામાં પણ વિકલ્પ છે એ ભવનું કારણ છે, કહે છે. આણ..દા..! ભાષા તો ઓછો..દો..! સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! ભલે શુભવિકલ્પ છે, પણ એ સંસારને ઉત્પત્ત કરે છે. આણ..દા..! ભવમાં પ્રવેશ કરવે છે. આણ..દા..!

‘ભવ્યજીવ ભવભયની કરનારી સમસ્ત વાણીને છોડી શુદ્ધ સહજ-વિલસતા ચૈતન્યચમત્કારનું એકનું ધ્યાન કરીને,...’ આણ..દા..! ‘શુદ્ધ સહજ-વિલસતા ચૈતન્યચમત્કાર...’ પ્રભુ અંદર. જ્ઞાનાનંદનો દરિયો પ્રભુ છે. આણ..દા..! ચૈતન્યચમત્કાર. જેના એક ક્ષાણમાં ત્રણકાળ, ત્રણલોકને જાણે એવી ચૈતન્યચમત્કાર વસ્તુ છે આ. આણ..દા..! ‘શુદ્ધ સહજ-વિલસતા ચૈતન્યચમત્કારનું એકનું ધ્યાન કરીને,...’ ભાષા દેખો, આણ..દા..! એકનું. એકલું નહિ, એકનું. અખંડ જ્ઞાયકભાવ એકનું ધ્યાન કર. આણ..દા..! સમજાણું? વિશેષ છે. થોડું આવશે.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુસ્થેવ!)

**મહા સુદ-૧૨, ગુણવાર, તા. ૧૨-૦૨-૧૯૭૬,
કણશ-૮૨-૮૩, ગાથા-૬૮, પ્રવચન નં. ૧૭૭**

નિયમસાર. વ્યવહારચારિત્ર અધિકાર. વ્યવહારચારિત્ર એટલે શુભભાવ. એની ૬૭ ગાથા. એનો ૮૨મો કણશ છે. વ્યવહારવચનગુમિનું સ્વરૂપ છે, પણ એમાંથી નિશ્ચય કાઢે છે.

‘શ્લોકાર્થ :- ભવજીવ...’ લાયક પ્રાણી મોક્ષને માટે એમ કહે છે. આદા..દા..! ‘ભવભયની કરનારી સમસ્ત વાણી...’ વાણી છે એ ભવભયની કરનારી છે? વાણીના વખતે બોલવાનો જે વિકલ્પ છેને એને ભવભયની કરનારી કહી છે. ભલે કહે છે ભાષા બોલવામાં સત્ય આદિ શુભભાવ હોય, પણ છે તો એ રાગ. આદા..દા..! એ ‘ભવભયની કરનારી વાણી...’ એ વિકલ્પ છે. સમજાણું? એવી ‘વાણીને છોડી...’ આદા..દા..! ‘શુદ્ધ સહજ-વિલસતા ચૈતન્યચમત્કારનું એકનું ધ્યાન કરીને...’ ભગવાન આત્મા સહજશુદ્ધ પવિત્ર ભગવાન અંદર છે, તે સહજ છે અને શુદ્ધ છે, પવિત્ર છે. આદા..દા..! એવી ‘વિલસતા ચૈતન્યચમત્કાર...’ વસ્તુ એવી છે અંદર. કોઈ હિં સાંભળ્યું ન હોય એટલે આ શું છે? ભગવાન આત્મા શરીર, વાણી, મનથી તો બિત્ત છે. પણ દ્વા, દાન, વ્રત, ભક્તિના વિકલ્પથી પણ બિત્ત છે. અને એવું જે વસ્તુ છે ભગવાન ચૈતન્ય એ તો ‘સહજ-વિલસતા ચૈતન્યચમત્કાર...’નો પિંડ છે. આદા..દા..! સમ્યજણિની દશિ ત્યાં હોય છે. આદા..દા..! જીણી વાત બદુ, બાપુ! પંડિતજી નથી આવ્યા?

આ તો બંધન-છેદનનું આવશેને. એમાં જરી જાણવા જેવું છે. બંધન-છેદન. અંતરંગ કરાણ આવે છેને આ? આદા..દા..! વચન તરફના વિકલ્પની, રાગની દશા એને છોડી દઈને ગ્રહવો આત્મા. આદા..દા..! આ વીતરાગમાર્ગ. શુદ્ધ, સહજ, પવિત્ર અને સ્વભાવિક આત્મા વિલસતો. આદા..દા..! અંદરમાં આનંદનું ધામ ભગવાન. આદા..દા..! ‘વિલસતા ચૈતન્યચમત્કારનું એકનું ધ્યાન કરીને...’ આદા..! એવો ભગવાન જ્ઞાનસ્વરૂપી ચૈતન્ય વસ્તુ છે, તેનું ધ્યાન કરીને. ધ્યાન છે તે પર્યાય છે, અને પર્યાય અને દ્રવ્ય, પણ એનો વિષય જેનું ધ્યાન કરે છે તે દ્રવ્ય છે. આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આદા..દા..! વીતરાગમાર્ગ સૂક્ષ્મ છે. કાલે ભાઈ આવી હતીને જૈનપ્રકાશમાં વાત, નહિ? અમરચંદ. એ ભાઈ કહેતા શાંતિસાગર. ત્યાં દિલ્હી ચોમાસું હતું. તો એને ત્યાં લેવા આવ્યા હતા આ પુસ્તક શૈય-જ્ઞાયકનું. આજ વાત કરી. અહીંના પુસ્તકો ખાનગી હવે ઘણા વાંચે છે. ભાઈ! શાંતિસાગર છેને. ત્યાં એનો અપાસરો છેને દિલ્હીમાં? જોડે એમનું ઘર છે આમ. ત્યાં પોતે લેવા આવ્યા હતા કે આગ્રામાં મારા પુસ્તકો. બધા છે અહીંના. પણ અહીં નથી એટલે મને આપો. હું તમને પાછું આપી દઈશ.

બે મહિના વાંચીને પછી આચ્યું. અહીંના પુસ્તકો બહાર હવે વાંચીને વાતું કરવા મંજ્યા છે બધા. વસ્તુસ્થિતિ ક્યાં છે અને ક્યાં હોય છે એની ખબર નથી.

શ્રોતા :- પોતાના માન...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આણ..ણ..! ણ, એ બતાવવા. એ તો ભાઈએ સવારમાં વાત કરી કે મારે ત્યાં લેવા આવ્યા હતા. શૈય-શાયક શું? શૈય-શાયક? શૈય-શાયક છેને આપણે પુસ્તક.

શ્રોતા :- નય પ્રજ્ઞાપન.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- નય પ્રજ્ઞાપન. ણ, નય પ્રજ્ઞાપન લ્યો. આ ૪૭ નયનું. એ લેવા આવ્યા હતા. વાંચ્યું. વાંચે પણ બાપુ! ક્યાં એ સંપ્રદાયમાં આ ચીજ જ નથી. એને શું ખબર, બાપુ! હવે વાતું કરવા મંજ્યા આત્માની વાતું અહીં ચલવી એટલે. પણ ભાઈ! આત્મા કોણ છે? કેવો છે? અને એની દિલ્લિ કેવી હોય? અને એ દિલ્લિનો વિષય કેવડો આત્મા હોય છે એ વાતનું વર્ણિત સૂક્ષ્મ છે, ભાઈ! આણ..ણ..!

અરે! કહે છે કે ‘શુદ્ધ સહજ-વિલસતા ચૈતન્યચમત્કાર...’ આણ..ણ..! જેના જાણવાનો સ્વભાવ, ક્ષેત્ર અસંખ્ય પ્રદેશી જ્ઞાનનો ધન. છતાં જેનો જાણવાનો સ્વભાવ ત્રણકાળ, ત્રણલોકને એક સમયમાં જાણો એવી તાકાતવાળું તત્ત્વ છે. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? આણ..ણ..!

શ્રોતા :- વર્તમાનમાં જ્યારે જોઈ ત્યારે અનંત પર્યાયો બાકી?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- અનંત-અનંત બાકી છે અંદર. એક સમયની પર્યાય કેવળજ્ઞાન સિવાય અનંત-અનંત અંદર છે. આણ..ણ..! ભાઈ! કેવળજ્ઞાન છે એ એક સમયની પર્યાય છે. એય..! અવેરચંદભાઈ! આ કે દિ’ આ પર્યાય-ફર્યાયનું ધ્યાન રાખ્યું હતું? શેઠિયા અમારા મોઢા આગળ એટલે જ્યાં ત્યાં જે-તે કરે, પણ આ તત્ત્વની શું વાત એ દરકાર કરી જ નથી. નહિ, અવેરચંદભાઈ? આણ..ણ..!

ભગવાન આત્મા ચૈતન્યચિંતામણિ રત્ન છે. અંદર ચૈતન્યચિંતામણિ ચમત્કાર રત્ન છે. જેમાં કેવળજ્ઞાનની પર્યાય જે એક સમયની ભગવાનને છે ત્રણકાળ, ત્રણલોકને જાણવાની, એવી પર્યાયો તો અનંતો અનંતો સમૂહ જ્ઞાનગુણના અંદરમાં પડી છે. અરેરે! આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? હું કોણ છું? કેવડો છું? ક્યાં છું? કેમ છું? એની ખબર ન મળો અને એને ધર્મ થઈ જાય હવે. આણ..ણ..! લીલાધરભાઈ! બધા શેઠિયાઓને લાગુ પડે છેને આ વાત નહિ? આણ..ણ..! અરે! આ આત્મા પ્રભુ! વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર કેવળજ્ઞાનની પર્યાયમાં એમણે જોયો. દરેકનો આત્મા હો. કે જેમાં સહજ વિલસતા ચૈતન્યચમત્કારનું પુંજ છે પ્રભુ. આણ..ણ..! એકલો ચૈતન્યસૂર્ય. આ સૂર્ય જડ છે. આ ચૈતન્યસૂર્ય છે આ. એનો આ પ્રકાશ જડ છે. ચૈતન્ય ભગવાનનો પ્રકાશ ચૈતન્ય છે. આણ..ણ..! અરેરે! શું થાય? સમજાણું કાંઈ?

એવા ‘ચૈતન્યચમત્કારનું એકનું ધ્યાન કરીને,...’ આણ..ણ..! દેવ, ગુરુ અને શાલ્લ

બીજું બધું એકકોર મૂકો, કહે છે. અને રાગનું, વિકલ્પનું ધ્યાન છોડી દે. એક સમયની પર્યાયનું ધ્યાન છોડી દે. આણ..દા..! શું કહ્યું? ‘શુદ્ધ સહજ-વિલસતા ચૈતન્યચમત્કારનું એકનું...’ આણ..દા..! ત્રિકાળી જ્ઞાયક ભગવાન ચૈતન્ય પુંજ છે ગ્રભુ. ધ્રુવ. એ એકનું ધ્યાન કરીને. આણ..દા..! તેના સન્મુખ થઈને, અનાદિનો વિમુખ છે. અને પુષ્પ અને પાપના ભાવ એક સમયની પર્યાયની સન્મુખ છે એ સ્વભાવથી, અનાદિથી વિમુખ છે. આણ..દા..! આ શું કહે આવો ધર્મ! જૈનધર્મ, બાપુ! જૈનધર્મ પરમેશ્વરનું સ્વરૂપ બહુ સૂક્ષ્મ છે.

એ અહીંયાં એનું એકનું ધ્યાન કરીને. જોયું? ધ્યાનની પર્યાય છે ધ્યાનની પર્યાય, પણ પર્યાય ધ્યાન એકનું કરે છે. આણ..દા..! જેને હજુ ખબર પણ નથી કે પર્યાય શું? દ્રવ્ય શું? શ્રીમદ્માં આવે છેને ૧૬ વર્ષે કહે છે. ‘હું કોણ છું? ક્યાંથી થયો? શું સ્વરૂપ છે મારું ખરું?’ આ ખરું સ્વરૂપ. ‘કોના સંબંધે વળગણા છે, રાખું કે પરહરું? એના વિચાર...’ ૧૬ વર્ષે કહે છે. દેહની ૧૬ વર્ષની. આત્માને ક્યાં ઉંમર છે? ‘એના વિચાર વિવેકપૂર્વક શાંતભાવે જો કર્યા, તો સર્વ આત્મિક જ્ઞાનના સિદ્ધાંત તત્ત્વ અનુભવ્યા.’ આણ..દા..! ‘હું કોણ છું?’ હું આત્મા છું. ‘ક્યાંથી થયો?’ અનાદિનો છું. ‘શું સ્વરૂપ છે મારું ખરું?’ આ, સહજ વિલસતો ચૈતન્યચમત્કાર એ મારું ખરું સ્વરૂપ છે. ‘કોના સંબંધે વળગણા છે? રાખું કે પરહરું?’ રાગાદિનો સંબંધ કર્યો છે એ પોતે અજ્ઞાનથી કર્યો છે કહે. આણ..દા..! છોડીને. ‘એના વિચાર વિવેકપૂર્વક.’ નિમિત અને રાગથી બિત્ત પડીને ભગવાન ચૈતન્યચમત્કારનો પૂંજ ગ્રભુ. એના વિચારને અંતરમાં લઈને ‘એના વિચારવિવેકપૂર્વક શાંતભાવે જો કર્યા.’ આણ..દા..! ‘તો સર્વ આત્મિક જ્ઞાનના સિદ્ધાંત તત્ત્વ અનુભવ્યા.’ આણ..!

આઈ! આ તો વીતરાગમાર્ગ છે, જેનાથી પરમ આનંદની પ્રાપ્તિ થાય. ઈ કહે છે જુઓ, આણ..દા..! ‘સહજ-વિલસતા ચૈતન્યચમત્કારનું એકનું...’ બીજો નહિ. બીજા દ્રવ્ય નહિ, બીજા શાસ્ત્ર આદિ અને દેવ-ગુરુ પણ નહિ, પણ પર્યાય પણ નહિ. આણ..દા..! ‘સહજ વિલસતા ચૈતન્યચમત્કારનું એકનું ધ્યાન કરીને...’ આણ..દા..! શું વાત કરી છેને? પહેલું હજુ લક્ષ તો કરે, જાણો તો ખરો કે શું ચીજ છે? આણ..દા..! ‘પછી, પાપરૂપી તિમિરસમૂહને નષ્ટ કરીને...’ પુષ્પ અને પાપ બધા પાપ છે, એ અંધકાર છે. આણ..દા..! શુભ અને અશુભભાવ—એ દ્વારા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, પૂજા, કામ, કોધ, દિંસા, જૂઠું આદિ એ બધા ભાવ પાપ છે. કેમકે એ તિમિર નામ અંધકાર છે. એ રાગમાં અંધકાર ત્યાં ચૈતન્ય નથી. આણ..દા..! ચૈતન્યની સામે આ નાખ્યું છે. સમજાણું કાંઈ?

‘પાપરૂપી તિમિર...’ નામ અંધકારના ‘સમૂહને...’ આણ..દા..! શુભ-અશુભ વિકલ્પો જે વૃત્તિઓ દ્વારા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, તપનો ભાવ ઉઠે, પૂજા, ભક્તિ આદિનો એ બધો શુભરૂપી અંધકાર છે. આણ..દા..! એમાં ચૈતન્યચમત્કાર ભગવાન એનો રાગમાં અભાવ છે. આણ..દા..! આ વાત કેમ બેસે? ઉપરટપકે સાંભળે અને ઉપરટપકે કરે કલાક આવે. ભાગે

જવ. ચીતળમાં અમે જઈએને બધા વેપારીઓ બહુ ચીતળમાં. ૧૮ ઘર છે. બધા હોય ઘેર. બધા પૈસાવાળા અઢારેય ઘર. ચીતળમાં ભાઈ! તમારી નજીક છે. જઈએ તો એકદમ બેગા થઈ જાય વ્યાખ્યાનમાં. પૂરું થાય એટલે એકદમ વયા જાય. બધા શેઠિયાઓ. હવે તો પૈસા વધી ગયા. તે દિ' તો ગયા ત્યારે તો બધા પોણો લાખથી તો ઓછું કોઈ પાસે નહોતું. તે દિ' ઘણા વર્ષની વાત છે હોં આ તો. હવે તો વધી ગયા બધા. આ તો બહારની ઘૂળ વધે તો મોટા થઈ ગયા એમ માને. પણ એ તો વ્યાખ્યાન આમ શરૂ થાય ત્યારે આવે બસ. અને પૂરું થાય એટલે તરત.. શું કહ્યું અને શું? આવવું પડે મહારાજ ગામમાં હોય એટલે. નહિતર તો પાછું ઓલું થઈ જાય. વળી પાછા મહારાજ એવા હોય એટલે લોકોને એમ થાય કે ભાઈ! મહારાજ એવા આવ્યા અને અહીં તમે સાંભળવા આવતા નથી. પણ એ ભેગા થાય. પણ પાછા શું કહ્યું, એ પૂછવા-બુછવાનો ચર્ચાનો પ્રશ્ન નહિ. વખત ન મળો. આણ..દા..! ભાઈ! આ તત્ત્વ શું છે, બાપુ? આ તો પરમેશ્વર ત્રણલોકના નાથ કેવળજ્ઞાની અરિહંત પરમેશ્વરની આ તો વાણી છે. એના વાણીના વેપાર બહુ ઉંચા છે. આણ..દા..! તો શું કહ્યું? ભગવાન ચૈતન્ય ચમત્કારનો પુંજ પ્રભુ છે વસ્તુ. એનું ધ્યાન કરીને. નાશ થવું થાય છેને એમાં. એનું ધ્યાન કરતાં નિર્મણદશા ઉત્પત્ત થાય. કેવી? એ કહેશે. એ કુલની વાત છે અહીં.

અને ‘પાપરૂપી તિમિરસમૂહને નષ્ટ કરીને સહજમહિમાવંત આનંદસૌખ્યની ખાણડૃપ...’ એ મોક્ષ હોં. આણ..દા..! પોતે તો ભગવાન ચૈતન્યચમત્કાર અનંત મહિમાવંત આનંદના સુખની ખાણ છે. એનું ધ્યાન કરીને, એમાં એકાગ્ર થઈને. આણ..દા..! શું પ્રામ થાય છે? ‘સહજમહિમાવંત આનંદસૌખ્યની...’ આણ..દા..! ‘ખાણડૃપ એવી તે મુક્તિને...’ મુક્તિ એટલે સિદ્ધપદને ‘અતિશયપણે પ્રામ કરે છે.’ આણ..દા..! કે જે અભૂતપૂર્વ—પૂર્વ નહિ પ્રામ થયેલી એવી આનંદની સિદ્ધદશા પ્રામ થાય છે. આણ..દા..! એને ફરીને પછી અવતાર હોતો નથી. આ અવતાર કલંક છે. ભગવાન આનંદનો નાથ. આણ..દા..! મેસુબ સમજો છો? મેસુબપાક. માણ, અધમાણ મેસુબપાકને ગયેડાના મરી ગયેલા મડદામાં સડેલામાં વીટિ, એમ આ સડેલું શરીર માંસ, દાડકા, ચામડા એમાં અનંત આનંદનો નાથ સાગર અંદર. આણ..દા..! એને એ વીટિઓ છે અંદર. આણ..દા..! ત્યાં પ્રભુ અંદર બિરાજે છે આ દાડકા, ચામડા, માંસ અંદર. આણ..દા..! એનાથી ભિત્ત છે. એવી મુક્તિને આનંદની ખાણ છે, કહે છે. મુક્તિ હોં. ભગવાન તો આનંદની ખાણ સ્વભાવ છે જ, પણ જેને ધ્યાન કરીને પ્રગટ જે દશા થાય મુક્તિની એટલે સિદ્ધની (તે પણ આનંદની ખાણ છે).

‘તે મુક્તિને અતિશયપણે પ્રામ કરે છે.’ આણ..દા..! આનંદના સુખની ખાણ આનંદ... આનંદ... આનંદ... અતીન્દ્રિય આનંદ. અતીન્દ્રિય આનંદના સુખડૃપની ખાણ છે એ તો.

આણા..દા..! એ સિદ્ધપદને પ્રાપ્ત કરે છે. એ આવો આનંદ છે ત્યાં, કહે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ દુષ્ટ થઈ. દુષ્ટ. પંડિતજી ન આવ્યા આજે. એને જાણવા જેવું હતું. કાંઈક કારણ હશે. દુષ્ટ.

બંધણછેદણમારણાંકુચણ તહ પસારણાદીયા।

કાયકિરિયાળિયત્તી ણિદ્વિષ્ટ કાયગુત્તિ તિ॥૬૮॥

વધ, બંધ ને છેદનમયી, વિસ્તરણા-સંકોચનમયી

ઈત્યાદિ કાયક્રિયા તણી નિવૃત્તિ તનગુમિ કહી. ૬૮.

જડની પર્યાયની નિવૃત્તિ. એ તો કથન તો વિકલ્પ એનો જે વિકલ્પ છે એનાથી નિવૃત્ત. પણ એમાં નિમિત છે તેની નિવૃત્તિ એમ ભાષા લેવી છે.

એની ‘ટીકા :- અહીં કાયગુમિનું સ્વરૂપ કહ્યું છે.’ આ દેહ જે માટી-જડ એનું આમ હાલવું, ચલવું આદિ પ્રવૃત્તિમાં દેહની ચેષ્ટા તો દેહને કારણો, જડને કારણો, પણ ચેષ્ટાના કાળમાં જે વિકલ્પ ઉઠે છે એને અહીંયાં કાયનું વચ્ચન છે તેને કહ્યું એને ગુમિ. એને ગોપવવું એટલે છોડી દેવું. ભાષા કાયની પ્રવૃત્તિને છોડવી એવી ભાષા છે. ઈ પ્રવૃત્તિ તો આત્મા કરી શકતો જ નથી, તેમ ગ્રહી નથી અને છોડી નથી. આણા..દા..! આ ભાષા થાય છે, આમ થાય છે એ બધી જડની ચેષ્ટા છે. એ આત્મા કરતો નથી, કરી શકતો નથી, પણ નિમિતથી કથન કર્યું છે. આણા..દા..! એ કાયને, કાયાની પ્રવૃત્તિને ગોપવવી એટલે છોડવી એટલે કે કાયાસંબંધી ચેષ્ટાના કાળમાં જે વિકલ્પ ઉઠે તેને છોડું. અરે! સમજાણું કાંઈ?

‘કોઈ પુરુષને બંધનનું અંતરંગ નિમિત કર્મ છે,...’ હવે આમાં જરી સમજવાની વાત છે. ધીરેથી સમજજો જરી. કોઈ પુરુષને કોઈ બંધન કરે લાકડામાં, સાંકળે બાંધે એને અંતરંગનિમિત એનું કર્મ છે. સમજાય છે કાંઈ? કોઈ પુરુષને બાંધે. આ બાવળ સાથે બાંધે, આ બાંધે. આ ચોર આવેને જઈને સૂતો હોય તો પછી લાકડા, ખાટલા સાથે બાંધે. ઘરનું .. હોયને એને એક જ હોય. પગ-બગ બાંધીને. ઈ બંધન જે છે એનું મૂળ કારણ તો એનું અંતરંગકર્મ છે. સમજાણું કાંઈ? ‘બંધનનો બહિરંગ હેતુ કોઈનો કાયવ્યાપાર છે;...’ ઈ ચોર કે આદિ જે માણસ હોય એને બંધન એને કાયાનો વેપાર બહિરંગ હેતુ નિમિત છે. બહિરંગ નિમિત છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘છેદનનું પણ અંતરંગ કારણ કર્મોદ્ય છે,...’ એને કોઈ છેદે, દાથ કાપે, પગ કાપે ઈ એનું મૂળ કારણ તો અંતર એનું કર્મ છે. બીજા તો નિમિતકારણ છે બદારના. નાક કાપે, આ બધા કાપે છેને જુઓને. આ બસનું હતુંને બસ અહીં બસ. ઢસા પાસે બસમાં એ એક લુંટારો આવ્યો હતો ઓલો એનો શું કહેવાય ડ્રાઇવર? બસનો ચલાવનાર. એનું નાક કાપી નાખ્યું. અહીં ઢસા આગળ. બધાને નીચે ઉતારી નાખ્યા. વીરજભાઈ ભેગા હતા તે દિ’ આપણો વીરજ વકીલ. જમનગરવાળા. બધાને નીચે ઉતારી નાખ્યા. બધા ઓલીકોર

જુઓ. એટલે આનીકોરથી પોતાને ભાગી જવું હોયને, વઈ જાવું હોય એને ખ્યાલ જાય એટલે ખબર ન પડે. ઓલીકોર વયા જાવ અને એમાં ડ્રાઇવરનું નાક કાપી નાખ્યું એણો. વિરોધ દશે કાંઈક ગમે તે. પણ અમારે વીરજીભાઈ હતા કે ભાઈ એનું નાક કાપીને અહીં નાખી દે તો લઈ લે. તો એને બિચારાને આપીએ. પણ માળો એ કાપીને લઈ ગયો. ઈ કપાળું છે એમાં ખરેખર તો એનું અંતરંગકર્મ છે. સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- ઉપાદાન-કારણ તો...?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ઈ પછી. ઈ અંતરંગ કારણ નિમિત્ત છે. અહીં તો પહેલું એ કહેવું છેને? ભાવ થયો એ તો ઓલાનો થયો. આને બંધનનું-છેદનનું નિમિત્ત કોણા? અંતરંગકર્મ એટલું લેવું છે. સમજાણું કાંઈ? બંધનનું ઉપાદાન કારણ એ અહીં ક્યાં લેવું છે? એ પરમાણુ એટલો પર્યાય છે ઈ. પણ અહીં બંધાય છે એનું જે મૂળ અંતરંગ કારણ એનું કર્મ નિમિત્ત છે એટલું. આણ..દા..! સમજાણું?

‘છેદનનું પણ અંતરંગ કર્મોદય છે,...’ એનું. ‘બહિરંગ કારણ પ્રમતજીવની કાયક્રિયા છે;...’ પ્રમતજીવની કાય એ બહિરંગનિમિત્ત છે. ‘મારણનો પણ અંતરંગ હેતુ...’ આયુષ્યનો ક્ષય છે. મરી જાય છે પ્રાણી, એનો મૂળ તો ભલે બીજો મારી નાખે આમ, પણ એનું અંતરંગ કારણ તો આયુષ્યનો ક્ષય છે. એનું પોતાનું આયુષ્ય ક્ષય છે માટે તે મરે છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! ‘અંતરંગ હેતુ આંતરિક (નિકટ) સંબંધનો (આયુષ્યનો) ક્ષય છે,...’ અંદર આયુષ્ય પૂર્ણ થયું છે એ અંતરંગ કારણ છે. ‘બહિરંગ કારણ કોઈની...’ કાયક્રિયા છે. ગળે.. દે, ફ્લાણુ કરે એ કાયની કિયા એને બહાર નિમિત્ત છે. સમજાણું કાંઈ?

‘આંદુંચન, પ્રસારણ...’ આ શરીરને આમ સંકોચવું કે વિસ્તાર કરવો. ‘આંદુંચન, પ્રસારણ...’ આમ કરવું કે આમ કરવું. આંદુંચન એટલે આમ સંકોચવું અને પ્રસારણ. એનો ‘સંકોચ-વિસ્તારાદિકના હેતુભૂત સમુદ્ધાત છે.—આ કાયક્રિયાઓની નિવૃત્તિ તે કાયગુમિ છે.’ આણ..દા..! તેના પ્રત્યેનો વિકલ્પ જે છે એનાથી નિવર્તવું તેને કાયગુમિ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? એના બે ન્યાય આવ્યા હતા મગજમાં. એક તો ૧૪૮ પંચાસ્તિકાય. ભાઈ! આમાં મોટી તકરાર છે. એક પડ ગાથા નિયમસારની. એમાં તકરાર છેને અર્થમાં? જુઓ, પડ છે? ગાથા છે? ‘સમ્મતસ્સ ણિમિત્ત’ છે? એ અહીં શરૂ થાય છે ૧૦૭થી, પણ ૧૦૮માં એનો અર્થ છે. ૧૦૮ પાનું નથી નીકળતું? ૧૦૮ પાનાની ખબર નથી પડતી આમાં? બસ એમાં વચ્ચે બીજો પેરેગ્રાફ. ઘરના ચોપડામાં જોવામાં તો તરત માળા હુશિયાર હોય. એકદમ પાના ફેરવે. ‘સમ્મતસ્સ ણિમિત્ત’ છે? શું કહે છે? સમકિતનું નિમિત્ત. આત્માને સમ્યજ્ઞશન થાય એનું નિમિત્ત. ઉપાદાન પોતે. ત્રિકાળી જ્ઞાયકસ્વભાવનો આશ્રય લઈને જે સમ્યજ્ઞશન થાય એનું મૂળ કારણ તો પોતે. નિમિત્ત કોણા?—જિનસૂત્ર. વીતરાગ સર્વજ્ઞની વાણી

તે નિમિત્ત છે. પરમેશ્વર જિનેન્દ્રાદેવ એની દિવ્યધવનિ એ એનું બાધ્ય નિમિત્ત છે. સમજાણું કાંઈ?

‘જિનસૂત્રના જાણનારા પુરુષોને (સમ્યકૃત્વના) અંતરંગ હેતુઓ કહ્યા છે,...’ અંતરમાં સમ્યજ્ઞશન આત્માની જે પ્રતીતિ, સમ્યજ્ઞશન જે ધર્મની પહેલી સીઢી એનો મૂળ હેતુ તો ત્રિકાળી કારણપરમાત્માની શ્રદ્ધા. ત્રિકાળી ભગવાન આત્માની પ્રતીતિ તે મૂળ ઉપાદાન કારણ. બહિરંગમાં વીતરાગની વાણી ત્રિલોકનાથ જિનેશ્વરદેવની વાણી તે નિમિત્ત. બીજી કોઈપણ વાણી અજ્ઞાનીની એને બાધ્ય નિમિત્ત હોઈ શકે નહિ. સમજાણું કાંઈ? અને સમકિતનો અંતર હેતુ ‘જિનસૂત્રના જાણનારા પુરુષો...’ એ જે જિનસૂત્ર છે બોલવાનું એ વાણી બાધ્ય નિમિત્ત અને જિનસૂત્ર કહેનારા જે પુરુષ છે ધર્માત્મા એનો અભિપ્રાય તે અંતર નિમિત્ત. છે તો બાધ્ય એ પણ. બેની અપેક્ષાએ (અંતરંગ નિમિત્ત કહ્યું છે). સમજાણું કાંઈ? આજ બરાબર ન મળ્યા પંડિતજી. એને જાણવા જેવું હતું બધું. પહેલું આવે એ કાંઈ... આણા..ણા..!

શું કહ્યું? કે ધર્મ જે આત્મા સમ્યજ્ઞશન પામે એનું મૂળ કારણ તો કારણપરમાત્મા ચૈતન્ય ચ્યમતકાર વસ્તુનો આશ્રય એનાથી સમ્યજ્ઞશન પામે. પણ એ સમ્યજ્ઞશનમાં બાધ્ય નિમિત્ત કોણા? કે જિનસૂત્ર એટલે વીતરાગ ત્રિલોકનાથ જિનેશ્વરની વાણી. એ સિવાય અજ્ઞાનીની વાણી બાધ્ય નિમિત્ત હોઈ શકે નહિ. બીજું. અંતરંગનિમિત્ત કોણા? છે તો (એ પણ) બાધ્ય. કે જે ધર્માત્મા સમકિતી જ્ઞાની એની જે વાણી છે એને બાધ્ય નિમિત્ત કીધું અને એનો જે અભિપ્રાય છે એને અંતરંગનિમિત્ત કીધું. પોપટભાઈ! બેની અપેક્ષાએ હો. છે તો (બંને) બાધ્ય. પણ જિનવાણીની જે વાણી કહે છે ધર્માત્મા એ એને બાધ્યનિમિત્ત સમકિતીને કહેવાય અને એનો અભિપ્રાય છે તે અંતરંગનિમિત્ત. છે તો બાધ્ય, પણ વાણી કરતા આનો અભિપ્રાય પકડવો છે એથી એને અંતરંગનિમિત્ત કહેવામાં આવે છે. આણા..ણા..! એ કેવા પુરુષનું નિમિત્ત છે એને?

‘કારણ કે તેમને દર્શનમોહના ક્ષયાદિક છે.’ આણા..ણા..! આમાં મોટો અર્થ ફેર છે. આનો અર્થ એવો કરે છે બધા કે અંતરંગકર્મ ક્ષયોપશમ છે એવો જે ઈ એને નિમિત્ત કારણ છે. એમ નથી. દર્શનમોહ આદિનો જેને ક્ષય છે એ પુરુષનો અભિપ્રાય એને અંતરંગ નિમિત્ત છે અને એ વાણી બાધ્યનિમિત્ત છે. નવરંગભાઈ! આ તો વાત થઈ ગઈ છે પહેલી ઘણી. શું સમજાણું આમાં? આણા..ણા..! વીતરાગમાર્ગ એવો ગહન વિષય છેને. આણા..ણા..! એ અર્થ ઓલા કરે છે પંડિતો બધા આનો ઉંઘો અર્થ કરે છે. આપણે હિમંતભાઈએ એનો સવળો અર્થ કર્યો છે કે જેને આત્મજ્ઞાન થાય છે એટલે કે સમ્યજ્ઞશન એનું મૂળ કારણ તો ત્રિકાળી ભગવાન પૂર્ણાનંદનો નાથ એનો આશ્રય કરતાં સમ્યજ્ઞશન થાય છે. હવે નિમિત્ત કોણા? કે જિનની વાણી નિમિત્ત છે. વીતરાગ પરમેશ્વર એ જ્ઞાની ધર્માત્મા ભલે કહે, પણ એ વાણી તો જિનની છેને? જિનેશ્વરદેવની વાણી એ બાધ્યનિમિત્ત છે અને એ પુરુષનો

જે અભિગ્રાય જે છે અંતર, વાણી કહેનારા પુરુષનો અભિગ્રાય છે એ સમકિતીને અંતરંગ નિમિત કહેવામાં આવે છે. કેમ? કે એ પુરુષને દર્શનમોહનો ક્ષયાહિ છે માટે. આ પામનારને દર્શનમોહનો ક્ષય છે એમ નહિ. આ બીજા અર્થ એમ કરે છે બધા. આ રત્યંદનજીને બધા ઘણા અર્થ. સમજાણું કાંઈ? શીતલપ્રસાદે પણ એવો અર્થ કર્યો, નહિ? પહેલા વાંચ્યું આપણે બે હજારની સાલમાં. સમજાણું કાંઈ આમાં?

‘કેમકે તેમને...’ એટલે? જે ધર્મી જીવ બીજાને ઉપદેશ કરે છે અને ઓલો સમકિત પામવાને લાયક થયો છે એ સમકિત તો પામે છે એના પોતાના કારણો. અભ્યંતર તો પોતાનું કારણ છે અને આશ્રયે સમકિત પામે છે. સમજાણું કાંઈ? જે ધર્માત્મા જે ધર્મ પામનારો સમકિતી છે એ સમ્યજ્ઞર્થનનું મૂળ કારણ તો એનો આત્મા ત્રિકાળી છે તે. ઉપાદાનકારણ એ. મૂળ કારણ એ. પણ નિમિતકારણના બે પ્રકાર—એક વીતરાગની વાણી જે ધર્માત્મા કહે છે તે વાણી એને બાધનિમિત અને એ કહેનારનો અભિગ્રાય જે છે એ અભ્યંતર નિમિત. કેમ અભ્યંતરનિમિત? કે કહેનાર જીવનો દર્શનમોહનો ક્ષય થયો છે માટે. સમજાણું કાંઈ? આ વાત તો થઈ ગઈ છે વાણી. નવરંગભાઈ! નથી સાંભળી?

એનો અર્થ એ લોકો એવો કરે છે કે આમાં જે કરે છેને એવો અર્થ કરે છે, પણ અહીં બીજી જાત છે. છેને અહીં જુઓ, કોઈ પુરુષને બંધનનું અંતરંગનિમિત કર્મ છે. અંતરંગનિમિત અહીં કર્મ લીધું છે. એનું કર્મ. ઈ અહીં નથી લેવું. અહીંયાં જે સમકિતમાં છે એ અંતરંગનિમિત એનું કર્મ ક્ષયોપશમ એમ નથી લેવું ત્યાં. સમજાણું કાંઈ? એને અંતરંગનિમિત તો ધર્માત્માનો અભિગ્રાય અંતરંગ નિમિત કહેવામાં આવ્યો છે. સમજાણું કાંઈ? અરે! આવી વાતું. પરમેશ્વરના શાસ્ત્રો બાપુ ગંભીર ઘણા. જિનેશ્વર ત્રાણલોકના નાથ આનંદનો કંદ. આએ..દા..! એક વાત. એ થઈને ત્યાં?

બીજી વાત પંચાસ્તિકાયમાં ૧૪૮ ગાથા છે. આ પંચાસ્તિકાય. ૧૪૮ ગાથા છે. પરમાણુઓ જે કર્મના છે એ આવે છે એમાં યોગ તે નિમિત છે. કર્મના રજકણો જે આવે છે પ્રદેશ અને પ્રકૃતિ. બંધનના ચાર પ્રકાર છે—પ્રકૃતિ, પ્રદેશ, સ્થિતિ અને અનુભાગ. એટલે? કે પરમાણુનો જે સમૂહ આવે તેને પ્રદેશ કહીએ અને એમાં પ્રકૃતિનો સ્વભાવ થાય એનું નામ પ્રકૃતિ કહીએ. અને એ પરમાણુઓમાં સ્થિતિ અને રસ પડે એને અનુભાગ અને સ્થિતિ કહીએ. હવે કહે છે એ જે કર્મ આવે છે એનું ‘જોગળિમિત્ત ગહણં’ એ આત્માનું કંપત્ર યોગ જે છે એ એને બાધનિમિત છે આવનારને. આવે છે તો એના પોતાને કારણો. સમજાણું કાંઈ? ભાખા કેટલી વાપરી છે? ‘જોગળિમિત્ત ગહણં’ એ તો ગ્રહણ એટલે આવે છે ફક્ત. અને ‘ભાવળિમિત્તો બંધો’ અને પુણ્ય અને પાપના ભાવ જે છે એ મૂળ બંધનું કારણ છે. એની સ્થિતિ અને અનુભાગનું કારણ છે. ફરી વધારે.

‘જોગળિમિત્ત ગહણં’ શબ્દ છે અને ‘ભાવળિમિત્તો બંધો’ શબ્દ છે. ઓલામાં બંધ

શબ્દ પડ્યો નથી. ફક્ત આત્માનું કંપત્ર જે છે યોગનું એ પ્રકૃતિ અને પરમાળું બે આવવાને માટે ગ્રહણ થવામાં નિમિત છે બસ. અને એ કર્મમાં સ્થિતિ-મુદ્દત અને રસ પડે ફળ દેવાનો અનું નિમિત આત્માના રાગી પરિણામ છે. ‘ભાવણિમિત્તો બંધો’ આણા..ણા..! રાગના નિમિતે બંધ પડે છે. એટલે કે રાગ-દ્રેષ્ણને કારણે કર્મમાં સ્થિતિ અને અનુભાગ પડે છે. આણા..ણા..! હવે એ જોગ નિમિતને બાધ્ય ગાયું છે. સમજાળું? ‘ગ્રહણનું (-કર્મગ્રહણનું) નિમિત યોગ છે;...’ એ બહિરંગ કારણ છે. અને રાગ પરિણામ, રાગ-દ્રેષ્ણના પરિણામ જે બંધનું કારણ છે, જે કર્મમાં સ્થિતિ અને રસનું કારણ છે એને અંતરંગ કારણ કહ્યું છે. આણા..ણા..! કેટલું યાદ રાખવું આમાં? આણા..ણા..! કહો, સમજાય છે કે નહિ?

શ્રોતા :- ...

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- અંદર અંદરમાં આ યોગને બહિરંગનિમિત કહ્યું. ફક્ત પ્રકૃતિ અને પ્રદેશનું નિમિત છે માટે ગ્રહણ શબ્દ વાપર્યો અને રાગ-દ્રેષ્ણના ભાવને કર્મમાં આવવામાં જે સ્થિતિ અનુભાગ પડે છે એમાં આ કખાયનો ભાવ નિમિત ગાયું. આણા..ણા..! છે તો બેય બાધનિમિત. કારણ કે આવવું કર્મના રજકણોનું ઉપાદાન તો અનું પોતાનું છે, પણ એને બાધનિમિત જોગને ગાયું અને કખાયને અંતરંગનિમિત કહ્યું. છે તો બેય બાધ. સમજાળું કાંઈ?

શ્રોતા :- નિમિતનો ભેદ પાડ્યો.

પૂજય ગુરુદેવશ્રી :- નિમિતનો ભેદ પાડ્યો. એમ અહીંથાં નિમિતનો ભેદ પાડ્યો છે. અહીં પડ ગાથામાં કે સર્વજ્ઞની વાણી જિનેશ્વરની છે બાધનિમિત અને ધર્માત્માનો અભ્યંતર અભિગ્રાય છે. છે તો બાધ, પણ ઓલાની અપેક્ષાએ એને અભ્યંતરનિમિત કીધું. સમજાળું કાંઈ? એમ અહીંથાં હવે આપણે આ ચાલતી ગાથા.

‘કોઈ પુરુષને બંધનનું અંતરંગનિમિત કર્મ છે;...’ ઈ બીજી ચીજ થઈ. અહીંથી ત્યાં લગાવી દે છે કે જુઓ, કર્મ અંતરંગનિમિત છે. પણ કોની વાત છે અહીં? જેને કોઈ બંધન કરે છે, છેદે છે. એનું મૂળ કારણ તો એનું અંતરનું કર્મ નિમિત છે. એટલો ઉદ્ય આવ્યો છે માટે થાય છે. સમજાળું કાંઈ? આણા..ણા..! અને ‘બંધનનો બહિરંગ હેતુ કોઈનો કાયવ્યાપાર છે;...’ ઓલો મારે છરીથી. જુઓને, આ દમણા બિચારા સદામીલાલ મોટો કરોડોપતિ, ઘણા કરોડપતિ. ફીરોજબાદ. કેટલા લાખો તો ખર્ચા છે એણે આ બહારને નામે ધમાદિ. એક મંદિર બનાવ્યું છે કેટલા લાખનું મોટું દિગંબર મંદિર, એક મોટી પાઠશાળા, એક મોટું માનસ્તંભ. એવું ઘણું બનાવ્યું છે. ઘણું મોટું ખેતર મોટું પૈસા ખર્ચવામાં બહુ જરૂરો. એના બાહુબલની પ્રતિમા દમણા લાવ્યા છે. ૩૮ ફૂટની ઊંચી કે જેને લાખ રૂપિયાથી ઉપર તો જેને લાવવા માટેનો ખર્ચ થયો છે. એની મૂર્તિના પૈસા જુદાં. મોટી ૩૭ ફૂટની છે. દમણા આવ્યા હતાને ત્યારે બેંગલોર હતા ત્યાં નીકલી હતી તો આવ્યા હતા દર્શન કરવા.

બે દિ' રહ્યા હતા. હવે એને મારવા આવ્યો ઓલો એને અંતરંગ તો નિમિત્ત કર્મ છે. આયુષ્યનો ક્ષય થયો જુઓ, આવ્યુંને? છેને? 'મારણનો પણ અંતરંગ હેતુ આંતરિક સંબંધનો (આયુષ્યનો) ક્ષય છે,...' ખરેખર તો આયુષ્યનો ક્ષય છે તે એનું મરણનું કારણ છે. સમજાણું? 'બહિરંગ કારણ કોઈની કાયવિકૃતિ છે;...' આમ કહે કે એ બહિરંગ નિમિત્ત છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..!

એથી અહીંયાં અંતરંગકારણ જે આયુષ્યનો ક્ષય કીધો તેથી ઓલા સમક્ષિત પામનારને અંતરંગકારણ એના દર્શનમોહનો ક્ષપોપશમ એમ નથી. આ શાસ્ત્રના અર્થ પણ સમજવા કઠણ, બાપા! આ તો જિનેન્દ્રની વ્યાખ્યા છે, ભાઈ! આણ..દા..! એનો કોયડો કળવો કઠણ. સમજાણું? અહીં કહ્યું કે આયુષ્યનો ક્ષય અંતરંગ કારણ એ મરણ વખતે. એ તો એનો ક્ષપનો જ કાળ હતો માટે દેદ છૂટ્યો છે. કોઈ બીજાએ માર્યો માટે દેદ છૂટી ગયો છે એમ નથી. આણ..દા..! એમ એને બાંધ્યો. ઈ ચોર બાંધે છેને? કાં જરી ચોર આવીને મોઢે દુચો નાખે. બાંધે, પછી બોલી ન શકે અને ઓલો લૂંટે પછી બધું જે કાંઈ હોય એ. આમાં એ હજુ આવ્યું નથી શું કરવા? પૈસાનું હશે કારણ એવું લાગે. પણ કોઈ નહોતું. છોકરો નહોતો. આ પૈસા ક્યાંથી ક્યાં મોટો ગૃહસ્થ ઘનાઢ્યા. સાધરણ ૨૫ દિનાર તો પડ્યા જ હોય એની પાસે. ઉદાર ઘણો હતો આમ બહારની સ્થિતિ. વસ્તુસ્થિતિ જુદી છે. સમજાણું કાંઈ? એને તો ક્યાં બિચારાને પડી નહોતી. પણ આ ફેરે બિચારો આવ્યો હતા હમણા. એમે બેંબોર હતાને. ૧૬ દિ' ત્યાં હતાને. આવ્યા હતા. બે દિ' સાંભળવા ખાસ આવ્યા હતા. પહેલા કરતા મેં ફેર જોયો એમાં. પહેલા જે એમે ત્યાં ફીરોજબાદ બે દિ' રહ્યા એના મકાનમાં. અને ત્યાં વ્યાખ્યાનમાં ઘણા માણસ. આ ફેર જરી નરમાશ હતી અંદર સાંભળવામાં. આ મહારાજ શું કહે છે! બાપુ! આ માર્ગ જુદી જાત છે. એ કાંઈ પૈસા ખર્ચે અને લાખો-કરોડો ખર્ચે માટે ધર્મ થઈ જાય, લીલાધરભાઈ! એમ નથી. એમાં રાગની મંદતા હોય તો પુણ્ય થાય. બાપુ! ધર્મ તો જુદી ચીજ, ભાઈ! આણ..દા..!

જેને રાગની ક્રિયા પુણ્યની... એ કાલે આવ્યું હતું નહિ? એમાં આવ્યું હતું અમરચંદજી. એ આ આપણું વાંચ્યું ને બધું વાંચીને. ત્યાં ભાઈ લેવા આવ્યા હતા એણો કહ્યું. ભાઈ ત્યાં પુસ્તક લેવા આવ્યા હતા અમરચંદજી આગ્રાવણા. એમ કે અમારા આગ્રામાં બધાય પુસ્તક છે તમારા, એમ કહ્યું. પણ મારી પાસે અહીંયાં નથી, મને આપો. એમે તમને બે મહિના વાંચીને આપી દેશું પાછું. એય..! હિંમતભાઈ! આ બાપુ! આ સાહિત્ય જ કાંઈક જુદી જાતનું છે. ઘણા લોકો ખાનગી વાંચે છે. સ્થાનકવાસીના, દેરાવાસીના. દિગંબર વાંચે છે કેટલા બિચારા. પણ આ વાતનો મેળ આકરો, ભારે આકરો!

કહે છે કે સામાને કોઈ બાંધે. બાવળ સાથે બાંધે લ્યોને. આ બાંધે છેને? વચ્ચમાં અમારે ત્યાં થાતું હતું. ગારિયાધારથી ઉમરાળા આવેને. બાર ગાઉ થાય. રેલ નહોતી ત્યાં. એક્કામાં

જય, ગાડામાં જય ઉમરાળાથી બહાર. એમાં એક જણાને જાવું હતું ત્યાં ગારિયાધારથી ઉમરાળા આવવું હતું એમાં અંદરના માણસે બાંધ્યો બીજાએ કોકને બાવળ સાથે. આણા..દા..! ઈ બાંધવાનું અંતરંગકારણ તો એના કર્મનો ઉદ્ય છે માટે બંધાય છે. બહિરંગકારણ ઓલા ચોરાઈની કાયની કિયા બહિરંગ કહેવાય છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એમ કર્મગ્રહણ થવામાં. કર્મગ્રહણ થાય છે તો એને કારણે. પરમાણુ આવે છે એને કારણે. આણો રાગ કર્યો માટે આવે છે એમ નથી. આણા..દા..! પરમાણુ જે આવે અંદર કર્મના. એ તો પોતાની ઉપાદાનની લાયકાતને કારણે તે આવે છે. એ આવે છે તેમાં જે પ્રકૃતિના પરમાણુમાં સ્વભાવ પડે જેમ જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય સ્વભાવ અને એ પ્રકૃતિ અને પરમાણુની સંખ્યા એ પ્રદેશ. એ પરમાણુની પ્રદેશ સંખ્યા અને પ્રકૃતિ આવે છે એને કારણે. એનું અહીં બાધ્યનિમિત યોગ છે. તેથી 'જોગળિમિત્ત ગહણ' શબ્દ વાપર્યો છે. અને અંતરંગકારણ એને કષાયનો ભાવ. છે તો એ નિમિત બાધ્ય, પણ ઓલા ઉપરથી વજન વધારે દેવા કે ખરું બંધનું કારણ તો કષાય છે. કર્મમાં સ્થિતિને અનુભાગ પડવાનું ખરું કારણ તો કષાય છે. નિમિત તરીકે હોં! અનુભાગ અને સ્થિતિની યોગ્યતા તો પરમાણુ પોતાની છે. આણા..દા..! એ કર્મ જે આવે છે એની મુદ્દત પડે એનો રસ દેવાની લાયકાત એ તો ઉપાદાન એની પોતાને લઈને છે. આણા..દા..! એને યોગ છે તે બાધ્યનિમિત તરીકે ગહણ શબ્દ વાપર્યો છે. અને કષાયનો ભાવ તે અંતરંગનિમિત છે તો બાધ્ય ઓલાની અપેક્ષાએ. પણ ઓલા યોગ કર્તાનું વજન દેવા કષાયને અંતરંગનિમિત બંધનું કારણ કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

એમ અહીંયાં સમકિતમાં અંતરંગ પરમાર્થકારણ તો સમકિતનું ભગવાન આત્મા. એ મૂળ કારણ. હવે બહિરંગ કારણના બે ભાગ પાડ્યા. એક તો વીતરાગની વાણી તે બહિરંગનિમિત અને ધર્માત્મા પુરુષનો અભિપ્રાય કે રાગથી તારી ચીજ ભિત્ત છે. સમજય છે કાંઈ? એવો જે કહેનારનો અભિપ્રાય એ સમકિત પામનારને વાણી કરતા અભિપ્રાયનું વજન દેવા અંતરંગ કારણ, છે તો બહિરંગકારણ એ, પણ અંતરંગકારણ કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! આ મૂળ તો શાસ્ત્રના અર્થો કરવાની પદ્ધતિ ખોરવાઈ ગઈ. એટલે ઘરની કલ્પનાએ કરવા માંડ્યા એ કાંઈ પત્તો ન ખાય, ભાઈ! આણા..દા..! આ તો વીતરાગમાર્ગ પરમેશ્વર. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- સાચી દસ્તિ થઈ જય.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- (સાચી દસ્તિ) થઈ નથી આણા..! અને પોતાની દસ્તિ પોખવા માટે કાંઈકના કાંઈક અર્થ કરે. આ દ૮ ગાથા થઈને?

બીજ રીતે કે કાયા આમ જે થાય છે એનું મૂળ કારણ તો એ કાયા છે, પણ એને થવામાં અંતરંગકારણ નિમિત કર્મ છે. પણ અહીંયાં એ કાયાની પ્રવૃત્તિને નિવૃત્તિ કરવી એમ કીદું છે. તો એ તો જડની ચેષ્ટા છે. ઈ એના પ્રત્યેની વૃત્તિ જે છે, એ વખતે કાયચેષ્ટા

થાય ત્યારે જે વૃત્તિ છે એને કાયચેષ્ટા નિવર્તો તો વૃત્તિથી નિવર્તો એમ કહેવામાં આવ્યું છે. આદા..દા..! વાણિયા વ્યાજ કાઢેને શું કહેવાય ઈ? ચક્કવતી વ્યાજ. પાંચ લાખ રૂપિયા આપ્યા હોય ટકાને વ્યાજે દસ લાખ. એક દિ'નું વ્યાજ કાઢે. દસ લાખ રૂપિયા, ટકાનું વ્યાજ અને એક દિ'નું વ્યાજ કાઢે. પછી દસ લાખ અને એક દિ'નું વ્યાજ ભેગું કરીને પછી બીજે દિ' પાછું અનું વ્યાજ કાઢે. સમજાણું કાંઈ? એને ચક્કવતી વ્યાજ કહીએ. એક સાથે બાર મહિનાનું ભેળવીને નહિ.

શ્રોતા :- રોજે રોજનું.

પૂજ્ય ગુલ્લદેવશ્રી :- રોજે રોજનું અનું વ્યાજ હોય કે ભાઈ આ બે લાખ આપ્યા છે. અનું જે વ્યાજ આઈ આના તરીકે. પહેલા બાર આના હતા. દામોદર શેઠ ભાઈ ધીરતા આ ..દરબારને. આ દામોદર શેઠ ..દરબારને બજ્બે લાખ આપતા. અત્યારે આ બાજુના ગૃહસ્થ એક જ હતા એ. દામનગરમાં દામોદર શેઠ. જગજીવન ગોપાલજીની પેઢી છે અહીં ભાવનગરમાં. ત્યાં અમારા બોટાદ સંઘાડાનું એ ગામ છેને અને અહીં બોટાદનું હતું ગામ. ત્યાં અમારે રહેવાનું હતું વધારે. એ બજ્બે લાખ આપતા દરબારને. પણ શું કહેવું છે? એ ચક્કવાજ નહોતું તે દિ'. એ નહોતું ત્યાં. એ તો આપે એને બાર આઈ આના એ બાર મહિનાનું. પણ ખરા એવા વાણિયા હોય કે જેને આપે અને ચક્કવર્તિનું વ્યાજ કાઢે. પાંચ લાખ આપ્યા, અનું બાર આના તરીક એક દિવસનું વ્યાજ આવે એને પાંચ લાખમાં ભેળવે અને પછી બીજા દિવસનું પાંચ લાખ ભેળવેલું સહિતનું વ્યાજ કરે. એમ કરતાં ભેળવી-ભેળવીને બારેય મહિનાનું કરે. એને ચક્કવતી વ્યાજ કહીએ. એમાં વાણિયા હુશિયાર હોય. ભગવાનજીભાઈ! આદા..દા..! એને ભાડાના ઉપજતા હતા આને ભગવાનજીભાઈને નહિ ત્યાં? મોખ્યાસા. દોઢ લાખ ભાડુ હતું એને. ધરના મકાન ઘણા હતાને. દોઢ લાખ રૂપિયાનું ભાડું આવતું મહિને. બાર મહિને. આ ભગવાનજીભાઈ. પછી આપી દીધા. વેચી નાખ્યા. વેચી નાખ્યા ખબર છે સાંભળ્યું છે. તો ત્યાં એને કાંઈ ચક્કવતીના વ્યાજ ન ચાલે ત્યાં. એ તો જે ભાડુ હોય એ.

અહીંયાં તો પહેલા ચક્કવતી વ્યાજ. એમ અહીંયાં ચક્કવર્તિ વ્યાજ જ્યારે કાઢવામાં હુશિયારી છે, એમ વીતરાગના માર્ગને સમજવા માટે બાધ્યનિમિત બાધ્યવસ્તુ અંતર્ગનિમિત બાધ્યવસ્તુ, અંતર્ગકારણ ઉપાદાન વસ્તુ. સમજાણું કાંઈ? એને ત્રિપટીની વ્યાખ્યા સરખી કરીને સમજે તો સાર સમજાય. આદા..દા..! એ વાત અત્યારે ચાલતી નથી. આ તો હિંસા ન કરો ને આ કરો ને આ કરો સામાયિક કરો ને પોખા કરો ને પરિક્કમણા કરો. ધૂળેય નથી સામાયિક ત્યાં સામાયિક. હજ વસ્તુની જ ખબર નથી ત્યાં. સામાયિકનો અર્થ સમતાનો લાભ છે. વીતરાગપણાનો લાભ થાય એ સામાયિક. પણ વીતરાગપણાનો લાભ ક્યાંથી થાય? હજ વીતરાગસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા છે એનો અનુભવ કરે તો વીતરાગપર્યાય. આ તો

વીતરાગસ્વરૂપની ખબર નથી, એનો અનુભવ કરવાની ખબર નથી. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? કહો, સુજાનમલજ! આણા..ણા..! માર્ગ, બાપા! એવો છે, ભાઈ! આણા..ણા..!

‘(હવે, દ્વારી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્લોક કહે છે છે :)’ ૧૪૮ સાથે મેળવ્યું પંચાસ્તિકાય. ૫૩ સાથે મેળવ્યું આ નિયમસાર. એની સાથે આ ૬૮ મેળવ્યું. સમજાણું? એ પહેલા મેળવ્યું હતું તે દિ’ કહેતા વખતે. ભાપા એમ છે જોયું!

(અનુષ્ટુભ)

મુક્ત્વા કાયવિકારં યઃ શુદ્ધાત્માનं મુહુર્મુહુઃ।
સંભાવયતિ તસ્યૈવ સફલં જન્મ સંસ્તૂતિ॥૧૩॥

‘શ્લોકાર્થ :- કાયવિકારને છોડીને...’ એટલે કાયા તરફના વિકૃતિભાવને છોડીને. કાયવિકારની પ્રવૃત્તિ તો કાયાથી થાય છે અને એ ન થાય તો એને લઈને થાય છે. આણા..ણા..! પણ ‘કાયવિકારને છોડીને જે ફરીફરીને શુદ્ધાત્માની સંભાવના કરે છે,...’ આણા..ણા..! ભગવાન શુદ્ધ આત્મા વીતરાગમૂર્તિ પ્રભુ અનાકુળ આનંદની ખાણ એવા ભગવાનની સંભાવના. એ શુદ્ધાત્માની વ્યાખ્યા. સંભાવના એ પર્યાપ્ત છે. એ ત્રિકાળી આનંદકંદનો નાથ પ્રભુ એ શુદ્ધાત્મા. એની ભાવના એ વર્તમાન પર્યાપ્ત, એ કરે છે. ‘તેનો જ જન્મ સંસારમાં સફળ છે.’ બાકી તો બધા જન્મે અને મરે ગલુડિયાની જેમ. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ?

‘કાયવિકારને છોડીને...’ એટલે કે કાયાની ચેષ્ટા થતા વિકલ્પને છોડીને. એટલે છોડ્યું ઓલું પણ ન થાય અને કારણો. ‘ફરીફરીને શુદ્ધાત્માની સંભાવના...’ વારંવાર. આણા..ણા..! ચૈતન્યધન શુદ્ધ પ્રભુ જે દસ્તિનો વિષય છે તેને વારંવાર ભાવના કરીને ‘તેનો જ જન્મ સંસારમાં સફળ છે.’ જેણો જન્મનીને જન્મના બંધ કર્યા. જન્મનીને જન્મ થવું બંધ કર્યું. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? જન્મ લેવો એ કલંક છે. ભગવાન આનંદનો નાથ. ભવ અને ભવના ભાવ વિનાનો પ્રભુ, અને ભવ તો કલંક છે. સમજાણું કાંઈ? લ્યો, પોપટભાઈ! આ સફળ છે એમ કહે છે. પૈસા મળ્યા માટે (જન્મ) સફળ છે (એમ નહિં)!

શ્રોતા :- વ્યવહાર હોય પછી નિશ્ચય હોય.

પૂજ્ય ગુરુસ્તેવશ્રી :- ઘૂળેય નથી વ્યવહારમાં. આણા..ણા..!

‘તેનો જ જન્મ...’ ભાપા છેને? આણા..ણા..! જેણો વાણી, મન અને દેહની ચેષ્ટા સંબંધીનો જે વિકલ્પ છે, ચેષ્ટા થવાના કાળમાં, એને જેણો છોડ્યું છે, આણા..ણા..! અને આનંદનો નાથ પ્રભુ ચૈતન્યધન એની જેને સંભાવના-ભાવના-એકાગ્રતા કરી છે. તેનો જ જન્મ સંસારમાં સફળ છે. આણા..ણા..! બાકી બધા કુતરીના ગલુડિયાની જેમ જન્મે અને મરે એ બધા અફળ છે. આણા..ણા..! એ દ્વારી ગાથાનું કહ્યું. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુસ્તેવ!

**મહા સુદ-૧૩, શુક્રવાર, તા. ૧૩-૦૨-૧૯૭૬,
કણશ-૬૩-૬૪, ગાથા-૬૮-૬૬, પ્રવચન નં. ૧૭૮**

૬૮ ફ્રીને લઈને. ૬૮ ગાથા. પંડિતજી નહોતાને કાલે. ‘અહીં કાયગુમિનું સ્વરૂપ કર્યું છે.’ ૬૮-૬૮. નિયમસાર. ‘કોઈ પુરુષને બંધનનું અંતરંગનિમિત્ત કર્મ છે,...’ કોઈ પુરુષને કોઈ બાંધે—પગ બાંધે, હાથ બાંધે, શરીર બાવળ સાથે બાંધે, ખાટલા સાથે બાંધે. આ ચોર લોકો આવેને ખાટલે બાંધે અને પછી લૂટે. તો કહે છે કે એમાં બંધનનું અંતરંગ નિમિત્ત તો એનું પોતાનું કર્મ છે. પોપટભાઈ! બંધન જે થાય છે એનું અંતરંગ કારણ તો એનું પૂર્વનું કર્મ છે. ‘બંધનનો બહિરંગ હેતુ કોઈનો કાયવ્યાપાર છે;...’ કોઈપણ જે ચોર દોષ કે ઓલો મારનારો એનો જે .. એનો કાયાનો વેપાર એને બહિરંગનિમિત્ત છે. એમ ‘છેદનનું પણ અંતરંગ કારણ કર્મદૃષ્ટ છે;...’ છેટે કોઈ આંગળા પગ કાપે કે. એનું અંતરંગ કારણ કર્મનો ઉદ્ય એનો છે પોતાનો.

‘બહિરંગ કારણ પ્રમત્ત જીવની કાયક્રિયા છે;...’ પ્રમત્ત પ્રાણી ઓલો જે એને મારે, છેટે એનું નિમિત્ત કાયાની કિયા. ‘મારણનો પણ અંતરંગ હેતુ...’ મરણનો અંતરંગ હેતુ ‘આંતરિક સંબંધનો ક્ષય છે;...’ આયુષ્યનો ક્ષય તે મરણનો અંતરંગ હેતુ છે. આણ..હા..! ‘બહિરંગ કારણ કોઈની કાયવિકૃતિ છે;...’ બીજાનું કાય છેટે કે આદિ. ‘આંકુશન, પ્રસારણ...’ આ શરીરને આમ પ્રસાર કરવા કે સંકોચ કરવા. એનો ‘હેતુ સંકોચ-વિસ્તારાદિક હેતુભૂત સમુદ્ધાત છે.—આ કાયક્રિયાઓની નિવૃત્તિ તે કાયગુમિ છે.’ ભાષા તો એ છે. કાયક્રિયાઓની નિવૃત્તિ. એ તો જડની કિયા છે. પણ એમાં વિકલ્પ જે હતો એનાથી નિર્વર્તવું એ કાયગુમિ નિવૃત્તિ કહેવામાં આવે છે. હવે આની સાથે આપણે મેળવી પડ ગાથા. પડ છેને. પડ. એનું આપણે ૧૦૮ પાને લ્યો. પહેલો પેરેગ્રાફ. એની બીજી લીટી.

‘આ સમ્યકૃત્વપરિણામનું બાધ્ય સહકારીકારણ...’ છે? સમકિત પામનાર પ્રાણીને ‘બાધ્ય સહકારીકારણ વીતરાગ-સર્વજ્ઞના મુખકમળમાંથી નીકળેલું સમસ્ત વસ્તુના પ્રતિપાદનમાં સમર્થ એવું દ્રવ્યશ્રુતરૂપ તત્ત્વજ્ઞાન જ છે.’ એ બહિરંગનિમિત્ત છે. શું કર્યું ઈ? સમ્યજ્ઞન પામનાર પ્રાણીને બહિરંગ કારણ નિમિત્ત કોણ? કે ભગવાનના મુખથી નીકળેલું દ્રવ્યશ્રુત. એ કોઈ સંત કહે સમકિતી, પણ એ દ્રવ્યશ્રુત. એ સમ્યજ્ઞન પામનારને બહિરંગનિમિત્ત દ્રવ્યશ્રુત જૈનની વાણી છે. છે? ‘જે મુમુક્ષુઓ છે તેમને પણ ઉપચારથી પદાર્થનિષ્ઠિના હેતુપણાને લીધે અંતરંગ હેતુઓ કર્યા છે;...’ એટલે શું કર્યું ઈ? જે સમ્યજ્ઞની, જ્ઞાની આદિ મુનિ છે એ જીવને પણ ‘ઉપચારથી પદાર્થનિષ્ઠિના હેતુપણાને

લીધે...' સમ્યક્ પામનારને સમકિત પરિણામમાં નિર્ણયમાં હેતુપણાને લીધે સમ્યજ્ઞણ જ્ઞાની એ સમ્યક્ પરિણામના અંતરંગ હેતુ કચ્છા છે. સમજાળું કાંઈ? સમ્યજ્ઞર્થન પામનારને જિનની વાણી, શ્રુત શબ્દો, દ્રવ્યશ્રુત એવું તત્ત્વ જ્ઞાન દ્રવ્યશ્રુત તે બહિરંગનિમિત કારણ કહેવામાં આવે છે અને તે સમ્યક્ પામનારને સમકિતી, જ્ઞાની જીવ. મુમુક્ષુ કચ્છા છેને? એ સામો બીજો લેવો જીવ.

'મુમુક્ષુઓ છે તેમને પણ ઉપચારથી...' એ છે તો એ પરદવ્ય. એનો અભિપ્રાય. છે તો ઉપચાર પર પણ 'ઉપચારથી પદાર્થનિર્ણયિના હેતુપણાને લીધે...' એનો જ્ઞાનીનો જે અભિપ્રાય છે એ સમ્યજ્ઞર્થન પામનારને અંતરંગનિમિત કહેવામાં આવે છે. છે તો બાધ્ય, પણ ઓલો વાણીની અપેક્ષાએ વાણી જ્યારે બાધ્યશ્રુત છે, બાધ્યનિમિત છે, તો એનો અભિપ્રાય તે અંતરંગનિમિત છે. છે તો બેય બાધ્ય, પણ બેમાં આંતરો પાડવા, વજન દેવા અભિપ્રાયનો અંતરંગકારણ તેને ઉપચારથી અંતરંગકારણ એમ કહ્યું. સમજાળું કાંઈ? 'કારણ કે તેમને દર્શનમોહનીયકર્મના ક્ષયાદિક છે.' કોને? સમકિત પામનારને નહિ. જેના અભિપ્રાયને એ પકડે છે અને એ અભિપ્રાય સમકિતીને અંતરંગહેતુ ઉપચારથી કહેવામાં આવ્યો છે એ જીવને દર્શનમોહનીયકર્મના ક્ષયાદિ છે. જરી આમાં કેટલાક આમાં એવો અર્થ કરે છે ઈ. કે જે સમકિત પામે છે એને આ દર્શનમોહાદિ અંતરંગકારણ. અહીં અંતરંગકારણ કહ્યું ખરુને આપણે અહીંથી કર્મ? પણ ત્યાં બીજી વાત છે, આ બીજી વાત છે. સમજાય છે કાંઈ?

ત્યાં તો બંધનના અંતરંગકારણ તરીકે એનું કર્મ. બહિરંગકારણ તરીકે કાયની દશા એને બીજા જીવને. અહીં સમકિત પામનારને. પામવાનો ઉપાદાન પુરુષાર્થ તો એ જીવનો પોતાનો છે, પણ એને બહિરંગનિમિત કારણ જિનવાણી દ્રવ્યશ્રુત કહેવામાં આવી છે, અને જ્ઞાનીનો જે અભિપ્રાય એને સમકિત પામનારને ઉપચારથી અંતરંગહેતુ કહેવામાં આવ્યો છે. અને તે કોને? કે જે જીવને ક્ષાપિકસમકિત આદિ થયું છે, દર્શનમોહનો ક્ષયાદિ થયો તે બીજાને અંતરંગનિમિત કહેવામાં આવે છે. ભારે ભાઈ! આ થોડો અભ્યાસ હોય તો .. એય..! લીલાધરભાઈ! લીલાધરભાઈ કાલે કહેતા કે થોડો અભ્યાસ જોઈએ આમાં. લીલાધરભાઈ! અભ્યાસ થોડો હોય તો આ જરી (સમજાય). આ તો તદ્દન નવી વાત છેને. આણ..હા..!

શું કહ્યું? કે અહીંથી નિયમસારની ૬૮મી ગાથામાં બંધન અને છેદન અને મરણનું આદિ અંતરંગકારણ તેના કર્મનો ઉદ્ય અને ક્ષય. મરણમાં ક્ષય અને ઓલામાં ઉદ્ય નિમિત. અને બહિરંગકારણ બીજા કાયની વિકૃત અવસ્થા. બીજા જે એને કરે એની. અહીંથી સમકિતમાં અંતરંગકારણ એનો દર્શનમોહ ક્ષય ઈ અહીં નથી લેવું. અહીંથી તો સમ્યક્ પામનારને બહિરંગ નિમિત કારણ જિનવાણી દ્રવ્યશ્રુત કહેવામાં આવ્યું છે. અને દ્રવ્યશ્રુત કહેનાર જે ધર્મત્વા, સમકિતી કે મુનિ છે તેના અભ્યંતર અભિપ્રાયને, સમકિત પામનારને ઉપચારથી અંતરંગહેતુ કહેવામાં આવ્યો છે. એક શબ્દ ફેર તો ન્યાય ફરી જ્યાં એવું છે અહીં તો. સમજાળું કાંઈ?

અને આમાં પંચાસ્તિકાય ૧૪૮. જુઓ,

જોગળિમિત્તં ગહણ જોગો મણવયણકાયસંભૂદો।

ભાવળિમિત્તો બંધો ભાવો રદિરાગદોસમોહજુદો॥૧૪૮॥

પંચાસ્તિકાયમાં છે. આ છે એક. અહીં ૪૮. પણ આ તો પંડિતજી પછી વાંચશે લ્યોને. શું કહે છે? ‘આ, બંધના બહિરંગકારણ અને અંતરંગકારણનું કથન છે.’ ૧૪૮. ‘ગ્રહણ એટલે કર્મપુરુષાલોનો જીવપ્રદેશવત્તી કર્મસુંધોમાં પ્રવેશ;...’ જીવના પ્રદેશની સાથે એક ક્ષેત્ર રહેલા કર્મસુંધોનો પ્રવેશ ‘તેનું નિમિત્ત યોગ છે.’ ‘જોગળિમિત્ત’ ‘યોગ એટલે વચનવર્ગણા, મનોવર્ગણા, કાયવર્ગણા અને કર્મવર્ગણાનું જેમાં આલંબન હોય છે એવો આત્મપ્રદેશોનો પરિસ્પંદ.’ ‘બંધ એટલે કર્મપુરુષાલોનું વિશિષ્ટ શક્તિરૂપ પરિણામ સહિત સ્થિત રહેવું તે; તેનું નિમિત્ત જીવભાવ છે.’ ઓલાને જીવભાવ ન કર્યો. કર્મ પુરુષાલો જે આવે છે એનું નિમિત્ત યોગ કીધો. સમજાણું કાંઈ? અને કર્મપુરુષાલો આવે છે એના ઉપાદાનને કારણો, આવે છે એના ઉપાદાન કારણો અને એમાં સ્થિતિ અને રસ પડે છે એ પણ એના ઉપાદાનને કારણો. આણા..ણા..! ફક્ત એનામાં જે આવે છે પ્રકૃતિ અને પ્રદેશ એ આવે એના ૨૪૪ણની ઉપાદાનની યોઽયતાને કારણો એને યોગ નિમિત્ત કહેવામાં આવે છે. આણા..ણા..! બહિરંગકારણ એને કહેવામાં આવે છે અને જીવભાવને અંતરંગ કારણ કહેવામાં આવે છે. છે તો એ યોગ અને ભાવ બેચ આત્માથી બિત્ત, પણ એને યોગનું સાધારણ કર્મનો પ્રવેશ થાય એમાં એક નિમિત્ત તરીકે બહિરંગકારણ કહેવામાં આવ્યું છે અને કર્મમાં સ્થિતિ અને રસ પડે એનું અંતરંગકારણ જીવનો ભાવ રાગ, દ્રેષ અને મોહ કહેવામાં આવ્યો છે. આમાં કેટલું યાદ રાખવું? વસ્તુ એવી આ તો. છે? આણા..ણા..!

‘(બંધને વિષે), બહિરંગકારણ યોગ છે...’ નવા કર્મ જો એને કારણો એ સમયે એની પર્યાય થવાની લાયકાતથી આવે, એને બહિરંગકારણ નિમિત્ત યોગ છે. આણા..ણા..! એને તેથી શબ્દ લીધો ‘જોગળિમિત્ત ગહણ’ બસ, ‘કારણ કે તે પુરુષાલોના ગ્રહણનો હેતુ છે,...’ પુરુષાલનું આવવું એને કારણો. એમાં જોગ તેને નિમિત્ત કહેવામાં આવે. તેથી તે કર્મના પુરુષાલોને યોગ બહિરંગકારણ કહેવામાં આવે છે. ‘અને અંતરંગકારણ જીવભાવ જ છે...’ કોને? કર્મમાં જે રસ અને સ્થિતિ પડે છે એ તો એના પોતાને કારણો, પણ એ સ્થિતિ અને રસ.. અંતરંગનિમિત્ત કારણ જીવનો ભાવ રાગ અને દ્રેષ આદિ. સમજાણું? કાલે તો ઘણું કહ્યું હતું. આણા..ણા..! બહિરંગ અને અંતરંગકારણની અપેક્ષાઓ બિત્ત-બિત્ત છે. એક જ ઠેકાણો આ લેવું એમ નહિ. સમજાણું કાંઈ? અહીંયાં બંધનમાં અંતરંગકારણ કર્મ કહ્યું આ ચાલતા અધિકારમાં અને બહિરંગકારણ એ બીજા કાયની અવસ્થા સામાના બીજ પ્રાણી.

આ પઢું ગાથામાં સમ્બ્રદ્ધન પામનારને સમ્બ્રદ્ધિની વાણી અથવા જિનની વાણી

તે બહિરંગનિમિત કહેવામાં આવે છે અને તે સમકિત પામનારને સમકિતી જીવનો અભિપ્રાય તેને ઉપચારથી અંતરંગનિમિત કારણ કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? અને તે કોનો અભિપ્રાય તેને અંતરંગ ઉપચારથી નિમિત કહેવાય? કે જેને દર્શનમોહનો ક્ષય અને ઉપશમ અને ક્ષયોપશમ થયો છે તે, થનારને નહિ. જેને થયો છે તેનો અભિપ્રાય એને ઉપચારથી અંતરંગહેતુ કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! એમાં વસ્તુની સ્વતંત્રતા સિદ્ધ કરે છે કે સમ્યક્ પામનાર છે એ તો પોતાના પુરુષાર્થી પામે છે, પણ એને બહિરંગ જિનવાણી બહિરંગનિમિત કારણ કહેવામાં આવે છે અને એને જ્ઞાનીનો અભિપ્રાય, મુમુક્ષુજીવનો અભિપ્રાય, પામનારને નહિ, પમાડનારમાં નિમિત એ મુમુક્ષુ જીવનો અભિપ્રાય એ સમકિત પામનારને ઉપચારથી અંતરંગહેતુ કહેવામાં આવે છે. છે તો બાધ્ય, પણ ઓલા બહિરંગહેતુ હોવા છતાં વાણીને બહિરંગનિમિત કહ્યું અને એના અભિપ્રાયને ઉપચારથી અંતરંગહેતુ કહ્યો. આણા..દા..! ભારે વાતું, ભાઈ! સમજાય છે કે નહિ આ?

ત્યારે આમાં ૧૪૮માં એમ કહ્યું કે જે કાંઈ જીવને પરમાણુઓ કર્મના આવે છે, પ્રકૃતિ અને પ્રદેશ એ તો પોતાના ઉપાદાનને કારણે. એને જીવનો યોગ બહિરંગનિમિત કહેવામાં આવે છે. અને તે કર્મના પુરુષલમાં પડતી મુદ્દત અને રસ તેનું જીવનો રાગ-દ્રેષ્ણનો ભાવ અંતરંગકારણ કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? ઓલા યોગની અપેક્ષાએ ભાવને અંતરંગ કારણ કહ્યું, યોગને બહિરંગકારણ કહ્યું. આણા..દા..! કહો, નવરંગભાઈ! આ બધું ક્યાંથી પકડી શકે આવું બધું?

નિયમસારની જે પઢી ગાથા, એ સમ્યજ્ઞન પામનાર તો પોતાના દ્રવ્યને આશ્રયે પામે છે. અખંડાનંદ પ્રભુ ચૈતન્યસ્વરૂપ પરમાત્મતાત્વને અવલંબે, આશ્રયે, ધ્યેયે પામે છે. પણ તેને બાધ્યનિમિત તરીકે જિનની વાણી દ્રવ્યશ્રુત તત્ત્વજ્ઞાન દ્રવ્યશ્રુત કહેવામાં આવે છે. અને તેને અંતરંગકારણ એનો કર્મનો ક્ષયોપશમ અંતરંગકારણ અહીં નહિ. કોને? સમકિત પામનારને કર્મનો ક્ષયોપશમ ક્ષય અંતરંગકારણ એ અહીં નથી લેવું. આણા..દા..! એને જે ધર્મી બીજો જીવ છે, જેને દર્શનમોહાદિના ક્ષય થાય છે એનો અભિપ્રાય સમકિત પામનારને ઉપચારથી અંતરંગહેતુ કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! આ પ્રકાર છે, ભાઈ! સમજાણું કાંઈ? આ કાલ તો કહેવાઈ ગયું છે. આ તો પંડિતજી કાલે નહોતા એટલે ફરીને લીધું. આણા..દા..!

વસ્તુનું માપ તો તોલ તો જેવું અંદર હોય છે એમ આવવું જોઈએ. હીનાધિક કાંઈપણ ફેરફાર થાય તો આખું તત્ત્વ ફરી જાય છે. સમજાણું કાંઈ? ત્યારે એ લોકો એમ કહે છે કેટલાક કે દર્શનમોહ આદિ ક્ષય અંતરંગકારણ કોને? કે જે સમકિત પામનાર છે એને. એમ નથી અહીં. સમકિત પામનારને અંતરંગકારણ તો દ્રવ્યનો આશ્રય થયો અખંડાનંદનો એ કારણ છે. સમજાય છે? અને બહિરંગકારણ જિનવાણી તે બહિરંગકારણ છે અને તે ધર્માત્મા જેને દર્શનમોહનો ક્ષય-ક્ષયોપશમ થયો છે એ જીવનો અભિપ્રાય પામનારને ઉપચારથી અંતરંગહેતુ

કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? કહો, આ તો પાક્કો ગડીયો થઈ ગયો. આણા..દા..!

શ્રોતા :- કાલે કહ્યું હતું.

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- કાલે ખૂબ કહ્યું હતું. આણા..દા..! સમકિત પામનારને પોતાના ઉપાદાનમાં જ્ઞાયકભાવ તે કારણ છે. હવે એને નિમિત્ત કેવા પ્રકારના હોય? કે એક તો જિનની વાણી નિમિત્ત હોય. અજ્ઞાનીને બીજાની વાણી સમકિત પામનારને નિમિત્ત હોઈ શકે નથિ. અને જે સમકિત પામનાર છે એને, છે તો ધર્માત્મા જેનો દર્શનમોહાટિ ક્ષય થયો છે એવા ધર્માત્માનો અભિપ્રાય સમકિત પામનારને અંતરંગહેતુ ઉપચારથી કહેવામાં આવે છે. આવો વીતરાગમાર્ગ છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- અભિપ્રાય કેવી રીતે બાંધવો?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- અભિપ્રાય છેને. ઈ જે પકડવો છેને એને. કામ કરે તો પોતાની રીતે, પણ એ અભિપ્રાય એનો. ‘રાગથી ભિત્ર જ્ઞાયકભાવ ચિદાનંદસ્વરૂપ છે.’ એવું જેને કહીએ એણે નિમિત્તથી પકડ્યું. એને ઉપચારથી અંતરંગનિમિત્ત કીદ્યું છે. એને અંતરંગનિમિત્ત દર્શનમોહનો ક્ષયાટિ સમકિતને એમ અહીં નથી કહ્યું, પણ જે સમકિત પામનારને ઉપચારથી અંતરંગહેતુ સમકિતીનો, જ્ઞાનીનો અભિપ્રાય કહેવામાં આવે છે કે જે જ્ઞાનીને મોહાટિનો ક્ષય થયો છે તે. આણા..દા..! તે હોં, તેને નથિ. કહો, શાંતિભાઈ! આવી વાતું છે. બહુ સ્પષ્ટ દિગંબર સંતોષે તો ઓહો..હો..! વસ્તુની સ્પષ્ટતા એટલી ચોખખી કરી છે! પણ લોકોને અભ્યાસ નથિ અને ઉપર ઉપરથી એકદમ માની લે એ કાંઈ ચીજ નથી. આણા..દા..! એમ આ લેવું આપણે.

કાયગુમિ. ખરેખર કાયાની છિયા છે તેને ગોપવવી કે છોડવી એમ નથી. કાયાની છિયા તો જે છે ઈ છે. એ તો એને કારણો ત્યાં થાય છે, પણ તે વખતે જે વિકલ્પ હતો કાયગુમિ કાયાની પ્રવૃત્તિ થવામાં, તે વિકલ્પને છોડવો છે એને અહીં કાયગુમિ કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? વીતરાગમાર્ગ સૂક્ષ્મ ભાઈ બહુ. એને સમજવો. બહારમાં લોકો છિયાકંડમાં રોકાઈ ગયા. આ દ્વારા પાળવી, વ્રત કરવા, અપવાસ કરવા એમાં રોકાઈ ગયા. એમાં કાંઈ ધર્મ નથી. આણા..દા..! એ તો રાગ-રાગ.

શ્રોતા :- અત્યાર સુધી તો એમાં ધર્મ માન્યો હતો!

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- માન્યો હતો, એમાં હતો કે હિ? આણા..દા..! એ તો શુભરાગ છે. એવું તો અનંતવાર કર્યું છે દરેક પ્રાણીએ.

શ્રોતા :- અમારો શું દોષ?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- તમારો કાંઈ દોષ નથિ. ઉલટી માન્યતા એ દોષ.

શ્રોતા :- ..હોનહાર છે.

પૂજ્ય ગુરુહેવશ્રી :- હોનહાર તે હોનહારનો નિર્ણય કોને હોય? હોનહારનો નિર્ણય જેને આત્મજ્ઞાન હોય એને હોય. સમજાણું કાંઈ? આણા..ણા..!

જુઓ, એ આવ્યું. હવે આપણે અહીં ગાથા. ‘(હવે દૈનિક ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્લોક કહે છે :)’ ઈ શ્લોક આવી ગયો છે. ફરીને લઈએ છીએ. ફરી લઈએ છીએ. ‘કાયવિકારને છોડીને...’ ભાષા એવી છે. આ દેહની કિયા છેને એ કાયનો વિકાર કર્યો. એ છોડવું નથી અને ગૃહવું પણ નથી. એ નિમિત્તનું કથન છે. આને ગૃહે કેમ અને છોડે કેમ? આ કિયા પ્રવચન થાય છે એ કાંઈ આત્માથી થતું નથી, એ તો જડની કિયા છે અને અટકે તો જડને કારણે એ પોતે અટકે છે પોતાને કારણે. પણ એમાં થતો વિકલ્પ જે છે રાગ, એને છોડીને, એવો અર્થ એમાં છે. આણા..ણા..! સમજાણું?

‘જે ફરીફરીને શુદ્ધાત્માની સંભાવના કરે છે,...’ આણા..ણા..! ભગવાન ત્રિલોકનાથ સર્વજાગ્રત્ત પરમેશ્વર એમ કહે છે કે આ કાયાની કિયા જે પ્રવૃત્તિ છે એ તો જડની છે, પણ તેમાં તે વખતે કાયયોગનો વિકલ્પ જે હતો જે કંપત્ર અને વિકલ્પ એ આસ્વવનું કારણ અને એ બંધનું કારણ છે. એને છોડીને જેને ધર્મ કરવો છે એણે ‘શુદ્ધાત્માની સંભાવના...’ આણા..ણા..! આનંદસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા છે, શુદ્ધ પવિત્ર ચૈતન્યધન છે, જેનો દ્રવ્યસ્વભાવ નિર્મળાનંદ અનાદિ-અનંત છે, આણા..ણા..! એવા ‘શુદ્ધાત્માની...’ આણા..ણા..! એ વસ્તુ ત્રિકાળી. એની સંભાવના એ પર્યાપ્ત વર્તમાન. આણા..ણા..! ત્રિકાળી શાયકભાવ. આ શરીર, વાળી, મન તો જડ છે. એનાથી જુદ્દો ભગવાન. આ ભગવાન એટલે આ હોં. અંદર કર્મ છે જડ, માટી, ધૂળ એનાથી જુદ્દો ભગવાન. એમાં દ્વારા, દાન, પ્રત, ભક્તિ, પૂજાના ભાવ થાય એનાથી પણ આત્મા બિના જુદ્દો છે. હિંસા, જૂદું, ચોરી, વિષય, ભોગ, વાસનાના ભાવ થાય એનાથી પણ એ જુદ્દી ચીજ છે. અને એક સમયની પર્યાપ્ત જે વર્તમાન રાગ થાય તેને જાણવાની લાયકાતવાળી પર્યાપ્ત એટલો પણ એ આત્મા નથી. આણા..ણા..!

અનાદિ-અનંત નિત્યાનંદ પ્રભુ શુદ્ધ પિંડ ચૈતન્ય પવિત્રતાનો પિંડ આત્મા, આણા..ણા..! તેની સંભાવના. તેની સંભાવના એટલે સમ્યક્ પ્રકારે ભાવના, એકલી ચિંતવના કે કલ્પના નહિ. અંદર સમ્યક્ પ્રકારે ચૈતન્ય દ્રવ્ય આનંદનો નાથ પ્રભુ... ધર્મી એવો જે આત્મા એટલે કે અનંત ધર્મના ગુણોને ધરનાર એવો શુદ્ધ પ્રભુ આત્મા એના સન્મુખની એકાગ્રતાની ભાવના જેને સમ્યજ્ઞનન-શાન-ચારિત્રણી ધર્મ કહે છે. આણા..ણા..! સમજાય છે કાંઈ?

‘કાયવિકારને છોડીને...’ એ નાસ્તિ કીધી. અસ્તિ શું કરવું હવે? ‘ફરીફરીને શુદ્ધાત્માની સંભાવના...’ વારંવાર શાયકસ્વભાવ ભગવાન આત્મા શુદ્ધ પવિત્ર સ્વભાવ, નિર્મળાનંદ અનાદિ-અનંત એવી ચીજ. તેની સન્મુખ થઈને નિમિત્ત, રાગ અને પર્યાપ્તની વિમુખ થઈને, ત્રિકાળની સન્મુખ થઈને એકાગ્ર થવું. આણા..ણા..! ‘તેનો જ જન્મ સંસારમાં સદ્ગાન છે.’ કહે છે. આણા..ણા..! જેણે જન્મનીને પોતાને જન્મવું નવું નહિ એવો ભાવ પ્રગટ કર્યો એનો

જન્મ સફળ છે. આણ..દા..! બાકી બધા રંકા-બિખારા જન્મે અને મરે એય..! પોપટભાઈ! એ કરોડોપતિ અને અબજોપતિ બિચારા રંકા-બિખારા છે. પોતાની નિજલક્ષ્મીની જેને ખબર નથી અને ધૂળની લક્ષ્મી મારી માનનારા. આણ..દા..! રંકા-બિખારા-ગરીબ ગ્રાણી છે એ બિચારા. આણ..દા..! ત્રણલોકના નાથ તીર્થકરદેવ પોકારે છે. સમજાણું કાંઈ? જેને જન્મીને. આણ..દા..! જન્મ સંસારમાં જેણે સફળ કર્યો. ઓદો..! ભગવાન પૂર્ણાંદનો નાથ પ્રભુ એની સન્મુખની એકાગ્રતા જેણો કરી એનો જન્મ સંસારમાં સફળ. બાકી કોઈ પાંચ-પચાસ લાખ બેગા કર્યા અને બહારમાં આબરુ મોટા નાક કાઢ્યા લાંબા. એય..! અવેરચંદભાઈ! એ તમારે શેઠિયા મોટા હતા ત્યાં ભાઈઓમાં બધા. આબરુ. કાંઈ બહારની મોટપ કોઈ થઈ કે આ કરોડ, બે કરોડ પૈસા બેગા કર્યા, માટે મોટો થયો. ધૂળેય નથી. મરી ગયો છે એ તો. એય..! પોપટભાઈ!

શ્રોતા :- ધર્મમાં એની ગણતરી શું?

પૂજ્ય ગુસ્ટેવશ્રી :- એની ગણતરી સંસારીમાં ગણતરી છે રખડનાર. રખડનારો. આણ..દા..! ભાષા કેવી ટૂંકી કરી છે! આણ..દા..!

કે ભગવાન આત્મા અંતર સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ છે. સત્ત શાશ્વત જ્ઞાન અને આનંદનો કંદ સ્થાન છે ઈ. અતીન્દ્રિય આનંદ અને અતીન્દ્રિય જ્ઞાનનું સ્થાન અને ધામ આત્મા છે. પોતાની કેમ બેસે એને? એવા શુદ્ધાત્માની ફરીફરીને-વારંવાર. આણ..દા..! અંતરમાં શુદ્ધાત્માની એકાગ્રતા કરવી એ જીવને એનો જન્મ સંસારમાં સફળ થયો છે. એને અવતાર નહિ થાય અને મુક્તિ થશે એનો જન્મ સફળ છે. બાકી બધા ગલુડિયા, કુતરીના બચ્ચા જેમ મરે ને જન્મે એવા બધા છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! ધર્મ આમ થાય, કહે છે. ધર્મી એવો આત્મા અનંત ધર્મનો ધરનાર શક્તિ તત્ત્વ આખું એનામાં એકાગ્રતા થાય, વીતરાગ પર્યાય પ્રગટ થાય એને ધર્મ કહેવામાં આવે છે, એને જિનેશ્વરનો કહેલો ધર્મ એને કહેવાય છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! કહે છે કે જેણે જન્મીને જેણો આત્માનો ભાવ, ધર્મ પ્રગટ કર્યો એનો જન્મ સફળ છે. બાકી તો બધા ધૂળધાણી અને વા-પાણી છે. આણ..દા..! કદો, પોપટભાઈ! આણ..દા..! બહુ ટૂંકું! હવે ૬૮. ૬૮ ગાથા.

જા રાયાદિણિયતી મણસ્સ જાણીહિ તં મણોગુત્તી।

અલિયાદિણિયતિં વા મોણ વા હોઇ વઙૃગુત્તી॥૬૯॥

મનમાંથી જે રાગાદિની નિવૃત્તિ તે મનગુમિ છે;

અલીકાદિની નિવૃત્તિ અથવા મૌન વાચાગુમિ છે. ૬૮.

‘ટીકા :- આ, નિશ્ચયનયથી મનોગુમિની અને વચ્ચનગુમિની સૂચના છે.’ વ્યવહારથી તો અશુભથી રહિત થઈ અને શુલ્ભમાં આવે એ સમ્યજ્ઞાની જીવની વાત હોય. સમ્યજ્ઞાની જેને આત્માનો અનુભવ, આનંદનો અનુભવ થયો છે, જેને ધર્મના અંકુરો ફૂટ્યા છે અંદરથી, એ

જીવને અશુભભાવથી રહિત થાય અને શુભમાં રહે એને વ્યવહારમનોગુમિ કહે છે. શુભમં આવે એ. એ પુષ્પબંધનું કારણ છે. અને જેને શુભ-અશુભભાવ બેય છોડી અને સ્વરૂપમાં લીનતા થાય છે આણા..દા..! એને નિશ્ચયથી મનોગુમિ અને વચનગુમિ કહે છે. જીણી વાત, બાપુ! ભગવાન માર્ગ એવો વીતરાગનો. એમાં આ પ્રવૃત્તિમાં માણસ પડ્યા એને સાંભળવાનું મુશ્કેલ છે. સંપ્રદાયમાં તો આ કિયા કરો અને આ કરો અને આ કરો એ વાત ચાલે છે. એ કોઈ ધર્મ નથી. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘સકળ મોહરાગદેખના અભાવને લીધે...’ ભાષા દેખો હવે. તેને મન અને વચનગુમિ નિશ્ચયથી સાચી હોય છે. આણા..દા..! કે જે ‘સકળ મોહ..’ મિથ્યાત્વ. રાગમાં ધર્મ માનવો, પુષ્પની કિયામાં ધર્મ માનવો, પૈસામાં સુખ છે, સ્વીના વિષયમાં મજા છે, એવી માન્યતા તે મિથ્યાદિની અજ્ઞાનીની છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! ઈ જેણો ટાજ્યા છે જેણો. આણા..! એવો મોહ જેણો ટાજ્યો છે અને રાગ-દેખના પરિણામ જે છે, શુભ-અશુભ બેય હોં, અને અભાવને લીધે. આણા..દા..! એ નાસ્તિ લીધી. અસ્તિ. ‘અખંડ અદ્વૈત પરમચિદ્રૂપમાં સમ્યક્પણે અવસ્થિત રહેવું...’ આણા..દા..! ભગવાન આત્મા અખંડ છે, જેમાં ભેદ નથી, પર્યાપ્તિનો પણ ભંગ નથી, એવી અખંડ ચીજ વસ્તુ છે. આણા..દા..!

અદ્વૈત છે-બે નથી, એક જ રૂપ છે એનું ત્રિકાળી. આણા..દા..! પર્યાપ્તસહિત ગણો તો દૈત થઈ જાય છે. આ તો એકલો અદ્વૈત. આણા..દા..! ‘અખંડ અદ્વૈત પરમચિદ્રૂપ...’ પરમ જ્ઞાનરૂપ પ્રભુ આત્મા છે. એકલી જ્ઞાનચક્ષુ, જ્ઞાનસ્વભાવસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા છે. આણા..દા..! તે પણ પરમચિદ્રૂપ. ઉત્કૃષ્ટ જ્ઞાન જેના રૂપ છે. આણા..દા..! ‘અખંડ અદ્વૈત પરમચિદ્રૂપ...’ જ્ઞાનરૂપમાં ‘સમ્યક્પણે...’ સાચાપણે ‘અવસ્થિત રહેવું...’ બરાબર એવા ચીજમાં અંદર સ્થિર થવું એને ‘નિશ્ચયમનોગુમિ કહે છે.’ આણા..દા..! બહુ ધર્મ. આણા..દા..! એને ધર્મ કહે છે, એને વીતરાગી પરિણાતિ કહે છે. એ વીતરાગી પરિણાતિ તેને હોય, જે જે અખંડ અદ્વૈત પરમચિદ્રૂપ વીતરાગ સ્વભાવથી ભરેલો પદાર્થ તેને અવલંબીને એકાગ્રતા કરે તેને વીતરાગી પરિણાતિનો ધર્મ હોય છે. ઓલું તો સહેલું હતું એકેન્દ્રિયા, બે ઇન્દ્રિયા, તે ઇન્દ્રિયા જાઓ. તસ્સમિચ્છામી દુક્કડમ. તાવકાયં ઢાણોણં જાણોણં અપ્પાણં ધૂળોય નહોતું કાંઈ ત્યાં. એ તો બધી રાગની, જડની કિયાની વાતું છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? પોપટભાઈ! સહેલું હતું. આ પૈસા મળ્યા એ સહેલું નહોતું. આણા..દા..!

જુઓ, એ ટૂંકી કેવી ભાષા છે! જેને મિથ્યાત્વભાવ અને રાગ-દેખભાવ. એનો અભાવ થયો છે. એને લઈને હવે સદ્ગ્યાવથી જ છે પ્રભુ પોતે આ આત્મા. અખંડ અદ્વૈત. ખંડ નથી અને જેમાં બે ભાગ નથી દ્રવ્ય અને પર્યાપ્ત એવા (ભાગ) પણ નહિ. દ્રવ્ય એકલું અખંડ. એવા પરમચિદ્રૂપ એકલો જ્ઞાનરસ. જ્ઞાનનો પિંડ ચિદ્રૂપ. જ્ઞાન જેનું રૂપ છે, જ્ઞાન જેનું સ્વરૂપ છે ત્રિકાળ. આણા..દા..! ‘સમ્યક્પણે અવસ્થિત રહેવું...’ એ વસ્તુ છે ત્રિકાળી

ભગવાન આત્મા. ભગવાન બિરાજે છે બધા દેહમાં આત્મા. સ્ત્રી અને પુરુષ એ બધા દેહ તો હાડકા-માટીના છે, ઈ આત્મા નથી. આ શરીરનો આકાર સ્ત્રીનો, પુરુષનો એ તો માટી, જડના આકાર, આ તો માટી-ધૂળના છે, એ આત્માના નથી. આણા..દા..! એમાં ભગવાન આત્મા પુષ્પ-પાપના વિકલ્પથી રહિત અંદર બિરાજે છે. કેમ મનાય? રંકો થઈને ફરે. બે બીડી સરખી સીગરેટ પીવે ત્યારે ભાઈસાહેબને પાયખાને જંગલ ઉત્તરે. આવા તો અપવલક્ષણાના પાર ન મળે. આણા..દા..! અને કાંઈક જ્યાં પાંચ-પચ્ચીસ દજાર પેદા થાય તો મૂકો લાપસીના આંધણ. આણા..દા..! આવી મૂર્ખાઈમાં પડે એને આત્મા કેમ સમજાય? સમજાણું કાંઈ? કદો, હિંમતભાઈ! આણા..દા..!

અનંતજ્ઞાન, અનંતદર્શન, અનંતશાંતિ, અનંત પ્રભુતા એવી શક્તિઓનો પિંડ ચિદ્રૂપ, જ્ઞાનરૂપ, આનંદરૂપ, શાંતરૂપ, વીતરાગરૂપ. આણા..દા..! પૂર્ણ ઈશ્વરરૂપ. એવો જે ચિદ્રૂપ ભગવાન આત્મા એ વસ્તુ, એમાં અંતર એકાગ્ર થવું. સમ્યક્ કીધુંને? સમ્યક્પણે અવસ્થિત રહેવું એનું નામ ધર્મ. એનું નામ મોક્ષનો માર્ગ વીતરાગની અંદર. અને આવી વાત વીતરાગ સિવાય ક્યાંય છે નહિ. ઓણા..દો..!

‘તે જ નિશ્ચયમનોગુમિ છે.’ આ જ મનને રાગથી પાછુ વાળી અને સ્વરૂપની અખંડતામાં લીનતા કરી એને સાચી મનોગુમિ કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘હે શિષ્ય!’ ગુરુ કહે છે. આણા..દા..! ‘તું તેને ખરેખર અચલિત મનોગુમિ જાણ.’ એને મનોગુમિ જાણ. જેને અખંડ આનંદકંદમાં જેણે સ્થિરતા કરી છે એને, હે શિષ્ય! અચલ મનોગુમિ જાણ. આણા..દા..! એમ કહેવામાં આશય શું છે? કે ઓલો વ્યવહારમનોગુમિ હતીને અશુભથી ખસીને શુભમાં, એની અહીંયાં તુચ્છતા કરવી છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? સમ્યક્ષણિ પણ અશુભમાંથી ખસીને મનોગુમિમાં આવે વ્યવહાર એની અહીંયાં તુચ્છતા બતાવી છે.

‘હે શિષ્ય!’ ગુરુ કહે છે અમૃતચંદ્રાચાર્ય, કુંદુંદાચાર્ય, સંતો, હિગંબર મુનિઓ. આણા..દા..! ‘તું તેને ખરેખર અચલિત મનોગુમિ...’ તેને ખરેખર, તું તેને મનોગુમિ જાણ એમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! ઓલો વ્યવહાર કહ્યો હતો ખરોને? એ તો એક જાણવા માટે. આદરવા માટે તો આ છે. આણા..દા..! વીતરાગ જિનેશ્વરનો માર્ગ બહુ સૂક્ષ્મ છે, ભાઈ! લોકોને મળ્યો નથી, સાંભળવા મળ્યો નથી. વાડામાં પડ્યા અને વાડાની વાતું કરે. સાધુને પણ ખબર નથી કે ધર્મ શું કહેવાય? સમજાણું કાંઈ? બહુ ઝીણી વાત, ભાઈ! અહીં તો અખંડ-અદ્વાત ચિદ્રૂપ પ્રભુ આત્મા હવે ઈ શી રીતે સમજવો એને? શું હશે આ તે. ભાઈ! એ આત્મા વસ્તુ છેને, એ વસ્તુમાં શરીર, વાણી, મન, કર્મ એ તો એમાં છે જ નહિ, એ તો પર જડ છે. કર્મ જે આઠ કર્મ છે એ માટી-જડ છે એ પણ આમાં આત્મામાં નથી અને પુષ્પ-પાપ, દયા, દાન, વ્રત, ભક્તિના ભાવ થાય, શુભરાગ એ પણ કાંઈ આત્મામાં નથી. એને એક સમયની વર્તમાન અવસ્થા વ્યક્ત પ્રગટ છે એમાં એ આખો આત્મા નથી.

આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ એક સમયની પર્યાય. હવે પર્યાયની પણ ખબર ન મળે અને નામ પણ સાંભળ્યા ન હોય.

એક આવ્યો હતો અહીંથાં પંડિતજી! કેવા શાસ્ત્રી? ..શાસ્ત્રી આવ્યા હતા. મહારાષ્ટ્રના છે. ..શાસ્ત્રી. છે નરમ માણસ બિચારો. કઈ સાલ? આઈને? આપણે આ. ... કરવું હતું ત્યારે. આ પરમ દિ' ગયુંને પાંચમે. તે દિ' આવ્યા હતા બિચારા. નરમ પંડિત છે. પણ અહીંથાં વ્યાખ્યાન સાંભળતા, 'અરે! આ પર્યાય ક્યાંથી આવી? કે આ પર્યાય શું?' આમ પંડિત. શાસ્ત્રી. પર્યાય? અરે! પંડિત પર્યાય! દ્રવ્યની વર્તમાન અવસ્થા તે પર્યાય. પણ કાંઈ (ભાન ન મળે). માણસ નરમ હતા. પછી અને થયું આવી વાત તો. પણ તમે પંડિત શેના? શાસ્ત્રી શેના થયા ત્યારે? અને આ ભગવાનની પૂજા કરવાનો એનો આગ્રહ ઓલો વીસપંથી ખરાને. એટલે જરી કેસરને નાખીને વાટકી લાવે ટબુડી. કીધું બાઈ! અહીં એ રિવાજ નથી. અહીં કરવું નહિ. નરમ માણસ. પછી તો મહારાષ્ટ્રમાં ગયા ત્યાં હમણા બેંગ્લોરમાં આવ્યા હતા. બેંગ્લોર આવ્યા હતા, નહિ? નરમ માણસ બિચારા. પણ આ વસ્તુનો પ્રચાર (થયો નથીને)! બાધ્યની કિયાકાંડ આ કરું ને આ કરું ને આ લીધું ને આ મૂક્યું, ફ્લાણું, ફીકણું. એકલી ધર્મકિયાથી વિસ્તર વાત. તે રાગની કિયામાં ધર્મ માનીને બેઠા અને બિચારાની જિંદગી નિર્જળ જાપ છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! એ મનની વાત કરી.

બે છેને અંદર? 'આ નિશ્ચયનયથી મનોગુમિની અને વચનગુમિની સૂચના છે.' એમાં મનોગુમિની વ્યાખ્યા કરી એટલી. હવે વચનગુમિની વ્યાખ્યા કરે છે. 'સમસ્ત અસત્ય ભાષાનો પરિહાર...' જૂઠી ભાષાના વિકલ્પનો ત્યાગ. 'અથવા મૌનપ્રત...' તદ્દન મૌન શુભાશુભભાવરહિત 'તે વચનગુમિ છે. મૂર્ત્દ્રવ્યને ચેતનાનો અભાવ હોવાને લીધે...' આણા..દા..! એ વાણી જે છે આ જ્યા છે આ તો અવાજ એ તો મૂર્ત છે, જ્યા છે, અચેતન છે, એ ભગવાન આત્મામાં એનો અભાવ છે. આ ધવનિ ઉઠે છે એ તો જ્યા, માટી, ઘૂળ છે. આણા..દા..! એવા 'મૂર્ત્દ્રવ્યને ચેતનાનો અભાવ...' છે. એમાં ચેતનાનો અભાવ. વાણીમાં ચેતના નથી. આણા..દા..!

'અને અમૂર્તદ્રવ્ય ઈન્દ્રિયજ્ઞાનથી અગોચર હોવાને લીધે...' અહીં તો શું કહે? કોની સાથે હું બોલું એમ કહે છે. સમાધિશતકમાં છેને એ? 'મૂર્ત્દ્રવ્યને ચેતનાનો અભાવ હોવાને લીધે...' વાણીમાં ચેતનાનો અભાવ 'અને અમૂર્તદ્રવ્ય ઈન્દ્રિયજ્ઞાનથી અગોચર હોવાને લીધે...' આત્મા છે એ ઈન્દ્રિય જ્ઞાનથી તો અગમ્ય છે. 'બત્તે ગ્રત્યે વચનપ્રવૃત્તિ થતી નથી.' ક્યારે કોની સાથે વચનપ્રવૃત્તિ કરું? આણા..દા..! 'આ રીતે નિશ્ચયવચનગુમિનું સ્વરૂપ કહેવામાં આવ્યું.' વ્યો! આણા..! શુભ-અશુભભાવનો વિકલ્પ જે છે વચન બોલવામાં, વાણી તો વાણી છે, એને રોકવી નથી અને છોડવી નથી, પણ વાણીને કાળો જે શુભાશુભવિકલ્પ હતો, એનાથી રહિત થઈને અંતર નિર્વિકલ્પ આત્મામાં હરવું એને નિશ્ચયવચનગુમિ કહેવામાં

આવે છે. સમજાણું કાંઈ? એને વચનગુમિ છેને? પહેલા મનનું તો આવી ગયું.

‘(હવે, ૬૮મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્લોક કહે છે છે :)’ ૬૪. ૬૪ને?

(શાર્દૂલવિક્રીડિત)

શસ્તાશસ્તમનોવચસ્સમુદ્યં ત્યક્ત્વાત્મનિષ્પાપર:
શુદ્ધાશુદ્ધનયાતિરિક્તમનધં ચિન્માત્રચિન્તામળિમ્ભ।
પ્રાપ્યાનંતચતુષ્યાત્મકતયા સાર્ધ સ્થિતાં સર્વદા
જીવન્મુક્તિમુપैતિ યોગિતિલક: પાપાટવીપાવક: ॥૧૯૪॥

આણા..દા..! ‘શ્લોકાર્થ :- પાપદ્રોપી અટવીને બાળવામાં અન્ધિ સમાન એવો યોગીતિલક...’ મુનિ. જેને આત્માના આનંદનું ભાન છે, અનુભવ અંતર પ્રગટ્યો છે એને જેને વીતરાગતાની દશાની ભરતી પર્યાપ્તમાં આવી છે. જેમ દરિયામાં પાણીની ભરતી આવે. બાઢ તમારે હિન્દીમાં કહે છે. અમારે ભરતી કહે છે. એમ ભગવાન આનંદ પડ્યો છે અંદર અતીનિદ્રિય આનંદ. યોગી જેણે અંતરમાં જોડાણ કર્યું એની પર્યાપ્તમાં આનંદનો ઉભરો આવે છે, આનંદની બાઢ આવે છે. આણા..દા..! એને મુનિ કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ?

કહે છે એ તો ‘પાપદ્રોપી અટવીને બાળવામાં અન્ધિ સમાન...’ છે. પાપશર્જટે પુષ્ય અને પાપના ભાવ બેય પાપ છે. પુષ્ય પણ પાપ થઈ ગયું. સ્વરૂપથી વિસ્તૃત છે માટે. ‘પાપ પાપને સૌ કહે પણ અનુભવીજન પુષ્યકો પાપ કહે.’ યોગસારમાં આવે છે. યોગસારમાં આવે છે. એ દ્વા, દાન, વ્રત, ભક્તિના પરિણામ પણ રાગ અને બંધન છે. આણા..દા..! ભાઈ! વીતરાગમાર્ગ બહુ આકરો, બાપુ! એને તે સમજવા દરકાર પણ કરી નથી. પાળવાની તો પછી વાત. આણા..દા..! અરે! જીવન ચાલ્યા જાય છે. દેહની સ્થિતિ પૂરી થવાને સન્મુખ જાય છે. જેટલી મુદ્દત લાવ્યો એમાં એક સમય વધવાની નથી. માણસ એમ કહે છે કે મોટા થઈએ. ગ્રબુ એમ કહે છે કે મૃત્યુની સમીપ તારી સ્થિતિ જાય છે. અરે! એમાં આવો આત્મા કોણ ભગવાન ત્રિલોકનાથ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર, જીનેશ્વરે જે આત્મા કહ્યો એને નહિ ઓળખે, એને નહિ અનુભવે ત્યાં એના જન્મ બધા અફણ છે. આણા..દા..! કહો, પોપટભાઈ! તમે તો પૈસા ભેગા કર્યા. લોકોને તો એમ થાય કે ઓણો..દો..! તમારી પાસે તો બીજા પાંચ કરોડ એવી બધા વાતું કરે છે. ઓણો..દો..!

શ્રોતા :- વાતું તો અનેક જાતની કરે.

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- અનેક કરે વાતું. આણા..દા..! હવે લાખ, કરોડ, અબજ હોય તો એમાં આત્માને શું? આણા..દા..! જુઓને, આ છે નહિ ભાઈ આપણે અત્યારે આપણા દશાશ્રીમાળી ગોવા શાંતિલાલ ખુશાલ. ગોવા છે દશાશ્રીમાળી. બે અબજ ચાલીસ કરોડ રૂપિયા છે. બે અબજ અને ચાલીસ કરોડ. એ બાર મહિના પહેલા મરી ગયો બિચારો ૬૧ વર્ષની

ઉંમરે. એક દસ મિનિટમાં. હાઈ ફેઇલ. પૈસા પડ્યા રહ્યા. બે અબજ ચાલીસ કરોડ. હવે એની વહુ સવા વર્ષથી અસાધ્ય પડી છે. હેમરેજ. સવા વર્ષથી અસાધ્ય છે. શું ધૂળ કરે તારી ત્યાં પૈસા? એ તો માટી, ૪૮, જગત છે. આણ..દા..! અસાધ્ય છે લ્યો. મહિને પંદર દંજરનો ખર્ચ છે. સવા વર્ષથી પડી છે. મોટા પૈસાવાળા માણસ છે. શું કહેવાય એ? નર્સ. નર્સને ફર્સને એવું બધું કાંઈક રાખે. એક દિવસનો પાંચસો ખર્ચ. સવા વર્ષથી ૪૮ જેવી પડી છે. મરી ગયો ત્યારે અસાધ્ય હતી. પછી વળી મહિને સહેજ ખ્યાલ આવ્યો હતો. .. કે ભાઈ ગુજરી ગયા છે. પાછી અસાધ્ય થઈ ગઈ. આણ..દા..! પૈસા ૪૮, શરીર ૪૮. તને શું કરે આ? અરે! પુઅય અને પાપના ભાવ પણ ૪૮ અને અચેતન છે. એમાં ચૈતન્ય ચિદ્રૂપનો અંશ એમાં નથી. એવો જે ચિદ્રૂપ ભગવાન આત્મા એને જાણનારો મુનિ યોગીતિલક. આણ..દા..! આત્માના સવરૂપમાં યોગ જોડવામાં તિલક જેવો. ભાષા '(મુનિશિરોમહિણ)....' એ મુનિ બાધ્યમાં નન્દ હોય છે. આ વસ્ત્રસહિતને એ તો પછી કલ્પિત નીકળ્યું છે, જૈનર્દ્ધનનું એ રૂપ નથી. સમજાણું કાઈ? જૈનર્દ્ધનમાં તો મુનિ નન્દ ૪ હોય, વસ્ત્રનો કટકો પણ એને ન હોય અને અંદરમાં આનંદના ઉછાળા જેને આવતા હોય અતીન્દ્રિય આનંદની ભરતી, એવો '(મુનિશિરોમહિણ) પ્રશસ્ત-અપ્રશસ્ત મનવાણીના સમુદ્ધાયને છોડીને...' આણ..દા..! એ મનનો શુભ અને અશુભરાગ બેય છોડે. એ વ્રત ને તપ ને ભક્તિ ને પૂજાનો ભાવ એ શુભરાગ છે. એ પુઅય છે એ ધર્મ નહિ. આણ..દા..!

શ્રોતા :- તીર્થયાત્રાનો ભાવ પણ પુઅય છે?

પૂજ્ય શુદ્ધેવશ્રી :- તીર્થયાત્રા લાખ કરે સમ્મેદ્ધિભરની તોપણ પુઅય છે, ધર્મ નથી. 'એકવાર વંદે કોઈ...' નથી આવતું? 'નરક પશુ ન હોય.' પણ એમાં શું દાળિયા થયા? દેવ થાય કદાચિત્ એકવાર, પણ એમાં આત્માને શું? આણ..દા..! એ લાખ જત્રા કરે સમ્મેદ્ધિભરની કે શેત્રુંજયની. શુભભાવ પુઅય, ધર્મ નહિ. અશુભથી બચવા હોય, પણ એ ધર્મ નથી. આણ..દા..! પંચમહાવ્રતના પરિણામ એ ધર્મ નથી. એ આસ્ત્રવ અને રાગ છે. આકર્ષું કઠણ પડે ભાઈ! શું થાય? માર્ગ તો આ છે. દુનિયાએ કાંઈક બીજી રીતે ચલવ્યો માર્ગ વીતરાગનો. આ તો પરમેશ્વર ત્રિલોકનાથ. ..તો બિરાજે છે મહાવિદેહમાં. મહાવિદેહમાં સીમંઘર ભગવાન તો બિરાજે છે. આણ..દા..! એનો કહેલો આ માર્ગ છે. પરંપરા મહાવીરથી આવેલો છે. અહીં .. આણ..દા..!

'પ્રશસ્ત...' એટલે શુભરાગ. દ્વારા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, પૂજા આદિનો શુભભાવ એને પણ છોડીને. આણ..દા..! 'મનવાણીના...' બેય હોં. શુભ-અશુભરાગ મન, વાણી, દેહના છોડીને. આણ..દા..! 'આત્મનિષ્ઠામાં પરાયણ રહેતો થકો, ...' આણ..દા..! આત્મા આનંદ અને જ્ઞાનનો પિંડ ગ્રન્થ. એમાં જે નિષ્ઠામાં સ્થિર રહેતો થકો એમાં. આણ..દા..! 'શુદ્ધનય અને અશુદ્ધનયથી રહિત...' વિકલ્પથી રહિત હોં એમ મૂળ કહેવું. અને શુદ્ધ અખંડ અભેદ

શું એવો જે વિકલ્પ રાગ એને છોડીને ‘હું પરમાત્મસ્વરૂપે બિરાજ્યો છું. અંતર આનંદકંદ છું.’ એવો જે વિકલ્પ ઉઠે તેને પણ છોડી દે. એ શુદ્ધનયનો વિકલ્પ અને પર્યાયમાં રાગ છે આદિ અશુદ્ધનયનો વિકલ્પ એનાથી રહિત. આણા..ણા..!

‘એવા અનધ (નિર્દોષ) ચૈતન્યમાત્ર ચિંતામણિને...’ ભગવાન આત્મા વીતરાગમૂર્તિ પ્રભુ આત્મા છે અંદર. નિર્દોષ છે. આત્મા જેને કહીએ એ તો તદ્દન વીતરાગમૂર્તિ નિર્દોષ છે. એની પર્યાયમાં રાગ-દ્રેષ્ટ ભલે હોય, વસ્તુમાં એ નથી. વસ્તુ ચૈતન્યરત્ન ચિંતામણિ પડી છે અંદર. આણા..ણા..! કહે છેને? ‘શુદ્ધનય અને અશુદ્ધનયથી રહિત...’ વિકલ્પથી. ‘એવા અનધ (નિર્દોષ) ચૈતન્યમાત્ર ચિંતામણિને...’ ભગવાન તો ચૈતન્યપ્રકાશમય મૂર્તિ છે, જેમાં રાગ અને પુણ્ય-પાપના વિકલ્પનો પણ અભાવ છે, એવા ચિંતામણિને પ્રામ કરી. ભાખા જુઓ, પૂણાનંદનો નાથ ચિંતામણિ છે આત્મા. એમાં પ્રામ કરી એમાં દિલ્લિ થઈને. આણા..ણા..!

‘અનંતચતુષ્યાત્મકપણા સાથે સર્વદા સ્થિત એવી જીવન્મુક્તિને પામે છે. ’ આણા..ણા..! શું કહે છે? કે પુણ્ય-પાપના વિકલ્પની લાગણીઓ છે એને છોડીને. મન અને વાણી બેધના. નિર્દોષ ભગવાન અંતર પવિત્ર જ્ઞાનાનંદ ધામ છે. એવું ચૈતન્યમાત્ર ચિંતામણિ. એને અંતરમાં પામીને, એને પ્રામ કરીને, ચૈતન્યચિંતામણિને પ્રામ કરીને. આણા..ણા..! જેમ આ ચિંતામણિરત્ન હોય છેને દેવ અધિષ્ઠિત. ઈચ્છે પ્રમાણે ત્યાં થાય ધૂળાદિ. એની પાસે ઈચ્છે કે મોક્ષ થાય તો ત્યાં ન થાય. આ ચૈતન્યચિંતામણિ એવું છે અંદર કે જેમાં એકાગ્ર થાય તો એને મોક્ષપદની પ્રામિ થઈ જાય. આણા..ણા..! આવો ઉપદેશ વીતરાગનો દશે આ? જૈનધર્મમાં આવું દશે? જૈનધર્મમાં તો ભાઈ એકેન્દ્રિયની દ્વારા પાળવી, છ કાયને દણવા નહિ, છપરબી પાળવું, બ્રહ્મચર્ય પાળવું, બીજ, ચૌદશ, આઠમ પાળવી. આવું તો સાંભળતા હતા કે રાતે ચોવિહાર કરવો. વળી આ ક્યાંથી કાઢ્યું આવું?

શ્રોતા :- નવો ધર્મ નીકલ્યો છે?

પૂજ્ય ગુરુલ્લેખશ્રી :- નવો ધર્મ નીકલ્યો છે ભાઈ! આ ધર્મ જ વીતરાગનો આ છે. વાત સાચી કોઈ એમ કહે. બાપુ! ખબર નથી તને. આ સામાયિક કર્યા, પોષા કર્યા, પડિક્કમણા કર્યા ધર્મ થઈ ગયો. ધૂળેય નથી ત્યાં. રાગની મંદ્તા હોય તો કદાચિત્ પાપાનુબંધી પુણ્ય બાંધે. મિથ્યાત્વભાવે છેને? આણા..ણા..!

અહીં તો કહે છે જેણે ચૈતન્યચિંતામણિરત્ન પ્રામ કર્યું છે અને પુણ્ય-પાપના મન, વાણી, દેહના ભાવને છોડ્યા છે અને આને પ્રામ કર્યું, આ છોડ્યું છે અને આને પ્રામ કર્યું છે. એ અનંતચતુષ્યપણા સાથે એ અનંત જ્ઞાન, દર્શન, આનંદને પ્રામ કરી ‘સર્વદા સ્થિત એવા જીવન્મુક્તિને પામે છે.’ એને કેવળજ્ઞાન થઈને જીવન્મુક્ત થશે. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુલ્લેખ!)

**મહા સુદ-૧૫, રવિવાર, તા. ૧૫-૦૨-૧૯૭૬,
કણશ-૮૫-૬૬, ગાથા-૭૦-૭૧, પ્રવચન નં. ૧૭૯**

શ્રી નિયમસાર, ગાથા-૭૦. ‘આ, નિશ્ચયશરીરગુમિના સ્વરૂપનું કથન છે.’

કાયકિરિયાળિયત્તી કાઉસ્સાંગો સરીરાંગે ગુત્તી।

હિંસાઇળિયત્તી વા સરીરગુત્તિ તિ ણિદ્વિદ્વા॥૭૦॥

જે કાયકર્મનિવૃત્તિ કાયોત્સર્ગ તે તનગુમિ છે;

હિંસાદિની નિવૃત્તિને વળી કાયગુમિ છે. ૭૦.

‘ટીકા :- સર્વ જનોને કાયાસંબંધી બહુ કિયાઓ હોય છે;...’ શું કહે છે? આ શરીર છેને આ જડ-માટી? એની હાલવા-ચાલવા આદિની કિયાઓ જડની ઘણી હોય છેને? આખો દિવસ આમ... એ કાયાસંબંધી સર્વ જનોને બહુ કિયાઓ જડની અવસ્થાઓ હોય છે. ‘તેમની નિવૃત્તિ...’ એ વાત નિમિત્તથી કથન છે. એના તરફના વિકલ્પો છે એની નિવૃત્તિ કરવી એ કાયાની નિવૃત્તિ કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! કાયોત્સર્ગની વાખ્યા છે આ. કાયોત્સર્ગ કોને કહેવું અને કાયોત્સર્ગનું શું સ્વરૂપ છે? ‘તેમની નિવૃત્તિ તે કાયોત્સર્ગ છે;...’ જોયું? ‘સર્વ જનોને...’ આ શરીર, માટી, અજીવ જડ એની જે કિયાઓ હોય છે ‘તેમની નિવૃત્તિ તે કાયોત્સર્ગ છે;...’ કહો, પોપટભાઈ! કાયોત્સર્ગ કર્યા છેને? નથી આ તમારે તાવકાયં ઢાણોણાં અપ્પાણાં વોસરે. તાવકાયં ઢાણોણાં માણોણાં જાણોણાં અપ્પાણાં વોસરે. અપ્પાણાં એટલે શું અને શું કરવું? કાંઈ ખબર ન મળે. આણ..દા..!

શ્રોતા :- બેયે સાથે કર્યા છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- સાથે કર્યા છે. એકલા નથી કર્યા. પણ ઈ તો પંડિત થઈ ગયા. આણ..દા..! કેવી રીતે વર્ણન કર્યું જુઓ તો ખરા! આણ..દા..! કે આ શરીરની જેટલી પ્રવૃત્તિ છે એ છે તો એ પર્યાપ્ત જડની, પણ જડની પ્રવૃત્તિને કાળો જે કાંઈ વિકલ્પ છે એ ખરેખર તો એ કાયા છે! એનાથી નિર્વત્વં. આવશે આગળ હજી. આ શરીર પોતાનું જે આત્મશરીર છે જ્ઞાનશરીર. કહેશે. પોતાનું જે શરીર છે એ તો ચૈતન્યસ્વરૂપ જ્ઞાયક શરીર છે. આ તો જડશરીર છે.

શ્રોતા :- ઈ કેમ?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ જડનું, અજીવનું, માટીનું, આત્માનું નહિ. આણ..દા..!

કાયા બે પ્રકારની—એક આ શરીરની પ્રવૃત્તિ એ પણ કાયા કહેવાય છે અને એક તે સંબંધીના શુભાશુભવિકલ્પો છે એ પણ કાયા કહેવાય છે. પરકાયા. કાય એટલે વિકારનો સમૂહ.

પુષ્ય અને પાપના વિકલ્પની વૃત્તિઓ એનો જે સંગ તેને કાયા કહેવાય છે. એક કાયા આને કહેવાય, એક કાયા આને કહેવાય. ત્રીજ કાયા ચૈતન્યસ્વરૂપ તે જ્ઞાયકકાયા છે. સમજાણું કાંઈ?

આણ..દા..! માર્ગ એવો છે, બાપા! પ્રભુ વીતરાગ ત્રિલોકનાથ એણે કહેલો કાયોત્સર્ગ એણે કહેલો ધર્મ અલૌકિક છે. સમજાણું કાંઈ? કેમ તમારા પચચંદજી ન દેખાણા? રોકાણા હશે કામમાં. સમજાણું કાંઈ? ત્રણ પ્રકારની કાયા—એક આ શરીર ૨૪કણનો પિંડ તે કાયા ૪૮, એક અંદરમાં શુભ-અશુભ રાગનો વિકારનો સમૂહ તે મલિન પરિણામરૂપી એક કાયા અને એ ચૈતન્ય જ્ઞાયકસ્વરૂપ ભગવાન આત્મા તે ચૈતન્યકાયા. આણ..દા..! એમાથી હજુ કાયાની પ્રવૃત્તિ અને નિવૃત્તિ ભાષા એવી છે. છેને? એવી છેને? બહુ ક્રિયાઓ કાયાસંબંધી ક્રિયાઓ હોય તેની નિવૃત્તિ. એટલે કાયા તરફના વલણવાળો જે રાગ છે—આ હાલવું, આમ બોલવું, આમ ચાલવું—એ બધા રાગનો સમૂહ તે ખરેખર તો મલિન કાયા છે. આણ..દા..! કાયા એટલે? પરિણામનો, મલિન પરિણામનો સમૂહ. આણ..દા..! એકકોર નિર્મળાનંદ ભગવાન આત્મા. આણ..દા..! નિર્લેપ શુદ્ધ ચૈતન્યઘન ભગવાન આ. એ નિર્લેપ નિર્મળ કાયા છે એની. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..!

‘તે જ ગુમિ છે.’ જોયું? આણ..દા..! પુષ્ય અને પાપના વિકલ્પો દ્યા, દાન, પ્રત, ભક્તિ આદિના ભાવ એ પણ મલિન કાયા છે અથવા મલિન પરિણામનો સમૂહ છે. આણ..દા..! એનાથી નિવૃત્તિ થવી એ કાયગુમિ છે, એનું નામ કાયોત્સર્ગ છે. કાય-ઉત્સર્ગ. કાયાનો ઉત્સર્ગ છોડી દેવું. એટલે? કે વિકારી પરિણામ શુભ-અશુભ જે કાયા મલિનનો સમૂહ એને છોડી દેવું એનું નામ કાયોત્સર્ગ છે. આણ..દા..! તસ્સાઉતીમાં પણ કાયોત્સર્ગ આવે છેને, ભાઈ! લીલાધરભાઈ! કર્યું છે કે નહિ એ તસ્સાઉતીમાં? તાવકાયં ઢાણોણં નથી આવતું? તસ્સુતરી કરણોણં, ... છેણું આવે છે. તાવકાયં ઢાણોણં માણોણં જાણોણં અપ્પાણં. શબ્દની ખબર પણ ન હોય. આણ..દા..!

અહીં કહે છે, પ્રભુ! એકવાર સાંભળતો ખરો, નાથ! આણ..દા..! તારું શરીર તો જ્ઞાનશરીર છે. ચૈતન્યસૂર્ય જ્ઞાયકભાવ પવિત્ર આનંદધામ આણ..દા..! એ તારું શરીર છે, ઈ તું છો. આણ..દા..! અને પુષ્ય અને પાપના મલિનભાવોનો સમૂહ તેનો ત્યાગ થઈને જ્ઞાયકભાવ ચૈતન્ય પિંડ પ્રભુ શરીર એમાં એકાકાર થવું એનું નામ કાયોત્સર્ગ છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘અથવા પાંચ સ્થાવરોની...’ પાંચ સ્થાવર જીવ છેને એકેન્દ્રિય-પૃથ્વી, પાણી, અશ્ચિ, વાયુ, વનસ્પતિ. ઈચ્છામી પદિક્કમણામાં આવે છે. એકેન્દ્રિયા, બે ઈન્દ્રિયા, તેઈન્દ્રિયા, ચૌઈન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિયા. એ એકેન્દ્રિયના પાંચ પ્રકાર—પૃથ્વી, પાણી, અશ્ચિ, વાયુ અને વનસ્પતિ. એ સ્થાવર કહેવાય અને ત્રસ બે ઈન્દ્રિયથી પંચેન્દ્રિય ત્રસ. એની હિંસાની નિવૃત્તિ તે કાયગુમિ. એ વ્યવહારથી વાત કરી. ઓલી નિશ્ચયથી અંદરમાં છે.

‘જે પરમસંયમધર...’ આણ..દા..! ‘જે પરમસંયમધર...’ બધા એકાકારી. એકાકારી

છે. પરમ સંયમ અને ધર આઠેય અક્ષર કાનોમાત્ર વિનાના છે. એકાક્ષરી. ભગવાનની વાણી એકાક્ષરી ઊં ધવનિ નીકળે છે. ભગવાન તો પરમાત્મા થઈ ગયા છે. અને આમ ભાષા ન હોય અને. હોઠ હલે નહિ, કંઠ નહિ. ઊં એકાક્ષરી ધવનિ ઉઠે. એમાંથી ગણધરો, સંતો બાર અંગની રચના કરે. લ્યો, અહીં ‘પરમસંયમધર...’ પરમ-પરથી ખસીને સંયમ નામ સમ-સમ્યજ્ઞશનપૂર્વક સ્વરૂપમાં જેની સ્થિરતા જમી છે અને પરમસંયમધર કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! સમજાણું?

‘પરમજિનયોગીશ્વર...’ આણા..દા..! પરમ જિન વીતરાગીભાવમાં જેનો યોગ જોડાઈ ગયો છે. આણા..દા..! ભગવાન આત્મા વીતરાગી સમૂહનો પિંડ છે. વીતરાગી શક્તિઓ ગુણનો પિંડ આત્મા છે, એમાં જેનું જોડાણ છે. રાગથી જોડાણ તોડ્યું છે અને સ્વભાવમાં જોડાણ જોડ્યું છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘પરમજિનયોગીશ્વર...’ એવા ઈશ્વર. મુનિ છેને? સમ્યજ્ઞશ્ટિ પણ યોગી છે. કેમકે પૂર્ણ આનંદકંદ પ્રભુ એમાં જોણે દાણિ જોડી છે એ પણ યોગી છે, પણ એ જધન્ય દરક્ષાનો યોગી છે. સમજાય છે કાંઈ? આ ઉંચા દરક્ષાના મુનિની વાત લીધી. આણા..દા..! ‘પરમજિનયોગીશ્વર...’ આણા..દા..! જેને પૂર્ણ આનંદનું ધામ ભગવાન એમાં જોણે પોતાની નિર્મળ વીતરાગી પરિણાતિને વીતરાગી સ્વભાવમાં જોડી દીધી છે. આવી વાખ્યા વીતરાગની બદ્દુ ઝીણી. સમજાણું કાંઈ?

એ ‘પોતાના શરીરમાં...’ છે? શું છે અંદર? ‘પોતાના શરીરમાં...’ આણા..દા..! પોતાનું શરીર એટલે? જ્ઞાનાનંદ, સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ પૂર્ણ કેવળજ્ઞાન આદિ કંદ પ્રભુ આત્મા એ પોતાનું શરીર છે. આણા..દા..! પાઠ છે સંસ્કૃત જુઓ, ‘સ્વકીયં વપુઃ સ્વસ્ય વપુષા વિવેશ’ આણા..દા..! ‘સ્વકીયં વપુઃ’ ‘વપુઃ’ નામ શરીર. ‘સ્વકીયં’ નામ પોતાનું શરીર. આત્માનું પોતાનું શરીર શું? જે જ્ઞાન અને આનંદ આદિ અનંતગુણોનો સ્વભાવ તે પોતાનું શરીર છે. આણા..દા..! મૂળ આત્મજ્ઞાન એવી ચીજ છે કે પહેલી શરૂઆતની ભૂમિકા એ થાય છે, પછી બધી વાતું. સમજાણું કાંઈ? પણ ઈ વાત આખી મૂળ પડી રહી અને ડાળા-પાંખડા તોડવા માંડ્યા. મિથ્યાત્વનું મૂળ સાજુ રહ્યું. આણા..દા..!

અહીંયાં કહે છે જુઓને એક ટીકાકારે કેવી અહીં ઓલી શરીરથી નિવૃત્તિ કીધી છેને? તો આ શરીરથી નિવૃત્તિ તો આ શરીરમાં પ્રવૃત્તિ. ટીકા એવી કાઢી. આણા..દા..! આ શરીર આ તો જરૂર છે. એનું દાલવું, ચાલવું આ બધું એ તો જરૂર છે. એની પર્યાય બધી જરૂર છે.

શ્રોતા :- જીવ કરે ત્યારે થાય છેને?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ધૂળેય કરે ત્યારે થાતું નથી. એની મેળાએ થાય છે. જીવ કરે રાગ અને દ્રેષ્ણના પરિણામ. જરૂરની કિયા જરૂરથી થાય છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- રાગ-દ્રેષ્ણ તો આત્મામાં નથી...

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- ઈ તો કઈ અપેક્ષાએ? સ્વભાવમાં નથી, પર્યાયમાં છેને. આણા..દા..! એનો સ્વભાવ છે એ તો વીતરાગમૂર્તિ છે. એટલે કે અકખાય ગુણનો પિંડ ગ્રબુ વીતરાગ ચૈતન્યમૂર્તિ ગ્રબુ એ આત્માનું શરીર. આણા..દા..! પર, બાયડી, છોકરા, મકાન એ તો ક્યાંય રહી ગયા. એ તો એના નહિ. આ શરીર અને વાળીની કિયા પણ આત્માની નહિ. અને અંદરમાં દ્વા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, કામ, કોધના ભાવ થાય એ પણ આત્માના નહિ. રહ્યો હવે આત્મા આનંદ અને જ્ઞાનસ્વભાવથી ભરેલો એ આત્મા. એ એનું શરીર. આણા..દા..! વળી આત્માનું શરીર આ બધા આવા! આવી વ્યાખ્યા તો કોઈ દિ' સાંભળી ન હોય. આણા..દા..! ત્રણ પ્રકારની કાયા—એક જડના પરમાણુનો સમૂહ તે આ કાયા, એક અવગુણના પરિણામનો સમૂહ તે કાયા, એક અનંતા ગુણનો સમૂહ તે કાયા. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

એ ચીજ ભાઈ! એ ચીજ મૂકીને પછી કાલે એક આવ્યું છેને આપણે નહિ? ઓલું ભવ્ય સાગરનો રાત્રે પત્ર આવ્યો છે. દિગંબર સાધુ. પછી આજ ત્રણ પત્ર આવ્યા છે એના. ‘મારે ત્યાં આવવું છે. હું સાધું નથી. હું યતિ નથી.’ છે હુશિયાર કવિ છે કોક. ‘૧૭ વર્ષથી સાધુ થયો છું હું, પણ તમે જે વાત કરો છો એ વાતની મને ખબર નહોતી. અમે તમારામાં શંકા કરતા એ મારો સંશય હવે નાશ થયો છે. મારે ત્યાં અભ્યાસ કરવા આવવું છે. હું સાધુ નથી. ૧૭ વર્ષની દીક્ષા છે.’ આણા..દા..!

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- ઈ તો સાધુ છેને એટલે બહારથી એવું બધું ચાલે મોટું. પણ એણો લખ્યું છે હો.. કે આ આત્મજ્ઞાન વિનાના સાધુ થયા એ બધા ખોટા છે એમ લખ્યું છે. આત્મજ્ઞાન વિનાના સાધુ છીએ અમે બધા એ બધા ખોટા છીએ એમ લખ્યું છે. આણા..દા..! ભાઈને કહ્યું હતું સવારમાં, નહિ? એના બિચારાના ત્રણ કાગળ આવ્યા. કાલે પણ કાગળ આવ્યો. વળી કવિ છે તો દોદરા લખે છે.

શ્રોતા :- આત્મજ્ઞાન વિના સાધુ થાય છે તે ખોટી પ્રવૃત્તિ થઈ છે!

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- ખોટી પ્રવૃત્તિ થઈ છે એમ લખ્યું છે. આત્મજ્ઞાન વિના સાધુની દીક્ષા આપે છે એ ગંદો પ્રચાર થઈ ગયો છે.

શ્રોતા :- જૈનધર્મમાં કલંક છે!

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- કલંક છે. વાત તો સાચી પણ હવે શું થાય, ભાઈ! અત્યારે આખી મોટો હો..દા..દા.. જામી છે. આણા..દા..! એય..! નવરંગભાઈ! બાપુ! માર્ગ તો એ છે. અંદરમાં પ્રથમ આત્મજ્ઞાન. આત્મજ્ઞાન હો.. એટલે શું? આત્માની પર્યાયનું જ્ઞાન કે એ નહિ. આ તો આત્મજ્ઞાન. આણા..દા..! આત્મ જે દ્રવ્ય છે તેનું જ્ઞાન. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! ભગવાન આત્મા જે જ્ઞાન, દર્શન આદિ ગુણોનો સમૂહ ધ્રુવ એ આત્મા. અને

તેનું જ્ઞાન, તેના સન્મુખ થઈને થાય તે આત્મજ્ઞાન. આણા..દા..! આત્મજ્ઞાન કહ્યું છેને કે પર્યાપ્તિનું જ્ઞાન કહ્યું છે? કે બેદનું જ્ઞાન કહ્યું છે? આણા..દા..! બેદજ્ઞાન પણ જ્ઞાન અભેદનું છે. આણા..દા..! સમજાળું કાંઈ? આ તો ત્રિકોલનાથ જિનેશ્વરટેવનો માર્ગ છે, બાપા! આ કાંઈ આલીદુઆલીની વાતું નથી. આણા..દા..! લોકોએ જૈનને અજૈનને નામે ખતવી નાખ્યો છે આખો વાડામાં. આણા..દા..!

કહે છે, ભગવાન આત્મા જ્ઞાન, દર્શન, આનંદ આદિ અનંતગુણનો સમૂહ. એ ચૈતન્યની કાયા એટલે ચૈતન્યનું શરીર. છેને? પાઠ છે જુઓ, ‘સ્વકીયં વપુઃ’ ‘સ્વકીયં વપુઃ’ સંસ્કૃત છે. પોતાનું શરીર. ‘સ્વકીયં’ એટલે પોતાનું શરીર. એટલે? નેમિયંદભાઈ! આ તો આવું બધું નવું આવ્યું. આણા..દા..! પોતે અસંખ્ય પ્રદેશી અનંતગુણનું ધામ એ પોતાનું શરીર છે. છે? ‘પોતાના (ચૈતન્યરૂપ) શરીરમાં...’ આણા..દા..! આ કાયોત્સર્વની વ્યાખ્યા કરે છે કે આ શરીર અને રાગાદિ મેલનો સમૂહ તેનાથી નિવૃત્તિ અને પોતાનું ચૈતન્યરૂપ શરીર એમાં ‘(ચૈતન્યરૂપ) શરીરમાં પ્રવેશી ગયા,...’ પૂર્ણાનંદનો નાથ ભગવાન આત્મા જેણે દિષ્ટિમાં લીધો અને તેની દિષ્ટિ અને નિર્મણ પરિણાતિ એ સ્વભાવમાં પ્રવેશ કરી ગઈ. પોતાનું જ્ઞાયક શરીર છે તેમાં નિર્મણ પરિણાતિ પ્રવેશ કરી ગઈ એનું નામ કાયગુમિ કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! સમજાળું કાંઈ? એમાં એમ કહે છે, પ્રભુ! તું મોટો છો, ભાઈ! તને ખબર નથી. તું પરમેશ્વર છો, પરમાત્મા છો, એને અમે આ વાત કરીએ છીએ. સમજાળું કાંઈ? આણા..દા..! તું સાક્ષાત્ પરમાત્મા શક્તિ ભંડાર સ્વભાવ પરમાત્માનો છો. એ જ તારું શરીર... સમજાળું કાંઈ? એ તારું શરીર. આ શરીર નહિ, પુઅં-પાપના વિકલ્પો રાગ દ્યા, દાન એ તારું શરીર નથી, એ તારું સ્વરૂપ નથી. આણા..દા..! સમજાળું કાંઈ?

એ સ્વકીય શરીરમાં, સ્વકીય શરીરથી એટલે કે નિર્મણ આનંદની પર્યાપ્તિ અને સમ્પર્દીના આદિની પર્યાપ્તિ અંતરમાં ચડી ગયો છે. આણા..દા..! સમજાળું કાંઈ? નિર્મણ સ્વભાવના ગુણનો પિંડ પ્રભુ એ સ્વશરીર. એ પોતાનું સ્વરૂપ અને પોતાનું શરીર. એમાં નિર્મણ વીતરાગી પર્યાપ્ત દ્વારા તેમાં પ્રવેશ કર્યો એનું નામ કાયગુમિ કહેવામાં આવે છે, એનું નામ કાયોત્સર્વ કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..! વાત એ ફેરફાર થઈ ગયોને એટલે લોકોને બિચારાને આ એવું લાગે કે આ તો બધું નિશ્ચય... નિશ્ચય... પણ નિશ્ચય એ સત્ય! સમજાળું કાંઈ? ઓણે બિચારાએ લઘું છે ભવ્યસાગરે, ‘મારે ત્યાં આવવાનો ભાવ છે, પણ પાંચસો આત્મધર્મના ગ્રાહક કરીને ત્યાં આવીશ.’ એય..! પાંચસો આત્મધર્મ. આત્મધર્મ એટલે અત્યારે ચીજ... આણા..દા..! કંઈકનો ઉદ્ધાર કર્યો આણો. એમ કરીને બહુ લઘું છે બિચારાએ. ૬૦ ગ્રાહક કર્યા છે લઘું. પહેલા પાંચ કર્યા હતા. હવે ૬૦ આવ્યા છે. પાંચસો કરીને આવવાનો ભાવ છે. પણ અહીં કોણ લખે? કોને લખે? બાપુ! આણા..દા..! એટલું માણસ જરી પોતે કહે, ‘હું સાધુ નથી, હું જતિ નથી’ પણ આ ઘર છોડીને બેઠા છીએ તો આણગાર એમ

માનીએ છીએ. આણગાર પણ ક્યાં છે. આણ..દા..! કણ્ઠિકમાં છે કણ્ઠિક. ... છે. ત્યાં એનો અહીંનો વાંચનાર છે કોક. એ હુશિયાર છે. ત્યાં દશે. આપણે કાંઈ બધા આવ્યા નહોતા. પણ બધે પદોંચી ગયું છે ઘણે ઠેકાણે. આણ..દા..! બહુ આવવાનો ભાવ કરે છે. કાલે પણ પત્રમાં હતું. આણ..દા..!

આ વસ્તુ, ભાઈ! મૂળ આત્મદર્શન અને આત્મજ્ઞાન. આત્મદર્શન એટલે સમ્યજ્ઞશ્રન આત્માની પ્રતીતિ. આત્મજ્ઞાન એટલે આત્મા ત્રિકાળીનું જ્ઞાન. એને પછી આત્મામાં સ્થિરતા થાય એનું નામ ચારિત્ર. પણ દજુ આત્મજ્ઞાન અને દર્શનના ઠેકાણા નહિ, એને વ્રત ને તપ ને આવ્યા ક્યાંથી? આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- પંચમકાળમાં!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પંચમકાળમાં. પંચમકાળનો શેરો થાતો દશે લોટ, ધી, ગોળ (કે) બીજાનો થાતો દશે? ચોથા આરામાં વળી ઈ ત્રણાનો થાતો દશે અને અત્યારે લોટને ઠેકાણે ધૂળ નખાતી દશે? શેરો થાય એ ત્રણાનો જ થાય. શેરો સમજો છો? દલવો. ધી, સાકર ને લોટ. ત્રણાનો થાય. ચોથે આરે પણ ઈ અને પાંચમે આરે પણ ઈ અને છઢે આરેને છેડે પણ ઈ. છેડો તો ક્યાં છે ત્યાં? મીઠાશમાં ફેર દોં, વસ્તુમાં ફેર નહિ. આણ..દા..!

અહીં કહે છે, જુઓને એક કાયા. આણ..દા..! ‘પોતાના શરીરમાં પોતાના શરીરથી પ્રવેશી ગયા,...’ પોતાનું શરીર ભગવાન આનંદકંદ જ્ઞાયકસ્વરૂપ. ચૈતન્યના પ્રકાશના નૂરના તેજથી ભરેલો પૂર એ આત્મા એ એનું શરીર. આણ..દા..! આ શરીર એનું નહિ અને પુષ્ય-પાપના ભાવ એ કાયા વિકારનો સમૂહ એ પણ આત્માનું શરીર નહિ અને આત્માની ચીજ નહિ. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘પોતાના શરીરમાં પોતાના શરીરથી પ્રવેશી ગયા,...’ આણ..દા..! એટલે કોઈ એમ કહે કે વળી રાગની કિયાથી અંદરમાં જઈ શકે. (એમ નથી). એથી ખુલાસો કર્યો છે. આણ..દા..! વ્યવહારની કિયા દોય, રાગની મંદતા પછી આત્મા તરફ જુકાવ થાય. એ જૂઠી વાત છે ઈ કહે છે. આણ..દા..! એ તો સીધો વીતરાગી પરિણાતિ દ્વારા વીતરાગી સમૂહમાં જોડાઈ જાય છે. સમજાણું કાંઈ? અરે! વાતું ગઈ ક્યાં? માર્ગ રહી ગયો ક્યાં અને લોકો ક્યાં ચાલે છે? જૈનમાર્ગને અન્ય માર્ગ કરીને આ અપવાસ કરવા અને આ એ કરીને એ બધી તપસ્યાઓ અને એ બધો ધર્મ! અજ્ઞાન છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- ખાવું, પીવું ને મજા કરવી...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ખાવું, પીવું, મજા કરવી એ ધર્મ ક્યાંથી આવ્યો? કોણ ખાય? કોણ પીવે? ખાવા-પીવાની કિયા તો જઈની છે. એ તો માટી, ધૂળની છે. આત્માની કિયા છે ઈ? આત્મા તો બહુ તો અજ્ઞાન અને રાગ-દ્રેષ્ટ કરે, બીજું એ શું કરે? આણ..દા..! એનો અહીંયાં ત્યાગ કરીને જ્ઞાન વીતરાગીમાં પ્રવેશ કરવો ઈ કહે છે. આણ..દા..! આમ

બહારથી સ્થિર થાય છેને? તો કહે છે કે અંદર આનંદસ્વરૂપમાં સ્થિર થવું. એ જ્ઞાયકસ્વભાવ અનંત-અનંત શક્તિનો સમૂહ એવું જે આત્માનું નિજરૂપ એ નિજશરીર એ પોતાની કાયા એ પોતાનું રૂપ. એને નિર્મળ પરિણાતિ દ્વારા... સમજાણું કાંઈ? એને ભગવાન ત્રિલોકનાથ તીર્થકરદેવ તેને કાયોત્સર્ગ કહે છે. આહા..દા..! કહો, લીલાધરભાઈ! સાંભળ્યું છે ત્યાં કલકતામાં આવું? હવે ટીક છે અહીં આવ્યાને. આહા..દા..! ભાઈ! આ તો માર્ગ, પરમેશ્વરનો માર્ગ છે, ભાઈ! આહા..દા..! અને તે આ પરમેશ્વર આત્મા. એને પર્યાયમાં પરમેશ્વર થવાનો આ માર્ગ છે. પરમેશ્વર સ્વરૂપ ભગવાન આત્મા છે. પરમ ઈશ્વર, અનંત શક્તિની ઈશ્વરતાથી ભરેલો ભગવાન એની પર્યાયમાં પરમેશ્વર થવું એ જિનનો માર્ગ છે. આહા..દા..! ભારે વાત કરી આ તે!

ભાગા કેવી લીધી છે? પોતાનું શરીર. એમાં પોતાના શરીરથી. જોણો કાયા અને રાગથી પાછો વળી અને સમૂહ જ્ઞાનાનંદ પ્રભુ આત્મા એમાં જોણો દિનિને સ્થિરતાને જોડી લીધી છે અનું નામ કાયોત્સર્ગ કહેવામાં આવે છે. આહા..દા..!

શ્રોતા :- આત્મા એક છે બીજી ક્યાંથી આવી?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- બીજી પરિણાતિ આવી. આત્મા ત્રિકાળી છે એની પરિણાતિ એમાં જોડી ટેવી. પરિણાતિ અને ધ્રુવ બે. આહા..દા..! પછી આ ભગવાનનું સ્વરૂપ લેશે. પાંચ પદનું પછી સ્વરૂપ લેશે હવે. આ પૂરું કરીને. અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સાધુ. આવા કેવળી પરમાત્મા હોય. એની વ્યવહારશ્રદ્ધા, વ્યવહાર છેને? આહા..દા..!

પોતાના સ્વયં ચૈતન્યરૂપી જાણક-જાણક, દેખનસ્વભાવ ઈ સ્વભાવ એ જીવનું શરીર. એમાં નિર્મળ ‘(ચૈતન્યરૂપ) શરીરથી પ્રવેશી ગયા,...’ એમ કીધું છેને? રાગથી પ્રવેશ કર્યો છે? દ્વારા, દાન, વ્યવહાર વ્રત એ તો રાગ છે. રાગથી અંદર જઈ શકાય નહિ એમ કહે છે. આહા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એમાં નાખીને બહુ જીણી વાત મૂકી છે. જ્ઞાયકસ્વભાવ શુદ્ધ ચૈતન્યધન એને એમાં એની નિર્મળ પરિણાતિરૂપી ચૈતન્ય, નિર્મળ પરિણાતિરૂપ ચૈતન્યથી એમાં પ્રવેશ કરવો. આહા..દા..! કહો, ભગવાનજીભાઈ! આવું કોઈ દિ’ સાંભળ્યું પણ નહિ હોય ક્યાંય. આહા..દા..! અત્યારે ભવસાગરનું .. ત્રણકાળના.. અહીંયાં આવવાનો ભાવ છે. અહીંયાં ક્યાં પણ અહીં? બહારમાં કેટલો ફેરફાર થઈ જાય. એવા ત્યાણી નામ ધરાવનારા આવીને પછી બહાર પણ ગોટો ઉઠે છે અહીં. ઓલો દ્વારાસાગર આવ્યો હતો ત્યારે પણ ગોટો ઉઠ્યો. આ એક આવ્યો નિર્મળ ત્યારે મોટો ગોટો ઉઠ્યો મોટો ગોટો વળી. એમાં બાયુમાં ખળખળાઈ થઈ ગયા અંદર. આહા..દા..! એ મોટા કલંક લગાડ્યા. આહા..દા..!

..પ્રભુ! તારું સ્વરૂપ છે. આહા..દા..! આ તારા સ્વરૂપમાં તો પૂજણસ્વરૂપ છે. એમાં વર્તમાન નિર્મળ પરિણાતિ વીતરાણી પરિણાતિ દ્વારા વીતરાણી પરમાત્મસ્વરૂપમાં જા. આહા..દા..! ‘પ્રવેશી ગયા,...’ આહા..દા..! ‘તેમની અપરિસ્પંદમૂર્તિ...’ આહા..દા..! જોયું! ‘(-અંકૃપ દશા

જ) નિશ્ચયકાયગુમિ છે.' આણા..! અતીન્દ્રિય આનંદસ્વરૂપ ભગવાન એણે જેણે અતીન્દ્રિય આનંદની પરિણાતિ પ્રગટ કરી છે એ પરિણાતિ દ્વારા અતીન્દ્રિય આનંદમાં લીન છે. આણા..દા..! તેને સાચી નિશ્ચયગુમિ છે, એને ખરો કાયોત્સર્વભાવ છે, એને સાચું કાયોત્સર્વ છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? લ્યો, જેઠાભાઈ! હતું આવું ક્યાંય ત્યાં? ઉના પાણી પીતા અને ... કાથીનું. કાથીનું હોયને ઉના પાણી રાખવાનું. અરે! ભગવાન! 'તેમની અપરિસ્પંદમૂર્તિ (-અકુંપ દશા જ) નિશ્ચયકાયગુમિ છે.' આણા..દા..!

'એવી રીતે શ્રી તત્ત્વાનુશાસનમાં (શ્લોક દ્વારા) કહ્યું છે કે :—' દાખલો આપે છે.

(અનુષ્ટુભ)

**“ઉત્સૂજ્ય કાયકર્મણિ ભાવં ચ ભવકારણમ्।
સ્વાત્માવસ્થાનમવ્યગ્રં કાયોત્સર્વઃ સ ઉચ્ચતે॥**

'શ્લોકાર્થ :- કાયક્રિયાઓને...' આણા..દા..! એ જેડની હિયા 'તથા ભવના કારણભૂત (વિકારી) ભાવને...' બેય લીધા જુઓ, આણા..દા..! આનું તો લક્ષ છોડવું છુટેલું જ પડ્યું છે. પણ આ એક કથન છે. 'કાયક્રિયાઓને તથા ભવના કારણભૂત (વિકારી)...' જુઓ, ઓછા..દા..! એ શુભભાવ પણ ભવનું કારણ છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! 'ભવના કારણભૂત (વિકારી) ભાવને છોડીને અવ્યગ્રપણે નિજ આત્મામાં સ્થિત રહેવું...' આકુળતા વિના અનાકુળપણે આત્મામાં સ્થિર રહેવું. આણા..દા..! વ્યગ્રતા નહિ, ઉદ્દેગ નહિ, આકુળતા નહિ. આકુળતા વિના અવ્યગ્રપણે શાંતિથી સ્થિર રહેવું અંદર. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? 'તે કાયોત્સર્વ કહેવાય છે.' આણા..દા..! આ કેટલીવાર તો .. કરી કરીને કાયોત્સર્વ કર્યા હશે. આણા..દા..!

'અવ્યગ્રપણે...' એટલે કે આનંદપણે એમ કહેવું છે. પુણ્ય-પાપના ભાવ જ્યારે વિકારી અને દુઃખરૂપ છે ત્યારે ભગવાન આત્મામાં અવ્યગ્રપણે સ્થિર થવું તે આનંદરૂપ છે. આણા..દા..! એવા 'નિજ આત્મામાં...' ભાષા છે? ભગવાનનો આત્મા તો પર છે. ત્યાં જઈને શું કરીશ? તને વિકલ્પ થાશે. આણા..દા..! ભગવાનનું સમરણ કર અને ભગવાનની ભક્તિ આદિમાં તો શુભરાગ છે. આણા..દા..! 'નિજ આત્મામાં સ્થિત રહેવું...' પોતાનો ભગવાન આત્મા નિર્વિકલ્પ ચિદાનંદ પ્રભુ એમાં સ્થિર રહેવું એ પર્યાપ્તિ થઈ. આનંદની પર્યાપ્તિ આનંદમાં સ્થિર રહેવું. વીતરાગી પર્યાપ્તિ વીતરાગભાવમાં સ્થિર રહેવું. વીતરાગભાવ એટલે આત્મા. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એને 'કાયોત્સર્વ કહેવાય છે.' છે? આને કાયોત્સર્વ કહેવાય છે. લીલાધરભાઈ! આણા..દા..! એક તો પૈસા રળવામાં વખત જાય અને માંડ થોડો વખત મળો ત્યાં ઓલી ઉંઘી પ્રરૂપણા મળે એમાંથી જાય. આણા..દા..! શ્રીમદ્ કહ્યુંને કુગુરુ લૂંટી લે છે એને. શ્રીમદ્ એમ કહ્યું છે કે અરેરે! છ-સાત કલાક ઉંઘમાં જાય, આઠ વાગે, નવ વાગે સૂવે તે સવારે

ચાર વાગે ઉઠે, પાંચ વાગે. ભોગમાં જાય, કોક ખાવા-પીવામાં જાય, રળવામાં જાય, થોડો કાળ બાકી રહે તો કુગુરુ લુંટી લે. એને બતાવે કે તમે આ કરો એમાં ધર્મ થાશો, આ કરો એમાં ધર્મ થાશો, દ્વા પાળો એમાં ધર્મ થાશો. આણા..દા..! અહીં તો કહે છે કે પરની દ્વા આત્મા પાળી શકતો નથી, પણ પરની દ્વા પાળવાનો ભાવ તે હિંસા છે.

શ્રોતા :- ..બુદ્ધિને હિંસા કહે?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- રાગ છે.

શ્રોતા :- પોતાની હિંસા કરે છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પ્રાદુર્ભાવ નહિ પણ .. એ પુરુષાર્થસિદ્ધ ઉપાયમાં આવે છેને. રાગનું ઉત્પત્ત થવું તે હિંસા છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ખૂણો ખૂણેથી એક-એક .. ગોતી રાખે....

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ વાત સાચી કહે છે એ. એ તો ઓલા કર્મથી વિકાર ન થાય એમ કહેતા હતા ઈ. વીતરાગમાર્ગમાં એવી અનીતિ સંભવે નહિ એમ કહ્યું હતું. એ મોક્ષમાર્ગપ્રકાશક. કર્મથી વિકાર થાય એમ માનનારા અનીતિ કરે છે. એવો અનીતિનો માર્ગ જૈનનો હોય નહિ. ત્યારે કહે એ ટૂકડો લીધો. પણ બીજો ક્યો લે? ત્યારે જ્ઞાનાવરણીથી જ્ઞાન રોકાય એ લે? જ્ઞાનાવરણીથી જ્ઞાન રોકાય એ તો નિમિત્તનું કથન છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! આ કાયોત્સર્ગ કહેવાય છે. લાખ વાતની વાત અને કરોડની વાત. નથી આવતું છ ઢાળામાં? ‘લાખ વાતની વાત નિશ્ચય ઉર આણો, છોડી જગત દ્વંદ્વ ફંદ નિજ આત્મ ધ્યાવો.’ આણા..દા..! છ ઢાળામાં આવે છે. હવે એ તો પાઠશાળામાં ભાણાવે છે. અરે! મૂળ વાત રહી ગઈને, ડાળા, પાંખડા તોડ્યા. મૂળ સાજું હોય તો પંદર દિ’એ ઝાડ પાંગરી જશે. આંબલીના ઝાડના પાંખડા તોડે. આમ ખાલી થઈ જાય પાંખડા નથી, પંદર દિ’એ પાછું પાંગરે. મૂળ સાજું છેને. એમ રાગની મંદ્તાની કેટલીક હિયા કરી, એમાં મિથ્યાત્વ સાજું છે અંદર. રાગથી ધર્મ થાય એવું મિથ્યાત્વ તો પડ્યું છે અંદર મોટું મૂળિયું. આણા..દા..!

‘વળી (આ ૭૦મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્લોક કહે છે) :-’ હવે પોતે. ઓલો આધાર હતો.

(અનુષ્ટુભ)

અપરિસ્પન્દરૂપસ્ય પરિસ્પન્દાત્મિકા તનુः।

વ્યવહારાદ્ભવેન્મે ઽતસ્ત્યજામિ વિકૃતિં તનોः॥૧૯૫॥

‘શ્લોકાર્થ :- અપરિસ્પન્દાત્મક એવા મને...’ શું કહે છે? હું ચૈતન્ય કોણ છું? પરિસ્પન્દન જેમાં કંપન જ નથી. રાગનું નથી અને યોગનું કંપન એ મારા સ્વરૂપમાં નથી ‘અપરિસ્પન્દાત્મક એવા મને પરિસ્પન્દાત્મક શરીર વ્યવહારથી છે;...’ નિશ્ચયથી પરિસ્પન્દક આત્મા મારો છે નહિ. અંકુપ મારું સ્વરૂપ ભગવાન આત્મા એવા કંપસ્વરૂપ જે શરીર એ મારામાં છે નહિ.

વ्यવहारथી કહેવાય છે કે આ શરીર આનું ભાષાથી. ‘તેથી હું શરીરની વિકૃતિને તજું છું.’ આણા..દા..!

શ્રોતા :- એ વિકલ્પ થઈ ગયો.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ વિકલ્પ છે, પણ નિમિત્તથી કથન છે બધું. શરીરની વિકૃતિ નામ વિશેષ દશા થાય, તેના તરફનો રાગ થાય તેને હું છોડું છું.

હવે પાંચ ગાથા આવી પંચપરમેષ્ઠીની. વ્યવહારનો અધિકાર છેને આ? પંચમહાત્રાત, પાંચ સમિતિ, ગુમિ એ બધો અધિકાર આવ્યો. હવે પંચપરમેષ્ઠીની પાંચ. હવે અરિહંત ભગવાન કેવા હોય? પરમેશ્વર, જીનેશ્વર અરિહંત કેવા હોય? સમકિતી એને માને એ વિકલ્પ અને શુભરાગ છે. સમજાણું કાંઈ? ઈ વાત કરે છે.

ଘણધાઇકમ્મરહિયા કેવળણાઇપરમગુણસહિયા।

ચોતિસઅદિસયજુત્તા અરિહંતા એરિસા હોંતિ॥૭૧॥

અરિહંત એવા હોય.

ઘનધાતિક્રમ વિહીન ને ચોતીસ અતિશય યુક્ત છે;

કેવલ્યજ્ઞાનાદિક પરમગુણ યુક્ત શ્રી અર્દ્દત છે. ૭૧.

‘ટીકા :- આ, ભગવાન અર્દ્દત્ત પરમેશ્વરના સ્વરૂપનું કથન છે.’ ‘(ભગવંત અર્દ્દત્તો કેવા હોય છે?) (૧) જેઓ આત્મગુણોના ધાતક...’ ભાષા દેખો, ધાતિક્રમ એ નિમિત્તથી કથન છે. પોતાની પરિણાતિ જ્યારે પોતાના સ્વરૂપમાં ધાત કરે છે ત્યારે ધાતિક્રમનું નિમિત હોય છે, પણ એમ ને એમ પકડે કે જુઓ, આ ધાતિક્રમે ગુણોનો ધાત કર્યો પરદવ્યે. આ ‘આત્મગુણોના ધાતક...’ ગુણ શર્જે તો શક્તિ છે. એનો કાંઈ ધાતક નથી, પર્યાપ્તમાં ધાત થાય છે. ગુણમાં તો ધાત કોઈ છે નહિ. અનંતગુણોને કર્મનું નિમિત નથી. એની વિકારી પર્યાપ્તિને એ કર્મનું નિમિત છે. જ્ઞાયકભાવને કર્મનું નિમિત નથી. આણા..દા..! ત્રિકાળી ભગવાન જ્ઞાયકભાવને અને કર્મને નિમિત-નૈમિત્તિકસંબંધ નથી. આણા..દા..! એક વાત.

‘(૧) આત્મગુણોના ધાતક...’ એટલે પર્યાપ્તિની વાત. આત્માની પર્યાપ્તિ નિર્મળ છે એ પોતે જ્યારે હીણીપણે પરિણામે છે ત્યારે તેને ધાતિક્રમનું નિમિત છે એથી ધાતિએ હણ્યું એમ કહેવામાં આવે છે. વ્યવહાર છે એ ભાષા. આણા..દા..! આ વાંધા પાછા. જ્ઞાનવરણીયે જ્ઞાન રોક્યું. લ્યો! આ નથી આવતું ગોમટસારમાં જ્ઞાનવરણીય?

શ્રોતા :- સિદ્ધ ભગવાનને આઠ કર્મનો અભાવ થયો....

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ તો પોતાની નિર્મળ પર્યાપ્ત થઈ એટલે આઠ કર્મનો અભાવ એને કારણે થયો છે. આણા..દા..! એવી વાતું ભારે, ભાઈ!

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ફેરવી નાખે. વાત સાચી છે. વાત એની ખોટી નથી. જેવો એનો

અર્થ હોય એવો અર્થ કરીએ. કઈ નયનું વાક્ય છે? સિદ્ધાંતમાં એ શબ્દ છે કે કોઈપણ ગાથા બોલતા તેનો શબ્દાર્થ કરવો, નયાર્થ કરવો, આગમાર્થ કરવો, અન્યમતાર્થ કહેવો. અન્યમતનું શું કહેવું છે એમાં. અને છેવટે તાત્પર્ય શું છે. આદા..દા..! શબ્દ જે આવ્યો એ ક્યા નયનું વાક્ય છે? હવે એ નયનું વાક્ય ત્યાં સમજ્યા વિના થઈ ગયું લ્યો. ઘાતિકર્મ જીવનો ધાત કર્યો લ્યો! પણ ક્યા નયનું એ વાક્ય છે? એ તો વ્યવહારનયનું વાક્ય છે. સમજાણું કાંઈ? આદા..દા..!

‘આત્મગુણોનાં...’ એટલે મૂળ તો પર્યાપ્તિનો ધાત થાય, ગુણોનો ક્યાં ધાત થાય છે? ગુણ તો ત્રિકાળ રહે છે. એની પર્યાપ્તિમાં ધાતક ઘાતિકર્મો છે. ‘અને જેઓ ધન...’ છે. ધનધાતિ છેને? ધનધાતિકર્મ કહેવાય છેને? એટલે ધન અને ધાતિ બેનો અર્થ કર્યો. ‘ધન એટલે ધાટાં છે...’ ધાટાં. ‘એવા જે જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ, અંતરાય ને મોહનીય કર્મો તેમનાથી રહિત વણવિવામાં આવેલા;...’ અરિહંત પરમેશ્વર તો ચાર ધનધાતિથી રહિત છે. મહાવિદેહમાં ભગવાન સીમંધર પરમાત્મા બિરાજે છે. સમજાણું કાંઈ? એ ચાર ઘાતિકર્મથી રહિત છે. ‘રહિત વણવિવામાં આવેલાં;...’ છે. ભગવાનની વાણીમાં એમ આવ્યું છે એમ કહે છે. આદા..દા..!

‘(૨) જે પૂર્વે વાવેલાં ચાર ઘાતિકર્મોના નાશથી પ્રાત થાય છે...’ પૂર્વે જે ધાતિ બાંધ્યા હતાને એનો નાશ થઈને કેવળજ્ઞાન થાય છે એમ કહે છે. ‘પ્રાત થાય છે એવા ત્રણલોકને પ્રક્ષોભના હેતુભૂત...’ આદા..દા..! ભગવાનને જ્યાં કેવળજ્ઞાન થાય છે તો લોકમાં જરા શાંતિનો ખળભળાટ થાય છે. શાંતિ એટલે આ બહારનું સુખ. ઓલી શાંતિ નહિ. સમજાણું કાંઈ? અર્થ કર્યો છે માથે. ૮૫ પાનામાં. ‘તીર્થકરના જન્મકલ્યાણાદિ પ્રસંગે ત્રણે લોકમાં આનંદમય ખળભળાટ થાય છે.’ એ આનંદ અતીન્દ્રિય ન લેવો. એક અંશ આનંદનો થાય થઈ રહ્યું એ તો જન્મ-મરણનો નાશ થઈ જાય. શાતાના સુખનો. આદા..દા..! ભગવાનનો જન્મ થાય, દીક્ષા થાય, કેવળ થાય ત્યારે એકવાર જ્ઞાનમાત્રમાં સાતમી નરકમાં પણ શાતા થઈ જાય એવો નિમિત્ત-નૈમિત્તિક સંબંધ છે. આદા..દા..! ઈ છેને એ કીધું.

‘પ્રક્ષોભના હેતુભૂત સકળવિમળ (સર્વથા વિમળ) કેવળજ્ઞાન, કેવળદર્શન,...’ કેવળ વીર્ય. એ શક્તિ એટલે વીર્ય. ‘ને કેવળસુખસહિત;...’ ઈ ચાર શક્તિના સ્વભાવના ભાનસહિત. ‘(૩) સ્વેદરહિત;...’ પરસેવો ન હોય. ભગવાન અરિહંતને પસીનો ન હોય. ‘મળરહિત;...’ એને મેલ ન હોય. આદા..દા..! અરિહંતને જંગલ જાવું પડે અને એને છ મહિના પીસોટી થઈને એવું આવે છેને શ્વેતાંબરમાં? એ બધી જૂઠી વાત છે. ભગવાનને મેલ હોય જ નહિ. મળ હોય નહિ. તીર્થકર તો જન્મે ત્યારથી એને દીશા અને મૂત્ર-પેશાબ ન હોય. આદાર હોય પણ પેશાબ અને જાડો ન હોય એવું શરીર હોય છે. અને કેવળજ્ઞાન થયા પણી તો પરમોદારિક શરીર. આનું પરમોદારિક પહેલેથી તીર્થકરને છે. કેવળ થાય એને પણી પરમોદારિક

શરીર હોય છે. ‘મળરહિત ઈત્યાદિ ચોત્રીશ અતિશયગુણોના રહેઠાણઙ્ગપ;...’ એ પુણ્ય લીધું. પહેલા ગુણ લીધા અને આ પુણ્ય એટલું છે ભગવાનને. ચોત્રીશ અતિશય. આણા..દા..! જ્યાં સિંદ અને વાધ. સિંદ પાસે હરણ બેઠું હોય. મોટા વાધ પાસે હરણ બેઠું હોય, સર્પ પાસે ઉંદર બેઠો હોય. કોઈ કોઈને દુઃખ ન ઉપજાવે. એવો ભગવાનનો અતિશય નિમિત છે. સમજાણું કાંઈ?

‘ચોત્રીશ અતિશયગુણોના...’ એ ગુણ એટલે પુણ્યની સ્થિતિ છે. ઓલા ગુણ એટલે પર્યાય ગ્રગટ થાય તે. સમજાણું? એ ‘ચોત્રીશ અતિશયગુણોના રહેઠાણઙ્ગપ; આવા, ભગવંત અર્હતો હોય છે.’ આણા..દા..! લાખો કેવળીઓ મહાવિદેહમાં બિરાજે છે. તીર્થકર તરીકે તો વીસ બિરાજે છે. સીમંઘર ભગવાન આદિ વીસ વીરહુમાન આવે છેને? મનુષ્યક્ષેત્રમાં, ‘આવા, ભગવંત અર્હતો હોય છે.’ આણા..દા..! એની સમકિતીને શ્રદ્ધા હોય છે એમ કહે છે. એ શ્રદ્ધાનો ભાગ એ વિકલ્પ અને રાગ છે. સમજાણું? વ્યવહારનો અધિકાર છેને? પંચપરમેષ્ઠીની શ્રદ્ધા એ પરદ્રવ્ય છે. એની શ્રદ્ધામાં રાગનો વિકલ્પ છે. એને વ્યવહારસમકિત કહેવામાં આવે છે. સમકિત નથી ઈ રાગ છે.

‘(હવે, ૭૧મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ પાંચ શ્લોક કહે છે :)’ પાંચ શ્લોક કહે છે. ગાથા એક અને શ્લોક પાંચ.

(માલિની)

જયતિ વિદિતગાત્ર: સ્મેરનીરેજનેત્ર:
સુકૃતનિલયગોત્ર: પંડિતાભોજમિત્ર:
મુનિજનવનચૈત્ર: કર્મવાહિન્યમિત્ર:
સકલહિતચરિત્ર: શ્રીસુસીમાસુપુત્ર:॥૧૬॥

પચપ્રભમલધારિદેવ પચપ્રભુ આ છે. પોતે પચપ્રભ ટીકા છેને એમની? એટલે પચપ્રભને યાદ કર્યા છે. પોતાનું નામ. સમજાણું? પોતે પચપ્રભમુનિ ટીકા કરનાર છે. એટલે પચપ્રભને યાદ કર્યા છે. કેવા છે પચપ્રભ ભગવાન? આણા..દા..!

‘શ્લોકાર્થ :- ગ્રઝ્યાત જેમનું શરીર છે,...’ એટલે કે પરમૌદારિક શરીર છે એને. શરીરમાં રોગ હોય નહિ, પસીનો હોય નહિ. આણા..દા..! અને જેના તેજમાં નજર કરે એના ભામંડળમાં તો નજર કરનારને સાત ભવ ભાસે. ગયાના ત્રણ ભવ, ભવિષ્યના અને વર્તમાન. એવું તો જેને શરીર ભામંડળ હોય છે. ભા-પ્રકાશ. સમજાણું કાંઈ? ‘ગ્રઝ્યાત જેમનું શરીર છે,...’ જુઓ, ગ્રઝ્યાત એટલે પરમૌદારિક. આણા..દા..! ‘પ્રકૃષ્ટિત કમળ જેવાં જેમનાં નેત્ર છે,...’ તીર્થકર. આંખ આમ લાંબી હોય. કમળ ખીલ્યું હોય એવું હોય. પૂરા પુણ્યના ધણી છે. પૂરા પુણ્યના ધણી છે. જેના રૂપ નીરખવા ઈન્દ્રો હજાર નેત્ર કરે છે. આણા..દા..! એવા તો એના પુણ્ય છે. પવિત્રતાની તો વાત શું કરવી કહે છે. આણા..દા..!

‘પુષ્યનું રહેઠાણ...’ છે. તીર્થકરપદ છે ઈ. આણા..ણા..! અરિહંત કેવળજ્ઞાન થાયને ત્યારે તીર્થકરપદનો ઉદ્ય આવે. ત્યારે ઉદ્ય આવે છેને? પુષ્યનું રહેઠાણ છે. આણા..ણા..! સર્વોત્કૃષ્ટ પુણ તીર્થકરદેવને હોય છે. આણા..ણા..! પવિત્રતામાં પૂર્ણ અને પુષ્યમાં પણ પૂર્ણ. બીજા સામાન્ય કેવળી હોય એ પવિત્રતામાં પૂર્ણ હોય, પણ પુષ્યમાં પૂરા ન હોય. .. કેવળ પામે બીજા. આ તો પવિત્રતામાં અને પુષ્યમાં પૂર્ણ છે. આણા..ણા..! ‘રહેઠાણ જેમનું ગોત્ર છે,...’ જોયું? ‘પંડિતરૂપી કર્મણોને જેઓ સૂર્ય છે,...’ પંડિતોને ખીલવામાં ભગવાન સૂર્ય છે. કર્મણ ખીલે અને જેમ સૂર્ય હોય છે એમ પંડિતોને ખીલલવામાં ભગવાન સૂર્ય હોય છે.

‘મુનિજનરૂપી વનને જેઓ ચૈત્ર છે...’ વસંતઋષ્ટુ છે. આણા..ણા..! ‘(અર્થાત્ મુનિજનરૂપી વનને ખીલવવામાં જેઓ વસંતઋષ્ટુ સમાન છે), કર્મની સેનાના જેઓ શત્રુ છે...’ આણા..ણા..! અરિહંત છેને? અરિ-કર્મરૂપી દુશ્મનનો નાશ કરનાર. ‘સર્વને હિતરૂપ જેમનું ચારિત્ર છે,...’ આણા..ણા..! ‘તે શ્રી સુસીમા માતાના સુપુત્ર (શ્રી પદ્મપ્રભ તીર્થકર) જ્યવંત છે.’ આણા..ણા..! પોતાની દશામાં એનું ભાન વર્તે છેને એટલે ભગવાન પદ્મપ્રભ જ્યવંત છે. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુસ્ટેવ!

**મહા વદ-૧, સોમવાર, તા. ૧૬-૦૨-૧૯૭૬,
કણશ-૮૭ થી ૧૦૨, ગાથા-૭૨, પ્રવચન નં. ૧૮૦**

વ્યવહાર અધિકાર છે. નિશ્ચયસ્વભાવનું જેને અંતર ભાન હોય છે અને આત્મા આનંદસ્વરૂપ એમાં જેની રમણતા હોય છે એનું નામ નિશ્ચયચારિત્ર કહેવાય છે. એને આ વ્યવહાર પંચમહાવ્રતાદિના વિકલ્પ હોય છે. એ પુષ્યબંધનું કારણ છે. એને અહીંથી વ્યવહારચારિત્ર કહેવામાં આવે છે. વર્તમાન તો તીર્થકરની સ્તુતિ ચાલે છે. પાંચ પદ છેને? અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સાધુ. એની ભક્તિ અને એનું માનવું એ વ્યવહાર છે. પરદ્રવ્ય છેને એ? પરદ્રવ્યને માનવું, શ્રદ્ધવું, એની સ્તુતિ, પૂજા વગેરે શુભભાવ છે, પુષ્યભાવ છે. પોતાનો આત્મા જે આનંદસ્વરૂપ ભગવાન એને આશ્રયે જે નિર્મળદશા થાય એ ધર્મ છે. એ સંવર અને નિર્જરા છે. આ મુનિરાજ શાશ્વત જાણો બિરાજતા હોય ભગવાન એમ સ્તુતિ કરે છે. પોતે પદ્મપ્રભમલઘારિટેવ છે પોતે એટલે ભગવાન પદ્મપ્રભને યાદ કર્યા છે અને તે પણ જાણો સમવસરણમાં વર્તમાન બિરાજતા હોય એવી રીતે સ્તુતિ કરી છે. પદ્મપ્રભ તો અત્યારે મોક્ષ

પદ્ધાર્યા છે, અત્યારે તો સિદ્ધપદમાં છે, છતાં પૂર્વે જ્યારે સમવસરણ ધર્મસભામાં બિરાજતા હતા એવું વર્તમાન તાદ્યશ્ય ખંડું કરીને ભક્તિ કરે છે. ઈ આવ્યુંને જુઓને, ૮૭મો શ્લોક.
(માલિની)

સ્મરકરિમૃગરાજः પુણ્યકं જાહ્ન્વિરાજः
સકલગુણસમાજः સર્વકલ્પાવનીજઃ।
સ જયતિ જિનરાજઃ પ્રાસ્તદુકર્મબીજઃ
પદનુતસુરરાજસ્ત્યકતસં સારભૂજઃ॥૧૯૭॥

‘શ્લોકાર્થ :- જેઓ કામદેવરૂપી દ્વારા (મારવા) માટે સિંહ છે,...’ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર પદ્ધતિ એમ અનંત તીર્થકર. આ તો પોતાનું નામ છે પદ્ધતિમલ એટલે પદ્ધતિને યાદ કર્યા છે. ભગવાન અરિહંત પરમેશ્વર કેવા છે? કે ‘કાવદેવરૂપી દ્વારા (માટે સિંહ છે,...’ જેને કામની વાસનાનો વિકલ્પ પણ નાશ થઈ ગયો છે. આણા..ણા..! પરમાનંદના સ્વભાવને આશ્રયે, પરમ અતીન્દ્રિય આનંદનો સિંહ ગરજતો ભગવાન આત્મા છે. સમજાણું કાંઈ? એ પરમાનંદના આશ્રયે, પરમાનંદ જેણે પ્રગટ કર્યો છે અને કામદેવને જેણે મારી નાખ્યો છે. આણા..ણા..!

‘જેઓ પુષ્પરૂપી કમળને માટે ભાનુ છે,...’ ભગવાન તીર્થકરટેવ સમવસરણમાં સાક્ષાત્ જાણે બિરાજતા હોય એ રીતે કહે છે કે એ પ્રભુ કેવા છે? કે સામાના પુષ્પને વિકસાવવામાં એ ભાનુ છે. ધર્મ તો એના આત્માને આશ્રયે થાય, પણ ભગવાન તીર્થકરટેવ સામાના પુષ્પને વિકસાવવામાં ભાનુ સમાન છે. જેમ કમળને વિકસાવવામાં સૂર્ય ભાનુ નિમિત છે એમ ભગવાન પરમેશ્વર અરિહંત પદ્ધતિ સામાના પુષ્પને ખીલવવામાં સૂર્ય સમાન છે. આણા..ણા..! એને જે માને, પૂજે એને પુષ્પની ખીલવટ થઈ જાય છે-પુષ્પ ખીલે છે. સમજાણું કાંઈ? ભગવાન પોતાનો આત્મા એનો આશ્રય કરે તો તો પવિત્રતા ખીલે છે. સમજાણું કાંઈ? ભગવાન આનંદમૂર્તિ પ્રભુ, આત્મા અતીન્દ્રિય આનંદનું નિધાન છે. આણા..! બધા ભગવાન હોઁ આત્મા બધા. આણા..ણા..! અનંત ભગવાન છે. આણા..ણા..! ભગવાનનું ગોદામ છે. ભગવાનના સ્વભાવથી ભરેલા બધા આત્માઓ છે. આણા..ણા..! એને એનું ભાન નથી. એટલે પામર થઈને વિષયમાં મજા છે, પૈસામાં મજા છે, દેહમાં ઘૂળમાં મજા એમ અજ્ઞાની મૂઢ થઈને કલ્પે છે. આણા..ણા..! અતીન્દ્રિય આનંદનો સાગર ભગવાન આત્મા તો છે. આણા..ણા..! એવા જીવને પોતાના આશ્રયે અતીન્દ્રિય આનંદની દશા કમળ ખીલે છે. એવા જીવને ભગવાનને આશ્રયે પુષ્પ ખીલે છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..ણા..! સાક્ષાત્ ભગવાન તો મહાવિદ્યામાં બિરાજે છે. એમને યાદ ન કર્યા, પણ પોતે અહીંના છેને. અહીં એમાં પદ્ધતિ ભગવાનને યાદ કર્યા છે. સમવસરણમાં બિરાજે છે જાણે સ્તુતિ કરું છું. આણા..ણા..!

‘જેઓ પુષ્પરૂપી કમળને (વિકસાવવા) માટે ભાનુ છે,...’ આણા..ણા..! જે

ભગવાનની સ્તુતિ, પૂજા, બહુમાન, વંદન આદિ કરે એને પુણ્ય ખીલી જાય છે. આહા..દા..! પુણ્યરૂપી કર્મણ એ ખીલી જાય છે એને. આહા..દા..! ‘જેઓ સર્વ ગુણોના સમાજ (સમુદ્ધાય) છે,...’ અનંતગુણનો સમાજ છે પ્રભુ આત્મા. આહા..દા..! અસંખ્ય પ્રદેશી દેહ એમાં અનંતગુણનો સમાજ વસેલો છે. આહા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘જેઓ સર્વ કલ્પિત દેનાર કલ્પવૃક્ષ છે,...’ આહા..દા..! કલ્પવૃક્ષ હોય છેને ભોગભૂમિમાં. એમાં જે માણસ જાય એને જોતું હોય તે મળે જ છે. પછી ભાષા કલ્પવૃક્ષ એટલે કલ્પિત મળે એમ કહે. જે દૃઢા કરે તે મળે. એમ ભગવાન પરમાત્મા એની જે ભક્તિ અને એને જે ઓળખે એ કલ્પે તે એને પ્રામ થાય અંદરથી. આહા..દા..! જેણે અરિહંતને જાણ્યા. ૮૦ ગાથા આવે છેને. ‘જો જાણદિ અરહંત દવ્વત્ગુણતપજ્ઞયતેહિં। સો જાણદિ અપ્યાણ’ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર પરમાત્મા એના દ્રવ્ય એટલે વસ્તુ, એના ગુણ એટલે શક્તિ સ્વભાવ અને પર્યાપ્ત એટલે પ્રગટ વર્તમાન અવસ્થા. અરિહંત ભગવાનના જે દ્રવ્ય, ગુણ અને પર્યાપ્તને જાણે અને પછી આત્મા સાથે મેળવે એને સમ્યજ્ઞશન થઈને મોહનો નાશ થાય છે. આહા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આહા..દા..! અહીં તો સર્વગુણનો સમાજ છે. આ દુનિયા કહે છેને ભાઈ પૈસાવાળો બહુ આ અબજ્યપતિ છે અને કરોડપતિ છે. એ બધા ધૂળના પતિ માનેલા છે. આહા..દા..! આજનો સમાજ ગુણનો પિંડ એનો સમાજ છે અહીં તો. આહા..દા..!

‘જેઓ સર્વ કલ્પિત (-ચિંતિત) દેનાર કલ્પવૃક્ષ છે,...’ કલ્પવૃક્ષ ભગવાનનું જ્ઞાન અને દર્શન કરે અને પોતાનું અવલંબન કરે તો જેવી એકાગ્રતા થાય એવું એને શાંતિ તરત મળે. આહા..દા..! સમાધિશતકમાં આવ્યું છેને. એમ કહ્યું છે કે ભગવાન સિદ્ધને સ્મરે એને... બે આપ્યું હતુંને. જાડ જાડમાં ઘસાઈને થાય અને દીવો દીવાને કરીને થાય. સમાધિશતકમાં આવ્યું હતું. એમ ભગવાનને જે યાદ કરે છે પરમાત્મસ્વરૂપ એને અંદરમાં દ્યાન કરીને સિદ્ધપદ પ્રામ થાય છે અને કોઈ પોતે વૃક્ષ ઘસાઈ-ઘસાઈને જેમ અન્ધી થાય છે, એમ આત્મા પોતામાં એકાગ્રનો ઘસારો કરીને. આનંદનો નાથ પ્રભુ આત્મા, પૂર્ણ આનંદનું ગોદામ છે આત્મા. આહા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એમાં વર્તમાન પર્યાપ્તથી એકાગ્રતાનો ઘસારો કરે તો કેવળજ્ઞાન ખીલી જાય એવો આત્મા છે. આહા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આહા..દા..!

‘જેઓ સર્વ કલ્પિત (-ચિંતિત) દેનાર કલ્પવૃક્ષ છે,...’ આહા..દા..! ‘જેમણે દુષ્ટ કર્મના બીજને નષ્ટ કર્યું છે,...’ ભગવાન પદ્મપ્રભ પરમાત્મા કે અનંત તીર્થકરો છે એ બધા. જેણે કર્મના બીજને જેમાંથી બીજ ઉગે સંસાર એવા બીજને જેણે નાશ કર્યું છે. આહા..દા..! અને આનંદના અંતર સ્વભાવના બીજને જેણે ખીલવ્યું. ઉત્પાદ કર્યો છે. આહા..દા..! ‘જેમના ચરણમાં સુરેંદ્રો નમે છે...’ વર્તમાન લીધું છેને. અત્યારે તો પદ્મપ્રભ ભગવાન સિદ્ધમાં છે. નમો સિદ્ધાણં. લોકાશ્રી. પણ અહીંથાં સમવસરણમાં હતા એને યાદ કર્યા છે. ‘જેમના ચરણમાં સુરેંદ્રો નમે છે...’ લોકના નાયકો અધિપતિઓ, ઈન્દ્રો જેના

ચરણકમળમાં આવીને નમે છે. જગતના મોટાઓ મોટાને આવીને નમે છે. આણ..દા..! સમજાય છે કાંઈ?

‘અને જેમણે સંસારદુપી વૃક્ષનો ત્યાગ કર્યો છે,...’ ‘ભૂજઃ’ ‘સંસારભૂજઃ’ જમીનમાંથી ઉપજે એ જાડ અમને? આણ..દા..! સર્વજ્ઞ પરમાત્મા અરિહંતદેવ જેમણે સંસારના વૃક્ષનો ત્યાગ કર્યો છે. આણ..દા..! સંસારદુપી વૃક્ષ જ જેને નાશ થઈ ગયું છે અને મોક્ષની લક્ષ્મી જેને અંતરમાં પ્રગટ થઈ છે. આણ..દા..! ‘તે જિનરાજ જ્યવંત છે.’ ઈ જ્યવંત છે. સિદ્ધમાં છે એમ નહિ. આવા જિનરાજ વર્તમાન જ્યવંત છે એમ કહે છે. આ તો મોક્ષ પદ્ધાર્યા છે, પણ અહીંયાં સમવસરણમાં હતા ત્યારે જ્યવંત.. એટલે? એવી જે દશા અંદરમાં પ્રગટી છેને પોતાને? એના ભાનની એ જ્યવંત વર્તે છે અમને અમારામાં. આણ..દા..!

શ્રોતા :- પોતાની ભક્તિ કરે છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! આ હાડકા, ચામડાની અંદર ભગવાન અંદર હીરો બિરાજે છે. ચૈતન્ય હીરલો જેમાં અનંતા-અનંતા આનંદ આદિ ગુણોનો ભંડાર છે. એ કહે છે કે એમે અમારા આત્માનો આનંદ સ્વભાવનો આશ્રય કરીને પ્રગટ કર્યો છે એ જ્યવંત વર્તો. અમારી નિર્મળ વીતરાગ પરિણાતિ આણ..દા..! વીતરાગને પ્રગટી છે એવી અમને પ્રગટી અમારી યોગ્યતા પ્રમાણો. જ્યવંત વર્તે છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આ તો માર્ગ બાપા બીજી જાતનો છે દુનિયાથી. આમ એકલી ભક્તિ કરે અને જાણો ધર્મ થઈ જાય એમ નથી. જેને આત્માના આનંદની ભક્તિ પ્રગટ થઈ છે. ઈ જ્યારે ભગવાન પરમાત્માની ભક્તિ કરે ત્યારે એનું પુષ્ય ખીલી જાય છે અને જે સ્વભાવ તરફની જેટલી એકાગ્રતા છે તે આનંદ ખીલી જાય છે. સમજાણું કાંઈ?

‘(શ્રી પદ્મપ્રભ ભગવાન) જ્યવંત છે.’ કહે છે. સુરેન્દ્રો જેને નમે છે તે ભગવાન અત્યારે છે એમ કહે છે. અત્યારે તો સિદ્ધ તો પરોક્ષ ભક્તિ થઈ ગઈ. આ તો પ્રત્યક્ષ ભક્તિ. આણ..દા..! ૮૮.

(માલિની)

જિતરતિપતિચાપઃ સર્વવિદ્યાપ્રદીપઃ

પરિણતસુખરૂપઃ પાપકીનાશરૂપઃ।

હતભવપરિતાપઃ શ્રીપદાનંદ્રભૂપઃ

સ જયતિ જિતકોપઃ પ્રદ્વિવદ્વત્કલાપઃ॥૧૯૮॥

‘કીનાશ’ કેમ કહ્યું ઈ? જમ ‘કીનાશ’નો અર્થ જમ કર્યો છે. ઈ બે વાર આવ્યું છે.

ભગવાન અરિહંત પરમાત્માએ ‘શ્લોકાર્થ :- કામદેવના બાણને જેમણે જીતી લીધા છે,...’ આણ..દા..! વિષયના તીખા બાણ જે વાગતા એને જીતી લીધા છે. પરમ આનંદની દશા આત્મબાગમાં ખીલી ગઈ છે જેને. જેને કામની વાસનાની મજા ઉડી ગઈ છે અને

અંદરના આનંદની મજા જેને પ્રગટ થઈ છે. ‘કામદેવના બાળને જેમણે જીતી લીધાં છે,...’ જુઓ, આ અરિહંતનું કેવું સ્વરૂપ છે એવું એણે જાણ્યું છે. એ જાણનારો યથાર્થ ભક્તિ કરી શકે છે. એમ ને એમ સમજ્યા વિના અરિહંત કોણ છે? ક્યાં છે? કેમ છે? એની ખબર ન હોય ને ભગવાન .. સિદ્ધાસિદ્ધ મમં દિસંતુ. લોગસ્સમાં આવે છે. ગડિયો હાકે જાય. એ કોને કહેવા અરિહંત અને કોને કહેવા સિદ્ધ? અને ઈ આત્મા હતા અને ઈ આત્માની દશા જેણે મોક્ષરૂપી પ્રગટદશા કરી છે. આ અરિહંત એ મોક્ષરૂપ છે. ભાવમોક્ષ છે. આણા..ણા..!

‘સર્વ વિદ્યાઓના જેઓ પ્રદીપ છે,...’ ભગવાન તો સર્વ વિદ્યાના પ્રદીપ છે. બધી વિદ્યાઓ જેને પ્રગટ થઈ ગઈ છે. ‘સુખરૂપે જેમનું સ્વરૂપ પરિણામ્યું છે,...’ આણા..ણા..! અરિહંત પરમાત્મા પદ્મપ્રભુ એમ અનંત તીર્થકરો જેમનું સુખરૂપ સ્વરૂપ પરિણામ્યું ગયું છે. આણા..ણા..! ભગવાન આત્મા આનંદસ્વરૂપ, સુખરૂપ છે. એની પર્યાપ્તિમાં સુખરૂપ પરિણામ્યું ગયા છે, સુખરૂપે પરિણામી ગયા છે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ? ઈ સુખના દરિયા સુખને અનુભવે છે. એને આણાર અને પાણી હોતા નથી. આણાર-પાણી લે તો સુખ થાય અને નહિતર દુઃખ થાય એવું હોતું નથી એમ કહે છે.

શ્રોતા :- કવલાણાર?

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- કવળ આણાર હોતો નથી. તમારે ત્યાં છે ઈ. આવી વાત છે. આણા..ણા..! અહીં તો સુખદશા જેને પરિણામી ગઈ છે. અતીન્દ્રિય આનંદનો નાથ ખીલી ગયો છે અંદર. અતીન્દ્રિય આનંદ જેની પર્યાપ્તિમાં પરિણાતિમાં, અવસ્થામાં દશા થઈ ગઈ છે. આણા..ણા..! સમજાણું કાંઈ?

‘પાપને (મારી નાખવા) માટે જેઓ યમરૂપ છે,...’ લ્યો, ઈ આવ્યુંને એ? ‘કીનાશ’ પુષ્પને, પાપને મારી નાખવા માટે યમ છે. યમ છેને? જમ. આણા..ણા..! પરમાનંદને અંતરમાં જીવતો પ્રગટ કરી અને પાપને જેણે માર્યો એ યમરૂપ છે. આણા..ણા..! પાપનો યમરૂપ છે ભગવાન. ‘ભવના પરિતાપનો જેમણે નાશ કર્યો છે,...’ આણા..ણા..! જોયું! ચારેય ગતિનો પરિતાપ છે, સ્વર્ગમાં પણ દુઃખ છે, દુઃખ છે બધે એમ કહે છે. કણો, પોપટભાઈ! પૈસાવણા દુઃખી છે.

શ્રોતા :- અહીં દુઃખી છે.

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- અહીં દુઃખી છે અને પણી ભવિષ્યમાં પણ દુઃખી એની મમતા કરીને ઢોરમાં જશે તો. સમજાણું કાંઈ? આણા..ણા..!

અહીં તો કહે છે ‘ભવના પરિતાપ...’ ભાષા શું કરી? ચારેય ગતિ હોઁ. ચારેય ગતિના પરિતાપ. પરિતાપ શબ્દ વાપર્યો છે. સમસ્ત તાપ દુઃખ છે ચારેકોર. કખાયના સ્વર્ગમાં પણ રાગના કખાયથી બળી રહ્યા છે. આણા..ણા..! આઘ્યો છેને દાખલો? જેમ અંગ્રી બાળે એમ

ઉનું ધી પણ બાળે. અથી લાગે તો તો બળે પણ ઉનું ધી હોય તો એ બાળે. એમ સ્વર્ગમાં ઉના ધી જેવો આતાપ છે, દુઃખ છે. આણા..દા..! આનંદ તો એક આત્મામાં છે. આણા..દા..! અથી કહું ‘ભવના પરિતાપનો જેમણે નાશ કર્યો છે, ભૂપતિઓ જેમના શ્રીપદમાં નમે છે,...’ ભૂ નામ જમીનના પતિઓ જે રાજ્ઞ, ચક્રવર્ત્તી આદિ. આણા..દા..! જેમના પદમાં ‘(-મહિમાયુક્ત પુનિત ચરણોમાં) નમે છે, કોધને જેમણે જીત્યો છે...’ એમ કે દુશ્મનને જીતે છેને એ કોધ છે એને જીતે છે.

‘વિજ્ઞાનોનો સમુદ્દર જેમની આગળ ઢળી પડે છે,...’ સર્વજ્ઞ પરમાત્મા સમવસરણમાં બિરાજે છે. ત્યારે વિજ્ઞાનોનો સમુદ્દર. જેમની આગળ આમ ઢળી પડે છે. નમી જાય છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? વાસ્તવિક અરિંદતનું સ્વરૂપ જે જાણે તો એવો જ મારો આત્મા છે એમ આત્માને અનુભવ થાય. આણા..દા..! કારણ કે એ આત્મા છે, એની પ્રગટદશા કરી છે. હું પણ આત્મા છું, તો એવી દશા જેણે પ્રગટ કરી એવી શક્તિ મારામાં છે. આણા..દા..! એવી દશા હું પણ પ્રગટ કરી શકું છું. એમ જેને અરિંદતના પર્યાયનું, ગુણનું વાસ્તવિક જ્ઞાન થાય એને આવું સમ્યજ્ઞશન થાય. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘વિજ્ઞાનોનો સમુદ્દર જેમની આગળ ઢળી પડે છે,...’ નમી ગયો છે આમ. આણા..દા..! ‘તે જિનરાજ (શ્રી પદ્મપ્રભ ભગવાન) જ્યવંત છે.’ બધામાં એ જ લઘું છે એક-એકમાં. બિરાજે છે. આણા..દા..! એટલે? એમની જે દશા હતી એનું અમને ભાન થયું છે અને અમારી દશામાં તે જતની નિર્મળદશા જ્યવંત વર્તે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ભગવાન જ્યવંત વર્તે છે તે અમારો આત્મા .. જ્યવંત વર્તે છે. આણા..દા..! એ ૮૮ થયો. ૮૮.

(માલિની)

જયતિ વિદિતમોક્ષ: પદ્મપત્રાયતાક્ષ:

પ્રજિતદુરિતકક્ષ: પ્રાસ્તકં દર્પપક્ષ:।

પદ્યુગનતયક્ષ: તત્ત્વવિજ્ઞાનદક્ષ:।

કૃતબુધજનશક્ષ: પ્રોક્તનિર્વાણદીક્ષ:॥૧૯૧॥

દૂરેકમાં ‘ક્ષા:’ ‘ક્ષા:’ મૂલ્યા આઠેયમાં. ‘શ્લોકાર્થ :- પ્રસિદ્ધ જેમનો મોક્ષ છે,...’ અરિંદત પરમાત્માને પ્રસિદ્ધ મોક્ષ છે, મોક્ષ થઈ ગયો છે. આણા..દા..! ‘પ્રસિદ્ધ સિદ્ધ’ નથી આવતું? આ સ્તુતિ ‘પ્રસિદ્ધ સિદ્ધ.’ અહીં તો પ્રસિદ્ધ છે ભગવાન બિરાજે છે આણા..દા..! પ્રસિદ્ધ સિદ્ધ છે વર્તમાન હોં. આણા..દા..! ‘પ્રસિદ્ધ જેમનો મોક્ષ છે, પદ્મપત્ર (-કમળના પાન) જેવાં દીર્ઘ જેમનાં નેત્ર છે,...’ વર્તમાન લીધું છેને. પુણ્યવંતના નેત્ર પણ કમળ જેમ ખીલ્યું હોય એવા હોય છે એને. લાંબી શેર હોય છે આમ. ‘જેવા દીર્ઘ જેમનાં નેત્ર છે,...’ પદ્મપત્ર જેવા. વ્યો, પદ્મપત્ર જોયું? પદ્મપ્રભમલધારિ પોતે, પદ્મપ્રભુ, પદ્મકમળ

લીધું. ‘પજપત્ર (-કમળના પાન) જેવાં દીર્ઘ જેમનાં નેત્ર છે, પાપકાને જેમણે જીતી લીધી છે,...’ પુષ્ય અને પાપની ભૂમિકા, એની શ્રેષ્ઠી, પુષ્ય-પાપની સ્થિતિ અને પુષ્ય-પાપનું પડખું જીતી લીધું છે. એ પાપ શર્ષ બેય. પુષ્ય અને પાપના ભાવ જેણે નાશ કર્યા છે. સમજાળું કાંઈ?

‘કામદેવના પક્ષનો જેમણે નાશ કર્યો છે,...’ કામદેવનો પક્ષ એમનો જેમણે ભગવાન અરિદંતે નાશ કર્યો છે. આણ..દા..! ‘યક્ષ જેમના ચરણયુગલમાં નમે છે,...’ ઓલો ક્ષ છેને ક્ષ એટલે. ‘યક્ષ જેમના ચરણયુગલમાં નમે છે, તત્ત્વવિજ્ઞાનમાં જેઓ દક્ષ (ચતુર) છે,...’ ભગવાન. આણ..દા..! પૂર્વજ્ઞાન જેને કેવળજ્ઞાન પ્રગટ થયું એ તત્ત્વજ્ઞાનમાં જેઓ ચતુર છે. ‘બુધજ્ઞનોને જેમણે શિક્ષા (શિખામણ) આપી છે...’ ભાષા જુઓ, મૂઢને નહિ કહે. આણ..દા..! ‘બુધજ્ઞનોને જેમણે શિક્ષા (શિખામણ) આપી છે...’ સર્વજ્ઞ પરમાત્મા વિજ્ઞાન અને જ્ઞાનીઓને જેણે શિખામણ આપી છે. આણ..દા..! ‘અને નિર્વાણાદીક્ષા જેઓ ઉચ્ચ્યર્યા છે,...’ આણ..દા..! નિર્વાણ સિદ્ધપદને પ્રામ થવાની જેણે દીક્ષા લીધી છે. આણ..દા..! એવા પજપત્ર જિનેન્દ્ર જ્યવંત છે. લ્યો! એવા ભગવાન જ્ઞાણે વર્તમાન જ્યવંત છે. નજરે અરિદંત ભગવાનની દશા નજરે તરવરે છે. આણ..દા..! કામીને જેમ કામનો પ્રેમ હોય અને જેના ઉપર પ્રેમ હોય એ એને આમ નજરે તરવરે. એ આવ્યું... એ આવ્યું... એમ અહીં પરમાત્માનો પ્રેમ છે. આણ..દા..! નજરે કેવળજ્ઞાનાદિ અમને તરે છે, કહે છે. આણ..દા..! એવા જિનેન્દ્રદેવ જ્યવંત છે. છેલ્લો કણશ. પાંચ કણશ લીધા પાંચ.

(માલિની)

મદનનગસુરેશः કાન્તકાયપ્રદેશઃ

પદવિનતયમીશः પ્રાસ્તકીનાશપાશઃ।

દુરઘવનહૃતાશः કીર્તિસંપૂર્તિશાશः

જયતિ જગદ્ધીશઃ ચારુપદ્મપ્રભેશઃ॥૧૦૦॥

‘શ્લોકાર્થ :- કામદેવવર્ણી પર્વતને માટે (અર્થાત् તેમને તોડી નાખવામાં) જેઓ (વજધર) ઈન્દ્ર સમાન છે,...’ ઈન્દ્રને જેમ વજ હોય અને મારે પ્રદાર કરીને. કરોડો મનુષ્યનો સંહાર થાય, એમ ભગવાને ‘કામદેવવર્ણી પર્વતને માટે (અર્થાત્ તેમને તોડી નાખવામાં) જેઓ (વજધર) ઈન્દ્ર સમાન છે,...’ વજને ધરનાર ઈન્દ્ર. આણ..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદના ભાનમાં પ્રગટ દશા છે એને કામ જીતી ગયેલો છે. આણ..દા..! ‘કાન્ત (મનોહર) જેમનો કાયપ્રદેશ છે,...’ શરીર જ જેનું મનોહર છે. કાન્ત કીધુંને? મનોહર. જેમનો કાયપ્રદેશ. શરીરના આણુએ આણુઓ કાન્ત-મનોહર છે. આણ..દા..! એના જેવા પુષ્ય ઉત્કૃષ્ટ તીર્થકરને જ હોય છેને? આણ..દા..! એવું તો શરીર સુંદર હોય છે કહે. જેમાં દજાર નેત્ર કરીને ઈન્દ્ર જોવે તોપણ સંતોષ ન થાય. જેની પવિત્રતાની તો વાત શું કરવી? આણ..દા..!

શરીરનો પ્રદેશ. જોયું? એમ શબ્દ છે. કાયના અવયવે અવયવ આણુઓ કાન્ત નામ મનોહર છે જેના.

‘મુનિવરો જેમનાં ચરણમાં નમે છે,...’ ક્યાં? સિદ્ધ થયા એને? અહીંયાં. સમવસરણમાં જાણો બિરાજે છે અને મુનિવરો તેના ચરણમાં નમે છે એવી રીતે ભગવાન યાદ આવ્યા છે. સમજાણું કાંઈ? અલંકિત. આણા..દા..!

‘કાન્ત (મનોહર) જેમનો...’ મનને હરે એવા તો કાયાના પ્રદેશ છે. એક-એક અવયવ સુંદર છે, કહે છે. ‘મુનિવરો જેમનાં ચરણમાં નમે છે, યમના પાશનો જેમણો નાશ કર્યો છે,...’ આણા..દા..! સંસારના ભવરૂપી યમ એનો નાશ કર્યો છે. બંધન-બંધન. યમરૂપી પાસડો બાંધે છેને. સંસારનું બંધન જેણો નાશ કર્યું છે. ‘દુષ્ટ પાપરૂપી વનને (બાળવા) માટે જેઓ અભિન્ન છે,...’ આણા..દા..! પાપનું મોટું વન હોય અભિન્ન મોહને બળી જાય એમ પાપરૂપી દુષ્ટ વન એને બાળી નાખવા ભગવાન અભિન્ન સમાન છે. એવો જ આ આત્મા છે એમ કહે છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..!

‘સર્વ દિશાઓમાં જેમની કીર્તિ વ્યાપી ગઈ છે...’ તીર્થકર છેને. ચારેય દિશામાં જેમની કીર્તિ વ્યાપી છે ‘અને જગતના જેઓ અધીશ (નાથ) છે,...’ જાણનાર છેને? આણા..દા..! ‘તે સુંદર પચ્ચપ્રભેશ જ્યવંત છે.’ સુંદર પચ્ચપ્રભ અધીશ જ્યવંત છે. આણા..દા..! બધામાં જ્યવંત છે એમ લખ્યું છે હોં. પાંચેય શ્લોકમાં. એ અરિહંતની વ્યાખ્યા આપી. કેમકે અરિહંત આવા છે ઈ બરાબર જાણો અને ઓળખે, એનું બહુમાન કરે એને શુભભાવ થાય. એને ઓળખીને અંદરમાં ઓળખે તો કલ્યાણ થાય. એટલે વ્યવહારચારિત્રમાં નાખ્યું છે. શુભભાવ છેને. પુષ્ય છે ઈ. અરિહંતની ભક્તિ, પૂજા, સ્તુતિ પુષ્ય શુભભાવ છે. એ સો ગાથા થઈ. સો કળશ. ગાથા ૭૧. ગાથા ૭૧ થઈ. એ અરિહંતની વ્યાખ્યા આપી વ્યવહારચારિત્રમાં. કેમકે અરિહંતને ઓળખવા, માનવા એ જાતનું પરલક્ષી છેને. અથી એને શુભભાવ થાય. એ શુભભાવ એ વ્યવહારચારિત્રમાં આવે, પુષ્યબંધમાં આવે છે. આણા..દા..!

કુંદુંદાચાર્ય કહે, મારી ભાવના માટે મેં આ નિયમસાર બનાવ્યું છે. એમ નાખ્યું કે અરિહંતનું આ પ્રમાણે પરપદાર્થ છેને આત્માથી? આ આત્માથી બિત્ત ચીજ છે. એવા અરિહંતને માનવા, શ્રદ્ધવા, ભક્તિ, પૂજા એ બધો પુષ્યભાવ છે, ધર્મભાવ નહિ. સમજાણું કાંઈ? અથી વ્યવહારચારિત્રમાં નાખ્યા આ બધા. પંચમહાવ્રત, પાંચ સમિતિ, ગુમિ અને પંચપરમેષ્ઠી. આણા..દા..! સિદ્ધ ભગવાન. નમો સિદ્ધાણાં.

ણદૃકુક્મબંધા અદૃમહાગુણસમળિયા પરમા।

લોયગઠિદા ણિચ્ચા સિદ્ધા તે એરિસા હોંતિ॥૭૨॥

સિદ્ધ ભગવાન આવા હોય.

છે અણ કર્મ વિનષ્ટ, અણ મહાગુણો સંયુક્ત છે,
શાશ્વત, પરમ ને લોક-અગ્રવિરાજમાન શ્રી સિદ્ધ છે. ૭૨.

એ સિદ્ધ ભગવાન 'ટીકા :- સિદ્ધિના પરંપરાહેતુભૂત...' કોની? આ આત્માની સિદ્ધિના. સાક્ષાત્ હેતુ તો પોતે ભગવાન આત્મા છે પોતાનો, પણ ભગવાન છે એ સિદ્ધિની પરંપરાનો હેતુ નિમિત છે વ્યવહાર. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? પણ કોને? જેને આત્મજ્ઞાન અને દર્શન જેને આત્માના...

શ્રોતા :- આપ 'કોને' કહો છો તો ...

પૂજ્ય ગુસ્ટેવશ્રી :- ત્યારે ઈ અહીં તો કહેવું છે. અહીં તો નિશ્ચયસહિત વ્યવહાર લેવો. આણા..દા..! એકલા છે ભગવાન એ તો ભક્તિ આદિ કરે એ તો પુણ્ય છે. અને આત્માના ભાન, ઓળખાણ, અનુભવસહિત નિર્વિકલ્પ આનંદના વેદનની ભૂમિકામાં સિદ્ધિને, સિદ્ધને યાદ કરે તો એ શુભભાવ થાય, તો પણી શુભને ટાળીને મુક્તિ પામશે. માટે પરંપરા હેતુ કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ?

મુક્તિના 'પરંપરાહેતુભૂત એવા ભગવંત સિદ્ધપરમેષ્ઠીઓનું સ્વરૂપ અહીં કહ્યું છે.' '(ભગવંત સિદ્ધો કેવા હોય છે?) (૧) નિરવશેષપણો અંતર્મુખાકાર, ધ્યાનધ્યેયના વિકલ્પરાહિત નિશ્ચય-પરમશુક્લધ્યાનના બળથી જેમણે આઠ કર્મના બંધને નષ્ટ કરેલ છે એવા;...'. સાથે વર્ણન કર્યું છે. સિદ્ધ ભગવાને આઠ કર્મનો શી રીતે નાશ કર્યો? આ અપવાસ કર્યા ને ઉણોદરી કરી ને રસત્યાગ કરીને એને લદ્ધિને આઠ કર્મનો નાશ થયો? અને .. એ તો વિકલ્પ છે. અહીં તો અંતર્મુખ 'નિરવશેષપણો = અશેષત; કાંઈ બાકી રાખ્યા વિના; સંપૂર્ણપણો; સર્વથા. (પરમ-શુક્લધ્યાનનો આકાર અર્થાત્ સ્વરૂપ સંપૂર્ણપણો અંતર્મુખ હોય છે.)' પૂર્ણાનંદનો નાથ પ્રભુ ત્યાં અંતર્મુખ પરિણામ જેણે પૂરા કર્યા છે. આણા..દા..!

ભગવાનની સ્તુતિ તો શુભભાવ છે, બહિર્મુખ ભાવ છે. સમજાણું કાંઈ? પણ એમણે સિદ્ધપદ કેમ મેળવ્યું? કાંઈ બાકી રાખ્યા વિના એટલે બહારનો કોઈપણ અંશ રાખ્યા વિના અંતર્મુખ ઉત્તરી ગયા હતા ઈ. આણા..દા..! 'નિરવશેષપણો અંતર્મુખાકાર,...' એટલે અંતર્મુખ જેનું સ્વરૂપ. આણા..દા..! ભગવાન આનંદ અને જ્ઞાનનો સાગર પ્રભુ આત્મા એ એણે અંતર્મુખ અંદર ધ્યાન કરીને. આણા..દા..! સિદ્ધ ભગવાનનું ધ્યાનાદિ તો વિકલ્પ છે, કહે છે. જેણે સિદ્ધપદ કેમ મેળવ્યું? આણા..દા..! બહારના કોઈપણ લક્ષ વિના-સર્વથા બહારનું લક્ષ છોડી દઈ-સર્વથા ભગવાન પૂર્ણાનંદનું નિધાન એમાં સ્વરૂપમાં, એમાં જોડી દઈ. આણા..દા..! જેણે નિર્વિકલ્પપણે પૂર્ણ ધ્યાન પ્રગટ કર્યું. એટલે સ્વનો આકાર .. ગળી ગયો છે.

શ્રોતા :- સિદ્ધ બનવાની રીત.

પૂજ્ય ગુસ્ટેવશ્રી :- આ રીત છે.

‘નિરવશેખપણો અંતર્મુખાકાર,...’ અંતર્મુખ. ભગવાન પૂર્ણ આનંદસ્વરૂપ આત્મા બિરાજે છે એની સન્મુખ. બાહ્યથી વિમુખ અને અંતરથી સન્મુખ. આદા..દા..! એવું જે ‘ધ્યાનધ્યેયના વિકલ્પરહિત...’ ‘હું ધ્યાન કરું છું અને ધ્યાતા છું’ એવો જે રાગ છે એનાથી રહિત ‘નિશ્ચય-પરમશુક્લધ્યાનના બળથી...’ લ્યો! નિશ્ચય-પરમશુક્લધ્યાન-ઉજ્જું ધ્યાન-આનંદની રમતમાં નિર્વિકલ્પ સ્વસંવેદનની ઉગ્રતાનું ધ્યાન. આદા..દા..! એના ‘બળથી જેમણે આઈ કર્મના બંધને નષ્ટ કરેલ છે...’ કદો, સમજાણું કાંઈ? એટલે સિદ્ધપદ કેમ પામ્યા એ વાત નથી. સિદ્ધપદ એ કાંઈ બહારની ડિયાકાંડથી પમાતો નથી. આદા..દા..! સિદ્ધપદ તો અંતરસ્વરૂપ ભગવાન અનાકૃણ આનંદનો રસનો કંદ પ્રભુ એવો અંતર્મુખ સ્વરૂપ જેનું છે એવું શુક્લધ્યાન કરીને આઈ કર્મનો નાશ કર્યો છે. આદા..દા..! આવો સિદ્ધપદ પામવાનો માર્ગ છે એમ કહે છે. જ્યાં પૂર્ણ આનંદ પડ્યો છે તેના સમીપમાં એના સ્વરૂપનું ધ્યાન કર્યું એણે એમ કહે છે.

‘(૨) ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વાદિ અણ ગુણોની પુષ્ટિથી તુષ્ટ;...’ છે. એ ગુણ લીધા છે એ અહીં પર્યાપ્ત છે. ક્ષાયિકસમકિત આદિ છેને? ‘સિદ્ધભગવંતો ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ,...’ એ પર્યાપ્ત છે દોં. એ ગુણ લીધા છે એનો અર્થ પર્યાપ્ત છે. આદા..દા..! આ સમકિતને પર્યાપ્ત કીધી હતીને? આત્મધર્મમાં આવ્યું હતું. સમ્યજ્ઞર્શન એ પર્યાપ્ત છે. ત્યારે એક હતા ક્ષુદ્રક .. એનો આવ્યો હતો લ્યો. એ કહે વિચારીને તો લખો. સમકિત આદિ.. એને તો ગુણ પ્રગટ્યા છે. એને તો ગુણ છે. એને તમે પર્યાપ્ત કહો છો? સિદ્ધ ભગવાનને અનંતા ગુણ પ્રગટ્યા છે. અરે! ગુણ એટલે પર્યાપ્ત. આદા..દા..! ગુણ તો ત્રિકાળ છે. ગુણ પ્રગટ્યા છે એનો અર્થ પર્યાપ્ત પ્રગટી છે. ગુણ પ્રગટા હશે? ગુણ તો ત્રિકાળ છે. એને આશ્રયે પર્યાપ્ત પ્રગટ થાય એને અહીંયાં ગુણ પ્રગટે કહેવામાં આવે છે. ... સમકિત આદિને.. પર્યાપ્તનો ગુણ છે. અહીંયાં એમ નથી જુઓ, ‘ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વાદિ અણ ગુણોની...’ શબ્દ ગુણ છે મૂક્યો પણ પર્યાપ્ત છે. ક્ષાયિકસમકિત આદિ આઈ ગુણ એટલે પર્યાપ્ત છે એ તો. મોટી ચર્ચા ચાલી હતી પહેલી. ક્ષાયિકસમકિત આદિ અણ ગુણો એની પર્યાપ્ત. અહીં ત્યાં હતુંને જરી દ્યારમાં થોડું. કેવળજ્ઞાનાદિ બધા ગુણ છે. એમ હતું. પ્રકાશચંદ. દ્યારમાં. ગુણ તો શબ્દ વાપર્યો છે. રાગ, વિકાર જે અવગુણ હતા ઈ હતી તો પર્યાપ્ત, પણ એના અવગુણ હતા એનો નાશ થયો એટલે ગુણ પ્રગટ્યા એટલે છે તો પર્યાપ્ત. આદા..દા..! અને દ્રવ્ય, ગુણ અને પર્યાપ્તની ખબર ન મળો. આદા..દા..! ‘ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વાદિ અણ ગુણોની...’ વ્યવહારથી તો અનંતા ગુણો અંદર પ્રગટ્યા પર્યાપ્તમાં.

‘(૩) વિશિષ્ટ ગુણોના આધાર હોવાથી...’ સિદ્ધ ભગવાન ‘વિશિષ્ટ ગુણોના આધાર હોવાથી તત્ત્વનાં ત્રણ સ્વરૂપોમાં પરમ;...’ છે. આદા..દા..! બહિ:તત્ત્વ, અંત:તત્ત્વ અને પરમતત્ત્વ એવા ત્રણ તત્ત્વસ્વરૂપમાં પરમતત્ત્વસ્વરૂપ છે. બહિ:તત્ત્વ રાગાદિને પોતાનો માનનારો

અથવા નિર્મળ પર્યાય તે બહિઃતત્ત્વ. અંતઃતત્ત્વ એ ત્રિકાળી. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? અને પરમતત્ત્વ નિર્મળ પર્યાય પૂર્ણ થઈ ગઈ. એવા પરમતત્ત્વ જેવા ત્રણ તત્ત્વસ્વરૂપમાં પરમતત્ત્વ છે ભગવાન. અંતરાત્માને ગ્રગટ થઈ છે ત્યાં દજુ પરમસ્વરૂપ નથી. ભગવાનને હોય નહિ.. જેણે પરમાત્મપદ સિદ્ધપદ ગ્રગટ થયું અને પોતાના પદથી ચ્યુત થવાનો અને અભાવ છે. આણા..દા..! એટલે કે સિદ્ધપર્યાય એમ ને એમ સાદિ-અનંત રહેવાની છે. આણા..દા..! અહીંયાં તો આજે જન્મે અને મરે ત્યાં સુધી દેહ. એટલો કાળ રહે. પછી જાઓ. અને એમ નથી. એ તો જે ઉત્પત્ત થઈ પર્યાય એ સાદિ-અનંત રહેશે એમ ને એમ. અહીં જન્મ થયો કહેવાયને શરીરને વ્યવહારે એ મૃત્યુ સુધી રહેશે. થઈ રહ્યું જાઓ રખડવા.

અહીં તો કહે છે કે અભૂત નામ ભૂતકાળે સિદ્ધની ગ્રગટી નહોતી એ ગ્રગટી એટલે હવે અને ચાર નાશ નહિ થાય. પ્રવચનસારમાં આવે છે. ઉત્પાદ વિનાનો વિનાશ, વિનાશ વિનાનો ઉત્પાદ. એવો પાઠ છે. એટલે? કે સિદ્ધ ભગવાનને સંસારનો નાશ થયો એ ઉત્પાદ વિનાનો નાશ થયો. હવે એ ઉત્પાદ કદી નહિ થાય. અને સિદ્ધ ભગવાનને જે કેવળજ્ઞાનાદિ ઉત્પાદ થયો એ વ્યય વિનાનો ઉત્પાદ છે. સમજાય છે કાંઈ? પ્રવચનસારમાં છે. એ તો ઉપજ્યા એ ઉપજ્યા કહે છે. હવે એ સિદ્ધપદની પર્યાયનો વ્યય થાય એમ બને નહિ. અને વ્યય થયો એ થયો સંસારનો હવે એનો ઉત્પાદ કદી થાય નહિ. ઈ અહીં કહેવા માગે છે. ‘સિદ્ધપર્યાયમાંથી) ચ્યુત થવાનો અભાવ હોવાને લીધે નિત્ય;...’ છે એ. એ અપેક્ષાએ હોં. પર્યાય કાયમ રહેવાની છેને? આવા સિદ્ધ ભગવંત એ પરમેષ્ઠી હોય છે. આવા ભગવાન સિદ્ધપરમેષ્ઠી. અહીંયાં કીધુંને સિદ્ધના પરંપરા હેતુ પહેલું. સિદ્ધ ભગવાન મુજિતના પામનારા જીવને પરંપરા હેતુ છે. આણા..દા..! સાક્ષાત્ હેતુ આત્મા. પોતાનો આત્મા સિદ્ધનો સાક્ષી. આ વચ્ચમાં શુભભાવ આવે અને પરંપરા હેતુનો ઉપચાર કરીને કહી દીધું, છે તો બંધનું કારણ. સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- .. અભાવ

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- અભાવ કરશેને.

‘(હવે, ૭૨મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ ત્રણ શ્લોક કહે છે :)’ વ્યો.

(માલિની)

વ્યવહરણનયેન જ્ઞાનપુંજઃ સ સિદ્ધઃ

ત્રિભુવનશિખરાગ્રગ્રાવચૂડામણઃ સ્યાત्।

સહજપરમચિચ્છિન્તામળૌ નિત્યશુદ્ધે

નિવસતિ નિજરૂપે નિશ્ચયેનૈવ દેવઃ॥૧૦૧॥

‘શ્લોકાર્થ :- વ્યવહારનયથી જ્ઞાનપુંજ એવા તે સિદ્ધભગવાન ત્રિભુવનશિખરની

ટોચના...’ વ્યવહારથી છે એમ કહે છે. ઉપર રહે એમ કહેવું એ વ્યવહાર છે. અંદરમાં જે રહ્યા છે તે નિશ્ચય છે. ત્રિભુવનના શિખર ઉપર સિદ્ધ ભગવાન છે ઈ વ્યવહારથી કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? ‘વ્યવહારનયથી...’ એટલે પછી. ‘જ્ઞાનપુંજ એવા તે સિદ્ધભગવાન...’ સિદ્ધ ભગવાન કેવા છે? કે જ્ઞાનનો પુંજ છે. એકલો જ્ઞાનનો ઢગલો છે. સિદ્ધભગવાન એટલે જ્ઞાનનો પુંજ. જેમાં નથી રાગ, નથી સંસાર, નથી ભવ, નથી ભય નથી. એવા સિદ્ધ ભગવાન એકલા જ્ઞાનના પુંજ છે સિદ્ધ ભગવાન. નમો સિદ્ધાણં. અહીંયાં નમો સિદ્ધાણંની ખબર ન મળે. જ્ય નારાયણ બોલીને હંડે જાય. સિદ્ધ જેણે આત્માના આનંદના ધ્યાનથી જેણે સિદ્ધપદની પ્રાપ્તિ કરી છે એ વ્યવહારનયથી લોકને અગ્રે રહે છે તેમ કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

‘ત્રિભુવનશિખર...’ ત્રણ ભુવનના શિખર ઉપર સિદ્ધ ભગવાન અધો, મધ્ય અને ત્રીઓ એમાં ઉપર બિરાજમાન છે. ‘ત્રિભુવનશિખરની ટોચના (ચૈતન્યધનરૂપ) નક્કર ચૂડામણિ છે;....’ છે? ‘શિખામણિ; કલગીનું રત્ન; ટોચ ઉપરનું રત્ન.’ ચૌદ બ્રતાંડની ઉપર સિદ્ધ ભગવાન બિરાજે છે. આણ..દા..! ત્રિભુવનશિખર. ત્રણ ભુવનના શિખર ઉપર બિરાજે છે ભગવાન. આણ..દા..! ‘નક્કર ચૂડામણિ છે;...’ કહે છે. મજબુત ચૂડામણિ. ઓલું ચૂડામણિ તો પોલું હોય આમ. આણ..દા..! ‘નિશ્ચયથી તે દેવ...’ સિદ્ધ ભગવાન નમો સિદ્ધાણં કેવા છે? ‘નિશ્ચયથી તે દેવ સહજપરમચૈતન્યચિંતામણિસ્વરૂપ...’ સ્વભાવિક પરમચૈતન્ય ભગવાન આનંદનો નાથ ગ્રબુ એવા ચિંતામણિ સ્વરૂપ છે. આણ..દા..! ‘નિત્યશુદ્ધ...’ નિત્યશુદ્ધ છે. સિદ્ધ ભગવાનને હવે કદી અશુદ્ધતા થતી નથી. આણ..દા..! પરમ ચૈતન્ય ચિંતામણિ જોયું? અંદરનું ચિંતામણિરત્ન ભગવાન આત્મા. ચૈતન્યસ્વરૂપ ભગવાન નિત્ય ચિંતામણિ છે. એકાગ્રતા વર્તે છે એમાં આનંદની ધારા વહે છે. આણ..દા..!

‘નિજરૂપમાં જ વસે છે.’ એ નિશ્ચય. બે લીધાને? ‘વ્યવહારનયથી જ્ઞાનપુંજ એવા તે સિદ્ધભગવાન ત્રિભુવનશિખરની ટોચના નક્કર ચૂડામણિ છે;...’ એ વ્યવહારથી. ‘નિશ્ચયથી...’ શિખર ઉપર લોકમાં કહેવું એ તો વ્યવહાર છે. ‘દેવ સહજપરમચૈતન્યચિંતામણિસ્વરૂપ નિત્યશુદ્ધ નિજ રૂપમાં વસે છે.’ ઈ. સિદ્ધ ભગવાન પોતાના રૂપમાં વસે છે. શિખરમાં લોકાગ્રે કહેવું એ તો વ્યવહાર છે. આણ..દા..! ૧૦૨.

(સ્નગધરા)

નીત્વાસ્તાન् સર્વદોષાન् ત્રિભુવનશિખરે યે સ્થિતા દેહમુક્તા:

તાન् સર્વાન् સિદ્ધસિદ્ધયૈ નિરૂપમવિશદ્જાનદ્વક્ષશક્તિયુક્તાન्।

સિદ્ધાન્ નષ્ટાષ્ટકર્મપ્રકૃતિસમુદ્યાન્ નિત્યશુદ્ધાનનન્તાન્

અવ્યાબાધાન્રમામિ ત્રિભુવનતિલકાન્ સિદ્ધસીમન્તિનીશાન્॥૧૦૨॥

આણ..દા..! ‘શ્લોકાર્થ :- જેઓ સર્વ દોષોને નષ્ટ કરીને દેહમુક્ત થઈને ત્રિભુવનશિખરે સ્થિત છે,...’ એ વ્યવહાર પાછો.. આણ..દા..! ‘સર્વ દોષો...’ શર્જણ એ પુણ્ય અને પાપ બધા દોષ હતા. ‘નષ્ટ કરીને...’ આણ..દા..! દેહમુક્ત થયા. ભગવાન સિદ્ધ તો દેહમુક્ત થઈ ગયા. ‘ત્રિભુવનશિખરે સ્થિત છે,...’ આણ..દા..! ‘જેઓ નિરૂપમ વિશદ (-નિર્મળ) જ્ઞાનદર્શનશક્તિથી યુક્ત છે,...’ શું કહે છે? ભગવાન, સિદ્ધ ભગવાનને જ્ઞાન-દર્શન કેવા છે? કે જેને કોઈ ઉપમા નથી. અને તે વિશદ નામ નિર્મળ છે. આણ..દા..! વસ્તુ છેને. પત્થરનો દીરો એ વસ્તુ છે. એમ આ ચૈતન્ય અરૂપી ભગવાન એ વસ્તુ છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! જેના જ્ઞાન અને આનંદની દર્શાને ઉપમા નથી કોઈ. એવા નિર્મળ શક્તિથીસહિત છે ભગવાન.

‘જેમણો આઠ કર્મની પ્રકૃતિના સમુદ્દરાયને નષ્ટ કર્યો છે,...’ એ વય કર્યો. પહેલા આઠ હતા એમ સિદ્ધ કર્યું. પછી નાશ કર્યા છે. ‘જેઓ નિત્યશુદ્ધ છે,...’ નિત્ય નિર્મળ કાપમ નિત્ય નિર્મળાનંદ પ્રભુ અનંત કેવળજ્ઞાનની જ્યોતથી નિત્ય શુદ્ધ નિર્મળ છે પ્રભુ. આણ..દા..! આમ સિદ્ધ થાય તારે આવી દર્શા હોય છે. એવો જ આ આત્મા થઈ શકે એવી લાયકાતવાળો એમ સિદ્ધ કરવું. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘જેઓ નિત્યશુદ્ધ છે, જેઓ અનંત છે,...’ આણ..દા..! અનંત એટલે? જેના આનંદ આદિની માપ-શક્તિ નથી. અનંત-અનંત છે. આણ..દા..! અને સંખ્યા લો તો સિદ્ધ પણ અનંત છે. ‘અવ્યાબાધ છે,...’ આણ..દા..! જેને કોઈ વિધન કરનાર કોઈ ત્યાં છે નહિ. આણ..દા..!

‘ત્રણલોકમાં પ્રધાન છે...’ ત્રણલોકમાં એ ઉંચા છે. પ્રધાન એટલે? રાજી અને પ્રધાન એમ નહિ. પ્રધાન એટલે ઉત્કૃષ્ટ. ત્રણલોકમાં જે ઉત્કૃષ્ટ છે. કોઈ કહે વળી રાજી છે અને પ્રધાન નીચો હોય. અહીં તો ત્રણલોકમાં પ્રધાન છે. ઉંચામાં ઉંચી ચીજ એ છે. આણ..દા..! ‘અને મુક્તિસુંદરીના સ્વામી છે,...’ આણ..દા..! પરમાનંદ શિવરમણિ જેને પ્રગટી છે. પરમાનંદની શાંતિ અને આનંદની પરિણાતિ જેને પ્રગટ થઈ છે એના એ સ્વામી છે. આણ..દા..! અહીં કહે છેને કે ભાઈ! આ પત્નીનો પતિ સ્વામી છે. ધૂળનોય નથી. એ તો માન્યું છે અજ્ઞાનીએ. આણ..દા..! આ તો મુક્તિસુંદરીનો સ્વામી ‘તે સર્વ સિદ્ધોને...’ આણ..દા..! ‘સિદ્ધની પ્રાપ્તિ અર્થે...’ મુનિરાજ કહે છે. આવા સર્વ સિદ્ધોને, અનંત સિદ્ધોને મારી મુક્તિની ‘પ્રાપ્તિ અર્થે હું નમું છું.’ એનો અર્થ કે મારે તો મુક્તિ જોઈએ, પણ તમને નમું છું એવા વિકલ્પથી મુક્તિ થશે એમ નહિ. નમું છું એવા વિકલ્પથી મારી મુક્તિ થશે એમ નહિ, પણ મારે તો સિદ્ધપદની પ્રાપ્તિ માટે તમને નમું. એટલે મારું ધ્યેય ત્યાં છે. ‘પ્રાપ્તિ અર્થે હું નમું છું.’ એ ૧૦૨ કળશ થયો લ્યો. વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુસ્તેવ!

**મહા વદ-૨, ખંગળવાર, તા. ૧૭-૦૨-૧૯૭૬,
કણશ-૧૦૩-૧૦૪, ગાથા-૭૩, પ્રવચન નં. ૧૮૧**

આ નિયમસાર. વ્યવહારચારિત્ર અધિકાર. ૭૨ ગાથાનો છેલ્લો કણશ. ૧૦૩.

પંચાચારસમગ્રા પંચિદિયદંતિદ્યણિદ્યલણા।

ધીરા ગુણગંભીરા આયરિયા એરિસા હોંતિ॥૭૩॥

(અનુષ્ટુભ)

સ્વસ્વરૂપસ્થિતાન् શુદ્ધાન् પ્રાસાષ્ટગુણસંપદઃ।

નષ્ટાષ્ટકર્મસંદોહાન् સિદ્ધાન् વંદે પુનઃ પુનઃ॥૧૦૩॥

સિદ્ધની વ્યાખ્યા છે આ. અરિહંતની વ્યાખ્યા ગઈ. સિદ્ધ ભગવાન જે નમો લોઅે સવ્ય સાહુણાં એ સિદ્ધ કેવા છે? 'શ્લોકાર્થ :- જેઓ નિજ સ્વરૂપમાં સ્થિત છે,...' પૂર્ણાંદનને પ્રામ ભગવાન સિદ્ધ પરમાત્મા અનંત સિદ્ધો, પોતાનું શુદ્ધ આનંદસ્વરૂપ તેમાં સ્થિત છે. એમ કહીને કોઈનું કાંઈ કરતા નથી, કોઈને મદદ કરતા નથી. એ પોતાના સ્વરૂપમાં સ્થિત છે. 'જેઓ શુદ્ધ છે,...' જે કાયમ એ પવિત્ર છે અનાદિ. એ સિદ્ધ છે એ તો કાયમ પવિત્ર જ છે. 'જેમણે આઠ ગુણરૂપી સંપદા પ્રામ કરી છે...' ગુણ શબ્દે પર્યાપ્ત છે. અનંત કેવળજ્ઞાન, અનંતદર્શન એવા ગુણો જે એટલે પર્યાપ્તને જેણો પ્રામ કરી છે. શક્તિમાં હતી એ પર્યાપ્તમાં જેણો પ્રામ કરી છે. આણ..ણ..!

'જેમણે આઠ કર્માનો સમૂહ નાણ કર્યો છે,...' આઠ કર્મો છે તેનો જેણો નાશ કર્યો છે. 'તે સિદ્ધોને...' આવા સિદ્ધ હોય તેને હું જાણીને 'હું ફરીફરીને વંદું છું.' આણ..ણ..! છે શુભવિકલ્પ, શુભરાગ. સિદ્ધને વંદન, પાંચ નોકારને વંદન એ બધો શુભરાગ છે. એ બધો વ્યવહાર આવે. વ્યવહારનો અધિકાર છેને? સમજાણું કાંઈ? સિદ્ધને નમસ્કાર કરતાં સંવર-નિર્જરા થાય એમ નથી. સંવર-નિર્જરા તો આત્મા આનંદસ્વરૂપ ચૈતન્ય જ્ઞાયકભાવ અનો આશ્રય કરે તો એને સંવર-નિર્જરા થાય. આણ..ણ..! ભગવાનને વંદન પણ કહે છે એ પુષ્યનું કરાણ છે. આણ..ણ..! વ્યવહાર નાખ્યો છેને. છતાં એને પરમાત્માને વંદન કરવાનો ભાવ આવે. એ સિદ્ધની વ્યાખ્યા થઈ.

હવે ત્રીજું. ત્રીજું પદ. નમો લોઅે સવ્ય આઈરિયાણાં. એ તો નમો લોઅે સવ્ય અરિહંતાણાં પદ તો ટૂંકું કર્યું છે. નહિતર છે તો નમો લોઅે સવ્ય ત્રિકાળવર્તી અરિહંતાણાં. આમ પદ છે. નમો લોઅે સવ્ય ત્રિકાળવર્તી અરિહંતાણાં. ત્રણે કાળમાં વર્તનારા અરિહંતોને ઘવલમાં એ રીતે પાઠ છે. નમો લોઅે સવ્ય ત્રિકાળવર્તી સિદ્ધાણાં. પછી નમો લોઅે સવ્ય ત્રિકાળવર્તી

આઈરિયાણં. નમો લોએ સવ્ય ત્રિકાળવતી ઉવજાયાણં, નમો લોએ સવ્ય ત્રિકાળવતી સાહુણં. એ ત્રિકાળવતી કાઢી નાખીને પછી નમો લોએ સવ્ય સાહુણં રાખ્યું. ત્રિકાળવતી કાઢી નાખ્યું અને પહેલામાં આ કાઢી નાખ્યું નમો લોએ સવ્ય અરિહંતાણં. નમો લોએ સવ્ય સિદ્ધાણં સાધુમાં નાખ્યું નમો લોએ સવ્ય સાહુણં. પણ ઈ બધાને લાગુ પડે. અરિહંતને, સિદ્ધને, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, મુનિ પાંચેયને લાગુ પડે છે.

શ્રોતા :- નિગોદમાં હોય તેને પણ લાગુ પડે?

પૂજ્ય ગુસ્ટેવશ્રી :- હો ભલે ભવિષ્યમાં તે થવાના છે એને વર્તમાન નમસ્કાર. આણા..દા..! ત્રિકાળવતી અરિહંતાણં, ત્રિકાળવતી સિદ્ધાણં. આ તો જૈનર્શનની ગણનતા છે. હજુ એ જેને ભવિષ્યમાં તીર્થકર થવાના, કેવળી થવાના, પણ વર્તમાન ભલે નિગોદમાં હોય. પણ ઓલી દશાને વંદન કરે છેને? આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એથી અહીંયાં આચાર્યની વાત છે. જૈનના આચાર્ય કેવા હોય? આણા..દા..! જૈનમાં નમો લોએ સવ્ય આઈરિયાણં અથવા નમો આઈરિયાણં, નમો લોએ સવ્ય આઈરિયાણં. એ કેવા આચાર્ય હોય? એનું જ્ઞાન જોશેને એને? જેને-તેને આચાર્ય માને (એ ન ચાલે). વીતરાગ કોને આચાર્ય કહે છે? આણા..દા..! એ ગાથા બોલાઈ ગઈ છે.

પંચાચારસમગ્રા પંચિદિયદંતિદ્યણિદ્લણા।

ધીરા ગુણગંભીરા આયરિયા એરિસા હોંતિ॥૭૩॥

પરિપૂર્ણ પંચાચારમાં, વળી ધીર ગુણગંભીર છે,
પંચેદ્રિગજના દર્દદલને દક્ષ શ્રી આચાર્ય છે. ૭૩.

‘ટીકા :- અહીં આચાર્યનું સ્વરૂપ કહ્યું છે.’ છે? ૭૩ ગાથા. ‘(ભગવંત આચાર્યો કેવા હોય છે?)’ ભાષા દેખો, છેલ્લે શબ્દ છે ટીકામાં. એ અહીંયાં નાખ્યું છે. ભગવંતો આચાર્ય. છેલ્લે એ પહેલું નાખ્યું ઓળખાવા. આચાર્ય તો ભગવાન કહેવાય. આણા..દા..! ભગવંત મહિમાવંત જેનું સ્વરૂપ છે એવા આચાર્ય કેવા હોય છે? આણા..દા..! પોતે જ્ઞાન નામના આચાર્યમાં પરિપૂર્ણ હોય છે. એટલે? આત્માનો જે જ્ઞાનસ્વભાવ છે. તેની પર્યાયમાં જ્ઞાનની પર્યાય પ્રગટ કરીને તેમાં તત્પર છે. આણા..દા..! જ્ઞાનમાં પરિપૂર્ણ છે પર્યાયમાં હો. વસ્તુ તો જ્ઞાનપૂર્ણ છે, દ્રવ્ય તરીકી, વસ્તુ તરીકી આત્મા પરિપૂર્ણ છે. પણ આ આચાર્ય પર્યાયમાં જ્ઞાનમાં પરિપૂર્ણ છે. આણા..દા..! જ્ઞાનાંદ્રસ્વરૂપ ભગવાન એના જ્ઞાનની પર્યાયમાં, આચરણમાં, નિર્વિકલ્પ આનંદરૂપી આચરણમાં તે પરિપૂર્ણ છે. આણા..દા..! આ છે નિશ્ચયની વાત, પણ વંદન કરે છે એને એ વ્યવહાર લાગુ પડ્યો. કારણ કે વંદન કરનાર છે એ આચાર્યને વંદન કરે છે. આચાર્ય તો પરદ્રવ્ય છે. એને વ્યવહાર કથ્યો. એથી આ વ્યવહારનો અધિકાર છે. સમજાણું કાંઈ?

વ્યવહારનો અધિકાર છે એટલે આ પાંચ વ્યવહાર છે એમ નથી. શું કીધું સમજાણું?

આ જે છે જ્ઞાનમાં આચાર્યથી. આચાર્ય એટલે જ્ઞાનસ્વરૂપ ભગવાન, એની વર્તમાન પર્યાયમાં જ્ઞાનની પ્રગટનાની દશામાં એ પરિપૂર્ણ છે. આહા..હા..! જેને જ્ઞાનચાર ઉગ્રપણે જેને પ્રગટ થયો છે. આહા..હા..! ભણતર-બણતરની અહીં વાત નથી. અંદર જ્ઞાનની પર્યાયનો અંકુર ફૂટ્યો છે. જે જ્ઞાનસ્વરૂપ આખો, જ્ઞાનસ્વરૂપ સાગર ભગવાન એની પર્યાયમાં જ્ઞાનની અંકુરદશા ફૂટી છે. એ જ્ઞાનની પર્યાયના આચરણમાં એ પરિપૂર્ણ છે. આહા..હા..! તેથી ભગવાન આચાર્ય કીધા છે.

‘દર્શન,...’ આચારમાં પરિપૂર્ણ છે. સમ્યજ્ઞન. આહા..! પૂર્ણાંદનો નાથ પ્રભુ એનો અનુભવ થઈને પ્રતીત થવી એનું જે આચરણ, સમ્યજ્ઞનની આચરણદશા એને દર્શન-આચાર કરે છે. આ નિશ્ચયની વાત છે બધી. વ્યવહારચારિત્ર અધિકાર છે, પણ પંચપરમેષ્ઠી જે છે એ તો નિશ્ચયસ્વરૂપ છે. એને વંદન કરનારો છે એ વ્યવહારમાં જ્યા છે શુભભાવમાં. આહા..હા..! સમજાળું કાંઈ? આહા..હા..! ‘ચારિત્ર,...’માં જે પરિપૂર્ણ છે. આહા..હા..! જે આચાર્ય એને કહીએ કે આત્માના જ્ઞાનાનંદ સ્વભાવમાં. આહા..હા..! ચારિત્ર એટલે સ્વરૂપની રમણતા એમાં પરિપૂર્ણ છે. આહા..હા..! ચારિત્ર એટલે આનંદસ્વરૂપ ભગવાન, અતીન્દ્રિય આનંદસ્વરૂપ આત્મદળ એમાં એની રમણતા ચરવું, ચરવું, રમવું, જમવું. આહા..હા..! અતીન્દ્રિય આનંદનું ભોજન કરવું. એમાં એ ચારિત્રમાં એ પૂર્ણ છે. આહા..હા..! આ વ્રતાદિની વાત નથી હો. પંચમહાવ્રતને એ તો બધો વિકલ્પ રાગ છે. આ તો આનંદસ્વરૂપ ભગવાન એની પર્યાયમાં રમણતા, સ્વરૂપ ત્રિકાળમાં રમણતા, ચરવું, રમવું. આહા..હા..! ઢોર હોય છેને. ઘાસ ચરે છેને. નથી કહેતા કે ચરવા ગયા છે આ ઢોર. એમ આ આત્મા પર્યાયમાં ચરવા ગયો છે. આનંદને ચરે છે, શાંતિને ચરે છે. આહા..હા..! સમજાળું કાંઈ? જૈનના આવા આચાર્ય હોય છે. એ સિવાય અન્યમાં તો હતા નહિ. વસ્તુ જ નથી. એ તો પરમાત્મા ત્રિલોકનાથ જૈનદર્શનમાં આવા આચાર્ય હોય છે.

‘તપ...’ આચારમાં તપ-તપ. ઈચ્છા નિરોધ. ‘તપંતિ ઈતિ તપઃ’ સોનું જેમ ગેરુથી ઓપે અને શોભે છે એમ જેનો આત્મા ચારિત્રની ઉગ્રદશાથી અંદર આત્મા પવિત્રતાથી શોભે છે. આહા..હા..! સમજાળું કાંઈ? એવું તપ હો. આ તપ એટલે અપવાસને કરવું એ તો બધી નિમિત્તની વાતું છે. ‘તપંતિ ઈતિ તપઃ’ આનંદનો નાથ એની ચારિત્રની રમણતામાં ઉગ્રપણે પુરુષાર્થથી જે એકાગ્ર થાય છે એને અહીંયાં તપ કહેવામાં આવે છે. એ તપના આચરણમાં તે પરિપૂર્ણ છે. આહા..હા..! ‘વીર્ય...’ આચાર, પુરુષાર્થનો આચાર એ પંચાચાર દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર આદિમાં વીર્યની આચરણદશા, પુરુષાર્થ પૂર્ણ પ્રામિ માટે જે આચરણ એને વીર્યાચાર કરે છે. વ્યવહારવ્રત વિકલ્પ એની અહીં આચરણની વાત નથી. જ્ઞાન, દર્શન, આનંદ, ચારિત્ર અને ઈચ્છા નિરોધરૂપી પરિણાતિ નિર્મળદશા એમાં વીર્યનો આચાર, પુરુષાર્થ ફોરવે છે. આહા..હા..! કે જે વીર્યનું સ્વરૂપ પોતાના પવિત્ર સ્વભાવની પરિણાતિના આચરણમાં વીર્ય

જય છે અને વીર્યાચાર કહે છે. આહા..દા..!

‘એવા પાંચ આચારોથી પરિપૂર્ણાં...’ છે આચાર. આહા..દા..! વળી પાંચ ઈન્દ્રિયોના ‘સ્પર્શન,...’ ઈન્દ્રિ આ. ‘રસન, ધાળા, ચક્ષુ અને શ્રોત્ર નામની પાંચ ઈન્દ્રિયોરૂપી મદાંધ હાથી...’ આહા..દા..! પાંચ ઈન્દ્રિયોરૂપી મદમાં ચેલો હાથી જેમ હોય એમ ઈન્દ્રિયો પુષ્ટ હોય ત્યારે મદમાં ચડી જય છે. આહા..દા..! એ ‘પાંચ ઈન્દ્રિયોરૂપી મદાંધ...’ મદમાં અંધ થયેલા ‘હાથીના દર્પનું દલવ કરવામાં...’ આહા..દા..! આચાર્યો પાંચ ઈન્દ્રિયોને દમન કરવા, અતીન્દ્રિયમાં રમણ કરવા. આહા..દા..! પાઠ છેને? ‘પંચિદિયદંતિદપ્પણિદ્વલણા’ પંચેન્દ્રિયરૂપી હાથી, એનો દર્પ ગર્વ મદ-મદ. એનું ‘ણિદ્વલણા’ એને દળી નાખે, નાશ કરી નાખે છે. આહા..દા..! અણિન્દ્રિય આનંદનો નાથ જ્યાં અણિન્દ્રિયની દશાથી જ્યાં પર્યાયમાં ઉભરા. ઉભરાને શું કહે? ઉદ્ઘાન. અણિન્દ્રિયની ઉદ્ઘાન દશા જેને પર્યાયમાં પ્રગટી છે એણે ઈન્દ્રિયનું દમન કર્યું છે. આહા..દા..!

‘ઈન્દ્રિયોરૂપી મદાંધ હાથી...’ આહા..દા..! એના મદને દલવા માટે સંપૂર્ણ વીર્ય.. છે. ‘(-પંચેન્દ્રિયરૂપી મદમત હાથીના મદના ચૂરેચૂરા કરવામાં નિપુણા);...’ છે. ધીરા. ધીરા છેને? ‘સમસ્ત ધોર ઉપસર્ગો પર વિજય પ્રાપ્ત કરતા હોવાથી...’ પ્રતિકૂળ કે અનુકૂળ ઉપસર્ગને ભોગ. આહા..દા..! પ્રતિકૂળ કોઈ મારે ગ્રહાર કરે આદિ, અનુકૂળ કોઈ સ્ત્રી આદિના અને વંદન કરવાની અનુકૂળતાનો જે ઉપસર્ગ હોય એમાં ધીર હોય છે. આહા..દા..! ‘ધોર ઉપસર્ગો...’ ‘સમસ્ત ધોર ઉપસર્ગો...’ એમ. ‘પર વિજય પ્રાપ્ત કરતા હોવાથી...’ આહા..દા..! ‘ધીર...’ છે. એટલે? પ્રતિકૂળ અને અનુકૂળ એવા ઉપસર્ગો આવતા જેને તે તરફના વિકલ્પનો નાશ થયો છે. આહા..દા..! આનંદમાં, આનંદમાં હરી ગયા છે. તરબોળ અતીન્દ્રિય આનંદમાં. આહા..દા..! પુરણપોળી જેમ થાપને તો ઈ કરીને ધીના તપેલામાં નાખે પુરણપોળી. ઉંચી કરે તો આમ ધીથી તરબોળ. આહા..દા..! એમ ભગવાન અતીન્દ્રિય આનંદના સ્વભાવમાં તે ધીરા છે. ધીરજ છે. અથવા ધી નામ બુદ્ધિ જેણે પુરુષાર્થમાં પાંચ આચારમાં ફોરવી છે. ૨-પ્રેરણો. ધીર. ધીને ૨ પ્રેરી છે. આનંદ અને જ્ઞાનના સ્વરૂપમાં જેણે બુદ્ધિને પ્રેરી છે. એને અહીંયાં ધીર કહેવામાં આવે છે. સમજાળું કાંઈ? નિયમસારમાં છે એ. આ નિયમસાર છેને? ટીકામાં છે ધીરની વ્યાખ્યા. ધીર અને વીર. ધી નામ બુદ્ધિ-જ્ઞાન. તેને અનંત આનંદ આદિમાં પ્રેરણા કરીને પ્રગટ કરી છે જેણે. વીર નામ વિશેષે વીરને સ્વભાવમાં પ્રેરણા કરી છે તેને વીર કહીએ. બીજાને મારે એ નહિ. આહા..દા..! સમજાળું કાંઈ?

‘ધીર અને...’ છેને? ‘ગુણગંભીર;...’ આહા..દા..! જેના જ્ઞાનની ગંભીરદશા પાર ન દેખાય. એવા ગંભીર... ગંભીર... ગંભીર... આહા..દા..! ગુણો કરીને ગંભીર. પર્યાયની વાત છે હોં આ ગુણ એટલે. નિર્મળ ગુણની પર્યાય એમાં ગંભીર. એવી દશા છે કે એનો સામાને પતો ન લાગે કે આ ક્યાં છે. આહા..દા..! શરીર, વાણી, મન તો ક્યાંય રહી ગયા. રાગથી

બિત્ત પડી ગયું અને અતીન્દ્રિય આનંદના દશામાં ગુણમાં ગંભીર. ગુમહું જેમ ગંભીર હોય અને પતો ન ખાય ઉંદું ક્યાં ક્યાં સડેલું છે. એમ આના ગુણની ક્યાં ક્યાં પવિત્રતા પહોળી થઈ છે... આણ..દા..! એવા ‘ગુણગંભીર—આવા લક્ષણથી લક્ષિત,...’ જુઓ, ‘તે ભગવંત આચાર્યો હોય છે.’ આણ..દા..!

શ્રોતા :- આવા લક્ષણથી આચાર્ય ઓળખાય છે?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આવા લક્ષણવાળા છે. અહીં તો એ સમ્યજ્ઞશન કોને કહેવા અના ઠેકાણા ન મળે અને આચાર્ય થઈ ગયા!

શ્રોતા :- જૈન થઈ ગયો એટલે આચાર્યપદ દઈ દીધું.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- દઈ દીધું. આત્માને આચાર્ય કહે છેને. આણ..દા..! અનંત-અનંત ગુણગંભીર ભગવાન અને જેણો અનુભવીને આનંદની ધારા પયાયિમાં પ્રગટ કરી છે અના ગુણગંભીરની શું વાતું? આણ..દા..! કેટલાક એવા પૈસાવાળા હોય કે એ પૈસા કેટલા છે અની ખબર ન પડે. એ તો બહારની ચીજ. આ તો અનંત-અનંત. આણ..દા..! પરિણાત જૈની જ્ઞાન અને આનંદની ગંભીર... ગંભીર... દરી ગયા છે અંદરમાં. આણ..દા..! શીતળતા... શીતળતા... શાંતિ-શાંતિ અકખાયભાવ શાંતિ ગંભીર છે. આણ..દા..! આવા જૈનના આચાર્ય હોય છે. સમજાણું કાંઈ?

જે કાંઈ પંચનમસ્કાર કરે છે નોકારમાં પણ ઈ કોણ છે અનું ઓણો જ્ઞાન તો કરવું પડશે કે નહિ? કે જ્યાં ત્યાં માથા ફોડશે? સમજાણું કાંઈ? એક છેને સુશીલકુમાર છે. સ્થાનકવાસી સાધુ. મુહૃપતિસહિત ગયા છે ત્યાં વિલાયતમાં. અમેરિકામાં ભાષણ આપવા. તે અહીં એમ કહે કે નમો લોએ સવ્ય સાહુણાં. એમાં ક્યાં કીધા છે કે જૈનના જ સાધુ? બધા આવે એમાં. ધૂળેય ન આવે સાંભળને.

શ્રોતા :- કિશ્ચિયન સાધુ આવી ગયાને?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- બધાય આવે, બાવા આવે બધા આવે.

અહીં તો વીતરાગમાર્ગના અનુયાયી જે અંતરમાં જેને અંતરની દશા વીતરાગ પ્રગટ થઈ છે એવા સાધુ જૈનના આ પાંચ પદમાં આવે છે. જૈનના વ્યવહારકિયાકાંડીને નિશ્ચય નથી એ પણ જેમાં આવતા નથી. સમજાણું કાંઈ? તો અન્યતી તો ક્યાં વાત, ભાઈ! એવી વાત છે આ. ઈ એમ કહે છે, વિશાળ માર્ગ ભગવાનનો. નમો લોએ સવ્ય. સર્વ સાધુને નમસ્કાર. પણ સાધુ હોય એ જોવું જોઈએ. પંડિતજી! એ સુશીલકુમાર છે સ્થાનકવાસી. એ આવું ત્યાં પ્રરૂપણા દિલ્હીમાં ભાષણ કરતા હતા. હમણા વિલાયત ગયા છે. સ્થાનકવાસી છે.

શ્રોતા :- અમેરિકા ગયા છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- અમેરિકા. અહીં પણ વિલાયત એટલે બહાર એમ. અને ત્યાં બધા

લખાણ છાપામાં આવે છે. બધાની ભેગું ઓલા પ્રિસ્તી લોકો ભાષણ કરે પોતપોતાના ધર્મના. ખીચડો કરે. અરે! ભાઈ! આ જૈનદર્શન તે કેવી ચીજ છે! એવી ક્યાંય છે નહિ. અન્યમતમાં ક્યાંય નથી, ભાઈ! આણ..દા..!

અહીંયાં તો જૈનમાં રહેલા વ્યવહારસમક્ષિત જ્ઞાનાદિના વિકલ્પવાળા હોય એને પણ અહીં ગણવામાં આવ્યા નથી. આણ..દા..! અહીં તો આનંદનો નાથ જગીને અંદર રમણતામાં પડ્યો હોય છે. નિર્વિકલ્પ .. થઈ છે. પરમેશ્વર સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર જિનેન્દ્ર કહે તેવી. આણ..દા..! આચાર્યોને કહે છે અમે નમન કરીએ છીએ. એ કહેશે નીચે.

‘એવી રીતે (આચાર્યવર) શ્રી વાટિરાજદેવે કહ્યું છે કે :—’ બીજો આધાર આપે છે.

(શાર્દૂલવિક્રીડિત)

‘પંચાચારપરાન્નિકિંચનપતીન્નષ્ટકષાયાશ્રમાનુ
ચંચજ્ઞાનબલપ્રપંચિતમહાપંચાસ્તિકાયસ્થિતીનુ।
સ્ફારાચંચલયોગચંચુરધિયઃ સૂરીનુદંચદુણાનુ
અંચામો ભવદુઃખસંચયભિદે ભક્તિક્રિયાચંચવઃ॥’

આણ..દા..! વાટિરાજ મુનિ છે ઈ પોતે સ્તુતિ કરે છે.

‘શ્લોકાર્થ :- જેઓ પંચાચારપરાયણ છે,...’ શરીરની કિયા જઇની જુદી. અંદર રાગની કિયા એ જુદી. કિયા ત્રણ પ્રકારની છે—એક શરીરની પર્યાય બદલે તે જઇની કિયા છે, એક પુણ્ય-પાપના પરિણામ પ્રગટ થાય તે વિભાવી વિકારની કિયા છે અને એક આનંદસ્વરૂપમાં રમણતા થઈને નિર્વિકલ્પ કિયા પ્રગટ થાય તે નિર્વિકલ્પ કિયા છે. આણ..દા..! વીતરાગમાર્ગ ભાઈ ઘણો ગંભીર છે. જુદો છે. લોકો બહારમાં પડી ગયા છે એકલા. અને અંતરની ચીજ શું છે એનો પતો ન મળે અને અમે જૈન છીએ... જૈન છીએ... કોણ બાપા? કોથળામાં? કોથળીમાં કાળીજરી ભરી હોય અને ઉપર લખે સાકર. કાળીજરી સમજો છો? કડવી આવે કડવી. કરિયાતું નહિ. કિરાતા તો કરિયાતુ. આ તો કાળીજરી એક આવે છે. કોથળાના કોથળા આવે છે. કાળીજરી. માથે લખ્યું હોય સાકર તો મીઠી થઈ જાય ઈ? એમ ઉપર જૈન આચાર્ય છીએ, જૈનના સાધુ છીએ. અંતર દણ્ણિના ઠેકાણા ન મળે. સમજણું કાંઈ? દ્યા, દાન, રાગાદિમાં ધર્મ મનાવે, માને, પુણ્યની કિયાને ધર્મ મનાવે, માને એ જૈન ક્યાં છે? આણ..દા..!

આત્માવલોકનમાં તો કહ્યું છે. કહ્યું નહિ? જૈનના ગુરુ એવા હોય છે કે. આત્માવલોકનમાં છે. દીપચંદજીએ શ્લોક મૂક્યો છે. છે નહિ ને અહીં? મુહુમુહુ. જૈનના ગુરુઓ એને કહીએ કે જે વીતરાગપણાની જ વાત અને વીતરાગપણાનો ધર્મ છે એમ બતાવે. વીતરાગ... વીતરાગ... વીતરાગ... ઓલું દ્યા, દાન, વ્રતના વિકલ્પ છે તે ધર્મ નથી. અંદર વીતરાગપણું જે પ્રગટ

થાય. કેમકે આત્મા વીતરાગસ્વરૂપ છે. એમાંથી ... પરિણાતિ ગ્રગટ કરે એમ ગુરુ ઉપદેશ કરે. .. તે ધર્મ છે, ..પણું તે કરવા જેવું છે, ..તે પરની અપેક્ષા છોડીને આશ્રય કરવા જેવો છે. આણા..દા..! એવું કહે તે ગુરુ જૈનના હોય. આ તો કહે આ માટે ધર્મ થાય, પંચમહાવત પાળો ધર્મ થાશે, આ કરો, દ્વા કરો તો ધર્મ થાશે, અપવાસ કરો તમને નિર્જરા થશે, એ જૈનના ગુરુ નથી, એ જૈન જ નથી. સમજાણું કાંઈ? આવો માર્ગ! ઈ છે. કહી છે એમાં. દીપચંદજી આત્માવલોકનમાં નાખ્યું છે. આણા..દા..!

કહે છે કે જૈનના આચાર્ય તો એવા હોય. આણા..દા..! કે પંચાચાર છે. ભાષા જુઓ, જ્ઞાન, દર્શન, આનંદ, વીર્ય, તપ અને ચારિત્રમાં એ અંદર તત્પર છે. નિર્વિકલ્પદશામાં એ તત્પર છે. તો વિકલ્પ આવે એમાં તત્પર નથી, એને જાણો છે. આણા..દા..! વસ્તુ પોતે આત્મા નિર્વિકલ્પસ્વરૂપ છે. નિર્વિકલ્પ એટલે? રાગ વિનાનું અને રાગની કિયા વિનાની એ ચીજ છે. એવી નિર્વિકલ્પ ચીજમાં, નિર્વિકલ્પની પરિણાતિ દ્વારા રમવું એ એનો આચાર કહેવામાં આવે છે. આણા..દા..!

‘જેઓ અક્ષિચનતાના સ્વામી છે,...’ આણા..દા..! કાંઈ જેની પાસે બીજું નથી. એક વિકલ્પ પણ નહિ, કપડાનો ટૂકડો નહિ, પાત્રા નહિ. આણા..દા..! અક્ષિચનતાનો તો ધણી-સ્વામી છે. કાંઈ બીજું નહિ એનો એ સ્વામી છે. પોતાના સ્વરૂપનો સ્વામી અને બીજું કાંઈ નહિ એનું. આણા..દા..! આ કપડાબપડાથી જે સાધુપણું મનાવ્યું છે એ જૈનદર્શનથી વિસ્તૃત છે. જૈનનો એ માર્ગ નથી. સમજાણું કાંઈ? ઈ કહે છે. ‘અક્ષિચનતાના સ્વામી છે,...’ આણા..દા..! દસ પ્રકારના ધર્મ આવે છેને. અક્ષિચન. ..અક્ષિચન. કાંઈ મારું નહિ. વિકલ્પ પણ નહિ. શરીર તો ક્યાંય રહી ગયું એ તો પર જડ. વિકલ્પ ઉઠે દ્વા, દાનનો એ પણ મારો નહિ. અક્ષિચન. કાંઈ મારું નહિ. છે મારું તે મારું પૂર્ણાંદ હું છું. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આ મારા શિષ્ય છે અને હું એનો ગુરુ છું એવું કાંઈ નથી, કહે છે. આણા..દા..! અક્ષિચનતાના તો એ ધણી-સ્વામી છે.

‘જેમણે કષાયસ્થાનોને નષ્ટ કર્યા છે,...’ આણા..દા..! એ શુભાદ્રિ ભાવને પણ જેણે નષ્ટ કર્યો છે એમ કહે છે. ઘણા સ્થાન કષાયને? શુભવિકલ્પના અસંખ્ય પ્રકાર છેને? અશુભ તો હવે એને હોય જ નહિ, પણ શુભભાવ જે અસંખ્ય પ્રકારના છે એણે એના સ્થાનને જેણે નષ્ટ કર્યા છે. આણા..દા..! આવો માર્ગ લુખો. લોકોને સમજવો કઠણ પડે. આણા..દા..! અહીં તો કહે એકેન્દ્રિયા, બે ઇન્દ્રિયા, ત્રણ ઇન્દ્રિયા દ્વા પાળો. બસ જાઓ ધર્મ થાશે. અહીં કહે કે આત્માની દ્વા પાળી શકતા જ નથી પરની. દ્વા પાળવાનો ભાવ થાય તે રાગ છે અને હિંસા છે. આણા..દા..! શું કહે છે?

શ્રોતા :- બચાવવાનો ભાવ પાપનો ભાવ છે?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- બચાવવાનો ભાવ મિથ્યાત્વનો ભાવ છે. ‘હું પરને બચાવી શકું’

એ (માન્યતા) મિથ્યાત્વનો ભાવ છે. કહે, અમરશીભાઈ! આવું છે. કર્તા થઈ ગયો એ તો. મિથ્યાદિથી થઈ ગયો. આણ..ણ..! ‘હું બીજાને જીવાડી શકું, બચાવી શકું’ એવી માન્યતા તે અજ્ઞાની મૂઢ જીવની છે. બંધ અધિકારમાં છે. સમયસાર. સમજાણું કાંઈ?

‘કૃષાયસ્થાનોને નષ્ટ કર્યા છે,...’ આણ..ણ..! બંધ અધિકારમાં તો પરમાત્મા કુંદુંદાચાર્ય ભગવાને કહ્યું છે કે હું કોઈ જીવને બચાવી શકું કે તે શું એને આયુષ્ય આપ્યું? તે બચાવ્યું? અને તે એને મારી નાખ્યો છે? એણે આયુષ્ય તારું નાશ કર્યું? એના આયુષ્યના નાશે મરે અને એનું આયુષ્ય હોય તો જીવે. એ કાંઈ તારાથી જીવે અને બચે, મરે એમ છે નહિ. આણ..ણ..! પરને બચાવવાનો ભાવ... તેરાપંથી છેને ઈ એમ કહે છે જુઓ, કાનજીસ્વામી પણ એમ કહે છે કે બીજાને બચાવવાનો ભાવ મિથ્યાત્વ, માટે બચાવવો નહિ. પણ બીજાની દ્વારા પાળવાનો ભાવ છે એ શુભ છે, પુષ્ય છે. પણ બચાવી શકું એવી માન્યતા તે મિથ્યાત્વ છે. સમજાણું કાંઈ? ઈ કહે છે જુઓ, કાનજીસ્વામી એમ કહે છે કોઈને બચાવવા નહિ. અમે પણ એમ કહીએ છીએ. પણ તું એમ કહે છે કે પરને બચાવવાનો ભાવ છે એ પાપ છે એમ કહે છે. બચાવી શકું એ પ્રશ્ન છે જ ક્યાં?

શ્રોતા :- બચાવવાના ભાવને પાપ કહે છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ભાવને પાપ કહે છે. અહીંથાં બચાવવાનો ભાવ છે, ન મારવાનો ભાવ છે એ પુષ્ય છે પુષ્ય, ધર્મ નહિ. અને એ પુષ્ય છે એ નિશ્ચયથી તો હિંસા છે. રાગ પ્રાદુર્ભાવ પુરુષાર્થસિદ્ધિમાં છે. રાગની ઉત્પત્તિ તે હિંસા છે. આણ..ણ..! આવો માર્ગ. ભાઈ! દુનિયાથી આ તો જત જુદી છે, બાપુ! આ તો વીતરાગ પરમેશ્વર...

શ્રોતા :- પુષ્યભાવમાં પણ હિંસામાં આવી ગયો.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- હિંસામાં આવ્યો. પુષ્યભાવ તે હિંસા છે. આણ..ણ..! અહિંસા પરમો ધર્મ એનો અર્થ રાગની ઉત્પત્તિ ન થવી અને વીતરાગ પરિણાતિ ઉત્પત્ત થવી એ અહિંસા પરમોધર્મ છે.

શ્રોતા :- તમે એમ કહેશો તો અમે પુષ્ય છોડી દઈશું.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- કોણ છોડે અને કોણ કરે? સ્પષ્ટિકરણ કરાવે છે. કોણ છોડે અને કોણ કરે? કરી શકતો નથી અને છોડી શકતો નથી. આણ..ણ..! ભાવ હોય, પણ એ ભાવ પરને બચાવવાનો છે એ પુષ્ય છે, પણ ‘બચાવી શકું છું’ એવી માન્યતા તે મિથ્યાત્વ છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..ણ..!

‘કૃષાયસ્થાનોને નષ્ટ કર્યા છે.’ આણ..ણ..! આચાર્ય આવા હોય. જૈનના દિગંબર આચાર્ય. જુઓ, આ કુંદુંદાચાર્ય, અમૃતચંદ્રાચાર્ય. આ મુનિરાજ છે આ. આણ..ણ..! જુઓ તો ખરા મુનિ શું કહે છે? ‘પરિણામતા જ્ઞાનના બળ વડે જેઓ મહા પંચાસ્તિકાયની સ્થિતિને સમજાવે છે,...’ પંચાસ્તિકાય ભગવાને જે કહ્યું એને સમજાવે છે એટલે?

જેને નિર્મળ પરિણાતિ પ્રગટ થઈ છે, વીતરાગી પરિણાતિ પ્રગટ થઈ છે અને પરિણામતા જ્ઞાન વડે પંચાસ્તિકાયને પ્રરૂપે છે. આહા..દા..! જુઓને આ હિંગંબર સંતોની શૈલી તો જુઓ, આહા..દા..! ‘પરિણામતા જ્ઞાનના બળ વડે...’ એકલી ધારણા કરી છે પંચાસ્તિકાય જીવ છે અને ફ્લાણું આમ છે અને ઢીકણું આમ. એમ નહિ. આહા..દા..! જેને ભગવાન જ્ઞાનસ્વરૂપે પરિણામ્યો છે અંદર પર્યાયમાં, નિર્મળ નિર્વિકલ્પ પરિણાતિ જેને જ્ઞાનની પરિણામી છે, એવા ‘પરિણામતા જ્ઞાનના બળ વડે જેઓ મહા પંચાસ્તિકાયની સ્થિતિને સમજાવે છે,...’ પંચાસ્તિકાયની સત્તા છે એ પરિણામ વડે કરીને સમજાવે છે. આહા..દા..! ભારે વાત, ભાઈ! સમજાણું કાંઈ? એમ કહીને કહે છે કે જેને પંચાસ્તિકાયની સત્તાનું પ્રરૂપણ હોય અને અંતર જ્ઞાનનું પરિણામન હો, એની પ્રરૂપણા સાચી છે. આહા..દા..! સમજવું કઠણા પડે પહેલું.

જ્ઞાનસ્વરૂપ ભગવાન એની પર્યાયમાં જ્ઞાનનું નિર્વિકલ્પ સ્વસંવેદન પરિણાતિ જેને હોય છે, દશા જેને એ હોય છે. જ્ઞાનના પરિણામનની નિર્વિકલ્પ અતીન્દ્રિય આનંદના વેદનવાળી જ્ઞાનની દશા હોય છે. એના બળ વડે પંચાસ્તિકાયને સ્થાપે છે એ. આહા..દા..! એ કાળ મૂકીને અસ્તિકાય નથીને. પંચાસ્તિકાયની ‘જેઓ મહા પંચાસ્તિકાયની સ્થિતિ...’ નામ સત્તાને ‘સમજાવે છે,...’ આહા..દા..! સમજાણું કાંઈ? આહા..દા..! એ પંચાસ્તિકાયમાં દર ગાથામાં એમ જે કદ્યું કે વિકાર જેટલો છે ઈ જીવની પર્યાયમાં ષટ્કારકરૂપે પોતે પરિણામીને વિકાર કરે છે. જેને દ્રવ્ય-ગુણની અપેક્ષા નથી, જેને પરકર્મના કારકની અપેક્ષા નથી, એવા અસ્તિકાયને સિદ્ધ કરે છે. આહા..દા..! ત્યાં આગળ વિકારની પર્યાય એ દરમી ગાથાની ચર્ચા થઈ હતી ત્યાં ૧૯ વર્ષ પહેલાં. ૧૩ની સાલ. મૂળ તો પંચાસ્તિકાય કીધુંને ‘પરિણામતા જ્ઞાનના બળ વડે જેઓ મહા પંચાસ્તિકાયની સ્થિતિ સમજાવે છે,...’ એટલે કે એને પણ જ્યાં અંદર નિર્મળ વીતરાગદશા થઈ છે અને પંચાસ્તિકાયનું અસ્તિત્વ જીવને વિકાર જીવની પર્યાયથી, પર્યાયથી એને લઈને થાય છે. એવું એનું અસ્તિકાયનું સ્વરૂપ પરિણામતા જ્ઞાનના બળ વડે એને સમજાવે છે. એ રાગ છે એ કર્મને લઈને થાય છે, તો એ પંચાસ્તિકાયના સ્વરૂપને ઈ સમજાવતો જ નથી. સમજાણું કાંઈ? એનું અસ્તિત્વ જે એક સમયનું છે. આહા..દા..! મિથ્યાત્વપણે થવું કે રાગ કે દ્રેષ્પણે પુષ્ય-પાપપણે થવું એ પર્યાયનું ષટ્કારકરૂનું પરિણામન એનું સ્વતંત્ર છે. એ જ અસ્તિકાયના પર્યાયને અસ્તિ તરીકે આ રીતે સાબિત કરે છે. સમજાણું કાંઈ? આહા..દા..!

.. સમયસારમાં કે ભાઈ વિકારના પરિણામ સમ્યજણિ જે છે એને જ વિકારનું પરિણામનું વ્યાપપણું નથી. ત્યાં તો બીજી વાત કરવી છે. ત્યાં તો સ્વભાવ ચૈતન્યમૂર્તિ ભગવાન આત્મા એનું પરિણામન સ્વભાવ જ હોય એમ કહીને વિકાર જે થાય છે એ ધર્મી જીવને કર્મ વ્યાપક એને વિકારી પર્યાય વ્યાપ્ય એમ કરીને બહાર કાઢી નાખ્યા છે. આહા..દા..! ..દણિ એને

સ્વભાવના પરિણામનને બતાવવા માટે કહ્યું છે. સમજાણું કાંઈ? પણ આ પંચાસ્તિકાયમાં નાખી હે કે વિકાર કર્મને લઈને થાય તે અસ્તિકાયના સ્વરૂપને જાણતો નથી. સમજાણું કાંઈ આમાં? આએ..એ..!

‘પરિણામતા જ્ઞાનના બળ વડે...’ આએ..એ..! નિર્વિકલ્પ આનંદની પરિણાતિમાં ઉભો મુનિ એના બળ વડે પંચાસ્તિકાય જગતમાં છે. અનંત આત્માઓ છે, અનંત રજુકણો છે. એક ધર્માસ્તિ, અધર્માસ્તિ, આકાશ. કાળને માનેને પંચાસ્તિકાય? આએ..એ..! જૈનના આચાર્ય આવા હોય. હવે જેને હજુ પંચાસ્તિકાયની શ્રદ્ધાના ઠેકાણા ન મળે. આત્મા પવિત્ર પૂર્ણાનંદનું પરિણામનની શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને ચારિત્ર ન મળે અને એ ગ્રદુપણા કરે કે ધર્મ આમ થાય. આએ..એ..! જુઓને, વાદીરાજ. ‘પરિણામતા...’ પાઠ છેને. ‘ચંચજ્ઞાનબલપ્રપંચિત’ છે? જુઓ, પાઠમાં ઈ છે. ‘ચંચજ’ ‘જ’ છેને? ‘ચંચજ’ એટલે પરિણામતા. ‘જ્ઞાનબલપ્રપંચિત’ ‘જ્ઞાનના બળ વડે...’ આએ..એ..! ‘મહા પંચાસ્તિકાયની સ્થિતિને...’ આએ..એ..! મારે આચાર્ય વાદીરાજ આ પણ કહેતા હતા. કોઢ થઈ ગઈને? ...

વાદીરાજ આમ ભગવાનની સ્તુતિ કરે છે. કોઢ, શરીરમાં કોઢ છે. એક સમકિત શ્રાવક છે ઈ રાજ પાસે જાય છે અને (રાજ) એમ કહે જુઓ, તારા મુનિતો કોઢીયા છે અને તું વખાણ શું બહુ કરે છો? મહારાજ! મારા મુનિને કોઢ નથી. કોઢ હતો હોં. જઈને (મુનિરાજને) કહ્યું, સાહેબ! મારાથી આમ કહેવાણું છે રાજને. આએ..એ..! ભગવાનની સ્તુતિ કરે છે વાદીરાજ. પ્રભુ! તમે જેના માતાના ઉદ્રમાં આવો છો એને છ મહિના પહેલા તો ઈન્દ્રો એની સેવા કરે અને એના ગામ સોનાના ગઢ રચે. એવી સ્થિતિ થાય. પ્રભુ! હું તારી સ્તુતિ કરું અને આ શરીરે કોઢ રહે? એ તો એક વિકલ્પ હતો અને એ રીતે થવાના કાળે થઈ ગયું. એ સ્તુતિ કરતાં... કરતાં... ભગવાનની સ્તુતિ કરે છેને અને એકદમ શરીર કોઢરહિત થઈ ગયું. હવે? ઓલા શ્રાવકે કીધું હતું. ઓલો કહે કોઢસહિત છે. એમ તો બહાર આવ્યું હતું થોડું. અને કોઢરહિત ઓલાએ કહ્યું. કોઢસહિત છે એ સાચી વાત હતી. એ થોડું રાખ્યું છે... કે જો હતું તો આવું, પણ થઈ ગયું આવું. આએ..એ..! એ પવિત્રતા અને એ પુરુષના ફળ આવે છે. કુદરતી આવે છે. આએ..એ..! સીતાજીને આમ બાળવા (અન્નિમાં) મૂકે છે. પરીક્ષા હે. રામચંદ્રજી જેવા મહાપુરુષ જેને એક ભવે મોક્ષ છે. એ સીતાજીને કહે છે કે તું રાવણ પાસે રહી છે. પરીક્ષા હે પહેલી. આએ..એ..! પછી (મહેલમાં) પ્રવેશ કરાવો કહે. અન્નિ ઝળદળતી કરે છે. બેસે છે આમ. કુદરત છે એકદમ શાંતિ. કર્મણ થઈ જાય છે અને પાણી પાણી થઈ જાય અંદર. આએ..એ..!

શ્રોતા :- નિમિત્ત-નૈમિત્તિકનો મેળ....!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- કેવો મેળ ખાય છે! અને પછી (રામ) કહે છે, ‘ચાલો હવે’ બસ! હવે અમે અર્બિકા થશું. હવે મહેલમાં નહિ આવીએ. આ રામ જેવા પુરુષે અમને

ઓળખે છે કે (અમે) કોણ છીએ ઓણો આવી પરીક્ષાઓ કરી અમારી? આ સંસાર નહિ. જોતો નથી. અર્જિકા થઈ જાય છે. અત્યારે સ્વર્ગમાં છે. આદા..દા..! ધર્મના અંતરના હૃદયો નિર્મણ જેમ ફાટે છેને સ્કટિક એવું નિર્મણ થઈ ગયું હોય છે. આદા..દા..! એ વડે પંચાસ્તિકાયને સમજાવે છે કે આદા..દા..! એમ કહીને એમ કહે છે કે સત્યને પ્રરૂપનારો સત્યના પરિણમનવાળો હોવો જોઈએ. આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ? જુઓને એ વાત. જૈનધર્મનું સ્વરૂપ તો જુઓ, ઓદો..દો..!

પરિણમતા આત્માના આનંદ અને જ્ઞાનના બળ વડે. સમજાવે છે એ તો ભાષા છે. એ કાંઈ પરિણમતા બળ વડે ભાષા આવે છે? ‘પરિણમતા જ્ઞાનના બળની...’ ભૂમિકા વડે જેને પંચાસ્તિકાય સમજાવે છે, વાણી નીકળે છે. આદા..દા..! એ ભૂમિકામાં આવી વાણી નીકળી છે. આદા..દા..!

‘વિપુલ અચંચળ યોગમાં જેમની બુદ્ધિ નિપુણ છે...’ આદા..દા..! સમાધિ. અંતર સમાધિ... સમાધિ... સમાધિ... આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિરહિત તે સમાધિ. આદા..દા..! યોગ એટલે સમાધિ. આધિ એટલે સંકલ્પ-વિકલ્પ, વ્યાધિ એટલે શરીરનો રોગ, ઉપાધિ એટલે આ બહારના ધંધા આદિ. ત્રણથી રહિત છે. ઉપાધિ, વ્યાધિ, આધિથી રહિત સમાધિ વીતરાગ પરિણાતિ જેને પ્રગટી છે. આદા..દા..! ઓલા સમાધિ બાવા કરે એ નહિ હોં. આ તો આનંદની લહેરમાં ચડી ગયા છે અંદર. વીતરાગ પરિણાતિમાં ડોલે છે અંદર. એવી સમાધિ એને સમાધિ કહીએ. ઓલા બાવા આમ કરે અને આમ કરે એની અહીં વાત નથી. આદા..દા..! ‘વિપુલ અચંચળ...’ ઓદો..દો..! ‘(-વિકસિત સ્થિર સમાધિમાં)...’ આદા..દા..! વિપુલનો અર્થ વિકસિત કર્યું, અચંચળનો અર્થ સ્થિર કર્યું, યોગનો અર્થ સમાધિ કર્યું. આદા..દા..! ‘(-વિકસિત સ્થિર સમાધિમાં)...’ રમણતા. આદા..દા..! શાંતિ... શાંતિ... શાંતિ... સમાધિ. અક્ષાય પરિણાતિરૂપી સમાધિ. આદા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એની બુદ્ધિ નિપુણ છે, કહે છે. એમાં બુદ્ધિ નિપુણ છે. આદા..દા..! જુઓ, આચાર્ય જૈનના આવા હોય. એકલા લૂગડા ફેરવા અને નન્દ થઈ ગયા માટે સાધુ થઈ જાય એમ નથી. આદા..દા..! લૂગડાવાળા તો લૂગડા રાખે એ તો સાધુ પણ નથી, એ તો મિથ્યાદાણ છે. લૂગડા રાખીને સાધુ માને છે અને મનાવે છે એ મિથ્યાદાણ જૈનના વિરોધીઓ છે. હવે પછી ઓલા માણસ કહે છેને છાશ લેવા જાય અને દોરણું ક્યાં સંતાપવું? કહે છેને કે ભાઈ! આટલું જોશે અમારે.

અમારે સંસારમાં માભી હતાને મામા પૈસાવાળા હતા અને અહીં કાંઈક મહેમાન આવે તો છાશ જાડી જોતી હોય. દરરોજ તો આપે, પણ જ્યારે મહેમાન આવ્યા હોય તો કઢી કરવી હોય એટલે મોઢા આગળ બોધરું. વ્યો, માભી આજે બોધરામાં દસ શેર છાશ જોશે. એમ માણસ નથી કહેતા કે ભાઈ છાશ લેવા જાય અને દોરણું સંતાપ? પાછળ રાખે નાની-મોટી છે? એમ આ ભગવાન એ વન્ધુ-પાત્ર વિનાના સાધુ હોય છે. વન્ધુ-પાત્રવાળા એ સાધુ

નહિ, એ સમકાળિ નહિ. એવી વાત છે. ‘ચિત સમાધિ હુએ દસ બોલ’ એવું આવે છે. શાંતિ-શાંતિ. સમકાળિની શાંતિ, ચારિત્રની શાંતિ એવા સમાધિના બોલ આવે છે આમાં શેતાંબરમાં.

અહીં કહે છે કે ‘વિપુલ...’ આણ..દા..! અતીન્દ્રિય શાંતિના રસમાં વિકસિત અચંચળ સ્થિર એવો યોગ એટલે સમાધિ છે. વીતરાળી શાંતિ-શાંતિ જેને પ્રગટી છે એવા જૈનના આચાર્ય કહેવામાં આવે છે. આને તો કાંઈ ખબર ન મળે જ્ય નારાયણ. જે આવ્યા એ જ્ય નારાયણ કરે. આણ..દા..! ‘જેમની બુદ્ધિ નિપુણ છે અને જેમને ગુણો ઉછળે છે...’ આણ..દા..! ભાષા તો જુઓ, જેમ દરિયાને કંઠે પાણીની ભરતી આવે, એમ કહે છે કે જેની પર્યાયમાં ગુણાની પર્યાય ઉછળે છે. સમ્પર્કશન-જ્ઞાન-ચારિત્ર-આનંદ આદિની દશા. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? સંતોની મસ્તી તો જુઓ! આ ગુણ શર્જે પર્યાય હોય. ગુણ તો શર્જ આવે જ છે ઈ. જેમને અંતરગુણાની શક્તિ વ્યક્ત થઈને પર્યાયમાં ઉછળે છે. આનંદની ભરતી એમ કહે. આણ..દા..! જ્ઞાનની ભરતી, શાંતિની ભરતી આવે. આણ..દા..! વીર્યની ભરતી. એવા આચાર્યને આચાર્ય કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..!

‘તે આચાર્યાંને...’ હવે પોતે કહે છે મુનિરાજ. આવા ‘આચાર્યાંને ભક્તિકિયામાં કુશળ એવા અમે...’ અમે જાણનાર છીએ કે ભક્તિ કરવી અને કોની કરવી? આણ..દા..! ‘તે આચાર્યાંને ભક્તિકિયામાં કુશળ એવા અમે...’ વાદીરાજ પોતે કહે છે. ‘ભવદુઃખરાશિને ભેદવા...’ ભવના દુઃખના ઢગલાને છેદવા. ‘માટે પૂજુએ છીએ.’ એટલી ઉપમા કરી છે. છે તો શુભભાવ અંદરનો, પણ અંદરમાં દશ્િ સ્વભાવ ઉપર છેને જેર. ભવના છેદવા માટે અમે વંદન કરીએ છીએ. આણ..દા..! કુશળ છીએ અમે કહે છે. આવા આચાર્યાંને વંદન કરવા અને ભક્તિ કરવામાં અમે ડાખ્યા છીએ. અમને ખબર છે કે કોને (વંદન કરવા)! આણ..દા..!

‘વળી, (આ ૭૩મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્લોક કહે છે) :-’ ઈ? એ આવી ગયો છે. બીજો શ્લોક. ઓલીકોર.

(હરિણી)

સકલકરણગ્રામાલં બાદ્વિમુક્તમનાકુલ
સ્વહિતનિરતં શુદ્ધં નિર્વાણકારણકારણમ्।
શમદમયમાવાસં મैત્રીદયાદમમંદિરં
નિરૂપમિદં વંદ્યં શ્રીચન્દ્રકીર્તિમુનેર્મનઃ॥૧૦૪॥

આણ..દા..! પદ્મપ્રભમલધારિદેવ મુનિ પોતાના ગુરુને વંદન કરે છે. મુનિ આવા છે. આણ..દા..! પોતે કહે છે કે મારા મુખમાંથી પરમાગમ ઝરે છે. બે-ત્રણ ઠેકાણો. એ મુનિ કહે છે કે હું આવા મુનિના ભાવને વંદન કરું છું, એની પરિણાતિને વંદન કરું છું. આણ..દા..! જાણી ગયા મુનિની પરિણાતિ? છભરસ્થ છેને. એ આ ૮૦૦ વર્ષ પહેલાં. ભગવાન પણી

તો ૧૧૦૦ વર્ષ થઈ ગયા. ઘણા વર્ષ થઈ ગયા. ૧૧૦૦ શું? ૨૫૦૦ ગયાને? આ ૧૬૦૦. ઈ કહે છે કે અમારા જે મુનિ છે ઈ કેવા છે? ‘સકળ ઈન્દ્રિયસમૂહના આલંબન વિનાનું,...’ જેનું ચૈતન્ય પરિણામન ‘સકળ ઈન્દ્રિયસમૂહના આલંબન વિનાનું,...’ થઈ ગયું. અમે જોઈએ છીએ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ઈન્દ્રિયોનું જેને અવલંબન નથી. એકલો આત્માના અવલંબનથી વીતરાગી પરિણાતિ જેને પર્યાયમાં પ્રગટી છે એવા ચંદ્રકીર્તિ મુનિનું ચૈતન્ય પરિણામન એને અમે વંદન કરીએ છીએ. આણા..દા..! એના નશ ભેખને નહિ, એના મહાવ્રતના વિકલ્પને નહિ.

‘સકળ ઈન્દ્રિયસમૂહના આલંબન વિનાનું, અનાકુળ,...’ આણા..દા..! અરે! પ્રભુ! કેટલી પરીક્ષા જોઈએ તને? એ ચંદ્રકીર્તિનું પરિણામન અનાકુળ છે, કહે છે. આનંદવાળો છે. આણા..દા..! આ હમણાના સાધુ આ નવસો વર્ષ પહેલા. પંચમ આરાના સાધુ. સાધુ પાધરો ક્યાં ... હતો? આણા..દા..! એ ‘સકળ ઈન્દ્રિયસમૂહના આલંબન વિનાનું,...’ શું? ચૈતન્યનું પરિણામન. મોક્ષનો માર્ગ જે પરિણામ્યો છે અંદર વીતરાગી પરિણાતિ એ ઈન્દ્રિયના સમૂહના આલંબન વિનાની છે. અનાકુળ પરિણાતિ છે. આણા..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદની દશા જેને થઈ છે એવા મુનિને અમે વંદન કરીએ એના પરિણામનથી. આણા..દા..! ‘સ્વહિતમાં લીન,...’ છે. કેવા છે મુનિ ચંદ્રકીર્તિ? પોતાના આનંદના સ્વરૂપમાં, હિતમાં લીન છે. આણા..દા..! પરનું હિત થાય ન થાય એ તો વિકલ્પ (નથી). અહીં તો પોતાના હિતમાં લીન છે.

‘નિર્વાણના કારણનું કારણ...’ છે. એ ચંદ્રકીર્તિનું પરિણામન વીતરાગીદશા નિર્વાણનું કારણ જે શુક્લધ્યાન એનું એ કારણ છે. નિર્મળ પરિણાતિ. આણા..દા..! અરેરે! આણા..દા..! વિશેષ કહેશે...

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુસ્ફેવ!)

**મહા વદ-૩, બુધવાર, તા. ૧૮-૦૨-૧૯૭૯,
કણશ-૧૦૪, ગાથા-૭૪, પ્રવચન નં. ૧૮૨**

આ નિયમસાર. નિયમસાર એટલે મોક્ષનો ઉપાય. એનો આ અધિકાર છે. કુંદુંદાચાર્ય સંવત ૪૮માં આ ભરતક્ષેત્રમાં હતા દિગંબર મુનિ. જમીનથી ચાર તસુ ઉંચે ચાલવાની લાભિ હતી. એથી ભગવાન પાસે ગયા હતા. સીમંધર ભગવાન અત્યારે મહાવિદેહમાં બિરાજે છે. ત્યાં ગયા હતા. આઠ હિ' ત્યાં રહ્યા હતા. ત્યાંથી આવીને આ શાસ્ત્ર(ની રચના કરી હતી). એમાં કહે છે કે આ શાસ્ત્ર મેં તો મારી ભાવના માટે બનાવ્યું છે. આણા..દા..! ભાવલિંગી

સંત હતા નશદિગંબર. જૈનના મુનિઓ તો અનાદિ નશદિગંબર જ હતા. પછી આ ફેરફાર બધો થયો. મૂળ તો અનાદિ માર્ગ એ હતો. એ ભગવાન પાસે જઈ ત્યાં આઠ દિ' રહ્યા હતા. આ શાલ્ક બનાવ્યું. એમાં પાંચ પદની વ્યાખ્યા છે. અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સાધુ કોને કહેવા? એમાં આ આચાર્યની વ્યાખ્યા આપણે છેને ૧૦૪. ૧૦૪ કળશ છે. પાનું-૧૪૪ ગુજરાતીમાં. આણ..દા..! જરી ઝીણી વાત છે, ભાઈ!

કહે છે કે આચાર્યનું મન કેવું હોય છે? એટલે? આચાર્યનો જે આત્મા છે એના ચૈતન્યની પરિણામનની દશા કેવી હોય છે? આણ..દા..! ઈ કહે છે કે ઈ 'સકળ ઈન્દ્રિયસમૂહના આલંબન વિનાનું...' આણ..દા..! શાંતિથી આ તો ઝીણી વાત છે, ભાઈ! અત્યારે તો બધું બહારનું ચાલે થોથા-થોથા. અંદરની મૂળ વાત આખી પડી રહી છે. કહે છે કે ધર્માત્મા જે આચાર્ય હોય જૈનના એનું ચૈતન્ય પરિણામન, ચૈતન્ય વસ્તુ જે ભગવાન આત્મા પૂર્ણાંદ અને પૂર્ણ જ્ઞાનનું અખંડ તત્ત્વ ગ્રબુ, એની પર્યાયમાં, એની અવસ્થામાં શુદ્ધ ચૈતન્યનું પરિણામન જેને આનંદની ધારા વહેતી હોય છે. આણ..દા..! સમજાય છે કાંઈ? કેવો આનંદ? આ તમારા પૈસામાં અને ઘૂળમાં હોય ઈ છે? એ તો બધું દુઃખ છે. ઘૂળમાં ત્યાં ક્યાં સુખ હતું? આણ..દા..! ભગવાન આ આત્મા જિનેશ્વરદેવ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે જે આત્મા જોયો, અનંત આત્મા જોયા, એવો આ એક આત્મા. એ આત્મામાં અનંત આનંદ અને અતીન્દ્રિય અનંત શાંતિ અને અતીન્દ્રિય જ્ઞાન પૂર્ણ ભર્યું છે. આણ..દા..! એવો જે ભગવાન આ આત્મા દેહ, વાણી આ જરૂરી જુદ્દો, પુષ્ટ-પાપના વિકલ્પ દ્યા, દાન, વ્રત, ભક્તિના ભાવ થાય એ બધા રાગ વિકાર છે. એનાથી ભગવાન અંદર ચિદાંદ જુદ્દો, એનો જેને અનુભવ થયો છે એ આનંદસ્વરૂપ છે. અતીન્દ્રિય આનંદની ગાંઠડી છે એ તો. સાંભળ્યો નથી કેવો આત્મા છે. આણ..દા..! એવા આત્મામાં એનું પરિણામન એટલે આનંદની દશા. આણ..દા..! જે આનંદસ્વરૂપ છે એ પૂર્ણ વસ્તુ અને એનો આશ્રય લઈને જેને અતીન્દ્રિય આનંદની વર્તમાન દશામાં અતીન્દ્રિય આનંદની ધારા વહે છે. અરે! આ શું?

ઈ અહીં કહે છે. 'ઈન્દ્રિયસમૂહના આલંબન વિનાનું...' એનું પરિણામન છે. આણ..દા..! હજુ તો પહેલી ચીજ શું છે એ સમજવાને જગતને ઠેકાણા ન મળે. અહીંયાં તો કહે છે કે ધર્માત્મા નમો આઈરિયાણાં એ આચાર્ય કેવા હોય? કે જેના આનંદનો સાગર ભગવાન એનું અંદર પરિણામન દશામાં અતીન્દ્રિય આનંદની ભરતી આવી હોય છે. અરેરે! આ શું? સમજાણું કાંઈ? ઈ 'ઈન્દ્રિયસમૂહના આલંબન વિનાનું...' એ પરિણામન છે. પરિણામન શું એ પણ હજુ.... આણ..દા..! જેને અંતર આનંદસ્વરૂપ ભગવાન એનો અંતર અનુભવ થઈને, અતીન્દ્રિય આનંદની જ્યાં દશામાં પર્યાયમાં સ્વાદ આવ્યો છે. લે, એ વળી કેવો હશે? સ્વાદ તો આ દૂધપાક અને પેંડા એનો કહે છે માણસ. ઘૂળમાંય નથી ત્યાં. એ તો જરૂર છે. આણ..દા..! એ પેંડા અને દૂધપાકનો જ સ્વાદ આત્માને નથી આવતો. એ 'ઢીક'

છે' એમ માનીને રાગનો સ્વાદ અજ્ઞાનીને આવે છે.

અહીંયાં તો આત્માના આનંદની વાત છે ધર્મની. ધર્મ એને કહીએ, આણ..દા..! આચાર્ય એને કહીએ, આણ..દા..! જેને અતીન્દ્રિય આનંદનો સાગર ભગવાન આત્મા એની વર્તમાન પર્યાપ્તમાં અતીન્દ્રિય આનંદ ઉછળી ગયો છે. આવું કોઈ દિ' સાંભળ્યું પણ ન હોય. આ તો દ્વા પાળે, વ્રત પાળે એ સાધુ. ધૂળેય નથી સાંભળને. સમજાળું કાંઈ? આણ..દા..! જેને અંતર આનંદની દશામાં પરિણામન એટલે અવસ્થામાં જેને ઈન્દ્રિયના વિષયોનું આલંબન નથી. આણ..દા..! અનાકુળ છે, આનંદ છે. આણ..! જેની દશામાં અતીન્દ્રિય આનંદ પ્રગટ્યો છે. આણ..દા..! એને આચાર્ય કહીએ એમ કહે છે. સમ્યજ્ઞને ધર્મની પહેલી સીઢીવાળા સમકિત દિને અતીન્દ્રિય આનંદનો સ્વાદ હોય છે, પણ તેને થોડો હોય છે. સમકિતી જેને કહીએ, ધર્મની પહેલી સીઢીવાળા કહીએ, પહેલી શ્રેષ્ઠીવાળા એને અતીન્દ્રિય આનંદની ધારા પર્યાપ્તમાં હોય છે, પણ થોડો હોય છે. અને આ તો આચાર્ય છે. આણ..દા..! એ 'શુખ્યિપા જગતમાં સંત દુરિજન દુઃખીપા.' સંત તો એને કહીએ કે જેને અતીન્દ્રિય આનંદના અનાકુળ શાંતિની ધારા વહે છે અંદર. આણ..દા..! અરે! આ શું હશે? આવું તો કોઈ દિ' સાંભળ્યું નથી, પોપટભાઈ! આણ..દા..! આ તો ભગવાનના ધરની ભગવાન કહે છે. પરમાત્મા કહે છે આ જુઓ, આણ..દા..!

જિનેશ્વરદેવ કેવળી પરમાત્મા ત્રિલોકનાથ અરિહંતની ધવનિનો આ ભાવસાર છે. આણ..દા..! કહે છે કે અનાકુળ છે. આચાર્યના સંતની દશા અંતરમાં આનંદરૂપ છે. જેને વિકલ્પ નથી એવી અનાકુળ દશા છે. આણ..દા..! 'સ્વહિતમાં લીન,...' છે. પોતાના આનંદસ્વરૂપમાં એ તો લીન છે. પરનું હિત થાય, ન થાય એનો વિકલ્પ એને છે નહિ. આણ..દા..! અતીન્દ્રિય આનંદનો સાગર ભગવાન આત્મા સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર જિનેન્દ્રદેવે કથો તે આત્મા હોં. અજ્ઞાની કહે તે એ નહિ. આણ..દા..! એવા આત્મામાં જે લીન છે. આણ..દા..! 'શુદ્ધ,...' છે. પવિત્ર પરિણાતિ છે જેની. વીતરાગધારા, અવસ્થા જેની વીતરાગધારા શુદ્ધ છે. આણ..દા..! દ્વા, દાન વિકલ્પ છે એ બધો અશુદ્ધ અને વિકાર છે. આણ..દા..! ભારે આકરું કામ આવું. જેની અંતર ધારા સમ્યજ્ઞ મુનિની શુદ્ધદશા છે. આણ..દા..! સમજય છે કાંઈ? પંચમહાપ્રતના પરિણામ પણ અશુદ્ધ છે, એ વિકલ્પ છે અને રાગ છે. આણ..દા..! ત્યારે આમ પરિણામન ધર્માત્માનું શુદ્ધ છે. આણ..! ભારે કામ ભાઈ! આકરું જગતને. આ તે ક્યાંનો ધર્મ હશે આવો? જૈનધર્મ હશે આવો? એ જૈનધર્મ આ છે. આણ..દા..! આ એક જ ધર્મ છે. બીજે ક્યાંય બીજો ધર્મ છે જ નહિ. આણ..દા..!

ભાઈ! કહે છે, 'નિવાણિના કારણનું કારણ,...' છે. આણ..દા..! કોણ? કે મોક્ષનું કારણ શુક્લધ્યાન, મોક્ષનું કેવળજ્ઞાનનું કારણ શુક્લધ્યાન. શુક્લધ્યાનનું કારણ મુનિઓના આચાર્યનું ચૈતન્ય પરિણામન. આણ..દા..! આ આવો ઉપદેશ કર્દી જાતનો? ઓલું તો છ કાયની દ્વા

પાળો, ઈચ્છામી પડિક્કમણું તસ્સ મિચ્છામી દુક્કડમ. લીલાધરભાઈ! આ બાપુ! એ મારગડા જુદાં, પ્રભુ! જિનેન્દ્રના માર્ગ વીતરાગના બહુ જુદી જતનો માર્ગ છે. કહે છે કે મુનિઓનું પરિણામન વીતરાગીદશા થઈ હોય તે મુનિ હોં. આમ લૂગડા છોડીને નાગા થયા કે મુનિ થઈ ગયા પંચમદાપ્રત માટે મુનિ એમ છે નહિ. આણા..ણા..!

શ્રોતા :- જૈન મુનિ.. સાધુ હોય ...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- કોને કહેવા પણ સાધુ?

શ્રોતા :- બાવા ઈ સાધુ.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- બાવા ઈ સાધુ નહિ. અહીં તો સ્વરૂપને સાધે તે સાધુ. આ અતીન્દ્રિય આનંદનો નાથ પ્રભુ તેને સાધે અંતર અતીન્દ્રિયની દશા દ્વારા તે સાધુ. આણા..ણા..! જુદી વાત, ભાઈ! હજ પાંચ પરમેષ્ઠીની હજ ખબર ન મળે. બોલે જાય નમો અરિહંતાણાં... નમો અરિહંતાણાં... ગડીયો હોકે જાય. પણ શું કોને કહેવા અરિહંત? કોને કહેવા સિદ્ધ? કોને કહેવા આચાર્ય, સાધુ ખબર ન મળે. વાડાના સાધુ માને એને સાધુ માને. આણા..ણા..! વસ્તુ જુદી છે, બાપુ! કહે છે, મોક્ષના કારણનું કારણ, મોક્ષ પરમાનંદની પ્રાપ્તિ સિદ્ધદશા એનું કારણ શુક્લધ્યાન અને એ શુક્લધ્યાનનું કારણ મુનિનું નિર્મળ ચૈતન્ય પરિણામન. આણા..ણા..! અરે! આવું ઝ્યાંથી લાવ્યા? કોક કહે. આવું? આણા..ણા..!

‘શમ-દમ-યમનું નિવાસસ્થાન,...’ આનંદસ્વરૂપ ભગવાન. અતીન્દ્રિય આનંદ હોં. આ દુનિયાના ઈન્દ્રિયના સુખ અને પૈસાના સુખ ધૂળ જેર છે એ તો. ચક્કવર્તીના ઈન્દ્રના સુખ છે એ બધા જેર સુખ છે. આણા..ણા..! એ તો જેરના ઘાલા પીને અમે સુખી છીએ એમ અજ્ઞાની માને છે. સમજાણું કાંઈ? આ તો અંદર અતીન્દ્રિય આત્માનું પરિણામન. ઈ કેવું છે? કે શમ. જેમાં ઉપશમભાવ પડ્યો છે. આણા..ણા..! અક્ષાય શાંતિ... શાંતિ... અનું એ નિવાસસ્થાન છે. કોણા? મુનિઓનું અંતર જે પરિણામન નિર્મળ ઘામ શુદ્ધદશા એ શમનું સ્થાન છે-સમતાનું એ સ્થાન છે. આણા..ણા..! સમતા પૂર્ણ સમતાનું સ્થાન તો ભગવાન ધૂવ આત્મા છે. આણા..ણા..! એના ધૂવને અવલંબે અંતરમાં જે શમતા, વીતરાગતા, અક્ષાયતા, શાંતિદશા અંતર આનંદના સહિતની શાંતિદશા પ્રગટે તેને શમ કહે છે. આ સામાયિક નથી કહેતા? સામાયિક કોને કહેવી સામાયિકની ખબર ન મળે. આણા..ણા..! જેના આત્માના આનંદની દશામાં શમતાનો એ વાસ છે, ઈ કહે છે. વીતરાગ ત્યાં વસે છે વીતરાગતા. આણા..ણા..! શું કીધું ઈ?

જેનો આત્મા.. આચાર્ય અને કહીએ. આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, મુનિ અને કહીએ. આણા..ણા..! જેને અતીન્દ્રિય આનંદનો સાગર ભગવાન પૂર્ણ ભર્યો છે. એમાંથી જેણે અતીન્દ્રિય આનંદની ધારા પરિણાતિ દશામાં કાઢી છે એમાં શમતા વસે છે. સમજાણું કાંઈ? અરે! આ કેવો ઉપદેશ આવો? ઓલું તો ઈચ્છામી પડિક્કમણું તસ્સ મિચ્છામી દુક્કડમ લ્યો. અને ઓલું તાવકાંય

ધાણોણં માણોણં જાણોણં અપ્પાણં વોસરે. મનસુખભાઈ! એમ હતું કે નહિ? કાંઈ ખબર નહોતી. બધી ખબર છેને અહીં તો ત્યાં. અહીં તો દૃ તો દીક્ષાના થયા. ૬૦ ને ૩. ઘણું જોયું. કાંઈ ઠેકાણા ન મળે. ધર્મ કોને કહેવો અંતરમાં. સમ્યજ્ઞશન કોને કહેવું એના ઠેકાણા ન મળે.

અહીં તો કહે છે ધર્માત્મામાં ચૈતન્યની દશા વીતરાગી એમાં સમતા વસે છે. એ સમતાનું ઘર છે, એ દમનું ઘર છે. આણ..દા..! ઈન્દ્રિયો દમન થઈ ગઈ છે. પાંચેય ઈન્દ્રિય તરફથી વસવાટ ખસી ગયો છે અને અતીન્દ્રિય આનંદમાં જેનો વસવાટ વસ્યો છે. આણ..દા..! પોપટભાઈ! અલૌકિક વાત. આ તમારા પૈસાવાળાને સુખી-દુઃખી તો અહીં કાઢી નાખ્યા. વાત જ નથી. આણ..દા..!

‘દમ...’ પાંચેય ઈન્દ્રિય તરફનું વલણ વિકલ્પ છૂટી ગયો છે અને ઈન્દ્રિયના આનંદનું દમન અંદર થઈ ગયું છે અને અતીન્દ્રિય આનંદની શાંતિ પ્રગટ થઈ છે. એનો ઈ દ્રવ્ય નહિ હોં એની પર્યાપ્તિ. આણ..દા..! પર્યાપ્તિપી પરિણમનમાં જેને દમ વસેલો છે. ઈન્દ્રિયનું દમન ત્યાં થઈ ગયું છે. અતીન્દ્રિય દશા પ્રગટી છે. યમ નામ સંયમ. સંયમ એટલે? આ બહારની કિયા નહિ. અંદરમાં આનંદપી સમ્યજ્ઞશનસહિત યમ નામ લીનતા જેને અંતર વસે છે એવા સંયમનું ચૈતન્યની પરિણાતિ એ સંયમનું સ્થાન અને ઘર છે. ભાષા પણ જુદી.

‘મૈત્રી-દ્વારા-દમનું મંદિર...’ છે. આણ..દા..! અવિકારી પરિણાતિ આખી દુનિયાની સાથે, કોઈ સાથે વિરોધ નથી. મૈત્રી-મૈત્રી. અને દ્વારા, અહિસાભાવ, રાગની ઉત્પત્તિ નહિ એવી દ્વારા અને દમ. એ ઈન્દ્રિયનું દમન. એ મંદિર એનું મંદિર છે. એ ધર્માત્માની પરિણાતિ દશા આનું મંદિર છે. આ મંદિરમાં ભગવાન બિરાજે એ તો સ્થાપના નિક્ષેપ છે. આણ..દા..! ‘એવું આ શ્રી ચંદ્રકીર્તિમુનિનું નિરૂપમ મન...’ મુનિ કહે છે હોં! પઞ્ચપ્રાભમલધારિદેવ મુનિ ૬૦૦ વર્ષ પહેલાં થઈ ગયા. ભાવલિંગી સંત. દિગંબર મુનિ નવસો વર્ષ પહેલાં આ ટીકા કરે છે. પોતે ભાવલિંગી સંત છે. ઈ કહે છે કે અમારા આચાર્ય આવા પરિણમનવાળા છે એને અમે વંદન કરીએ છીએ. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? એમ કહીને એના ગુણાની પરિણમન દશા બતાવી અને એમ કહીને એમનું શરીર, નથપણું અને પંચમહાવ્રતનો વિકલ્પ તે અમારે વંદ્ય નથી (એમ કહ્યું). સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..!

‘એવું આ શ્રી ચંદ્રકીર્તિમુનિનું...’ એમના આચાર્ય ગુરુ. એમનું ‘નિરૂપમ મન...’ પરિણાતિ જેની નિર્મળ પરિણાતિ જેને ઉપમા ન મળે એવી વીતરાગદશાની ધારા વહે છે એ અમારે વંદ્ય છે. આણ..દા..! મુનિરાજ ભાવલિંગી સંત સમકિતી એ એમ કહે છે કે આવા મુનિનું પરિણમન અમારે વંદ્ય છે. આણ..દા..! શું છે આ? ભાઈ! મારગડા બહુ જુદાં છે જિનેશ્વરદેવના. જિનેશ્વર, પરમેશ્વર એનો પંથ કોઈ નિરાળો જગતથી છે. આ વાડામાં તો અત્યારે આ કિયા કરો, પંચમહાવ્રત પાળો, દ્વારા પાળો, વ્રત કરો, અપવાસ કરો, એ બધી કિયાકંડોમાં ધર્મ માની બેદા છે. એ ધર્મ છે નહિ. આણ..દા..!

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- એ નથી કરવી એને શું ભાન? શું કરવું છે એને? રાગ કરવો છે ઈ કિયા છે ત્યાં તો. આ તો રાગ નથી અને વીતરાગી પરિણાતિ પ્રગટ કરવી એ ધર્મ છે. આણ..દા..! છે એવી વાત. જગતથી ઉથલ-પાથલની વાત છે આ તો. ઈ ૧૦૪ થઈ.

૭૪ ગાથા. હવે જૈનના ઉપાધ્યાય કેવા હોય? નમો લોએ ઉવજ્ઞાયણાં આવે છેને? નમો ઉવજ્ઞાયણાં. આ ત્રણની વાત થઈ ગઈ. અરિહંતની, સિદ્ધની, આચાર્યની. હવે ઉપાધ્યાય કેવા હોય જૈનના? ૭૪. ઈ શું છે પહેલો શબ્દ? 'ર' .. છે એમાં? આમાં ભુલાઈ ગયો છે.

રયણત્તયસંજુત્તા જિણકહિયપયત્થદેસયા સૂરા।
ણિકંખભાવસહિયા ઉવજ્ઞાયા એરિસા હોંતિ॥૭૪॥
રત્નત્રયે સંયુક્ત ને નિઃકંશભાવથી યુક્ત છે,
જિનવરકથિત અર્થોપદેશે શૂર શ્રી ઉવજાય છે. ૭૪.

'ટીકા :- આ અધ્યાપક (અર્થાત् ઉપાધ્યાય) નામના પરમગુરુ...' જૈનના ઉપાધ્યાય. જૈન પરમેશ્વરના માર્ગમાં ઉપાધ્યાય કોને કહેવા? એના સ્વરૂપનું આ વર્ણન છે. '(ઉપાધ્યાય કેવા હોય છે?) (૧) અવિચલિત અખંડ...' આણ..દા..! ભગવાન અંદર સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ પોતે પરમાત્મસ્વરૂપે બિરાજમાન આત્મા છે અંદર. ઈ કેવો છે? કે 'અવિચલિત...' ચળે નહિ એવી ધૂવ ધાતુ પડી છે એ. નિત્યાનંદ પ્રભુ આત્મા, નિત્ય આનંદનો નાથ, પ્રભુ! આણ..દા..! અવિચલિત છે. એ કોઈ દિ' પોતાના સ્વભાવથી ચળતો નથી. ત્રિકાળી ધૂવસ્વભાવથી ચળતો નથી. આણ..દા..! 'અખંડ...' છે. એ વસ્તુ અંદર અખંડ છે. જેમાં ભેટ નથી, પર્યાયનો પણ ભેટ નથી એવી એ ચીજ છે. પર્યાય શું કહેવું? અને દ્રવ્ય શું કહેવું? વસ્તુ છે એ ત્રિકાળી ધૂવ છે અને એની વર્તમાન અવર્થા છે તેને પર્યાય કહે છે. સમજાણું કાંઈ? એ પર્યાય વિનાનું અખંડ ચીજ છે ધૂવ. આણ..દા..!

'અદ્વૈત...' છે. બેપણું નથી. એકરૂપ ત્રિકાળ જ્ઞાયકભાવ, ધૂવભાવ, સ્વભાવભાવ, નિત્યભાવ, સામાન્યભાવ, એકરૂપભાવ, પરમપારિણામિકસ્વભાવભાવ. 'પરમચિદ્રૂપનાં...' એવું પરમજ્ઞાનરૂપ જેનું છે. આણ..દા..! જે ત્રિકાળી જ્ઞાન ધૂવરૂપ પ્રભુ એ અવિચલિત છે, અખંડ છે, અદ્વૈત છે અને પરમજ્ઞાનરૂપ છે ઈ. એ આત્માનો સ્વભાવ ત્રિકાળની વાત ચાલે છે આ. આણ..દા..! એ 'ચિદ્રૂપના શ્રદ્ધાનાં...' એનું સમકિત. એવી ત્રિકાળી ચીજની શ્રદ્ધા સમકિત. હજુ સમકિત કોને કહેવું એની ખબર ન મળે. આ દેવ-ગુરુનશાસ્ત્ર માન્યા અને થઈ ગયું સમકિત. નવ તત્ત્વને માન્યા થઈ ગયું સમકિત. ધૂળેય નથી સાંભળને. એવા તો ખોખા અનંતવાર કર્યા.

'અવિચલિત...' પ્રભુ અંદર ધૂવ ધાતુ. શરીર, વાણી, મનથી બિત્ત, પુષ્ય-પાપના રાગથી

ભિત્ત. એક સમયની અવસ્થાથી પણ જે ચીજ અંદર ભિત્ત છે. આણા..દા..! આવો ઉપદેશ જૈનનો હશે? એને જૈનની ખબર નથી. જૈન સિવાય બીજે ક્યાંય છે ક્યાં? પણ જૈનનું શું સ્વરૂપ છે એ સાંભળવા ક્યાં મળ્યું છે એને? આણા..દા..! એક તો જાણે ધંધા આડે નવરો ન થાય. પાંચ-૪-આડ કલાક ધંધામાં જોવે, સૂવામાં આડ કલાક જોવે. હવે કાંઈક ખાવું, ભોગમાં બે કલાક જોવે. એમાં વખત કલાક આદિ મળે તો સાંભળવા જાય તો માથે કીધું હોય એ જય નારાયણ થઈ રહ્યું. આણા..દા..! આ તો ત્રણાલોકના નાથ સર્વજાટેવ વીતરાગ પરમેશ્વરની દિવ્યધનિમાં આવેલું આ સ્વરૂપ છે. આણા..દા..! ભગવાન બિરાજે છે મહાવિદેહમાં, સીમંધર પરમાત્મા, પાંચસો ધનુષનો દેહ છે, કરોડપૂર્વનું આયુષ્ય છે, કરોડપૂર્વનું આયુષ્ય છે. બિરાજે છે ભગવાન. મનુષ્ય ક્ષત્રે. એક પૂર્વમાં ૭૦ લાખ કરોડ અને પદ દંજાર કરોડ વર્ષ જાય. વાણિયાને આકું પડે એવું છે. એક પૂર્વના કાળમાં ૭૦ લાખ કરોડ અને પદ દંજાર કરોડ વર્ષનું એક પૂર્વ થાય. એવા-એવા કરોડપૂર્વનું ભગવાનનું આયુષ્ય છે અત્યારે. મહાવિદેહમાં મનુષ્યપણે બિરાજે છે. છે કેવળીપણે હોં. એ મનુષ્યપણે કહેવું એ. આણા..દા..! ઈ ભગવાન પાસેથી જઈને આ વાત લાવ્યા છે. આણા..દા..!

કહે છે કે એની શ્રદ્ધા, સમ્યજ્ઞશન એ શ્રદ્ધા, પણ શેની? કે ‘અવિચલિત અખંડ અદ્વૈત પરમચિત્રૂપનાં શ્રદ્ધાન,...’ આણા..દા..! નિત્યાનંદ પ્રભુ શાશ્વત વસ્તુ જે છે આત્મા. ધૂષ એ ચચ્ચા વિનાની અખંડ અને એકરૂપ એવું પરમજ્ઞાનરૂપ વસ્તુ એની શ્રદ્ધા એનું નામ સમ્યજ્ઞશન કહેવામાં આવે છે. સમજાળું કાંઈ? આવા ઠેકાણા નહિ અને ચારિત્ર અને વ્રત ને તપ લઈને બેઠા, થઈ ગયા સાધુ. ધૂળેય નથી સાધુ. પણ વાણિયાને દરકાર પણ ક્યાં છે ઓલા રણવા આડે, ભોગ આડે. પાંચ-પચાસ લાખ મળે ધૂળ લાખ તો થઈ રહ્યું જાઓ. પરમ દિ’ આવ્યો નહોતો એઈં એક તમારે. મહાજન નહોતા બેઠા તમારી પાસે? એક પાસે પાંચ કરોડ હતા અને એક પાસે એક કરોડ. બેય બેઠા હતા ત્યાં. એઈં ધણા આવે એવા તો. પાંચ કરોડ. નહિ? આઙ્કિકામાં એને મોટું કારખાનું છે પાંચ કરોડનું. આજે બેઠા હતા વ્યાખ્યાનમાં. એણે બિચારા સાંભળ્યું. કોઈ દિ’ સાંભળ્યું ન હોય ધૂળમાં. કહે, મહારાજે પાંચ લિટીમાં તો એક કલાક ગાંધ્યો કહે.

શ્રોતા :- રૂપિયામાં હોંશ કેટલી?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ધૂળનીય હોંશ નથી. સોજા છે. એ સોજાના સુખણા! સોજા સમજો છો? ઈ નિરોગતા છે? એમ પૈસાના સોજા ચઢ્યા છે એને. આણા..દા..! બાપુ! તને ખબર નથી, ભાઈ! તું કોણા છો? તું પૈસામાં નહિ, પૈસા તારા નહિ, શરીરમાં તું નહિ, શરીર તારું નહિ, પુષ્ય-પાપના ભાવ તારા નહિ, પુષ્ય-પાપમાં તું નહિ. અરેરે! એની ખબરું ન મળે. આણા..દા..! ભગવાન તો એમ કહે છે કે આવું અંતર વસ્તુ અખંડ પ્રભુ છે. અદ્વૈત અખંડ ચિત્રૂપની શ્રદ્ધા ઈ જેને નથી, એ ચાલતા મહાદાં છે બધા. જ્યંતિભાઈ! સમજાળું

કે નહિ આ? તમારા બાપને કહીએ છીએ. પૈસા-પૈસા હુંડીના ઘંધા. ઘૂળમાંય નથી ત્યાં. મૂર્ખાઈ મૂર્ખ થઈને માને છે. આણ..ણ..!

અહીં કહે છે કે આવો ભગવાન અંદર બિરાજે છે. પૂર્ણાંદનો નાથ પ્રભુ તું પરમાત્મસ્વરૂપે ધૂવ છો. આણ..ણ..! અરે! એણે શર્ષ્ટો પણ સાંભળ્યા ન હોય એ જાતને જાણવા કે દિ' પ્રયત્ન કરે? સમજાણું કાંઈ? કહે છે, આણ..ણ..! શું પણ ટીકા કરી છેને! આ શરીર નહિ, વાણી નહિ, મન નહિ. પૈસા તો ક્યાંય ઘૂળ બહાર રહી ગઈ. પુણ્ય-પાપના ભાવ થાય દ્યા, દાન, વ્રત, ભક્તિ, પૂજા એ રાગ છે, એ પણ નહિ. આણ..ણ..! અરે! રાગને જાણવા કાળે જ્ઞાનની પર્યાય જાણો કે આ રાગ છે. એક સમયની પર્યાય એ પણ નહિ. આણ..ણ..! એવો જે આ ભગવાન અંદર આનંદનો નાથ અતીન્દ્રિય મૂર્તિ પ્રભુ, ‘અવિચલિત અખંડ અદ્વૈત પરમચિદ્રૂપ...’ એની શ્રદ્ધા એને સમૃજ્ઞશન કહેવામાં આવે છે. આણ..ણ..! અને જ્યાં આવું સમૃજ્ઞશન નથી એના જ્ઞાન અજ્ઞાન છે, એના વ્રત અને તપ બધા બાળ તપ અને મૂર્ખાઈ ભરેલા છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..ણ..!

એવું જે સ્વરૂપ અવિચલિત અખંડ પરમપારિણામિકભાવ. ભાષા તમને ન બેસે. પરમપારિણામિક એટલે સહજસ્વભાવ. ત્રિકાળી સહજ ધૂવસ્વભાવ અખંડ અદ્વૈત પરમચિદ્રૂપ જ્ઞાનરૂપ જેનું છે. જેનું જ્ઞાન એ રૂપ છે. સમજાણનો પિંડ એ આત્મા છે. આણ..ણ..! એની શ્રદ્ધા એનું જ્ઞાન. શાસ્ત્રનું જ્ઞાન અને પરનું જ્ઞાન એ નહિ. આણ..ણ..! ‘અવિચલિત અખંડ અદ્વૈત પરમ ચિદ્રૂપ...’નું જ્ઞાન, એની શ્રદ્ધા સન્તુખ થઈને, અનુભવ કરીને પ્રતીતિ અને એ અવિયણ અખંડ અદ્વૈત ચિદ્રૂપનું જ્ઞાન. એની આ વસ્તુ એમ છે એનું જ્ઞાન. આણ..ણ..! એને જ્ઞાન કહેવામાં આવે છે. એકલા શાસ્ત્રના ભણતરને આ તમારા વકીલાતના એલ.એલ.બી.ના પૂછડા અને આ એમ.એ.ના એ બધા અજ્ઞાન છે.

શ્રોતા :- ..નીકળી ગઈ છે.

પૂજ્ય ગુરુલેવશ્રી :- નીકળી ગઈ. આણ..ણ..! અહીં તો કહે છે ચિદ્રૂપ જ્ઞાન જેનું ત્રિકાળી રૂપ છે. જ્ઞાનસ્વભાવભાવ જેનું ત્રિકાળી સ્વરૂપ છે. એનું જ્ઞાન. આણ..ણ..! એને જ્ઞાન કહેવામાં આવે છે. બાકી બધા એકડા વિનાના મીડા છે. કહો, સમજાણું કાંઈ? નેમિયંદભાઈ! એવો ભગવાન આત્મા અંદર અવિચલિત અખંડ અદ્વૈત પરમચિદ્રૂપ એનું અનુષ્ઠાન-એમાં રમવું એનું નામ ચારિત્ર કહેવામાં આવે છે. નન્દપણું અને પંચમહાવ્રતના વિકલ્પ એ કાંઈ ચારિત્ર નથી. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? છે? ‘અવિચલિત અખંડ અદ્વૈત પરમચિદ્રૂપ...’ આણ..ણ..! એનું શ્રદ્ધાન, એનું જ્ઞાન, એનું અનુષ્ઠાનરૂપ. નીચે અર્થ કર્યો છે. એવો જે ભગવાન જ્ઞાનસ્વરૂપમાં આચરણ. તો આચરણ એટલે છરવું એમાં. રમવું. આનંદના ઘામમાં રમણતા એ ચારિત્ર છે. સમજાણું કાંઈ? એ વિધાન છે. જ્ઞાનાનંદસ્વરૂપમાં રમવું એ વિધાન એની વિધિ છે મોકાની. અમલમાં મૂકવું. જે જાણ્યું, શ્રદ્ધામાં લીધું હતું કે આનંદનો નાથ પ્રભુ

આ છે, એને અમલમાં મૂકું, દરવું. આણા..દા..! એનું નામ ચારિત્ર છે, એનું નામ આત્માનું અનુષ્ઠાન છે, એનું નામ આત્માનું આચરણ છે, એનું નામ આત્માના મોક્ષમાર્ગની નિર્મળદશા છે. સમજાણું કાંઈ?

એવું ‘અનુષ્ઠાનરૂપ શુદ્ધ નિશ્ચય-સ્વભાવરત્નત્રયવાળા;...’ હોય છે ત્યો. આણા..દા..! ઉપાધ્યાય. જૈનના ઉપાધ્યાય આવા હોય છે. ‘શુદ્ધ નિશ્ચય-સ્વભાવરત્નત્રય...’ ભાષા દેખો, દેવ-ગુરુનાશાસ્કની શ્રદ્ધા કે શાસ્કની શ્રદ્ધા એ બધો વિકલ્પ છે, એ તો રાગ છે, એ વસ્તુ નથી. પરમાનંદ સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે કેવળીએ, જિનેશ્વરે આ આત્માને જોયો એવો જે પૂર્ણ ધ્યુવસ્વભાવ એની શ્રદ્ધા, એનું જ્ઞાન અને એનું અનુચ્ચરણ એ નિશ્ચયસ્વભાવરત્નત્રયવાળા છે. નિશ્ચય સ્વભાવરત્નત્રય. રત્નત્રય એટલે દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર રત્ન ત્રણ. જેની મૂળમાં સિદ્ધપદ મળે.

શ્રોતા :- રતન કાયમ રહે.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આ રતન તો કાયમ રહે ત્યાં. દાખલો નથી આપ્યો કે ભાઈ! સમકિતથી મોક્ષ થાય અને મોક્ષમાં પણ સમકિત રહે. મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકમાં. છેને. આણા..દા..! દાખલો આપ્યો મોક્ષમાર્ગપ્રકાશક. મોક્ષનો માર્ગ રત્નત્રય છે અને પાછું મોક્ષમાં એ સમકિત તો રહે છે. આણા..દા..!

શ્રોતા :- એક ન્યાયે પૂરો થઈ જાય.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પૂરું-પૂરું. ત્યાં પણ પૂરું. સમકિત પૂરું, જ્ઞાન પૂરું અને ચારિત્ર. આણા..દા..! કોઈ કહે છેને કે સિદ્ધમાં ચારિત્ર ન હોય. ઈ તો સંયમ, ઈન્દ્રિય દમન આદિ એ ન હોય. ચારિત્ર તો સિદ્ધમાં પૂર્ણ છે. આણા..દા..! અંતર પૂર્ણાનંદનો નાથ પરિણિતમાં પૂર્ણ જ્યાં રમણતા પ્રગટ થઈ છે તેનું નામ સિદ્ધદશા છે. આણા..દા..! એનું નામ સિદ્ધાણં. નમો સિદ્ધાણં. આણા..દા..! આવા ઉપાધ્યાય જૈનના હોય છે. એ સિવાય કલ્પિત હોય તે જૈનના ઉપાધ્યાય નહિ. બહારના નથપણા, લૂગડા ફેરવ્યા, નથ થયો એ પંચમહાવતના કદાચિત્ પરિણામ કરતો હોય, પણ આ સ્વભાવરત્નત્રય ન હોય તો તે સાધુ નથી. આણા..દા..!

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ભગવાનની .. છે ... આ ભગવાનનું છેને. ભગવાનનો માર્ગ સંતો આડિત્યા તરીકે વેચે છે જગતને. માલ ભગવાનનો છે આ. મુનિરાજ પચપ્રભમલધારિદેવ જગતને જાહેર કરે છે. માર્ગ આ છે, બાપા! આણા..દા..! એક સેકન્ડ પણ એણો અનંતકાળમાં આ રીતે જાણું નથી. બાકી કલ્પના વ્યવહાર કર્યા, ભક્તિ, જત્તા, પૂજા, દયા, દાન, વ્રત ને અપવાસ. બધી કિયાઓ રાગની છે. એમાં માન્યો ધર્મ. મિથ્યાત્વને સેવ્યા. ચાર ગતિમાં રખડયો. આણા..દા..! એવા નિશ્ચયસ્વભાવરત્નત્રયવાળા આણા..દા..! તે જૈનના ઉપાધ્યાય હોય છે. વળી કેવા હોય છે એ ઉપાધ્યાય?

‘જિનેન્દ્રના મુખારવિંદથી નીકળેલા...’ જિનેન્દ્રદેવ ત્રિલોકનાથ પરમાત્મા એના મુખરૂપી

અરવિંદ-કમળ એમાંથી નીકળેલ આ વાણી ભગવાનની. ‘જીવાહિ સમસ્ત પદાર્થસમૂહને...’ જીવ, અજીવ, નવ તત્ત્વ અથવા છ દ્વય ‘સમસ્ત પદાર્થસમૂહને ઉપદેશવામાં શૂરવીર;...’ છે. જિનેન્દ્રટેવે નીકળેલા-કહેલા નવ તત્ત્વો, જિનેન્દ્રટેવે કહેલા છ દ્વય. છ દ્વયની હજુ ખબર ન હોય. દ્વય કહેતો હતો અહીં. કીધું હતું અહીં ઘણા વર્ષ પહેલા. આ વ્યાખ્યાનની સામે લખ્યું છેને? ‘દ્વયદિષ્ટ તે સમ્યજ્ઞદિષ્ટ.’ હવે આ ફેરી આમ છે. પહેલા આમ સામે હતું. એક માણેકચંદભાઈ હતા ..વાળા થાનના. અહીં આવ્યા. બેઠા હતા બહાર. ઘણા વર્ષ થઈ ગયા. ૨૫-૩૦ વર્ષ થયા હશે. આમ લખ્યું હતું. ‘દ્વય દિષ્ટ તે સમ્યજ્ઞદિષ્ટ.’ છે આ બાજુમાં. હવે આ ફેરી આ બાજુ છે. તે હિ’ સામે હતું. પછી ઓણો પૂછ્યું, મહારાજ! આ દ્વયદિષ્ટ તે સમ્યજ્ઞદિષ્ટ. એને ખબર કે કરોડોપતિ અહીંયાં આવે છે એને નાનાલાલભાઈ એના સગા થાય. એ કરોડોપતિ રાજકોટ. નાનાલાલ કળિદાસ કરોડોપતિ દશાશ્રીમાળી દેરાવાસી. એટલે બધા આવે જાણો કે આ દ્વયદિષ્ટ તે પૈસાવાળા તે સમકિતદિષ્ટ? એમ પૂછ્યું ઓણો. ભાઈ! તમને જૈન થઈને એટલી ખબર ન મળે. દ્વય એટલે પૈસા? અહીં પૈસાનું અમારે શું કામ છે? દ્વય એટલે આત્મા જે ત્રિકાળી આનંદમાં કીધું એ. અવિચળ, અખંડ, અદ્વૈત પરમચિદ્રૂપ એ દ્વય એ પદાર્થ એની દિષ્ટ તે સમ્યજ્ઞદિષ્ટ. માણેકચંદભાઈ હતા એને ઓલા હતા. અહીં આવે ઘણા કરોડોપતિઓ. એને બેસે સાધારણ રીતે. ... આ કરોડોપતિને દ્વય સમકિતી કહેતા હશે આ. હવે તારા કરોડોપતી. અબજોપતિ ઘૂળના એની અહીં ક્યાં ગણતરી છે?

દ્વય નામ ચિદાનંદ ભગવાન જે આ અવિચળ અખંડ આનંદનો કંદ પ્રભુ એને દ્વય એટલે વસ્તુ કહે છે, એની દિષ્ટ તે સમ્યજ્ઞદિષ્ટ છે. નેમિચંદભાઈ! આ બધા પૈસાવાળા છે. ૪૦-૪૦ લાખ એને ૫૦ લાખ એને ઘૂળ લાખ. એમાં શું થયું પણ હવે? એ કાંકરા ક્યાં એના હતા? આ તો લક્ષ્મી ચૈતન્યની લક્ષ્મી અંદર છે. આણા..ણા..! એના રત્નત્રયવાળા એને ‘જિનેન્દ્રના મુખારવિંદથી નીકળેલા...’ જુઓ, આવા હોય. અન્યમતિની વાતું એ ન કરે. જૈનના ઉપાધ્યાય, ‘એ અન્યમતિઓ આવા છે એને એને પણ આમાં કાંઈક ધર્મ છે’ એ વાત ઉપાધ્યાય જૈનના સાચા ન કરે. માર્ગ વીતરાગમાર્ગમાં જ માર્ગ છે, જીજે ક્યાંય નથી. આણા..ણા..!

શ્રોતા :- ... કહેવામાં શૂરવીર છે!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- શૂરવીર છે. દુનિયાની દરકાર નથી એને કે અમે આમ કહેશું તો દુનિયા શું માનશે? એને બેસશે કે નહિ? એને ઘરે રહ્યા ઈ. સાચો ઉપદેશ દેવામાં ઉપાધ્યાય મુનિરાજ સાચા સંત નથે દિગંબર તે ઉપદેશ દેવામાં શૂરવીર છે. કહો, નેમિચંદભાઈ! આણા..ણા..!

‘જિનેન્દ્રના મુખારવિંદથી નીકળેલા...’ આણા..ણા..! પરમેશ્વર બિરાજે છે. મહાવીર ભગવાન આહિ જિનેન્દ્રો અનંત થઈ ગયા. મોક્ષપદને પામ્યા છે. એમને અરિદુંતપદે જ્યારે હતા. એમના મુખથી નીકળેલી વાણી. આણા..ણા..! એમના કહેલા છ દ્વયો, આત્મા, પુરુગલ,

ધર્માસ્તિ, અધર્માસ્તિ, આકાશ અને કાળ—જ દ્રવ્ય છે. આણા..દા..! એવા ભગવાનના કહેલા ‘જીવાદિ સમસ્ત પદાર્થસમૂહને ઉપદેશવામાં શૂરવીર;...’ હોય છે ઈ. વીર હોય છે, શૂરવીર હોય છે. અને જગતની દરકાર હોતી નથી કે આ બધા માનશે કે નહિ? આ સમાજ સરખો રહેશે કે નહિ? માર્ગ આ છે. બેસે, ન બેસે તમારા ઘરે રહો. આ શૂરવીર કીધા જુઓને. આણા..દા..!

‘સમસ્ત પરિગ્રહના પરિત્યાગસ્વરૂપ જે નિરંજન નિજપરમાત્મતત્વ તેની ભાવનાથી...’ શું કહે છે? સમસ્ત પરિગ્રહનો ત્યાગ છે જેના સ્વરૂપમાં. રાગ પણ નથી, વિકલ્પ પણ નથી, પરિગ્રહ કાંઈ નથી. એવું અંતરસ્વરૂપ હોય. સમસ્ત પરિગ્રહ. કપડા-ફ્રિડા તો અને હોય જ નહિ. એ વાત જ નહિ. મુનિને કપડા ત્રણકાળમાં ન હોય. કપડા હોય એ મુનિ નહિ. જૈનદર્શનની આ રીત છે. સમજાણું કાંઈ? એક વલ્લનો ધારો રાખીને પણ જો ‘અમે મુનિ છીએ’ એમ માને અને મનાવે, ભગવાનના વચ્ચનો કુંદુંદાચાર્યના છે કે નિગોદગામી છે એ. બટાટા અને શક્કરકંદમાં અવતરશે એ. છે આમાં. છે કે નહિ? (અષ્પાદુડ, સૂત્રપાદુડની) ૧૮મી.

જહ જાયરૂવસરિસો તિલતુસમેતં ણ ગિહદિ હથેસુ।

જાઇ લેઝ અપ્પબહું તતો પુણ જાઇ ણિગોદમ॥૧૮॥

આણા..દા..! ‘મુનિ યથાજ્ઞતરૂપ હોય છે’ જૈનદર્શનમાં. શ્વેતાંબર પંથ નીકળ્યો છે એ પછી નીકળ્યો છે સત્ય ધર્મમાંથી ભ્રષ્ટ થઈને. માને, ન માને જગતની તૈયારી હોય તેમ કરે. સમજાપ છે કાંઈ? મુનિ જૈનદર્શનમાં યથાજ્ઞત-જીવા માયે જન્મ્યા એવા હોય છે. છે? ‘જન્મતા બાળક નન્દ હોય છે એ નભરૂપ દિગંબર મુદ્રાના ધારક હોય છે. અપને દાથમેં તીલકે તુખમાત્ર કુછ ગ્રહણ નહીં કરતા.’ તલનું ફોતરું પણ ગ્રહણ ન કરે. વલ્લ તો શેના હોય અને? આણા..દા..! આવો માર્ગ બાપુ છે. આણા..દા..! છે? ‘ઔર યદિ કુછ થોડા બહુત લેવે, ગ્રહણ કરે તો પણ મુનિ ગ્રહણ કરને સે નિગોદમેં જાતા હૈ.’ ૧૮મી ગાથા છે આ ભગવાનની. માર્ગ આવો છે, બાપુ! આ વાડાવાળાને આકરું પડે એવું છે. સમજાણું કાંઈ? દિગંબર ધર્મ અનાદિ સનાતન પંથ છે જૈનદર્શન. એમાંથી શ્વેતાંબર બે દંજાર વર્ષ પહેલાં જુદાં પડ્યા શ્રવ્દા ભ્રષ્ટ થઈને. અને એમાંથી સ્થાનકવાસી દમણા પાંચસો વર્ષ પહેલાં જુદાં પડ્યા મૂર્તિ ઉથાપીને. એ જૈનધર્મ નથી. આકરું લાગે, બાપા! શું થાય ભાઈ? સત્ય તો આવું છે. પરમાત્માએ કહ્યું છે, સંતોષે આચર્યું છે. આણા..દા..! બજ્બે દંજાર વર્ષ પહેલાં પંથ નીકળ્યા એનું અત્યારે અને બેસે કે આ મારો પંથ સાચો નથી કાંઈ કહે શું કરે? બાપુ! શું કરે? સમજાણું કાંઈ? અહીંયાં પરિવર્તન કરીને બેઠા એનું કાંઈ કરાણ હશે કે નહિ? સમજાણું કાંઈ? માર્ગ વીતરાગનો તો એક વલ્લનો ધારો રાખે અને મુનિ માને અને એને મુનિ માને બીજા એ બધા નિગોદગામી છે.

શ્રોતા :- એની સંખ્યા ધણી વધી ગઈ છે!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- સંખ્યા જાડી જ એ હોય છે. કીડીયુંના નગરા જાડા હોય છે. માણસના ધર જાડા ન હોય. આણા..ણા..! ભગવાન! માર્ગ આવો છે, ભાઈ! પરમેશ્વર કેવળીઓ, સર્વજ્ઞ પરમેશ્વરે તો આમ કહ્યું, બાપુ! બીજાને દુઃખ લાગે કે ન બેસે. સ્વતંત્ર પ્રભુ છે. અનંતા કેવળીઓ, અનંતા જિનેન્દ્રનો માર્ગ તો આ છે. સમજાણું કાંઈ? કુંદુંદાચાર્ય જેવા સૂત્રપાહુડમાં આમ કહે, ભાઈ! જૈનસિદ્ધાંતમાં વસ્ત્રને રાખે અને મુનિપાણું એ જૈનસિદ્ધાંત તત્ત્વ જ નથી. એ જૈનના સિદ્ધાંત જ નથી. જેમાં મુનિને વસ્ત્ર ખપે એવું લખાણ એ જૈનસિદ્ધાંત જ નથી, કલ્પેલા શાસ્ત્રો છે. માનો, ન માનો સ્વતંત્ર જગત છે. આ પરમાગમ છે આ. આ પોણા ચાર લાખ અક્ષર ભગવાનની વાણી છે આ. સમજાણું કાંઈ? શ્વેતાંબરના જે આગમ લખાણા એ ભગવાનના આગમ નથી. એ તો કલ્પિત કરેલા છે બધા. આવું ઉધાડું-નાગું કહેવું પડે છે. વસ્તુ આવી છે, ભાઈ! આ પરમાગમ કોતરાણા છે હિન્દુસ્તાનમાં પહેલું વહેલું. વીતરાગ દિગ્બિર સંતોની આ વાણી છે. મશીન હિન્દુસ્તાનમાં પહેલુંવહેલું આવ્યું છે. અમારે પોપટભાઈ છેને આ. પોપટભાઈના દીકરા લઈ આવ્યા છે. આ પોપટભાઈ. દસમખુ. છ છોકરાઓ છે. બે કરોડ રૂપિયા છે અની પાસે. છ છોકરા છે. એમ કહેવાય છે બહારમાં. કોક વળી જાડા કહે છે. એ ધૂળ.. એ દસમુખ લઈ આવ્યો ત્યાંથી-ઈટાલીથી. ૨૯ દિજારનો સંચો છે. ૧૯ દિજારના ટાઈપ છે, ૨૦ દિજારનો ખર્ચ થયો છે. ૬૬ દિજારનું મશીન આવ્યું છે. પડ્યું છે ત્યાં ઓલાપણે છાપખાને. જોયુંને? મશીન જોયું, ભાઈ! લક્ષ્માણભાઈ! .. એ ત્યાં ઓલાપણે છે. જોતા તો હોય કોક હિ' આવ્યા છો તો. આણા..ણા..! એ દસમુખભાઈ એમના દીકરા ગયા હતા. બહુ મહેનત કરી. કોઈને આપતા નહોતા. કે અમારે ભાઈ ત્યાં ધર્મનું કામ છે. ત્યાં અમારે ધંધો નથી કરવાનો. શાસ્ત્રના લખાણ છે. આખા હિન્દુસ્તાનમાં પહેલું વહેલું આપ્યું. આણા..ણા..! આ તો વીતરાગની વાણી છે આ. વીતરાગ સંતોના કથનો છે ઈ કોતરાણા છે. પોણા ચાર લાખ અક્ષર! એ પરમાગમ તે આ આગમ છે. જેમાં વસ્ત્ર અને પાત્ર રાખવાના જેમાં લખાણ છે એ આગમ નહિ, એ તો કલ્પિત કરેલા શાસ્ત્ર છે. આણા..ણા..! એવું છે, બાપુ! નેમિદાસભાઈ!

‘સમસ્ત પરિગ્રહના પરિત્યાગસ્વરૂપ જે નિરંજન નિજપરમાત્મતત્ત્વ...’ આ તો પરમાત્મતત્ત્વની વાત છે. આ આત્મા પરમાત્મતત્ત્વ. પરમાત્મતત્ત્વ કેવું છે? કે સર્વ વિકલ્પ આદિ, રાગાદિ પરિત્યાગસ્વરૂપ નિરંજન નિજપરમાત્મતત્ત્વ પોતાનું ‘તેની ભાવનાથી ઉત્પત્ત થતા...’ આણા..ણા..! જૈનના ઉપાધ્યાય, સાધુ આવા હોય છે કે જેને ‘નિરંજન નિજ પરમાત્મતત્ત્વ...’ જે છે આત્મા. ‘તેની ભાવનાથી...’ એટલે અકાગ્રતા.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!

**મહા વદ-૪, ગુરુવાર, તા. ૧૬-૦૨-૧૯૭૯,
કણશ-૧૦૫, ગાથા-૭૫, પ્રવચન નં. ૧૮૩**

નિયમસાર. વ્યવહારચારિત્રની ૭૪ ગાથા. એનો કણશ-૧૦૫. ‘(હવે, ૭૪મી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્લોક કહે છે છે :)’

(અનુષ્ઠાનિક)

રત્નત્રયમયાન् શુદ્ધાન् ભવ્યાંભોજદિવાકરાન्।

ઉપદેષ્ટદ્વારાધ્યાયાન् નિત્યં વંદે પુનઃ પુનઃ॥૧૧૦૫॥

ઉપાધ્યાયની વ્યાખ્યા છેને. નમો લોએ ઉપાધ્યાય. કેવા હોય છે ઉપાધ્યાય? ‘શ્લોકાર્થ :- રત્નત્રયમય,...’ હોય છે. ભગવાન પરમાનંદસ્વરૂપ પરમપારિણામિકભાવ એનું સમ્બળ્યાન, એનું જ્ઞાન અને એની રમણતા જેને હોય છે. છેને મૂળ પાઠમાં છેને? ‘સ્યાણત્ત્વસંજુત્તા’ એટલે કણશમાં નાખ્યું. એ નિશ્ચયરત્નત્રય. પોતાનો જે ધૂવસ્વભાવ, પરમભાવ એકલો જ્ઞાયક પરમશુદ્ધ ચૈતન્યઘન એવી એક ચીજ એની સન્મુખ થઈને એ પરમસ્વભાવભાવની પ્રતીતિ, એનું જ્ઞાન, એમાં રમણતા એને અહીંયાં રત્નત્રય કહે છે. આણા..ણા..! એને મહાપ્રતાદિ હોય છે, પણ એની અહીંયાં ગણાતરી નથી લીધી. કારણ કે એ ચીજ કાંઈ રત્નત્રયમાં નથી. આણા..ણા..! સમજય છે કાંઈ? અને એ મહાપ્રતના વિકલ્પો છે એ હો, પણ એ વંદ્ય નથી. આણા..ણા..! છેલ્લે કહેને વંદે. રત્નત્રયમય, રત્નત્રયવાળો એમ ન લીધું. આણા..ણા..!

ભગવાન પરમસ્વભાવ ચૈતન્ય પારિણામિકભાવ એની શ્રદ્ધા નિશ્ચય, એનું જ્ઞાન અને એની લીનતા તે રત્નત્રયમય છે. આણા..ણા..! રત્નત્રયવાળો છે એમ ન કહેતા રત્નત્રયમય છે. આણા..ણા..! અભેદ. ઝીણી વાત, ભાઈ! આને ઉપાધ્યાય કહીએ, કહે છે. આણા..ણા..! જેને અંદર ભગવત્સ્વરૂપ ભગવત્સ્વરૂપ પંચમભાવની જેને પ્રામિ થઈ છે. આણા..ણા..! સમજય છે કાંઈ? ભગવત્ મહિમાવંત જેનું સ્વરૂપ પરમભાવ. એની જેને શ્રદ્ધામાં પ્રામિ થઈ છે અને તેના જેને જ્ઞાન થયા છે. આણા..ણા..! આ પર્યાપ્ત છે. વસ્તુ છે એ ત્રિકાળ ભગવત્સ્વરૂપ ત્રિકાળ છે, પણ એની સન્મુખની પ્રતીતિ, જ્ઞાન અને લીનતા તે મય ઉપાધ્યાય હોય છે. આણા..ણા..!

લોકોમાં આવ્યું હતુંને. લોકોને આગમની પદ્ધતિનો વ્યવહાર સુગમ છે. એ કિયાડાં બતાવીને બતાવે કે એમ કાંઈક ધર્મ કરીએ છીએ. આણા..ણા..! વ્યવહારશર્દ્ધા, વ્યવહારજ્ઞાન કે ભક્તિ, પૂજા, વ્રત, તપ આદિના ભાવ એ આગમનો વ્યવહાર છે. એ વ્યવહાર એને સુગમ પડે છે. એને એમ લાગે છે કે હું કાંઈક કરું છું અને બીજાને દેખાડવા કે આ કાંઈક કરે છે

બીજું. એથી એને એ સહેલું છે. એવી આગમ પદ્ધતિની કિયાઓ વ્યવહારની તો અનંતવાર કરી છે. એને અહીં ગણી નથી. આહા..દા..! અહીંયાં તો અધ્યાત્મ ભગવાનસ્વરૂપ સાક્ષાત્ વીતરાગ ભગવત્સ્વરૂપ ભગવાન આત્મા. આહા..દા..! તેની શ્રદ્ધા જ્યાલમાં, જ્ઞાનમાં એ ચીજ આવી. એથી એની પ્રતીતિ થઈ. આહા..દા..! એનું જ્ઞાન અને એની લીનતા એ ત્રણમય જે આત્મા છે, કહે છે. આહા..દા..!

‘શુદ્ધ,...’ છે. એ શબ્દ કેમ મુક્યો? પાછો રત્નત્રય વળી કોઈ વ્યવહાર લઈ લે. એ નથી. આહા..દા..! શુદ્ધસ્વરૂપ છે એ તો. ભગવત્સ્વરૂપ આત્માનું જેમ શુદ્ધ છે, એમ આ રત્નત્રયની પરિણાતિ પણ નિશ્ચય શુદ્ધ છે. આહા..દા..! આવી વાત, એ ‘ભવ્યક્તમળના સૂર્ય...’ છે. ઉપાધ્યાય છેને? આહા..દા..! ભવ્યરૂપી કમળની લાયકાતવાળા જીવો તેને ઉપાધ્યાય સૂર્યસમાન છે. સૂર્યથી જેમ કમળ ખીલે એમ ભવ્ય જીવો ઉપાધ્યાયની ઉપદેશ શૈલીથી જેનો આત્મા ખીલી જાય છે. આહા..દા..! સમજાય છે કાંઈ? ભવ્યરૂપી કમળના એ સૂર્ય છે. આહા..દા..! ‘અને (જિનકથિત પદાર્થોના) ઉપદેશક...’ આહા..દા..! ઉપદેશવું એમ શબ્દ છેને એટલે પછી ખુલાસો કર્યો. કારણ કે પાઠમાં છેને. પાઠમાં છેને અહીંયાં ‘જિણકહિયપયત્થદેસયા’ મૂળ ગાથામાં છેને. ‘જિણકહિય’ પદાર્થ દેશના. એટલે આમાં કૌંસમાં નાખ્યું. શબ્દ તો એટલો છે કે એ ઉપદેશક છે. પણ શેના? સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર જિનેશ્વરટેવ એમણો જે પદાર્થનું સ્વરૂપ કહ્યું એના કથિત પદાર્થના-એના કહેલા પદાર્થના ઉપદેશક છે. આહા..દા..! અજ્ઞાનીઓએ કહ્યા પદાર્થની વાત એ કહે જે નહિ, કહે છે. આહા..દા..! સમજાણું કાંઈ? વીતરાગ પરમેશ્વર પરમ પરિણાતિમાં પૂરા પર્યાયમાં થઈ ગયા એવા ભગવાને કહેલા પદાર્થો એને ઉપદેશવામાં સમર્થ છે. આહા..દા..! શરૂ આવ્યું હતુંને? અહીં ઉપદેશક સાધારણ. પાઠમાં એ આવ્યું હતું. ‘જિણકહિયપયત્થદેસયા સૂરા’ શૂરવીર છે. આહા..દા..! પણ હવે ઈ વાણીમાં શૂરવીર છે? ભાવમાં શૂરવીર છે એને ઉપદેશકમાં શૂરવીર છે એમ કથન કર્યું છે. વાણી તો જરૂર છે, પણ વાણીની પાછળ જિનેશ્વરટેવે કહેલા પદાર્થને ઉપદેશવાનો ભાવ એમાં એ શૂરવીર છે. આહા..દા..!

‘એવા ઉપાધ્યાયોને...’ મુનિરાજ પોતાને પ્રમોદ છે. આ મુનિરાજ છે પદ્મપ્રભમલધારિદેવ. ‘એવા ઉપાધ્યાયોને હું નિત્ય ફરીફરીને વંદું છું.’ આહા..દા..! એ કેવા હોય એ મારા જ્ઞાનમાં છે. મારી વસ્તુની શું સ્થિતિ એ પણ શ્રદ્ધામાં છે, વસ્તુમાં રમણીતા પણ છે, પણ હવે આવા જે ઉપાધ્યાય છે એ મારે વંદીય છે. આહા..દા..! એવો વિકલ્પ છેને. આ વ્યવહારચારિત્ર છેને. આહા..દા..! ‘એવા ઉપાધ્યાયોને...’ ઉપ નામ જેના સમીપમાં શાખાનું અધ્યયન થાય. આહા..દા..! ‘એવા ઉપાધ્યાયોને હું...’ આત્મા. આહા..દા..! ‘નિત્ય ફરીફરીને વંદું છું.’ એ તો એક વિકલ્પની શૈલીથી વાત કરી છે. નિત્ય ફરીફરીને. નિત્ય એટલે પોતાના સ્વરૂપમાં નિત્ય પરિણામન છેને અને એની ભૂમિકામાં આવો એક વિકલ્પ ઉઠ્યો છે. આહા..દા..! એ ઉપાધ્યાયની વ્યાખ્યા થઈ. પાંચ પદમાં ચાર પદની વ્યાખ્યા થઈ. અરિહંતની,

સિદ્ધની, આચાર્યની, ઉપાધ્યાયની. જૈનના સાધુ-જિનેન્દ્રમાર્ગના સંતો કેવા હોય? આણ..દા..! એ કહે છે. ૭૫.

વાવારવિપ્પમુક્તા ચउબ્બિહારાહણસયારત્તા।
ણિગંથા ણિમ્મોહા સાહૂ દે એરિસા હોંતિ॥૭૫॥
નિર્ગ્રથ છે, નિર્મોહ છે, વ્યાપારથી પ્રવિમુક્ત છે,
ચૌવિધ આરાધન વિષે નિત્યાનુરક્ત શ્રી સાધુ છે. ૭૫.

ટીકા. ઓણ..દા..! સાધુ જૈનના એને કહીએ. જૈનના જ સાધુ હોય. બીજે તો સાધુ હોતા નથી. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- એવો ઈજારો ક્યાંથી મળ્યો?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- વસ્તુનું સ્વરૂપ એવું છે. ઈજારો શું? આણ..દા..! ભગવત્સ્વરૂપ પરમાત્માની જે ચીજ છે એ જિનેશ્વરે જોઈ ને જાણી ને કહી છે. બીજે ક્યાંય છે નહિ. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? કેવા છે સાધુ? એ બધા સાધુ આવા હોય. જૈનના સાધુ બધા આવા હોય. આવા ન હોય તો એ સાધુ નથી. આણ..દા..!

શ્રોતા :- ... કરેને?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ઈ કાંઈ.. શું થાય? સ્વરૂપનું અંદરનું ભાન ન હોય અને બાચ ક્રિયાકાંડ કરતા હોય એ કાંઈ વસ્તુ નથી. અહીંયાં તો જેનાથી જન્મ-મરણારહિત થવાય અને જે જન્મ-મરણારહિત સ્વભાવભાવ ત્રિકાળ છે આણ..દા..! એનો આશ્રય લઈને પરિણામન કરે એને અહીંયાં સાધુ કહેવામાં આવે છે. પરિણામન તે પારિણામિકભાવનું. વ્યવહારના રત્નત્રયનું પરિણામન હોય એ તો જ્ઞાતાનું જ્ઞેય છે. વ્યવહાર હોય ખરો, પણ એ વ્યવહાર જાણેલો પ્રયોજનવાન છે, આદરેલો પ્રયોજનવાન નહિ. આણ..દા..! એ તો બારમી ગાથામાં કહ્યું ‘તદાત્વે પ્રયોજનવાન;’ ‘તદાત્વે’ જાણેલો પ્રયોજનવાન. આણ..દા..! વ્યવહાર હોય છે, પણ એ જાણેલો પ્રયોજનવાન છે. સમજાય છે કાંઈ? આ તો પરમાર્થે ભગવાન, સાધુ કોને કહીએ? આણ..દા..!

કે ‘આ...’ ઓણ..! પ્રત્યક્ષ જાણે સિદ્ધ કર્યું. ‘નિરંતર અખંડિત પરમતપશ્વરણામાં નિરત (-લીન)...’ કેવા મુનિ હોય છે? દીક્ષા-કલ્યાણકને તપકલ્યાણક કહે છેને? તપકલ્યાણક કહો કે ચારિત્રવંત કહો. આણ..દા..! એ ‘નિરંતર અખંડિત પરમતપશ્વરણામાં લીન...’ છે. આણ..દા..! પરમપારિણામિક સ્વભાવમાં અતીન્દ્રિય આનંદના ઉદ્ઘસિત ભાવમાં એ પરમતપશ્વરણ એમાં એ લીન છે. આણ..દા..! ‘નિરંતર અખંડિત પરમતપશ્વરણ...’ વર્તમાન દશાની વાત છે હોં. ‘નિરંતર અખંડિત...’ ખંડ નહિ એવી વીતરાગ પરિણાતિ એવી જે તપશ્વરણ દશા એ વીતરાગી નિરાકૃત આનંદની દશા એમાં જે લીન છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? ઓલા કહે છેને કે જૈન સાધુ એકલા લેવા એમાં? ‘નમો લોએ સબ્બ સાહુણાં’ એમાં

સર્વ સાધુને લીધા છે. એ સર્વ સાધુ આ. નીચે આવે છે જુઓ, તે બધાય સાધુઓ. નીચે. આવા સાધુ હોય. સાધુ બીજા અન્યમતિના બાવા ને... આણ..દા..! અહીં તો શૈતાંબરના સાધુ પણ આમાં ન આવે. આવી વાત છે. એ સાધુ જ નથી. અરેરે! બહુ આકું પડે, ભાઈ! સંપ્રદાયનું પોષણ થઈ ગયું ૫૦-૬૦-૬૦ વર્ષ ૭૦. દુષે અને એમ કહેવું કે આ માર્ગ (ખોટો છે!) માર્ગ તો એ છે, ભાઈ! આણ..દા..!

તપસ્યા એટલે આ અપવાસ નહિ હોય. વીતરાગપરિણાતિ જેની અંતરમાં વીતરાગમૂર્તિ ભગવત્સ્વરૂપ આત્મા અને આશ્રયે જ્યાં લીનતા, વીતરાગતા, આનંદતા, ઉદ્ઘાસિત વીર્યથી જ્યાં આનંદની ધારા વહે છે. આણ..દા..! એવી તપસ્યામાં પરમતપસ્યા શબ્દ છેને? કેટલા શબ્દ વાપર્યા છે. આણ..દા..! વીતરાગીપરિણાતિ આનંદની નિરંતર અખંડિત. એમાં ખંડ ન પડે, કહે છે. આણ..દા..! ‘નિરંતર અખંડિત પરમતપશ્વરણ...’ નામ અતીન્દ્રિય આનંદની પરિણાતિરૂપી વીતરાગદશા. આણ..દા..! એમાં એ ‘નિરત...’ નિરત-લીન છે. આણ..દા..! નિ વિશેષે રત છે. આણ..દા..! ‘એવા સર્વ સાધુઓના સ્વરૂપનું કથન છે.’ આવા જ. આવા સર્વ સાધુઓના સ્વરૂપનું કથન છે. આણ..દા..! ‘એવા...’ એવા. આ કહ્યા એવા. ‘નિરંતર અખંડિત પરમ...’ આનંદની દશામાં જે લીન છે. આણ..દા..! અનાકૃણ શાંતિના રસકંદમાં જે લીન છે. આણ..દા..! ‘એવા સર્વ સાધુઓના સ્વરૂપનું કથન છે.’ આણ..દા..!

‘(સાધુઓ કેવા હોય છે?)’ દુષે આવે છે. ‘મહાન્તઃ’. ‘મહાન્તઃ’નો અર્થ કર્યો છેને મહાપુરુષો. ‘મહાન્તઃ’ છેને સંસ્કૃતમાં ‘મહાન્તઃ’ મહાપુરુષો. ‘(૧) પરમસંયમી મહાપુરુષો...’ આણ..દા..! પહેલી સંસ્કૃત ટીકા છેને. ‘યે મહાન્તઃ પરમસંયમિનઃ’ આણ..દા..! ‘પરમસંયમી...’ એટલે કે સમ્યજ્ઞન અનુભવસહિત જેની યમતા લીનતા પ્રગટ થઈ છે એવા પરમસંયમી. આણ..દા..!

શ્રોતા :- આરોપિત કરીને સાધુપણું, એમ નહિ.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આરોપિત બધી ઈ ક્યાં વસ્તુ છે? એ બિચારા શું કરે? શૈતાંબરમાં એવી શૈલી છે. સાધુને દીક્ષા આપેને દ્રવ્યસમક્રિત આરોપે. એ બધી કૃત્રિમ વાતું છે, બાપા! આણ..દા..! આ તો વીતરાગ પરમાત્મા ત્રિલોકનાથના ધરની વાતું છે આ તો. સમજાળું કાંઈ?

‘પરમસંયમી...’ પરમ ઉત્કૃષ્ટ જેનો સંયમ સમ્યજ્ઞનસહિતની લીનતા છે. આણ..દા..! ‘મહાપુરુષો...’ અને મહાપુરુષ કહીએ. એવા ‘મહાપુરુષો હોવાથી...’ ‘પરમસંયમી મહાપુરુષો હોવાથી...’ આણ..દા..! અને મહા આત્મા, મહાપુરુષ, કહીએ. દુષે ઈ શું કરે છે, કહે છે. ‘વાવારવિપ્પમુક્તા’ એમ છેને પાઠ પહેલો? ‘વાવારવિપ્પમુક્તા’ ‘વાવારવિપ્પમુક્તા’ એની વ્યાખ્યા છે આ. આણ..દા..! ભગવાન ભગવત્સ્વરૂપ નિરાવરણ નિરંજન પરમ પંચમભાવ. આણ..દા..! જે સ્વભાવભાવ છે એ પરમભાવ ભગવત્સ્વરૂપ છે, પરમેશ્વરસ્વરૂપ જ પોતે

ઇ. આણ..દા..! આ આત્માનો હોં અંદર છે એ. આણ..દા..! કેવો છે? ‘ત્રિકાળનિરાવરણ...’

ઇ. ભગવત્ ધ્રુવ ચૈતન્યધન પરમાત્મા નિત્યાનંદ, સહજાનંદ પ્રભુ ત્રિકાળ નિરાવરણ છે. આણ..દા..!

‘નિરંજન...’ જેને અંજન નથી. આવરણ નથી એમ મેલ નથી કાંઈ ભાવથી... આણ..દા..! ‘પરમપંચમભાવ...’ આણ..દા..! ‘પરમપંચમભાવ...’ પર્યાય વિનાનો. આણ..દા..! જે ક્ષાયિકભાવની પર્યાય છેને એ પર્યાય વિનાનો પંચમભાવ છે. આણ..દા..! એકલો જ્ઞાયક, આનંદ, શાંતિ, અક્ષાય વીતરાગમૂર્તિ એવું જે સ્વરૂપ છે આત્મતત્ત્વ. એ ત્રિકાળ નિરાવરણ છે. સમજાણું કાંઈ? અને નિરંજન છે એ. અંજન-મેલ નથી. નિર્મળાનંદ પ્રભુ છે. આણ..દા..! એવો ‘પરમપંચમભાવ...’ જોયું? ઉદ્ય, ઉપશમ, ક્ષયોપશમ, ક્ષાયિકભાવ એ પરમભાવ નહિ, એ અપરમભાવ છે. આણ..દા..! એવો ‘પરમપંચમભાવ...’ અનાદિ-અનંત નિત્યાનંદ ધ્રુવ સત્તનું એકલું સત્ત્વ, ચૈતન્ય સત્ત્વ, આત્મતત્ત્વ. આણ..દા..! એવો જે ‘પરમ પંચમભાવ...’ આણ..દા..! એની ‘ભાવનામાં પરિણમેલા હોવાને લીધે...’ આણ..દા..! જુઓ તો વચ્નો! દિગંબર સંતોની શૈલી તો જુઓ! ક્યાંય સાંભળવા મળે નહિ એવી વાત છે. આણ..દા..!

કહે છે કે મહાપુરુષો કેવા હોય છે સંયમી સંતો? આણ..દા..! કે જે વસ્તુ છે, તત્ત્વ છે, આત્મતત્ત્વ છે, સત્તનું સત્ત્વ છે એ એકલો પંચમ પારિણામિકભાવ વસ્તુ, આખું દળ, ધ્રુવ, નિત્ય, અચળ, અવિનાશી, પર્યાય વિનાનું તત્ત્વ. આણ..દા..! એવી ‘પંચમભાવની ભાવના...’ આણ..દા..! હવે એ પર્યાય થઈ. ત્રિકાળી પંચમભાવ, આનંદણ, જ્ઞાનણ, શાંતિનો સાગર, અખંડ અવિયળ ભગવત્સ્વરૂપ પૂર્ણાનંદ પ્રભુ એવો પંચમભાવ એ સમકિતીનું ધ્યેય છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? એની ‘ભાવનામાં પરિણમેલા...’ એવો પંચમભાવ સ્વભાવભાવ, ધ્રુવભાવ, નિત્યભાવ, આનંદભાવ એ ત્રિકાળી. એની ભાવના વર્તમાન ભાવની ભાવના, પંચમભાવની ભાવના. આણ..દા..! જુઓ તો સિદ્ધાંત. મુનિરાજ પંચમ આરાના ૬૦૦ વર્ષ પહેલાંના આ ટીકા કરે છે. આણ..દા..! ભાઈ! તને ખબર નથી, પ્રભુ! આણ..દા..! અતીન્દ્રિય અનંત અમૃત સાગરનો પિંડ છો તું. આણ..દા..! અતીન્દ્રિય અનંત આનંદનો સાગર પ્રભુ તું છો. એને અહીંથાં પંચમભાવ કહીએ. આણ..દા..! ક્ષાયિકભાવ પણ એક સમયની પર્યાય છે. કેવળજ્ઞાન ક્ષાયિકભાવ પણ એક સમયની પર્યાય છે. આ ત્રિકાળી જ્ઞાયકભાવ દળ છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! એવો જે ભગવાન સ્વભાવભાવ જ્ઞાન ભગવાન જ્ઞાનસ્વભાવ નહોતું આવ્યું? ૩૧, ૩૨, ૩૩. આણ..દા..!

સ્વરૂપની સન્મુખમાં એની એકાગ્રતા. આણ..દા..! જે વીતરાગી દશામાં પરિણમેલા છે. આણ..દા..! એકલી ધારણા કરી છે કે આવું પરિણમન હોય અને આવી પર્યાય, એમ નહિ. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? અરે! આ તો વીતરાગના ધરના અમૃતના દરબારમાં પેસવાની વાતું છે. આણ..દા..! પરમપંચમભાવ એ વસ્તુ ત્રિકાળી ભગવત્સ્વરૂપ, એની ભાવના એ

વર્તમાન પર્યાય. આણા..દા..! એ વીતરાગી અનાકુળ આનંદરૂપી ભાવના. એમાં એ પરિણામેલા છે. એ અવસ્થારૂપ થઈ ગયા છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એવા હોવાને લીધે. જુઓ, આણા..દા..!

‘પરમપંચમભાવ...’ ‘ત્રિકાળનિરાવરણ નિરંજન...’ એની ભાવનામાં એ તરફની એકાગ્રતામાં પરિણામી ગયેલા હોવાને લીધે જે ‘સમસ્ત બાધ્યવ્યાપારથી વિમુક્તઃ...’ છે. શબ્દ તો આ કહેવો છે. ‘વાવારવિપ્પમુક્તા’ ‘વાવારવિપ્પમુક્તા’ વેપારથી મુક્ત. ક્યો વેપાર દર્શે? આ તમારો ધંધો ઈ? આણા..દા..! રાગાદિનો વેપાર એનાથી વિમુક્ત છે. કેમ? કે પંચમભાવની ભાવનામાં પરિણામી ગયેલા છે માટે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? વિકલ્પને, રાગ ને દ્રેષ શુભાદિ જે છે એ બધો બાધ્યવેપાર છે. આણા..દા..! વ્યવહારરત્નત્રયનો વિકલ્પ છે એ પણ બાધ્યવેપાર છે. આણા..દા..! આ ઓલા તમારા ધંધાનું કામ નથી અહીં. ધંધા તો બાધ્યવેપારમાં પણ ન આવે. એ તો બાધ્ય પરનીતિ છે. અહીંથી તો વિકલ્પની જે વૃત્તિઓ ઉઠે છે. આણા..દા..! વ્યવહારની વૃત્તિઓ દેવ-ગુરુન્શાસ્નાની શ્રદ્ધાનો રાગ, ભણતરનો વિકલ્પ. આણા..દા..! એવો જે બાધ્યવેપાર. આણા..દા..! તે પણ સમસ્ત. આવી વાત ક્યાં છે, બાપા? આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

એવી ‘ભાવનામાં પરિણામેલા...’ એ વીતરાગી પરિણાતિ જેની પ્રગટ થઈ ગઈ છે, કહે છે. ત્રિકાળી આનંદના નાથનું અવલંબન લઈને. આણા..દા..! જેને અતીન્દ્રિય આનંદની પર્યાપ્તિ પરિણામન થઈ ગયું છે. આણા..! પ્રચુર સ્વસંવેદન આવી ગયું પાંચમી ગાથામાં. કુંદુંદાચાર્ય કહે છે કે અમને પ્રચુર સ્વસંવેદનસ્વરૂપ વૈભવ અમને પ્રગટ્યો છે. આણા..દા..! પ્રચુર સ્વસંવેદન સ્વરૂપ વૈભવ ઈ આ. પંચમભાવની ભાવનામાં પરિણામન થઈ ગયું છે. આણા..દા..! એવી અવસ્થા વીતરાગી આનંદની દશા, અકષાય અતીન્દ્રિય આનંદના રસનું પરિણામન થઈ ગયું છે, કહે છે. આણા..દા..! એ સંતો આનંદમાં જૂલે છે, કહે છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એને લીધે ‘સમસ્ત બાધ્યવ્યાપારથી વિમુક્તઃ...’ છે. આ રીતે પરિણામન છે, માટે વિકલ્પાદિના બાધ્યવેપારથી વિમુક્ત છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? અરે! ભાઈ! પરમાર્થ સત્ય શું છે? એની ખબર ન મળે અને ધર્મ થઈ જાય, (એમ નથી). ભાઈ! આણા..દા..! જ્યાં ધર્મની પરિણાતિની આખી ખાણ છે. આવી જે પરિણાતિ જે અહીં કહેવાય છે એની તો ચિદાનંદ પ્રભુ આખી ખાણ છે. આણા..દા..! એવી વીતરાગી પરિણાતિ તો નીકળ્યા જે કરે. છતાં ત્યાં ખૂટે નહિ એવી ખાણ છે. આણા..દા..! અરેરે! એ વાત એને સાંભળવા મળે નહિ. એની જતમાં શું ભાત છે? આણા..દા..! એ એને સાંભળવા મળે નહિ એ ક્યાં જાય? સમજાણું કાંઈ? જે માન્યું હોય અને જાણ્યું હોય એમાં જાય. આ જાણ્યું નથી, માન્યું નથી. આણા..દા..!

કહે છે... શું પણ ટીકા જુઓને! મુનિરાજ પઞ્ચપ્રભમલધારિદેવ એ આગળ કહેશે કે મારા

મુખમાંથી પરમાગમ જરે છે. એટલે ભગવાનનું જેવું સ્વરૂપ છે એવું જ પરમાગમમાં-અમારી વાણીમાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? આવા પરિણમેલા હોવાને લીધે ‘જ’ એમ પાછું. આણ..દા..! ‘સમસ્ત બાધ્યવ્યાપારથી વિમુક્તઃ...’ છે. વિમુક્ત શબ્દ પડ્યો છેને? ‘વાવારવિપ્પમુક્તા’ ‘મુક્તા’ એકલું નહિ. ‘વાવારવિપ્પમુક્તા’ વેપારથી ‘વિપ્પમુક્તા’ ગ્રહુષ્ટ મૂકાણા છે. આણ..દા..! જેની વીતરાગી દીલોળા અંદર થાય છે, કહે છે. અતીન્દ્રિય આનંદના પરિણમનના જેને દીલોળા ઉછળે છે અંદરથી, એવા સાધુ જૈનના હોય છે. ..ભાઈ! આવું કોઈ દિ’ સાંભળ્યું પણ નહોતું ક્યાંય કલકતામાં. એય..! જવેરચંદભાઈ!

શ્રોતા :- એટલે તો સાંભળવા આવ્યા છીએ.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- આવ્યા છેને. આવી વાત છે, બાપા! આણ..દા..! આ તો વીતરાગ પરમાત્મા જિનેન્દ્રાદેવ પરમેશ્વર પર્યાયમાં ભગવત્સ્વરૂપ થઈ ગયા. આનું વસ્તુસ્વરૂપ છે એ ભગવત્સ્વરૂપ જ છે. આણ..દા..! એ ભગવત્ની વાણીમાં આવ્યું ઈ આ છે. આણ..દા..! આ સત્ય વસ્તુ છે. આ નન્દ થઈ જાય અને મહાપ્રત કાંઈક પાણ્યા અને ઢીકાણું થયું. બાપુ! માર્ગ જુદો, ભાઈ! તારી તુચ્છતા અનાદર કરવા માટેની વાત નથી, પ્રભુ! આણ..દા..! વસ્તુસ્થિતિ આવી છે. જિનેન્દ્ર પંથમાં-માર્ગમાં જેને વીતરાગ સ્વરૂપ ભગવાન એની પરિણતિમાં વીતરાગપણું જ જ્યાં જૂલી રહ્યું છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? એવા જૈનના સાધુ, વિકલ્પના બાધ્યવેપારથી તે મુક્ત છે. સમજાણું કાંઈ? વિમુક્ત છે. આણ..દા..!

હવે કેટલાક કહે છે કે અત્યારે શુદ્ધોપયોગ ન હોય. આણ..દા..! ભગવાન! શું કહે છે, ભાઈ! શુદ્ધોપયોગ તો આ વિમુક્ત છે એ શુદ્ધોપયોગ છે અંદર. એ વિના સાધુપણું ક્યાંથી આવ્યું? ભાઈ!

શ્રોતા :- પંચમકાળના મુનિરાજ છે?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પંચમકાળના મુનિ પોતાની દશામાં છે એ જ્યવંત વર્તે છે એમ કહેશે. આણ..દા..! ભલે લખવા ટાણે વિકલ્પ છે, વાણી-વાણીને કાળે ટીકા થઈ જાય છે, પણ એ તો આ અંતરમાં આવા છીએ આવા. સાધુ છેને, મુનિ છેને. આણ..દા..! આવો વીતરાગ ત્રિલોકનાથ પરમાત્મા જિનેન્દ્રના માર્ગમાં આવા સંતો કહેવામાં આવે છે. સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..! એ એક બોલ થયો. એક થયોને? આણ..દા..!

‘આરાધનામાં સદા અનુરૂપઃ...’ બીજો બોલ હવે. છેને? ‘ચउદ્ધિહારાહણસયારત્તા’ આ પહેલા પદની વ્યાખ્યા થઈ. ‘વાવારવિપ્પમુક્તા’ ઈ એક પદની વ્યાખ્યા થઈ. હવે બીજું. ‘ચઉદ્ધિહારાહણસયારત્તા’ આણ..દા..! જ્ઞાન, સમ્બ્યજ્ઞાન. આરાધના છેને? તો એનો પહેલો બોલ જ્ઞાન મૂકે છે એમાં. અને આમાં પણ જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર લીધું છે પહેલી શરૂઆતમાં નિયમસાર. ‘જ્ઞાન,...’ એટલે સમ્બ્યજ્ઞાન, નિર્મળ પરિણતિ, વીતરાગભાવના સ્વભાવરૂપ પ્રભુ એનું જ્ઞાન એટલે સમ્બ્યજ્ઞાનની પરિણતિ. એનું ‘દર્શન,...’ ત્રિકાળી ભગવાન પરમાનંદસ્વરૂપની

પ્રતીતિ સમ્યજ્ઞર્થન. ‘ચારિત્ર,...’ સ્વરૂપમાં રમણતા. સ્વરૂપ જે ભગવતું ત્રિકાળી ભગવાન એમાં રમણતા તે ચારિત્ર. ‘પરમતપ...’ ચારિત્રમાં ઉત્ત્ર પુરુષાર્થથી જે વીતરાગતા ઓપી નીકળે, શોભી નીકળે એ પરમતપ. આણા..દા..! ચારિત્રના પુરુષાર્થથી પણ વિશેષ પુરુષાર્થથી સ્થિરતા જામી જાય એને અહીંયાં તપ કહેવામાં આવે છે. વ્યાખ્યા જ બીજી. આણા..! પ્રભુ! તારા ઘરને તું જોતો ખરો. તારા ઘરમાં શું છે? ભાઈ! તને ખબર નથી. આણા..દા..! તારું મોટું ઘર છે. મોટા ઘરનો તું છી, ભાઈ! આણા..દા..!

એ ‘જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને પરમતપ નામની ચતુર્વિધ આરાધના...’ વર્તમાન પરિણાતિની વાત છે આ હોં. એ ચારનું સેવન. એમાં ‘સદા અનુરૂપત;...’ છે. સદાય ચોવીસ કલાક. આણા..દા..! નિદ્રા નહિ આવતી હોય એમને જરી? પાછલા પહોરમાં નથી કહ્યું? ‘પિછલી રયણ’ અહીં તો સદા અનુરૂપત છે. આણા..દા..! ‘ચતુર્વિધ આરાધનામાં...’ ચતુર્વિધ એટલે ચાર ગ્રાન્થ. એવી આરાધનાના સેવનમાં ‘સદા અનુરૂપત;...’ છે. આણા..દા..! આવા જૈનના પંચપરમેષ્ઠી માયલા પંચમ સાધુ આવા હોય છે. નમો લોઅે સવ્ય સાહુણાં. આણા..દા..! દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રને કેવા છે એ ઓળખવા તો પડશેને એને. ઓળખીને શ્રદ્ધા કરવીને કે એમ ને એમ આંધળી શ્રદ્ધા થાય એ વસ્તુ કહેવાય? વ્યવહારશ્રદ્ધામાં પણ આની ઓળખાણ કરવી પડશે એને. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એવી ચાર ગ્રાન્થની આરાધના સ્વરૂપનું સેવન એમાં સદા અનુરૂપત છે. અનુરૂપત છે. ‘સ્ત્રત્તા’ છેને? ‘રત્તા’માંથી અનુરૂપત કાઢ્યું. અનુસરીને લીન છે એ ચાર આરાધનામાં.

(૩) બાધ્ય-અભ્યંતર સમસ્ત પરિગ્રહના ગ્રહણરહિત હોવાને લીધે...’ બાધ્ય-અભ્યંતર સમસ્ત પરિગ્રહ આગ્રહ શર્બદ છે. આગ્રહ છે અંદર. આગ્રહ એટલે ગ્રહવું. આગ્રહ શર્બદ છેને? પરિગ્રહ આગ્રહ એટલે ગ્રહવું. આગ્રહ એટલે ઓલો આગ્રહ તો છૂટી ગયો છે. એથી અહીંયાં આગ્રહ એટલે ગ્રહણ કરવું. શર્બદ પડ્યો છે આગ્રહ. પણ આગ્રહનો અર્થ ઓલો અભિપ્રાયનો આગ્રહ એ અહીં નથી લેવો. એ તો સમકિતી છે, મુનિ છે. આણા..દા..! પડ્યો તો શર્બદ આગ્રહ. પણ એનો અર્થ કે પરપરાર્થ જે વખ્તાદિ છે તેને તે ગ્રહતા નથી. સમજાણું? આણા..દા..! ‘પરિગ્રહના ગ્રહણરહિત હોવાને લીધે...’ આણા..દા..! મુનિઓ જૈનના સાધુ પરમેશ્વર એને કહે. જેને વખ્ત અને પાત્રનો વિકલ્પ એક અંશ પણ ન હોય. એવો બાધ્યપરિગ્રહ એને અંદર રાગની ગાંઠ ન હોય અસ્થિરતાની હોં. રાગની એકતાની ગાંઠ તો મિથ્યાત્વ છે. રાગની અસ્થિરતાની પણ જ્યાં ગાંઠ ન હોય. આણા..દા..! નિર્ગ્રથ કહેવા છેને? નિર્ગ્રથ. ગ્રથ જેને નીકળી ગયો છે. આણા..દા..! જેને રાગની ગાંઠ છૂટી ગઈ છે. સમકિત તો છે એ તો એકતાબુદ્ધ તો નથી, પણ રાગની અસ્થિરતાની ગાંઠ છૂટી ગઈ છે. આણા..દા..! અને વખ્ત-પાત્રનો બાધ્યનો ત્યાગ થઈ ગયો છે. આવો માર્ગ છે. વખ્ત-પાત્ર રાખે અને નિર્ગ્રથ કહેવડાવે. મોટા પોટલા રાખે માથે અને સાથે મજૂર ફરે. આ સાધુ નીકળે છેને શેતાંબરના તો માથે એક-એક માણસ

ઉપાડીને રેકડીયુમાં માલ હોય. અરે! ભગવાન! માર્ગ તે આવો છે, ભાઈ? ભગવાનના વિરહે આ શું કર્યું તે આ? પરમાત્માના વિરહ પડ્યા. એનો માર્ગ છે એને આ કર્યું છે તમે. આણ..દા..!

‘બાધ્ય-અભ્યંતર...’ બાધ્ય નામ વલ્લ, પાત્ર, લક્ષ્મી આદિ બધું. અભ્યંતરમાં રાગાદિ વિકલ્પ. ‘સમસ્ત પરિગ્રહના...’ ચૌદ પ્રકારનો અભ્યંતરપરિગ્રહ છેને? દસ પ્રકારનો બાધ્ય અને ચૌદ પ્રકારનો અભ્યંતર. આણ..દા..! ‘સમસ્ત પરિગ્રહના ગ્રહણરહિત હોવાને લીધે...’ વલ્લ લેતો નથી, પાત્ર લેતો નથી. દાથમાં તલતુષમાત્ર પણ. તલના શોતરા જેવો પણ .. લેતો નથી. આણ..દા..!

શ્રોતા :- તલ નહિ, પણ તલનું શોતરું.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- શોતરું. તલ તો ક્યાં? આણ..દા..! એ આવ્યું હતું, નહિ? ૧૮મી ગાથા. સૂત્ર(પાણુડ)ની ૧૮મી ગાથા. ઓછો..! એવી વાત હોય છેને એ કેટલાકને સંપ્રદાયની વાત લાગે છે. સમજાણું? એ આ સંપ્રદાયની વાત છે એમ કહે. સંપ્રદાયની નથી, બાપુ! સ્વરૂપ આવું છે. આણ..દા..! વસ્તુનું સ્વરૂપ એવું છે. સંપ્રદાયનું નથી. એ ઓલા હતા ભાઈનું નહિ? ચુનિભાઈ. ચુનિભાઈ છેને એક? તો એ ઘણા વર્ષ પહેલા અષ્ટપાણુડ વાંચેલું. તો વાંચે એમાં આવું આવે ત્યાં લીટી કરે કે સંપ્રદાયનું છે આ. અરે! સંપ્રદાયનું નથી. વલ્લરહિતપણું, નન્દપણું, મુનિપણું એ કહે સંપ્રદાયનું છે. અરે! બાપા! વસ્તુનું સ્વરૂપ છે આ. આણ..દા..! ‘જન્મયા પ્રમાણે રૂપ ભાજ્યું’ વીતરાગ પરમેશ્વર ત્રિલોકનાથે. એ તો આવી ગયું નહિ જન્મયા પ્રમાણે પ્રવચનસાર. આણ..દા..! આ વલ્લસહિતના જે છે એ તો સાધુ નથી, પણ સાધુ માને છે તે મિથ્યાદિષ્ટ છે.

શ્રોતા :- ... જેને ગૃહિત મિથ્યાદર્શન હોય...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ગૃહિત આવી ગયા. આવી વાત છે, ભાઈ! વસ્તુની સ્થિતિ આવી છે. આણ..દા..! અરેરે! વીતરાગનો માર્ગ, જૈનશાસનનું સ્વરૂપ એને મળ્યું નહિ.

‘નિર્ગથ...’ છે. આણ..દા..! જેનો ગ્રંથ નીકળી ગયો, છૂટી ગયો છે. બાધ્યગ્રંથ વલ્લાદિ અને અંતરંગગ્રંથ રાગાદિ. આણ..દા..! ધન્ય છેને એ અવતાર. વસ્તુ આ છે. આણ..દા..! જેને મોક્ષ નજીક છે. આવશે ઈ. આણ..દા..! એ આમાં જ આવશે હમણા. પરમ નિર્વાણ સુંદરીની સુંદર સેંથીની શોભા. ‘મુક્તિસુંદરીની અનુપમતા અવલોકવામાં આતુર બુદ્ધિવાળા...’ નીચે છે ગાથામાં. આણ..દા..! પૂર્ણાંદની પ્રામિકૃપી મુક્તિ એને અવલોકવામાં .. છે. આણ..દા..! ‘નિર્ગથ...’ છે. આ કારણે એમ. કહ્યુંને ‘બાધ્ય-અભ્યંતર સમસ્ત પરિગ્રહના ગ્રહણરહિત હોવાને લીધે...’ એમ. એ રાખતો નથી, લેતો નથી માટે નિર્ગથ છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? ભાઈ! આ તો પરમસત્ય વસ્તુ છે. દિગંબર સંપ્રદાય કોઈ સંપ્રદાય નથી કે વાડો નથી, એ પક્ષ નથી, વસ્તુનું સ્વરૂપ છે. આણ..દા..! જેને મોક્ષના ભાવ લેવાને ભાવના થઈ એ દરશા કેવી હોય? ભાઈ! આણ..દા..! ‘સાદી અનંત અનંત

સમાધિ સુખ.' જ્યારથી મોક્ષનો આનંદ પ્રગટ્યો તે અનંતકાળ. સાઈ અનંત, સાઈ શરૂ થઈ પણ અનંત સમાધિ સુખમાં. એનો ઉપાય મોક્ષમાર્ગ તો કેવો હોય, ભાઈ! આણ..દા..! સમજણું કાઈ? આણ..દા..! એ નિર્ગ્રથદશા છે. આણ..દા..! માતાએ જન્મ્યા એવો બાધ્યભાવ. અંદરમાં જેવું એનું પથાર્થ સ્વરૂપ છે તે પથાજાત ભાવ. એની જત જે વીતરાગસ્વભાવે છે આણ..દા..! એવી પર્યાપ્તિમાં પથાજાત. શરીરમાં પથાજાત. નન્દ જેવો જન્મ્યો એટલે એ પથાજાત. આણ..દા..! પરમેશ્વર છેને. પાંચમાં પરમેશ્વર. આણ..દા..! એ ત્રણ બોલ થયા.

'ણિગંથા' હવે 'ણિમોહા' ઈ છેને ચોથો બોલ? '(૪) સદા નિરંજન નિજ કારણસમયસારના સ્વરૂપના સમ્યક્ શ્રદ્ધાન,...' આણ..દા..! 'ણિમોહા' કહેવું છેને? કહે છે કે જેને મિથ્યાર્થન, મિથ્યાજ્ઞાન અને મિથ્યાચારિત્ર એવો જે મોહ અથી રહિત છે. આવા સહિત છે માટે એનાથી રહિત છે. આણ..દા..! કેવા સહિત છે? કે 'સદા નિરંજન નિજકારણસમયસાર...' આણ..દા..! માથે કદ્યું હતુંને નિરંજન પરમપંચમભાવ. અને અહીં સમયસાર કીધો. આણ..દા..! 'સદા નિરંજન...' ત્યાં નિરાવરણ નિરંજન હતું. આણ..દા..! 'નિજકારણસમયસાર...' ભગવાન કારણસમયસાર. ભગવત્સ્વરૂપ સાક્ષાત્ પરમાત્મસ્વરૂપ. કારણસમયસાર ધ્રુવસ્વરૂપ. 'નિરંજન નિજકારણસમયસાર...' ભગવાનનું કારણસમયસાર ભગવાન પાસે રહ્યું. આણ..દા..!

'સદા નિરંજન નિજકારણસમયસારના સ્વરૂપનાં સમ્યક્ શ્રદ્ધાન,...' કારણ સમયસાર ધ્રુવ નિત્યાનંદ પ્રભુ એના સ્વરૂપની શ્રદ્ધા. એવા સ્વરૂપની શ્રદ્ધા. આણ..દા..! ભગવાનસ્વરૂપે આત્મા એના સ્વરૂપની શ્રદ્ધા. આણ..દા..! 'સદા નિરંજન નિજ કારણસમયસાર...' કારણસમયસાર જોયું? કારણપરમાત્મા. પંચમભાવ કારણપરમાત્મા. એક સમયની નિર્મળ પર્યાપ્ત વિનાનો. આખો ભગવાન તળ જે તત્ત્વ એ કારણભગવાન, કારણસમયસાર, કારણપરમાત્મા, કારણજીવ. આણ..દા..!

શ્રોતા :- શબ્દો ઓછા પડે.

પૂજ્ય ગુલ્લેવશ્રી :- શબ્દો ઓછા પડે એની વાતું ક્યાં કરે? આણ..દા..!

વસ્તુ આત્મતત્ત્વ શું છે? આણ..દા..! આત્મતત્ત્વ સ્વરૂપનું સત્ત્વ એકલું ત્રિકાળ... ત્રિકાળ... ત્રિકાળ... જેને આદિ નહિ, જેને અંત નહિ, જેને ઉણાય નહિ, જેને વિપરીતતા નહિ. આણ..દા..! એવું જે ભગવાનસ્વરૂપ ત્રિકાળ એવું નિજકારણસમયસાર. આણ..દા..! લ્યો, આ સમયસાર આવ્યું. આ પાના સમયસાર નહિ. આણ..દા..! 'સદા નિરંજન...' જેને મેલ નથી, જેને આવરણ નથી. ત્રિકાળી જેમાં પર્યાપ્ત નથી પછી આવરણ-ફાવરણની ક્યાં વાત રહી? આણ..દા..! 'સદા નિરંજન...' આ શાક્ષ કોનું છે? હમણાનું કરેલું છે? આ તો કુંદુંદાચાર્યનું કરેલું છે.

શ્રોતા :- નવસો વર્ષ પહેલાંની ટીકા. મૂળ ગાથા તો...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એને બે હજર વર્ષ થયા. આહા..હા..! કેટલાક એમ કહે છે કે એ સોનગઢિયાએ આમ કાઢ્યું ભાઈ! રહેવા દે એ વાત છે. સોનગઢવાળાએ નવો ધર્મ કાઢ્યો આવો. આહા..હા..! નેમિચંદભાઈ! આવો માર્ગ છે.

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- હા, કરે છે. શું થાય? એમાં કાંઈ... આહા..હા..!

‘સદા નિરંજન નિજકારણસમયસારના...’ નિજકારણસમયસાર નિત્યાનંદ પરમસ્વભાવ એના ‘સ્વરૂપનાં સમ્યક્ શ્રદ્ધાન,...’ એનું સ્વરૂપનું સમ્યક્ શ્રદ્ધાન. આહા..હા..! એના સ્વરૂપનું ‘સમ્યક્ પરિજ્ઞાન...’ લ્યો! બધાની સાથે સમ્યક્ મૂક્યું છે. છે એમાં? સ્વરૂપ સમ્યક્ શ્રદ્ધાન પરિજ્ઞાન એ પછી ઓલાની સાથે મેળવ્યું. બરાબર છે. ‘સમ્યક્ શ્રદ્ધાન, સમ્યક્ પરિજ્ઞાન અને સમ્યક્ આચરણ...’ એમ લઈ લેવું. ટીકામાં છેને? એ તો સમ્યજ્ઞનિ-જ્ઞાન-ચારિત્ર મોક્ષમાર્ગ સમ્યજ્ઞનિ, સમ્યજ્ઞાન છે. એટલું એણે ગોઠવી લેવું. એ તો બરાબર છે. અહીંપાં તો સમયસારસ્વરૂપને સમ્યક્ શ્રદ્ધાનને એ સમ્યક્ લાગુ પાડ્યું એમ. છતાં ઈ બધાને પાછું લાગુ પાડવું. સમ્યક્ શ્રદ્ધાન, સમ્યક્ પરિજ્ઞાન, સમ્યક્ આચરણ એમ. સંસ્કૃતમાં તો એણે શબ્દ જોડાણ કરીને કર્યું છેને? એવું જે ભગવત્સ્વરૂપ પરમાત્મા નિત્યાનંદ ચૈતન્ય પ્રતિમા એમાં આ સમયસારના સ્વરૂપના સમ્યક્ શ્રદ્ધાન, સમ્યક્ શ્રદ્ધાન. એને જ્ઞાનમાં લઈને સમ્યક્ શ્રદ્ધાન. આહા..હા..! એવા પૂર્ણાનંદના નાથને જ્ઞાનની પર્યાયમાં જ્ઞેય બનાવીને સમ્યક્ શ્રદ્ધાન. આહા..હા..!

એનું ‘સમ્યક્ પરિજ્ઞાન...’ કોનું? ‘સદા નિરંજન નિજકારણસમયસારના સ્વરૂપનાં સમ્યક્ પરિજ્ઞાન...’ એનું પરિજ્ઞાન. આહા..હા..! શાસ્ત્રજ્ઞાન પણ ક્યાંયે રહી ગયું. એ જ્ઞાન જ ક્યાં છે? અરે! આહા..હા..! અરે! દિવ્યધવનિ સાંભળીને તે વખતે ક્ષયોપશમનો પર્યાય પ્રગટે પોતાને કારણે ઉપાદાનથી એ પણ સમ્યજ્ઞાન નથી. આહા..હા..! ત્રિલોકનો નાથ અંદર સમ્યક્ સ્વરૂપે બિરાજમાન છે. એનું જ્ઞાન તે પરિજ્ઞાન કહેવામાં આવે છે. આહા..હા..! આ તો થોડું-ધારું જાણપણું જ્યાં થાય બદારમાં ત્યાં એમ થઈ જાય બસ અભિમાન અમે વધી ગયા. અરે! ભગવાન! બાપુ! આહા..હા..! શાસ્ત્રના મદ થઈ જાય મદ એને. અમને આવું આવડે. અરે! પ્રભુ! શું કરે છે? ભાઈ! ક્યાં તું રોકાણો? આહા..હા..! ત્રિકાળી ભગવાનનું સ્વરૂપ પરિજ્ઞાન થવું તે જ્ઞાન છે. આહા..હા..! શાસ્ત્રને યાદ કર્યા, ગોખ્યા, ધાર્યા, વાંચ્યા. એને એમ થઈ ગયું બસ હવે આપણાને જ્ઞાન થઈ ગયું. આવડે છે. આહા..હા..!

આનું સમ્યક્ પરિજ્ઞાન. કોનું? ‘સદા નિરંજન નિજકારણસમયસારના સ્વરૂપનાં...’ સમયસારના સ્વરૂપનું સમ્યક્ પરિજ્ઞાન, એનું સમ્યક્ આચરણ. આહા..હા..! નિરંજન સદા સમયસારસ્વરૂપનું અંદર સમ્યક્ આચરણ, સ્વરૂપનું અંદર નિજસ્વરૂપનું આચરણ. આહા..હા..! અરે! એને હજુ ઓળખે નહિ, શ્રદ્ધામાં લે નહિ અને એમ ને એમ માની બેસે બદાર.

બાપુ! આ અવતાર ચાલ્યા જાય છે. દુનિયા માનશે એથી કરીને તને ત્યાં ધર્મ થઈ જશે (એમ નથી). દુનિયા તને એમ માને કે ઓછો..દો..! ભારે વિજ્ઞાન, ભારે જ્ઞાની! એથી કરીને તને શું છે? આદો..દો..!

ભગવાન કારણસમયસારનું સમ્યકું આચરણ. હવે ‘ણિમોહા’ કહેવું છેને. આનાથી ‘પ્રતિપક્ષ એવાં મિથ્યાદર્શન,...’ એ મોદું. આદો..દો..! આનાથી વિસ્તર શ્રદ્ધા તે મિથ્યાદર્શન. આનાથી વિસ્તર જ્ઞાન તે મિથ્યાજ્ઞાન. આદો..દો..! ‘અને મિથ્યાચારિત્રનો અભાવ હોવાને લીધે...’ નિર્મોદ કહેવું છેને? નિર્મોદ છે. સંતો નિર્મોદ છે. કેમ? કે ત્રિકાળી કારણસ્વરૂપના શ્રદ્ધાન, જ્ઞાન અને ચારિત્રને કારણો મિથ્યાદર્શન, મિથ્યાજ્ઞાન અને મિથ્યાચારિત્રનો અભાવ છે, માટે નિર્મોદ છે. આદો..દો..! આવા સાધુ હોય છે, લ્યો. હવે લાંબી થોડી વાત છે.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુસ્થેવ!)

**મહા વદ-પ, શુક્રવાર, તા. ૨૦-૦૨-૧૯૭૬,
કણશ-૧૦૬-૧૦૭, ગાથા-૭૫-૭૬, પ્રવચન નં. ૧૮૪**

નિયમસાર. અધિકાર વ્યવહારચારિત્ર છે. પણ એ વ્યવહાર આવે છે એને જાણવાલાયક કરીને પરમાર્થ નિશ્ચય સાધુનું વર્ણન છે આ ઉપમાં. ઉપ છેને? ફરીને લઈએ છીએ. ‘આવા,...’ શબ્દ છેને? ત્યાંથી પડ્યું છે. આવા કેવા? એમ. ચાલે છે વ્યવહારચારિત્ર અધિકાર, પણ વ્યવહાર કોને હોય? જેને અખંડ આનંદસ્વરૂપ ભગવાન જ્ઞાનસ્વભાવ આત્મા એવો ભગવાન આનંદસ્વભાવ આત્મા. એવા આત્માની અંતરની દશ્ઠિનો અનુભવ હોય. જેણે આનંદના સ્વાદને લીધો હોય એવા સમ્યકૃતિ જીવને આગળ વધીને સ્વરૂપમાં લીનતા થાય એને ચારિત્ર કહેવામાં આવે છે. એવા ચારિત્રવંતને વિકલ્પ આદિ વ્યવહાર હોય તો એ જાણેલો છે, આદરવા જેવો છે નહિ. આદો..દો..! છતાં આવ્યા વિના રહે નહિ. આવી વાત છે. વ્યવહારનો અધિકાર છતાં નિશ્ચય નાખ્યો. જુઓ, ફરીને ટીકા ઉપમી.

‘આ, નિરંતર અખંડિત પરમતપક્ષરણામાં નિરત (-લીન) એવા સર્વ સાધુઓના સ્વરૂપનું કથન છે.’ સાધુ. જૈનના સંત, મુનિ એને કહીએ... બીજે તો હોતા જ નથી જૈન સિવાય તો ક્યાંય. એ પણ દિગંબર જૈન. એ સિવાય ક્યાંય સાધુપણું હોતું નથી. જૈન પણ નથી એ તો આમાં નાખશે. ‘બાધ્ય-અભ્યંતર સમસ્ત પરિગ્રહના ગ્રહણરાખિત હોવાને લીધે નિર્ગ્રથ;...’ આવ્યું છેને? જૈનના મુનિ તો એવા હોય જેને બાધ્યમાં... રાતે કંધું હતું, દસ પ્રકારનો પરિગ્રહ ન હોય. અભ્યંતરમાં ચૌદ પ્રકારનો પરિગ્રહ, બાધ્યમાં દસ

પ્રકારનો. એટલે? મકાન અને ખેતર જેને ન હોય. ગામમાં મકાન અને બહારમાં પાઈર-ખેતર જેને ન હોય. બાધ્યપરિગ્રહ અને હોતો નથી.

શ્રોતા :- ...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- પણ એ બાગમાં રહે તો એમ માને કે આ મારો બાગ છે અને આ મારું ખેતર છે હું અહીં રહું છું. એમ વાત છે. વનખંડમાં રહે છતાં ‘એ વનખંડ મારું છે’ એમ મુનિને હોતા નથી. મકાન નથી એને ગામમાં, વનમાં એને કોઈ ખેતર-જમીન નથી, એમ કહેવું છે. આએ..એ..! અને ચાંદી અને સોનું એને હોતું નથી બાધ્યપરિગ્રહ. એ સોનામાં આવી જાય કે નહિ? આએ..એ..! ચાંદી અને સોનું-ગીની એને હોય નહિ. ધન-ધાન્ય એને હોય નહિ. લક્ષ્મી ન હોય તેમ અનાજનો સંગ્રહ અનાજ રાખે એ તો બધો પરિગ્રહ છે. સમજાણું? ધન-ધાન્ય, દાસ-દાસી. માણસ એને કોઈ બાઈ કામ કરનારી નોકર ન હોય એને. એ બાધ્યપરિગ્રહ એને હોય જ નહિ. અને કપડા એને વાસણ એ દસ બોલ થયા. દસ બોલ થયાને? મકાન અને પાઈર એટલે ખેતર, ચાંદી અને સોનું, ધન અને ધાન્ય, દાસી અને દાસ, કપડા એને વાસણ. આએ..એ..! જેને કપડા ન હોય અને વાસણ નામ પાત્ર ન હોય એમ. આએ..એ..! સમજાય છે કાંઈ? એવો બાધ્ય દસ પ્રકારના પરિગ્રહનો જેને ત્યાગ હોય છે. અભ્યંતરમાં ચૌદ પ્રકારના પરિગ્રહનો ત્યાગ હોય છે. આએ..એ..! નિર્ગંધ કોને કહે? જેના ગ્રંથ નામ રાગની ગાંઠ તો ગળી ગઈ છે સ્વભાવના એકત્વના ભાનમાં. પણ જેને રાગની અસ્થિરતા પણ ટળી ગઈ છે. આએ..એ..! સમજાણું કાંઈ?

એવો દસ પ્રકારના પરિગ્રહનો ત્યાગ અને અંતર મિથ્યાત્વના પરિગ્રહનો ત્યાગ. રાગની એકતા, રાગથી ધર્મ થાય એવી માન્યતા મિથ્યાત્વ એ પરિગ્રહ છે. પુષ્પની ડિયા દ્વારા, દાન, વ્રત, ભક્તિથી જીવને સંવર-નિર્જરા થાય, ધર્મ થાય એ માન્યતા મિથ્યાત્વ છે. એ મિથ્યાત્વનો પરિગ્રહ છે. આએ..એ..! એ મિથ્યાત્વનો પરિગ્રહ જેને ન હોય. આએ..એ..! અને ચાર કષાય. સોળ કષાયમાંથી ચાર લેવા ભેગા. કોઇ, માન, માયા, લોભ. કોઇ, માન એ દ્રેષ્ણના ભાગ છે, માયા અને લોભ એ રાગના ભાગ છે. એટલે કોઇ, માન, માયા, લોભ ચાર અને નવ નોકષાય રતિ આદિ છેને. ૮ ને ૪, ૧૩ અને મિથ્યાત્વ (થઈને) ૧૪—એ અભ્યંતરપરિગ્રહ હોય છે. આએ..એ..! જેને શુભરાગ પણ લાભકર્તા છે એવી માન્યતા મિથ્યાત્વનો પરિગ્રહ છે. આએ..એ..! સમજાણું કાંઈ? બહુ જીણી વાત, ભાઈ! વીતરાગમાર્ગ એવો છે. અત્યારે તો બધો ફેરફાર ઘણો થઈ ગયો. આએ..એ..! એને દાસ્ય, રતિ, અરતિ, વેદ, વાસના. આએ..એ..! એ પણ જેને અંતરપરિગ્રહ પક્કડ નથી. આએ..એ..! ‘એવા’ હવે શરૂ અહીં કરે છે.

‘ટીકા :- આ, નિરંતર અખંડિત પરમ...’ સાધુપણામાં ‘નિરત...’ તપશ્ચરણ એટલે સાધુપણું, ચારિત્ર. આએ..એ..! જે ‘નિરંતર અખંડિત પરમતપશ્ચરણ...’ આએ..એ..!

ભગવાન નિરંતર અખંડ સ્વરૂપ પોતે આત્મા છે એની દષ્ટિ અને અનુભવ તો છે, પણ અહીં તો હવે નિરંતર અખંડ પરમચારિત્રમાં લીન છે. આણા..દા..! શું કહ્યું ઈ? સમ્યજ્ઞષ્ટિ જીવ ધર્મની પહેલી સીઢીવાળો એ ‘નિરંતર અખંડિત પરમ...’ સ્વભાવમાં લીન છે. સમજાય છે કાંઈ? ‘નિરંતર અખંડિત પરમ...’ સ્વભાવ, ભગવાન જ્ઞાનસ્વભાવ, આનંદસ્વભાવ, સવચ્છતા, વીતરાગસ્વભાવ એવા અનંત સ્વભાવરૂપ વસ્તુ એમાં જેનું નિરંતર શ્રદ્ધા અને જ્ઞાનપણું પરિણમે છે, એને તો સમ્યજ્ઞષ્ટિ કહીએ હજુ. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ ઉપરાંત તો અહીંથી ચારિત્રની વાત છે.

નિરંતર અખંડ પરમચારિત્રમાં નિરત છે. તપક્ષરણ એટલે ચારિત્ર. આણા..દા..! એવો ભગવાન અખંડ પરમશુદ્ધ ચૈતન્યધન નિરંતર એવો આત્મા છે વસ્તુ. એમાં જેની પ્રતીતિ જ્ઞાનના ભાનસહિત જ્ઞમી છે. આણા..દા..! એને તો સમ્યજ્ઞષ્ટિ હજુ કહીએ. એને તો ધર્મની પહેલી સીઢીવાળો, પહેલા પગથિયા-સોપાનવાળો કહીએ. આણા..દા..! આ તો એનાથી વિશેષ છે હવે. આણા..દા..! જેને સમ્યજ્ઞર્શન શું અને એનો વિષય શું એ પ્રગટ્યો જ નથી એને તો ચારિત્ર દોતા નથી. આણા..દા..!

અહીંથી તો કહે છે કે નિરંતર પરમ અખંડ ચારિત્રમાં નિરત છે. સમજાણું કાંઈ? આણા..દા..! ભગવાન જ્ઞાનસ્વરૂપ પ્રભુ એમાં દષ્ટિ અને અનુભવ તો છે, પણ વર્તમાનમાં વીતરાગપરિણાતિમાં એ લીન છે. આણા..દા..! સમ્યજ્ઞષ્ટિ વીતરાગ સ્વભાવ ચૈતન્યમાં દષ્ટિ દોવાથી તેમાં એ લીન છે. ચારિત્રવંત વીતરાગી પરિણાતિમાં લીન છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? ‘પરમતપક્ષરણમાં નિરત એવા સર્વ સાધુઓના સ્વરૂપનું...’ જૈનના સાધુ સર્વ આવા હોય છે. સમજાણું કાંઈ? ‘(સાધુઓ કેવા હોય છે?) (૧) પરમસંયમી,...’ પરમસંયમી. આણા..દા..! જેને અતીન્દ્રિય આનંદની રમત ઉગ્ર થઈ ગઈ છે એટલે બાધ્ય બાજુથી સંપર્મી થઈ ગયા છે. આણા..દા..! વિકલ્પ અને બાધ્યની ચીજથી ખસી ગયા છે. આણા..દા..! સાધુપણું કેવું હોય એ લોકોને સાંભળવા મળતું નથી અને જે-તે વેષ પહેર્યા ને બેઠા સાધુ. નન્દપણું થઈ ગયા સાધુ એ સાધુ જ નથી. આણા..દા..! જેને અંતરમાં પરમસંયમ છે. આણા..દા..! અણિન્દ્રિય દશામાં એટલી રમત છે જેની કે બાધ્યથી પરમસંયમ થઈ ગયા છે. આણા..દા..!

એવા ‘મહાપુરુષો દોવાથી ત્રિકાળનિરાવરણ નિરંજન પરમપંચમભાવ...’ આણા..દા..! ભગવાન આત્માનો સ્વભાવ, ભગવત્ જ્ઞાનસ્વભાવ, ભગવત્ સુખસ્વભાવ, ભગવત્ શાંતિ સ્વભાવ, ભગવત્ વીર્યસ્વભાવ. એવા ભગવત્ અનંત સ્વભાવરૂપ પરમ પારિણામિકભાવ. આણા..દા..! એ નિરાવરણ છે. વસ્તુ નિરાવરણ છે એમ ત્રિકાળી સ્વભાવ પણ નિરાવરણ છે. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ? નિરંજન છે. જેમાં મેલ કેવા? અંજન નિર્મણાનંદ પ્રભુ. એવો ‘પરમપંચમભાવ...’ પરમપંચમભાવ. એમ કેમ કહ્યું? કે પયાયિને પણ પારિણામિકભાવ કહેવામાં આવે છે. રાગ છેને રાગ? એને પારિણામિકભાવ કહેવામાં આવે છે. જ્યધવલમાં

પાઠ છે. સમજાણું કાંઈ? પણ આ તો પરમપારિણામિકભાવ, પરમપંચમભાવ. આણ..દા..! એક સમયની કેવળજ્ઞાનની પર્યાયને પણ પારિણામિકભાવ કહેવાય. અરે! રાગના ભાવને પણ પારિણામિક કહેવાય, પણ પરમપારિણામિક નહિ. આણ..દા..! એ આખો પટારો જે અનંતગુણનો છે એને પરમપંચમભાવ કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ?

એવો ‘પરમપંચમભાવ...’ એ વસ્તુ, આનંદણ, શાયકણ, સ્વભાવણ, શુદ્ધભાવ તત્ત્વ, સત્ત્વરૂપ. આણ..દા..! અનાદિ-અનંત નિત્ય ધૂવ સામાન્ય સદશ્ય એકરૂપ. આણ..દા..! એવો જે પંચમભાવ, એવો ભગવાન આત્મસ્વભાવ એની ભાવના. ઈ ચીજે પંચમભાવની ભાવના. પંચમભાવ એ ત્રિકાળ, એની ભાવના એ વર્તમાન પર્યાય. આણ..દા..! જિનેશ્વરનો માર્ગ કોઈ જુદો પણ લોકોને બિચારાને બહારમાં મથીને મરી ગયા છે. .. એને તો. આણ..દા..! એવા ‘ભાવનામાં પરિણામેલા...’ જ્ઞાનરસકંદ પરમસુખકંદ એવો પંચમભાવ. એની એકાગ્રતામાં પરિણામેલા. આણ..દા..! છે? ‘હોવાને લીધે...’ આવા હોવાને લીધે ‘જ સમસ્ત બાધ્યવ્યાપારથી વિમુક્ત;...’ છે. અંતરના પરિણામનમાં વેપારમાં પડ્યા એ બાધ્યવેપારથી વિમુક્ત છે, એ કારણ કીદું. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? અંતરના આવા પરિણામેલા હોવાને લીધે જ સમસ્ત બાધ્યવેપારથી વિમુક્ત છે. આણ..દા..! આવા પંચમભાવની પરિણાતિસહિત છે, બાધ્યના વેપારથી વિમુક્ત છે. અસ્તિ-નાસ્તિ કરી. આણ..દા..! ગજબ છેને પાઠ! એ એક બોલ થયો.

બીજો. ‘જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને પરમતપ નામની ચતુર્વિધ આરાધના...’ પર્યાયમાં આરાધના. નિર્મળ વીતરાગી પરિણાતિનું સેવન એમાં ‘સદા અનુરૂપઃ...’ આણ..દા..! સમ્યજ્ઞાન, સમ્યજ્ઞર્થન, સમ્યક્ ચારિત્ર, સમ્યક્ ઈચ્છાનિરોધ અતીન્દ્રિય આનંદની દશાની ઉગ્રતાનું થવું એવી ચાર આરાધનામાં અનુરૂપ છે. આણ..દા..! માર્ગ, ભાઈ! એવી ચીજે છે. આમાં એમ ન કહ્યું કે પંચમહાક્રતમાં અનુરત છે. અધિકાર તો વ્યવહારનો ચાલે છે. સમજાણું કાંઈ? એને હોય વ્યવહાર, પણ અનુરૂપતા આમાં છે. આણ..દા..! આ વ્યવહાર-વ્યવહાર કરે છેને? વ્યવહાર હોય છે, પણ એમાં જ્ઞાનીની લીનતા હોતી નથી. વ્યવહારને જાણોલો પ્રયોજનવાન વર્તે છે. આણ..દા..! આ નિશ્ચય અને વ્યવહારના મોટા ઝડડા. ભાઈ! ઝડડા નથી. એ તો ઝડડા ટાળવાની ચીજે છે. સમજાણું કાંઈ? જે ‘સદા અનુરૂપઃ...’ છે. આણ..દા..!

ત્રીજો બોલ. ‘બાધ્ય-અભ્યંતર સમસ્ત પરિગ્રહના ગ્રહણરહિત હોવાને લીધે નિર્ગ્રથ;...’ છે. નિર્ગ્રથ બાધ્યમાં દસ પ્રકાર કથા એ. અભ્યંતરમાં ચૌદ પ્રકાર કથા એ. આણ..દા..! જેને રાગ છે એ મારો છે એવી મિથ્યાદષ્ટિ વર્તે છે એને તો મિથ્યાત્વ અભ્યંતર પરિગ્રહ પડ્યો છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? એમ સાધુ એને કહીએ. આણ..દા..! પરમ નિર્વાણ સુંદરીની શોભાને જોવાને આતુરવાળો તત્પર છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? અથવા અવલોકવામાં ચતુર બુદ્ધિવાળો છે એ. આણ..દા..! તે ‘બધાય સાધુઓ હોય છે.’ આવા

બધાને સાધુ કહેવામાં આવે છે.

‘(હવે, ઉપમી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ શ્લોક કહે છે :’

(આર્યા)

ભવિનાં ભવસુખવિમુખં ત્યક્તં સર્વાભિષંગસંબંધાત्।

મંક્ષુ વિમંક્ષચ નિજાત્મનિ વંદ્યં નસ્તન્મનઃ સાધો:॥૧૦૬॥

આણ..એ..! અરે! સાધુ કોને કહે, ભાઈ! આણ..એ..! અને એ સાધુપણા વિના ત્રણકાળમાં મુક્તિ નથી. એકલા સમ્યજ્ઞર્થન-જ્ઞાનથી કાંઈ મુક્તિ નથી. એ કહેશે દમણા ઉદમાં. આણ..એ..! સમજાણું કાંઈ? સમ્યજ્ઞર્થન અને જ્ઞાનસહિત આવી રમણતા ચારિત્રની દશા હોય એને મુક્તિની પ્રાપ્તિ થાય. આણ..એ..!

‘શ્લોકાર્થ :- ભવવાળા જીવોના ભવસુખથી...’ આણ..એ..! ભવવાળા જીવો ભવસુખથી લીન છે. એવા ‘ભવસુખથી જે વિમુખ છે...’ ભવવાળા જીવો, ભવના સુખના પ્રેમવાળા છે. સંસારી. ભવવાળા એટલે સંસારી જીવ એ ભવસુખમાં સન્મુખ છે. ત્યારે સાધુ ભવસુખથી વિમુખ છે. આણ..એ..! ‘ભવવાળા જીવોના ભવસુખથી...’ જે અતીન્દ્રિય આનંદના સુખમાં લીન છે, એ ભવવાળા જીવોના ભવસુખથી વિમુખ છે. આણ..એ..! જે સંતો અતીન્દ્રિય આનંદનું નિધાન ભગવાન અતીન્દ્રિય આનંદનું એમાં લીન છે. આણ..એ..! અતીન્દ્રિય આનંદની સન્મુખની પરિણાતિ છે. એને ભવસુખથી વિમુખ છે. અજ્ઞાનીને અતીન્દ્રિય આનંદના સુખથી વિમુખતા છે એને ભવસુખની સન્મુખતા છે. આણ..એ..!

‘અને સર્વ સંગના સંબંધથી જે મુક્ત છે,...’ સર્વસંગ છૂટી ગયો. આણ..એ..! અસંગ એવો ભગવાનનો સંગ તેને છે. ‘સર્વ સંગના સંબંધથી જે મુક્ત છે, એવું તે સાધુનું મન અમને વંદ્ય છે,...’ આણ..એ..! મુનિરાજ કહે છે પચ્ચપ્રભમલધારિદેવ મુનિ છે પોતે. અહો..! એવું જે સાધુનું પરિણામન, મન શર્વે ચૈતન્યની વીતરાગી પરિણાતિ એ અમને વંદ્ય છે. આણ..એ..! સમજાણું કાંઈ? આવું સાધુપણું તો સમ્યજ્ઞશ્ચ જીવને સ્વરૂપમાં લીનતા હોય એને હોય છે. આ તો હજી બહિર્દ જે છે. શ્વેતાંબરના સાધુઓ જે છે એ તો બધા ગૃહીતમિથ્યાદશ્ચ છે.

શ્રોતા :- કોઈ અપવાદ હોયને?

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- અપવાદમાં એકેય નહિ. શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજઃક કે સ્થાનકવાસી બધાય ગૃહીતમિથ્યાદશ્ચ છે. સાધુ અને આર્જિકા. સમકિતી નહિ, એકલા અગૃહીતમિથ્યાત્વી નહિ, ગૃહીતમિથ્યાદશ્ચ છે. આણ..એ..! ગજબ વાત છે. એથ..! ..ભાઈ! આણ..એ..! આકરી વાતું, ભાઈ! વસ્તુનું સ્વરૂપ તો આવું છે. આણ..એ..! જુઓને ‘સર્વ સંગના સંબંધથી જે મુક્ત છે,...’ આણ..એ..! જેને બાધ્યસંગ છૂટ્યો છે અને અંતર સંગ છૂટી ગયો છે. આણ..એ..!

અને જેને મિથ્યાત્વનો સંગ છે એને તો બધું સંગ છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? આણ..દા..!

‘સર્વ સંગના સંબંધથી જે મુક્ત છે. એવું તે સાધુનું...’ ચૈતન્ય-પરિણમન. મન એટલે પરિણમન આપણે આવી ગયું છે. ‘અમને વંધ છે. હે સાધુ!’ આણ..દા..! તે ચૈતન્યના પરિણમનને ‘મનને શીધ નિજાતમામાં મન્ન કરો.’ એ તારું પરિણમન આમ લીન થઈ જ તું અંદર. આણ..દા..! જુઓ, હવે વ્યવહારચારિત્રનો અધિકાર છે. આણ..દા..! શુદ્ધ ચૈતન્યપરિણતિને આમ ઢાળી નાખ. આણ..દા..! મન્ન થા. નિજાતમામાં મન્ન થા. નિજ આત્મા આનંદનો નાથ ગ્રબુ આણ..દા..! એમાં મન્ન થા, લીન થા. ઓછો..દો..! કેવી વાત છે! થોડા શ્લોકમાં પણ માલ ભર્યો છે એકલો.

ભગવાન ધ્રુવસ્વભાવ પરમપારિણામિકસ્વભાવ અનંતગુણનું નિધાન છે, અનંતગુણનું ગોદામ છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? પંચમપરમભાવ, ધ્રુવભાવ, નિત્યાનંદભાવ, સહજાનંદભાવ, ધ્રુવભાવ એ અનંત-અનંત ગુણનું ગોદામ છે. આણ..દા..! જેમાં અનંતગુણ સદશ્ય સામાન્ય ત્રિકાળ ભર્યા છે, શાશ્વત ભર્યા છે. સમજાણું કાંઈ? ‘હે સાધુ! તેમાં લીન થા તું.’ એમ કહે છે. આણ..દા..! સમજાણું કાંઈ? એ તારે કરવાનું છે, કહે છે. અધિકાર વ્યવહારનો ચાલે છે. એ આવે છે વચ્ચે રાગ. આણ..દા..! પણ કરવાનું તો આ છે, કહે છે. વ્યવહારચારિત્રની છેદ્ધી ગાથા.

એરિસયભાવણાએ વવહારણયસ્સ હોદિ ચારિત્તં।

ણિચ્છયણયસ્સ ચરણં એતો ઉછું પવક્ખામિ॥૭૬॥

આ ભાવનામાં જાણવું ચારિત્ર નય વ્યવહારથી;

આના પછી ભાખીશ હું ચારિત્ર નિશ્ચયનય થકી. ૭૬.

આણ..દા..! ‘ટીકા :- આ, વ્યવહારચારિત્ર-અધિકારનું જે વ્યાખ્યાન તેના ઉપસંહારનું અને નિશ્ચયચારિત્રની સૂચનાનું કથન છે.’ પછી નિશ્ચય આવે છેને. પ્રતિક્રમણનું. પાંચ રત્નનું. એ વંચાઈ ગયું છે. ‘આવી જે પૂર્વોક્ત પંચમહાવ્રત,...’ એ વ્યવહાર, વિકલ્પ. ‘પંચસમિતિ,...’ એ વ્યવહાર, એ રાગ. ‘નિશ્ચય-વ્યવહાર ત્રિગુમિ...’ એ પણ વિકલ્પની અપેક્ષા લેવી ત્યાં. નિશ્ચયમાં ભલે ન હોય તો વિકલ્પવાળી. ‘પંચપરમેષ્ઠીના ધ્યાન...’ એ પણ રાગ. પંચપરમેષ્ઠી આવા છે એવા હોં પંચપરમેષ્ઠી. એવાનું ધ્યાન એ પણ શુભરાગ છે. આણ..દા..! આ કલ્યા એવાથી વિસ્તર હોય તો પંચપરમેષ્ઠી નહિ. આણ..દા..!

શ્રોતા :- પહેલે સમયે કેવળજ્ઞાન અને બીજે સમયે કેવળદર્શન....

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- એ બધો ફેરફાર ઘણો થઈ ગયો. આણ..દા..! શેતાંબરમાં પહેલે સમયે કેવળજ્ઞાન, બીજે સમયે કેવળદર્શન. ઉપયોગનો એવો પાઠ કર્યો છે. બધું જોયું છેને બધું ઘણું, બાપુ! એ વસ્તુમાં ફેર ઘણો છે. મીઠાશથી કહીએ તો તે વીતરાગો તો એમ કલ્યું છે કે એ જૈન નથી. શેતાંબર અને સ્થાનકવાસી તે જૈન જ નથી. હવે તો ૪૧ વર્ષ થયા.

હવે સાંભળવામાં શું? મોક્ષમાર્ગપ્રકાશકમાં ટોડરમલજીએ કહ્યું છેને. પાંચમાં અદ્યાયમાં એને નાખ્યા છે. મુસલમાન, વિશેષિક, વેદાંતિ એમાં એને ભેગા નાખ્યા છે. ગૃહીતમિથ્યાદિ બધા છે.

શ્રોતા :- શાસ્ત્રમાં તો લખ્યું છે કે .. ખોટા ઠરાવશો તો નરકમાં જશો!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ... પોતામાં ન કહે? પોતાની વાત મનાવવા માટે. આણ..દા..! ભગવાનના કહેલા એ નથી. શું થાય, ભાઈ! જેને 'જન્મ્યા પ્રમાણે રૂપ ભાખ્યું' એમ પ્રવચનસારમાં કુંદુંદાચાર્યનો પોકાર અને અર્દીંયાં એના શાસ્ત્રોમાં વખ્તો, આ ખપે, આટલા ખપે, આ ખપે. એ મિથ્યાદિના કરેલા છે.

શ્રોતા :- જૈનમાં સાધુને વહેરવવા લાયક કૃપદા તૈયાર થાય.

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- દા, થાય છેને મીલમાં. આ અમદાવાદમાં. અમને દેવા આવે છેને મલમલ જેવા. આ સાધુ માટે કહેલું છે. આવે છેને.

'આ વ્યવહારચારિત્ર-અધિકારનું જે વ્યાખ્યાન તેના ઉપસંહારનું...' કથન છે. તેમાં 'પંચમહાવ્રત, પંચસમિતિ, નિશ્ચય-વ્યવહાર ત્રિગુમિ અને પંચપરમેષ્ઠીનું ધ્યાનથી સંયુક્ત, અતિપ્રશસ્ત શુભભાવના...' છે. તે કોને? કે સમ્યજણિ જ્ઞાની છે એને. એને વ્યવહાર હોય એની આ વાત છે. આણ..દા..! ભારે શરતું ભાઈ ઘણી! 'અતિપ્રશસ્ત શુભભાવના...' શુભભાવ છે એ બધો. પંચપરમેષ્ઠીનું ધ્યાન, પંચમહાવ્રતના ભાવ, પાંચસમિતિ ભાવ એ બધો શુભભાવ છે, પુષ્ય છે, ધર્મ નહિ, સંવર-નિર્જરા નહિ. આણ..દા..! ત્યારે એક જણી ભાઈ કહે છે આજીજી અત્યારે કે એ દિગંબરના શાસ્ત્રમાં પંચમહાવ્રતને આસ્ત્રવ કહ્યો છે. અમારા શાસ્ત્રમાં એને નિર્જરા કીધી છે એમ કહે. વાત સાચી છે. એના શાસ્ત્રમાં લખ્યું છે. ઠાણાંગમાં પાંચમું ઠાણાંગ છે. પંચમહાવે નિર્જરા ઠાણા. એની વાતમાં ક્યાં ઢેકાણા છે?

શ્રોતા :- ... નિશ્ચયચારિત્ર...

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- ક્યાં હતું નિશ્ચય અને વ્યવહાર પણ ક્યાં હતો? કુલિંગ છે બધા. આણ..દા..! ભગવાને એમ સ્પષ્ટ કર્યું છે. કુંદુંદાચાર્યે દર્શનપાહુડમાં, બોધપાહુડમાં એ સ્પષ્ટ કર્યું છે. ચૌદમી ગાથા. જૈનદર્શન એને કહીએ જેને ત્રણ કખાયનો અભાવ, જેને નન્દદશા, જેને ઉભા-ઉભા આણાર એને જૈનદર્શન કહ્યું છે. ચૌદમી ગાથા. આણ..દા..! એ વિના જૈનદર્શન નહિ. કહો, મનસુખભાઈ! હવે તો આવી ગયાને આ બાજુ. આણ..દા..! પણ જૂના માણસને આકરું લાગે આ. આવો માર્ગ, ભાઈ! મીઠાશથી કહે, ધીમાશથી કહે, પણ વસ્તુ તો આ છે, ભાઈ! સર્વજ્ઞ ત્રિલોકનાથ પરમેશ્વરનું કહેલું આવું સ્વરૂપ છે. આણ..દા..! સમજાળું કાંઈ? માર્ગ આવો,

'અતિપ્રશસ્ત શુભભાવના...' છે. તે કોને? જે સમ્યજણિ જવ છે એને આવા ભાવ હોય એને પ્રશસ્ત શુભભાવ કહેવામાં આવે છે. આણ..દા..! સમજાળું કાંઈ? માર્ગ આવો,

બાપુ! શું થાય? અરેરે! ‘તેમાં વ્યવહારનથના અભિગ્રાહે પરમચારિત્ર છે;...’ જોયું? એને પરમ શબ્દ લગાડ્યો. જેને નિશ્ચયસમ્યજ્ઞશન-જ્ઞાન-ચારિત્ર વર્તે છે એને આવા ભાવને પરમવ્યવહારચારિત્ર કહેવામાં આવે છે. આણા..ણા..! આવું છે, ભાઈ! ‘હવે કહેવામાં આવનારા પાંચમા અધિકારને વિષે, પરમપંચમભાવમાં લીન,...’ આણા..ણા..! મુનિરાજે તો પંચમભાવને વખાણ્યો છે જ્યાં. કારણપરમાત્મા, ધ્રુવ કારણજીવ, કારણસમયસાર, પંચમભાવ, નિત્યભાવ, ધ્રુવભાવ, સામાન્યભાવ, સદશ્બાવ, એકરૂપભાવ. આણા..ણા..!

એવા ‘પંચમભાવમાં લીન,...’ આણા..ણા..! ઓલો વ્યવહાર કથો પહેલો. પણ જે ‘પરમપંચમભાવ...’ એકલું ધ્રુવસત્ત્વ, અનંત સામાન્ય શક્તિનો પિંડ પ્રભુ. આણા..ણા..! જીવતરશક્તિ છેને? તો એને એવી રીતે લાગુ પાડ્યું કે જેમ ભગવાન જ્ઞાનસ્વભાવ એનો ત્રિકાળ છે એવો ભગવાન જીવતર શક્તિ એની ત્રિકાળ છે. આણા..ણા..! પરમપંચમભાવમાં. સમજાણું કાઈ? પરમપંચમભાવમાં ત્રિકાળ જેમ જીવતરશક્તિ છે, એમ ચિત્તિશક્તિ ત્રિકાળ છે. આણા..ણા..! ભગવાન ચિત્તિશક્તિ, ભગવત્સ્વરૂપ ચિત્તિશક્તિ ત્રિકાળ છે. આણા..! એમ ૪૭ લીધી હતી. તે દિ’ ઉત્તાર્યું હતુંને નિત્ય ઉપયોગ. એમ અહીંયાં ભગવત્ જીવતરશક્તિ, ભગવત્ ચિત્તિશક્તિ ભગવત્ જ્ઞાનશક્તિ, દશિશક્તિ, સુખશક્તિ એ ભગવત્ શક્તિ બધી ભગવાન શક્તિ છે બધી. આણા..ણા..! ગુણરૂપ, ધ્રુવરૂપ, નિત્યરૂપ. આણા..ણા..! એવો જે પંચમભાવ એમાં જે લીન. આણા..ણા..! એ વર્તમાનદશા.

એ લીનતા ‘પંચમગતિના હેતુભૂત,...’ એ મોક્ષનું કારણ એ. પંચમભાવમાં લીનતા એ મોક્ષનું કારણ. એમ કરીને વ્યવહાર અધિકાર છે. વ્યવહાર જાણવાલાયક છે, મોક્ષને માટે કારણ નથી. આણા..ણા..! દિગંબર સંતોની કથની તો જુઓ! ચારેય બાજુથી અવિરોધભાવ ઉભો થાય છે. આણા..ણા..! ‘પરમપંચમભાવમાં લીન, પંચમગતિના હેતુભૂત,...’ ઓલા વ્યવહારનો અધિકાર આવે પણ વ્યવહાર છે એટલી વાત કરી, પણ એ મોક્ષનું કારણ છે એમ નહિ. આણા..ણા..! શુભભાવ છે, બંધનું કારણ છે. આણા..ણા..! એ કોને? જે પંચમભાવમાં લીન છે દિન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એની વાત છે. એને એવો શુભભાવ હોય એ અતિપ્રશસ્ત-જાણવાલાયક છે. આણા..ણા..! આવી વાત છે.

શ્રીમદ્ કહે છે, દિગંબરના તીવ્ર વચ્ચનોને લઈને રહસ્ય કાંઈક સમજી શકાય છે કે શું એ કહેવા માગે છે. શૈતાંબરની મોળાશને લઈ રસ ઠંડાતો ગયો. શૈતાંબરની મોળાશને લઈને રસ ઠંડાતો ગયો. એનો અર્થ વિપરીત થતું ગયું એમ છે મૂળ તો. આણા..ણા..! દિગંબર સંતોની શૈલી તો જુઓ! આણા..ણા..! અતીન્દ્રિય આનંદના ઘરમાં જવાની વાત. આણા..ણા..! આવો માર્ગ છે, ભાઈ! શું થાય?

‘પરમપંચમભાવમાં લીન...’ આણા..ણા..! એવો જે નિશ્ચયમોક્ષમાર્ગ એ ‘પંચમગતિના હેતુભૂત,...’ એ પાંચમી ગતિનું કારણ મોક્ષનું. ‘શુદ્ધનિશ્ચયનયાત્મક...’ શુદ્ધનિશ્ચયનયસ્વરૂપ.

એ પંચમભાવમાં લીનતા એ શુદ્ધનિશ્ચયસ્વરૂપ ‘પરમચારિત્ર દ્રષ્ટવ્ય (-દેખવાયોષ્ય) છે.’ હવે એ કહેશું એમ કહે. આણા..દા..! છેને દ્રષ્ટવ્ય? આણા..દા..! અધિકાર વંચાઈ ગયો છે ઈ. આ તો વચ્ચે નહોતું વાંચ્યું એટલે આ લીધું.

‘એવી રીતે માર્ગપ્રકાશમાં (શ્લોક દ્વારા) કહ્યું છે કે :—’ જુઓ, હવે આવું.
(વંશસ્થ)

“કુસૂલગર્ભસ્થિતબીજસોદરં
ભવેદ્વિના યેન સુદૃષ્ટિબોધનમ्।
તદેવ દેવાસુરમાનવસ્તુતં
નમામિ જૈન ચરણ પુન: પુન:॥”

આણા..દા..! ‘શ્લોકાર્થ :- જેના વિના...’ એટલે કે સ્વરૂપની રમણતા ચારિત્ર વિના. આણા..દા..! ‘સમ્યજ્ઞન અને સમ્યજ્ઞાન કોઠારની અંદર પડી રહેલા બીજ (અનાજ) જેવાં છે,...’ કોઠારમાં બીજ પડ્યા છે. આણા..દા..! ‘સમ્યજ્ઞન અને સમ્યજ્ઞાન...’ અંતરના સ્વરૂપની રમણતાની વીતરાગપરિણાતિ વિના. આણા..દા..! ‘કોઠારની અંદર પડી રહેલા બીજ (અનાજ) જેવાં છે,...’ આણા..દા..! કારણ કે મોક્ષનો માર્ગ સમ્યજ્ઞન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ત્રણ થઈને છે. કાંઈ બેથી મોક્ષમાર્ગ નથી. ચારિત્ર સાથે હોય છે ત્યારે મોક્ષનો માર્ગ પૂરો થાય છે. કાંઈ સમ્યજ્ઞન અને જ્ઞાન બે થઈને મોક્ષમાર્ગ છે એમ નથી. આણા..દા..! સમજાણું કાંઈ?

શ્રોતા :- આપ કોઈવાર એમ કહેતા હતા કે સમ્યજ્ઞન, સમ્યજ્ઞાનની સાથે સમ્યક્યારિત્ર હોય જ!

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી :- હોય જ છે. પણ આ તો જરી પૂર્ણ નથી પૂર્ણ. એ તો આમાં કહ્યું છેને. કળશાટીકામાં છે. ખબર છે ક્યાં? બે ટેકાણો છે. જ્યાં મોક્ષમાર્ગ કહ્યો એમ કે સમ્યજ્ઞન કીધું ત્યાં ત્રણે આવી જાય છે ભેગું. આઠમું પાનું છે. ‘અહીં કોઈ આશંકા કરશે કે મોક્ષમાર્ગ સમ્યજ્ઞન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ત્રણે મળવાથી થાય અને તમે કદો છો કે આ સમ્યજ્ઞન સમકિતભાવ થતાં મોક્ષમાર્ગ ફિલ્યો.’ એમ. ‘શુદ્ધજ્ઞવસ્વરૂપ અનુભવતા ત્રણે છે.’ જવા માટે. ‘શુદ્ધજ્ઞવસ્વરૂપ અનુભવતા ત્રણે છે.’ આણા..દા..! ભલે સ્વરૂપનું આચરણ થોડું, પણ ચારિત્રનો ભાગ છે. એમ છે. જુઓ, આણા..દા..! ત્રણે છે.

‘કેવો છે શુદ્ધજ્ઞવ? નિર્વિકલ્પ વસ્તુમાત્ર જોતાં શુદ્ધપણું તેરૂપે આત્મા છે.’ એનો અનુભવ થવો એ કહે છે જુઓ, આ ‘સમ્યક્ભાવ થતાં .. જ્ઞાનાવરણીય દ્રવ્યકર્મ મટે છે. નિજે છે. તેથી મોક્ષમાર્ગ.’ તેથી મોક્ષમાર્ગ. સમ્યક્ભાવ થતાં મોક્ષમાર્ગ છે એમ કહ્યું. ત્યારે શિષ્યને પ્રશ્ન થયો કે મોક્ષમાર્ગ તો ત્રણ છે. દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર થઈને એક. એક જીવસ્વરૂપ અનુભવતાં ત્રણે આવી જાય છે. જીવનો સમ્યજ્ઞન-જ્ઞાન અનુભવ થતાં સ્વરૂપનો-ચારિત્રનો

અંશ પણ ભેગો હોય છે. એમ કરીને લીધું છે. આણ..ણ..! પાનું-૩૪. પાનું-૮૫. એમ બીજે ઠેકાણે છે હોં. ‘મિથ્યાત્વપરિણાતિનો ત્યાગ થતાં શુદ્ધસ્વરૂપનો અનુભવ થતાં સાક્ષાત્ રત્નત્રય ઘટે છે.’ એ ૩૧ કળશ છે. છે? શું કીધું? ‘ભાવાર્થ આમ છે કે મિથ્યાત્વપરિણાતિનો ત્યાગ થતાં, શુદ્ધસ્વરૂપનો અનુભવ થતાં,...’ ઓલી નાસ્તિ અને આ અસ્તિ. ‘સાક્ષાત્ રત્નત્રય ઘટે છે.’ ભેગું. દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ભેગું આવી જાય છે. સમજાણું?

૮૫. ‘કોઈ આંશકા કરશે કે મોક્ષમાર્ગ સમ્યજ્ઞર્ણન-જ્ઞાન-ચારિત્ર ત્રણે મળીને છે. અહીં જ્ઞાનમાત્ર મોક્ષમાર્ગ કખ્યો તે કઈ રીતે કખ્યો? તેનું સમાધાન આમ છે કે શુદ્ધસ્વરૂપ જ્ઞાનમાં...’ શુદ્ધસ્વરૂપ જ્ઞાનમાં ‘સમ્યજ્ઞર્ણન-જ્ઞાન-ચારિત્ર સહજગર્ભિત છે.’ બહુ સારું લખ્યું છે. આમાંથી આ બનાવ્યું છે સમયસારનાટક. આણ..ણ..! શું કહ્યું? કે સમ્યજ્ઞર્ણન જ્ઞાન આત્માની શુદ્ધ ચૈતન્યવસ્તુનો અનુભવ, એની પ્રતીતિ-દર્શન અને જ્ઞાન. એવા બે હોવા છતાં. વિશેષ ચારિત્ર લેવું છેને ઓલું? સ્વરૂપ આચરણનો અંશ લેવો હોય પણ એ ‘કોઈરની અંદર પડી રહેલાં બીજ જેવાં છે,...’ વીતરાગપરિણાતિ ભેગી જોઈએ. તો મોક્ષમાર્ગ આખો થાય. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ?

‘તે ૪ દેવ-અસુર-માનવથી સ્તવવામાં આવેલા...’ આણ..ણ..! દેવ-અસુર-માનવથી સ્તુતિ કરવામાં આવેલું વીતરાગી ચારિત્ર. મુનિને વીતરાગી ચારિત્ર હોય છે. આણ..ણ..! ‘આવેલા જૈન ચરણને (-એવું જે સુર-અસુર-મનુષ્યોથી સ્તવવામાં આવેલું જિનોક્ત ચારિત્ર તેને) હું ફરીફરીને નમું છું.’ મુનિરાજ પોતે કહે છે. આણ..ણ..! માર્ગપ્રકાશકમાં છેને?

‘વળી (આ વ્યવહારચારિત્ર અધિકારની છેલ્લી ગાથાની ટીકા પૂર્ણ કરતાં ટીકાકાર મુનિરાજ પદ્મપ્રભમલધારિદેવ શ્લોક કહે છે) :—’ લ્યો.

(આર્યા)

શીલમપવર્ગયોષિદનંગસુખસ્યાપિ મૂલમાચાર્યાઃ।

પ્રાહુર્વ્યવહારાત્મકવૃત્તમપિ તસ્ય પરંપરા હેતુः॥૧૦૭॥

‘શ્લોકાર્થ :- આચાર્યોએ શીલને (-નિશ્ચયચારિત્રને)...’ સમ્યજ્ઞર્ણન-જ્ઞાનસહિત નિશ્ચય સ્વરૂપની સ્થિરતાને ‘મુક્તિસુંદરીના...’ મોક્ષરૂપી સુંદરી પરિણાતિ એના ‘અનંગ (-અશરીરી) સુખનું મૂળ કહ્યું છે;...’ મોક્ષનું સુખ એ અશરીરી સુખ છે. અનંગ-અંગ વિનાનું સુખ છે. આણ..ણ..! સમજાણું કાંઈ? ‘આચાર્યોએ શીલને (-નિશ્ચયચારિત્રને, મુક્તિસુંદરીના અનંગ (-અશરીરી) સુખનું મૂળ કહ્યું છે; વ્યવહારાત્મક ચારિત્ર પણ તેનું પરંપરા કારણ છે.’ વ્યવહાર. શુભભાવ નાખ્યો. ઓલો નિશ્ચયસહિત છે એને વ્યવહાર અત્યારે અશુભ ટબ્બો છે, પછી શુભ ટાળશે એથી વ્યવહાર પરંપરા કહેવામાં આવ્યું, પણ ઓલા

નિશ્ચયવાળાને. એકલા જ્યાં નિશ્ચય નથી, શુભ કરતાં-કરતાં વ્યવહારાત્મક પરંપરા કારણ છે એમ નથી. આહા..દા..! નિશ્ચયસમ્યજ્ઞનનું-જ્ઞાન જ્યાં નથી એના વ્યવહારક્રિયાકાંડ પરંપરા કારણ છે એમ નથી. એને વ્યવહાર કેવા? જેને આત્મજ્ઞન-જ્ઞાન-ચારિત્ર વર્તે છે એને વ્યવહાર જે આવ્યો છે એ પરંપરાએ પછી છોડીને સ્થિર થશે, અથી વ્યવહારથી પરંપરા કારણ કહેવામાં આવ્યું છે. લ્યો, એ અધિકાર પૂરો થયો.

‘આ રીતે, સુક્વિજનરૂપી કમળોને માટે જેઓ સૂર્ય સમાન છે અને પાંચ ઈન્દ્રિયોના ફેલાવરહિત દેહમાત્ર જેમને પરિગ્રહ હતો...’ મુનિ આવા હોય. દેહમાત્ર વળનો ટૂકડો પણ એને હોય નહિ. આહા..દા..! ‘એવા શ્રી પદ્મપ્રભમલઘારિદેવ વડે રચાયેલી નિયમસારની તાત્પર્યવૃત્તિ નામની ટીકામાં (અર્થાત् શ્રીમદ્ભગવત્કુંદુંદાચાર્યદિવ્યપ્રાણીત શ્રી નિયમસાર પરમાગમની નિર્ણય મુનિરાજ શ્રી પદ્મપ્રભમલઘારિદેવવિરચિત તાત્પર્યવૃત્તિ નામની ટીકામાં) વ્યવહારચારિત્ર અધિકાર નામનો ચોથો શ્રુતસ્કર્ષ સમામ થયો.’ લ્યો.

(શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)

ॐ

